image
not
available

BL 1372

[...]ERSITEITSBIBLIOTHEEK GENT

[...]27

BL 1372

DELITIÆ
C. POETARVM BELGICORVM, HVIVS SVPERIORISQVE ÆVI

illuſtrium,

TERTIA PARS.

Collectore

RANVTIO GHERO.

FRANCOFVRTI,

Typis Nicolai Hoffmanni, Sumptibus
Iacobi Fiſcheri.

ANNO M. DC. XIV.

ORNATISSIMO EXCELLENTISSIMOQUE *Iuueni, Dn. Henrico Albertio Hafniæ-Dano,* *Poëtæ,*

A. F. G. G. S. P. D.

QVid opus prolixiore orationis ſyrmate? Etiam ad te venit corolla Poëtarum Belgicorum, Alberte elegantiſſime; nulla alia quidem de cauſa, quàm vt nominis tui virentis præſcriptione, Germa-

niæ vniuerſæ minus diſpli-
ceret; cuius tu audis Deli-
cium. Mores certè ac ſtu-
dia ita, oppidò facta ſunt a
humanitate ad humanita-
tem, à Muſis ad Gratias; v
te omnes animæ non vulga-
res, à minima ad maximam
diligant, magnificent, am-
plectantur. Quorum in
numero, & me cenſeri, vl-
tronea hac profeſſione li-
bens promo. Tuum viciſ-
ſim erit, admittere culto-
rem muſteum, eiuſque hæc
miſcella defendere ac tueri
contra eos quibus pluſcu-
lum eſt familiaritatis cum
Inſcitiæ aut Inuidiæ vernu-
lis. Nam quod ij fortè heic
mihi

mihi vitio vortant, vix aliquem datum locum tanto in conſeſſu,

Barlæis,
Carpenterijs,
Fauolijs,
Gamerijs,
Gazæis,
Graphæis,
Grotijs,
Hecquetijs,
Hortenſijs,
Iunijs,
Latomis,
Marchantijs,
Meyeris,
Muſijs,
Nannijs,
Oudartis,
Panagijs,

Pantinis,
Pierijs,
Ramis,
Ratalleris,
Salijs,
Schottis,
Smetijs,
Suſijs,
Tiaris,
Torrentijs,
Van der-Hagijs,
Viuianis,
Vulcanijs:

imputari debet ei qui ſumptum præbuit ad horum collectaneorum editionem. Noluit enim opus excreſcere in tomos plures, hoc vnum. Sed & cum viderem, ſupradictos Poëtas ad alias nihil-

nihilominus claſſes commodiſſimè adgregari poſſe; vbi ſcilicet nomen ſuum dignè ſuſtinerent; minus difficulter ab eis abſtinui manum. Cum enim verſentur vel in ſacris, vel profanis; & quidam nonnulla è Græcis verterint, plures verò hiſtorica pedeſtribus numeris adſtrinxerint; alij quoque Tragœdiam Comœdiamve ſollicitarint; nec deſint, qui Satyrico felle, qui Bucolico melle, animi ſui adfectus exprompſerint; nemo non videt tales ſeorſim iure meritò aliquando publicandos. Imo nihil eiuſmodi hactenus fa-

ctum, miror: mirarer mag
niſi conſtaret mihi de frig
re quo hodie laborat I
uentus, ad literas videlic
humaniores, hactenus it
adfecta, quatenus magis a
met Compendia, Rhapſo
dias, Epitomas, Excerpta
Breuiaria, Catalogos, Me
dullas, Flores, Electa, Au
reorum libellos, Gemmas
gemmarum, aliaque ſimi-
lia; quàm libros non trun-
catos, non deartuatos, non:
ſed non patitur rei indigni-
tas vlterius dicam quæ vo-
lo. Quis enim non doleat
ac ſuſpiret, in tam alta pace
ſic iacere ac deſpici pacis a-
lumnas? Verùm quando-
qui-

quidem de huius contume-
liæ cauſis non obiter diſſe-
ruerim in Dedicatorijs Poë-
tarum Germanorum, nihil
heic repetam: tantùm De-
um optimum maximum o-
ro venerorque vt te, Alber-
ti cordatiſſime, ſtudia hæc
Poëtica iuſto æſtimantem
fouentemque pretio, ad al-
tiora omnia prouehere di-
gnetur, patriæ tuæ Daniæ,
imò & Germaniæ, bono
publico, quo in omi-
ne finio.

CATALOGVS

IN POETARVM BELGICORVM TOmum Tertium.

ADeodati Mariouordæ Brugenſis, 400
Adolphi Mekerchij Brugenſis 541
AEgidij Periandri Bruxellenſis 800
Andreæ Papij Gandauenſis 798
Antonij Meyeri Atrebatis 559
Bartholomæi Latomi Artumenſis 57
Caroli Langij Gandauenſis 34
Caroli Liebardi Langmaræi Flandri 295
Caſparis Lanthonij 55
Chriſtiani Pierij Colonienſis 805
Cornelij Muſij Delphenſis 667
Cornelij Kiliani Duflæi 37
Cornelij Martini Antuerpij 476

Danie-

Danielis Lindani Gandenſis 298 f
Dominici Lampſonij Brugenſis 44 m
Erycij Puteani 855 m
Franciſci Modij 597 m
Franciſci Moncæij Fridevalliani Atrebatij 631 p
Friderici Iamotij Bethunienſis 1 p
Gerardi Liſtrij Rhenenſis 368 f
Hadriani Iunij Hormani 7 p
Hadriani Marij Maclinienſis 402 m
Heliæ Putſchij Antuerpienſis 841 p
Iacobi Latomi Louanienſis 58 p
Iacobi Marchantij Neoportani 396 m
Iani Melleri Palmerij Colonienſis 545 m
Iani Lernutij Ocelli 114 m
Ieremiæ Pierſſenæi Antuerpiani 817 m
Ioannis Latomi Bergani 62 f
Ioannis Meurſij Bataui 561 p
Ioannis Murmelii Ruremundenſis 665 f
Ioannis Rami Gonſani Zelandi 856 f
Iſaaci Memmij Vltraiectini 548 p
Iuſti Lipſii 302 m
Lamberti Ludolphi Pithopœi Dauentrienſis 831 m
Ludouici Nonij Antuerpiani 693 m

Ludouici

Ludouici Mazurii Nerui 47
Nicolaui Oudardi Bruxellenſ. 69
Nicolai Mamerani Lucembugenſis 39
Petri Pantini 79
Philippi Mori 66
Samuluelis Nærani Dordracenſ. 680
Simonis Ogerii Audemaropolitæ 70

FEDE-

FEDERICI IAMOTII BETHVNIENSIS.

Carolo Hugino, Longaſtrij. &c Dno.

FLos Equitum, flos alme virûm qui ſtemmate fulgens,
Carole, Pierij gloria rara gregis:
Quem iuuat herbarum varios cognoſcere cultus
Mille iuuat formas, mille notare modos!
Dum vacat, & ſtirpes glaciali compede vinctas
Ignaua horrenti bruma coercet humo;
Perlege quæ Luſi, Siculæ telluris alumnum
Dum ſequor, agreſti carmina clauſa pede.
Carmina miſſa tibi, qui carmina, quiq; poëtis
Diligis & celebri carmine digna facis.
Paruula ſunt fateor: ſed ineſt ſua gratia paruis.
Vaio ſic magnas paruulus æquat opes,

Andreæ Hoio.

Scire velis, Hoi, tacito quid agamus in agro?
Bella foris nobis; otia grata domi.
Bella foris gerimus cum ſæuis ardua morbis,
Et graue Phœbea pellimus arte malum.
Pace domi fruimur, natis & ad otia Muſis,
Quæ reparant animum, feſſaque membra iuuant.
Sed mihi nec Moſchus, nec Siluius adſidet, ore

Dulciloquo pigrum qui vetet eſſe diem.
Nec me Caſtalij rariſſima gloria cœtus
Detinet obriſius, colloquijſque fouet:
Si tamen & noſtram placituro carmine mentem;
Et docta interdum ſedulitate leues:
Tu mihi amicitiæ tria pectora cognita, Moſchus,
Siluius, Obriſius ſcilicet vnus eris.

In Adrianum Turnebum.

Aurea quis nitidi depingat lumina Solis?
Carmina ſplendori quis canat apta tuo?
Perſtringunt aciem radiantia lumina Phœbi:
Laudibus obſtupuit mens hebetata tuis.
Mitius ingenium, placidique modeſtia vultus,
Inſignis pietas, iudiciumque ſagax:
Excultus doctrina animus, ſuadæque venuſtas,
Et nitor eloquij, Pieriuſque canor.
Vis intenta manens ſtudijs, experſque ſenectæ,
Oſſa minutatim depopulante lue.
Hinc tibi grande decus, puroque micantius aſtro
Contigit, illuſtris mnemoſynon Sophiæ:
Grande decus, rigido immitique perennius æuo
Victurum, extremas orbis ad vſque plagas.
Nec iam denati tumulo ſuperaddere carmen,
Nobile nec ciuis proderit elogium.
Ignibus vt rapidus rutilans Hyperionis ardor
Illuſtiat terras terrigenumque genus:
Sic tua Scriptorum claro fulgore coruſcans
Gloria per gentes, per loca quæque meat.

In Iac. Pamelum, Epiſcopum deſignatum, tumulus.

Pamele florebas nuper, ſed flore caduco,
Cui Geſſoriaci tradita cura gregis
Dignus Neſtoreæ metam contingere vitæ,
Carpere vel Phrygij ſæcula longa ſenis:

Cum quæſita foret requies tibi certa laborum,
Reddita cum ſtudijs præmia digna tuis;
Occidis ante diem, neque in hæc te tempora ſeruas,
Infelix, vitæ proſperiora tuæ.
O nunquam ſors æqua tibi! dum turbine vaſto
Sæuit hiems perſtas: dum fauet aura, ruis.

In Franciſcum Gryphium tumulus.

Quod nuper Gryphos, & vatum ænigmata, Gryphi,
Excuteres dubijs ingenioſa locis:
Quodque velut Gryphes Scythicis è vallibus aurum
Erueres ſacris aurea dicta libris;
Nominis omen erat tibi. Nunc mortalia linquens
Digna refers ſtudijs præmia, digna fide.
Namque ſub Auroram, molli ceu lumina ſomno
Deuinctus, placida morte repente cadis.
Tale Biton quondam pretium Cleobiſque tulerunt,
Munere diuino, pro pietate ſua.

In Dagolthij obitum.

Dum nuper viſit fratrem Dagolthius ægrum,
Et nimis admiſſo membra fatigat equo,
Occidit; at fratrem conuerſa morte redemit.
Sic Pollux vna eſt factus, & Hippolytus.

De eodem.

Lucifer hac vrna vel maior Sole quieſcit:
Nam fratri lucem, dum cadit ipſe tulit.

In Ioach. Bellaium Poetam Clariſſ.

Siue dicis Reges, Diuum genus & fera Regum
Prælia. & hoſtili ſigna recepta manu.
Mœnia ſeu denſa canis expugnata phalange
Seu leges pacis, fœderaque arcta refers.
Seu iuuenem caræ raptum deſcribis amicæ.

Aut tumulo inſcribis marmora ſecta breui.
Seu, cum feſtiuæ iuuat indulgere Camœnæ,
Ludis & inuerſum nomen in omen abit;
Omnia, Bellai, belle facis : omnia bellè
Cum facias, vt tu nomen & omen habes.

In Henr. Stephani Anacreontem.

Tænarias adijt fauces, cœca oſtia Ditis,
Orpheus Eurydices percitus igne ſuæ.
Et latebris reducem ſtetit irremeabilis Orci,
Perſephonem blandæ dum mouet arte lyræ.
Tu quoq; Teigenam ſpeluncis eximis atris,
Nec ſinis obſcuro decubuiſſe ſitu:
Cuſtodemq; ferum aurata teſtudine mulces,
Rumpis & aurata ferrea vincla manu.
Si matrona breui-perituræ reddita luci,
Coniugis egregium nobilitauit opus;
Teïon æterna quando tu in luce reponis;
Tu decus æterna nobile laude manet.

In Fabri Tetraſticha à Florente verſa.

Dedolat arte Faber, iuſtamq; ſecutus amuſſim,
Exæquat Gallis vtile Gallus opus.
Gallus & hoc Graijs opus Auſonijſq; recudis,
Contingens grato gentis vtræq; ſale;
Scilicet vberior: patriæ nam profuit alter:
Gentibus externis tu quoq; grata feres.

In raptum Orithyiæ Barthol. Tagantij.

Eumolpin rapuit Boreas: Tagantius ambos
Raptorem & raptam rurſus in aſtra rapit.
Dumq; rapit, rapitur diuino percitus æſtro,
Et rapit attonitos ad ſua plectra viros.
Qui (mirum) inſanos Venti cum dicat amores,
Ventoſum iures heic tamen eſſe nihil.

Ad Federicum Morellum Profeſſorem.

O qui Pariſiam decoras virtutibus vrbem,
Quique foues annis doctius ingenium:
En tibi particula preſſi. non copia, lactis,
Quæ Bethunea nomen ab vrbe tenet.
Grata futura tamen: veteri nam lege Medentum
Caſeus ille bonus quem dat auara manus.

In Meuchenem Medicum.

Fata olim ſtrepitu Latia Chen propulit arce:
Et Meu-Chen læto fata ſonore fugat.
Scilicet inſtrepere hic melior nam profuit alter
Ille ſemel: noſtri denſior vſus erit.

In Mordacem quendam.

Quemlibet opprobrijs Mordax mordere paratus,
Raptaq; mordaci mandere dente ferox.
Hic neq. procubuit moriens. nec humũ ore momordit:
Sed ſtetit, altuum morſibus eſca feris.

Amor Faber.

Nuper volante curſu
Terras Amor peragrans,
Humana mouit, artis
Fabræ ſciens vt eſſet:
Nec tam nocentis artis
Iuaſit hunc cupido;
Hac arte quàm nocente
Mortale cor domandi.
Primùm focum perennem
Præcordijs locauit;
Et lachrimis miſellum
Amantium rigauit:
Pro follibus, gementum
Suſpirijs abutens:

Veniſque, pro rubente
Carbone: pro fabrili
Incude, denſiore
Iecuſculo, volucres
Vbi parat ſagittas;
Et æra ſæua tingit
Amariore felle.
Quin & tacente lima
Humana corda radit:
Bonæ ſpeique plenus
Curas leuat recentes,
Et credula futuras
Opinione nectit.
Sed hoc magis dolendum,
Quod quidquid ille peccat
Tyro manu fabrili,
In hos redundat, artis
In queis facit periclum.

Simon Ogerius, Anagr. O Minos factis.

O Minos factis! ſedem tibi ceſſit & vrnam
Creſſius, vt caſſis lumine iura dares.
Infelix, quem tartarea caligine damnas:
Felix, Elyſio quem ſtatuis nemore.

Guislenus Clytius, Anag. Tu Clytius & Linus es.

Prælia ſi miſces, patruum ſibi vindicat Hector
Te Clytium Phrygio Laomedonte ſatum.
Sin citharam pulſas: & dulcia carmina condis,
Tu Linus arguta diceris eſſe chely.
Sic, rigidum quoniam moderaris Apolline Martem;
Tu Clytius nobis, tu Linus eſſe potes.

HADRIANI IVNII HORNANI.

In nuptias Philippi & Marię, Hiſpanię Anglię, &c.

Iliacum excidium, Dircęaque funera, & Argo
Perfectaque quęrentem Phryxęi velleris aurum,
Cognataſque acies ciuilia ad arma ruentes,
Deſcribant alij; aut Seſtęis naufraga membra
Littoribus, Stygijque feros rectoris amores,
Corporaque in varias rerum tranſumpta figuras:
Materies vatum hęc, ſed ſęcli lęta prioris.
In noua fert animus, tedas cantare iugaleis,
Et toties votis exoptatos Hymenęos,
Candida Auguſtam qui coniunxere Britannam,
Feſtiuique applauſus, & lętos gentis honores.
Tu mihi da vires in carmina magne *Philippe*,
Cui Solymas arces, & victam pandere Idumen,
Conſpirat cœlum: Libyę quem fama ſubactę,
Atque Aſię rerum non gloria parca ſequetur:
Tu Cynoſura eſto currenti fida carinę,
Tu noſtra orſa iuues, cœptiſque faueto ſerenus.
Sanguineam Mauors quatiebat turbidus haſtam,
Horrendus galea, clypeique vmbone coruſci:
Multifidęque facis ſtridore armata Megęra,
Et tortum vibrans Bellona cruenta flagellum,
Infauſtuſque Furor, pugnę & Diſcordia mater,
Vexabant armis miſerè furialibus orbem:
Queis ſe falce potens, noxę irreparabilis autor,
Diſſidijque parens Saturnus iunxerat acer,
Inuoluens populos feralis turbine belli.
Ebrius Iſmarium dum Medus Acinacis haurit

 San-

Sanguinem, & Æous Turcarum paſcitur ales
Viſceribus: dum Belga acer, Galliq; feroces
Concurrunt odijs fatalibus arma cientes:
Dumque potens vexat turritam Hetruria Senam:
Et fortuna parum reſpondens nomine, terras
(Heu) Fortunatas ſpolijs malè multat opimis:
In tua dum ſæuis furioſo viſcera bello,
Atque inteſtinis odijs gliſcentibus Angle.
Iuppiter aſt hominum caſus miſeratus iniquos,
Pertæſus toties Heroum martia corda
Indignantem animam crudeli ponere læto,
Abſumi igne caſas gelidæ ſolatia brumæ
Diripi opes, mœſtas abducto pignore matres,
Et paſſim fluuios per rura natare cruoris:
Conſilium indicit ſuperum, ſeriemq; retexit
Cauſarum, & fati quæ ſit ſententia pandit.
Sicque orſus fatur ſolio ſublimis ab alto.
Illicitos hominum furiata mente calores
Olim vlti fuimus, ſuperi. ſtagnantibus vndis,
Pœnituitque iræ: ſed enim caligine tanta
Obuoluit mentes extinctus numinis horror,
Audiat vt virtus ſcelerum aſſuetudo pudenda.
Exemplo ſæuire nouo, conſurgere in iras
Par fuerit iuſtas: Sed qui? flamma ne rapaci?
At non fata ſinunt: funeſti an vortice belli?
Sed ius faſque armis temerent. impune trucident:
Mutua damna legant: hæc iuſta ſit vltio. creuit,
Creuit in immenſum intoleranda potentia Turcæ,
In præceps ruitura ſua iam proxima mole:
Hanc agitet ſpargens fugiendo ſpicula Parthus.
Senaque turrigero concedat vertice Coſmo,
Coſmo ornamento diues tibi Thuſcia raro.
Et coniuratis coniunctos fœdere Lunis
Iunonis flores vt Lilia. conterat ales
Grata Ioui roſtro bifido, fera Parca minatur.

Iamq

Atque furor rabidus per bina triennia ſectas
Diſtrahit in varias ſemotos orbe Britannos.
Tum rerum arbitrium nunc hic, nunc ille proteruus
Per ſcelus inuadit, ludibria dira ſecuris
Sanguineæ exercens magnatum in mutua colla.
Et auara ambitio vecors, & tetra libido
Regnandi, ſtimulis verſat furialibus actam
Dudlæi mentem, rerum qua ſcandere culmen
Poſſit & imperium funeſta cæde cruentus
Aſſerat (& vix dum crudelibus occubat vmbris
Eduardus puer indignus, quem pallida tabes
Lancinet) & iam nunc facinus ferale volutat,
Ac *Mariam* ſceptri decus immortale Britanni,
In qua labentis ſpes vertitur vnica regni,
Mactandam patrijs ſceleratè deſtinat aris:
Puluereas cogit turmas, atque expedit arma
Perfidus, & natam ad cædem depoſcit herilem.
Id verò noſtri cultrice in virgine durum eſt.
Sed ruit exitio præceps: ita voluitur ordo:
Auctorique ſuæ nectentur colla catenæ.
Nam *Maria* aduerſum molimina ſæua tyranni
Intrepidum opponet pectus, ſeſeque periclis
Drabit victrix, & vindex maſcula nobis
Tuta dabit, votis onerans luſtralibus aras.
Quæ poſtquā acciderit, certū eſt (Styga iuro profundā)
Cuncta catenato rerum ſic agmine volui,
Danda opera eſt nobis, vt ne ſtirps regia damno
Virgineo intereat: vos huc aduertite mentem
Cœleſtes, nec conſilium damnate ſalubre:
Matura quo tandem ceſſet laniena, Fideſque,
Et Pax alma ſuas vires rediuiua receptet,
Ac repetat ſedes fugitiua Aſtræa relictas.
Hactenus innuptæ caſtra intemerata ſecuta eſt
Palladis obnixè virgo: verùm hora requirit,
Vt generis fraudem præſtet, zonamque Hymenæo

Soluat: coniugio non dignior orbe maritus
Quæratur quam *Caroliđes* ſpes Cæſaris vna.
Hanc Venus Vranie curam mea filia ſumet:
Illa dabit ceſton, nexuque ligabit amanteis,
Et populos ſtabili coniunget fœdere binos.
Communemque operam ponet Cylleniusales,
Connubij qui ſpem retegat fatumque *Philippo.*
Dixerat, vt ſubito concuſſus pondere olympus
Intremuit, concorſque ſtetit ſententia diuûm.
Communi audito aſſenſu, mox iuſſa faceſſe
Nata meæ vires, inquit diuûm atque hominum rex,
Ad *Mariam* fato cui ſceptra Britanna parantur,
Remigio, haud ita poſt multum, delabere pennæ.
Inſinua, quæ cœlicolum, quæ noſtra voluntas:
Fac bibat inſolitos (erit hæc tua cura) medullis
Ignes, ter magni tenereſcat amore *Philippi.*
Adijce ſpem prolis, paruique hæredis in vlnas
Adſultaturi matris. Nec tu quoque longùm
Differiter Maia genite, & molliſſima carpens
Tempora colloquij cum nato Cæſaris, illum
A vidui thalami reuocato cupidine, fati
Et ſeriem referas: hic facto fine quieuit.
Nec mora, continuò patris mandata capeſſit
Maiugena, & pedibus pernicibus aëra ſulcat:
Nam petaſus caput, armabant talaria plantas,
Dextram virga leuis, bijugi quam molliter angues
Cauda innodabant, vibrantes ſibila linguis.
Iamque Caledonij ſub ſe freta concita ponti
Miratur, refluoſque ſinus, & Cantia rura.
Cernit oloriferum Thameſin ſua Doridi amaræ
Flumina miſcentem, & tectis opibuſque refertis
Londinum & (ſi fas) numeroſo ciue ſuperbum,
Larga vbi fœcundo rerum vndat copia cornu,
Colluſtrat: teque ò nimium Vintonia tanti
Connubij auſpicijs felix, Vectamque iacentem.

Inde

…ſuperuectus ſpumoſi marmoris iras,
Deſpicit hinc terras Britonum, hinc ſylueſtris Iërnes
…mora: tandem oris volucer conſedit Iberis.
…alios ducens vultus, Hæcmundius Heros
Dehabitaque fuit toto, filoque decente
Corporis egregij: mox atria longa ſubintrat
…: is tum fortè ſibi conqueſtus amores
Succiſos viridis primæuo in flore iuuentæ,
Ducebat mœſtus ſuſpiria pectore ab imo,
Quem ſic aggreditur placido Cyllenius ore.
Arbiter Heſperiæ rerum, ter maxime Princeps,
Anxia quid te cura coquit? quid vulnere crudo
Conficis infelix animum? viduos ne perenni
Lugebis mœrore thoros? hanc exue mentem,
Et vanum cineri atque vmbris permitte dolorem:
Teque ipſum rebus ſerua melioribus. Ecce
…viam pandunt vltro: Iacet inſula diues
Æquore in occiduo, vatum non indiga laudis,
Anglia non pridem, vocitata Britannia priſcis.
…imperio virgo ſucceſſit auito,
Quæ vel Eleuſinæ Cereris myſteria caſta
Contrectare manu queat, & te digna marito:
A…ſonæ virgo cultrix ſtudioſa Mineruæ,
Inclyta progenies regum, pariturаque Reges.
Hæc tibi ſeruatur fatis fidiſſima coniunx,
…rata loquor: voti hanc ſectabere certus
Optatam multis prędam, paciſque ſerenę
…bina ſimul cœleſti regna beabis.
Hæc ſumma eſt: his tu contraire caueto: paterque
…plura vetat. Tenues ſic fatus in auras
…ceſſit, ceu longa ſolent glomeramina fumi.
…mox partes verſare *Philippus* in omneis,
…lor, ait, mentem num vana inſomnia ludunt?
…quiſquam noſtris impune illuſit ocellis?
…ne hauſi coram? non ille? at ceſſit imago:

Quiſquis

Quiſquis es ætherei cœli, lucentis & axis
Incola, te ſequor, obſequium tua iuſſa merentur.
Talia dicentem latitans cornu occupat aureo
Ortus Amor cœlo: namque hic dum limina matr
Alta per ætherei repetit confinia tractus,
Obuius alipedi, & cauſas properantis odorans,
Eminus aſſequitur. relegit veſtigia Diui
Præuia clamq; illo ſubiens eadem atria furtim,
Poſt villoſa ſtetit pendentia ſtragula tectus.
Ex illo igniculis mens inflammata *Philippi*,
In niueos vultus, & lactea colla, manuſque
Vertitur, & fauſtum trutinat primore labello
Nomen, vel chartis victuris illinit: & iam
Sæpe pudor tingit ſecreti proditor ora:
Sæpe etiam nuptam præſentem inſomnia ſiſtunt.
Quin iam dona parat ſponſæ rariſſima, veſtes
Attalicas auro, baccata monilia & ndo
Aut exportatas Erythræo ab littore gemmas.
Et magna inuidia ac fulgore Adamanta coruſco
Vincentem lunare iubar, Titaniaque aſtra.
Ardenteſque oſtro Tyrio, pictoſque Tapetas,
Tunetis teſtes victi, & Carthaginis altæ,
Inclyta Cæſarei (certum eſt) monumenta triumph
Sæpe dies queritur lentos iam tardius ire,
Feſtinuſque auidos complexus coniugis optat.
Sed rerum momenta vetant: componere regnum
Dum ſtudet, exemploque bono complere labores
Se dignos, ſancto & defungi munere Regis.
Interea exquiri mandat Venus aurea Amorem
Abſentem, non quem peperit laſciuia Dione,
Non illum, quem vana oculis radiantibus orbat
Græcia ſed nitido pollentem lumine natum:
Aurea cui tergo pharetra, & non liuida plumbo
Spicula, ſed fuluo pendent fabricata metallo:
Quo ſine turpe nefas, & triſti morte piandum,

Carpere iter ducit. tam nil cum Cypride quidquam
O...toria habet commune hæc Cœlica. tandem
Conſpicitur reuolans à gurgite pinguis Iberi,
Quem complexa ſinu mater quid frons ſibi læta,
Quid uult riſus? ait, vel quo diuerſus abiſti
Et oculis? volucer cui libans oſcula natus,
Gratia magna refert, parta eſt: inſigne trophæum
Heſpericis poſui terris. noſtrumq; Philippus
Heſperiæ princeps oræ ter maximus arcum
Senſit, uirgineo que calet nunc igne Britannæ
Reginæ. cuius proles Cyllenia ſuaſit
Coniugium, properato parens, atq; annue votis,
Et ſocios coniunge toros. Vultuque renidens,
Hoc ago, mater ait nec tu differe quoquam.
Continuo non tarda, ala ſe præpete librat
Lapſa polo, niueo quam Lactea ſemita tractu
Candet. Londinique petit regalia tecta,
Succeditq; hortis, Thameſis quos gurgite lambit,
Qui Corcyræi vincant pomaria regis.
Et nato comitata intrat ſecreta cubile
...o fartum luxu, quod fulua metalli
...a Dalmatici exornat. pulchriq; tapetes:
... vbi grates reddebat virgo Tonanti.
Q... ſtu Arſacio tumidum fregiſſe tyrannum
D...tus, ſolio fraudatam imm ſit auito.
S...eexorſa dedit tales de pectore voces.
...eô cœlituum virgo certiſſima cura,
R... pudicitiæ & conſtantis gloria mentis.
Quoniam hic vſque pudor pauidus, vacuique cubilis
Integritas perſtat: nunquam ne iugalia cordi
...a erunt? ſociumque odio damnabis acerbo,
...mium tibi iniqua, thorum? labi ne potentes
... te fortunas regni patiere, genuſq;
...rpitus Henricum cadere? ah procul iſta faceſſat
...iam ſæua & damnoſa Calumnia: quin tu

Redde

Reddere ſpem gentis. damnum ſarcire iuuentæ
Labentis ſatagas:grauior mox ingruet ætas.
Non ideo tibi tale decus,formamque venuſtam
Contribui aut Pallas doctrinæ munera raræ,
Non Muſæ eloquium, vt marceres cœlibe vita:.
Fata parant aliud, numenq; his auribus hauſi.
Ipſa iouiś,nec tu fatis immota reſiſtes.
Heſperio late dominatur in orbe *Philippus*
Carolides,tibi cognato de ſtemmate Regum
Iunctus, gentis honos,ſpes & votum vnicū Olympi
Imperium cuius iam ſuſpicit accola Iberi
Diuitis.& placidi Bethis,Rhenique bicornis,
Prænitidique vndis Ticini,Scaldiſque recurui.
Ipſa ſinu puerum foui.puerumq; papillis
Gratia lactauit.docuere Heliconis alumnæ:
Quod Titus,orbis amor:quod Pyrrhus,fulmen in ar
Ingenium velox.ſollers prudentia,priſca (n
Nobilitas.comiſque decor,ſumma omnia in vno.
Suaue micant oculi frons alta & pondera rerum
Ferre potens,vmbratque genas lanugo tenella.
Hunc tibi conſignat cœlum.hunc conſigno maritum
Alma Venus:labem hic generis præſtabit & ante
Lucida quam decies repararit cornua Phœbe,
Maternas feriet teneris vagitibus aures
Paruulus *Henricus*, matris qui ludet in vlnis,
Et molles riſus iactabit,& oſcula blanda.
O felix virgo,quum mutuo amore calebis,
Vnum obſeruabis,merito poſſeſſa marito.
Ipſa ego (dicam etenim)repeto cœleſtia templa;,
Natales nobis ſedes:natumq; relinquam
Hîc vice depoſiti tranquillæ pacis amicum:.
Ille noui ignaros ignis,primique caloris
Ille rudes docet ac venis flammam imprimit altis:.
Quumque dies veniet,quo pronuba pinus odores
Incendet(memori hoc dictabit Parca tabella)

ſiadcro. Muſæ gnato comitata Hymenæo
Dixit,& in ventos abiens ſe condit Olympo.
amor interea vires acquirit vtrinque
cendo,ceu flos paulatim adoleſcit in hortis,
em cultura fouet ſol roborat,educat imber.
ecula Abydeni iuuenis mirentur amores
ntiqua,& celeres ſuperantia brachia remos,
ſtuacæque canant flagrantes virginis ignes:
ſummus at calor hic veteres tranſcendit amores.
ogitur interea magni ingenti molimine claſſis,
er mare veliuolum fauſto vectura *Philippum*,
lite,oliuifera quam Bethis fronde reuinctus,
uam Tartheſſiacis armarat Duria in vndis.
ic Batauûm claſſis,contemptrix illa minarum
ceani,exæquans immania templa profunda
ole ſinus pandit velorum:hîc anchora dente
erreamordaci Zelandica robora firmat.
ic Tartareis puppis tonat Anglica bombis,
thenas imitata ouis quum perfurit iras.
t modo delaſſat lentis eptunia remis
rua.modo effuſis velis effertur in altum:
entibus ah quoties Zephyris Africoque ferenti
arate inualidis optauit nauita votis
arbuſa,in ingrata iuſſus ſtatione morari.
Tempus erat,quum iam Nemeæi terga Leonis
ernidus accendit Titan:quum Sirius aſtro
xurit ſegetes rabido. Callecia quando
nuta & fruſtra obluctans dimittere natum.
ogitur,Irenes placidæ,mitiſque Galenes
elitias,curam ter magni Cæſaris vnam.
fauſtam merito & Thracum de more notandam
ucem,Romulidæ hac vitulam placaſſe leguntur.
etitiæ dulcis(nec enim vacat omine)Diuam.
de piis ornans altaria fumida donis

Ingens argentum,& magna famulante caterua,
Principibuſque viris vehitur comitatus in altum.
Aſpirat blandi genitabilis aura Fauoni.
Namque pater cœco fremebundos carcere ventos
Clauſerat Hippotades:iratum ſtrauerat æquor
Fuſcina Neptuni trifida: hic Piſtrice reuectus
Hiſpidus ante rates Triton exciuit acuto
Aquoreæ ſonitu conchæ Nereidas omneis.
Atque Anthedonius viuaci gramine Glaucus,
Littoreaque alga redimitus tempora Nereus,
Fluctibus extollunt cupita,Inouſq; Palæmon:
Extabat toto Neptunia pectore coniunx,
Et pariter viridis Glauco,Panopæaq; blanda,
Et fidum numen curuis Euplœa carinis.
Cymothoeq; leuis Galathæaq; lactea,& alba
Leucothoe Aonij ſoboles Athamantis & vda
Cymodoce, thorciq chorus numeroſus in alto
Æquore ludentes ratibus gratantur amicis:
Ac placido vectas pelago,ſtatione capaci
Tranquilli exponunt portus:quam Vecta minaces
Oceani inſultus reflui nemoroſa refringit:
Qua Theris Antonæ ſinuato gurgite mordet
Turritæ muros,& propugnacula ſæua.
Aſpera perpeſſi nautæ iam pectora curis
Soluite:iam plenis ſpumantia dona Lyæi
Læti haurite cadis:ſtratis Cerealia menſis
Ponite liba hilares & adorea ponite ciues.
Publicus ætherij lambat confinia cœli
Omnigenos Ignis ſpirans per compita odores.
Thura ſacris adolenda focis:pia numina Diuos
Exoret Flamen,celebrem Pęana canendo.
Neue dapes menſis ſaturæ genialibus abſint,
Tantæ lætitiæ teſtes.Baccheia læti,
Infundant famuli non parcis munera dextris.
Sacchareiſq; pilis late omnis ſemita inundet:

Sanilibuſq; caput virgo redimita corollis
Appellat tremuli numeris ſocia agmina cantus.
Threicias citharas agite, & Phœnicia nabla
Tendite, Pieriaſque lyras, & cymbala rauca,
Accendantq; breuem Berecynthia tympana noctem,
Septiforique aures ſatiet caua fiſtula buxo
Namque Caledonios portus atque hoſpita ſoſpes
Littora magnanimus ſubiit cum claſſe Philippus.
Clarior haud venit victricia ſigna reportans
Nyſæus nigris ſuperatis Liber ab indis.
Forte recenſebant memores tunc annua Faſti,
Quo Regina die iamdudum ſaucia curis,
Plena Deo tamen, euentus & certa futuri
(Tanta Deo innixam mentem fiducia cœli
Suſtinet ignaram immergi) cecidiſſe Tyrannum
Clara cauente tuba Regina edicitur hæres
Regni Reginamque omnes clamore ſequuntur,
Quando illi faſces omnis ſubmiſerat ordo.
Iam menſis Phrigij de nomine dictus Iûli,
Bis gemini ſolis duodenos viderat ortus:
Poſtera quum croceis Aurora inuecta quadrigis
Purpureos vidit proceres multo agmine vtrinque
Amaſtipantes Regum. promptiſque paratos
Obſequiis: cuncti gemmis, auroq; trilici,
Et pictis lucent ſagulis, ars dædala certat
Vincere Naturam. quicquid prata herbida Veris
Munere purpurei pingunt, hortiq; virentes,
Hiſpanieas: quicquid lapidum maris accola rubri,
Decolor aut Indus diuerſo in littore legit.
Diuitias Arabum hic luſtres, auriq; feracis
Ieſſici, & extremi quæ mittunt munera Seres:
Et quas bis Afrum chlamydes ſaturauerat oſtrum.
Iamque prope medium Titan vrgebat Olympi,
Quando ſacro ritu commiſſa piacula luſtrans
Antiſtes votiua Deo libamina ponit,

Infula cui nitidis mordebat tempora gemmis:
Antiſtes,dignum cui vox dat Græca coronæ
Nomen & auſpiciis felicibus vtile regni:
Et ſacroſancta obiens antiqui ſymbola ritus,
Connubii nodo ſtabilis confarreat,orbis
Caroliden decus Heſperij, *Mariamque* Britanni.
Quis fando enumeret primorum gaudia patrum?
Omnigeni & cœtus hominum,vulgique profani
Applauſus lætos?non mihi ahenea lingua,
Non ſi centenis reſonent mihi vocibus ora,
Et rigeat ferro pectus,canere omnia poſſim.
Inteream allapſæ medium per inane quaternæ
Aſtiterunt nymphæ ſacrata altaria circum.
Quas diuerſicolor,certo diſcrimine picta
Inſtita veſtierat præſtanti corpore cunctæ.
Quæ verbis fuerint quibus vſæ,& fauſta precatæ,
Vati Muſa refer:fas veſtro hæc pandere myſtæ.
Ante omnes,cuius veſtem tria lilia fulua
Cœruleam,ternique interſtinxere leones
Ex auro,tali eſt ſermone affata morantes.
Exoptatus ades longinquis aduena ab oris
(Fatidica hoc cecinit quercus,cecinere Sibyllæ)
In quo naturæ certant miracula Princeps,
Nunc noſter gener,& regni ſpes maxima noſtri.
Illa ego cœruleo quondam notiſſima crine,
Atque cutis vario maculoſæ ſtigmate plena,
Nunc cultu haud impar ciuili aut moribus vlli:
Cui dederant olim (fama eſt)memorabile nomen
Aëriæ nimia ſpectatæ albedine rupes:
Illa ego terrarum,refluus quas Doride ſalſa
Circuit Oceanus,princeps reginaque longe
Inſula,quæ nulli cœli bonitate ſolique
Ceſſero,lanigeri pecoris ditiſſima,fœto
Vbere diues agri,ſtudiiſque aſperrima belli.
Hactenus inceſſi macie prælurida triſti,

Vitalemque bibit Dudlæi inſania ſuccum,
Exugens penitus venas,regnique medullas.
Hactenus ingemui,& corrupi lumina fletu,
Dum queror infelix orbam me ſtirpe virili.
Priſtinus at(nil diſſimulo)vigor oſſa ſubiuit,
Poſtquam te aſpicio proles Lancaſtria,noſtra
Progenies,vectum longinqua per æquora,natam
Exoptaſſe meam,ac fac coniunxiſſe iugali:
In qua omnis viduæ ſpes inclinata recumbit.
Tunc homini ſummam ſtellas affundere ſortem
Pagina promittit Babylonia,quando ſupremo
Cardine cœli uagi voluuntur clarius ignes,
Atque acie haud dubia feriunt,& lumine recto:
Tunc,me felicem dicam,quum pondera rerum
Arbiter imperij ſumma in ſtatione tenebis.
Macte animo iuuenis,macte ô virtute *Philippe.*
Me tutare opibus ſociis animiſq;,labantem.
Me ſtirpe,& natam fœcunda prole beatam
Ante auge,decies quam Cynthia compleat orbem.
Viuite concordes cornicis ſæcula longa:
Hoc opto,hæc ſuperi non irrita vota ſequantur.
Proxima quæ pœnum contrectat pollice malum,
Annula turrigeræ Cybeles,& multicolore
Induitur palla,placidum ſic ora reſoluit.
Enadſum ob raras vocitata Hiſpania dotes:
Heſperiæ extremæ cognomine nota poëtis.
Herculeis olim regio cantata tropbæis:
Nec minus Heſperidôn hortis celebrata ſororum.
Vicina occiduo ſoli,læta vbere glebæ,
Diues agri,diues pecoris,fuluiq; metalli,
Et rigidi venis ferri plumbique liquentis.
Malorum genitrix,meritum quibus Aurea nomen,
Nobilis & vinis,queis non Mareotica certent
Pocula non Chij latices,colleſq; Falerni.
Quam Tagus aurifluis ſcindit fœcundus arenis,

Et clarum genti nomen facturus Iberus.
Quæ complexa ſinu numeroſi pondera regni,
Sceptraq; ſuſtineo: digreſſa Atlantis ab ora
Piniferi (imperij quondam quam ſimbola noſtri
Alcides ſtatuit, manuum monumenta ſuarum)
Occiduoſque emenſa ſinus. & gurgitis Indi,
Victrices aquilas, victricia ſigna ſub Arcto
Oppoſitas gentes, diuerſaque littora moui.
Arboreiſque comis qui pectunt vellera Seras,
Naſcentiſque vident primos Hyperionis ignes,
Prima adij, inuentrix Peruſæi nobilis auri.
Hanc talem, natumque ſinu complectere digno,
Auguſta, & ſceptri moderatrix fauſta Britanni,
Nunc etiam in magnam noſtri, voluentibus aſtris,
Partem (haud inuidia eſt) iure aduentura iugali.
Parthenope merito titulo cum coniuge doti
Cedet virgo tibi: mox conſignabo triquetram
Sicaniam. antiquæ (nil mentior) horrea Romæ.
Addo etiam Solymi titulos & nomina regni.
Nulla nouerca dies veſtras, & nubila nulla
Conturbent tædas. pariter ſed viuite læti:
Arganthoniacis ſuperet viuacior annis
Ille, & Cumanæ tu vincas ſæcla Sibyllæ.
Atque vterum partu ſoluat Lucina beato
Ante tibi, decimum quam Luna expleuerit orbem.
Tertia poſt illas chlamydem pſalteria cuius,
Pictum inſigne, ornant, ſic voce effatur amica,
Illa ego ſum Graiis olim glacialis Ierne
Dicta & Iaſoniæ puppis bene cognita nautis:
Quæ Tartheſſiaco propior ſe tingere Soles
Flumine conſpicio, Cauro ſubiecta procaci:
Cui Deus, & melior rerum naſcentium origo
Ius commune dedit cum Creta altrice tonantis,
Noxia ne noſtris diffundant ſibila in oris
Terrificæ creti tabo Phorcynidos angues,

Et forte illati compreſſis faucibus atris
Viroſo pariter vitam cum ſanguine ponant.
En ego cum regni ſceptro, Mauortia bello
Pectora, & horriferas hominum, nil fingo, figuras,
Qui curſu alipedes norint præuertere ceruos,
Dedico, piſcoſoſque lacus, volucrumque paludes
Omnigenûm luſtris fœtâs, ſtannique fodinas
Et puri argenti venas, quas terra refoſſis
Viſceribus manes imos viſura recludit:
Cuncta ego communi fidei dextræque reſigno.
Teq; *Philippe* opto chara cum coniuge longum
Viuere, Pylij vltra Neſtoris annos,
Regali & decimum partu præuertere menſem.
Poſt omnes longo trahitur cui ſyrmate palla,
Omnigenûm vario diſtincta colore Leonum,
Nympha vigens firma laterum compage, modeſte
Poplite curuato, verbis ſic talibus infit.
Haud quaquam poſtrema adſum prouincia, regno
Non impar, (titulum regni fortuna negauit)
Tertia Romulei verbis vocitata Senatus
Gallia: quam bifido Rhenus diſterminat amne,
Quamque ſecas curuo Scaldis ſinuoſe meatu:
Illuſtris toto claris mercatibus orbe.
Iſtatuum nomen, iuſſu genitoris adoro,
Meque tibi do, dedo, generoſe *Philippe*, tuæque
Coniugis vnanimi arbitrio: communibus armis
Immineant ſi quam Scoti Pictique doloſi,
Aut male grata, tamen concedens Francia regni
Iura Anglis, ſæuas armorum concitet iras,
Propulſare potens & claſſe & milite, quicquid
Hoſtile eſt, adero, & præſente ope mutua tradam.
At quia fatidici eſt aliquid ſummo ab Ioue nobis,
Penelopen caſta, & conſtans Alceſtin amore,
Et vincas Nioben partu Regina beata,
Atque auiam factis claram immortalibus æques

Fortuna Auguſtum, Marcum pietate *Philippe*,
Traianumque tuum ſuperes virtutibus, opto:
Ac patriam obſcures famam victricibus armis.
Veſtraque ceu nodo coniungat mutuus ardor
Pectora Lemniaco: veluti Magneſſia cautes
Illigat, & vinclo chalybem retinere tenaci
Aſſolet: aut adamas ferrum inſuperabilis ab ſe
Dimittit nuſquam: ſic nodo perpete amoris
Illicium liget ac confirmet pectora amantum.
Et tibi quod voto Regina optatius omni eſt,
Antea quàm decies fraternis ignibus orbem
Delia complerit, gremio vagire puellus
Materno incipiat, patrem & placido ore referre.
Finierant omnes, quando en clangorque tubarum
Et litui incurui ſonitus laquearia templi
Perſtrepit, ingeminatque Echo vocalis imago,
Reſponſant valles felicia nomina Regum,
O ſi Mœonidæ diuinos fata labores
Exæquare darent, Andinaue carmina nobis,
Quó digne hiſtoriam poſſem pertexere rerum:
Iuſtitiæ ancipitem vt gladium Penbrokius heros
Darbæuſque Comes, regali ſtemmate creti
Ambo, Marte ambo, & clari caſtrenſibus armis,
Prætulerint pompa ſolenni Regibus: vtque
Vindice perfidiæ vel ſola mente receptæ
Carolide torque, ac pericneme, inſignibus aureis
Quæ poſuit fidei ſpectatæ ſymbola nota
Edvvardus, de quo ſtirpem deducis auitam,
Indueris: vel quas epulas, quæ fercula Luxus
Conturbator opum & ganea ta palata coquorum,
Regifico aptarint faſtu. Sed lege tenemur
Noſtra, atque hæc melius, quibus hæc tam cura diſerta
Incumbit, dicent. vos cætera pandite Muſæ.
Poſtquam exempta fames dapibus, menſæq; repoſtæ
Torqueretque breues Veneri ſacer Heſperus ignes:
Accen-

Accendunt noctem funalia lucida opacam.
Terpſichore en nymphas & virginea agmina iunctim
Combinat, choreaſque cient tellure recuſſa:
Alternìſque pedes tendunt repedantque, nouoque
Schemate congeminant, obliquaq; Zeugmata iungunt.
Adſunt hic aures demulcens murmure Terpſis,
Et rapiens animos Thymele, viridiſque Thalia:
Atque Erato recte ſaltandi prima magiſtra.
Phemius & fidibus canere & modulamine vocis
Flectere cuncta potens, amborum ſtemmata Regum
Pangit, ab *Edvvardo*, qui nomine tertius audit,
Incipiens, geminos ortus corriuat in vnum.
Ceu pater Oceanus fons eſt, pariterque fluentorum
Alueus, à quo ortum ducunt, quo cuncta recurrunt.
Senſerat Vranie perlecta pinace (namque hanc
Parca Iouis ſolio affigit quid quæque ferat lux,
Dictantem ſcripto) Mariæque cubile ſubintrat.
Cumque illa facilis locus, atque Thalaſſio, Muſæ
Pieridos natus, Graii dixere Hymenæum:
Quem Venus alma ducem thalami præfecit amœnis
Auſpiciis: tædam pinguem tetigiſſe virorum
Hoc ſine fas nulli eſt: Syrio fragrabat amomo
Tota domus quacunque intrant, ſpicæque Ciliſſæ
Ambroſiis nimbis, Phariique aſpergine Cyphi.
Adſuit in comitum numero & Concordia comis,
Implexum geſtans Cornicis ſymbolon auro.
Pronuba quinetiam Iuno, & quæ Cinxia fertur,
Tergeminæque Deæ Charites, Iunonia & Hebe
(Se ætas viridem vocitauit priſca Iuuentam)
Adfuerant: prompte expediunt ſua munia cunctæ.
Quando ecce ingreditur thalamum Regina iugalem.
Qualis quæ ſequitur pelago Titana cadentem
Stella Dionææ Veneris, nitidiſſimus ignis.
Aut qualis violas inter caltaſque rubentes
Purpureus foliis Amarantus mollibus extat.

Occurſu prima Vranie gratatur amico,
Dictorumque fidem nuptæ refricare tenacem
Inſtitit: illa Deam agnouit,roſeoque rubore
Accendente genas memorem teſtatur honorem:
Depoſitique monet vultu pudibunda venuſto.
Nec mora, diſpoliat zonam cinctumque reſoluit
(Virgineus quamuis pudor,ingenuuſque reſiſtat)
Cinxia: & Herculei inſpirat vim roboris Hebe.
Gratia pactilibus redimiuit tempora ſertis:
At Feſcenninos alacer Iocus,atque Hymenæus
Excluſere ſales, laſciuaque carmina lege
Amſancta, quicquid mordax fœdumque vetantes,
Ipſa torum verbis conceptis conſecrat alma
Vranie: & faciles in vota cupita vocauit
Cœleſtes omneis,facileſque precata labores
Lucinæ exoptat nouies quum exegerit errans
Curriculum Phœbe: votum Concordia firmat.
Inſpirant leni luſtralia verba Camœnæ
Concentu fauſtumque iugum felixque precantur.
Peruigil interea nocteſque dieſque fatigat
Artifices operas Labor,indefeſſaque cura,
Dum ſtudio certat magno, ingentique paratu
Excipere auguſtam frontem populoſa *Philippe*
Londini vrbs,feſtoſque tibi decernere honores.
Feruet opus, veluti furuo ſi quando ſub antro
Æra oui Æthnei fratres Liparæa retractant.
Regali paſſim conſurgunt Pegmata faſtu
Ædificata , altum ferientia vertice cœlum.
Arduus hic quadrupes,efflare è naribus auras
Creditus,aſſultans phaleris præſignis & auro,
Bellerophontæi pennas ſibi deeſſe volucres
Indignatur equi, eniti nec poſſe ſub aſtra
Dædalea arte dolet picto ſeſſore *Philippo*
Dum gaudet,criſpanſque iubas temere alta ferocit.
Hic tibi paciferas nectit Victoria lauros;

Romu

Romuleique duces, Troianus origine Cæſar.
Scipiades Magnuſque tibi, aſſertorque Camillus
Concedunt, conduntque enſes tibi iure *Philippi*.
Hos quatterni oſtendunt ſua fata Philippi,
Tantem Macedo, baptiſmi ſemina primi
Carus Arabs. & nota Boni potioraque gazis
Semina Burgundus referens, Audacis & alter.
Retrahit illicibus numeris moduliſque ferarum
Agmina Threïcius quercetaque montibus Orpheus.
Hæc alta ramis diffuſa patentibus arbos
Tertio ab Edvvardo radices egerat altas,
Quæ geminam ſtirpem *Mariæ* magnique *Philippi*
Ex ortu illuſtrem & claris natalibus edit.
Hic prono Icarios imitatur pondere lapſus
Extentum librans per reſtim corpus . berus.
Ardua parte alia referans ſe machina nympham
Demittit, Regum aptantem ceruice coronas.
Nec tacitum omittam vultu te *Edmunde* verendo
Antiſtes, vitta crines gemmante reuinctum,
Suſtantem Reges Panchæi thuris honore,
Atque receptantem ſacri intra limina templi,
Tribus orantem dictis placidumque tuentem.
Ingredere ó Princeps toties optate, malorum
Depulſor, merito Alcidæ cognomine nobis
Dicende & noſtris adytis ſuccede, ſacriſque
Fruitor: tu macte animo, rediuiua ope veſtra
Ireſcat pietas: ſic ætheria itur ad aſtra,
Hic reuehes pacto Saturnia ſecula nobis.
Roſcida ſic fagus producere mella, natare
Lacteamnes, Ceres incultis exurgere campis,
Viniſicique vuas grauidas producere ſentes
Incipient, rictumque lupi non āgna timebit.
Dum bona ſpes & cura vigil ſimul vret amantes,
Et magno accipiet Thameſin gremio Amphitrite,
Te noſtra inuictum delubra *Philippe* loquentur.

Carolidæ nomen diſcent hæc reddere ſaxa.
Cypriaci intereà iam machina multa metalli
(Tartarea hanc primus conflauerat arte Pyracmon)
Puluere ſulphureo buccas obfarta patenteis,
Fulmineum ruit ore globum, qui ferreus aluo
Sederat interiore latens, tonituque minaci
(Horrendum) ætherios ignes mentitur, olympus
Quo ſonitu immugit. penituſque exterrita tellus.
Triſtis Hyas non tam ſpiſſo terram obruit imbre,
Nec tam confertis Pleias furit aſpera nimbis.
Machina quam crebris dirum tonat ænea bombis.
Et iam quadrupedans agmen procedit equorum.
Inſignes titulis proceres, ſanctuſque Senatus,
Et clari Heroës, generis quos fama vetuſti,
Aut vitæ laudatus honos euexit in altum,
Atque apices fidei, puræ quos religionis
Cura manet, longam ſeriem pompamque trahebant.
Poſt quos regali faſtu ornatuque ſuperbo
Pergunt cornipede inuectus Rex aureus acri,
Et iunctim ſocio lateri Regina ſubhærens.
Iactabat ſolito Titan rutilantior ignes,
Et leni Zephyrus nigrantia nubila flabro
Diſpulerat: rabidi ceſſarant murmura ponti:
Et Thameſis viridi præcinctus tempora iunco
Iam refugos Nerei linquens nitidiſſimus æſtus
Exerit os alueo, & Reges miratur euntes.
Obſidet artificum numeroſus ſtrata viarum
Cœtus, quos vel opes numero exemere potentes,
Vel meriti dederunt plebi præcellere honores.
Effuſi paſſim feſta in ſpectacula, ſtipant
Compita cirrati pueri. facileſque puellæ,
Auguſtumque omnes læto clamore ſalutant,
Atque aliquis media in turba ſic fauſta precatur.
Eia age felici diuinitus omine nobis
Addite Rex ſalue, communia ſceptra Britanni.

...biſiuſtitia meritò recture ſalubri.
...ſcito ſubiectis clemens, duroque ſuperbos
...enato imperio & lætæ ſequere otia pacis.
...pe ſagittipotens tandem te Rege vigebit
...lia. & antiqui reddentur ſecla metalli:
...te armis toga ſuccedet, fornacibus enſes
...bunt calidis conflandi in ſarcula: duri
...ris in faciem caſſis curuabitur: haſtas
...eget vmbriferis vitis frondoſa racemis.
...rum Pax alma oleæ quæ termite gaudet,
...pia Bellonæ franget molimina diræ,
...que occludet gemino ſua limina Iano.
...vero, ſeu nunc mortaleis fallere ſenſus
...piter, armigera & vectarier alite gaudes:
...te aliquem ſuperûm mutata dixero forma:
...ternum hos populos Arctoo quotquot in orbe
... & rege conſilio, & rege legibus æquis.
...ec fœdare tuo veniat tibi dira cupido
...umine venturam ſobolem, feroſque nepotes.
...e tuo nutabundum ſub pondere dextrum
... ſic ſerus repetas: tunc ſat cito gratam
...cipiet molem conuexi regia cœli,
...ſic Tyndaridæ complexi mutua fratres
...ternis vitam mutant, lucemque reſumunt.
...ſic tandem, optatos veluti ſuccedere portus
... cœruleus gaudet, regale ſubintrant
...rum Reges (dederant memorabile quondam,
...quæ niueo candebant marmore, nomen)
...Thameſis, prima eſt cui gloria paſcere olores
...dæ, rauco pronus ſubterluit æſtu.
...Hactenus exortus rerum, lætoſque receptus
...ncipis, & nexus Hymenæi rite peractos,
...dinique Heroa ſuum ceciniſſe triumphum
...ſa dedit. quæ nunc laſſata excedit arena,

Vatibus,intonſi quorum præcordia fœta
Accendit Phœbi numen, venamque beauit.

In Regis & Reginæ Symbola, Philippi.

NEC SPE, NEC METV.

Intrepidum,fortemque virum, & conſtantiæ amant
Nec ſpes à recto, nec metus acer agit.

VERITAS TEMPORIS FILIA.

Mariæ.

Nil latet abſtruſum, Tempus luci omnia ſiſtit,
Et veri aut falſi Tempus elenchus erit.

Ad Philippum Regem.

Iunoni ſaxoſa Samos: Tyrus inclyta ceſſit
Amphitryoniadæ, Cretaque magna Ioui.
Mulciber accepit medicatam Lemnon: vt Iſthmum
Neptunus bimarem: Cyprigena alma Paphon.
Sorte Rhodos Soli, Phœbeio clara coloſſo,
Eſt data: Gradiuo Thracia belligera.
Hanc peperere fidem Naturæ ſingula dona,
Legerit vt diuos inſula quæque ſuos.
Quod tribuit ſollers Vulcano induſtria: belli
Gloria Mauorti: gratia Cyprigenæ:
Quod tibi maieſtas Neptune: & dextera fortis
Alcidæ: Soli munifica vſque manus:
Iunoni magnæ ſtudium auxiliare iuuandi:
Tractandi rerum pondera iuſta Ioui.
Summarum hoc vni tibi conſpiratio dotum,
Munus tractandi ſceptra Britanna dedit.

Admonitio ad æquum Lectorem.

Ne mireris, candide Lector, cur *Philippum* Rege
ſua oratiuncula, Prolem Lancaſtriam nominet Bri
nia, ſcias iſtud ex Anglicorum annalium fide repeti

ſe, qui genus Philippi ad Ioannem Edvvardi eius nominis Tertii Britanniæ Regis filium referunt, & quidem bifariam, nam Catharina Ioannis cognomento Gandauenſis Lancaſtriæ Ducis, fortiſſimi Herois, filia nupſit Henrico Caſtellæ & Legionis Regi, ex quo genitus fuit Ioannes Caſtellæ rex, pater Elizabethæ reginæ, quæ ex Ferdinando Aragonio geminam prolem peperit, qua & Hiſpaniæ & Angliæ regia ſtirps gloriatur, nam Ioanna illius filia, ex Philippo Auſtriaco *D. Caroli* Imperat. Auguſt. peperit, huius, de quo ſcribimus, *Philippi* Inuictiſſimi genitorem: Altera vero filiarum Catharina *Henrici* octaui coniunx, nobiliſſimam hanc regiæ gemmam *Mariam*, ex eo dedit. Atque hæc quidem vna eſt proſapiæ ſeries: Altera ſe refert ad Philippam prædicti Ioannis Lancaſtrij filiam, Luſitaniæ regi, Edvvardi Luſitani parenti innuptam, ex quo Edvvardo progenita Leonora Friderici Imperatoris vxor, Maximilianum Imperatorem in lucem edidit, cuius filius Philippus Auſtriacus, *Carolum Quintum Philippi* huius nominis parentem feliciſſima generis própagine orbi prodidit.

In Parentum indulgentiam.

Quo pede corruptos populi concerpere mores
Iteraro, multum mentis anceps differor.
Non placet irati Saturnia lima Metelli:
Cuique carmen linquo vati flebile.
Hos ſeruet numeros ſibi Lesbia Sappho:
Molles ſoluta amet pedes Ionia.
Nec bene conueniunt Pario lita ſpicula felle,
Quibuſque pugnat acer hoſtem in Bupalon
Hipponax: iræ, lachrymæ laſciua faceſſat
Hinc pagina, atque virulenta oratio.
Nunc placet mage temperies, cauteria mentes
Radunt,

Radunt.& aures delicatas ſauciant.
Matura idcirco Heroï grauitate ſategi
Condire Iambos criminoſos carminis.
Vt maculam nitidis crimen quod inurere rebus
Solet nigrantem, quodque liberos modis
Mollibus exercens, ſanctas exterminat artes,
Moreſque ſanctos: lege miſcellanea
Carminis expoſitum caſtigem lance ſub æqua,
Cenſoris induens ſimul tetrici grauem
Perſonam, atque animos ſimul oblectare Poëta
Studens. Adeſto,& Diua conatum iuua.
Tartareum eſt monſtrum, rediuiua immanius hydra
Cœco Furore,& nocte Lethæa fatum:
Virgineos præfert vultus, vitiata ſed intus
Irâ Deûm mens Simiæ ingenium exprimit.
Non diſpar Sphingi Aoniæ frons ardua ſurgit:
Bilingue, nunc mel ore, nunc fel funditat.
Mollis Olorinis veſtitur dextera plumis:
Pandæ tot aures, tot ſequacia emicant
Lumina quot cuſtos fertur Memphitidos Iûs
Habuiſſe: liberûm gregem ſecum trahit
Effrenum, nitidos mulcens, pulmentaque buccis
Infarciens: quam nomine Indulgentiam
Indigitant veteres. hæc nunc caput exerit Orco,
Et Myrteam ambiens, tyrannidem nouam
Vſurpat, natos hæc molliter educat, vnctam
Luxu profuſo vincere Sybarin docet.
Delitiiſque rudes diſſoluit & efferat annos:
Nidore pellacis popinæ fumido
Acreis exatiat nares. fingitque palata
Intelligentibus cocum intra ſeptimam
Meſſem: mox picta & Tyrio ſaturata veneno,
Tectura corpus molle, tegmina apparat.
Hæc prætextatis verbis, digniſque ſuburra,

Inſa

Infectis imbuit tenellum os, qualia
e ſiſtrata quidem Pellæi turba Canopi
Effutiat prono cachinno hæc excipit.
... ſomno in lucem torpere ſupino:
Curaque molli fingit artus iunceos.
... excelſæ turpiſſimus incola Abylæ,
Fœtus ſuos recente iam partu æditos
... obſtipo defixus lumine, tanquam
Simulacra quæpiam obtueri intentius:
Scempe ſtupens rara eximiæ miracula formæ.
Nec ſegnius miratur hæc fœtum ſuum.
... eadem inceſſus fractos, geſtuſque loquaces,
Mileſioſque nulla motus dedocet.
... ineſſe ... nimium parere magiſtro:
Podere ... docet ſani nihil.
... æſtiuum ſol merſerit igneus amne
Diem ante, quam propudia cuncta perferam.
... manum ferulæ, ſuadentibus annis,
Submiſerit (ſi diis placet) mollis puer,
... imperium, torpens ignauia, virgæ,
Neceſſitaſque verberis ius poſtulet:
... leuis rumor manarit ad aures,
Quanto Adria tumente plus exæſtuat?
... tonat illa minas, iam territat ipſum
Iouem ſupremum, ac deuouet diris caput
... Orbilii: ſtudiis mox alitis albæ
Gratum abdicat, meliore victurum otio.
... vltrices, ſceptra imperioſa, minîſque
Diſſa grauida, & lentæ exulant virgæ procul.
... commiſſis illuſtria prætexuntur,
Portionumque agmen ingens cuditur.
... ſpecioſa quidem certæ velamina culpæ
Obtendit, vt ne puſio cauſa cadat.
... inſidiis his Indulgentia fallit,

Lues

Lues acerba, & ingenî peſtis grauis.
Illecebris cuius fallacibus ebria magna
Mortalium vis, bellulis parcit ſuis:
Quæ dum conniuet vitiis puerilibus, eheu
Infanda quæ non damna quod dedit nefas?
Atroces peperit turbas, rixaſque calenteis.
Nempe inuehunt plus noxiæ indulgentiâ
Incautæ matres, quam vel Cadmæis Agaue
Nato perempto: quam ſceleſta funere
Quæ merſit Colchis chariſſima pignora acerbo:
Torriſve fato quæ ferocem abſumpſerat
Oeniden genitrix: crudelia nomina matrum.
Hæ ſingulos, at iſte grex totas rapit
Turmas, peſtifero venis ſubeunte veneno,
Dum proxima inuoluit mali contagium.
Non ſecus exiguo carpit ſatus ignis ab auctu
Syluas comantes, & coloni ſpem grauem.
Hîc equidem noſtri ſortem reor Automedontis
Nimis pudendam ac deſpicatam, qui manu
Contrectat ludi infelix moderator habenas.
Æſtu Euripæo vulgus incertum magis,
Præceps ſe ſtudio nunc huc nunc diuidit illuc
Leui, nec ipſi ſat Ioui æquum maximo.
Sit facilis licet, aut quam Mitio lenior: ora
Permeſſidos rigarit alma gurgite
Muſa ſacro: imbuerit quanquam Charis aurea pectus
Humanitatis artibus: vili tamen
Vix dignus concha, Myſoſque inglorius infra
Sordebis omnes, ni popello obtrudere
Palpum indulgendo noris, cirrataque blandus
Dictis ineſces agmina, & conniueas
Ad vitia ac ſegni cedas marcere veterno:
Haud otio pugnans Vacunæ torpido.
Ni qua pingueſcunt glires ſatiare ſagina

Illos ſinas vecorde. Quiſquis obſequi
acia parte, auram & popularem carpere quibit,
Hic bracteatus ſcilicet merebitur
auro Piſæa inter monumenta locari:
Cœli hunc Catonem tertium dederit fauor.
Ne tamen hæc animum coquat ægrum ſollicitudo
Quemcunque dura exercet hæc prouincia.
Pectore at infracto, veluti Marpeſſia ſpernit
Neptunias vaſti ſilex minas maris:
Securus contemne rudis labioſa popelli,
Rodentis alienam vſque vitam, murmura.
Nec bene de ingrata quicquam te plebe mereri
Poſſe arbitrare, maceres corpus licet
Peruigil, Heſperij quantum non excubet anguis
Horti arbiter: ſudore diffluant genæ
Perpete: deuotum feriat licet igneus aſtro
Caput furente Sirius, non te niues
Riphææ includant laribus: Boreæque furentis
Nimboſa temnas flamina, & canum gelu:
Nil facis, officij plebs finibus æſtimat iſta:
Hæc ſumma: cortinam intonare Delphicam
Iſta putes: vulgo nihil eſt feciſſe benignè
Credas quod vſquam poſſe te, ni protenus
(Quod dixi atq; iterans repeto) indulgere licenter
Turbæ capillatæ velis, & turpiter.
At poſtliminij veteri nunc iure reuertor
Adnota ſermonis redux compendia.
Theſſala deducens innoxia ſidera rhombo,
Manes ſepultos dum inquietat carmine,
Luctatur laruis, & ſe placita ipſa fatigat
Inſania: ſed perperam natorum amans
Indulgenſque vrbes corrumpit fœmina totas:
Nociua maximè, quibus reuerentia
Vnica debetur, pueris: nil officit annis
Creſcentibus, domeſtico exemplo magis.

Talibus imbuitur vitijs plerunque tenella
Pubes. parentes qualium autores habet,
Et quibus à teneris aſſueuerit vnguibus altè hæc
Tyrocinio in ætatis hauſta ſe induunt.
Sic quem lana rudis fucum ſemel imbibit, altè
Hæret, nec elui poteſt: & fictilis
Vſque ſapit primos quos hauſerit ollula ſuccos.
Fereque pertinacius praua inſident.
Fœdaque ſi mollem capitis depaſcit honorem
Vulpes profunda, pharmacis non ceſſerit.
Inueterata oculos quæ Lema obſederit, ipſe
Vix huic ferat Pæon ſalutarem manum.
At naſcens facili vitium molimine pellas,
Nondum profundis reptitans cuniculis.
In naturam abit, atque habitum firmum induit, vſu
Quicquid inoleuit, prorſus indelebile.
Luſtralem idcirco & puram tibi cura parenti
Eſto, imbibat puer ſaliuam vt flexilis.
Talia adhuc rudibus pangantur ſemina in aruis,
Queis nec freti ira, nec triſulca fulmina,
Nec grauis vredo officiant: aſſueſcat habenis
Arctis: malignos ferre diſcat Sirij
Ardores: ſæuumque gelu: tua caſtra Thyoneu
Infeſta vitet illices fugiat dapes.
Interdum haud pudeat te conditrice ciborum
Hunc frangere fame. Sancta nempe enititur.
Excelſam in rupem per dura, per aſpera virtus:
Huic æmulam pro viribus carpat viam.
Dicta animum volucrem moueant Ieſſæia (nunqu
Prudentiorem hoc vlla regem ætas dedit)
Non ſemel ille monet ferulis conſcindere dextras,
Scuticiſque carnulenta natium tubera.
Sic animam Stygio addictam ſubducier Orco:
Hinc creſcere almum differit patri decus.
Exercere piger conceſſæ verbera virgæ

Qui parcit, angue peius odit liberos.
Fleƈtenda eſt ceruix, dum nondum induruit ætas,
Præſens minatur hic periculum mora.
Lernææ citius capita expugnaueris Hydræ,
Quàm contumacis ingeni cadat rigor.
Quæ ſe firmauit nodis & robore crudo
Perdifficulter planta curuari poteſt:
Cui vitium furca quanquam emendare bicorni
Pares, redibit priſtinum mox ad ſtatum.
At lentum partes eſt ductile vimen in omnes,
Molliſque cunctas cera formas accipit.
Indomitus primis annis qui dura lupata
Spumante rictu cornipes non triuerit,
Deſpuit obſequium, nunc intractabilis, omnes
Tergoque ſeſſorem excutit ſternax ſuum.
Duram ita ceruicem ſumit, luxuque ſolutus
Exlexque natus peruicaciam induit.
Nimirum dum Palladium maleſana liquorem
Gens fomitem flammæ voraci ſubijcit.
Ruſticus exanimem miſeratus ſub Ioue crudo
Tollit rigentem viperam fouet ſinu:
Quo fota, vitæ rediuiua recurrit in artus
Scintilla, & armat in ſuum nutricium
Lethales denteis, morſu quem conficit atro:
Sic matribus vicem reponit improba
Natorum ſoboles: ſic Indulgentia fraudi
Succedit atque regerit illarum in caput
Exitij fontes, etenim grauioribus Ætna
His proteri curis videmus tempora
Ante diem niuea haud vltro caneſcere pluma,
Mittique properè ſub Styga illætabilem.
Nempe (memor caueas) Nemeſis trahit arbitra rerum
Seuera, Pœnas vindices longo agmine.
Diua potens, tumidis infeſta, aſperrima duris:
Offendere hanc caueto, vel time aſſeclam.

Hæc Dea carnipetas vt penſilis aëre coruos
Malè nata turba filij paſcant, facit:
Compagem membris ſoluit: ſæuo vſtulat igni:
Diſtendit aculeo: terebrat lumina:
Fulmineo caput enſe rotat: diro inſuit vtri:
Proſcriptiones, carceres, ergaſtula
Intentat: mille exquirit tormenta manere
Quæ digna conſtat negligentes præmia.
Ipſe Helius vates, cui vinxerat infula ſacra
Comas, ob indulgentiorem in liberos
Mollitiem, quorum commiſſa piacula nullus
Culparat in ſe vindicem acciuit Dei,
Exitio præceps, iram: retroque relatus
Ceruice fracta, ſub profunda it Tartara.
Proinde parens quiſquis ſoboli bene conſulis, vltro
Prudens ſequare Phædriæ factum Cati:
Mollitiem ex animo fac pellas funditus omnem,
Vbi te tibi indulgentiorem ſenſeris.
Fixa tuæ ſedeat menti Ioue digna ſupremo
Sententia: educatio quod mollior
Corporis atque animi neruos vireſque reſoluit,
Et frangit excelſos domando ſpiritus.
Inclyta ſed macula hac ne te vrbs patiaris inuri,
Quam Lemus acer condidiſſe dicitur,
Quæ Peluſiacos portus iam tum auſa ſubire
Ni deroganda ſit fides annalibus)
Ferrea ferrata rumpis retinacula claſſe:
Hinc clara latè & nobilis ſuper æthera.
Extimulet te adeò geſtarum gloria rerum,
Mentique tantus autor accendat facem.
Mollitie enerui ne colla obnoxia tendas,
Blandumque virus occupet ſenſus, caue.
Aut ſi quid tacitum venis inſederit imis,
Excinde putrem, pars ſequatur ne integra.
Quos penes eſt vrbis ſanctiſſima cura vetuſtæ,

Gnaui ſtudere publicæ Patres rei,
Momenta, & rerum certiſſima pondera, peſtem
Arcete tantam ciuibus veſtris procul.
Nec praui docilem cohiberi poſſe iuuentam
Fræno extimate mitiore paululò.
Vtilius nihil eſſe, arctis quam legibus intra
Modeſtiæ fines rebellem flectere
Duritiam pubis, dicto cenſere ſeuero.
Sic mactet vrbem voſque honoribus Deus.

In Abrah. Ortelij Theatrum Orbis.

Terrarum tractus, cœlum, anfrctuſque Profundi
Certius vt radio ſcriberet Ortelius,
Raptatum Phœbus ſupera in conuexa retraxit,
Multiplicique auxit cognitione virum.
Inde hic deſpiciens terras, freta, templaque cœli,
Diſtinxit ſpatijs omnia regna ſuis.

CORNELII KILIANI DVFFLÆI.

Luſus in Europæ Nationes.

Prologus Laudator.

EVropam celebrabo laude dignam,
Et quales Regio vnaquæque mores.
Virtuteſque habeat, palam docebo.
Illuſtri eſt celebranda laude Virtus.
Europæ tuas ſatis ſuperque
Laudes, non vitia aut probra vlla dicam:
Vt laudum ſtimulis probè incitatus
Virtutum ſtudeas viam tenere.

 Ger-

Germanus ſuperior ſiue Almanus.

Laudator.

Germanus comis, clemens, ſyncerus, honeſtus,
Conuiƈtu gaudens, hoſpitibus facilis:
Æquali ſocijs hauſtu mera vina propinat,
Reſpondetque itidem munere, Bacche, tuo.
Eſt lepidus ſalibus, lingua facieque venuſtus
Arguta ſollers dexteritate valet.
Nil ſimulans, ſimplex & reƈtus, peƈtore apertus,
Prouidus & prudens, conſilioque bonus.
Morum etiam grauitate ſuos ſic temperat aƈtus,
Vt præceps leuitas nil loci habere queat.
Inſignis bello ac armis, animoque virilis:
Audax atque alacris; ſeruat amatque fide.

Calumniator.

Ohe, Laudator, virtutum encomia ſiſte:
Occurrit calamo fæx vitioſa meo.
Germanus ſtupidus, ſimul inciuilis, ineptus,
Moribus inſulſus, torpidus ingenio;
Fronte ferox oculis toruus, linguáque proteruus,
Brutus conuiƈtu eſt, hoſpitioque rudis.
Ebrius inſanit, bacchatur, fulmina iaƈtat:
Iurando cœlum, terram, Acheronta mouet.
Intentus prædæ, latro, furaxque rapaxque:
Bellum cauponans belligerare nequit.
Prælia detreƈtat conſpeƈto protinus hoſte.
Æs æs exclamat: mox fugit ære dato.
Vina flocces, oleumque fraces, paleaſque ſiligo;
Gignit & humanum turpia monſtra genus.

Germanus inferior, Teuto, Belga.

Laudator.

Teuto vel inferior Germanus, qui quoque Belga,

Morum cultura pollet & ingenij.
Hic opifex celebris toti ſpectabile mundo
Omne opus aſſidua ſedulitate facit.
Huic animus docilis, promptus, ſubtilis, acutus;
Menſque ſagax, velox; ingenioſa manus.
Pocula larga quibus cerebrum humectatq; rigatque,
Neſcio id obtundant exacuántne magis.
Germanos multa veteres probitate fideque
Quondam ſectari non ſine laude ſolet:
Egregieque bonas florens exercuit artes,
Dum ſtetit imperium, Carole Quinte, tuum.

Calumniator.

Teuto conuictu Galli, Hiſpanique, Italique
Mutatus, fœdis polluitur vitijs.
Hinc inteſtina diſcordans peſte laborat,
Et vix ſedanda ſeditione perit.
E patria profugus longinqua petit loca: & artes,
Et qualcumque poteſt, portat opes alio.
Laſſa ſub Hiſpano langueſcit Rege Philippo,
Quæ regnante potens patria patre fuit.
Rectores nocuis maturè occurrite turbis,
Haud facilè exſtingui ſeditio orta ſolet.

Gallus, Francus.

Laudator.

Gallus ſeu Francus, toto notiſſimus orbe,
Fœdere iuſtitia, relligione, fide:
Maternæ cultor linguæ, cultor peregrinæ:
Grandiloquus, conſtans, propoſitique tenax:
Militia egregius, generoſo ſtemmate clarus:
Corpore & ingenio viuidus ac vegetus:
Diſſimulat, ſimulat, cum tempus poſtulat aut res:
Et conniuendo plurima cautus agit.

Calumniator.

An Gallus tandem contemptor relligionis,
Spretor virtutis,iuſtitiæ, fidei;
Inconſtans,vanus,ſimulator,diſſimulator;
Vindex crudelis,ſubdolus atque vafer;
Nominis & tituli tantum iactator inanis;
Prædo,ſtuprator, trux homicida, latro;
Oſtentum ac toti mundo mirabile monſtrum
Fiet,& in vitij proruet omne genus?
O Franci,Franci.quæ vos dementia adegit
Regnum inteſtinis perdere diſſidijs:
Atque die diuo qui feſtus Bartholomæo,
Dedere crudeli millia multa neci:
Et nulla ætatis ſexúſve habitâ ratione,
Sanguine ciuili commaculare manus?
Poſt etiam Antvverpæ populum, emporiúmq; celeb
Fœdere dirupto turpiter opprimere?
Creditis,inſani, ſcelus vllum impune relinqui;
Somniaque æterni iudicia eſſe Dei?
Guiſius in celebrem conuentum à Rege vocatus,
Inſtinctu Regis tollitur è medio.
Rex idem Henricus paulo poſt inſidioſi
Occulto moriens enſe cadit monachi.
Sunt inteſtini dira hæc ſtipendia belli,
Iuſtaque veſanæ præmia perfidiæ.
Summus iuſtitiam iudex exercet in omnes,
Proſpiciens oculis æqua & iniqua ſuis.

Italus.

Laudator.

Italus eximio lautus cultuſque nitore.
Amplus,magnificus,ſplendidus atque grauis;
Serius & prudens,cum maieſtate ſeuerus:
Magnus vt ingenio, ſic quoque iudicio.
Præclarè doctas ſtudioſus percolit artes:

Cu

Curæ illi virtus, gloria, relligio.
Impiger & præſtans opifex: mercator honeſtus:
Bellator valida ſtrenuitate potens.

Calumniator.

Italus effrænis, diraque libidine feruens,
Flagitij quas non audet inire vias?
Bullis, ſegmentis, oſtroque micante ſuperbus,
Grandi proloquitur verba ſupercilio.
Peruerſus. vanus. fucata mente doloſus:
Vafrè hoſti inſidias exitiumque ſtruit.
Vindictam differt ter denos vltor in annos;
Sumere ſupplicium ſi priùs hora neget.
Sectator ſcorti, rabidus Ganymedis amator:
Cætera conſultè Muſa tacenda monet.
Sic rerum Natura parens operatur in orbe,
Quæ fert terra bonos, vt ferat illa malos.

Hiſpanus.

Laudator.

Hiſpanus fortis, conſtans, & fidus amico,
Magnanimum ſeſe munificumque probat.
Diluti parcè delibat pocula Bacchi:
Feruida ne cerebro vina nocere queant.
Ingenium nactus Naturæ munere acutum,
Perfacilè eximijs proficit in ſtudijs.
Templa alacri Diuûm greſſu ſacrata frequentat:
Supplex ante aras vota preceſque facit.
Bello eques atque pedes velox, prædurus iñ hoſtem,
Barritum pugnans voce boante refert.

Calumniator.

Sunt etiam Hiſpano labes, maculæque notæque:
Nec normam vitæ ſeruat vbique bonæ.
Hiſpanus ſæuus, fallax, malefidus, auarus:

Vt ſeſe oſtentet, multa ſuperbus agit;
Furfureo cùm pane domi veſcatur egenus,
Sordeat & vacua pauper inopſque caſa.
Non artem exercet, non terram ſulcat aratro:
Accinctus gladio nobilis eſſe ſtudet.
Hinc inculta iacent camporum millia paſſim,
Atque deeſt vaſtis gnauus arator agris.
Fur, latro, inceſtus, ſtuprator, turpis adulter,
Quidquid agit, iactat nobilis acta viri.
Ædibus in ſacris plerumque ſuperſtitioſus:
Mente abſens vanas murmurat ore preces.
Et ſeges & lolium fundo naſcuntur eodem:
Idem homo virtutis fit vitijque ferax.

Anglus.

Laudator.

Anglus, ſiue Britannus, aquis terraque beatus,
Corpore conſpicuus, floridulus facie.
Cultu habitu nitidus: geſtu, vultu generoſus:
Conuictu largus dapſilis, atque hilaris.
Ingenio ſollers: curſu facilisque celerque:
Arcu eſt præſignis: bellica ad arma citus.

Calumniator.

Anglus inhumanus peruerſus, ſæuus, iniquus,
Præ ſe contemnit quoſque, ſibi ipſe placet.
Proditor, inconſtans, infidus, perfuga furax:
Periurus, mendax: deſidioſus, iners:
Lurco, popinator, lauta & pretioſa ligurit:
Sacchara dulcia edit, mollia vina bibit.
Stupro & adulterio; niſi lege coërcitus; ægrè
Abſtinet: occultis perpetrat iſta dolis.
Irrita veſanus præſagia mente volutat:
Fatidicus vanis nititur augurijs.
Hoc equidem in primis mirum dignumque relatu:

Non fert quadrupedes Anglica terra lupos.
Eſt vero hocce bipes homini lupus eſt homo tractu
Et plena eſt auidis Anglia tota lupis.

Danus, Noruegus, Suecus, &c.

Laudator.

Danus, Noruegus, Suecus, Scandi ſimul omnes;
Atque alij, regio quos Borealis habet;
Humanus, mitis, totus teres atq; rotundus
Felle atro, & tacita fraude carens populus.
Exercet duro fortiſſima membra labore:
Vomere ſulcat agros, æquora naue ſecat.
Anceps, piſcator, venator ſedulus arte
Captat aues, piſces, perſequiturque feras.
Non ſuo infeſtum bello offendit prior hoſtem:
Victrim propellat, militiæ arma capit.

Calumniator.

Dani, Noruegi, Sueci, Gothi, hoc genus omne,
Cunctis toto orbe eſt cognita barbaries;
Nil habet in geſtu, lingua, venerisue ſaliſue;
Ruſticitas vaſto corpore inepta patet.
Non homines, ſed monſtra hominū Septentrio gignit.
Gens rabida, immanis, ſæuaque progenies.
Hinc piratarum, latronum millia ſurgunt:
Hinc ſceleratorum ſordida colluuies.
Septem harum Europæ minus improba Natio quæ ſit,
Librare exacta ſi ratione velis:
Aequa cum Vitiis Virtutes pende bilance;
Tamen, Lector, ſpernere nolo tuum.

Epilogus.

Calumniator.

Europæ populos bonos proboſque
Obnixe ſimul hîc velim rogatos,

Me,

Ne,quidquid reprobis maliſque dixi,
Id dictum ſici cenſeant ſiniſtre,
Qui delicta hominum tacenda credit,
Multum decipiturq; falliturque.
Vt prauum à vitiis pudor reducat,
Sunt planis Vitia arguenda verbis.

DOMINICI LAMPSONII

BRVGENSIS.

Typis Vitæ humanæ ex Tabula Cebetis.

FLore, decus noſtri pictorem,& gloria ſecli,
Si quid.forte rogas cupiam te pingere.qud me
Delectare queat ſimul,& prodeſſe videnti:
Non ego diuinis poſt argumenta libellis
Tradita,iure loco ſemper donanda priori,
Vllam, Saturni fano quæ ſacra pependit
(Si qua fides priſci chartis adhibenda Cebetis?)
Prætulerim tabulæ,qua perfectiſſima noſtris
Subiecta eſt oculis vitæ mortalis imago.
Scilicet hîc primum latebroſa matris ab aluo
Eiicitur puer.& recens pappare minutum
Incipit.hinc certo pede humum ſignare potens,aut
Puppas mirari,aut equitare in arundine longa
Semihomo amat:donec mētis iam vtcunq; per ann
Et linguæ compos ſinuoſa intrare videri
Humanæ poſſit adoleſcens compita vitæ.
Primum ergo ante aditum ſeſe accedentibus offert
Ille ſenex Genio nomen cui diû vetuſtas
Impoſuit.ſpecie venerabilis,& grauis annis:
Chartam dextra tenet vitæ præclara docentem
Ducendæ præcepta:licet Fortuna ſereno

Si vu

vultu adnuerit ſua munera, ſobrius illis
are. at nimium nec habens lætere, nec idem
iſſis doleas. amitti neſcia quære,
æ doctrina dabit, Luxus quæ ſuauia cunque
t Venus obtulerit, ſectans potiora relinque.
ecubi doctrinæ veram ſimulantis adire
oſpitium ſit opus veram ſolidamque petenti.
tamen incideris, vbi pauca viatica carptim
mta tibi ad veram properantes dirige greſſus.
Hæc tantum, & portæ digitos intendit apertæ,
iius veſtibulo in primo fulgente ſedili
lta ſedens meretrix pulchro impoſtura paratu
cipit intrantes. & pocula dira miniſtrat
ec ſinit hoc quenquam immunem tranſire veneno
terius. plus hic licet, & minus hauriat alter.
go hoc imbutos cerebrum & præcordia potu
uncta viatori ſimilis motorius Error,
frontem digito ſemper ſibi Opinio ſignans,
contecta oculos ſpiſſo Ignorantia velo,
bellum ſuadens rationi inferre Cupido
ircumeunt denſaq; hinc inde indagine cingunt,
iectiſq. dolo vinclis per deuia raptant.
Hinc inconſulti Fortunæ humana rotantis
uenere domum celeres vbi concutit alas
ſidue ſimul illa oculis, ſimul auribus orbā,
ſtabiliq; globo titubans alterna vacillat.
is temere, & quæque vt primum ſors obtulit, aurum
unifica ſpargit dextra: qui laudibus illam
ertatim ſuper aſtra ferunt, diuamque ſalutant:
t alij quibus ipſa negat ſua munera, iniquam
cuſant ſtulti, atque ore execrantur acerbo.
Diſcedunt læti donis & turpia Luxus
ere feſtinant iuuenes, & Cypridis antra.
malesuada habitat, vitiiſque applaudere ſollers,
mulcens blandis aurem Aſſentatio verbis,

Con-

Contentumq; docens nullo ſatis eſſe paratu,
Donec, vbi fundo nequicquam numus in imo
Suſpirat. fœda heu! miſeros inuadat Egeſtas
Fuſte dolans, atque ad furta & periuria cogat,
Aut homines doceat iugulare, & viuere rapto.
Queis ſimul inſueuiſſe malis, & claudere vtramque
Auſi ſunt digito meliora monentibus aurem,
Confeſtim Dis inuiſos teterrima monſtra
Tiſiphone dextram diris armata flagellis,
Nec timidos Ignominia auſa oſtendere vultus:
Anxietaſque animi Luctuſque Ærumnaque demens
Corripiunt. mox multa incaſſum orare parantes
Turpis anus macie, ſperandique inſcia pugno
Crinibus implicito per inhoſpita ſaxa rotatos
Infortunatum compingit Athymia in antrum,
Mille vbi cum morbis reliquum & cruciatibus æuum
Monſtra hæc inter agant, niſi fors miſerata iacentes
Reſpiciat Metanœa, malis hæc eripit illis
Et geminas dat amica duces, quarum vna priore
Exoptanda magis, fateor, ſed Opinio & ipſa eſt,
Altera nobilior, potiorque priore Cupido.
Hæ tandem extractos circo exteriore ſecundum
In ſeptum, hinc veræ ad doctrinæ limina ducunt.
Sed magnum hoc, pauciſque datum. nã peruigil ad
Ipſo aditu veram mentiri gnara decenti
Veſte, ducum manibus non raro extorquet, & illinc
Doctrina abductos falſas rapit improba ad artes.
Ergo alii præter normas & ſcita loquendi
Nil quærunt alii tantum dialectica quidem.
Orandi cauſas ſtudium, cœlique meatus
Signandi radio, ſurgentiaque aſtra canendi,
Aut vacuam implendi variis concentibus aurem
Sectantur, nec abeſt cui carmina inania vatum
Eripiunt dandas ſtudiis grauioribus horas.
Nec non & quibus æra labor conuertere in aurum

...ſi paruo eſuriem paſſuri tempore:quique
...d prauos paſſim ſenſus ſacra dogmata torquent
...ementes,hodie ante alios quæ maxima turba eſt.
...ic his ſecta quibus ſophiæ placet vna magis,quam
...tera,diſcentes ſemper,ſed ſemper eoſdem
Expertes veri,& rectæ rationis inanes,
Adde vtinam oculis qui contemplantur ineptis
...endaci in phiala,atque impune occidere poſſunt,
...ciaslimo infixos,craſſæque paludi
...anarum ſocios,ranarum & more querentes.
Quod metuens illic longo mihi tempore neques
...erit.at procul aſpectis,quæ forte geruntur
...ectam ad doctrinam,Genii præcepta ſecutus,
...ſapit haud ſegni ſtudeat cito tendere curſu.
At paucis hæc trita via eſt.dura omnia late
...xa tenent,celſaſque horrenda cacumina rupes
...candendum:ſed adeſt,validæ quæ robore dextræ
...dentes largum,in præcepſque ſubinde ferendos
...bleuet,aſſiduiſque animos hortatibus addat
...indomitæ Tolerantia iuncta ſorori,
...cuſanti ſenſum quæ dulcia tangunt.
Iamque vbi ad excelſum læti euaſêre cacumen,
...rant multa circum fulgentia luce,
...florum paſſim diſtincta colore:
...hic,non vt reliqui,latere inque polito
...tofo,leui ſed marmore ſurgit
...ad portam ſtat nullis illita fucis
...rum Doctrina premens firmo pede ſaxum
...Alethia hinc illinc, Perſuaſio matri,
...ingreſſuris prius Impoſtura veneni
...ſcerat quicquid,pellentia pharmaca præbent;
...animis robur ſolidaſque addentia vires,
...ſolliciti paueant exinde malorum,
...terrere ſolent hominum nutantia corda.

Virtutum chorus omnis. eas Perfectio mentis
Ducit agens,illam rerum Prudentia callens
Germanæque ſuum quæ dat iuſtiſſima cuique,
Quæque animi inuicto præcellit robore quæque
In rebus iubet vſque modum ſeruare,ſequuntur,
Virtuteſq; aliæ manibus per mutua nexæ.
Stat medio inſepto foribus domus alta ſuperbis,
Hæc Eudæmoniæ(Latio nam dicere verſus
Nomine me prohibet)Dis eſt gratiſſima ſedes.
Quô cum perductus venit à virtutibus:hoſpes,
Illa virum indomitis longo certamine monſtris
Impoſita donat capite de more corona.
Ipſum exſultantes Virtutum turba reducunt
Victrici crines redimitum & tempora lauro.
Inde beatu agit vitæ quod reſtat,& alter
Ceu poſitus cœlo ſpernit terrena ſibique
Sufficiens,in ſe ipſe ſibi ſua cuncta reponit:
Iamque adeo,quibus,heu,iactentur caſibus & quam
Sint miſeri quibus haud vitæ cura vlla beatæ,
Perpetuo at ſeptis errare prioribus inſtant,
Perſpicit.hos æuum degat licet inter & ipſe,
Non ipſum illa tamen,velut hos incommoda lædun
Non peſtes,illic cecini quas ante vagari.
Sed tanquam antidoto medicus munitus,vtrumqu
Inuiolatus obit circum,reliquiſque medetur
Non ita,qui durum nequiêre aſcendere callem
Heu, ſegnes ſed Apollineæ ſine frondis honore
Illaudati agitant,preſſi quibus ante malis, &
Regreſſi ad Venerem & Luxum,prius vnde fugati,
Siue his ſeſe iterum velut ante,immergere poſſunt
Siue volunt,ſed ſors ætaſque volentibus obſtant,
Veram exſecrantur Doctrinam & quiſquis ad illam
Nititur.at geminæ quibus in ſublime cacumen
Cura laborantes eſt attraxiſſe.ſorores
Semper eunt redeuntque alacres,nec quiſquis in alt
Euaſ

aſiſſe cupit tumulum, ſuccurrere ceſſant,
veræ donec Doctrinæ limina ducunt.

De potatoribus duobus blaſphemu vera narratio.

...eſt, Sodales. Eſt Deus, eſt Deus;
...numen eſt vis prouida Numinis;
Eſt maior humanâ mouentis
Cuncta ſupercilio poteſtas
...ditis, heus: an verba velut vagis
...ores ſineris ſpargere me Notis?
Quod ante credebamus, ecce,
Nunc oculis licet intueri.
...e, inquam, ab æterno Omnipotens Deus,
...uamuis nec vlli viſus, opus docens,
Dignatus eſt patrare, longam
Quam fuit ante ſibi eſſe dextram.
...on vt videri ſe modo non neget;
...ndam, ſed & iam non renuat modo
Ab omnibus palpari, & ipſis
Ceu manibus, digitiſque tangi.
...dic Diuorum, Optime maxime,
...numen enarrabile nemini,
Æterna mens mundi; Patrem quem, &
Filium & Auram ab vtróque adoro;
...digna cœlo tollere me tuo
...ra expaueſcentem, ſed opus tuæ
Non artis aduerſatus, ad te
Mentis vtroque genu recuruum,
...eſcende ſublimi à ſolio tuo, &
...oſtro benigne illabere pectori;
Tuæque noſtras flamine auræ
Exanimes anima Camœnas.
..., ſancte, raucæ ſtamina da lyræ
...c magnum & admirabile opus tuum,
Ingens patet quam mundus, omnium

Omnia ferre hominum per ora.
Eſt inter altorum oppida Teutonum,
Cui nomen ex re Curia Neccari;
Leni quod hanc formoſus vnda
Vitiferam viget amnis oram
Septemvir olim ſceptra Loci gerit
Boiorum ab alto ſanguine Principum;
Rheui Palatinum recepto
Nomine quem perhibent vocantes,
Sat nota, cuius hîc dabat aduenis
Mercede turbis hoſpitium, domus,
Quam picta ſignabat tabella
Punicei ſpecie Leonis
Ter quina ſupra ſecula vicies
Quaternus annus quartaque ſeptimi
Menſis notabat reſtitutam
Lux generi miſero ſalutem:
Cum forte bini ciuibus hoſpites
Ignoti ad illam deueniunt domum,
Panem ſibi apponique vinum:
Vt fit in hoſpitiis, iubentes.
Aſt alter, Auctumnum haud ſatis vltimum
Coxiſſe queſtus vina, nouum negat
Se velle; & hortatus miniſtrum,
Det ſibi de veteri popoſcit.
Paret volenti, fert vetus. hic bibax
Turpe aut ineptum neſcio quid canens
Vitrum implet, ac longum ſodali
Præbibit increpitans cylindrum:
Raptimque guttur proluit hauriens;
Turpeſque rurſus cantat ineptias;
Et rurſus impletum cylindrum
Flore meri ſocio miniſtrat.
Hic ſumit &, cui, mox rogat, hoc age.
Cenſes propinem? Si lubitum, Deo,

Reſpondet alter. Vah ſceleſtam,
Suppliciique ream loquelam!
t, ebrioſi, ſiccine vos iocis
mmo impiis illudere Numini?
Vitæ arbitro veſtræ, neciſque
Corporis atque animi tremendo?
c Liberalis munificentia
obis alendis aſſiduâ Patris
Per luxum, inexpletumque potu
Nequiter ebrietatem abuti?
on deſituris vrere ab ignibus
ui concremandos, ſi placitum, breui
Vos temporis momento in imum
Præcipites dare poſſit Orcum?
equiquam at, heu heu, vos mea iurgia
errent. Furit in ſegnius, & vitrum
Abs ſe proterue exhauſtum ad aſtra
Tollit, & heus, tibi ego hoc, Olympo
i quis gubernas, præbibi & ebibi
Reſpondeas nunc tu mihi ius erit.
Sed, vtrum ei, quærit ſodalis,
An vetus, anne nouum miniſtro?
Mox alter; at tu ſit vetus an nouum,
Nil quod labores; alterutrum licet.
Fundit nouum & iuſto vel ipſi
Subiicit, hoc melius futurum;
Qui procreaſſet ſi melius nouum
Et funderetur. tu modo, tu Deus
Reſponde: &, hoc ſi fors probabis,
Nempe mihi libeat videre.
His dum ſibi atris ille placet iocis,
Lis attiores adiicit, ac vitrum
Dextrâ manu, extentoque ad auras
Porrigit ætherias lacerto:

O feruide vltor, nominis ô tui
Tuęque vindex vnice gloriæ,
Tange ò ſceleſtum, tange nulli
Viſo homini, nec ei, flagello:
Olli omne ſaxi diriguit modo
Repente corpus nulla cadunt labris
Iam verba; torpentiſque nullus
Corporis articulus mouetur.
Tantum ora pallor luridus occupat;
Orbeſque apertorum ambò oculorum & hinc
Et hinc reuoluuntur; manetque
Quo prius, attonitus ſedili.
Conata quantum vis valuit virûm,
Conata equorum (nam tria iunxerant
Valentium quamuis equorum
Colla) loco nequiit mouere.
Viuo ſodali guttura carnifex
Eliſit infami laqueo; ſibi
Patrata Manadata, ac neſanda
Plurima flagitia ante faſſo.
Vſtura deuotam & domum & hoſpitem
Immane flagrans ſtat pyra: ſed Deo
Vetante, nil auſura; ſuetum
Flamma miniſterium negauit.
Sic, ecce, viſum ſupplicium Deo, vt
Illius, olim quæ lapidis ſuam
Mutauit in ſalſi figuram
Hoc oculis ſupereſſe noſtris.
Sic iſte ſpectaculum horribile omnibus
Fixus ſedili viſitur, vſque dum
Iuſtiſſimo auctori ſtupendi
Hæc ſua mens operis ſedebit.
Neu vana quiſquam quæ canimus, putet;
Iurare, coram cernere queis datum,
Auſi, Magiſtratuſque ſanctis

Ipſe loci tabulis docere.
Quas & petitas Lampſonio mihi
Miſit rogatus, pollicito recens
Miraculum æternare noſtris,
Si quid erant poterantve, Muſis.
Eſt nam, Poëta qui tribuat mihi
Nomen, ſed illi non ego credulus:
Læuine Torrenti, tibi huius
Do tibi nominis vni honorem.
Te myſticæ vnum te decus ô Lyræ,
Hoc magnum & admirabile opus Dei
Myſten Dei fas atque vatem
Fatidico celebrare cantu.
Ambabus ingens hauriet auribus
Erneſtus, oræ Legiacæ ferens
Cum ſceptra ſacris; ille Regum
Auſtriadûm ac Bauarûm propago.
Hic & ſeueri Numinis horridum
Torrentiano carmine opus canet,
Plus vna Apelleiſque pinget
In tabula digitis Othonis.
Quin arte texens Attalicâ dabit
Argento & auro ac fulgere ſerico,
Tuique donum auguſta templi,
Legia, parietibus dicabit:
Ætas vt omnis ſexus & intuens,
Læuine, diſcat carminibus tuis
Rem tantam inexhauſtamque in æuum
Omne Dei reſonare laudes.
Hæc inter altos aduena Teutonas
Quæ picta paſſim ſcriptaque videram,
Facunde Torrenti, ad penates
Vindelicâ rediens ab orâ,
Dum forte ſomnum Luminibus negant,
Seu bella noſtræ ciuica Belgicæ

Mœſto reuoluentem cubili
Per geminas vigilare noctes.
Media ſuaſit, noſter amor mihi
Curis vt ægram abducere triſtibus
Dulcique delinire mentem
Nititur alloquio Thalia.
Quæ ſi iocoſi Curia Neccari
In ſomniorum ſede locauerit;
Maroniani emittet Orci
Porta mihi ad ſuperos eburna.

CAROLI LANGII GANDAVENSIS.

In Europam ſeditionibus agitatam.

FEcunda terras iam decies quater
Bearat almis mater honoribus,
Suoſque diti afflarat aura
Bacchus agros toties coloni:
Spem miles illam perdidit impius:
Europa (ſed quondam) inclita cùm domi
Sæuis, & in terrâ Deorum
Ipſa tuum fera vertis enſem;
Quo regna Ponti, & fertilis Africæ
Tot Martiarum ſæcula gentium
Subegeras, coniunxeraſque
Sceptra, potens maris atque terræ.
Tantum nefas eſt imperium Iouis
Magnâ vibrantis fulmina dexterâ
Spreuiſſe, cœleſteſque honores,
Maſculaque haud adoleſſe tura.
Tu prima ritum auerſa parentium

Germana pubes, progenies Pholi,
Ferroque & igni audax adorta es
Sancta Dei violare templa.
Mox qui niuoſis callibus Alpium
Paſcunt ſecuti: deinde Britanniæ;
Et qui patenti plauſtra ducit.
Barbarus Oceano Suedus.
Poſtrema nunc vrget decimo impetu
Quidquid ſacrati eſt, Gallia mobilis,
Rhenique ſcriptis vſque ab ore
Auxiliis quatit impia arma.
Vix hos furores neſcia fortium
Altrix virorum Oenotria, & alteri
Quæ iuſta nunc dat ſceptra mundo
Heſperia. O ita te vſque ſeruet
Magnus ſacerdos: regia Numinum
Sic te Philippus ſeruet Hiberia.
Sed pœnæ abundè eſt: pone ſæuas
Pone pater Superum ſagittas.
Demitte cœlo Atlantiadem tuum,
Qui diſſipatos relligionibus
Et Marte acerbatos nefando,
Mulceat ore agilique virga.
Tunc delinitos in veterem modum
Tanquam expiatâ triſtiâ, afferat:
Interque ſe nodo priori
Vinciat ingenuaque pace.

CASPARIS LANTHONII.

Vini potentia.

FErcula mille pares quantumuis pinguia menſæ,
Menſa tepet, læti ſi deſint dona Lyæi.

At ſi vina fluunt, quacunque paropſide canes;
Omnia conſpicias ſumpto iuueneſcere Baccho:
Sic curæ cyathis & triſtia cuncta lauantur:
Vina parant animos, & curis pectora ſoluunt.

Virtus.

Nobilitat virtus, dat ſtemmata, præbet honores,
Dat duraturas ſecula diues opes.
Denique poſt mortem comes eſt: comitatur euntem
Hac vere felix qui comitatus abit.

In Auarum.

Hoc fit pauperior quo plus diteſcit auarus.

Iuuentus.

Neſcia poſt- vitæ, ſeclique ignara futuri,
Vix vocat ante oculos præſentia, cœca iuuentus.

Gaſtrimargia.

Res gula blanda nimis, præbet fallaciter eſcam;
Melle ſub oblato tecta venena latent.
Decipit allectos, captoſque perenniter vrget:
O gula quot perimis pernicioſa viros!

Chriſtus.

Chriſtus, & ingreſſus libri ſit & exitus; vt qui
Omne pium merita fronde coronat opus.

Ad Robertum Monchium.

En biſſena tibi mitto pira, candide Monchi:
Non pira, ſed pira qua ſint data mente vide.
Is dat multa ſuis, vellet qui plura dediſſe.
Præcipuum ex animo munera pondus habent.

In mundi cultores.

Qui terrena petit, præponens illa ſupernis,
Errat, & eſt veri neſcius ipſe boni.

Sequi

Segnitia fugienda.

[illegible]at inopes multi, ſectantur vt otia multi:
[illegible]i robur membris, vis res tibi creſcat abundè?
[illegible]aperiem foribus veluti vis pellere furca?
[illegible]de domi vt viuas partis frugaliter vſque?
[illegible]eniqae vis ne tibi dilecta pecunia nubat?
[illegible]erre ſueſce graues, artem exercendo. labores
[illegible]uſce pati pluuias, ventos, & frigora & æſtus.
[illegible]am comes eſſe ſolet pigris vt turpis egeſtas,
[illegible]olerti ac vigili ſic cara pecunia nubit.

Prudentia.

[illegible]nte videt prudens quam tentet quidquid agendum:
[illegible]t vitet, vel agat ſibi iam præuiſa decenter.

Iuſtitia.

[illegible]ropria diſpenſat vir iuſtus, cuique relinquens
Quæ ſua ſunt: malens lædi quam lædere quenquam.

Temperantia.

Temperat à licitis rebus quoque ſæpe modeſtus;
[illegible]ffectus vetitos ſemper ratione coërcens.

BARTHOLOMÆI LATOMI ARLVNENSIS.

In Odas Salmonii Macrini.

Hinc poſtquam niueo victurus in alite Flaccus
Aurea cygnæum fudit ad aſtra melos,
Exceſſit terris; ſed plectra lyramque reliquit
Macrino: decet hunc carminis alter honos.
Omnis & Aonidum chorus annuit, annuit ipſe
Phœbus: & hoc tantum, Gallia, munus habes.

IACOBI LATOMI LOVANIENSIS.

Tota pulcra es amica mea, &c.

INter formoſas, mea dulcis amica, puellas
 Tota decora nites.
Quæ Charitum ſuperat decus atque Heroïdas omnes
 Semideumque genus.
Gratior Hyblæo facundia melle, diſerto
 Cuius ab ore fluit.
Balſama quod redolent, quod ſtacte & cinnama pura
 Quod Cilicumque croci:
Quidquid mollis Arabs profert, & quidquid odori
 Barbara Memphis habet.
Quidquid & extremis mittit niger Indus ab oris,
 Quidquid & Aſſyrius;
Hoc vnguenta meæ rodolent puriſſima Nymphæ;
 Gratius illa tamen.
Sythonius Boreas & aquoſus abiuit Orion:
 Cana receſſit hiems.
En mollis Zephyrus genitali vberrimus aura
 Germine ſoluit humum.
Terra parens rerum fundit ſua munera circum
 Corpore reſtibili.
Et votis auidi iam iam reſponſura coloni
 Exilit alma Ceres.
Quid volucrum genus, aut pecudũ, nonne omnia gra
 Suauiter igne calent?
Quàm nos, ſi neſcis, mea lux, hoc vrimur igne,
 Nos calor iſte coquit!
Quem tu, Diua, potes, ſi vis, reſtinguere, ſola

Q

Quæ facis vt caleam.
Ergo veni, mea lux, votis optata ſecundis;
Te mihi da facilem.
Viuamus pariter tempus dum ſuadet & ætas,
Et ſinit ipſe Deus.
Surge age: quid gelidi fragoſa cacumina montis
Incoluiſſe iuuat?
Surge veni: quid dura moras innectis amori?
In mea rura veni.
Nos tua Phœbæa cingemus tempora lauro;
Subtilibuſque roſis.

De furibus & legibus.

Comprenſum duci furem cum forte videret
Is cui cognomen vita canina dedit,
Magnus ait paruum rapit in ſua vincula furem,
Sumpturus pœnas dignior ipſe pati.
Hæc Cynicus. magni ſubſcribunt dicta Catonis,
Cenſuræ geſtus quem celebrauit honos.
Priuatas hominum res qui furantur, in arcto
Carcere dicebat, degere more feræ:
Publica qui rapiunt, prædaque implentur opima,
Læta etiam ſceleris præmia ferre ſui.
Purpureos videas illos auroque nitentes
Agmine ſeruorum terga ſequente gradi.
Nimirum telis ſimiles quos texit Arachne,
Iure queant leges dici Anacharſis ait:
Conſtringunt inopem, perrumpunturque potentis:
Hic parcunt; illi vincla crucemque parant.

Quis verè potens.

Nomine non falſo qui ſe volet eſſe potentem,
Ille ſuos animos, & fera corda domet:
Nec ſua fallaci deuicta libidine colla,
Vnquam ſuſtineat vincula fœda pati.

India

India tota licet longe tua iura tremiſcat;
Vltima ſit Thule ſubdita terra tibi;
Si tamen haud animi poteris componere fluctus,
Nomine mentito diceris eſſe potens.

De Scipione, ex Val. Max. lib. 3.

Scipio Pompei partes & ſigna ſecutus,
Dum certat genero fidus adeſſe ſocer;
Cæſareo infelix ſuperatur milite: victus
Per maria Hiſpanos non bene tuta petit.
Dumque ferox hoſtis fugienti inſtare ſequendo
Continuat, captam conſpicit ecce ratem.
Pectora correpto ſua mox tranſuerberat enſe;
Dumque capi non vult, occupat ante mori.
Nec mora, dum celeri moribundus puppe iaceret,
Aduolitant hoſtes: de Duce quiſque rogat.
Ille ſed infeſto poſtquam ſe milite ſenſit
Quæri, nil aliud, *Dux bene*, dixit, *habet*.
Tantillum vitæ pulcros ſeruarat in vſus,
Signa quod inuicti pectoris apta daret.

De Catone ex eodem.

Clara tuæ æternum mortis tenet Vtica nomen,
Quam tua conſciuit dextera, magne Cato.
Illic manauit generoſo è vulnere maior
Gloria, quam fuerit ſanguinis vnda tui.
Namque inuicta fodis rigido dum pectora ferro,
Et conſtans animo nil dubitante cadis,
Nempe doces, quanto melius ſit morte decora
Exſtingui, vita quam ſine laude frui.

De Prætore contra ſe ferente ſententiam.

Prætoris fundo cum proxima rura teneret
Ruſticus, in medio vt non niſi foſſa foret,
Accidit illius fors taurus vt huius in arua

Irrueret nullo vim prohibente metu;
Ipſius vtque ferox occideret ante iuvencam,
Adueniens aliquis quam ſibi daret opem.
Ergo miſer damno perculſus ruſticus iſto,
Conſilium vafro pectore tale capit:
Prætorem facti ignarum petit impiger, atque
Ciuibus vt vidit reddere iura ſuis,
Tempore quo voces nullas emittere nulli
Fas erat aſſenſum ni prius ille daret:
Heu bone Prætor ait. fas ne eſt mihi dicere pauca?
Cui Prætor, fas eſt, ſi modo pauca refer.
Quam tenuis limes noſtros diſterminet agros,
Foſſaq; vt hos dirimat non ſpatioſa tenes.
Hanc noſter taurus tranſgreſſus forte, iuvencam,
Quod doleo, occidit Prætor amice tuam.
Quam pœnam tauri dominum ſit pendere iuſtum,
Et quid conſtituant heic tua iura, doce:
Cui iudex; pretium vaccæ, vicine, neceſſe eſt
Soluere: ſic leges iuraque noſtra volunt.
Ruſticus, vt rurſum dicendi facta poteſtas,
Erraui imprudens, optime Prætor, ait.
Quippe tuus noſtram volui tibi dicere vaccam,
Occidit taurus; lapſaque lingua mea eſt.
Hic Prætor: res eſt alia hæc, reſpondet. at ille;
Imò eadem Iudex, vnaque prorſus ait.
Gaudeo, dixiſti mihi ius æquumque bonumque,
Quale ſacræ leges, ſcitaque veſtra iubent.
Sic vafer interpres iuris deluſus iniqui,
Iudicii pœnam pertulit ipſe ſui.

In obitum Ioan. Coſteri.

Coſterius iacet heic: ſatis hoc monuiſſe viator:
Nempe quis audito nomine plura roget?
Sponte tibi heic ſubeunt niuei & ſine crimine mores,
Canaque cum ſumma relligione fides.

Inuictum pectus, nulli penetrabile culpæ,
Virtutis cuſtos, nequitiæque fugax.
Intentum ſtudiis ſemper, ſanctoque labori;
Denique per cunctos vita probata modos.
Artibus in cœlum ſi quis graſſetur eiſdem,
Exſpectet placidum poſt ſua fata Deum.

De Diogene contra populum nitente.

Exiret pleno populus cùm forte theatro,
Denſaque compreſſum turba teneret iter,
Confertos contra Cynicus contendere certat,
Vrget & aduerſus millia multa gradum.
Conantem rident omnes, ceu mentis inanem;
Pergere conatur non minus ille tamen.
Cur faciat, rogitant? hæc dicta rogantibus infert:
Ingenio quadrant ſcilicet iſta meo.
Nimirum vt populo ſemper contrarius irem,
Omne fuit ſtudium propoſitumque mihi.
Quidquid enim magno conſenſu amplectitur ille,
Inuiſum merito debet habere ſophos.

IOANNIS LATOMI BERGANI.

In Elegia Ionij. ad Roberti à Bernemicourt pios manes.

AN mihi præcipes etiam, Mors inuida, quæ tu
Vulnera feciſti, vulnera vt eſſe negem?
Nec mihi concedes, vt iuſto verba dolori
Impendam? & Iuſtus qua ratione, loquar?
An quem tu perimis, vel aperto crimine, noſtris
Senſibus ereptum, carminibuſque voles?

Ah,Mors,non poſſum. nec erit tua tanta Tyrannis,
Vt paria in viuos regna tenere velis.
an ne etiam gaudes (vt falſe es liuida) faſtum
Ornari lachrymis, carminibuſque tuum?
t tua tum demum iactas illuſtria facta,
Inſigni è luctu quum grauiora vides?
tcunque eſt: ſeu te doleat, ſeu, dura, iuuabit,
Me ſanè in lachrymis, & gemitu eſſe iuuat,
t iuuat in miſeros deducere carmina queſtus,
Carmina cupreſſo conſpicienda nigra:
t tecum miſcere elegos, miſcere querelas,
Et caſum generi, Schete, dolore tui.
t iuuat hoc etiam: defuncti manibus illam
Quam poſſum vitæ ferre decenter opem.
h,non tam validis, vt quondam Epidaurius, herbis.
Non quibus eſt medicis Phaſias vſa focis:
ed cantu, & numeris. vtinam vel qualibus Orpheus
Plutonem fregit, perdomuitque canem.
oſtra, nec addubito, Geticam illam cauſa grauaret,
Dignior & lachrymis, & pietate foret.
ll rapta licet fuerit creſcentibus vxor
Annis: tu ſolo pectore adultus eras.
xor primus amor fuit, at non vltimus, illi:
Hoc niſi, non alio tu potes igne frui.
rolibus at petiit forſan ſpatia apta creandis:
Sed fuit in ſteriles pronior ille mareis.
uo minus aſt iterum bis denis menſibus extos,
Si quid obeſt, oberunt hæc tua Fata: pater.
e dicam, lachrymas quod iam deterſerat illa,
Caſum iterum Fati ſegnis obire noui:
uid tua non luget? quid non dolet Agnia, fletu
Exoraturos impediente ſonos?
am qua inſtauramus ſocii, quibus ille carebat:
Cum lachrymis blandas, turba prolixa, preces.
c ego Biſtonia canerem ſi voce, mouerem

Perſe-

Perſephonem, durum Perſephoneſque virum
Non grauis ille foret Stygias inflectere leges,
Et ſinere ad reditum ſtagna patêre tuum
Tu neque reſpiceres : neque quod Ioue nata, timer
Ne quid Auernalis ſumpſeris ante cibi.
Ipſe opere inſueto gauderet nauta : nec è quo
Littore conſueuit cymba referret onus.
Hoc demum officii noſtrum exæquaret amorem,
Et pietas animo par feret iſta meo.
Quod cano ſed minus eſt : non eſt potis iſta mouere
Vena Meduſæis horrida monſtra comis.
Infra animum longe ſubſidit carmen: ad ima
Fertur vt inſuetus, dum petit alta, faber.
At quæ cymba minus firma eſt procurrere in altum,
Littora, nil prohibet, per vada tuta legat.
Sed neque tuta lego : nam me meus ardor in æquor
Altius, ingenii pro ratione, rapit.
Scilicet excolui doctos in imagine vultus,
Quos in Muſæo condidit ille ſuo,
Ille, inquam, Iouius : cui ſcriptus piſcis, & herbæ,
Et tenor Hiſtoriæ nomina longa dedit.
Quemque per ingenuæ laudis genus omne vagantem
Carpentem titulis optima quæque ſuis:
Impulit huc ſtudium pietatis, vt ora virorum,
Ingenii propriis qui enituere bonis,
Seu noſtra miſeri, ſeu ſunt meliore beati
Sorte, ſua in villa viua videnda daret,
Quam mire extruxit victuro in nomine, Comum
Qua patriam Lari verberat vnda lacus.
Picta videnda dedit: ſed multo illuſtrius, addit
Ex merito laudes quando cuique ſuas.
Huic ego conatus noſtris ſubſcribere Muſis,
Carmina quæ luſi dedo, dicoque tibi.
Quæ precor vt viuant, ne tu moriaris in illis,
Et ſubeas vitæ damna iterata tuæ.

Sed bene quod mors eſt non hic, velut ante, timenda:
Araneæ, & blattæ, tempus & illud edax.
Et ſane hæc timui: tamen & protrudimur vltra,
Tardanteiſque meos ſpes rapit acris æquos:
Tum quod noſtræ aliquod forſan quoque pondus habe-
Quæ nullo laudes ſunt mihi felle litæ; (bunt,
Tum mea quod pietas in te præluſtrior eſſet;
Firmior ad longos ſi queat eſſe dies.
eseſt, quum fide mea vitis inhæreat vlmo;
Pondere quæ proprio preſſa iaceret humi.
ec erunt Muſæ, donec qui diligat illas,
Et iam non totus barbarus orbis erit,
Muſæum Iouii, Iouius dicetur & ipſe,
Vtque pictorum docta caterua virûm:
Et puto iam famam tranſiſſe Themiſtidos oram.
Inque Peruranis conſenuiſſe locis.
Quis ſcit, ſi noſtra hæc illo vſque Roberte ſequantur?
Mancipia à Dominis non decet eſſe ſuis.
inter melizos non ibis vt anſer olores,
Et pudor Aonii, parſque pudenda, chori.
Sed tua te virtus, doctæque ſcientia mentis
Aſſeret illuſtri conſtituetque loco.
licet octaua iuuenem trieteride raptum
mbis linguis nouit Apollo tribus.
& ingenii quam multa recondita in ipſo
Tempore prompturus, ſi licuiſſet, erat.
dictum accedit ſoceri poſt omnia Scheti,
Et quaſi de rapto nunc quoque patre dolor.
mine doctrinæ de mille ſodalibus vnum
Legerat, ex eius ſtirpe futurus auus:
omine doctrinæ curarum dulce leuamen
Ingemit, eſtque ſui (credite) parte minor.
oin ſi quid mereor, ſi factum Paule probabis,
it fas hunc libro præpoſuiſſe tuo.
d quis vt inuideat: ſatis eſt hæc gloria nobi

Materies morbi creſcat vt vſq; ſui.
Tu mea apud doctas quum carmina legeris vmbras
Grata celebratis ſintque Raberte, viris,
Hæc per me Latomus vobis encomia ſcripſit,
Dic, & amicitiæ pignus id eſſe meæ.
Sic tibi det requiem, qui verſat ſortibus vrnam
Æacus: & longum, care Roberte, Vale.

Ad Paulum Iouium Iuniorem.

Paule, ſi adhuc ſuperas, Iouiani nominis hæres,
Ad te hæc miſſurus qualiacunque fui.
Sed quia longa via eſt infeſſaque forſan ab hoſte:
Ah, nimium, dixi, longus hic error erit.
Non dare patronum, qui vindicet iſta, verebar,
Qui tamen è viuis hoc agat, vnus eris.
Nam tu, cui volui, pars eſt mihi magna, placere,
Muſæi dominum quum reor eſſe ſacri,
Cuius in extrema precor hæc quoq; parte locari,
Si tamen hoc gratum eſt: immo erit: es Iouius.

Albertus Magnus.

Quantum erat, hoc quondam cognomẽ, *Magne*, tul
Quum ſolide doctus nullus in orbe foret?
Eſto, vetuſtatis factum laudatque, probatque,
Et tibi Poſteritas ſancit, habetq; ratum.

Sanctus Thomas.

Doctior, an dicam vixiſti purior? atqui
*V*ix ſti quo non tempore debueras.
Ingenium, ſterili quod tunc defloruit æuo,
Hoc natum cœlo ſi meliore foret,
Fallor; vel poterat paraſangis vincere multis,
Quotquot ab exculta pectoris arte vigent.

Ioannes Schotus.

Quæcunque humani fuerant, iuriſq; ſacrati,

In dubium veniunt cuncta, vocante Scoto.
Id quod & in dubium illius ſit vita, vocata,
ſorte illum ſimili ludificante ſtropha?
am non ante virum vita iugularit adempta,
Quam viuus tumulo conditus ille foret.

Dantes.

or ab exilio parta eſt tibi gloria, quam ſi
on eſſes patriam vertere iuſſus humum.
enio ſiquidem ſtimulos dolor addidit, & te
ecit ad ignotos condere verba modos.
nodo non certent de te tantum oppida ſeptem
aiia affirmet tota ſed eſſe ſuum.

Franciſcus Petrarcha.

tanta Etruſci carminis dulcedine,
que æſtuoſis vexeris præconiis
m puellam, vt nemo te non crederet
rare, quantis nec vel Æthna incendiis,
uidem amoris frigidus neglexeris,
m ſpectat omnis amans, vel in tenebris ſcopum:
ſſe Lauram, an Lauream te dixerim?

Io. Boccacius.

r Auernaleis animam dum cogeret vmbras
yllenius Bocacii:
o, ait hæc noſtri ſpes eſt præclara laboris,
eſtreque gratitudinis?
ea qui nulla vixiſtis lege diremti,
iſti noti cum gneſiis,
ertam primus ſtirpem, claſſeiſq; redegi,
cans minorum gentium
rumque tribus: vt ſit cognoſcere promptum
os cuique poſteros.
o, ait ille, arcte dum nos facis ipſe ſedere,

Totamque farcis curiam
Patribus, aſtra tibi quis te magis inuidet ipſo?
Nam plena ſunt ſubſellia.

Bartolus.

Vnquam ſi poterunt perire leges,
Cum ipſis Barthole legibus peribis:
Aſt ſi harum ſteterit perenne nomen,
Non eſt quod timeas mori perennis.

Baldus.

Qui Baldum iuri negat accendiſſe lucernam,
Ille poteſt medio Sole negare diem.
Nam dudum extinctam hæc meliora ſecula lucis
Opprimerent: radiis ſed micat illa ſuis:
Illa ſuo authori tanto ſpecioſior, orbis
Fulgida quod mediis luxerit in tenebris.

Leonardus Aretinus.

Si quis bene vnquam meritus eſt de litteris,
Is Leonardus erit.
Qui fluctuanteis litteras Pelaſgicas,
Exilioque vagas:
Iam iam futuras: ſcilicet Byzantii
Sceptra premente Deo.
Late excitatis Barbaris: Quiritium
Primus ad arua vocans,
Septena duxit vrbis ad palatia.
Vnde ſtatim Italiam
Miſſis per omnem plurimis coloniis,
Tam bene nunc habitant,
Solo vt nequirent in patrio opulentius.
Proin Leonarde tuo
Fruêre merito, gens Latina litteras
Dum colat Argolicas.

Poghius.

grauibus potui ſtudiis qui clarus haberi,
Corrupi ingenium plus ſatis ipſe meum.
onuerti a rixas animum: nugaſque facetas,
Sed Cato quas nolit, quaſque Sabina legi.
ac ego quæſiui vitam male ſanus in herba,
Heu facit ad vitam ſed nihil iſta ſeges.
o tamen: ſed non aliter quam Heroſtratus ille:
Quæſita & parta eſt crimine vita meo.
moneo, ingenio quicunque & ab arte valetis,
A ſolidis vitæ quærite rebus opem.

Ambroſius Monachus.

i legis hunc tumulum, legeres ſi ſcripta ſepulti,
oſſentque hîc oculis nuda patere tuis:
am fluit eloquio, quam dulciter afficit, vtque
il niſi nectareum quolibet ore ſapit:
inus fieres, nec quamlibet ante ſciiſſes,
etares dictum protinus Ambroſium.

Antonius Panhormita.

um Valla, fateor, mihi non conuenit ob idne
Et ſalis & Veneris laus mihi tota perit?
vixi comis & (credite) ſemper amaui,
Qui iuuenem duxi iam ſatis ipſe ſenex.
m colui Muſas; quæ Valla, quia omnia ſpreuit,
Dico illum humanum non tenuiſſe modum.

Laurentius Valla.

baries Gothicis inuecta ferociter armis,
Conſtiterat ſolido per Latium omne gradu,
ue clientelis quum iam muniſſet, & annis,
q; hoſtem blattas mitteret, & tineas:
ignans patriam tam fœde Valla iacere,

Armauit ſubitam conſeruitq; manum.
Illa ſupercilio ſperans rem poſſe teneri,
Debacchata quidem, ſed prope fracta fuit.
Et niſi per mortem, cecidiſſet tota profecto;
Interea vinci qua valet arte, liquet.
Quîs tibi pro meritis (ſi grata eſt Roma probabit)
Ponimus hæc tumulo carmina Valla tuo.
Romulus eſt Vrbis, Valla eſt idiomatis author.
Hic reparat primas primus vt ille ſtruit.

Flauius Blondus.

Dum ſtetit auguſto Romanum limite regnum,
Termine Diis magnus æquiparandus eras.
Cedebant illi venturo ex arce Tonanti:
Cuſtodi imperii manſit vt ante, locus.
Cur nunc mortali cedis, die Termine, Blondo?
Pondus habet meriti num Iouis, atq; tui?

Petrus Candidus December.

Quis iacet hic multa formoſus meſſe December?
Ingenium æſtiuæ fertilitatis habet.
Quid non talis ager hac tempeſtate tuliſſet,
Ingenia autumno quando fouente calent?

Donatus Acciaiolus.

Quam vitam impartis aliis, abs te accipis ipſe:
Et frueris meritis Acciaiole tuis.
Dignus, quem docti ſimili pietate Nepotes
Exornent: atqui ſufficis ipſe tibi.
Nec patria ingrata eſt, pro qua vel Fata ſubiſti:
Quæ tibi dat tumulum, quantum habet imperiu

Philelphus.

Lis ſuper accentus Græci ratione, Philelphum
Timotheumq; inter (Græculus ille fuit),

Iuta eſt: diſſidium placet hoc ſopire periclo,
Græculus æs barbam victor vt ille ferat.
Vici bene, Romanus ſuperauit & ille coactus
E pacti barbam tradere lege fuit.
Exultas ſpolio, Græcaque vxore ſuperbis:
Non eſt ingenio laus minor iſta tuo.

Perottus.

Cornu nobile copiæ Perotti
Non quale Oleniæ puer Capellæ
Sanxit Iuppiter, intulit Cœlo:
Aut quale Herculea manu reuulſum,
Ætoli fluuii perenne vulnus,
Thymo & baccare Naiades replerunt:
At doctum, variumque multiplexq;
Et cunctis opibus cupediiſq;,
Quas Muſæ Oenotrides amãt, refertum,
Hic ille eſt liber, ille Martialis
Interpres, Latiæ illa lingua linguæ
Cornu nobile copiæ Perotti.

Platina.

Dum res Pontificum ſtrueret, prope fractus ab alto
Collapſus eſt faſtigio.
Romulus auſpicio eſt, quia ſacræ conditor Vrbis,
Necnon Remus periculo.

Iacobus Cardinalis Papienſis.

Hic ille cardo, & alpha litterariæ
Gloriæ, Iacobus Papienſis accubat.
Pio parenti, homuncioni Syluio.
Vterq; quorum literis euectus eſt;
Ille ad tiaræ triplicis faſtigium,
Hic ad rubentis purpuræ: in qua ſubſtitit
Patri hoc libenter deferens, honoribus

Vt præſtet ipſi, cæteris ac dotibus:
Pio parenti filius gratiſſimus.

Domitius Calderinus.

Heus tu Viator, ſi vacat: ſed accede
Sic, vt neq; anima, neq; ſtrepitu moleſtus ſis:
Namq; æger eſt qui hic dormit, & caput languet,
Adhuc miſello tinniens, ob illas quas
Conuitiorum prope muliebrium pugnas
Pro literis pluſquam viriliter geſſit:
Humanitatis haud ferentibus Muſis
Decus, tam inepte, turpiterque proſcindi.
Factum vnde credo, quod, bene meritum quamuis,
Etiamque dum virum, annuêre ſuſtolli.
Tu Calderinum Domitium, ſatis ſi vis,
Salueto notum: & rem tuam ito curatum.

Antonius Campanus.

Campani ad tumulum ſedet, & facundia muta eſt:
Quo cum nempe viro tota prope interiit.
Aut ſi quid loquitur, triſte eſt, & flebile: linguam
Contenta in cladeis expediiſſe ſuas.

Emanuel Chryſoloras.

Illuſtres inter doctrinæ laude Latinos,
Quem primum Argiuos conſpicis ante ſuos:
Ille eſt Emanuel, peritura ex Hellade mœſtas
Qui primus Muſas tranſtulit in latium.
Quam ſedem vt melius ferrent. & iam quoque amare
Miſcuit hic ſtrictis pallia lata togis.
Vt qui ſit veſtem modo non indutus vtranque,
Sit dignus neutro protinus ille choro.

Beſſarion.

Damna quis amiſſæ ſi neſciat Helladis vno

Maxima metiri Beſſarione poteſt.
Quiſi Romanas eſſet moderatus habenas,
Sortitus noſtrum poſt ſua Fata Pium,
ecula vidiſſent ſummum par illa virorum,
Quale nec vlla prius hora vel ora tulit.

Georgius Trapezuntius.

uum nomen tumulus meum loquatur,
ui ſim, vel fuerim, vel hic ſepultus
ormiam, an vigilem, rogare noli,
t turbare meam, precor, quietem.
am cur ingenii tot illa noſtri,
ibi, inquam, monumenta publicaui,
uam nunc ne fieres mihi moleſtus,
tq;, me melius, mea inde noſces.
am v ta incolumi, valens, videnſque,
miſi omne penu mei cerebri,
ſectando malum Platona ſed tu
n crucem: qui iterum facis, Platoni
t miſer male vapulem, ito. abito.

Theodorus Gaza.

lle Deûm munus (fer thus, & liba Sacerdos)
Atq; adeo hîc linguæ Gaza vtriuſque, iacet.
ræcia quem genuit, ſuſcepit Roma: ſepultum
Communi titulo Græcia Magna fouet.

Argyropulus.

ac Argyropyli teguntur vrna
mbuſti cineres & oſſa tantum,
quanec cineres, nec oſſa tandem
as inueniet: ſed ampla nunquam
ma deſtituet locum ſepulti.
a per docta hominum volabit ora,
tumque afficiet ſtupore mundum,

Donec Græcia Turcicos triumphos
Indigno ſtomacho feret, coquetque.

Demetrius Chalcocondyles.

Quid eſt quod vſquam ſit ſatis mortalibus?
Sui nec vlla parte cor quod torqueat.
Senex, nec abſq; literarum gloria
Vixi: at malorum hoc eſt catena longior:
Duriſq; emuntur litteræ laboribus,
Et ſane iniqui efferuntur præmiis.
Fœcunda coniunx, & domi perſtrenua,
Sui pudoris proximum eſt periculum.
Iam bis miſer, quod quid ſit educatio,
Simulq; ſcirem quid mali ſit orbitas.
Quare referta quum malis ſint omnia,
Vitam vt cito obeas quam leuiſſimis, pete:
Quo tunc beatus, hic quod haud vales, agas.
Ito, & precare mutuum Demetrio.

Marcus Muſurus.

Arma Pelaſgiacas quaterent dum Turcica terras,
Inueherent culto barbariemq; ſolo;
Quid facerent Muſæ? fugere Helicone relicto,
Phocin & Aſcræum deſeruêre nemus:
Regna Latina petunt: & erat Muſurus in illis:
Hoſpitio vtuntur hoſpitis ante ſui.
Nunc etiam buſtum, grata pietate, ſepulti
Officii quauis ſedulitate colunt:
Theſpiacas frondeis circum, & Permeſſida laurum,
Et ſacro ſpargunt ex Helicone thymum:
Caſtalias lymphas aliæ: & cape munera dicunt,
Muſure, Aonii factus Apollo chori.

Ioannes Laſcares.

Laſcarus hic Graiæ doctrinæ, & nominis hæres.

Vltim

Vltimus ex illa gente, domoque iacet.
Cum quo lugemus florem periiſſe Pelaſgûm
Helladaque ingeniis obſoluiſſe bonis.
Damna tollenda nimis: ſed quæ maiora futura,
Huius ni pietas aduigilaſſet, erant.
Qui non contentus priſcos conquirere libros,
Italiam & tantis accumulaſſe bonis:
Semine Mygdoniæ pubis repleuit eamdem,
Quos natiua penes lingua q;. voxque foret.
Queis tibi pro meritis Latium ſeſe obligat, illa,
Dempturum patriæ barbara vincla tuæ.

Rudolphus Agricola.

Qui putat ingeniis patriam conferre, Rodulphum
Agricolam Latii dixerit eſſe ſoli.
Aut extra Italiam naſci minus eſſe beatum,
Hunc ipſum Friſium, qui putat, eſſe ſciat.

Leo Baptiſta Albertus.

Quiſquis barbarus es, rudiſque Phœbi,
Hoc ſaxum pedibus caue profanes,
Quod ſane eximium tegit leonem
Priusangue tuum genus peroſum.
Nam Muſis ſacer eſt: eaſq; ſecum
Vel hic in tumulo moratur oris
Docti blanditiis: vel ipſe cum illis.
Indagat Clarios comes receſſus.
Doctis multiiugam referre prædam
Non raro vnde ſolet. ſtupente Apelle,
Atq; Vitruuio ſagacitatem.
Sed quid te dubium morer? Leonem
Albertum ſatis ii loquuntur vngues.

Laurentius Medices.

De te nil dicam: ſed enim ſi dixero, quantum eſt,

Vel te Diis genitum, vel genuiſſe Deos?
Vatibus Auſoniis mandatum hoc muneris eſto:
Carpere nam laudes, eſt violare, tuas.

Petrus Leonius.

Pallet conſpectis vbicumque Leonius vndis,
Et velut à certo protinus hoſte timet.
Scilicet has tacite didicit, monſtrantibus aſtris,
Moliri vitæ Fata ſuprema ſuæ.
Cur ſed vbiq; timet? cur omneis deniq;, ſemper?
Aſtra cauendi etiam cur tacuêre viam?
An non terra ſuos gignit, licet arida, fonteis?
Et cœlum pluuias non quoque ſeruet aquas?
Forſitan has aliquo in puteo tibi Fata reponunt:
Nec poteris clare cum Phaetonte mori.
Sed fugis Euganeos, Padumque, & aquoſa Timaui:
Stulte, fuge, & longum dedoceare metum.

Hermolaus Barbarus.

Quid ſtas, & titulum ſtupes, Viator,
Hoc ſub ſaxo aliquem ratus ſepultum
Gallum, Teutonicum, Scotum, vel Anglũ,
Genteis quas modo Barbaras vocamus?
Erras. Barbarus Hermolaus ille,
Ille Barbarus, vtriuſque linguæ
Venus, delitiæ, lepor, voluptas,
Quo nemo melius tenebat omneis
Germanæ numeros locutionis:
Hoc ſub marmore, nunc cinis, recumbit:
At non mortuus: imo mortis ipſo
Victurus ſcelere vſq;, & vſq;, & vſque:
Rumpatur Venetus licet Senatus.
At ſi te nouitas moratur huius
Vocabli, ratione ſcito factum,
Qua ſuos Domini ſolent Quirites

Inſignire duces, vt Africanos,
Cimbros, Pannonicos. Iſauricoſque:
Victarum puta gentium trophæis.
Sic & Barbarie per hunc latinis
Pulſa finibus, & iugum ſubacta,
Iure Barbarus optimo vocatur.

Georgius Merula.

Cur fugis à titulo? quo tam cito, quæſo Viator?
Siccine, quod poſſim carpere, habere times?
Ingenio hoc vixi, fateor: plureiſque laceſſi
Pro rigido exercens ſcilicet enſe Stylum.
Parcebam nulli; gaudens è cæde frequenti
Laſſa cruentatas figere in ora manus.
Ettu forte times, ne nunc quoque dentibus idem;
Quæque Theoninis non placitura petam.
Optarim ſane: neque enim tibi abiret inultum
Phœbe: ſacerdotem ſic habuiſſe tuum.
Nam fœdaſſe ſuas quod me malus arguit arteis.
(Tutari parteis hoc vocat ille ſuas)
Tergentis voluit pueris à clunibus eſſem,
Quos male mundatos mors inopina rapit.
Ah miſer. at quod idem multi quoq; nunc imitantur,
Iam ſucceſſorem mî fore ſpero aliquem.

Angelus Politianus.

Hoc tumulo Charites, lepor, & bona Suada, iocique;
Et Muſæ, & Phœbus, plectra, chelyſque iacent.
Cuncta obiêre ſimul (neq; enim ſunt viſa deinceps:
Nec viguit fuluis laurus, vt ante, comis)
Ferus vt ille pudor Graiûm, columenque Latinûm
Angelus arguta deſiit in cythara.
Nam fuit hæc (miſerum) ſæuæ culpa altera Parcæ,
Cantantis filum præſecuiſſe viri.
h, ſæuûm potuit qua flectere corda ferarum,

Non

Non potuit duram flectere voce Deam.

Picus Mirandula.

Ne Pici ingenium deberi quis putet aſtris,
 Nil genere hoc artis, vanius eſſe docet.
Quem vitam, & mores frugi, aſſiduumq; laborem,
 Aſtrorum ſcimus percoluiſſe loco.
Sed tamen eſt aliquid (fateor) quo debeat aſtris,
 Quod cito ſe noſtris eripuêre malis.

Pomponius Latus.

Effert Pomponi dum te Romana iuuentus,
 Et foret in gremio Roma beata ſuo:
Fama eſt, inuidiam ſummorum adeoq; Deorum
 Hunc tumulum, hos gerulos conciliaſſe tibi,
Sed tamen hoc ſummi tibi debebatur honoris,
 Vt tua mors Superis inuidioſa foret.

Callimachus.

Exuuias præter pellemque atq; oſſa Latini
 Nil hic Callimachi Barbara terra tegit
Illa Boryſthenides rapuêre tenentq; Camœnæ,
 Quarum primus amor, gloria prima fuit.
Hoc perfecturus, ſi copula longa fuiſſet,
 Veniſſetq; ſuo iuſta propago thoro
Sarmatide è nympha: ne Barbara terra videri
 Poſſet Romanæ vel minus apta togæ.
Sed mors inuidit, qua nil odioſius: atqui,
 Quæ feritas tacito non caret opprobrio.
Æneus eſt tumulus, mors Ænea: & Æneus ille,
 Qui legit hæc ſiccis triſtia verba oculis.

Hieronymus Sauanarola.

Dicere me prohibet pietas Hieronyme quicquam,
 Tuo quod olim nomini

Officiat

Officiat: vetat aſt eadem me dicere, paſſum
Te præter æquum talia.
Illud nemo negat, vel Momo durior, eſſe
Quæ ſcripſeris piiſſima.
Quæ dum compono tibi, neſcio, numne dolere,
Vel gratulari debeam.

Marſilius Ficinus.

Hic hic Marſilius notiſſimus ille Ficinus,
Totius Auſoniæ lux q; decuſque, iacet.
In paruo ingenteis qui clauſit corpore dotes:
Immo non clauſit, ſed magis exeruit.
Quare etiam hęc parua fama eſt anguſtior vrna:
Ni tamen hæc potius, quem replet orbis erit.

Galeottus Martius.

Et galeæ & Martis tibi fecit nomina mater,
Illa nouis facibus trita, doliſque Venus,
Ne ſi te Mauors reſciſcet Apolline cretum,
Vim tibi, vel matri, ſæuus vt eſt, faceret.
Proinde nec eſt mirum, ſi vincis vtraq; palaſtra,
Eſtq; tibi niuei copia tanta ſalis.
Quem voluit mater tinctum ſua olente ſaliua,
Et pater ornatum munere vterque ſuo.

Eliſius Calentius.

Eliſius tenere teneros dum ſcribit amores,
Durare ad ſenium tam tener haud potuit.
Id decerat diues nec mirum in vate negatas
Spreuit is, ancillas aut facit artis, opes.

Pandulfus Collenucius.

O, Tyrannus ſtrangulauit impia
...mis, heu, apertum fraude Collenuccium,
...mne, ô hoſpes, an magis ſe perdidit?

Sua

Sua ille viuit claritate in litteris,
Arctæque vitæ nobili præconio.
Atiſte tali morte viuens concidit,
Quod nunc mori vt nec viuere olim, non liceat:
Illius vtrumque præſtruente gloria:
Proinde verum ſi tacere nolumus,
Non vim tyrannus intulit, ſed paſſus eſt,
Quæ laurea illi prorſus eſt clariſſima.

Iouianus Pontanus.

Ab hoc ſi tumulo procul profani
Arcerent oculos manus, pedeſque:
Et ſolis aditum darent poetis.
Huc ſuo Lepidina cum Macrone
Ductatum choreas, nouatum amores,
Et ad delitias nouas veniret.
Baianæ lepidæ & leues puellæ
Hic potos calida ſenes lauarent:
Queis luſum vt facerent proteruiorem
Curſarent pede, brachiiſq; nudis:
Proferrent niueas ſinu papillas:
Femur negligerent fluente veſte;
Darent baſia pluribus figuris,
Quam ſuis citrios colunt in hortis
Tum pulchra Antiniana, tum Patulcis,
Sed quos aureola coma virenteis,
Et gratos triplici colore fœtus,
Hoc circum ordine ponerent ſepulcrum
Vndas Eridanus ſuas rigandis,
Igneis Vraniæ daret foueadis.
Huius luminibus locus caleret:
Illius lachrymis ſolum teperet.
Et hæc omnia Gratiæ probarent,
Muſæ percolerent, Amor, Venuſq;:
Ab hoc ſi tumulo procul profani

Arc

Arceſſent oculos, manus, pedeſque:
Et ſolis aditum darent poetis.
Queis nunc ſancte ſenex tuo in ſepulcro
Et nos perfruimur tuo in libello.

Sabellicus

Magnus in hoc tumulo iacet ille Sabellicus, orbis
Cuius ad ingenium non ſatis unus erat.
Tempora per modicis incluſerat omnia chartis,
Seruire exemplo quæ potuêre aliquo.
In Venere incerta tamen hic contabuit: atque
Maluit Italicus Gallica Fata pati.
Qui iuuat humanos ſcire atque euoluere caſus
Si fugienda facis, & facienda fugis?

Laurentius Laurentianus.

Candida laurus erat quondam prælata ſepulti
In titulo, geminis (gloria rara) notis:
Hunc dum coluit, dum clarus Apollinis inter
Myſtas, perpetuum viuere dignus erat:
Nunc ſuper hunc tumulum fuluis modo paſſa capillis,
Stultitiam domini deflet & ipſa ſui.
Nam ſibi ſpes ſubitò quod erat præciſa parandi
Optabat quali commoditate domum,
Impatiens, puteum ſe miſit in altum:
Sicque miſer vitam perdidit atque animam.
Hoc eſt verſuram vitæ feciſſe, domuſque:
Nempe, perire male, nunquam habitare bene.

Antiochus Tibertus.

Si ego diuinos aliquid ſane eſſe putaſſem,
Et tantum humanum non ſuperare modum;
Non præ reliquis illos humana viderem,
Enormi quadam cum nece Fata pati.
Iſque quod eſt grauius, mala quum licet ante videre,

Non æque vt caueas ante videre licet.
Et tamen ac liceat ſecum, ſine lumine, pugnant,
Vimque ſuis Fatis fruſtra adhibere ſtudent.
Hoc docet Antiochus. qui Fata niſi ante ſciſſet,
Innocuus poterat & ſine cæde mori.
Hoc ſupereſt Lector (ſi me patiare monentem)
Diuinus fias; ſi miſereſſe voles.

Philippus Beroaldus.

In lingua Venerem nequicquam quæris, Amice,
Partem aliam obſedit corporis illa mei.

Hercules Stroza.

Se Venus occultans Martis damnauerat vſum,
Caſte cum fabro viuere certa ſuo.
Non tulit ille ferox: & ſe quærendo fatigat,
Alterutrum, vel quo tradat vtrumq; neci.
Fruſtra at diſcurſans cœli per compita, luſtrat
Lemnum, Imbrum Lyparã, cumq; Amathunte Paph
Pergit ad occiduas mundi perquirere parteis,
Maxime vbi Eridanus læta per arua fluit.
Hic videt inſignem, claudo ſed poplite, Strozzam,
Quem circum ſemper plurimis ignis erat.
Hinc Mars non dubius Vulcanum credidit illum
(Quomodo enim vatem noſceret ille ferus?)
Non, ait, effugies: nec nox tibi fumida nec quod
Multa, præſidio, claude veharis erit.
Dixit: & intorſit ſæuum per tempora ferrum:
Tempora puniceis ſæpe reuincta roſis.
Ille abiit: aderat mox Cypria conſcia cædis,
Efflantiq; animam ſic ait illa viro:
Plus ſatis ad vitam cecinisti carmina: poſthac
Tu mecum & tecum noſter Adonis erit.
Certe indignus eras: ſed pro qua multa tuliſti
Viuus, debebas & mihi Strozza mori.

Bartol. Cocles.

Cui caput armatum galea: latus enſe reuinctum eſt?
Vim fati radios dixtin' habere tuos?
Sed video melius Fatum eſt neſcire ſciiſſe
Quando nihil prodeſt, telæ, nec arma valent.

Ioannes Cotta.

Dic mihi: Pierides Venerem neſcire fatemur:
Sed Venus eſt carmen nil niſi, Cotta, tuum?
Fallor: an idcirco, Veneris quo gaudia Muſis,
Scilicet, repares, tam cito raptus abes?

Petrus Crinitus.

Hactent perpetuam quod vates carmine vitam,
Hanc quoque pro arbitrio dent, adimantq; ſuos.
Mortem irritarat, veteres vt acerba poetas
Temporis æternas mergeret in tenebras:
Atque tuebatur. donec Crinitus & illos
Temporis, & mortis tolleret è manibus.
Qualemcunque vicem, quamuis ſim victa rependam
Mors ait: & certe tu mihi ſtulte lues.
Tune magis ſtulta es, quæ illum euertere ſperas,
Per quem tam fœde tempus, & ipſa iaces?

Hieronymus Donatus.

Plus quam Roma ſuo Gallis defenſa Camillo,
Hoſtem ſemel quem fecerat:
Donati meritis nullo non tempore ſummis,
Semperq; ciuis optimi,
Itaque non vnis erepta potentibus armis,
Regina debet Adriæ.
Atque illo vberius: patriæ quod commoda ſpectans,
Spreuit paratam gloriam.

Quam raro ingenio multam cumularat Apollo.
Sed patriæ donatus eſt.

Alexander Achillinus.

Quiſquis Auerroem cenſes habuiſſe cerebrum,
Falleris:haud eſt me paſſus habere meum.
Regula non fallit:propter quod quodlibet vnum
Taliter affectum eſt;ſed magis illud erit.

Bernardinus Corius.

Scripſiſti patriæ:patria & tibi grata rependit
Ad buſtum aſſiduas cum gemitu lachrymas.
Indoluit Phœbus lachrymaſque in flumina roris
Et gemitus Zephyros vertit in herbiferos.
Illa rigant latè terram: terra ebria florum
Gignit opes: circum laurea ſylua viret.
In quam dum Zephyri incumbunt, vox redditur iſta
Viue Cori patriæ, viuat vt illa tibi.

M. Antonius Turrianus.

Quam cernis vnis linearum finibus
Nullo colore præter hanc fuliginem,
Has inter alias dedicatam imagines:
Ad vindicandam mortis eſt iniuriam,
Ab hoc locata literarum vindice.
Nam Turriam illius eſt Antonii:
Qui ſanitati quum tuendæ incumberet,
Et proferendæ ætatulæ mortalium,
Daret ſalubria,amoueret noxia,
Ætatis ipſo,& artis, & conatuum,
Morte inuidente, raptus eſt è carcere,
Metam tametſi iam videret vltimam.
At hæc tua eſt ô Turriane gloria,
Quod in theatro ſolus hoc pulcherrimo
Mortis pudendo cum pudore prodeas.

Lancinus Curtius.

[illegible]guor, vt nimium ſalebroſo in carmine durus.
Quid facerem? vita eſt taliter acta mihi.
Tradere difficile eſt tenero mollique poetæ
Virtutis duram, difficilemq; viam.

Baptiſta Mantuanus.

[illegible] ponte iuxta quos locatos cernitis,
Virtutis ergo, patriæque gloria,
Vterque Vates, & quidem ortu ciuis eſt.
Quos cognitos licet, tamen ne neſcias,
Alter Maro, alter ille Mantuanus eſt,
Quem nil vetabit & Maronem dicere
Penſare venam ſi poteſt profeſſio.

Franc. Marius Grapaldus.

Illuſtrans amplas Marius quas ſtruxerat ædeis
Extulit artificem Mors ſtupefacta manum.
Quæ tamen, vt bile eſt iuſto feruentior atra,
Subridens tumulum (dic, ait) hoſpes, vbi?
Iam video cæca es; nedum (intulit ille) maligna:
Pro tumulo erexi hanc inuidioſa domum.

Tomas Linacrus

Dum longum Italiæ vale iuberet,
Thuſque in graminea cremaret ara,
Qua tuas aperis Gabenna fauceis.
Linacrus patrios petens penateis:
Sic amore viri locuta fertur
Arnis, impatiens Etruſca nympha:
Ah ſic Arnida? ſic tuam puellam?
Sic linquis veteres tuos amores?
Et præ me petis Anglicas puellas?
Quid rerum hic quod ames valet deeſſe,

Illic quod cupias poteſt adeſſe?
Gaudes Barbarie? Hermolaon eccum? at
Quem pro delitiis habent Camœnæ.
Sin autem caperis nitore linguæ;
Hoc nil terſius eſt Politiano.
Sed gaudes refluum vehi per æquor?
Aſt iis iam in lachrimis poteſt natare:
Et quæ te huc reuehent redito tantum.
An rupeis patrias amas videre?
Telinacre, aperi: nec ibis vltra.
Quid? quod Italiam miſer relinquis,
Quum ſis Italica eruditione,
Romano ingenio lepore Thuſco?
Totus noſter homo es: ſed Angla mens eſt.
Ille abiuit: & hæc ſoluta in vndas.

Anton. Nebriſſenſis.

Secula tranſierant: neque adhuc Hiſpania quicquam
Ediderat, quales aſſolet ante viros
Iamque emarcuerat; neque erat quod gignere poſſet,
Semine maternos deſtituente locos.
Acceſſit Venerem Phœbus: quin hac tua in vrbe
Eximus, qui nos, dixit, vtrumq; colat.
Illa ſed aſſenſa eſt dignumque prioribus annis,
Tum veteri ingenio, tum veteri arte dedit.
Ipſe eſt (iam noſti) duce quo Tarteſſa iuuentus
Ad decus antiquum ſpirat, & aſſequitur.
Qui licet in patrem non paulo impenſior eſſet,
Non tamen in matrem deſidioſus erat.

Bernardus Bibienna.

Omnia captaui, nec ſegniter omnia cepi:
Eſt mea præcipuus præda galerus honos.
Preſſius at tandem captans nec vt ante Leonem,
Venator perii caſſibus ipſe meis.

Materia vincor: & tu vis ire, Viator,
Expediam: iacet hic ille *Maynus*: abi.

Chriſtoph. Longolius.

Illa caput regni, Phœbique Lutetia nutrix,
Longolium ciuem dixerat eſſe ſuum.
Interea attollens ſimileis Mechlinia criſtas,
Aſſeruit titulo non grauiore ſibi.
Roma ſed indignans; meus eſt ſi *Tullius*, inquit,
Non hic & aſſcripſit: non meus eſſe poteſt.
Proſiliens tandem titulis Sconhouia veris,
Dulcibus ex hortis flore reuincta caput:
Gaudeo quod Batauam vel nunc amplecteris aurem,
Roma, ait, at partum tu mihi redde meum:
Septem vrbes certent de ſtirpe inſignis Homeri,
Quatuor eſt harum lis ſpecioſa magis.

Aurelii Augurelli.

Lecum vetuſtum refricans Aurelius,
Dum ſperat aurum, luditur carbonibus,
Adhuc Leoni ſcribit auri prodigo,
Iam certus artis, nempe Chryſopeiam:
Vt quod minus collegit è carbonibus,
Auidi Leonis eriperet è dentibus

Guido Poſtumus.

Mėlonis & Veneris fauſto ſub ſidere natum,
Phœbus adoptauit, nomen & impoſuit.
Inde (nec eſt alia factum ratione) ſciatis,
Me poſt defoſſum viuere corpus humo.

Nicol. Leonicenus.

Quod te cœleſtem tueretur ducere vitam
Sic fore de Parcis ſciuerat ante ſuis,
Fecit vt excideret morti tua rumpere Fata,
Nec te decrepitum cerneret eſſe ſenem.

Petrus Pomponatius.

Cur, quis hic iaceam, referre cogor,
Et cauſæ iugulo meæ admouere
Hunc enſem, vt modo mortuus, ciniſq;
Si tecum fuero locutus atri
Conuincar placiti, reuſque fiam?
Sed ſunt ii rabidi & mali poetæ:
Qui quum plurima mentiantur ipſi,
Me verum prohibent tacere: nam ſum
Pomponatius ille: qui profeſſus
Maneis eſſe nihil, ſed interire
Quidquid eſt hominis, patique Fatum:
Nunc contra experior. tacere proinde
Mallem, ſed rabidi vetant poetæ.

Andreas Maro.

Quod ſpectanda data eſt, non Muſa fruenda Maronis
Phœbe tua eſt leuitas, gloria quanta fuit.
Non volo Vergilii: qui vel mediata delebat
Carmina, maturæ non ſatis eſſe moræ:
Eius at Andreæ, ſolo quo Brixia alumno
Nil facere eſt cunas auſa Catulle tuas,
Cui fuit in ſubitos tam promptum ex tempore verſu
Ingenium, vt quidquid pangere iuſſus erat,
Aptaret numeris, variatque verba ligaret,
Qualia vix longi temporis eſſe putes.
At periêre breuis breuibus cum verſibus Author:
Deme quod æterno viuit in ingenio.

Andreas Matthæus Aquiuiuus

Dum grauis incumbit ſæuos Aquiuiuus in hoſteis,
Vincendique aperit dextra animoque viam:
Contigit interea luſtrantem caſtra Gradiuum,
Arma vbi penderent, non ſua ferre pedem.
Soluit, pertentat: vocis modulamine captus,
Perſtitit inuitam ſollicitare chelyn
At veritus Dominum mox hoſtibus adfore fuſis:
Ille quidem vincat; ſed capiatur, ait.
Quid veſane tibi pro talibus imprecer auſis,
Ni citharam vt quantum, claſſica ſemper ames.

Petrus Grauina.

Cuius hic tumulum vides, Viator,
Vatis eximii, *Petri Grauinæ*,
Tu forta ſſe putas obiſſe totum,
Et veleſſe nihil, vel iſſe ad vmbras.
Erras: non obiit, ſed vſque viuit.
Nam quum quæ cecinit, vel eſt locutus,
Vel miſit teneræ preces puellæ,
Vel ſcripſit lepidos iocos amicis,
Quæque illa ingenii fuêre multa,
Nunc audis, legis excipis, teneſque:
Illum viuere quo negas colore?
Viuit: te que magis, ſupine caudex,
Cuius poſt cineres nihil manebit.

Pomponius Gauricus.

Mortalitatis vt neget poſt aleam
Nemo poetas viuere:
Nullum ſuperſit vt rogi veſtigium,
Muſæ tulêre Gauricum.

M. Anthonius Caſonoua.

Si dare vitam
Qualiacumque
(Quod docuiſti)
Carmina poſſunt:
Longa neceſſe
Carmina, vates
*M*axime; non eſt
Ad tibi longam
Condere vitam.

Balthaſar Caſtellio.

Qui iacet hoc tumulo magnorum munia Diuûm,
Immo bis impleuit ſuſtinuitq; trium.
Mars dextra, calamo Phœbus, Cyllenius arte,
Ore Charis, Pallas mente, lepôre Venus.
Sed quas exeruit hoc ſcilicet ordine doteis,
Semper vt in lætam deſineret Venerem:
Quæ quum ſit Phæbi nec vt olim, Martis amica,
Vel regat hic mundum, vel magis ipſa Venus.

Andreas Naugerius.

Dum lego, Naugeri luſus, & ruris amores,
Et mittis Dominæ munera quanta tuæ:
Quam bene te niuei pecoris, pecoriſque magiſtræ,
Et cannæ, & vitis ruſtica cura decet.
Idem quum video Regum centum ora trahentem,
Verba graui ſerie dum Periclæa tonas,
Non poſſum ſtudium non hoc damnare, vel illud:
*A*rea nam non eſt illa, vel illa tua,

Ioan. Marius Cataneus

Penè adiiſti ingens famæ Cataneæ periclum,
Sic inſciis ſodalibus

...i Fato e ...iperis; ſtudiorum creditus illis
Partu propinquo quærere
...ceſſum. idque ſatis fuerat conqueſta Minerua;
Quam ſic Apollo reppulit.
...accine (ſignabatq; libros) monumenta, vel omni
Perenniora marmore?

Iacob. Syncerus Sannazarius.

...m vacat, & terras quoties petit illa Tonantis
Mater virgineo ſed nec honore carens:
...ceri ad tumulum properat viſura, vireſcant
Candida cum rutilis lilia ſparſa roſis.
...uum dein laticem, dein altera munera flores
Fundit, & arrepta ſic canit orſa lyra:
...onſcie viue mei felix ſyncere pudoris,
Atque idem partus conſcie viue mei.
...amque ego quo ſacrum ſecretum teſte peregi,
Hunc quoque tu teſtem carminis huius habes.
...o: ventris onus fuerit ſine pondere pondus,
Dum celebres, pontus ſuſtinuiſſe velim.

Eiuſdem.

...aior in aſſumpto ratio quo nomine conſtet,
Eſt vbi te cupiam fellis habere minus.

Ioannes Manardus.

...n fontes qui te periturum dixit Aruſpex,
Non eſt mentitus: coniugis illa fuit.

Camillus Quernus.

...um matrem Thymelem, patrem Bathyllum
Per tot luſtra tibi aſtruas Camille:
...atis ſalibus, facetiiſque,

Et primo numeris in vngue natis,
Exercens Domini gulam Leonis,
Et ſummi titulum ferens poetæ:
Quid eſt, quod moriens ſupremo in actu,
Ferro viſceribus dolenter hauſtis
Tamquam ſis rigido Catone natus,
Perſonam proicis; vetaſque plaudi?

Alb. Pius Carpenſis

Qui ſic proſcindas cauſa pietatis Eraſmum,
Te, mihi relligio eſt ſumma negare pium.
Hoc ego cur faciam? quum nec pietatis Eraſmus
Læſus perſonam detrahat ipſe tibi?

Ludov. Areoſtus.

Arma; virumque canens: Etruſcæ carmina *Muſæ*
Palmam Vergilio vel tribuente, refers.
Scit ſua te melius patrio ſermone Latina,
Quam ſeſe Latio Graia referre ſono.

Ægidius Cardinalis.

Et tua debuerat ſummos conſcendere honores
Virtus, & probitas, ingeniumq; ſagax.
Sed tuus obtendis Genius, fuge protinus, inquit:
Nunc for ridatos truderis in ſcopulos.
Non eſt iam merces, ſed talio, ſumma referre:
Et tu pacem, alii belligerentur, amas.

Io. Franciſcus Picus Mirandula.

Paſſus eſt immerritam (quis enim Franciſce negari
Non minus inſigni cum feritate, necem
Sed iuuat interea ſcio!os inquirere quoſdam,
Exitio quæ te Fata dediſſe putent:
Sunt ea: laudatæ pietas ſanctiſſima vitæ:
Verus amor recti, mens ſine felle mali.

Nicol. Macchiavellus.

Quum ſibi præteneras odioſo radier aureis
Vero, vix aliquis Macchiauelle ferat,
Id vero facias: laudemque è dente pararis,
Quanta fuit linguæ viſq; Venuſque tuæ?

Philippus Decius.

Quum Mors ad Decii nouum ſepulcrum
Legiſſet titulos parum Latinos:
Certe, inquit, timui hactenus lucernam
Iuris tollere: quod minus venuſte
Feciſſe arguerer, parumque docte.
Sed quum ſic loquitur magiſter ipſe,
Committam quoque & ipſa barbariſmum

Thomas Morus,

Quid tibi cum Moro, tali indigniſſima ciue,
Anglia? Quid pergis dicere inepta tuum
Tu ferro inſontem, nec ſimplice morte, Catonem
Perſequeris: tutô nec licet eſſe pium.
Proinde ſile. nam quo maculam tibi demeret iſtam,
Ipſe ſibi patriam condidit Vtopiam.

Roffenſis Cardinalis.

Quum te ſancte ſenex, infami morte, Tyrannus
Perderet. æternis obiiceretque probris:
Perdere non potuit titulis cœleſtibus auctum,
Turpiter haud famæ conſuluiſſe tuæ.
Quin luit æternum ſcelus exitiale pudendum
Seque ſibi, & populus reddidit ipſe ſuis.
Poſtera nam dicet, quæ talia legerit ætas:
Anglia bina vno tempore monſtra tulit.

Leonicus Tomæus.

Precare ſacra verba, Viator;
Nam Tomæus hic ſepultus ille;
Dulci fruitur memoria
Integritatis illibatæ,
Partaque litterarum gloria.
Funde puer dulce merum,
Odores ſparge floſculos:
Spiret vt buſtum, madeatque tellus:
Illaque ſancta & candida animula
Se totam noſtram gratitudine inebriet:
Addemus titulum ſepulcro & iſtum,
Barbarus, vt ne quis violet:
Hic iacet vir vnus omnium
Doctiſſimus, piiſſimus.

Auguſtinus Niphus.

Apagete vos Philoſophiam qui tetricam
Putatis. & boni indigam
Lepôris, ebriæ horridamque Cypridis.
Quid? Niphus an non melleus.
Perplexa ſuetus inter enthymemata,
Et ſyllogiſmos frigidos
Narrare ſuaues, Atticaſque fabulas,
Multumque riſum ſpargere?
At quam venuſtum hoc ſeptuagenarium
Quod vndulatis paſſibus,
Et curioſo, flexuoſoque capite
Saltare coram cerneres
Modo Dorium, modo Phrygium, vel Lydium,
Amore ſaucium graui?
Tractare ſic Philoſophiam inviſam, arbitror
Summi fuiſſe Philoſophi.

Ioannes Ruellius

Hic vẽñer ille eſt Galle, Ruellius,
Mentis tam acuto lumine præditus,
Perinde vultum noſſet vt ætheris,
Seu læta nobis, ſeu mala plurima
Cordis receſſu conderet intimo;
Ac ſi fuiſſet ſenſibus omnibus
Coniunctus aſtri: & reor hercule.
Nam quæ reliquit ſcripta ſat arguunt,
Noſtris bonis tam commodum & vtilem,
Aut eſſe Diuum, aut munere proximum.

Antonius Tebaldeus.

Te non modicam merêre laudem
Arara ingenii tui æquitate,
Antoni numeris poeta Thuſcis.
Qui palmam tribuens, tuaque arena
Cedens poſterioribus poetis,
Tuus, ac hilaris tuis dediſti
Muſis inferias, quaſi exoletis.
Sed quem ob ingenii tui lepôrem,
Ingenuumque animum, bonæ Camœnæ
Scribendis Epigrammatis Latinis
Immortale tibi dedêre nomen,
Tum ſis numeris vtriſq; felix,
Tuis candidus, alteris venuſtus.

Deſiderius Eraſmus.

Tota terra ſuum quum miraretur Eraſmum,
Hoc maius potuit dicere, Nil genui.
Poſt Deos inter, cœlo ridente, relatum
Se ſuum dixit Iuppiter eſſe genus:

Eiuſd.

Eiuſdem.

Qui paucos habeas pares, Eraſme,
Multorum inuidiam feras neceſſe eſt.
Iſtos quod logodædalos ab vrbe
Vnos præ reliquis, in immerentis
*M*anes ſic videam ſtyli cruentam
Strigentes aciem, perinde tanquam
Stupraſſes Charitum nouem ſorores,
Indignum patria eruditione, &
Aſſerto titulo elegantiarum
Cauſſamq́ ſcire velim, quid vrat illos,
Et quid tantopere tumultuentur.
Sed quid diſſimulo? ſat æſtus illam
Prodit feruidus & malignus. ille eſt.
Ille inquam eſt Ciceronianus; ille
Vno qui Cicerone ſtare, recte
Latinam negat elocutionem:
Et damnat ſtolidi laboris omneis,
Qui ſuperſtitione non ferenda
Vna non niſi Tullio loquuntur.
Hæc illa eſt Helene, viri elegantes,
Armis quæ Latium per vniuerſum
Vindicanda videtur in Batauûm:
Vmbram ſcilicet, atque inane nomen:
*T*amquam quo genito *A*llemannis ora, eſt
Vano ridiculè ſoluta portu.
At ſi tam modicas ob has labruſcas
Perit vinea tota, ô vrbs Quirini,
Scribemus titulo hoc tibi columnam:
Quæ quondam meritos ſuo fouebas,
Ornabaſque viros honore laudum
Iactura es modo facta publicarum.

Rutilius.

Qui tot Rutilium vitæ aſſeruiſſe videret,
Quos ante in libro cederet ipſe ſuo:
Huic temere, Ridulphus ait patronus, honorem
Marmoris, & longos contulero titulos.
Ille quidem recte, nec nos non rectius, illa
Sarcimus gratis qui tibi carminibus.

Gulielm. Budæus.

Budæus columen, decuſque Graiûm;
Budæus Latiæ corona linguæ:
Budæus dubii lucerna iuris:
Budæus pater elegantiarum,
Et fons totius eruditionis:
Budæus patriæ iubar coruſcum,
Regis delicium ſui, ſuæque
Tempeſtatis honos lepor, voluptas,
Hic terræ exuuias reliquit, orbi
Famam, aſtris animam. Viator ito.

Hieron. Aleander.

Non tibi pro tumulo hoc, quantumuis nobile marmor
Ponimus: hoc cineres, aridaque oſſa tegat.
Non longos titulos: ſubiectos caſibus ipſos,
Et quibus eraſis ipſe ſuperſtes eris:
Sed totam Europam quam docto in nomine oberras,
Quæque tuas laudes vix Aleandre capit.

Lampridius.

Mantua vicinæ prope liuida honore Cremonæ,
Vt quæ Lampridio vate ſuperba foret:
Aſpellectum, & properata in Fata vocatum,
Hac viſa eſt querulum voce leuare virum?
Vnus erat noſtrum ſimileis genuiſſe Maroni:

Naſci hic debueras, ſiue poeta mori.

Caſpar Contarenus Cardinal.

Lectus es in Venetum, Romanum deinde Senatum
Firmior ingenio qui ſtat vterque tuo.
At nunc cœleſti fulges, trabeatus in oſtro,
Sceptra magiſtratus æthereique geris.
Nam cur non capias defenſi præmia cœli,
Quum non ingratos ſenſeris hic homines?

Henr. Cornelius Agrippa.

Hunc tumulum haud Charites ſeruant, ſed Erinnyes a-
Non muſæ at ſparſit anguibus Eumenides. (træ;
Colligit Alecto cineres, miſcetque aconito,
Grataq; dat Stygio liba voranda cani
Qui quod erat viuum comitatus, atrociter Orci
Nunc quoque per cunctas raptat, agitque vias:
Inſultatque adeo, & Furias quia nouerat omneis
Saluéat iniungit nomine quamque ſuo.
O miſeras arteis, quæ ſolæ ea commoda præſtant,
Accedas Stygias notus vt hoſpes aquas.

Baptiſta Tius.

Qui nunc verborum bo tulos, & raucida fercla
Menſe infers, ſtructor non adeo bonus es;
Ignoraſſe tui ſæcli Baptiſta palatum
Argueris, doctæ lautitiaſq; gulæ.
Qui velit has Oſcas tecum deglutiat eſcas:
Dulcibus aſſuetos melléa liba iuuant.

Franciſcus Arſillus.

Siccine plebeios inter Franciſce iacebis,
Tanquam haud ſis alio dignior vmbra loco?
Immo iaces alio. nec enim pateretur Apollo,
Cuius te viuum conſtat obiſſe vicem.

Vnde vel Alcinoi te cultos credimus hortos
Incolere, Heſperidum flauicomumque nemus.
Vel certe Aonio memoras in vertice faſtum,
Nunc etiam Dominæ nequitiaſque tuæ.
Quæ quia delectat gracileis audire Camœnas,
Te ſocium Aſcræi conſtituere chori.

Marius Molſa.

Molſa tuos quicumque legit cordatior igneis,
Nec locuples, inquit, nec probus iſte fuit.

Albertus Pighius.

Ne turba tumulum, Viator, iſtum:
Sed aſta reuerenter & ſaluta
Sacratum cinerem viri ſacrati.
Ille eſt Pighius hoc loco ſepultus:
Aureis qui Batauas ita expoliuit,
Vt dicas ſapere Atticos lepôres.
Quare tam bene dormiat, precare
Quam doctè, nitideq;, & eleganter
Deſcendit Latiæ decus tiaræ,
Et morem ſtatuit pium ſacrorum:
Vtro vt nomine debeant Latini
Plus illi, addubitent: vtroq; certe
Ingens promeritum viri fatentur.

Benedictus Iouius.

Cum tibi deferret fratris ſententia primum,
Ætatis medium poſceret ordo locum:
Voluit extremum Phœbus conſultus haberes:
Nec tibi non certa lege ſupremus erit,
Erit honoratum quod frater ductitat agmen:
Claudere quis melius debuit, aut potuit?

Mapheus Vegius.

Quam laudem Vegius petebat, aufert,
Vt ſummo ſimilis foret Maroni.
Tabellæ Veneris manum ſupremam
Tanto haud indecorem ferens Apelli.

Ioann. Tortellius.

Nomen Grammatici petens, tuorum
Votorum poteras tuliſſe ſummam
Videri: niſi pleniore Valla
(Certè candidus, & benignus in te)
Integræ titulo eruditionis
Ornatum voluiſſet: experire
Dum te iudice ſe obtulit paratum
De facto vitio Latinitati:
Vnus quo reliquos agebat omneis,
Cui te præ omnibus eximebat vnum.

Barthol. Faciut.

Qui Vallam nequiit viuum ſuperare, petendum
Duxit ad Infernas iſſet vt vmbra domos.
Copiolas noſtras ait, vt qui læſerit omneis,
Coniungam doctis manibus & moritur.

Guarinus Veronenſis.

Famam qui celebrem, nomenq; reliquit honeſtum,
Guarinus, vixi dicere iure poteſt.
Qui latuit viuens vel habet per crimina nomen,
Ille nihil moriens perdidit: aſt abiit.

Petr. Paulus Vergerius.

Hic ſunt Vergerii ſepulta docti,
Non fama, & pietas, nec eruditi
Fœtus ingenii: ſed oſſa tantum,

Et

Et quicquid tumulo ſolet recondi,
Terrenum, breue, lubricum, caducum.
Viuunt illa, manentque & vſque, & vſque:
Et vel Elyſiis recepta campis,
Viri Manibus, vt piæ miniſtræ,
Adſunt; & meritum aſtruunt honorem?
Vel per ora hominum volant, cauentque
Ne mortis rabidum tuliſſe dentem,
Vel totus tumulo periſſe, ſeclis
Vllis Vergerius queat videri.

Iacobus Bracelius.

Aſſeris Alfonſo meritos virtute triumphos,
Opes, duces, & oppida.
Aſſerit Alfonſus ſtudii tibi præmia nomen
Interque doctos nobile.
Adde quod alterius quæ eſt vita, eſt mutua: neuter
Cadente ſtabit altero.
Hoc reor eſſe, quod olim non inſulſa vetuſtas
Iunxit Camœnas Gratiis.

Georgius Valla.

Et tibi Valla, tui ſtat opinio magna laboris,
Futura ſemper poſteris honeſtior.
Quid tum? ſi pulchri curam, ſpeciemque negante
Tum ſeculo deeſſe Momus dixerit?
Et viuunt multi, facie vel tubere turpes,
Tamen Sibyllæ quos ſtatim haud cenſent libri
In mare portandos. tibi ſtat tua fama, Georgi,
Vtcunque forſan altero pede claudicet.

Ioann. Simonetta.

Quid Simoneta? negas relâtam gratiam,
Quid te Tyranni non ita es meritus patre?
At dira fratrem quæſtio iam abſorbuit.

Et tu perieras: ſed datum hoc eſt gratiæ,
Tormenta quod poſt multa non occideris:
Nam vt innocentem te probes, nil egeris,
Immo, inquis eſt relata: ſed tyrannica.

Bern. Iuſtinianus.

Quærere debueras aliquem toto orbe Latino,
O Imperatrix Hadriæ,
Qui quæ geſſiſti præclara domiq;, foriſq;,
Inde vſque ab incunabul s,
Ore, animoque pari, nullo corruptus amore,
Ad poſteros tranſmitteret
Quæſiſti multis, quadam præmortua ſeclis,
Iam parte: nec repertus eſt,
Ergone deſperas? poteras: ſed reſpice, ciuis
Qui præſtet hic Bernardus eſt.
Quare age, gra a ſuo quantum Verona Catullo,
Perſolue: ni plus debeas.

Chriſtoph. Perſona Romanus.

Forſan erit, Gothicos qui te, celebrare triumphos
Non ferat & dignum te, patriaque neget,
Immo nemo ſuos non inculcare labores
Gaudet ſublatis quæ tulit ante malis,
Eximium præſtas patriæ officiumque, fidemq;:
Preciderit firmo eſt nunc iterum illa gradu.

Gregorius Triphernates

Gregorius toti quo ſeſe proderet orbi,
Pergit Strabonem vertere:
Cum quo nunc peragrat Latiali in veſte togato
Quam latus ipſus orbis eſt.
Ingens quod merito pro paruo munus, Apollo
Tamen libenter contulit:

Vel quod eum ſciret longe grauioribus aptum,
Vel quod fidem cognoſceret.

Raphael Volaterranus.

Ito, inquam, ito, nec obſtrepas, Viator,
Qui vertigine tam graui laboro,
Quod nullam capio hactenus quietem,
Luſtra hic cum iaceam nouena & vltra,
Sic me excarnificat ſua imbibenda
Phraſi Tullius; abſque qua tueri
Vitam poſſe meos negant labores.
Sed qui nuper adeſt Eraſmus iſtinc,
Dicit non opus, & monet quieſcam,
Illas proinde moleſtias moleſtas
Longum omneis iubeo valere. ſed tu
Nunc ô ſomne veni, veni veterne.
Venit. tu ito, nec obſtrepas, Viator.

Anthonius Galatheus.

Quam laudas, Podagramq; vocas, Galathee puellam
Quamuis proſtituas, interea ipſe premis.
Auelli ſed poſſe, negas. ergo potes idem,
Publicus & mango, mœchus & eſſe domi.

Cælius Rhodiginus.

Cælius ingentem rerum conuectat aceruum,
Et tantum plenos curat habere lacus.
Vel ſine delectu dedis horrea ditia multum:
Quem tu ſi facias, lauta palato etiam.
Abfuit vſque adeo nihil, hoc in Cælio haberent
Tempora Varronem quo minus iſta ſuum.

Iacobus Faber Stapulenſis.

Hic Stagiræ recubat doctiſſimus artis,
Notus formandis ingeniiſque Faber.

Gallia cui meritos, ſi eſt grata, refundet honores:
Et tumulo flores, thuſque merumque dabit,
Hoc magis, extremo quod tempore penè cataſtam:
Inuidiæ manibus fecerat ipſe ſibi.
Sed ſic Socraticæ decuit decedere vitæ:
Scilicet inuidiæ non ſine dente, ſenem.

Antonius Tileſius.

Pauca millia verſuum Thileſi
Te, nec fallimur, ediδiſſe conſtat:
Viues millia multa ſeculorum;
Et gratas neget eſſe quis Camœnas?

Petrus Alcyonius.

Charybdis illa, & gurges Alcyonius,
Hic, viuere, immo bibere poſtquam deſiit,
Exhalat altam exæſtuando crapulam,
Vt quam bibens, viuens volo, haud concoxerat.
Buſtum frequenteis obſidere vultures,
Miluos, & vpupas, noctuaſque conſpicis:
Innata, queis eſt fœda vel voracitas,
Vel lucis odium, vel cupido ſordium:
Fuêre in illo cuncta quæ domeſtica.
Vt illa oletum olens anima ſpurciſſima
Nunc iure talem ſortiatur hoſpitem,
Phœbo ſceleſtam vindicante iniuriam,
Qualem ipſe ſacris præbuit ſe literis,

Petrus Martyr Angleria.

Quid Petrum veteri hic in orbe quæris?
Iuit res ſuperis noui relatum.

Gabriel Altilius.

Audiit Altilius deſertis transfuga Muſis:
In quarum tabulis nobile nomen erat.

Sed quid peccauit, ſi demereatur, vt olim
Carminibus Phœbum, nunc pietate Deum?

Marcellus Virgilius Florent.

Et tibi Vergilium dederunt, Florentia, Diui,
Quo nomen inſtar Mantuæ
Nobile ſuſtineas: illa aurea quatenus ætas
Permittit iſti ferreæ.

Ianus Parrhaſius.

Ianum reſpiceret quod tempus vtrumque, Latinum
Priſca ætas gemina fronte fuiſſe refert:
At nunc Parrhaſio, doctrinæ nomine, Iano
Cor geminum, & pectus nemo fuiſſe neget.

Georgius Sauromanus.

Ille hic Germanæ non vltima gloria terræ,
Deſpecto in tumulo: at nobili in vrbe iacet.
Hunc dedit externo raræ facundia linguæ,
Illum gentili miles & atra lues,
Ipſe tamen viuit: ſed quomodo mortuus? inquis:
Laudati æternis Cæſaris in titulis.

In obitum Io. Fleming. cuius ſcitum erat, Mors & Amor.

Mors & Amor tumulo ſimul heic conduntur in vno:
Scilicet hoc tegitur mortuus orbis amor.

Cælius Calcagninus.

Tempe, vulgo etiam, innubæ puellæ
Zonam proiiciunt, moræq; mulctant
Caſu præcipiti Thalaſſionem
Et tu tam veteris tenax pudoris:
Tu pro virgine adhuc geris? tuumque
Times dicere Cælium, Minerua?

Sed, ſtulta, vt dubites: quis oris illam,
Quis illam ingenii, quis artiumque
Illam tam vbere copiam fluore
Ex te matre Dea neget profectam?
Quare ſi ſapis, afferas Minerua:
Ne cœlo genitum parente, Nymphæ
Terreſtres ſibi vindicet libenter.
Non eſt, crede mihi, tibi pudendus.

Auguſtinus Iuſtinianus.

Iuſtinianus quò abierit ne quærito
Id ſcire Olympi quando te Rex noluit:
Sacro trilingui quem edito volumne,
Ad alta cœli tranſtulit palatia,
Exemplo humatum clanculum Moſaico:
Ne forte buſto lachrymas ſi impenderes,
Nequicquam ocellos, lachrimaſque penderes.

Robertus Valturius.

Queis diruendis turribus,
Et edomandis vrbibus,
Vſa eſt vetuſtas machinis:
Dum reſtitutis denuo
Se muniit Valturius,
Morti, Charonti. & Æaco
Formidoloſus factus eſt.

Matth. Palmerius

Tempora iam multis poſtquam fugientia ſeclis,
Et velut in tabula geſta priora refers,
Palmeri inſignem præclaro hoc munere palmam,
Mote vel inuidia pene crepante, meres.

Iacob. Angelus.

ſtat meriti è tabulis laus. Angele, ſummi,
n mundo æqualeis ſane habitura dies.
te per peduum comitem Ptolomæus habebit,
s, oculusq; alter cuius, & orbis eris.

Hector Boethus.

uiſquis ad tumulum obſtupeſcis iſtum.
Tædas perpetua micare luce,
Lucem perpetuis adeſſe tædis:
Et quis ſic ſtatuit, cupis doceri:
Fiat. Hic recubat Boethus Hector:
Ille qui patriæ ſuæ tenebras,
Atque illas patrias, nitore linguæ
Inuecto Latiæ fugauit vltro
Thylen, & vitrei rigoris Arcton.
Quum paſſim incipiant, queantque haberi
Perſoluut Scotides proin Camœnæ
Romanæ meritas ſuo parenti
Grateis: & tumulum volunt ad iſtum
Tædas perpetua micare luce,
Lucem perpetuis adeſſe tædis.

Polydorus Virgilius.

Vrbinum caro, quod abeſt, tranſmittit alumno
Cum gemitu lachrymas, cum roſis violas.
Iam didicit, ſæuos non iam lachrymare Britannos,
Nec gemere ad doctum buſta ſacrata virûm.
Ah, inquit, gemitus quicunque impendere parcit,
Cum violis vernas non dabit ille roſas.
tranſmittitque merum: ſi forte quis abluat oſſa:
Tergendiſque crocum, cum caſiaque thymum:
que ait: heu, parteis ego quas ardenter obirem,
Pro me, ſi qua hic eſt mater, obire rogem.

Ga-

Gaguinus Gallus.

Condere quum voluit, iam non condire Gaguinus,
Acrius vt ſaperet, debuit hiſtoriam.
Hoc magis inſipida eſt, quo plus ſale tinxeris iſto:
Natiuam rerum nam decet eſſe fidem.

Marinus Becichomus.

Geſta ab Aloidis trepidanti prælia cœlo,
Nec dum ſat promptis ad fera bella Deis:
Robora quum licuit pro paruo mittere telo,
Et capite excelſum perterebrare polum,
Nempe etiam longas ne opus eſſet iungere ſcalas,
Theſſalus impoſitum Pelion oſſa tulit:
Auſus quum nemo Diuum ſe fidere cœlo,
Mutauit fœdis corpora quiſque feris:
Donec in Æthneo fabricatis Lemnius antro
Fulminibus, læto contulit arma oui:
Per quæ porrectos per iugera mille Gigantes
Diſiecit, ſummis occuluitque iugis:
Scribere debueras, hominem celebraſſe, Marine,
Eſt modus, ingenio ſubſit vt ille tuo.

Iacobus Zieglerus.

Quem lictore ſtylo diſertus orbis
In ſcenam rabidum trahis Neronem, &
Cædendum pueris palam propinas,
Reſpondiſſe ferunt. Quid hoc, inepte?
Si me conſtituis tuum Neronem,
Te oportet Senecam fuiſſe noſtrum

Paulus Æmilius.

Quæ ſemel abſoluit lambendo ſimia fœtum,
Plus te (ſi fas eſt dicere) Paule, ſapit.
Quum natura duas tantum conceſſit habere,

Miror te extremam non reperire manum.

Germanus Brixius.

Nunc ſacra cum tractes, quum nunc bona carmina pan-
Quis, Brixi, vatem te neget eſſe ſacrum? (gas

Nicolaus. Tegrimns.

Eroluis patriæ ſupremum Tegrime munus,
Illi dum veram conficis hiſtoriam.
Tam non eſt illi verè omnia ſcribere turpe;
Quam tibi venalem non habuiſſe fidem

Camillus Ghilinus.

Argueris fœtum tibi ſuppoſuiſſe paternum;
Dicit Momorum quin tibi turba diem:
Nam quam patris eras hæres ex aſſe futurus,
Vſum etiam fructum præripuiſſe potes?
Rumpe, ais, hoc gratum eſt; nec parua eſt gratia Momis
Scripta quod alterius credi vtriuſq queant.

Ioan. Reuchlinus.

Eſt quod patrio cognomine fumeus hoſteis
Reddidit audentis Capnio, credo, tuos:
Nam tibi deberi Fatis incendia credunt:
Illi non ſegnes quæ properata ſtruunt.
Eum potius ratio cognominis arguat iſtud,
Flamma quod ipſorum nil niſi funus erat.

Ioan. Regiomontanus.

Timuit, penitus nudatus Iuppiter ædeis
Quum decima ſphæra cerneret eſſe ſuas.
Hic homines, inquit, ſubmouimus hactenus orbe;
Ah, prope nunc noſtris prodimur in thalamis.
Nemo iis obſtat conatibus? intulit Hermes;
...

Heu ait, heu miſeros; qui ſic vlciſcimur hoſtem:
Vt ceſſet, Diuum protinus eſſe iube.

Ludouicus Viues.

Quo ſyngrammata, dic amice Viues,
Tam multa accumulas? an vt perennem
Hoc tibi redimas labore vitam.
Quantum ergo placitis Deûm, Stygiq;
Iuratę tribuis? perennitati
Nam reponere te, ac tuos labores,
Teſte agnominis hoc tui vocablo,
Omnes fulmine ſanciêre tacto.
An non id tribui cupis Deorum
Decreto ac merito tuo labori?
Quod quum non potuit Deos latere,
Credo gratuitum hoc iniſſe pactum,
Vt nolint ſiquidem, crepentque, Viues
Nullo munere, ſed tuo labore.

Coſmus Paccius.

Pactius effugit perituros Coſmus honores,
Vt ſempite nos ſumeret. Quid perdidit?

Paulo Iouio Epiſc. Nucerino, Muſarum Cupidini.

Sed quid, Paule Ioui, rependam?
Doctus non ego: nec tuo repoſtus,
Vt hoc nomine debeam, in theatro:
Quod neque ambio nec tamen recuſem:
Quod nemo faceret: quis hoc videri
Non loco niſi ruſticus, præoptet?
Grateis, Paule, tamen tibi rependo,
Communis meriti, ac honoris ergo:
Quod doctos habeam loco parentum,
Scriptores venerer libenter omneis

Candore ingenio fideq; ſumma
Et quanto ingenio licet, niſi illi,
Aut ſint plane athei, aut palam nefanda
Quæ non ſcribere præſtitiſſet, edant.
Iorum nomine. Maximo, optimoque,
Ioic Paulo Iouio, hoſpiti benigno
Muſarum & Charitum pio parenti,
Doctorumque probiſſimo patrono,
Tantas accumulo, aggeroque grateis:
Tantas & toties mano, ſtyloque;
Quantas & quoties pro agris receptis
Et caris pro ouibus Deo refudit
Quo Vergilius: vel ipſe Naſo
Grato pectore reddidiſſet, idem
Si de Tartareis locis Getarum
Ad caram patriam rediſſet exul.
Iam quod pulchrius, hoſpitaliuſq;
Aide ſplendidius, benigniuſque,
Vlis in regionibus, vel annis,
Ab vllo abs homine, vt libet potente:
Quam legimus? at caret, profecto
Exemplo ouii profuſus ardor:
Quid? Si quis Phalaris, Vitelliuſve
Atro impius, aut rapax daniſta
Natus ſimile huic fuiſſet? an non
Illam macuiam eluiſſet omnem?
Et doctos ſtudio hoc ſuo benigno
Et perenne decus ſibi obligaſſet?
Quid nos Iouio rependere æquum eſt?
Vir optimus, integerrimuſque;
Qui omneis adeo politus arteis,
Atque arteis adeo poliuit omneis,
Vix inuenias parem, aut ſecundum:
Non parcit ſibi ſumptibuſq;: tantum
Vt ſaltem habitent bene ac honeſte,

Quotquot non niſi commode hoſpitari
(Sed quo deueniant,quis approbabit?)
Cenſura Iouii pia merentur,
Ob illa ingenii beata dona.
Non illi titulos perenniores?
An non carmina perpolitiora?
Non encomia debitoſque honores?
Non grateis referemus auctiores?
Non laudes cumulatius canemus?
Laus eſt Magne Ioui, tua hæc perennis,
Et tua eſt pietas peculiaris
Hæc,quod non modo vindices diſertos
Afferaſque viros, ita vt palam auſint
Morti oppedere,nec timere morte
Blattas ac tineas voraciores;
Sed quod inſuper id quod eſt caducum
Et mutabile maxime, puta oris
Dices effigiem perennitati?
Et quales fuerint velis videri,
Quos iam vix meminit fuiſſe quiſquam,
Laus hæc eſt Ioui peculiaris.
In mortem hactenus expedimus omnes
Os,denteis,calamum, manus, & vngueis,
Nos ſua quoties rapacitate,
Tollenda optima quæque prima,lædit:
Quid? vel vnius æſtimauit aſſis,
Tum conuitia, tum malos Iambos,
Verborumque malorum onuſtæ plauſtra?
Quin & reddidimus proteruiorem.
Nunc ſed nunc fremit,ingemit, doletque,
Quod ne corporibus quidem necandis
Sit ſatis ſemel expediſſe telum.
Sic Ioui bone ſic iô triumphe.
Huic morti inuideamus vſque,& vſque,
Magno quiſque animo, inuidenter omnes:

De qua nunc retulit nouum triumphum:
Hic noſter Iouius. Qui & ipſe quamuis
Quaſdam illi exuuias ſuas reliquit,
Quæ Deûm comitem minus decerent,
Et cœli nimis hoſpitem grauarent,
Veſpillone quidem eſt abuſus illa.
Quod ſi quis Iouium velit videre,
Muſæum petat. eccum, in hac corona
Cum Phœbo & ſociis vides Camœnis
Scribentem ſimul, & ſimul lóquentem:
Quod non vlla ſatis ſtupebit ætas,
Quod totum afficiet ſtupore cœlum,
Quum curſum remorabitur dierum,
Et iam præteritos vehet recenteis,
Quid tandem illius, obſecro, peremit?
Sed vt te iubeam, Ioui, valere.
Quo te nomine (ſi nouum neceſſe eſt)
Appellem, dubito. Iouis? nec illud
Auguſtum ſatis eſt, licet propinquum.
Phœbi aut Mercurii? meres vtrumque.
Et iuncto ſimul aſt vtroque maior.
Sed quid te vocitem? Patrem Deorum?
Sed iam Iuppiter hoc præoccupauit.
Muſarum Venerem? ſat iſtud aptum,
Et quod prætulero, at nihil virile eſt.
Sed cur non puerum marem locamus,
Muſarumque Cupidinem vocemus?
Euge, illud lepide, bene ac venuſte,
Muſarumq; Cupidinem vocemus.
Nam quis aptius, efficaciuſque,
Tardas exacuet, trahetque menteis,
Et credam lepidas, amentque Muſas,
Et ſic depereant furore multo,
Et vel de media ſubinde nocte
Confeſſum veniant ſuos amores,

Ad fores vigilent licet repulſi,
Ab iis non abeant niſi intromiſſi:
Atque ipſum furere arbitrentur eſſe
Sat magnum ſibi præmium laboris?
Quis flammas melius propaget iſtas,
Quam (Muſæ innuitis) Cupido veſter?
Atqui id quod faciet, rogas, veneno?
Non vllo iaculoue, poculoue:
At quodam ingenioſo honoris œſtro.
Quo quiſque immodico feretur æſtu
Ad illa optima Literas & Arteis?
Locum ſcilicet vt decentiorem in
Muſæo referat, quod eſt laboris,
Honor perpetuus, ſuprema meta.
At tu magne Ioui vale perenne,
Muſarumq; vale, vale Cupido,
Qui nobis aperis nouam hanc arenam.

IANI LERNVTII OCELLI.

Carm. I.

QVis ſeſe ocellis inſinuans tuis
Diuûm receptus hos amat: & manu
Ceſſante & arcu, crebra nigris
Tela ſuperciliis coruſcat?
Sacrata virtus Numinis heu quibus
Ducta illecebris atq; ſui immemor
Conſedit iſtic? an procacem
Eſſe Iouem rear & relicta
Iunone rurſus nequitias dolis
Moliri opertas, præpetis vt ſui
Cum tectus inuolucro ephebum
Suſtulit Iliadem? an Puellum

rum decoræ Cypridis, ac faces
Hinc ſpargere acres, ſpiculaq; improbo
Vibranda cornu, nunc venenis
Tinguere, nunc variare melle?
...tus ire olim Dardanios prece
Motus parentis ſumſit, & abdita
Diuini ate Eliſſam amicum
Fratris in arbitrium coegit.
...d quiſque credat diſpiciat: ſacris
Hæc fixa myrti carmina ramulis,
Amorem ocellis ferre Hyellam
Credere me populis loquantur.

Carm. II.

...gentes oculi bifida qui frontis ab arce
Stringitis obliquis ſpicula fulminibus:
...m vobis Puer ille Gnidi poſtponat honores,
Excubet & veſtris aſſiduo in ſpeculis,
...o vos compellem titulo? neq; enim eſtis ocelli:
Aſtra eſtis, tantum quis pote ferre Deum.

Carm. III.

...ens animi, quo cœca ruis? ſic ergo tui exſors
Alterius pergis te dare in arbitrium?
...os oculi, quis feruor agit? quo Pæone fretos
Vulneris inſani non pudet eſſe viam?
...empe ope nunc veſtra abiectus, quod ſit mare amare,
Cogar ab ingrato diſcere ſeruitio.
...ns animi ô infracta, oculi ô male coniurati!
...n mea tam pronos exitia ire meos?
...ternum miſeri ſocio languere dolore,
...as necis artifices, me moriente, mori.

Carm. IV.

...pectu ſine vita tuo me paſcere ocellos:
...ec mihi delicias hac rogo parte nega.

Sic ego. cum ſtrophii diducta nube, reuelas
Ora Terapnæis æmula numinibus.
Hinc velut ætherei pauefacta fragore tonitrus,
Abdita feſtino mox pede tecta ſubis.
Non eſt hoc ſinere adſpectu Lux paſcere ocellos,
Eſt iaculo iniecto tollere, quæ dederas.

Carm. V.

Te Lux te quoties video, ſubito æſtuo totus,
Sulfur vt accenſam cum rapuit faculam.
Te Lux te cum non video, ſubito algeo totus,
Vt cos Alpinis quæ latet in niuibus.
Aſtra Nepæ expectent alii, Capricorni alii aſtra,
Et cœli certis ſe recreent ſpatiis.
Tu mihi vel tropico ſub ſidere Sirius ardes,
Sirio at ardenre, tu mihi frigida hiems.

Carm. VI.

Qualis Dardania quondam Cytherea ſub Ida
Paſtoris Phrygii venit in arbitrium,
Cum nuptam natamq; Iouis Dea liuida formam
Perpulit humano ſubdere iudicio.
Talis & arcano egreditur mea vita cubili,
Natiuum nullis artibus aucta decus.
Cernis vt explicito niteat frons æquore? cernis
Acer vt ex oculis ſpicula ſtringat Amor?
His Deus ille, polo terraque Amathuſide miſſis.
Vt propriis gaudens ludit in hoſpitiis.
Quam bene cæſaries vernans ſua tempora obumbrat!
Emicat è roſeis gratia quanta genis!
Flammea puniceo non cedunt labra corallo,
Et primis certat narium ebur niuibus.
Quam teretes digiti! quam læuia colla! venuſtum
Quam latus! artifici quæ data forma pedi eſt!
Vt non mortalem ſe prodit! vt omnia rara,

Omni

Omnia vel magni ſunt thalamo apta Iouis!
Dum licet admiſſos, Tithonia. flecte iugales,
Teque iterum Eois abde ſub æquoribus.
Aut ferruginea vultum tege nube refulget
Clarior è terris lux modo luce tua.
Ni facis, egreſſam temere pudor obruet auream
Victa meæ poſtquam videris os Dominæ.

Carm. VII.

O frons Hyellæ marmore læuior,
Splendere ſummi digna thoro Iouis,
Non abſque fronte ſidera iſta
Sideribus tua adæquo, & vltra
Formoſi amœnum Luciferi iubar,
Aſtris pudorem quo reliquis facit;
His audeo excitare nomen
Spumigena Venere inuidente.
Impune nemo te videat; ſui
Quin exſul, ipſum ſe tibi mancipet
Deuotus, extemploque nexum
Sponte tuum petat; ille cantu
Fallace blandas qui volucres maris
Spreuit puellas, non queat illicem
Tranſire flammam, flamma viſam
Non mage quam queat ipſa naphtham.
Perenniclaris tu quoq; frontibus
Iungere poſthac, fulgidulos tibi
Me teſte ſcintillare ocellos,
Vnde faces animet Cupido.

Carm. VIII.

Fulmen habet cœli domitor fert ægida Pallas:
Oceani trino eſt fuſcina dente minax.
Marſpiter & curru molitur prælia & enſe:
Pugnis Tyndarides præualet, alter equis.

Alcides claua bellatur, Mulciber igni,
Thyrſo Euan virga præpes Atlantiades.
Quî ſolus pharetra viduus Puer errat & arcu,
Qui face? cuncta oculis hæc gerit arma Venus.
Quæ Venus? illa mei pulcherrima cauſſa furoris:
Mille oculis Veneres quæ ſimul vna gerit.

Carm. IX.

Excors, exanimis ſemper veſtigia ſector
Lux tua: & huc illuc irrequietus eo.
An quæ olim Clytien damnarunt fata, eadem nunc
Improba Parcarum net manus illa mihi?
Herculis an ſub fronte tibi lapis occultatur:
Atq; animi nobis ingenium ex chalybe eſt?
An potius radiis iſtis, velut igne pyrauſta,
Captus in exitium ſponte mea rapior?
Eheu quam miſerum male verſat dulcis amaror,
Dum tecum ſine me, me ſine Hyella vagor!

Carm. X.

Qua te luce mihi mea Lux fas viſere non eſt,
Quæ lux eſt aliis nox inamœna mihi eſt.
Per loca ſic manes furuæ lugubria diuæ
Errant æternis pallidul in tenebris.
At qua luce mihi mea Lux te viſere fas eſt;
Turbine lux agili præcipitata fugit.
Sic Iouis ad menſas Heroes nectare fuſi,
Quamuis longa tamen tempora non numerant.
O mihi te mea Lux ſemper ſi viſere fas ſit,
Ne cœlo inuideam, ſufficere hora poteſt.

Carm. XI.

Aura felicis Zephyri, aura felix,
Aura quam Phœbo Dea mater antris
Clam ſub exeſis genuit: ſecundo
Sic in amore.

Chlori

Chloris ardenti tua ſemper adſit:
Sic tuis cedant animoſa fratrum
Flabra: ſic regnes: age nunc volatus
Suſcita, & arcem
I, pete Heroi poſitam Maluto,
Quam Venus, ſpretis Eryce atq; Cypro,
Incolit, ſimul ſ mea Lux eam oris
Prætulit iſtis.
Defer has illi lacrymas, per ora
Quæ mihi, niuis liquidæ inſtar, vndant:
Defer & ſuſpiria noſtra, ab imo
Pectoris ægri
Quæ traho, noctuq; dieq; mortem
Dum miſer viuo miſeram, atq; curas
Inter inſanas iecur vſq; ſæuo à
Vulture rodor.
Dic, bona oppreſſum niſi ſubleuet ſpes,
Mox fore, adſpectu vt recreer cupito,
Nil fore, optatum toties ſubire
Cur morer Orcum.
Sed quid hæc amens tibi? Iuce tacta
Vt meæ prima fueris Puellæ;
Flamine actutum ex humili emicabis
Arduus ignis.

Carm. XII.

Tam procul ergo meo vixi diuiſus ab igne:
Et ſine te mea Lux, perditus haud perii?
Mens ergo potuit tantas euincere moles,
Vltimaq; infernæ iuſta negare rati?
Sic adeo immites lacerarunt intima curæ:
Sic dolor vſq. ſuo ſæuiit ingenio:
Vt ſupereſſe hilum mirer mihi pectoris huius,
Vt mirer fatis me ſupereſſe meis?
Nunc demum expertus video, curas in amore,

Quamuis depreſſos, non temere opprimere:
Scilicet vt miſeri magis ac magis excrcuiemur,
Inq; diem peius nos mala noſtra grauent.
Caucaſea infelix ideo de rupe Prometheus
Pendet, & aſſidua carpitur à volucre:
Cumq; ſemel letho poſſet finire dolores,
Perpetuo viuit perpetuo moritur.
At tu, Vita, tuos vltra mihi ne nega ocellos.
In riuos lacrymarum eccè abiere mei.

Carm. XLII.

Quando, Hyella, cernere
Tuos ocellos, hoſpites Amoris,
Fiet integrum mihi
Rurſus: diem præ omnibus diebus
Expeditum & aureum
Semper fatebor efferamq; ſemper.
Gaudia iſta vel mihi
Si nox reducat: omnibus diebus
Præferendam & auream
Noctem fatebor efferamq; ſemper.

Carm. XIV.

Forte ſub adſpectum dominæ cum Douſa venirem:
Atq; oculis epulas ferre ſuas caperet:
Extemplo arcanas penetrans vis ſacra medullas
Irruit & rapidis me ignibus implicuit:
Implicuit grauiterque accenſum funditus vſſit.
Sic ſubita Ætnæi fulminis ira ferit.
Miretur iaculos celeres Libyæ incola: virus,
Dii magni, quanto maius habent oculi.

Carm. XV.

Ex oculis mea Hyella tuis modo gaudia mille,
At modo triſtitiæ ſemina mille traho.

Cor micat, & ttepidis exſultant pectora fibris,
Spem vultu quoties candidiore facis:
Mens cadit atq; exſpes iaceo in mœrore metuq;,
Spem vultu quoties turbidiore negas.
Quid iam non in me tibi dii voluere licere,
Motibus his animum ſic mihi quando rapis?
Ah ducis exemplo Æmonii Lux mollior adſis:
Cumque tot intuleris vulnera, confer opem.

Carm. XVI.

Sancte ſenex, Nerei quem ſunt penes æquora, Proteu,
Cui fas in leges te variare tuas:
Omnia ſi rerum miracula corpore formas,
Flamma ſuperiecto qui potes eſſe mari?
Sic ego. Carpathius contra mihi talia vates:
Nam quæ ſollicitum cura animum, inquit, habet?
Dic agedum, intuitu quoties tua te Venus vrit,
Frigidus in mediis æſtibus vnde tremis?

Carm. XVII.

Amorem ocellis flammeolis Heræ
Vidi inſidentem, credite poſteri:
Fratreſque circum ludibundos
Cum pharetra volitare & arcu.
Eheu pauore cor trepido ſalit:
Menſq; icta Amoris numine deuium
Lymphatur. eheu parce telis,
Parce graui Puer acer igne.
Fas inquieta ſit mihi gaudia,
Curaſque dulces cuſpidis & tuæ
Votiua vulnera, atq; amicum
Arte lyræ celebrare amarum.
Fas & parentis regna Amathuſidos
Porrecta late dicere, partaque
Tropæa de Titane, & aſtus

Mulciberis male pertinaces.
Tu vim leonum tu tigrides domas,
Ceteq; & viros aperq; acies truci
Dextra Gradiuum fulminantem
Mitem animis placidumque reddis.
Tu poſt Gigantum terrigenam manum
Fuſam fugatam, tela Dieſpitri
Irata tollis: tu relicta
Coniuge ſidereiſq; regnis,
Qandoque tauro diſſimilem ſui
Abdis vel auro: iam gelidis cygnum
Vris ſub vndis, iam ſalacem
Deſtruis in Satyrum aut in hircum.
Te bruta tellus, te maris æquora,
Cœlumq; & inuiſi horrida Tartari
Sedes veretur: te veretur
Ipſa Hecate, patruuſq; Pluto.

Carm. XVIII.

Cor mihi neſcio quis rapuit. quis? numquid Hyella?
Sic eſt: luminibus præda fuit Dominæ.
Quid nunc, quid faciam? qua cor ratione repoſcam?
An toties captus limen adire ferum.
Sirenis blandæ audebo male cautus & arctas
Ilicet in pedicas non rediturus agar?
An potius maneo? præſtat ſed corde remoto,
Languida qui ſolitus membra calor recreet?
Quo feror ambiguus? pro me Puer ito Cupido:
Aut Paphiæ ceſton huc cedo matris: oo.

Carm. XIX.

Dum penitus noſtris nondum Puer oſſibus hæſit,
Et prima affiatus incalui facula:
Intentis in te pendebam fixus ocellis,
Argus vt in paſtus pellicis Inachiæ.

Et quamquam infeſtum lunaret feruidus arcum,
Et plena circum te ſtreperet pharetra:
Mensq; acris præſaga mali trepidaret & ire
Vltro ſe proprium ſciret in exitium:
Non tamen à caro potui diuellier ore,
Inſolitis gaudens vita cupidinibus.
At iam nunc animum & ſenſus deperditus omnes,
Sera & Nyctimene ferre aciem nequeo:
Incertuſq; mei muto, iactorq;, Meduſæ
Tamquam ſaxificæ cernere vultum habeam.
Nec tamen à caro poſſum diuellier ore,
Inſolitis captus vita cupidinibus.
Heu tacti ad viuum, fruſtra, fruſtra eſtis ocelli.
Quid libertatis quærere ius patriæ?
Aut quorſum inuitos alio contendere greſſus?
Sic Phryga poſt damnum ſero ferunt ſapere.
Quin agedum perſtate, auidique haurite venenum.
Viuere cum non ſit, ſit mihi poſſe mori.

Carm. XX.

Huc illuc quo quiſque means in Sole vagatur,
Corporis accedit corpus inane ſui.
Haud aliter quo Vita pedum veſtigia flectis,
Corporis accedo corpus inane tui.
Certe tecum animi viuit pars optima noſtri:
Ne quem me ſpecies arguit eſſe putes.
Sum tu: cura tui nec ne tamen vlla remordet.
Corporis hinc iactor corpus inane mei.
At ſimul ex oculis oculos ſubducis; inane
Qui modo corpus eram, diſpereo in nihilum.
Nec minus hei nihilum luctus, lacrimæq; male vrunt:
Sic poſt fata etiam Mygdonis orba dolet.

Carm. XXI.

Quem tu, Vita, tuo ſemel

Perſtri-

Perſtrictum placido lumine ceperis
Illum non vagus Adria
Iactabit cupidum: non creperæ vices
Ardentem in fera prœlia
Raptabunt: neque ſors aulica, callidis
Occultum ingenii artibus
Quod Regū obſequio ſubdiderit caput,
Adſcribet Procerum ordini.
Sed qui ſanctus Amor dulcacido madet,
Et formæ inſolitus lepos,
Diffundent liquido nectare cælitem.
Cæli me rota tertii
Concinnat Charites inter amabiles,
Ac ſacrum Veneri gregem:
Et iam mole minus corporis aggrauor.
O mortalibus inuidas
Mentis quæ tenebras Lux mea diſcutis:
O ſeclo quoque reptili,
Incuſſura aquilæ, ſi libeat, volatum:
Ex omni & merito tuum eſt,
Quod cura vacuus degeneri feror,
Nil deos tacite obſecrans.
Quod viuo & valeo, ſumq; meus, tuum eſt.

Carm. XXII.

Alituum immortale decus, Diis æmulus ales
Ipſe ſibi genitor, ipſe ſibi ſoboles:
Qui noſtri ex alto ſpernens conſortia mundi,
Nec fortunatis cernitur à populis:
Sed Tigrim Gangemq; vltra Nabathæaq; flabra,
Lucifer ardentes mane vbi frenat equos,
Auroræ roſeos inter Titanidis ortus,
Non adeunda aliis regna beata tenet:
Tædia decurſæ quoties male fert ætatis,
Ne fati temere concidat arbitrio:

ggereum educit tumulum ſibi colle ſub alto,
Conſpicuum myrrha, conſpicuum caſia:
tumulo adiiciens flores & germina florum,
Mercibus intactam pauperat Arabiam:
ox Phœbi ad radios pennas quatit auricolores,
Accenditque ſui funera ſponte rogi:
ilicet vt letho rediuiuus ſurgat ab ipſo,
Nataleſque ambuſta hauriat è cinere.
c ego dum nitidos Dominæ me verto ob ocellos,
Inſtar ſiderei qui mihi Solis habent,
e deſiderio; dulcique agitatus amore
Ipſe pyra & proprio ſum meus igne rogus.
tque vbi diripuere auidæ præcordia flammæ,
Viuere deſiſto, viuere vt incipiam.

Carm. XXIII.

on tibi pulchra ſatis, Claudi, mea Hyella videtur:
Nec merito raris digna cani numeris.
at miſer inuidia, aut alio excæcatus amore es.
Sume meos oculos, & dabis eſſe Deam.

Carm. XXIV.

a ſpeculum formæ teſtem cape, labraque Hyella
Adſpice Acidaliis inuidioſa roſis.
dſpice marmoreum frontis decus: adſpice Phœbi
Lumina ſidereis æmula luminibus:
t ſuperet niueos facies candore hyacinthos,
Et ceruix Indum lactea ebur ſuperet.
uintiliæ tali nec contigit eſſe: nec ipſa,
Sexte, tua venia Cynthia talis erat.
liserat Phrygia prælata duabus in Ida
Ad Cœlum victrix dum Cytherea redit:
nnia contulerunt in te ſua munera Diui.
Ah caue ne cupidis ſurripiare Deis!

Carm. XXV.

Ocellus

Ocellus iſte & ille, quem cano, Dei
Ait fuiſſe nidus alitis ſacer:
Neq; vllius lepori amabilis nurus
Nequiſſe prænitere. ſiue ſeriis
Opus foret vacare, ſiue luſibus.
Et hoc negat Lycænidis mate ęmulæ
Negare frontem, & auream Critheidem,
Plocenq; nobilem Eucticemq; cæſiam,
Glyconida, ſpeclumq; Belgii Antherin:
Vbi iſte poſt ocellus, antea fuit
Serena ſtella. namque in orbe lacteo
Micante ſæpe lumen extulit face.
Tabuda magne tuque ductor Heſpere,
Tibi hæc fuiſſe & eſſe cognitiſſima
Ocellus inquit: vltima ex origine
Choros ſteriſſe dicit inter aſtricos:
Tuo vſtulaſſe te tuoſq; in æquore:
Et inde tot per inuidentium greges
Decus tuliſſe, dura ſiue mollia
Moueret arma, ſiue mallet Aliger
Simul proteruus abdere vtraq; in iecur.
Neq; vlla vota amaſionibus Deis
Sibi eſſe facta, cum veniret à domo
Iouis ſuperbi aduſq; Scaldis oſtia.
Sed hæc prius fuere. nunc Dioneo
Ciuit fauore, ſeq; dedicat tibi
Cupido amoris, atq; Amor Cupidinis.

Carm. XXVI.

Cæſareas alius deducat in arma cohortes:
  Aut Othomannorum prælia reſq; canat:
Ipſe domi quo Marte premar, quibus impetar auſis.
  Eloquar Idaliis perditus inſidiis.
Non equites, non me pedites, claſſeſue laceſſunt,
  Agminis inſoliti fraus noua bella mouet:

unatoq; ſuperciliorum è fornice graſſans
Cruda venenatis vulnera dat iaculis.

Carm. XXVII.

redimus in ſuperis æuum ſi ducere Diuos,
Ex quo Saturnum templa Acherontis habent:
ui nunc cœlorum tractu illecebriſq; relictis,
Degere Lux tecum gaudet & audet Amor!
ente oculi quæcumque tui vis attrahit illum,
lure mihi fuerit maior Amoris amor.

Carm. XXVIII.

chora dicta eſt: prodit ecce, patriis
Factura Diis ritu annuo.
ectare rarum ſi iuuat formæ decus
Nulla ante quale protulit
tas suorum nec futura poſteris
Producet vlla ſæculis
inuidis reconditum exſeras iubar
Titan memento, nubibus.
ne procaci lumine auius caue
Et mente & axe corruas:
Eademque gnati rurſus inſtaures tui,
Cum terra hiulca incendio
anes profundi prodidiſſet Tartari;
Cymbamq; publicam Senex
gro paludis abdicârat alueo:
Etiam ipſe Erinnyas furens
os in ipſos Dis citaſſet amnium
Ni Rex paterque perditi
bis miſertus attuliſſet vltimis
n rebus auxilium Padus.
ſens face adſis, & memor, Cupidines,
i quando Diuos vrere
it voluntas, ex ocellulis Heræ

Geminas ciere lampadas.

Carm. XXIX.

Luce oculorum orbus cum fertur vtraque Cupido,
  Dictat vt Aoniis gens operata ſacris.
Quinam tam certo ſua ſpicula diſcutit arcu,
  Laſciuum quoties ſtat penetrare iecur?
Heu ſpes ambiguas! quid non in amore timendum,
  Vulnera ſi cæcus dirigit arte Puer?

Carm. XXX.

Lutea puniceis *Mutata* iugalibus exit:
  Eque pruinoſo excita viri gremio
Tollitur, æquorei adſiliunt ſub ſidere fluctus:
  Et trahit aurinomos purpurea vnda ſinus.
Sol pone emergens radiatum inſigne reportat,
  Et iuga rimatur ardua luce noua.
Tu quoque, Vita, tuis lucem mihi ſuſcita ocellis,
  Et tenebras læta diſſice fronte meas.
Non audis? & verba Notis facio irrita? nox eſt
  Luce vel in media te ſine plena mihi.

Carm. XXXI.

Flecte oculos mea Vita tuos. ſi cernere pergam:
  Fiam Tireſias alter, & Oedipodes.
Redde oculos mea *Vita* tuos. ni cernere pergam,
  Frigidus exanimi pectore diſpeream.
O dubii vis certa mali! quid *Cypri* minaris?
  Quæ noua te in clades aſperat ira meas?
Aut placitis fruar impune & cum pace, vel æger
  Ne toties moriar, da ſemel vt moriar.

Carm. XXXII.

Si quandoque mihi obuiam
Facta es; hos oculos tuos
Vt vidi, hei geminas faces,
  Quis dudum miſere vror:

e rurſum exitio ſciens
emet obijciam; ilicet
icerto trepidus pede,
Quâ datur, retro cedo.
uſtra: nam priùs aridas
lamma per ſegetes ſtrepens
edetur; priùs in caput
Curſus Iſara flectat:
uàm deſiderij queam
urgentis premere impetum:
ut menti arbitrio meo
Legem ponere recti.
t quondam (Inachiæ fidem
veram hiſtoriæ putas)
d peſtem ante oculos ſitam
Iuit Amphiarâus:
c cernam licet, apparem
uid mali mihi, ni loco
euitem; tamen in crucem
Vel pes me rapit ipſe.
ur ergo ô oculi fuga
na nitimur? æſtuat
o viſceribus latens
Vis concepta veneni:
Quam nec Theſſala cantibus,
ut herbis anus enecet:
Quin nec ipſe Epidaurius
Curet arte paterna:
icet ſi lacerum Deæ,
itæque Hippolytum ſuæ
lim reddidit; hæc polo
Poſſit deripere aſtra.
h Amor nimium impotens!
h me clade graui obrutum!
nne conditio feris

Ipſis mitior exſtat?
His & lethiferas manus
Paſtoris fugere, & ſacro
Dictamni antidoto datur
Plagæ poſſe mederi:
Si quam forte volatili
Percuſſæ iaculo latus,
Dum malè inſidias cauent,
Accepere trementes.
Sed nil deprecor. impudens
Sim, ſi vel puerum ſui
Optem diſſimilem, aut velim
Captum luce videre.

Carm. XXXIII.

Cur faciem quoties iſtam Lux cernere pergo,
Immemor ah animi exſternor & obſtupeo?
Nec ſecus, ac contra tendit qui tela diei,
Protinus obſcura differor à nebula?
Dij facerent Argi cingant mihi lumina frontem,
Alitis aut cingant lumina fulmigeræ.
Arcas virga meos oculos non vinceret vmquam:
In capite hoc ſomno nec foret vlla quies:
Quin formæ tot monſtra tuæ formoſa tuerer,
Dum mors obtutus ſolueret vna meos.
Et ſanè dos digna Dæis pote & æqua videri,
Extulerint cùm te dotibus innumeris,
Innumeros tribuiſſe mihi quoque luminis orbes:
Mirer vt hos in te Lux, priuſque ſequar.

Carm. XXXIV.

Poſt obitum in varias animam migrare figuras
Euphorbo verè ſi placuit Samio:
Nec mors ingenium mutat, ſeu flumina canus
Seruet olor, nemorum ſeu leo teſqua colat:

Ipſe ego (quando ſuo me cepit lumine Hyella)
Compoſito gignar funere papilio.

Carm. XXXV.

Ad te ſiquando acceſſi, & tua lumina ſpecto,
Lumina Phœbeis quæ mihi pro facibus:
Vt qui monſtrificæ Phorcynidos ora tuentur,
Frigidus adſtricto pectore dirigeo.
Nec mora: lux animum attonito rapit improba: & alter
Sum Thamyras, fieri dum volo Ariſtorides.
Quodque poëtarum ſuperat mira omnia, fio
Hoc mage Ariſtorides, quo mage ſum Thamyras.

Carm. XXXVI.

Cur numquam ſatier tuos
Spectans Lux mea ocellulos,
Iſtos lux mea ocellulos,
Qui cor ſic mihi carpunt:
Ignitum faculis ſuis,
Vt nec Ænariæ obrutus
Altis vorticibus Gigas
Cœus ardeat æquè;
Mirabar priùs: at modò
Nil noui video. in necem
Sponte tendere Pyralin
Vidi lucis amore.

Carm. XXXVIII.

Qui ſolis Libyæ degit Baſiliſcus arenis,
Cuncta venenato lumine trux perimit:
Quid mirum, vaſtis igitur ſi regnet in oris,
Nec quiſquam propius audeat ire ferum?
Mirandum magis. adſector te Lux mea ſemper;
Cum tamen & miti lumine me perimas.

Carm. XXXVIII.

Vt Afro ratis occupata vento,
Dum cœlum tenebris fretúmque inhorrens
Solo fulgure claret: ipſa cani
Dum prudentia & ars ſtupet magiſtri,
Iam Pollucibus vltimum inuocatis:
Si ſecundior aura ſpiret. & lux
E pharo procul emicet; repentè
Hunc remis petit aduolatque velis.
Sic iſtos mihi quando Vita ocellos,
Aſtris Oebalidum heu pares ocellos,
Poſt lentas hiemes amoris offers
Iactato malè perditéque: ſurgit
Celer mox animus. fugáque fluctus
Tam ſæuos trepidante ſpernit, & ſe
In portum penitus ſuum recondit.
Illum ego vt ſequar aſſequárque, ſi quis
Te tunc me ſinat vſque baſiare:
Vſque ad millia millies trecenta
Te tunc te mea baſiare pergam,
Aut vltra potiùs. neque oſculandi
Vmquam me ſatias moueret vlla:
Non, ſi præpauitante corde & ipſis
Tandem deficientibus medullis,
Totus hauriar obruárque totus.
Sed dum te mea baſiare pergo:
Dum plexus cupidis tibi lacertis
Vt tenax hedera arbori aut corymbus,
Iſto nectare ſoluor oſculorum,
Quo nec ſuauius ipſe Phryx tonanti
Inter pocula cœlitum miniſtrat:
Nolim vel cupiam, haud queam teneri,
Quin & lucidulos tuos ocellos,
Quin genas roſeas, & oris huius
Clari, candiduli duos pyropos,

V

Vnde has delicias mihi creari,
Vnde hæc gaudia gaudeo euenire,
Grato lumine ſæpius ſalutem.
Dij quod hoc genus impotentiæ? ergo
Sic labris miſerè inuidere ocellos:
Nec ſpem eſſe auxilij? Huc Meneni: & olim
Si plebem Patribus reduxti amicam,
Quam malus temere efferârat error;
Nunc age ingenium excita, allabora,
Cum labris bene congruant ocelli:
Et Deus mihi pacis alter eſto.

Carm. XXXIX.

Non ita Parrhaſiam ſpectat lapis Indus ad Arcton,
  Occulto magnes nobilis ingenio:
Nec Clytie ſic Solis equos intenta tuetur,
  Mortua non potuit cuius amore mori:
Nec ſic aurata rutilantia in arbore mala
  Obſeruat cuſtos peruigil Heſperidum:
Nec ſic Phryxeî tutator velleris Hydrus
  Excubat inſomni nocte diéque acie:
In te ego vt obtutu ſemper defigor eodem
  Lux mea, luce frui fas mihi quando tua eſt.
Sed quæ fata meis credam contraria votis?
  Colchida quámve in me ſacra piare querar?
Dum tibi deuotos vſque auerſaris amores,
  Neſcia blanditijs reddere mota vicem?
Namque vel aſſiduis ſtudijs addicta Mineruæ
  Secreta certas delituiſſe domo:
Vel ſi fors prodire iuuat; velo abdita prodis,
  Tamquam delicijs inuidioſa meis.
Ah noſtri ſi nulla tibi Lux mutua cura eſt:
  Saltem ſit Pueri mutua cura Dei.
Hic eſt ille, tuis qui cernere gaudet ocellis:
  Qui tibi cum ſuperis & Venerem antetulit.

Et potes ô malè grata Deum bis lumine ademto
Abſtruſum cœcas deprimere in latebras?
Ne tantum ne offirma animo pulcherrima crimen:
Quin potius læſi numina concilia.
Vt poſſis prodire velis, vultu ſed aperto:
Teque pàlam videat, inuideatque Venus.

Carm. XL.

Ocelle Americi ſoli, volans ſacrata Phœbo,
Fors inter alites tibi fortuna iure fauit,
Quaſcumque mobile aëris per aquor aura tollit:
Cum labe nulla turpior, nouoque ſalua ab orbe
Munuſculum puellulæ meæ obtigiſti amicum:
Atque illius nunc in ſinu melos ſuaue lingua
Tentes ſonare blæſula; cibiſque nunc cupitis
Fruare, nec tuæ Indiæ te germina aut odores
Morentur; omnia indiæ cum germina ac odores,
Nectárque dulce cœlitum trahas vel oſculo vno.
Dic ô mihi, dic, roſcido ſòluta mane ſomno
Cubile quando deſerit, decuſque amabile oris
Exſuſcitans thoro emicat; natale numquid aſtrum,
Eque Occidente oririer ſtupéſne poſſe ſolem?

Carm XLI.

Quìd iuuat in noſtros dentem diſtringere luſus:
Et premere innocuæ ſimplicitatis opus?
Non hic infami prurit mihi pagina luxu;
Helleſpontiaca nec crepat æra manu.
Nec Didymi exactas renouat ſub fornice noctes:
Aut Nero, quæ tacitis geſſerat in Capreis.
Adſpicis ingenua deducta poemata fronte,
Qualia, dum Paphijs ignibus incalui,
Prima verecundo cecinit mea Pieris auſu.
Eſtne quid hìc oculi Zoile cur doleant?
Si doleant; tu cauſa mali. quos inuidia exeſt,

Intuitu ſanos ſic vitiant oculos.

Carm. XLII.

Non inſolenti, nec dubia ferar
Via vniformis per ſuperûm igneas
Amator arces: atque nexu
Corporis ante obitum exſolutus.

Terrena ſpernam nil capiet mei
De parte ſacra Perſephone nocens,
Tagaxque Parca ſtamen occet,
Vt lubet è tribus vna noſtrum.

Iam iam repulſa nocte animi, vigor
Conturbat intus, atque hominem procul
Exturbat ægrum, concitóque
Pectus obit agitatque motu.

Iam mens inerti carcere libera
Supra maligni tramitis obices
Curru Cupidinis leuata,
Euehitur per inane magnum:

Interque cœli ſepta Quiritium,
Et Gratiarum virgineum chorum,
Qua Tertius mouetur orbis,
Ipſius in gremio Diones.

Lætatur omni lætitia: & Deæ
Agnoſcit expreſſam effigiem ſuæ,
Ardetque miratúrque, & in ſe
Liquitur illecebra decoris.

Fruſtra latebris Lux penetralium
Peplóque gaudes: nuſquam oculis abes
Inuiſa noſtris. mitte peplum,
Mitte ſuperuacuas latebras.

BASIA,

Ad N. V. Anſelmum Opitium Adurnum.

Hæc inſcripta vides tibi quæ mea Baſia, Adurne,
Annos per multos delituere ſitu
Abdita in obſcuro, dum nos tot caſibus actos
Tantum non poſſum Tiſiphonæa dedit.
Ne mala noſtra minutatim nunc cuncta reponam,
Eheu plus ſatis eſt quæ toleraſſe ſemel.
Scis quam continuis bellorum agitemur, in vndis
Hactenus, & quantas rerum hominumque lues,
Senſerimus macti male dira peſte fameque;
Vt nomen nobis vix ſuperet Morinum:
Poſtquam perfidia Autolyci res publica lapſa,
Atque impune malis quod libuit licuit.
Scis quoq; me Luſtrũ quinquenne per integrũ & vltra
Libertate paterna & caruiſſe domo:
Pluraque perpeſſum quàm ſub Buſiride quiſquam
Ante, vel Atracio pertulit Antiphate.
Quis tantas inter turbas, cladeſque neceſque
Caſtaliam placido pectore potet aquam?
Aut vatum contracta ſequi veſtigia curet?
Quis decus affectet nobile ab ingenio?
Sed bene: conuertit vultum Adraſtea gubernans:
Aurea poſt denſas lux redijt tenebras.
Nunc olim miſſos libet inſtaurare calores,
Et teſtudinea carmen hiare lyra.
Suauiaque auſpicijs dimittere lucis in oras
Noſtra tuis, nimium quæ iacuere diu.
Nam quum conſtanter toties laudaueris illa,
Vt credi poſſint perplacuiſſe tibi;
Cur ſciolos metuant? Anſelmus Opitius vnus
Eſt mihi pro Criticis quamlibet innumeris.
Accipe læta meæ lætus monumenta Thaliæ:
Accipe iudicio dona probata tuo:

Tamqu

Tamque diu hoc noſtri pignus tibi duret amoris,
Dum Deus in terris nomen habebit Amor.

De Baſiis ſuis.

Hic quia ſanguis hebet ſenio defectus; at ille
Quod ferat ingratæ triſte iugum Dominæ:
Tertius obriguit bruto quia frigore totus,
Auerſi ſancta ſunt procul à Venere.
Alter ſegnis, iners, ac nil niſi venter, & alter
Plus æquo elatus ſuſpicione ſui,
In leuibus clamant nos conterere otia fruſtra,
Et petere æterni nominis inde decus.
Vt lubet, incilent. Licuit dum viuere vixi:
Nec ſemel ægrum animum compoſui arte lyræ.
Illorum certè tum dicta & facta iacebunt,
Peſſerit his poſito quum pede Parca caput.
At quandoque mei ſub terras ibit imago,
Vltima nos vel nunc ſi volet hora ferat.
Sint leuia hæc quamuis, ſic vt rumpantur iniqui;
Clara mei in libris vivet imago meis.

Ad Venerem.

Si nihil in votis nobis ſcis crebrius eſſe
O Dea, quæ cœli tertia regna tenes;
Quàm Dominæ vt poſſim dictò factoque placere,
Et capere illecebris baſia nota ſuis:
More meo ludens: ſeu iungere labra labellis,
Atque vnam è gemino colligere ore animam:
Siue iuuet duplices miſcere per oſcula linguas,
Atque alia in regno quæ fieri Veneris,
Sed caſto Veneris regno ſueuere: ſecundus
Prælufit primus qualia Diua tuus.
Da precor, exemplo illius quæ ludimus, eſſe
Gratæ meæ, & parili nos in amore liga.
Tunc ego torquatæ tibi colla ſecabo columbæ,
Et mactam libo ter faciam atque mero.

Baſium I.

Bella calent, ſæuiſque calet gens omnis in armis;
Ipſe etiam accendit Mars puerile ſecus.
Sed quæ mens atram per vulnera quærere mortem?
Imminet, & tacitis ſponte venit pedibus.
Nec Deus eſt infra vitem qui conſerit vuam,
Nec Dea, quæ frugum munere veſtit agros.
At Styx, at Stygius pandens tria guttura cuſtos,
Tiſiphoneque feris anguibus hirta caput.
Illic luminibuſque cauis & pallidulæ ora
Vmbræ errant craſſa. nocte, die, in nebula.
Nos potius, dum fata ſinunt, viuamus amemus,
Sectantes dulcem, lux mea. militiam:
Militiam Veneris dulcem ſine robore ferri
Cernere quam cuiuis, & ſine cæde licet.
Atque vtinam implicito nexu ſic ſtringere vtrunque
Velles, vt morti ſit ſoluiſſe nefas.
Chaoniæ exemplum tibi ſint in amore volucres
Mordenti roſtro carpere baſiola
Gaudentes ſemper: finem nam quiſquis amoris
Quærit, quem quærit non habet vllus amor.
Luna prius ſparget radios, ac tela diei,
Et Tarteſiaca Sol orietur aqua:
Flamma per accenſas prius exſtinguetur ariſtas,
Setigerinque vdo flumine. viuet aper:
Quàm me ſuauiolis poterit ſatiare Cupido:
Paſcar & his viuus, paſcar & his moriens.
Quod mihi ſi tales epulas mea ponere pergas;
Conuiua Oceani nec Iouis eſſe velim.
Si dabis ex animo, fiam immortalis in illis:
Baſiolum vnum ipſam condiat ambroſiam.
Qualibus in curis cuncti ſi viuere vellent,
Et Syrio nardi tinguere rore comam:
Non acies, non bella forent, & pace quieta
Cantaret patrias dux gregis inter oues:

Nec

Nec toties vaſtata igni ferroque cruenta
Funditus in cineres Belgica corrueret,
Hæc certe ſeri poterunt laudare nepotes:
Nullius oppreſſæ ſanguine plebis alor.
Tu modo dum viuis fructum ne deſere vitæ,
Oſcula ſi dederis, reddita; Lux, capies.
Ac veluti folia heſternam ſpreuere corollam,
Aut collo extiterat quæ decus, aut capiti:
Sic nobis quibus ales Amor nunc leniter afflat
Gaudia turbabit craſtina forte dies.

Baſium II

Aut da baſiolum tenerum mihi, Vita, petenti;
Baſiolo caſtus non violatur amor:
Aut dem baſiolum tenerum tibi, Vita, volenti:
Vix minor optari res in amore poteſt.
Aut ſi vtrumque negas; rapiam ſine, Vita, neganti
Sæuitia facili, baſiolum tenerum.

Baſium III,

Labella bella Hyellæ
Et vos genæ virentes.
Et vos nigelli ocelli,
Quibus inſidet venuſtas
Quibus inſidet voluptas,
Riſuſque Gratiæque:
Vobis labella bella,
Vobis genæ virentes
Vobis nigelli ocelli
An crediris carere
Meque abſtinere poſſe?
Non ſi mihi labores,
Non ſi mihi furores,
Sint Herculis ferendi:
Non ſi venena certa

Dethan-

Det Haurienda Circe,
Vobis carere poſſim,
Meque abſtinere vobis.
Agedum labella bella
Agedum genæ virentes.
Et vos nigelli ocelli,
Animam foras vocate;
Animam meam intus ægram:
Corque irrigate feruens
Dum promulo ore vobis
Hoc oſculum propino.

Baſium IV.

Vt mihi ſanguineis placuit mea Hyella labellis,
Miſi cor dominæ ipſe quoque vt placeam.
Sed dominæ captum illecebris,captumq; lepore
Non rediit:manſit mellis in alueolo.
Ergo excors,animæ ſuſpiria nuntia miſi:
Illa remiſſa,licet ſæpe,abiere retro,
Nec norunt vbi ſit,nec quas male transfugum agat res:
Tantum flatu ignem pectoris vſquè animant.
Nunc animam mitto,quæ ſi ipſa quoque hæſerit illic
Ne peream exanimis quid potius faciam,
Neſcio:ſed fallor,ſcio:blanditim ora labellis
Iungam,& lingua ori quidquid ineſt penitè
Scrutator penitus:ſic vel ſuſpiria pellam,
Et cum corde mihi reſtituam ipſam animam:
Aut hoc ſi nequeo:moriar ne ignauus,inultus;
Quæ me ſurripiunt oſcula ſurripiam.

Baſium V.

Hunc roſeum florem dono tibi muneri,Hyella.
Aſpicis vt liquido fulgidus igne micet?
Sic micat illa tuis quę ſplendet purpura malis,
Murice Sydonia purpura lucidior.

Ne

Nec fragrat minus & ſuaui blanditur odore:
Auram luciferi ſideris eſſe putes.
Luciferi certe ros ſideris imbuit illum.
Sideris & floris nam domina vna Venus.
Illius aura leues ſed celſior exit in auras:
Proximus hic ſuaui gratus odore ſuo eſt
Pro me blanda tuis igitur ferat oſcula labris,
Cum cupies grato floris odore frui.
Nam licet & caſiam & flores, & cinnama ſpires,
Ne pigeat roſeo, lux mea, flore frui:
Ne pigeat nitidis ſertum impoſuiſſe capillis.
Comta ſibi ſertūm ſit licet ipſa comā.
His ſeſe vmbrabat ſertis & nuda Dione
Iudicis Idæi ſtaret vt ante oculos.
His quoque gaudebat, iuueni cum mitis amato,
Delicias omnes diceret & faceret.
O quoties Phrygij recubans Simoentis ad vndam
Dum ſtudet Anchiſæ culta placere ſuo;
Non aliis pectus collumue ornare corollis,
Non alio ſolita eſt pingere flore comam.
Sæpe illa Æthiopum ad mēſas, aurum atque ſmaragdos
Reſpuit, & placuit flore reuincta ſuo.
Sæpe animum, Vulcane, tuum poſt retia lentum
Cepit puniceis conſpicienda roſis.
Nec Marti munus potuit dare gratius vllum
Quam florem potuit dare Diua ſuum.
Felix flos, nimium felix. ſic ergo beatus
Oſcula tu capies, oſcula te capient.
Inuideo flos belle tibi, miſere ipſe miſellus
Oſcula non capiam, oſcula tu capies?
O Vtinam, in partem facilis me admittat, & iſtos
Det pariter tecum carpere delicias.
Hærebo dominæ roſeis vt hirudo labellis,
Nec ſaturum auelli me temere inde ſinam:
Candida nexilibus ſed ſtringens colla lacertis

Vincam

Vincam flexipedis ambitionem hederæ;
Dum ſenſim oppreſſo blanda inter ſuauia ſenſu,
Immittam exanimatam illius ori animam:
Mox lingua auidula fugitiuam & dente ſecutus
Miſcebo binas iuncta per ora animas:
Atque ita non noto contingens nectare vtramque
Efficiam gemini corporis vnam animam:
Imo vnum potius corpus, duo corpora noſtra,
Corporis vnius vnam animam efficiam
Quod vere vt poſſim, tibi ſi mea munera grata,
Redde vicem, & florem da mihi, Vita, tuum.
Non ego virgineum venio temerare pudorem:
Tantum eſt, quod flori mî quoque fac liceat.
Sin minus, at floris ſpecta quam ſit fragile æuum
Et, ſi non noſtri, ſis memor ipſa tui.

Baſium VI.

At vos Chaldæo incerti pendetis ab ore;
Et ventura magis quæritis in numeris:
Sanguineus ſi quando minaci ardore Cometa
Territat & Reges territat & populos:
Siue nouum ſidus ſolitis Deus adiicit aſtris,
Seu Lunæ, aut Solis lumina deficiunt.
Rurſus & abiectas leges, pacemque doletis,
Cum fera ciuilis ardet in arma furor
Præterea peſtem, febres, incendia, caſus,
Et tot fallacum triſtia facta hominum.
Verus amans ſolo percuſſus pectora amore
Scit cauſam atq; horam funeris ipſe ſui.
Nec timet ex alto capiti impendentia fata,
Nec maris & terræ cœca pericla timet.
En ego formoſo dominæ dum pendeo ab ore
Certum eſt, baſiolis millibus immoriar.
Quin vbi pallentes Erebi, nouus aduena ad vmbras
Venero, iamque atram per Stxga lintre vehar.

Sicin

Si cineri illa meo, aut gelido ferat oſcula ſaxo,
Quod ſita ſub ſaxo cum cinere oſſa mea;
Illicet in vitam inuito vel Dite reuertar
Et ſpernam quidquid continet Elyſium.

Baſium VII.

Vita mihi mors eſt, & morte odioſior ipſa
Cum tibi lux, nequeo baſia pauca dare.
Quod ſi quando mihi (quæ certe copia rara)
E roſeis liceat ſugere mella labris:
Vita quidem mors eſt, ſed vita optatior ipſa;
Cum Ioue nam videor tum Deus eſſe mihi.
Tu labris committe meis tua mellea labra,
Et da purpureo, lux, fruar ore tuo:
Ah nec vita mihi mors eſt, nec mors mihi vita, eſt:
Neſcio quid patiar, ſed ſcio quo potiar:
Et ſatis hoc: tu vita vale, vale & mihi mors tu,
Es mi iſtud cœlum eſt, vitaque morſq; nihil.

Baſium. VIII.

An parat in nitido ſe lux mea fonte lauare?
Quam cupiam fontem vertier in nitidum!
Qui ſeu formoſæ libatus virginis ore,
Diluerem accenſam frigidulo amne ſitim:
Siue pedem abluerem, crineſque & eburnea membra;
Omni à parte omnes ſufficerem illecebras.
Vtque olim Eridanus, Phryxque eſt Püer additus aſtris,
Et Crater potuit ſidus habere ſuum:
Sic fortaſſe aliquis poſt tactum atque oſcula, cum iam
Inciperem Hyblæis dulcior eſſe fauis;
Aſpiciens cœlo diffuſum, diceret, ante
Orbita erat lactis, nunc quoque mellis erit.

Baſium. IX.

Molle reluctanti rapio dum baſium Hyellæ,
Dum ſatiare auidum cor in amore aueo.

E medio mihi corde animam rapuere labella,
Hei nata in pœnas bella labella meas!
Quare animam ſodes actutum redde, deinde
Bella labella mihi perge negare tua.
Vel ſi te raptus delectat, deſine Hyella,
Vſque lebella mihi bella negare tua.

Baſium X.

Fert geminas mea Vita roſas vno oris in orbe;
Altera lacteola eſt altera punicea eſt.
Labra roſis ſunt tincta rubris: at circulus oris
Prouocat albentes, æquiparatque roſas.
Cum niue non tacta minium ſic certat Iberum,
Sic cana autumni tempore mala rubent.
Spiritus ipſe roſas roſeo diffundit ab ore,
Et ſpirat quidquid cum Zephyro Enna parit.
Quæ miratus Amor: iam cedant oſcula matris;
Os, ait, hoc nobis mattya vera dabit.

Baſium. XI.

Tu quæ cœlitibus menſes ac pocula ponis
Inuicti coniux Amphitryomadæ:
Vis Hebe exhilarare Deos? cum nectare miſce
Exceptum Veneris habitum ab ore meæ.

Baſium. XII.

In ſiluis Erycina ſuo forte obuia Adoneo,
Oſcula aperta dedit, oſcula aperta tulit.
Vidit, vt vna aderat Phœbi ſoror, & nimis, inquit,
Idali, laſciua es tam, tam cupide iſta Dem?
Quid culpas Cytherea? refert; me, nequior es tu,
Amplexus nulli vellere vendo meos.

Baſium. XIII.

Quæ turbant tibi ſollicitum noua murmura pectus?
Quid terere inceptum, Vita, grauaris iter?

Tan-

ntine vlla tibi mendacis fabula vulgi,
Vt iam diſpliceant quæ placuere diu?
idia infelix ſine ſe, Lux, ipſa fatiget:
ormoſis raro parcere fama ſolet.
ns tua nullius facti ſibi conſcia turpis:
Aſpice Sol puras, & ſine labe manus.
quia forte nimis noſtra eſt ſuſpecta voluptas:
rgo voluptatem reiicere ægra paras?
enes licet accuſent mera ſuauia duri:
Nos iuuet inter nos ſuauia ferre mera.
iam mum priſcis aſtringant legibus: at te
Dum tua forma manet, ludere vita monet;
dare confertim vibrantibus oſcula linguis,
Et capere: alterna nam vice gaudet amor.
ollo tibi dente meo veſtigia ponam;
ndicet vt liuor te tenuiſſe tuum.
ollo mihi dente tuo veſtigia pones;
ndicet vt liuor me tenuiſſe meam.
complexam pudeat te hærere lacertis?
Cur pudeat? nulla hic digna pudore nota.
s contentum pigeat me hærere labellis?
Dii melius, poſſunt nil dare Dii melius.
poner rumor, libeat tibi, Lux mea, mecum
Auia ſepoſitis rura habitare caſis.
incinctæ poteris comes ire Dianæ;
Prima coronatas inter Hamadryadas.
icatna Muſas è rupe canentes
Cernere, & Aonios imbibere aure modos.
armina erunt Muſis, patris tot dulcia furta;
Fluxerit vt Danaes aureus in gremium:
que olor Eurotæ ſteterit prope flumina falſus,
Luſerit & taurus falſus Agenorida.
od ſi nemo faces, arcumque Cupidinis exit,
Tam lata in culpa cur metuam eſſe reus?
cre virginei moueat reuerentia ſexus,

Hic quoq; ſcit ſexus quam ſit amare bonum.
Si tamen in ſyluis quædam mollita iugoſis
Phœbei mater pertulit eſſe Lini:
Hic vbi me ſacræ ſtatuent in parte coronæ,
Et medius læta fronte micabit Amor.
Tunc ego velari patiar mea tempora myrto,
Te ſine namque lyra eſt, muta ſine arte, mea.

Baſium XIV.

Bellule flos, grata rutilans qui luce refulgēs,
Quam proprio accendit ſanguine diua Venus,
Quando ori formoſa illi te iunget Hyella,
Vnde in nos torta cuſpide ſæuit Amor?
Pro me pulchra meæ Veneris venerare labella,
Nomine & hæc illic dic bona verba meo:
Æmula Paeſtanis longum florete roſetis,
Tum quoq; cum veniet non reditura dies.
Et ſi quis cœlo eſt Liber Deus ille coronæ
Adiiciat binas concelebretque roſas.

Baſium XV.

De te ſi quicquam dici pote candida Hyella,
Quod de cœleſti dicitur ambroſia:
Iſto cum ore tuo (tantum cupias modo) poſſis
Siſtere iam labris profugientem animam.
Si me immortalem omnino vis reddere Hyella,
Baſia da, omnino quod cupis efficies.

Baſium. XVI.

Ni Veneris male fida fides, in ludicra pacta;
Ipſa mihi debet Baſiolum alma Venus.
Nam vaga dum profugum quærit per compita Natum
Incertaſque frequens luſtrat, obitque vias:
Et pueri nuſquam reperit veſtigia, quô quô
Anxia conuertit, proſtituitque pedem:
Dumque repertori pretium proclamat, & oris

Cuili

Cuilibet vltro offert illecebram ipſa ſui.
Sidereis dominæ inueni reparantem in ocellis
Et ſua tela arcus, & ſua tela faces.
Quem cur non prodam? mihi cor expectorat inde,
Inde ſibi iuris ius capit omne mei,
Vt mihi libertas redeat prior illa paterna,
Vt mihi det pactum baſiolum ergo Venus;
Nulla mora eſt, prodam fugitiuum, & duplicé fructu
Vulgatæ laetus proditionis agam
Diua potens Erycis, Cœlo generata parente,
Quærere mitte, tuus nam tibi ſaluus Amor.
Aſpicis hanc lætui nitidam mage marmore frontem,
Aſpicis hæc ciliis lumina cincta ſuis?
Lumina nigra meæ niuea ſub fronte Puellæ,
Qua prior à facie nulla puella tua eſt:
Hic latet. hac celſa vigil inſidiator ab arce
Seruitij nectit vincula dura mihi.
Tu face libertas redeat prior illa paterna,
Tu mihi da pactum baſiolum ergo Venus.
Sin eſt vt nólis, quod debes ſóluat Hyella;
Illa mihi pro te ſola ſatisfaciet.

Baſium XVII.

Viderat alba meæ Mauors pater oſcula Hyellæ;
Alba, ſed & minio picta colore rubra:
Vt ſi quis Parium marmor Tyrio illinat oſtro,
Aut Lunam Æmonio carmine ducat anus:
Viderat, artificiemque manum miratus Amoris,
Namque Amor ipſe ſua pinxerat illa manu.
Nunc, noua participes vt gaudia, Iupiter, aurum
Eſto, ait. aut ſerpens, aut olor, aut aquila.
Ipſe ego ſi potero tam bella labella potiri,
Vulcani laqueis ſponte capi capiar.

Baſium XVIII.

Quis fuit ille furor, tua quando labella momordi;

Aut ſi ſanus eram, quiſnam amor ille fuit?
Heu liuore notata malo pallentq; tumentque,
Quæ modò pulchra nouis prærubuere roſis:
Perque genas furtim manat dum gemmeus imber,
Carnificem inclamant me tacita ora ferum.
Ergo tibi, mea lux, potui feciſſe dolorem,
Vim facere infelix nec potui ante mihi.
Debueram certe nocitarum euellere dentem,
Et poteram melius parte carere mei:
Quam te tantillum me propter vulnus habere,
Aut aliqua minima parte dolere tui.
Sed me, neſcio quo, Deus impulit igne Cupido;
Mentior, in furias impulit igne Deus.
Ah Amor vnde in nos tantum tibi iuris iniqui eſt?
Siccine læſa dolet dente puella meo?
Si Deus es, morſum læſæ medicare puellæ.
Imputet hanc culpam, vel facito, ipſa tibi.
Si furor, aſtutum noſtris age cede medullis,
Quum toties pecces, cur male plectar ego?
At tu, lux, oculos lacrymis corrumpere noli:
Nam quod vulnus habes, pignus Amoris habes.

Baſium. XIX.

Qui fugis illini curſu per lubrica ſaxa,
Fons ſacer, & liquidæ porrigis agmen aquæ:
Si puer ille tuis etiam tibi notus in vndis
Qui medio Neptunum vrit in Oceano:
Quique Iouem toties ſuperis deduxit ab aſtris.
Iuſſit & in pluma diſſimulare Deum:
En formoſa tuo mea lux lauat ora liquore;
Verte vrnam, & tota deſere mole caput:
Nunc tua te fortuna vocat; licet oſcula ſumas,
Oſcula cœlitibus trans mare digna peti.
Alphæo certe longe es felicior ipſo;
Quod procul ille petit, hoc tibi adire datur.

Baſium XX.

…cilis age ſolue papillas,
Gemina hæc cur candida poma,
Gemina hæc cur flammea fraga
Sic fibula vana coërcet?
Latere informia fas eſt,
Nefas eſt pulchra latere:
Oculis aurum eiice purum
Flammiſq; interfice flammas,
Penitus quibus intus aduror.
Sic ignes ignibus olim
Reſtinxit Iupiter, axis
Cum cœli arderet vterque.
Profer decus oris eburnum,
Et labra micantia pande;
Nolo nunc baſia centum,
Nolo, lux, baſia mille:
Nolo mihi millia mille,
Niueis dem bina papillis,
Oculis dem bina nigellis,
Dem rubris bina labellis;
Quin vnum ſufficit; vnum
Vel dem tibi, vel mihi lux, da;
Geminæ modo baſio ab vno
Animæ conflentur in vnam.
Alia arce, & contege veſte,
Veſte inuidioſa & amica.
Nam quid cupiam omnia? vitam
Vtiam inter baſia fundam
Satis ah ſatis, imo ſuperſunt
Labra, os, oculi, atque papillæ.

Baſium XXI.

…ſterna, mea lux, cum feſſus nocte cubarem,
Nec poſſem mœſtæ ponere mentis onus:

Tandem vbi Sol ſummo cœlum rubeſecit ab ortu;
Aſtraque laſciuos deſeruere choros:
Poſt lentas animi curas, poſt tædia lenta,
In ſomnum Somno lumina victa dedi.
Hîc tu, cuncta tibi ſimilis vultumque habitumque,
Ante pedes lecti viſa ſedere mei es.
Cumque ego conarer proſerpere in oſcula; nullum
Baſiolum potui vel dare; vel capere.
Et tamen ah quoties viſus mihi tendere dextram,
Te que auida iam iam corripuiſſe manu:
Fruſtra: nam ſimul ac inieci brachia collo,
Colla retrocedens ſubtrahis, oſque mihi:
Sic fugit exultim natitante per aëra pinna,
Et capratorem ludit inante Culex.
Neſcio quid ſperem; cupido male ſubdola amori
Si, Lux in ſomnis gaudia vana negas.
Felix Endymion præ me; licet oſcula non det,
Accipit in ſomnis oſcula multa tamen
Sed ſcio quid ſperem, non vis dare gaudia vana,
Nec cupidum fictis ludere baſiolis:
Spes mea ne fallat, da, lux, mihi gaudia vera,
Et cupidum veris imbue baſiolis.
Sic ego non Lunam præ te, non Latima ſaxa;
Cum cœlo ſpernam cœlicolam at Venerem.

Baſia XXII.

Nam quo flore tuus mihi ſpiritus imbuit ora;
Ora mihi quoties iungis Hyella tua?
Credo equidem, nec fallor amans, tibi Cypria odores
Naſcenti cunctos indidit Arabiæ.
Et tibi ſponte caput circum roſa ſerpit honeſtum,
Fontis Acidalij pota liquore roſa.
Sed mihi quando tuis fas conſerere oribus ora;
Fragrantiſque animæ paſcere flore animum?
Auroræ Matuta refert iam ſeptima lucem,

Nec tua fas ſaltem conſpicere ora mihi.
Coractum dulci ſtimulo te, lux mea, quærit;
Vt quærit fœtum bucula per ſyluas.
Hic animus micat vſque, tuis imò ignibus ardens
Liquitur; vt telis nix medii iſta die
Pone moram, & ſæuos mihi quos mora duplicat ignes,
Temperet hos animæ flos, mea Hyella, tuæ.

Baſium XXIII.

Sol mundi vigil, ætheriis ſi forſan ab oris
Siue ſub *hac* myrti, ſiue ſub hac tilia,
Cernis in amplexus teneros me ſerpere amicæ;
Atque animum blandis paſcere ſuauiolis;
Parce tui Clytiæque memor, memor ante malorum,
Te quibus atque illam perdidit inuidia.

Baſium XXIV.

Non ſitit in medio torrenti flumine potans
Tantalus, & refugis luditur arboribus.
Hæc ipſa exercet me fabula; quo tibi plura
Baſia do, capior hoc tibi plura dare.
Attu ſi noſtrum cupias ſedare furorem;
Nam ſedare potes non ſatiare potes.
Cum te mille rogo, da bis mihi baſia mille;
Cum centum, centum bis mihi baſia da:
Adiice ter centum, terque adiice baſia mille:
Atque hæc ter triplicans, illaque ter triplicans,
Tot mihi tot cupidè cupido da baſia amanti,
Aſſyrius nequeat quot numerare Conon:
Ille Conon numerare tamen qui meſſis ariſtas,
Ille Conon, ſtellas qui numerare poteſt.
Innumerum repetens numerum mox ipſe, viciſſim
Baſia bis centum, bis tibi mille dabo;
Ter centum adiiciam, adiiciam ter baſia mille,
Atque hæc ter triplicans, illaque ter triplicans.

Omnia conturbabo,& tot ſimul inſuper addam,
Aſſyrius nequeat quot numerare Conon.
Tum veluti flos, agreſti ſuccīſus aratro
Languet,& aridulis tangit humum foliis;
In gremio ſic, Vita, tuo ceruice refuſa
Deficiam captus ſenſibus atque anima;
Donec inexpleti renouato ardore furoris,
Igne iterum incipiam exuri,& obire meo.
Sic quoque conſumptum Tityo iecur vſque recreſc
Præbeat vt diro pabula vulturio.

Baſium XXV.

Caſta ſacerdoti Cybeles da baſia Gallo,
Baſia nulla mihi da, niſi des aliud.
Nam ſeu mille tibi do baſia ſeu mihi mille
Baſia das, niſi des, lux, ſuper hæc aliud:
Non tamen expletur, non fit ſaturum inde meum co
Quin magis ardeſcit. fitque cupido furor.
Haud aliter candens ferrum flamma acrius vrit,
Haud aliter potas appetit æger aquas.
Baſia ſed cum das da pluſquam baſia; ſic quæ
Ore Venus nunc es, ore Venus altera eris.
Sic Eryſichthonia infelix qui ſorte laboro;
Alter ero Anchiſes, alter Adonis ero.
Sed nimium volui, nec mos ſinit iſta pudorque,
Baſia lux, tantum da mihi, nolo aliud.
In cœtu illo etiam breuis eſt & bruta voluptas:
Hoc amo, quod poſſum cum cupio capere.

Baſium XXVI.

Lux mea, quæſo niuem calidam mihi? deſipis, inqui
Nix vbi terrarum viſa tibi calida?
Porge manum formoſa. manus nix candida, calda
Iſta tua ardoris maxima cauſa mei eſt.
Pulchra manus, mellita manus, Veneris facula aure
C

Cur mihi tam raro cernere te licitum eſt?
Cur nō cum libitum eſt, licitum eſt te tangere? cur non
Cum libitum eſt licitum eſt ſumere baſiolum?
Pulchra manus, mellita manus, Veneris facula aureæ,
Pace tua liceat baſiolum capere:
Baſiolum, ardoris quod noſtri incendia ſedet,
Atque abigat mœſti nubila ſpiſſa animi.
Me miſerum, vix en licitum eſt te cernere; candor
Perſtrinxit clara luce repente oculos:
Ipſe animus trepidans membris hinc inde relictis
Fugit, & ad labiorum oſcula ſe rapuit
Impatiens æſtus: quid nunc ſi tangere coner,
Et dein marmoreis baſiolum digitis?
Haud dubium, magnum ſtabunt mihi gaudia luctu:
Non potero ardoris vim bene ferre mei.
Me miſerum, ſic ergo manus te tangere parcam,
Nec dabo marmoreis baſiolum digitis?
Quin potius male ferre mihi certum illius eſt vim;
Vt lubet in venis æſtuet illa meis.
Pulchra manus, mellita manus, Veneris facula aureæ
Pace tua liceat baſiolum capere:
Quod niſi quamprimum capio; mihi quantulacumque
Præ deſiderio mors erit ipſa mora.

Baſium XXVII.

Et vixi & valui, vt volui hactenus, ipſa anima in me
Dum pariter vixit dum valuitque mea.
At modò rapta darem dominæ quum baſia; furtim
Transfuga, me dominæ prodidit in labiis:
Vtque meri mellis capitur dulcedine muſca;
Decepta & capta eſt ſic quoque ſorte pari:
Et bene: ſola foris ſed dum viuitque valetque:
Interea viduus me ipſe domi intereo.
Si vis Lux pariter viuam valeamque; anima ad me
Vel mea fac redeat, vel mihi cede tuam.

Sed potius mihi cede tuam, maneat mea tecum;
Ipſe tuo vt vegeter flamine, tuque meo:
Vnicaque in gemino nobis ſit corpore vita,
Salmacis optato ſic fuit apta viro.
Nec dubita plenum tibi ius in vtramque manere,
Mollia dum libeat porrigere ora mihi.
Nam veluti è latebris cerui trahit halitus anguem,
Haurit vt æquoreas Iridis arcus aquas:
Succinaque vt paleas rapiunt, vt ſulphura flammas;
Sic quandoque voles copia prompta tibi;
Siue meam lux, ſiue tuam ſubito elicere ad te:
Baſia tu tantum continuare velis.

Baſium XXIIX.

Narciſſus vitreis ſeſe dum ſpectat in vndis,
Deperit, & nimio fructus amore ſui.
Vertitur in florem, qui nunc quoque fontium amicus
Irriguas gaudet creſcere propter aquas.
Vtque Hyacinthus obit, inſontis crimine Phœbi:
Flos nouus & terram veſtiit atque Deum.
Sæpe illum pueri ſæpe optauere puellæ,
Geſtarent comtis vt noua ſecta comis.
Sic percuſſus apro Cyniræ natusque neposque,
Poſt obitum in cultis ſpirat Adonis agris.
Tu quoque tot formæ aucta bonis, à funere viues:
Flosque eris aut Veneris, aut eris ipſa Venus.
Aſt ego, ſi ſuperis noſtri modò paruula cura eſt,
(Et quid ni curæ me rearеſſe Deis?
Quandoquidem pulchro nunquam non ardeo in igne,
Seruat perpetuum quem mihi ſanctus amor)
Aut fiam ſpeculum, vitæ fata vltima functus;
Perfruar aſpectu, lux mea, vt vſque tuo.
Aut tenui ſerum texar ſubſtemine veſtis;
Pectoris vt velem tuber vtrumque tibi.
Aut purum ex auro efficiar fabra arte monile;

Ne col-

Ne colli niueum ſtet ſine honore decus.
ſt ero coralium, tua quod labra mollia pingit:
t mihi quum libeat, dem tibi ſuauiolum.

Baſium XXIX.

ſa de geminis conchatim nata labellis,
Nataque de geminis bina labella roſis:
ꝗ rictu modicè diducto promere riſum,
Et modicè adductu condere rurſus amant:
iſum quem fugiunt curæ, ſuſpiria luctus;
At ſectatur amor, gratia, & ipſa Venus.
aſia cœleſti vbertim rorantia melle:
Atque Cytheriacis ebria deliciis.
uorum ego conceſſum mihi dum ſorbillo liquorem,
Nectaris inuideo, pocula nulla oui.
t tu murrarum os, penetrante quod halitu in ipſum
Cor meum, & ipſam ipſam te inſinuas animam.
nde intus ſine fruge ſatur rerum omnium haberi
Iam poſſum Phœnix temporis huius ego.
am veluti Phœnix ſolari veſcitur aura;
Aura ſic etiam ſolius oris alor.
Vos quoque vos duo colliculi vos bella labella,
Bella, & Erythræis æmula coraliis:
In quorum ſeptis natiuum ebur ordine pulchro
Prænitet, & gemmarum Oceani inſtar habet;
Linguaque cinnameo adpulſu tremula, obuia, longa;
Per quam ſæpe duplex reddita lingua mea eſt:
Suppliciter quæſo ne me male perdite amantem
Neve meæ cauſas accelerate necis.
Si caream vobis, anima caream illicò: nam vos
Vos effectim eſtis noſtræ animæ ipſa anima.

Baſium XXX.

Extruite heic cellas, volucres florentis Hymetti,
Et Dominæ in roſeis mellificate labris.

Nam quæcunque meæ libauerit oſcula Hyellæ,
Vltra Cecropias nectar habebit apes.

BASIA GRÆCORVM VERSA LATINE

Ad Cl. virum Maximilianum Vriendium Senatui Gandauenſi à Secretu.

Parue liber. magnis Graiorum effecte Poëtis,
Quorum de celebri laus tibi luce venit.
Laus quam tot ſeclis ſemper voluentibus, ætas
Lædere non potuit, lædere non poterit
Me tibi, & hos vnà per quos Romanus haberis,
Si quando exibis publicè in ora virum
Commendo: VriendI ſodes pete limen amicum:
Non alio poteris gratior ore legi.

Meleagri. Baſium I.

Cum Zephyro Zephyritis adeſt, & lucis in oras
Elicit afflatis germina ſeminibus:
Iam violæ, iam narciſſi, iam lilia florent,
Dædalaque in viridi veſte ſuperbit humus.
At lateri coniuncta meo mecum mea Hyella eſt,
Illa roſæ geminum quæ gerit ore decus.
Quid mihi rus vernis ſi fragret odoribus? vno
Vincere veris opes baſio Hyella potes.

Meleagri. Baſium II.

Lætatur (viden'?) exultim dum mollia Hyellæ
Ora meæ tangens tangitur igne ſcyphus.
Felix. atque vtinam roſeo quoque nos beet ore,
Atque animam quanta eſt ebibat illa meam.

Agathiæ Scholaſtici. Baſium III.

Non amo vina nimìs: nimium ſed reddere vino
Si me vis; tactum porrige id ore tuo.
Attigeris ſimul ore, Deus ſubit intima Bacchus,

Et Deus in Baccho me ſubito vrit Amor.
Oſcula namque calix ad nos tua tranſuehit; oris
Et mihi flore tui cor rigat atque animam.

Alluſio.

Fac animi paxque Anna mei, en calicem tibi: vinum
Dum bibis vnà animum te bibere, Anna puta.
Porrigimus vinum atque animum: tu vinum animumq;
Ebibe: vino animus ibit in ipſam animam.
Sic pater ô Lenæe velis. ſic alma Dione:
Eſt meus Anna animus; ſim ſuus Annæ animus..

Agathiæ Baſium IV.

Conſedi medius geminas forte inter amator
Fructu, vſu alterius. mancupio alterius:
Oſcula rapta mihi tulit hæc; ego diſſimulanter
Oſcula, contra iſti fur vti rapta dedi,
Aſſiduam fallens riualem: barbara cuius
Expertæ metuo iurgia ſæuitiæ.
Atq; ita ſuſpirans: pœna, inquam, haud ſimplice plector:
Hæc me lædit amans, hanc ego lædor amans.

Ruffini. Baſium V..

Suaue eſt ſuauiolum dominæ, ſummo tenus ore
Iunxerit hoc quamuis leniter & leuiter.
Sed non ſic ſolet illa, ſubit penetratque etiam oſſa,
Atque animam ipſam ipſis eximit vnguiculis..

Philodemi.. Baſium VI..

Terdenos, totidemque annos Charite aurea complet;
Suggeſtuſque comæ qui fuit ante manet.
Nec rugis ſulcata cutis, ver ſpirat odorum,
Inque labris Charitum millia multa colunt..

Incerti. Baſium VII..

Vnguentum tibi mitto, Venus quod condiit ipſa;
Et tamen vnguento non tibi gratificor..

Nam

Nam ſimul atque tui perceperit oris odorem,
Ipſo ſe fiet gratius & melius.

Alluſio.

Quas here Nocturni ſera ſub luce notaram,
Has modò lucifero mitto oriente roſas:
Non tibi, lux, gratum vt faciam, facio tamen, at qui
Vt Veneri, hoc eſt flos ne illius intereat.

Leontii. Báſium VIII.

Tange calix tange os & bella exſuge labella;
Non tibi ego inuideo, ſed quod es eſſe velim.

Dionyſii Sophiſtæ. Baſium IX.

O fiam Zephyri aura, mihi tuque obuia ab ortu,
Excipias nudo flamina noſtra ſinu!
Aut fiam roſa, demeſſam quam molliter vngui
Colliculo geſtes pectoris in niueo.
Aut me Iuno ſuum faciat Saturnia florem
Carptus, ab afflatu, Vita, tuo vt recreer.

Ruffini. Baſium X.

Sunt oculi tibi Iunonis, digitique Mineruæ,
Vbera Cælıgenæ, Nereidoſque pedes.
Qui videt, is felix, te lux felicior audit,
Oſcula ſemidei, eſt ſumere, plura Dei.

Macedonii Conſulis. Baſium XI.

Laſciuum vides fruſtra, fruſtra mihi adhinnis,
Meque oculo fruſtra ſollicitante petis.
Ter lapidem, Aula, Iouem iuraui, comibus vltra
Te ſic illepidam cernere nolle oculis.
Baſiolis tibi lude tuis: & cœlibe luſu
Aëris aërias excipe ab aura animas.

Iuliani. Baſium XII.

Illa verecundo Suadelæ imbuta lepore,

Et Paeſti vtrauis lucidiora roſa.
Diffundunt exſenſa animum mihi mente labella,
Illa labella, oris limina nectarei.
Ipſe Amor è claris iaculatur fulgura ocellis,
Quæ nec ferre prope eſt, nec procul eſt fugere.
Parque mamillarum ſine labe, ſororium, & apto
Orbe teres, ſolidum; candidiuſque niue.
Me quoque me cepit. ſed quid generi oſſa canino
Prodo? Mydæ calami nos tacuiſſe monent.

Iuliani. Baſium XIII.

Vda mihi ſero quæ veſpere baſia iunxit
Bella puella, mero ambroſiæ me me imbuit hauſtu:
Spirat enim ambroſiam os, & inebrior oſculo; amoris
Felix cœleſti poſtquam ſum potus in amne.

Silentiarii. Baſium XIV.

Tantaleis grauiora malis mala nulla profecto,
Sed dolor illius par nequit eſſe meo.
Nam neque te aſpicere & roſeis ferre oſcula labris
Vita. nefas illi relligione foret.
Et miſer, & magnum impendens timet aëre ſaxum
Tantalus at lethum non pote obire, iterum eſt.
Ipſe Dei iactu certo percuſſus ad oſſa
Deficio, obque oculos mors mihi ſæua volat.

Platonis. Baſium XV.

Attinui in labiis animam, oſcula dans Agathoni,
Venerat huc, iam iam linquere me trepidans.

Angeli Politiani. Baſium XVI.

Aſpice in amplexu dominæ me Iuppiter, & ne
Ne mihi tu inuideas, non tibi ego inuideo.
Tu Iunone tua contentus viue, meamque
Linque mihi Venerem, meque meæ Veneri.
Ter quater & toties felix ego, nectareo ori

Cui

Ergo valete genus Phlegræ terreſtre Gigantes;
In magnos auſi qui capere arma Deos.
Non ego veſtra canam metuenda duella tonanti:
Vobiſcum cœli nec ſola celſa petam.
Leniter intentos percurram pectine neruos;
Subque meo Æolium pollice clanget ebur.
Rauco alij ore ſonent prætoria claſſica; venis
Qui calet in noſtris ſit mihi carmen Amor.

Ad Mich. Bulteliun, V. N. Iprenſium ſenatorem primarium. ſuper ſyluam Baſiorum Latinorum veterum.

Vt virgo in ſeptis nondum deſponſa viretis
Mane mane cano primum oriente die,
Purpureos agili decerpens pollice flores,
Aut implet calathos, & ſibi ſerta ſtruit.
Quæ gerat ipſa; vel æquævo ſpe credula amanti
Pignus inabruptæ dat fidei, atque decus.
Vtque Apis exultim volitans obit herbida Tempe
Ver vbi gemmantes Chloridos excit opes;
Nunc thyma, nunc violas lingit, nunc germen anethi:
Mellaque permiſto grata ſapore facit
Sic ego per Charitum ſola culta, nouemque ſororum
Dum vagor hinc illinc quæ placuere legens;
Quibus è priſcis congeſſi hæc carmina pauca:
Pauca; ſed Actæi tincta liquore faui.
Illa ſimul hanc ſtruxi, Aonio de flore corollam,
Ambiat illuſtri quæ tibi luce caput.
Accipe Bulteli, veteris leue munus amici
Forſitan æterni pignus amoris erit.
Accipe: ſic Creſſam vincant mea texta coronam:
Auguror æterni munus honoris erunt.

Ad Cl. V. Ioan Baptiſtam Blaagrium. ſuper Baſia Latinorum huius ſæculi.

Nam tibi nulla mei dederim monumenta laboris.

O noua Blotagriæ gloria Batte domus;
Ex quo te cepi primum mirari & amare;
Menſque pari nodo vincta vtriuſque fuit:
Ne me forte malum nomen tardumve querariſ;
Baſia de ſtudijs hæc tibi lecta meis:
Baſia quæ noſtri cecinerunt nuper olores:
Cur digni non ſint nominis hoc titulo?
Ex his nam plures modulantur ita ore rotundo
Mollius vt cygnum non potuiſſe reat:
Olim Theſtiadis meditantem furta puellæ
Corpore qui potuit diſſimulare Iouem
Sint tibi grata precor. quantumuis ſcripta recenter,
Imbuit illa ſuo nectare priſcus Amor.
Nec te traduci credas hoc munere: poſſunt
Baſia veſtales hæc capere atque dare.
Quid magno grauius tulit vrbs æterna Catone?
Spectauit Floræ ludicra feſta palam
Nec puduit minuos Auguſtum audire iocoſos:
Protulit hos magno cum pretio ante Parens
Tu quoque cum caſto conſtes tibi pectore, quare
Summorum exemplum non imitere Virum?
Iſta alij culpent, atque auerſentur apertè:
Nouimus illorum triſte ſupercilium,
Nouimus & mores: conducunt nubila frontis,
Introrſum molles, ſemiuirique mares.
Sola cutis curæ eſt: ventrem caudamque ſaburram
Nil illis gratum, par niſi vel ſimile
Et tamen vt nomen captent, ceruice ſuperba
Inflati damnant quæ tacitè intus amant
Tu cape noſtra volens: ſeu vis aliena vocare:
Nil famę poterit dimin ui inde tuæ
Mens virtutis amans, nullique obnoxia culpæ,
Simpliciter lætis vtitur & fruitur.
Nec timet auſteri nimium conuitia Momi:
Hoc face: iam nunc ſunt noſtra aliena, tua.

Baſ

Baſium XVII.

Hic vbi ſulcat agros tardo bos tardus aratro,
Semen & in ſulcis differit agricola:
Ardua (quis credat?) ſurgebant marmore templa,
Templa vel Elæo ſuſpicienda oui.
Quod ſi namque viciſſitatim fors omnia verſat
Nunc vbi rus, ſtabunt ardua templa iterum;
Quare ego deſperem mea ne quoque mutet Hyella,
Baſia detque mihi quæ modo dura negat?

Baſium XVIII.

Lydia, virginei merito flos vnice ſexus,
Vtraque cui cedit floris honore roſa:
Quis color ille tuo qui par queat eſſe colori?
Aut vbi tam ſimilis qui queat eſſe tuus?
Non talem primo ſurgens diffundit Eoo,
Sub iuga luciferos quæ dea cogit equos.
Nec tali nitet ore, ſoror pulcherrima Phœbi,
Carmine quantumuis tracta mago rubeat.
Nec facie tali fulgent ebori apta corolla,
Nec ſi purpureo lacte nitent violæ.
Ipſaque cœleſtis ſubitura examina formæ;
Quam Paphos, & Memphis, Dyrrachiumque colunt:
Non alio vultu, labriſque micantibus arſit,
Vincere digna Venus quum fuit vna duas.

Baſium XIX.

Reſerat in votis olim mihi plurima, & aurum,
Cultaque felicis iugera multa ſoli.
Sed caſus rerum dubios, mortiſque ſuperbæ
Iura videns, videi me temerè eſſe auidum.
Det mihi ſponte ſua mea lux ſæpe oſcula, magno
Cæſare maior ero, nil cupiam vlterius.

Baſium XX.

Arbor Acidaliæ Veneri gratiſſima myrte,

Myrte voluptatis conſcia ſola meæ: -
Dum mecum patrijs mea lux colludit in hortis
Qua locus humana liber ab inuidia eſt:
Dumque miſellam animam & ſitibundam rore bea
Rore labellorum ſuſtineo ac recreo:
Tu ramos prætende tuos, vmbramque miniſtra
Ne nos è cœlo Delius aſpiciat: -
Atque iterum infamis naſcatur fabula, Martem
Cum Venere aeratas circumijſſe plagas.

Ex Italico Torquati Taſſi. Baſium XXI.

Nonne hæc eſt manus illa, meo quæ vulnera cordi
Tot dedit, atque animum torruit igne graui?
Ecce manu conſtricta mea eſt. via nulla vel ars huic,
arripere optatum qua queat effugium
Nec faculam gerit aut ferro metuenda volucri,
Aſpera in aduerſum mittere tela poteſt.
Fas ſit Amor vindictam aliquam modò ſumere; dur
Non dabo; baſiolum ſat mihi molle dare.

Baſium XXII.

Vidiſti folia hiberni cadere impete venti:
vidiſti æſtiuo gramina ſole mori?
Talis vita fluit nobis: ſic omnia peſſum
Fallax momento temporis hora rapit.
Hoc tibi ſi notum; dum fas iungamus amores:
Vitalis verè eſt vita in amore mori.
Res alias alij exoptent. felix ero ab omni
Oſcula ſi nobis pauca Iſabella dabis.

Ad V. N. Ioan van Haureum Wallai Dominum, ſuper Baſia Gallicor. Poetarum.

Tu qui verſa legis Gallo ſermone ſecundi
Baſia, nil ſubidum, nil triuiale legis.
Expreſſere ſacri tam mellea Baſia Vates;

Eſſe ſuos Pæan quos amat atque Venus.
Ia quidem Æneadum celebrata canore vetuſto,
Clarum per populos emeruere decus.
[illegible] minus iſta nouo Celtarum culta lepore
Secula ſunt æui viuere digna ſenis,
[illegible]olitare virûm meruerunt docta per ora
[illegible]otus Hyantæi dum liquor amnis erit.
[illegible]mque caput bifidum Parnaſſus ad æthera tollet!
[illegible]andaque Francigenum ve ba ſonabit Amor.
[illegible]minis ingenio princeps atque arte ſecundus
Non habuit cuius aſſimilaret opus.
[illegible]ica ſedulitas à principe mota ſecundo
Sit licet incinuit par geminumque melos.
[illegible]lege iam dices, Aut hæc ita vertit Apollo:
Aut Deus in Celtis Gallus Apollo fuit.

ELEGIÆ.

Ad Ianum Douzam à Noortvvijck.

Eleg. I.

[illegible]nunc ambroſia Muſarum, & nectare plenus.
Differis ingenij ſeminà. Douza, tui.
[illegible]curis procul æternos moliris honores,
Vnde & ab exſequijs laus tibi certa manet.
[illegible]leuis ambitio, nec amor malè ſuadus habendi,
Quæ dira humanis pábula dant vitijs,
[illegible]c te deſidiæ Siren mouet improba: nec te
[illegible]lla voluptatis ſeuocat illecebra.
[illegible]t ergo ante tuos viuis conuiua penates,
Et nihil arcana voce rogas Superos:
[illegible]quà ſecretum illudit tremulis nemus vmbris,
Lympháque muſcoſa proſilit è ſcatebra,
[illegible]ter Hamadryades & agreſtum Numina Faunos,
Inſolitum citharæ diuidis arte melos,
[illegible]umque canis; ſiſtunt latices nemus arrigit aures:
Mirati applaudunt Fauni & Hamadryades.

Aut dominæ in gremio tereti ceruice repoſta,
Dilectis oculos paſcis imaginibus:
Labráque turgidulis preſſans ſitientia labris,
Ipſum cum Paphia deſpicis Odryſium.
Mox niueis cœli vectus ſuper ardua cygnis,
Qua ſola vnius ſemita facta ſolo eſt,
Vltra luciferum formóſæ Amathuſidos orbem,
Hîc vbi in auratis Sol micat altus equis,
Mille rapis, monſtrante Deo, miracula rerum:
Et duplici mentis igne citas animum.
Hinc tua ſub noſtras venerunt baſia chartas,
Baſia delicijs inuidioſa ſuis.
Baſia vel Pyliam nata emollire ſenectam,
Baſia vel ſanctos digna hilarare Deos.
Felicem ô te ſorte tua ter, Douza quaterque:
Ante obitum vita Cœlicolûm frueris
At mea me caris Lacheſis procul arcet ab oris,
Et miſerum ignoto iactat in exſilio.
Nec ſatis eſt Alpes modo tranſcendiſſe niueſque,
Saxáque mutatis vix ſuperanda feris:
Et toties ſpreuiſſe viæ diſcrimina cœca,
Tot ſubijſſe æſtus, tot ſubijſſe hiemes:
Ecce aliam ex alia cogor mox viſcere gentem,
Currere & Inſubrum finibus vlterius.
Interea ferus inſtat Amor, Dominamque relictam
Obijcit: & rapidas ventilat vſque faces.
Quid tibi iucundum noſtras incendere pœnas?
Tam tener hei, nunquam non grauis eſſe potes?
Haud ego deſertor fugi tua ſigna Cupido.
Iuſta fuit patrium linquere cauſa Larem.
Quam Tityo volucris, nobis concede quietem.
Plus ſatis eſt duræ me mala ferre viæ.
Néue vaces; rigidos iſtis age ſubde ſagittis:
Per lacerum penetrant iam mihi tela iecur.
Aut ſi nulla mei tibi parcere cura dolori eſt;

Sit ſaltem pharetris parcere cura tuis.
Tacita, ſed ſurdæ, nequidquam conqueror auri:
Raptáque laſciui verba ferunt Zephyri.
Ille animum ſenſuſque meos ſine fine venenat:
Ille mihi noctes aſperat, ille dies.
Nec proſunt vltra dulces in carmine Diui
Delius & Muſæ, Thyrſiger, & Charites.
Nec me rura ſuis opibus halantia tangunt,
Nec tangunt cantus aut citharæ aut auium.
Omnia ſunt inamœna: vagus ſequor aura longè,
Atque horrore ſacras lugeo per ſiluas.
Turturis hic vidui vox eſt mihi grata gementis:
Ille meæ ſpeciem triſtitiæ vnus habet.
Hic lapidi lapis incumbens prope fontis ad vrnam,
(Vos eritis teſtes Naiades & Satyri.)
Ah quoties, lacrimis in mœſta cadentibus ora,
Irent perpetui fonte nouo latices:
Si mox ſiccatas ambuſti pectoris æſtu
Agmine ſerpenti repere vix paterer!
Ah quoties patrias fruſtra conuertor ad oras:
Et querula nomen vocæ voco Dominæ!
Sæpe mihi Morpheus ipſi noua ſomnia fingo,
Somnia perpetuo vera futura mihi.
Sæpe ego ne tales pergam ſentire dolores,
Mygdonijs opto ſtare iugis ſcopulus.
Sic mihi flos vitæ, melior ſic deperit ætas:
Nec quiſquam externo porrigit auxilium.
Nunc te per Genium ſtudij communis adoro,
Perque alterna ſacræ fœdera amicitiæ,
Affer opem, curaſque animi proſcribe tyrannas:
Et tandem alloquijs me mihi redde tuis.
Iam potes: ipſe tibi Pæan ſua carmina donat,
Donat & Iſmariam Calliopæa lyram.
Maxima nec deſit doctis vis addita dictis,
Et quidquid Pitho vel probat Ægiale.

Quod mihi ſi ſæuos ſedâris in oſſibus ignes,
Fas ſit vt ingenij libera fila ſequi:
Non quia poſſe putem noſtris te tollere Muſis,
Sed veluti Diuos thure, mero colimus;
Perpetuo tibi digna canam præconia verſu:
Virtutiſque tuæ Douza poëta ferar.
Nec ſubtile Vmbri metuam cenſoris acumen,
Et dabo Burenæ materiam inuidiæ.
Iamque adeò in tanto rerum quod turbine poſſum,
Qualiacumque meæ pignora Terpſichores
Mitto dicoque tibi. ſolito tu ſuſcipe vultu
Quæ damus: atque Oculis eſto meis ſpeculum.

Ad Iuſtum Lipſium. II.

Muſæ, Pierides Muſæ genus ab Ioue ſacrum,
Alite cum Puero tuque Erycina Venus,
Et Lepor, & Charites & Diuûm quidquid amicis
Præſidet ac ſancta gaudet amicitia;
Dilectum pariter mecum inuitate ſodalem,
Et facite aduentu nos ſuo vt ille beet.
Adſis ô Lipſi patriæ columenque decuſque:
Adſis & coram nos face vt ipſe bees.
Hîc te Mekerchus ſemper tuus, atque Bryardus,
Te manet hic Victor, te manet hic Modius.
Nanſius & Pantinus, & indigitatus ab vrna
Non ſenis impuri ſed Phrygis Iliadæ,
Atque alij vnanimem cupidè opperiuntur amicum
Cernere te Brugæ, te Ria noſter auet.
Brugæ, ſcriptura illuſtres tua, & Atticæ Athenæ:
At Ria prole virûm par Tiberi atque Pado.
Inprimis te Lernutius manet ex die in horas:
Nec pote diſcidium ferre tui vlterius.
Non ſecus abſentem Pylades quæſiuit Oreſtem,
Non ſecus abſentem Theſea Pirithous.
Sic mater iuuenem, quem trans maris æquora ventu

Cunctantem externis detinet hoſpitijs,
requieta vocat: noctis ſic gaudia amator
Pacta ſibi exſpectare, & ſolet expetere.
dſis ô Lipſi, patriæ columénque decuſque!
Adſis & coram nos face vt ipſe bees.
uid rear? an fidos liquiſti uſte penates?
An te coniugij cura domuſque tenet?
ptimè & ex voto eſt. liquiſti luſte penates:
Nec te coniugij cura domuſque tenet.
ic certè fidei præuenit epiſtola ſponſor,
Et ſperare bonam ſpem bene nos voluit.
amque Lare egreſſus proprio, tua prædia tranſis,
Corniger irriguo quæ lauat Iſca pede.
ruxellamque ſubis, ſedem Regumque Ducumque,
Ex merito Nemeſin Regum itidem atque Ducum.
eſtis Alirrithio, teſtis decumator Eous,
Et quotquot ſimiles induit in laqueos,
aufragiumque ſolo in ſolido facere alta coëgit
Ambitio & cæcæ mentis auaritia.
Et quamquam hic ſummus Belgi de rebus agatur,
Quid contra vafrum pro patria Autolycum
acto opus, & contra Briareia monſtra Harpyias,
Totque lupos, Calpe quos alit occidua:
Antuum porrò contendere pergis ad vrbem,
Vrbi diſſimilem, diſſimilemque ſibi
Ipſi, quæ modo flos erat & Teneræ vrbium ocellus,
Cùm nondum diri militis inſidijs
Intercepta minas, cædeſque & ſtupra Marana
Pertulit. heu Diui, quæ fuit illa dies,
Hinc rurſus digreſſa manus cùm perdita Iberûm
Funditus Europæ ſuſtulit emporium!
Tunc barathro Eumenides ſimul exſiluere profanæ:
Tunc Mars in peſtem perniciemque hominum,
Et mors incubuit; coniunctaque fata ferentes
Ditarunt Stygium perpetuo ære ſenem.

Non tot Cannenſi ceciderunt clade Quirites:
Nec ſimili aggeſtas Laomedontis opes
Turbine victores rapuere ad Pergama Graij,
Argolica Troiam dum capit arte Sinon.
Ergo interfectæ tu cauſa pecunia, es vrbis?
Per te qui viuunt, viuere deſierunt.
Tu dubijs animos auxiſti mentibus: ex te
Orta lues ſcelerum prodigioſa fuit.
Tu Maurum trepidum ſpectantem ad fœdera pacis,
Audere inſana cuncta manu ſubigis.
Nam dum te affectat; perijt fas iuſque bonumque:
Et flamma periere innocui & gladio:
Et Ianus non iuſta piæ dare debita alumnæ,
Nec flere extremas audet ad inferias:
Sed ſua vulturij nunc vexant membra vorantque
Improbi. & infanda luridi ab ingluuie.
O Maia genitrice nepos Cyllenie Atlantis,
Sic à ſtirpe orbis procubuiſſe forum?
Aut quidnam euerſa gaudes Gradiue Anuerſa?
Si neſcis neruus vrbs erat iſta tuus.
Scaldi quid auxilium imploras? quid Numina in ore
Surda tibi? ex adytis Diui abiere tui.
Nam tibi quæ flauo trepidabat flumine lympha,
Adſpice purpureo ſanguine ſpiſſa rubet.
Adſpice, Mulcibero dominante incendia paſſim
Tecta vomunt. quid habes cur ſupereſſe velis?
Omnia ſunt tecum pariter tua commoda fracta:
Omnia ſunt tecum gaudia pulſa tua.
Abde caput miſerande: & pronam turbidus vrnam
Contere. nil ſupereſt cur ſupereſſe velis.
Aut patris Oceani in gremium fuge. forſitan illic
Fortunæ melior ſpes melioris erit.
Sic erit. ô votis ſuperi adſpirate ſecundi:
Et date compoſita viuere pace pijs.
Prome caput, pronamque relabere verſus ad vrnam:

Audierunt iuſtas Numina, Scaldi. preces.
Detumuere animi latronum. arx Ganda recepta eſt:
Qua ſine res etiam Flandrica peſſum ierat.
Ad quam deproperans propior fit Lipſius: & iam
Gorduno primum proximus ad lapidem:
Craſtina ſi faueat roſeo Dea Leucothoë ortu;
Speratum noſtra ponet in vrbe pedem.
Quæ noua permulcent Cupidum ſolatia pectus?
Dum deſiderijs mens animi icta ſuis,
Nocturnum incuſat, optatque ardeſcere lucem,
Qua dabitur carum cernere poſſe caput.
Nunc lubet inuiſas penitus deponere curas,
Et mala cuncta auidis tradere turbinibus.
Nunc lubet Aonios iterum inſanire furores,
Auribus & doctis arte ſatisfacere.
Et niueo ſignare diem de more lapillo,
Plenaque lætitiæ tendere vela meæ.
Huc mihi verbenam puer, Aſſyrioſque liquores,
Cumque igni laurum, cumque mero calicem.
Ocyùs hic aram viuo de ceſpite tolle,
Qua fugit intonſis lympha ſub arboribus.
Ipſe Deûm plena venerabor numina acerra
Proſtratus, ſacris & dabo thura focis.
Sancte vigil tutela mei fidiſſima Lipſi,
Seu te progenitum Pleiade Mercurium,
Siue magis Phœbum, ſeu credere Pallada fas eſt:
Sis bonus, atque olim quæ tibi vota, cape.
En tibi ſeruatos brumæ per tempora flores,
En tibi quæ crines ſpica Ciliſſa lauet.
Ante aram Phrygios iterat tibi tibia cantus.
Ad cantus facilem te precor eſſe mihi.
Diue faue: nam ſponſa fide promiſſaque poſco.
Tu iuuenem noſtris ſiſtito limitibus.
Neu amor eludens cupidum ſpe lactet inani:
Neu mora ſollicitum lentior excruciet.

Da capere affatus, alternaque iungere verba:
  Da ſatiare oculos, da ſatiare animum.
Cras tibi pro meritis meriti ſoluentur honores:
  Et cadet ante tuos victima cæſa pedes.
Audimur: rata ſigna Deum teſtantur, & omen
  Delphica ſuccenſo laurus in igne crepat.
Ipſius & liquidis ſtillant vnguenta capillis:
  Et ſerta appoſitam decidit in pateram.

Ad Victorem Giſelinum. III.

Ex quo Belgarum patrio digreſſus ab orbe
  Sequanicæ adſcribor pars academiolæ;
Suſpicor irato Genio, auerſiſque Camœnis,
  Nulla mihi mentem, nulla animum aura ſubit:
Nec me conſuetis luſtrauit Apollo choreis:
  Ipſe ſuis abijt ſpiritus è numeris.
Et iam quarta nouum reparat Dea menſtrua cornu,
  Fraternis toties excita luminibus.
Sic vbi frigidior brumæ rigor impulit annum,
  Fluminaque hiberna adſtricta ſtupent glacie;
Ora premunt volucres, & vepribus in perplexis
  Languidulæ nullis ſe ſoluunt ſtudijs:
Horriferos hiemis tantum auerſatæ Aquilones,
  Querquera lugubri murmura voce iterant.
Nil igitur poſthac placidum manabit ab ore?
  Sic alium mutus vertar in Harpocratem?
Non ita Pierides cupiant: hoc nolit Hyella,
  Illa meis olim nobilis ex Oculis:
Cum me prima ſuis victum ſibi cepit ocellis:
  Iuſſit & ad certos verba animare modos:
Reptantemque ſolo, vulgique in nocte latentem
  Extulit è tenebris, & dedit eſſe aliquem.
Surge anima; atque iterum nimium intermiſſa retracta
  Carmina, Victori fauſta precanda tuo.
Qui nunc natales abitum meditatur ad oras,

Pallad

Palladij repetens mœnia Louanij:
Hic vbi Deliades vitreo ſub fornice nymphæ
Sæpe illum intentis obſtupuere oculis:
Dum modo ſacratum Phœbo proiectus ad amnem
Verſibus inſolitis ſiſtere cogit aquas:
Nunc nemore in viridi, turba admodulante volucrum,
Et ſaxis aures indit & arboribus:
Interdum Æoliis reſonam concentibus Echo
Incitat, ac vocis flectit ad arbitrium:
Arbitrium, exempto quod ſæcula fine loquantur,
Quodque hominem ſuperis inſerat ordinibus.
O mihi dum liceat porro vſque audire canentem,
Quam iuuet exactas rurſus inire vias.
Aut te per ſcopulos etiam Giſeline Ceraunos,
Aut per inhumanos perſequi Hyperboreos!
Nec me flagranti terreret Sirius aſtro,
Nec niuis æternæ terra adoperta gelu.
Vel tecum optatas peterem patrij orbis Athenas:
Vel pariter lympha mergerer in Stygia.
Nunc alio me fata trahunt diuellimur ambo.
Quid faciam: temere eſt ſpernere velle Deos.
At tu, Faune poëtarum tutela piorum,
Longa per externos quos via iactat agros:
Si mea ſæpe tuas decantat fiſtula laudes,
Si à tenero conſtans ſæpe tibi facio:
Incolumi da ſancte iterum cito iungar amico
Incolumis: nec nos diuidat vlla dies.
Tunc voti reus, irriguæ iuxta caput amnis,
Perſtrepit argutas qua lapis inter aquas,
Exeſa ſub rupe ſacram tibi moliar aram:
Grataque de Paphio ſerta feram nemore.
Hanc circum pueri, ſerieſque innupta puellarum
Et plaudent choreas & tua facta canent.
Ipſe ego inumbratus viridanti tempora pinu,
Hœdulus ardentem dum tremit ante focum,

Terna tibi laticis Nyſæi cymbia libans,
Ter celer ob flammas vertar & exſiliam:
Siue tamen redeo: reditum ſeu Parca negârit;
I, pete ſperatæ dulce ſolum patriæ.
Et longum mihi Victor aue, aue optime Victor:
Iam vocat ad ſolitos te tua Muſa choros.
Iam tibi conſtantes portat Deus ales amores,
Blandaque coniugij vincula nectit Hymen:
Illis lætus eris, votoque ſolutior omni,
Cum ſimili reddet te puer ore patrem:
Ecce Coronides lateri ſociatus euntis
Contingi claro lumine ſe capitur.
Ecce nouo gaudens prodit Medicina paratu,
Ac merita frontem fronde tibi decorat.
Ante Valetudo campis emiſſa beatis,
Ingreditur proprio concomitante grege:
Grex Vigor atque Iocus, Roburque animiq; Voluptas
Gaudiaque & ſancto iuncta Venus Bromio.
In medio Phœbus gemino tibi fœdere vinctus,
Et citharam læua ſuſtinet & Panacen:
Inſolitumque hilaris, tantoque elatus alumno
Inſtat & admiſſos concitat alipedes.
Parte alia affectæ timor atque infamia terræ
Cum morbis altum Mors ruit in barathrum.
Saluete ô colles Grudij: tu Dilia ſalue:
Salue, vndanſque citis macte voluminibus:
Olim præteritis quæcunque audiſtis in annis,
Cum ſecura ſuo Cos ſtetit Hippocrate;
Ac cantu Diuos mouit Oeagrius Orpheus:
Fas eadem & noſtris cernere temporibus.

Ad Iuſtum Lipſium IV.

Et Genij ingeniique potens cultiſſime Lipſi,
Naſcentem placidis quem Dea Suada oculis
Dum rapuit, Lethæ eripuit atque inuidia ipſa

Maiori illud ſit viuere perpetuum.
Quis nunc in ſtudiis te ſuſpicer excolere æuum?
An tetrica Aſtrææ munia iuſtitiæ
Indefeſſus obis? patriique oblita retractas
Iura fori: & magnum es æmulus Æmilium?
An longinqua patrum facta atque antiqua reperta
Sedulus inuiſis eruis è tenebris?
An genis ipſe tuo felici è pectore, quæ mox
Præſens & ventura omnia ſecla legant?
Et modo liberiora iuuat continguere verba
Melle Arpinati Cecropioque ſale?
Et modo ſtat choreis luſtrare Helicona nouenis,
Plectere & in numeros carmina diaſuos?
An potius denſa Grudiûm admirante caterua
Exponis Veneti ſcripta operoſa Titi?
Perfunctuſque tibi temet furaris, & horti
Rure tui gaude, præ ſene Corycio:
Horti, quem ver aſſiduum, quem Flora, Venuſque
Incoluit, & Zephyri credidit hoſpitium.
Non tibi nequidquam mentem ex meliore metallo
Iapetionides indidit atque animum:
Qui vulgi de more inſanis otia curis
Tranſigere, & tacitas condere opes cuperes:
Sed mage qui priſcis poſſes certare diſertis,
Siue tuis Theſeu, ſiue Quirine tuis:
Per quem barbaries noſtro procul orbe fugata
Cocyti obſcuras ſe abderet in latebras:
Cuius de Borea laus iret dedita ad Auſtrum,
Iret ad Eoos, iret ad Heſperios.
Ergo Arcas Diuûm interpres & carminis auctor
Cynthius, & Pallas virgoque maſque eadem;
Et Paphiæ comites dominæ ſine veſte ſorores,
A puero meritis dedita turba tuis,
Æterno ſanctoq; tui inflammantur amore:
Certatim grates & tibi perſoluunt.

Aruaque Theſpiades fuſæ per aprica puellæ
Exercent dextras in tua dona agiles.
Hæc apium intexit caſiæ: metit hæc amaranthos:
Illa roſis pingit lilia puniceis.
Altera ſeptenas modulatur pollice chordas,
Et ſimiles chordis voce ſonos animat.
Illa tuum nomen bifidi ſuper ardua montis
Culmina corticibus ſcalpit in arboreis.
Nec iam Niſigena aut thyaſos inducit Iaccho,
Aut iacet heſterna membra grauis crapula:
Muſarum manibus ſed ſerta tibi interplexa
Fert vigil, & mentis ipſe ſuæ dominus.
O cœlo dilecte, tui flos vnice ſecli,
Salue, ait & propriis macte potens opibus.
Nec tibi ſit Craſſos mirari diuite ab auro,
Amplaque ab auratis atria porticibus:
Aut Arabo aduectas, Indoue ex æquore merces
Expetere aut ſuccis vellera lota Tyri.
Iſta leues iactent animos per fanda nefanda.
Tu cape pugnatæ præmia militiæ.
En ego te niueis ſubuectum ad ſidera pennis
Mnemoſynæ ſtatuo conſpicuum ante pedes:
Et capiti impoſita immortali è fronde corona,
Hæc tua circumeat tempora, temporibus
Omnibus intemeranda micantem fulgida ad Arctos
Dum ſtabit Creſſæ torta corolla Deæ.
Sic ille. adſenſu plauſere Aganippides vno:
Et patria Phœbus plauſit ab Ortygia:
Ipſe hedera vinctum mouit caput Euius Euan:
Fallor? an ad plauſum cor mihi ſubſiliit?

De capta Caleto. V.

Crederet hoc quiſquam: elata modo fronte ſuperbi
Quod ſterit ad magni nil Ioui arma pauens:
Quodque ſua late tenuit ſub lege profundum,

Pla

Planſa Caledonio qua coit vnda fretu:
ædarumque ſequax, pecore exuit & ſegete agros,
Iuſque nouum ſtricto condidit enſe ſibi:
ad liligeræ famoſum gentis aſylum;
Cernere quod recto nulli oculo ante datum:
idiam oppoſitis toties quod præbuit Anglis,
ola quibus terræ ianua nuper erat:
ecima facile expugnatum luce Caletum
Induit Auſtriadum colla ſubacta iugo.
atior ad clades tantum vigil ipſe fuiſſet,
Credita cui populi cura ſaluſque fuit:
ec cœca in damnum tentaſſet prælia ſorte,
Manſiſſent dominis inuiolata bona.
nc qnoniam pugnæ placuit magis alea, honeſtas
mpulit in furias ſe temere atque ſuos.
potuit, fateor defenſa viriliter arx eſt:
eruantem fidei ſic decet eſſe ducem.
ſtimulo vanum pungenti impingere calces,
rbe inſeſſâ arcis ſpes iugulata iacet.
diuuat in bellem compellere ad vltima turbam,
nne ſimul pariter perdere cuncta iuuat?
ortem ſtat obire, tamen adſpice: magni
ſt animi ante obitum conſuluiſſe ſuis.
s niſi nota Ducis ſeruaſſet dextera noſtri,
itio penito merſerat atra dies.
tua Laus, hæc eſt tua adorea, maxima Princeps;
am tibi ſe totam Pallas amica fauet.
ia Francigenam cubito es fidenter adortus,
erum vt redigas corda animoſa metum.
l Rex acer equis, nil pollens claſſe Britannus,
Additæ Mattiacum nil Batauumque manus:
fuit obſeſſi vrbemq; arcemque ſtupentes
mpete viderunt fulmineo vſque quati;
via murorum ingenti patefacta ruina
Compulit aut timidos vertere terga fugæ:

Aut telis contra intentis dare pectora fortes,
Et per pulcra ſacram vulnera adire necem,
Hoſpitibus inuitis firmaſti caſtra tuiſque
Munimen præſens & vigor vnus eras
Quem tibi componam Æneadum de ſtirpe Latina,
Virtus ad cœlum cui ſua fecit iter?
Romano Fabius cunctator clarus in orbe eſt,
Qui calidum lente fregit Amilcaridem.
Clarior ipſe Virorum, Alberte, futurus in ore es:
Nam decus & nomen promtaque bella geris.
Macte animo inuicto, macte eſto illuſtribus auſis
Gloria Scipiadæ te ſimilem iſta facit
A quo cognomen quia priſcum & nobile ducis,
Quærere Marte tuo perge trophæa pari.
Nec longe quærenda: ferunt vltro obuia ſeſe;
Oſtenda oſtendas ſi trepidæ arma modo.
Vt Morinum obtineas coniunctim vno æquora tractu
Imperiis ſupereſt vrbs ea ſola tuis.
Vrbs animis dextraque ferox, germana Caleti:
Heu nimium noſtro pernicioſa ſolo!
Illius eſt, ferrum, ſyluas quod obambulat altas,
Illius agricolis ſcabra quod arua vacent.
Illius igne iacent poſtrata Deûm ardua templa:
Lapſaque tecta hominum deſeruêre lares:
Illius vſque metu latet intra mœnia ciuis,
Aut gemit ereptas, quum male prodit, opes.
Quid multa? Flandræ vera hæc regionis hirudo eſt,
Quæ ſuccum nobis omnem auido ore bibit.
Mentior, Harpyia eſt pedibus non aſpera aduncis,
Sed centumgemina prodigioſa manu.
Imo ipſa, ipſa venenatis eſt Hydra colubris,
Innumera innocuis quæ fera facta dedit.
Tu gemmam talem iam parte adnecte coronæ;
Qualem nec Zethes nec meruit Calais:
Aut etiam Deus ille gener Iunonis honoræ,

Cuius pacata eſt munere Lerna palus.
Hanc ego littoreâ quercum tibi deſtino in acta
Ad Geſſoriaci rauca fluenta ſalis:
Tale ei vt inſcriptum viuat cum robore carmen,
Quod pleno Triton ſemiuir ore canat:
Nereideſque Deæ mirentur. & ipſe Palæmon,
Dum madidas ſiccant per vada aprica comas.
Hæc dicat Auſtriades ſua victor in arbore ſigna
Ipſius auſpiciis vlterio a patent.
Anglicus Accipiter cum Gallo contrahat vngues.
Sede Ioui ſacra nidum aquila aeris habet.

Debellata Ardea. VI.

Vt quem diffuſæ montis de Rupe profunda
Torrenti auxerunt alluuione niues,
Et ripas ponteſque ſuperfluit, aruaque inundans
Ipſe ſibi inſolitum promouet amnis iter:
Non nemora aut ſiluæ, non ſaxa morantur euntem:
Voluit, & in præceps obuia quæque rapit.
Atq; Iouis dextrâ vibratum fulmen ab aure
Emicat, & volucri cuſpide tela citans,
Horuit ingentes compacti roboris ornos,
Et valida in puncto turbinis æra liquat:
Sic Alberte decus virtus tua pandit opimum,
Virtus Auguſtis prodita Cæſaribus:
Et tecta æterni ad templum contendit Honoris,
Nilque obſtare illi quod modo poſſit habet.
Nam ſi quis contra vires molitur & arma,
Deiectus ſubito cernitur ire minor.
Fortunata Ducis tanti indole Flandria curas
Exue, & atratum reiice ab ore peplum.
Ah ſatis in pullâ dixiſti funera veſte;
Turpaſti lacrimis triſtibus ora ſatis.
Incipe iam veterum finem ſperare malorum:
Ecce tua geſtit Lætitia ante fores.

Scilicet hac ſuperum coetus Dea mente reliquit,
Vt noſtros tali Principe tuta colat:
Adſpectuſque ſui terras candore ſerenet,
Squallenti luctu quæ iacuére graues.
Dij porro faueant: Dux æmulus Herculis alti,
Immunem à monſtris degere vbique dabit.
Et penitù omne nefas ipſa ab radice reuellens,
Portenta in ſolas exiget acta plagas.
Nulla tuebuntur volucres Stymphala rapaces;
Tartareum à latebris protrahet ille canem.
Non Cacum eripient ignes, non humor echidnam,
Non Neſſum curſus quadrupedantis equi.
Paſta dape humanâ euertet præſepia, nulli
Antæo vires tacta animabit humus.
Auferet aſſiduo rutilantia mala Draconi.
Hei mihi quam noſtro eſt multus in orbe draco.
Non mons vaſtus aprum, non frondea teſqua Leonem,
Cum Lapitha nullum nubigenam antra tegent.
Credite, Pleumoſidum arua lue purgabit ab omni:
Et vere Alcides Belgicus alter erit.
Quid loquor? ex meritis nunc nunc eſt Hercule maior
Qui magno iniecit tam cito frena mari,
Non totum impleuit cornu bis menſtrua Phœbe;
Laurea iam facili eſt parta labore duplex.
Vnam capta Caletum aliam dedit Ardea capta,
Faſcibus Auſtriades iunxit vtramque ſuis.
Obſtrinxitque noua (mirum) tria compede regna;
Hoc Franco & Batauo Saxonidæque dolet
Vos geminæ Aonides celebrat è trophæa puellæ,
Figite & in ſummis ſuſpicienda iugis.
Qua caput attollit ſublime vertice opacum
Mons ſacer, & bifido ſidera calle petit.
Tuque Pater Thymbræe, modos meditare canoros,
Fraternamque agili pollice pelle lyram.
Hac eat extremum victoria nota per orbem;

Clarior à multo tempore nulla fuit.

Hulſto in poteſtatem Veteris Domini redacta. VII.

Qualis ab Oechalia Tyrinthius vrbe reuerſus
Victor honoratis Argos adiuit equis
Populeaque comam compeſcens fronde fluentem,
Ora palam populis ſuſpicienda dedit:
Incedenſque ſolo celſum caput extulit aſtris,
Atlanti æqualem ſe geminumque ferens.
Talis deuicta rediit dux Auſtrius Hulſto
Lauriger in curru quadriiugo altus ouans,
Lætitiamque ſuis prædonum ſede ſubactâ
Attulit his ſtabulum nam ſtabile illa fuit.
Ad quam veſano confluxerat agmine pubes
Exſul, inops, nequam, trux, violenta, trahax.
Facta rapinarum cui ſpes animum auxerat ingens;
Quod quamuis auido pœna ibi nulla foret.
Lucra ſed audaci cuiuis impune liceret
Cogere, per facinus, vel capitale ſcelus.
Hac Iouis incuſſo poterat procumbere telo:
Dignior Herculea non erat Hydra manu.
Aſpice multiplici ſtabat circumdata vallo:
Stagnantiſque loci vix adeunda ſitu.
Mœnia tormentis ſpargebant fulmina in hoſtem
Ænea, flammarum iactat vt Æthna globos.
Mors numeroſa micans volucri impete prodiit inde,
Obuia percellens omnia ſtrage graui.
Quos non ad prædas emiſit auara maniplos,
Publica dum priuis accumulare furit!
Non tantum in ſolis quærebat præmia ſyluis,
Deuius obſcæuâ ſi quis eo iſſet aui,
Ære viatorem ſpoliabat, ſæpe anima ipſâ,
Diſtricto in ſingulos iugiter enſe minax.
Adſita crudeli carpebat & oppida furto,
Vel vi, vel furto rem male vtroque ſtruens.

Rura diu profugi cingebant vaſta coloni,
VVaſia qua fines porrigit ora tuos.
Sanguine cæſorum paſſim vepreta rubebant;
Oſſibus albebat late adopertus ager.
Fanaque proſtratis adytis euerſa iacebant:
Fœdior hæc omni grandine noxa fuit.
Sed iam pacatis licet ocia ducere campis
Qualibet, & ſerâ nocte redire domum.
Nunc mala nos perpeſſa iuuant: diſcrimine pulſo
Gratum eſt exhauſtos poſſe referre metus.
Tolle animos Princeps, peſtem qui tollere diram
Auſus es, inuicti nominis omen habes.
Clara ter inſignem peperit tibi adorea laurum:
Addere mox plures Marte fauente velis.
Sic laus perpetuis tua floreat inclyta ſeclis:
Quam Pater in currum circitor ille leuet.
Sol Pater & terras ſecum diffundat in omnes:
Arma gerenda tibi, ceu ſua tela, fouens.
Arma quibus preſſus Python miſere æſtuat alter,
Aëra funeſtans fumiuomente gulâ.
Ille prior periit percuſſus Apollinis arcu:
Alberti iaculis Principis iſte cadet.
Hoc precor & voueo. Vires Oſtenda rebellis
Exſere, in exitium ſponte coacta rues.

In Anſelmi Opitii Adurni V. N. obitum. VIII.

Di Morinum Tutelares, quibus oppida cordi
Lenaca; Dii madidis Brugin adite genis.
Ille decus noſtrum, veſtro ſub numine Adurnus
Nobile Roi iugenis qui modo nomen erat.
Pontica iam quintum quo Conſule Curia fulſit:
Et Ligurum in flandris eſt renouatus honor.
Morte repentinâ (vix credidit ipſe propinquam)
Purpurei exceſſit ordinis è numero.
Et nunc ecce iacet mœſtum ſine lumine funus,

In Solymis patria mox tumulandus humo:
Hic vbi ſublimi conſurgit ad æthera mole
Templum, cui titulus venit ab vrbe Syra.
Quid proauûm decora ampla iuuant? quidve artibus auctum
Pectus, & ingenii tot cumulata bona:
Nobilibus porro noſtris quibus altior ibat
Solis vt exoriens obruit aſtra iubar?
Dum minus inſtantis lethi telo ictus abiuit
Illuc, vnde pedem nemo referre ſolet:
Heu vetulis indulta tribus nimis atra poteſtas:
Debuit Anſelmo parcere ſæua colus.
Nam cur fatales gaudent hoc nomine diuæ,
Immites etiam ſi iuuat eſſe probis?
Non ſenior valuit Chiron non Belga Melampus
Ferre nec Archigenes quæ medica eſſet opem.
Viuit iners Mercens, telluris inutile germen;
Vna cui ſedit cura fouere cutem
Et cyathos inter vacuum tranſmittere tempus,
Seu prandere foris, ſeu Domicœnia amet.
Viuit & Eurytion, media quem nocte per vmbram
Luna rubens thalamis inuigilare videt,
Virginis aut Nuptæ: ſperataque gaudia furtim
Quærere, quærenti rimula ſi qua patet.
Lupinus viuit graſſator, & æris aceruos
Vt cumulet, præceps fertur in omne ſcelus.
Occidit ante diem ingenuæ virtutis amator,
Præſidium iuris mite bonique tenax;
Occidit Opitius. Sic mors temere omnia carpit:
At durare diu deteriora ſinit.
Non iterum Patres mulcens ſermone diſerto
Eloquii ſparget mella niueſque ſui.
Nec plebis querulæ faſtidia turbida vitans
Tædia Pieriis diluet ægra modis:
Nec veterum hiſtorias faſtoſque euoluet auitos,
Triſte iaces feretro, magne Senator, onus.

Hoc tamen euentum ſolabere ſortis acerbæ,
Fulta ſtat incolumi quod tibi prole domus.
Non tua te curis coquet imperioſa Theano:
Mollis in Elyſium te vocat Aura nemus.
Et flabro meliore nouos tibi temperat ignes:
Quos Cephalus proprios vellet habere ſibi.
Te quoque credibile eſt auſum ſperare quietem;
Liqueris infeſtam quum moriturus Erin.
Fel abeat, quodcunque fuit. tibi noſter Agyieus
Defuncto officium carminis omne vouet.
Proſit amicitiæ tecum mihi firmiter ictum
Fœdus, & in dubiis non temerata fides.
Sæpe ſinu pleno comitata ſororibus octo
Serta, parata tibi Calliope ipſa feret,
Ac crines de more tuam deponet ad vrnam,
Nudatum feriens pectus vtraque manu.
Quique volucris equi manat de cautibus humor,
Rore pio lachrymas fundet, vt oſſa riget.
Sæpius intento procedens Delius arcu
Percutiet reſonum te veneratus Ebur.
Siue tamen fortunatis iam lætus in hortis
Otia agens pretium pro pietate capis.
Conſtanti pietate, per aſpera bella tot annis
Nata lues nequiit quam pepuliſſe gradu:
Seu colis ætherios tractus; vbi lacteus orbis
Panditur, Heroum cœtibus apta plaga,
Inter Maiorum monumenta ſepultus Aueto:
Et mihi ſupremo cultus honore Vale.

Ex Pſalmo LXXVI. Notus in Iudæa Deus. IX.

Notus in excelſo ſedet arbiter Orbis, & omnes
Peruigil in partes lumine cuncta notat,
Quæ Populi Regeſque mouent: ſeu iura tuentur
Publica conſtanter ſuſpiciuntque Polum,
(Numinis addicti obſequio, edictumque colentes,

Quæ

Quod Prætor monitis prodidit ille decem)
eu quæſtum ad propriũ intenti temere omnia verſant,
Soli Fortunæ dum famulantur heræ:
ordaque proſperitate feroces ebria geſtant:
Atque licere ſibi quæ libuere putant.
am fœdus nobis ſancitum rite vigebat,
Irarum atque odii fax procul omnis erat.
Paxque pedem optarat deſigere Belgico in orbe:
Terra fruebatur læta quiete noua.
t maris vnda minas ſubmiſſo tergore pondus
Veliuolum placidis ſtrauerat æquor aquis.
Aureaque æthereos voluebant ſidera curſus:
Viſaque ſunt noſtris aſtra fauere bonis.
pſe Deus iaculi lethalis ſpicula & arcus
Ruperat. ipſe enſes ſcutaque & omne nocens
eli inſtrumentum mutarat ruris in vſus:
Prælia pollenti ſuſtuleratque manu.
Tempora damnatis ibant exempta procellis:
Lux tranquila ſuum noxque terebat iter.
Cum Sequanum Rector collecto milite nubem
Miſcuit, & ſudos noluit ire dies
ongius. Hinc atri rumoris murmura, & inde
Suſpenſos dubio nos habuêre metu
Ancipitem ob cauſam: Pacis modò maximus Auctor
Nunc animi læuus ferrum acieſque ſtruat,
Deſtruat vt bene ſtructa ſibi? quis talia credat,
Credere ni cogat vndique ſparſa fides?
Vox populi, vox eſſe Dei, veterum ore parentum
Dicitur. Hanc ſapiens ſpernere nemo ſolet.
Ergo videbamur qui Martis ab impete tuti,
Arma iterum intutis ferre neceſſe fuit,
Ne nos tempeſtas inopina feriret in arcto,
Aut male munitis exitioſa foret.
Iamque dies præſcripta rotis inſtabat adactis,
Vltra quam nequiit frons ſimulata tegi.

Vlcus in abſtruſo percoctum corpore, auebat
Impuri puris tetram agitare luem,
Et vomere in noxas vicinis iure timendas:
Deterior poterat nulla venire foras.
Ilicet æternis è montibus ex ſeris ora,
Tu qui terrarum reſpicis ima Deus,
Luce micans clara, clara & mira, imò ſtupenda:
Senſu externati nam iacuêre ſtatim,
Qui modò fidenter ſibi ſubdere regna parabant,
Præmiaque ad patrios dira referre lares.
Rege trucidato plebei fraude Sinonis,
Cœpta remiſerunt inſidioſa piis,
Et vidêre palam; Rerum ſine præſide, nulli
Quamlibet auguſto bella ſecunda geri.
Dextra viris acri ceu frigore torpuit icta:
Languit infracti vis quoque fortis equi.
Numen, ſumme Deus, tibi terribile atque tremendũ e
Quiſnam animis auſit obuius ire tuis.
Canduit incenſum quoties tibi pectus in ira?
Ter miſer eſt ardens quem furor ille petit.
Nil opus alta graui quatias Superum atria curru:
Aut trifidum fulmen eiaculere tonans:
Pœnarum ſtant mille modi: quibus impia plectas
Pectora, teque probis vindicem adeſſe probes.
De cœlo patuit cunctis tua celſa poteſtas:
Intremuit tellus attonito ore ſilens.
Cum ſceleri infenſum te gens humana tuetur,
Laude Patrem gaudent accumulare boni.
Ad probra proiectos punit male conſcius horror:
Pro furiis tortor ſufficit iſte tribus.
Pergamus Domino genua ergo plicare potenti,
Votaque ſupremo munera ferre Deo.
Qui tetricos odit faſtus, qui frena Týrannis
Iniicit, & tumidos non ſinit eſſe minis.
Non ſatis hoc Regis docuit fortuna perempti?

Cãutio

Carior exemplis pluribus eſſe cupis?
ipe Quinque. libet ſeclis memoranda futuris
rodere, præſentes quod iuuet inde legant.
frustra antiquos compoſta reponere coner;
uia ſunt, cuiuis digerere illa licet.
Celta Henricus Franciſci filius hæres;
rmis incertum clarior anne toga,
ulpas cœlo notas (mihi crimina magni
incipis ingenio nunc reticere libet)
tædas natæ celebrat, ſimulacraque belli
udit eques, cerebrum cuſpide læſus obit.
ide confractâ prætenti roboris ictu:
uod fati impulſu diſſiluiſſe puto.
ucceſſor Rex nomine notus auito;
parſit vbi virus triſte Gibenna procax,
que in ſectas diuiſa furore nouello.
ſa eſt priſcorum temnere ſcita Patrum;
niique iugum ceruice mouere rebelli,
tentæ partes relligionis agens;
ulus adſeclis facilem dum præbuit aurem,
re putrefacta corruit atque lepra.
inus eximii fratres. Namque ordine Nonus
Carolus infeſtas in ſua fata manus
t Medeæ matris; præcordia ſuccis
a malis, vomitu dum reuelare nequit,
tam in peluim fudit cum ſanguine vitam,
te diem funus luctiferum arte maga.
s in regnum accerſitus ab axe Polono
cus duplici vulpio corde, Iouis
us iurando violat male perfidus, hoſtem
o ſibi Guyſiaden dedat vtrumque neci,
em habuit monachum, cuius ſicâ actus ad Orcum
ortuus inferna vulnera lauit aqua
tor Alenconius Naſica, ſuperbus eburnum
Quantumuis ſolium ſcandere non potuit,

Sceptra

Sceptra tamen geſſit, titulo ducis aucta Brabanti,
Et Flandri Comitis; *perpetuumque decus*
Affectans, meruit æternum dedecus, & mors
Iuſta caput nequam præcipitata tulit.
In Venerem putris nam tabuit ore cruento,
Aſſiduis ruptus membra libidinibus.
Ægra animi voluit quoties efferre loquendo,
Sanguine non valuit præpediente loqui.
Nam cruor in fauces atque os è pectore manans,
Preſſerat vndanti gurgite vocis iter:
Donec mille cruces perpeſſus in arce Iheria
Iuit Auernales flebilis vmbra domos:
Iure luens pœnas immanis ſæuitiæ, vrbis
Tot modò fœdarat qua iugulator atrox.
Expiet aut flammis illic admiſſa vel vndis:
Nex ſcelerum auctori tam tragico vna parum eſt.
Vlterius nil addo. Liquet reor omnibus, omnes
Exoſos Superis qui violenter agunt:
Ingenioque truces ſpernit cœleſte tribunal:
Inſeſſum Nemeſis quod tenet alta colens.
Vos igitur Reges, quibus æthere germen ab alto,
Diſcite iuſtum humili mente piumque ſequi:
Nec ferro pacis communia rumpite vincla:
Imminet à tergo Numinis ira feris.
Poſtquam Francorum Princeps hoc nomine primus
Ticini ad ripas captus ab hoſte manu,
Cæſareis aquilis tria cedere Lilia vidit;
(Debuerat cœlum qui prece adire pia,
Quo patria abiectum ſe in ſceptra reponeret ille,
Supplicibus nunquam qui negat eſſe Pater)
A cœlo Byſantinam, cor vertit ad vrbem,
Auſus cum infido fœdus inire Scytha:
Et ſua lunigeris committere gentibus arma:
Seque palam infami dedecorare notâ.
Scilicet vt regni ſidus *totum impleat orbem*,

Con

Cornua ab externa turgida ſumpſit ope,
...m veritus Domino Maumethem apponere Chriſto:
Et miſcere leui fronte profana ſacris,
...o in præceps gens viſa Valeſia abire:
Nec bene Borbonidum regius auxit honos.

In Iani Gruteri inſcriptiones. X.

...priſci nobis olim poſuêre parentes
...genii atque animi ſigna notanda palam.
...decus partum memorabile pace vel armis,
Secula quod poſſet ſera monere ſu...;
...aque conſumpſit fatali dente vetuſtas,
Egregium patiens nil ſupereſſe diu.
...go aut in tenues reſoluta abiere fauillas;
Aut laceram faciem vix reparanda gerunt.
...c vbi marmoribus tot credita ſcripta politis
...abant Romano quæ numeroſa foro?
...ficique manu ſplendeſcere iuſſa metalla,
Et præferre catis tot documenta notis?
...a vbi nunc arcuſq; Ducum populique Lauacra:
Et Capitolino templa habitato Ioui?
...unni nocuere: magis tamen horrida bella:
Partem maiorem diripuere Getæ.
...e Getæ atq; Hunni, genſq; effera Vandali, in omne
...rona nefas, ipſis aſperiorque feris,
...Mauſolæi moles euerſa ſepulchri eſt:
...c vacua Agrippæ cœlum imitata domus.
...in domus ipſa Deûm, cecidit vetus aurea Roma;
Ruderibuſque ſuis obruta penè iacet.
...licet ingeniis etiam pugnauerit ætas,
...ube vetuſtatis euoluenda graui;
...tima ſunt æuo patrum noſtroque reperta,
Multorum meritò quæ ſtudium acre probant
...millis illi ſane exornentur & haſta:
...umma modò cedant ſponte trophæa tibi.

Nam

Nam tua promeruit ſupremum induſtria honorem,
Poſſidet & famæ principem in arce locum.
Perge agedum Grutere gradu pertendere pleno,
Et bene conceptum prodere dexter opus.
Gloria victrices plectit tibi ſedula Lauros:
Iamque tua ad cœlum nomina laude vehit.
Palladis auſpiciis ſodes molire triumphum:
Sumere palmatam fas tibi iure togam.
Fercula diſtincto præcedant agmine currum:
Doctaque per titulos diſta ſubinde nouent.
Ordine mox iuſto præciſis molliter alis
Tempus; & ingenti voce tua acta canat.
Poſt vultu in terram proiecto mœſta ſequatur
Barbaries collo vincula ſerua ferens.
Ipſe tuo Elogium decori hoc præfigo volenter;
Liuida quod triſti lumine turba legat:
Quæ congeſta vides digeſtaque corpus in vnum,
Mille locis hoſpes ſparſa ea nuper erant.
Smetius inceptor: prorector Lipſius audit,
Ianus perfector Geryon eſſe poteſt.
Quis ſatis hunc laudet? tumulo veteri excita Roma
Tollit honoratum ceu ſolet ante caput:
Nec ferrum aut flammam metuit; ſecura ſenectæ
Gruteri æterna eſt munera facta nouo.

In lachrymas Fr. SvvertI. XI.

Mites ô *Lachrymæ*, dulci quas fudit amaro
Miſtus amor *SvvertI*, vos dolor ipſe facit
Felices, pius iſte dolor: modo munere cuius
Fons nouus Aoniæ largiter auctus aquæ
Surgit, & exundans late telluris in orbem
Æmulus it lymphis Bellerophontis equi:
Orteliumque decus Lethæo è gurgite raptum
Per populi ora frequens eximio amne vehit:
Ite perennanti ventura in ſecula lapſu,

Ad famam vobis iam patet ampla via.
u virtutis *Svvertl*, macte indole clara,
am tua noteſcit trans Acherunta fides.
æ diſcunt hic te reſonare Cupreſſi,
olliter ad ſtrepitum ſubſiliente Styge.
a tibi ramos natiuo purpurat auro
rbor Auernalis. pomaque fulua parit.
entumque chori per campos aëris apto
armine certatim nomina veſtra canunt.
que ea præportant conſcripta in cortice myrti:
icis aut patulæ robora plena fauis.
ue aliquis de gente ſita, miratus vtrumque,
xoptat ſimili fœdere parque iugum.
te.inquam cineres qui non amat oſſaque adempti,
cæuus: & in viuum lenti animi ipſe fuit.
bi prætextæ explicuit noua germina veſtis
erba recens, iaculis ſolſtitii icta. perit.
Amor ille poteſt ſincerus & eſſe & haberi,
tora qui fati traiicere alta poteſt.
s in *Orteli* Manes tuus incitus ardor
rat ab expletis integer obſequiis.
nteſque mouet. tam pulchræ mortis honorem
idet his credo Semideûm ipſa manus.
e ſua & vigeant illi: poſt funera virtus
rat ſe propriis vſa tenere bonis.
decet inuidiæ labes ſine corpore vitas:
ſepulchralis arſit in igne rogi.
te concordes animæ: tuque optime longum
felix gaude in honore tuo:
e memor *Svvertl*, cuius modo munere raro
dire in lucem conſpicis has *lachrymas*.
lachrymas, quæ te furuis miſcerier vmbris,
bſcuraque tegi non patientur humo.
caligantis raptum de Tænari operto,
d cœli ſurſum culmina laude ferent,

Inſignem-

Inſignemque locum ſtatuent ſibi tractibus illis
Sole graui accenſam quâ iuuat vnde Nepam.
Qua flectunt gemini ſtellantia flumina Piſces:
Aut Caper in ſalſo gurgite lætus agit.
Quaque Hyades ſeptem ſcandunt Aquilonia templa.
Aut liquidi Delphin marmoris alta colit.
En Tros emeritam ſuſpendit Aquarius Vrnam:
Miſcet & hoc potius nectare vina Ioui.
Ipſa nouum ſitiens haurit cratera liquorem:
Specta, alia condet lactea rore via.
Eridanus ſuperum ne plurimus occupet æquor,
Laxius effuſi contrahit amnis iter.

Epitaphium Abr. Ortelii. XII.

Si nequit vnus homo tabulis componere terras,
Separat immenſo quas Pater ipſe ſolo:
Et tot inacceſſas auidi maris æſtibus arcet,
Multorum *Orteli* ſedulitate tua
Inſtar habes, cuius populatim didita in oras
Omnes terrarum clara *Theatra* meant;
Nec ſecus illuſtrant Orbem veteremque nouumque
Quam nitidi Solis flammicomantis equi:
Tunc cum ſublimes per ſidera verna feruntur,
Aut ardent almæ Virginis in ſpeculis.
Siue homini munus dedit hoc fauor ætheris vni;
Vni præ reliquis contulit omne tibi.
Æquiter indultum tribuit ſeu pluribus, acri
Qui ſtudio Orbis amant explicuiſſe ſitum;
Et fabre pictor ad verum effingere Mundos,
Is tu præ reliquis omnibus vnus eras.
Vnus eras, dum noſter eras: nunc alite læti
Ad Superûm ſedes indigitatus abis.
Cur querar? illa tuæ virtuti congrua ſors eſt.
Sic decuit celſam te Iouis ire domum.
Scilicet vt magni celebres pallatia cœli,

Siderea quamuis luce notanda micent.
Cælicoliſque nouum ſtatuas ſuper aſtra Theatrum,
Quod Libys obliquo lumine ſpectet Atlas.
Tueturque genu flexo vis Herculis alti:
Seque palam agnoſcant par potuiſſe nihil:
Cum terram ornaris, quid ni Deûm in arce locatus
Coſmographi vero nomine numen agas?
Ecce tibi ponit ſolenne Adripia ſacrum,
Hic ædem diui quâ Michaelis habet.
Totque tuas dotes ne dens grauis atterat æui
Officioſa parens marmore & ære colit.
Gnoſias ecce tibi radiat liquido igne corona,
Vt dignum merito cingat honore caput.
Accedunt patrij nota pietate ſodales;
Aptaque Pierio cum grege ſerta ferunt.
Quos inter Princeps facundi Lipſius oris,
Defuncto carmen exequiale canit:
Quale nec in denſis nemorum Philomela viretis,
Aut fluuij ad ſalices emoduletur olor
Nec ceſſant Vriendi Gandenſis mellea plectra:
Illa fide inſolitum ſuauicrepante ſonant.
Dumque ſonant, vocis reſonat pia carmina imago:
Vix meminit notas Scaldis inire vias
Bechius auctor adeſt, præſignis Apollinis arcu:
Clarior à tumulo quo tibi ſurgat honos.
Hunc Dea Calliope tinctis in nectare telis
Excutit, & mortis ſpernere iura iubet.
Ipſe ego quo poſſum memori tua funera verſu
Proſequor, & rutilis ſpargo ſepulchra roſis.
Hiſque tibi numeris veterum de more parentans
Balſama diffundo, vinaque miſta fauis.
Macte decus Patriæ coeli nouus incola macte:
Semper ad Atuaticas laus tua viuat aquas;

FVNVS LIPSIANVM.

Epicedium. I.

Dum cœli faciem Veneris face Lucifer ornans,
Obtectam niueo lumine ſpargit humum:
Noxq; recentantis telo percuſſa diei
Paullatim tenebris cedit operta retro:
Dum Zephyri aura ſonore volucri perſtrepit arua,
Et matutinæ dulce queruntur aues:
Hîc ego quâ Morinos obit vnda ſuperflua campos
Morte tua *Lipſi* triſte ciebo melos,
Quale per has ripas vda proiectus in alga,
Ipſe ſibi ſiticen præcinit albus olor.
Ergo ſerena tum ſiue incolis æthera ſiue
Monte ſub Elyſio templa quietis habes:
Occaſum ad Solem dum te fleo Solis ab ortu,
Præſens cultori ſubijce verba tuo.
O mihi non auro carum caput, ô patriæ ingens,
Gloria, & immenſi publicus orbis amor.
Non ego amicitiæ repetam primordia noſtræ
Dilia cum placitam accendit vtrique facem,
Inque iecur puri flumen conduxit amoris,
Dulcius ambobus quo nihil ante fuit.
Mox Dubis vnanimes multum admiratus, in orbem
Subſtitit, ad montis circitor ima ſacri;
Hîc vbi conſpicuam leuat alta Veſontio frontem,
Stringeret vt nexu corda vtriuſque magis.
Strinxit, & in Sequanos Dolam prouexit ad Vrbem:
Hei mihi conuictus quàm breue tempus ibi
Contigit, affixit lecto te peſſima febris,
Et leto enectum te prope ſæua dedit.
Noluit hoc Numen, quod deſuper excubat, illo
Præſtite ſalua tibi vita ſuperſtes ijt.
Inde ita diſtracti. Tu Norica regna petiſti;
Me calor optatam traxit in Italiam.

Nec loquar vt rurſus nos iunxerit Attica Brugis,
Cum fera tempeſtas te Namuræa domo
Expulit armorum tunc excita Belgica motu
Intumuit Ducibus non bene fiſa ſuis.
Tecta laremque tuum fugiens tu certus adiſti
Non renuente Deo tecta laremque meum.
Fregimus hîc curas vino & ſermone ſuaui:
Primus amicorum tunc tibi viſus ego.
Oceanum donec placuit tibi traijcere æquor:
Et belli è tuta deſpicere arce mala.
Pertulit incolumem te trabs abiegna per vndas
Lugdunum-Batauo conſtituitque ſolo.
Obuius occurrit paſſis tibi Douſa lacertis:
Iuſque ſuum in patriam credidit omne ſcholam,
Augendam magis atque magis ductu tuo & arte:
Namque iuuentutis Dux vigil vnus eras.
Muneris impoſiti pondus cum laude tuliſti:
Leyda Viro potuit non potiore frui.
Illa mihi chartis commiſſa fidelibus olim
Aonides vltro per populi ora ferent.
Nunc anguſta dolor præcordia preſſit & acri
Muſa iacet luctu pæne ſepulta mea.
Atque mari ſenſim ſurgens Aurora rubeſcit:
Et Sol compulſos ad iuga frenat equos.
Ergo iter iniunctum poſtquam rota Solis obiuit
Illuſtrans radijs quidquid vbique ſuis.
Æquoreas currum ſubmerſa recondit in vndas.
Nox tamen ad Circi curricula acta redit.
Purpureaque iterum candens rigat omnia luce;
Quæ nox iniecto texerat atra peplo.
Nos vbi dira ſemel leti manus impulit actum eſt.
Labimur infracti, nec niſi terra ſumus.
Lumina mors claudit deuincta ſopore perenni:
Et lapis inſculptis ſtat ſuper oſſa notis.

Linquis,& heu numquam poſt rediturus abis?
Te viuente dies ibant mihi lumine læto:
Præluxit ſtudijs fax tua clara meis.
Hinc eſt Lernutium quod nouerit vltima Thule:
Diſſitus aut vltra eſt ſi quis in orbe ſinus.
Pennas tu noſtris fabricaſti Dædalus alis:
Et viſi cœlum currere poſſe ſumus.
Nec tamen Icario ſignauimus æquora caſu:
Tanti eſt, in libris nomen habere tuis.
Illos fama vehit ſolui metuente volatu.
Inque ſua lectos æde Moneta locat.
Vnde procul mundi partes vulgentur in omnes
Quattuor extendit qua poſitura plagas.
Fortunate quater felix animi atque laborum es,
Præmia promeruit quæ tuus ardor habes.
Inuidiam viuus deuiciſti Hercule maior.
Nam niſi poſt obitum laus mera ceſſit ei.
Nos contra miſeri, tanta indole præpropere orbi
Mœſtiter in tenebris viuimus, & queruli
Quærimus ex oculis ablatam. Dique Deæque
Nullius hæc nobis reſtituetur ope?
Ecce iacet Virtus magni ter maxima LipsI,
Pallade cum docta Muſæ & Apollo tacent?
Debueras fatum crudele auertere Pallas
Gorgonis obiectu, iuſque tenere tuum.
Aſpice compoſiti poſt funera triſtia LipsI,
Lux mihi rapta mea eſt, res tibi fracta tua eſt.
Pone haſtam Virgo, clupeumque & monſtra Meduſæ
Quando duella geres, ſi modò lenta vacas?
Debuerant Muſæ precibus mollire tonantem
Vellet vt infirmo dextram adhibere Pater.
Nam Pater ex æquo Rex Iupiter omnibus idem
Virgineas nollet reſpuere aure preces.
Mnemoſynes natæ contundite pectora palmis,
Illa gregis veſtri gloria priſca perit.

Debuera

Debuerat Vati medicus ſuccurrere Apollo.
Seu cantu aut herbis danda medela foret.
Frange arcum, & ſparſos in tergum ſcinde capillos,
Sublata eſt capitis Phœbe corona tui.
Lipſius hanc ſecum ſuper aurea ſidera vexit:
Et fronti impoſitam ceu diadema gerit
Sed neque Mercurius potuit dare nobile Moly,
Laërta genito quod dedit ante Duci.
Scilicet acta Deûm mors importuna coërcet.
Nec metuit ſuperis ponere iura ferox.
Quare delitijs toto de pectore pulſis
Inſolabiliter conqueror atque gemo:
Non ſecus ac Philomela Nepotis funera mœrens
Vrget flebilibus ſaxa nemuſque ſonis.
Ora fatiſcentis luctu lanat humor, vt æſtu
Fundi Pœninis nix ſolet icta iugis.
Bacchica ſic vitis lacrymas è palmite mittit,
Agricolæ curua falce putata madens:
Nec mœſtum ceſſant oculi manare liquorem
Prata licet ſitiens vrat adulta dies.
Pergite Pierides, cœli dum ſcandit in arcem
Phœbus, & ex alto ſpectat vtrumque mare.
Nunc paullo grauiora canam. ponti æquora quando
Strata quieuerunt, & volucrum ora ſilent.
Bella quaterdenos tulimus iam ducta per annos,
Bella tremenda ſolo, bella tremenda ſalo.
Commodo Mars fauit nobis, nunc adfuit hoſti,
Miſcens infandas victor vtrimque vices.
Teſtis erit Nereus per cærula ſanguine fuſo
Sæpe ſuos fluctus erubuiſſe nefas.
Teſtis & alma Ceres cæſis viduata colonis,
Et flauam toties in ſegete vſta comam.
Pan quoque teſtis erit, mutare coactus ouile,
Et pede ſollicito tempe aliena ſequi.
Quid memorem Satyros, paganaque numina Faunos?

Naïadum tenero vis mala facta gregi eſt.
Siluarum latebras credis texiſſe Dianam?
Turba latrocinijs expulit inde Deam.
Vidimus euerſas ipſis cum ciuibus vrbes:
Ruraque proſtratis plena cadaueribus
Impune Harpyis licuit agere vndique prædas,
Vnguibus incuruis, glutineoque pede.
Per ſcelus aggeſſit ſi quis ſemel aëris aceruos
Ob pretium in pretio eſt, nec ſua furta tegit.
Proſequar vlteriora? licet. patet area maior.
Bella Gygantæis vidimus acta modis.
Impia gens Diuos violare proteruiter auſa eſt:
Inque ipſum effrenis ſuſtulit arma Deum.
A fundamentis ſunt imitus eruta templa,
Credas Eumenidum verſa fuiſſe manu.
Relligio pedibus vulgi calcata, profanos
Horret ad inſultus, & ſua damna gemit.
Cum pietate fides antiqua receſſit ad Indos:
Candor abeſt. regnum peruicus error habet.
Non ita Delphorum corruperat aëra Pyrhon
Olim quum vaſto corpore preſſit humum
Exhalans atram tetro de corde mephitim,
Quot nos inuoluit turba miniſtra malis.
Hæc mala in exitium gentis ne tendere poſſint
Ingenijs veterum Suada tua vſa catè eſt.
Inſtruxitque palam Reges. Regumque ſequaces
Scripto. quo nullum doctius & melius
Prodijt in lucem Calathis date lilia plenis
Candida. & auctori dextera plaudat auis.
Nam tibi ciuilis vitæ ratio omnis ad vnguem
Exacta eſt. princeps deſinat eſſe Plato
Laudis in hoc cenſu. Nec palmam ſperet ab iſtis
Alter Athenarum doctor Ariſtoteles.
Magnus Ariſtoteles maior Plato. cedat vterque
Victori tradens lampada ſponte tibi.

Quod

Quod niſi dextra lucris multorum addicta fuiſſet
Pax monitis eſſet conſtabilita tuis.
Oppidaque illæſis perſtarent integra muris:
Largaque fruge bona mater ouaret humus.
At tibi defuncto quid dignum patria ſoluet?
Debita quæ quæ merces ſumma merentis erit?
Non ſi Pyramidum ſumptus ad ſidera tollat;
Aut opere auguſto pulchra ſepulchra ſtruens
Mauſoli Regis ſuſpendat in aëre molem
Vlla tuæ laudi ſunt monumenta ſatis.
Nec lacrymæ proſunt, licet omnibus vndiq; Belgarum
Vbertim ex oculis gurgitis inſtar eant.
Iupiter ipſe olim raptum Sarpedona fleuit:
Et fleuit Natum Calliopea parens.
Nec tamen eſt ſuperis Sarpedon redditus oris:
Orpheaque in vitam fata redire vetant.
Congere ſerta puer, lauroſque adiunge virentes,
Et dic, his *Lipſi* ſit tua macta cinis.
Vt nitet æternum fragranti ſtipite Laurus
In cœlum arrectis exſpatiata comis:
Sic nitet, & ſuperûm te gloria cœtibus addit,
Magnificumque tibi fert ſine morte decus.
Spiritus ex humili ſublatus in ardua, viuit
Plena voluptatis ſunt vbi regna pijs.
Hic contingi patitur ſe lumine claro
Numinis æterni Filius ore ſatus.
Oraque diuino geſtans fulgore decora
Siderijs epulas ſufficit vſque choris.
Chriſtus imago Patris, Patris ſapientia Chriſtus,
Cuius inexſtincta cor pietate flagrans
Fudit in æternam nobis mera mella ſalutem
Edulcare quibus fas genus omne mali.
Ille piam mentem dulci perfundat amore
Quo pretium noſtri ſanguinis ante luit.
Finio. Surgendum eſt. Titan cadit in mare præceps:

Inuitumque monet Veſper abire domum.
Sit tibi terra leuis. poſt fata etiam vltima Lipſi
Phœnicem ſecli te iuuet eſſe tui.
Donec fila neet Lacheſis mihi candida, ſemper
Februa dona tibi, certaque ſerta feram.

Epicedium. II.

Louanij colles, & mœnia nota Camœnis,
Quique ſacram Phœbo Dilia fundis aquam,
Cernitis atratos in veſtibus ire ſcholares,
Et loca quæque nouis vndique mœſta ſonis?
Si præſaga mali vobis vis inſita, ſcitis
Tempus quo triſtes vos etiam eſſe decet.
Ecce pari in cœtu iuueneſque virique queruntur
Sacra Profeſſoris licia rupta ſui.
Dicite vos colles, vos mœnia dicite, tuque
Vincens Pegaſei Dilia fontis aquas,
Dic quoniam nobis abceſſit Lipſius ille
Qui modo voce potens ſaxa mouere fuit?
Qui quoties linguam flexit modulante loquela
Attinuit fluuij præter-euntis equos.
Auritaſque trahens quercus, & murmura ſiſtens
Ventorum Muſæ filius alter erat.
Ipſo Thrace modis multis pollentior: ipſi
Mercurio ſimilis parque crepante lyra.
Nos igitur quoſcumque dolor conduxit abîſſe
Tale decus querimur, cauſſaque noſtra proba eſt.
Nec querimur noti tantum: dolor attigit illos
Quos procul ignotos extera nutrit humus.
Omnes in luctum vnanimes lacrymaſque feruntur:
Ferreaque incuſant fata, neciſque manum.
Eximiè Vrbs Peruſina parentans Lipſio honorem
Externo hunc habuit ſoluere quem Satrapæ
Vix ſolita indigenæ eſt: proceres venêre citati
Ad iuſto exequijs concelebranda pie.

Ordi

rdine flammarum longo luxêre plateæ:
Crebraque planxerunt turribus æra cauis.
ereus eſt centum pluresque oblatus ad aras,
Proque quiete viri myſtica facta ſacra.
oncio ſolennis conferto edicta theatro
Ipſius in laudes ingeniosa fuit.
ec ſatis, abſenti vacuum ſtruxêre ſepulchrum
Publice ad impenſas largiter amplifici.
mnia quæ viuo propere ſunt præſtita, & omen
Inſtantis leti præcinuêre ratum.
extili nam menſe repens quum rumor obiſſe
Diceret, incerto certam habuêre fidem.
artius at morbo fractum mox abſtulit orbi
Non veritus damni tam grauis eſſe caput.
ed quid mota ſolo tellus fremit? An fera ſenſit
Vulnera quæ nobis intulit atra dies?
ſta dies Solem Belgi quæ noxia ademit;
Et nos palantes deſerit in tenebris?
n potius Phœbi trepidans cortina remugit
Nobiſcum gemitus ingeminare parans:
eſijt ex antris oracula mittere Phœbus:
Et tripodum perijt diſperijtque fides.
rbis Louanij, Nam mens obit omnia, præſens
Omnibus, immenſi numinis igne vigens
Terraſque campoſque maris, cœlumque profundum
Vrbis Louanij ſubſiliêre iuga.
lla velint noſtris finem poſuiſſe querellis:
Vt poſſint, tales prodere viſa modos.
Cur morti temere conuicia dicitis, & cor
Torquetis? Num mors nomen inane gerit?
Ianua mors vitæ eſt, vitæ melioris adire
Sidera nemo poteſt hæc niſi ſternat iter,
Lege Dei lata, facinus quis neſcit auitum
Quo generis noſtri concidit ictus honor?
Eſt operæ paucis factum memorare, profecta

Vnde in nos labes venerit alta mali:
Namq; malum hoc anceps. Mors ingruit aſpera prauis
Contra boni ad fontem nos agit acta bene.
Omnia condiderat manus omnipotentis, & omnia
Vni crediderat, ſubdideratque viro.
Illi nupta fuit, ex oſſibus apta mariti,
Qua ſocia vitam viuere dulce fuit.
Vſibus amborum regio deſcripta virebat
Nullis non opibus fertilis aucta ſoli.
Cuncta ait iſta Deus vobis decerpere fas eſt:
Arbuſti vnius carpere poma nefas.
Viuite, delitijſque fruentes fœdus inite
Connubiale tori: ſeclaque læta date.
Viuite, felices eritis ſi condita mente
Sit vobis vocis fata tenere meæ.
Sin, manus in mundo eſt quæ terga rebellia pulſet:
Cum gemitu functos nex inopina feret.
Viuebant memores edicti. Vidit ab alto
Orcus, & inuidit: furta doloſque parat.
Pelle colubrina tectus Nymphæ exhibet ora,
Amplexus robur arboris auricomæ.
Inde vibrans ſtrictum linguæ pellacis acumen
Præſtigijſque vafer luminibuſque micans
Sume inquit pomum & guſta: delectat odore,
Aſpectu gratum eſt, ora ſapore iuuat.
Eſum interdixit vobis Deus? audio. fruſtra eſt:
Poſt eſum nouit vos fore namque Deos.
Idcirco pauidos agitat formidine mortis,
Quod ſimilem cupiat neminem habere ſui.
Reſtitit ad tempus Virgo, mox edit amatum,
Inque gulæ crimen traxit auara virum.
Vix ea patrârant Deus ambulo venit in hortum:
Pectoraque incuſſo pertimefacta metu
Verberat his verbis. Meruiſtis iudice pœnas
Numine, iam mortis viuit vterque reus.

Iſta ſimul vobis veniet, generiſque futuri
Vltrix proporro tendet in omne caput.
Ne trepidate tamen: ratio nam certa ſalutis
Eſt prouiſa mihi. Mors fera morte cadet
Vnigenæ noſtri, qui Virgine natus obibit
Vt vos a mortis conditione truci
Liberet Hoc factum. Natus Deus: illa necata eſt:
Sic manet hæc cunctis vna terenda via.
Imponat vulgo popularis opinio leti:
Ne vos à vero deuius error agat.
Vos Sophiearcanos vltro deducit in hortos,
Et penetrare oculis abdita quæque dedit.
Deſinite ignaris aures præbere ſophiſtis,
Plus æquo mortis qui fera tela pauent.
Nil perit omnino, reſolutum abit omne priores
In numeros rerum quidquid hic orbis habet.
Corporis hunc textum prorſus Natura retextum
Accipiet rurſus. Mens animata manet
Morte carens, variæ ſed ſorti obnoxia, degit
Nunc læta, extremis nunc male merſa malis.
Excultis virtute animis patet ætheris æquor:
Tartara peruerſos antra ſub ima trahunt.
Qui ſtudio recti capitur, bonus eſt & habetur:
Otia qui captat turpia, ſegnis iners.
Pro meritis ergo merces accedit vtriq;
Hic adit Vmbrarum, luminis ille loca.
Hæc fati ſeries: fato parere decorum eſt:
Qui refugit nexum vis violenta rapit
Deduci præſtat: placide deducitur ille,
Qui ſequitur Numen promtus & obſequitur.
Ordo regit mundum Rex ordinis eſt Deus ipſe.
Morigerus tanto quis neget eſſe Duci?
Scripturæ veteris ſacrata volumina noſtis?
Noſſe palam eſt clamant cuncta ſubeſſe Deo,
Et ſupereſſe, leues ierint licet auia in auras

Omni-

Omnibus obtritis extenuata notis.
Theſauri ingentes Domino rerum vndiq; conſtant
Ex nihilo hoc totum qui fabricauit opus.
Lipſius excelſis igitur nunc degit in oris,
Et cœli choreas temperat arte ſua.
Nec lyra cœleſtis nec olor noua carmina tentant:
Mirantur numeros illius atque ſilent.
Vranie venerata virum adſurrexit eunti
Ad ſuperos, qua gens ſemideûm alta colit.
Oſſa ſiti quamuis capulo condantur in iſto
Marmoris impoſiti quem graue preſſat onus,
Parte ſui meliore tamen tenet arua piorum:
Hinc lacrymas veſtras deſpicit & gemitus.
Quaque fuit pietate dolet vos vſque dolere:
Et facili monitus hos bibere aure cupit
Quid lacrymis viſum vobis mea funera flere?
Vita peracta mihi eſt, morſq; ſubacta mihi eſt.
Æger eram nuper, nunc ſoſpes & integer, extra
Morbos & curas incola lucis ago
Æternæ lucis verus adſecla. ponite luctum,
Et læti vitam ducite ſorte mea.
Summa petit virtus: via nulla eſt inuia gnauis,
Huc adſpiret, amat qui comes eſſe meus.

Epicedium. III.

Exequias mecum comites ſimul ite frequenter,
Cura quibus culti cordis & oris adeſt.
Non rediturus abeſt nam flos populi vnicus ille
Qui modo formator cordis & oris erat.
Lipſius Aonidum antiſtes, Sophiæque medulla,
Par cui ad eloquium nobile nemo fuit:
En iacet impoſitus feretro ſine luminis vſu.
Voce ſine, & digitis quinque mouetur onus.
Ne fletu tumulum vano rorate dolenter:
Facta Viri potius tollite laude pia.

Na-

Nam quamuis merito ſati- lugemus ademtum,
Et deſiderij vis animum acris agat:
Sors tamen in planctus prohibet nos illius ire.
Cur? cœlo miſſus cœli iterum alta tenet.
Quem Themis in ſuperis voluit ſocium eſſe Deorum,
Hunc mœrere minus nos ratio ipſa monet.
Ennius ante pater vetuit ſua funera deſ ri,
Pectore non poterit Lipſius eſſe pari?
Maior erat dum noſter erat. Tot ſcripta diſerta
Teſtes virtutis præ rata ſignà ferunt.
Luce tua fulgens volitas Lipſi omnium in ora:
Et tuus à ſero funere viuet honor.
Nil vltra neruos morti concedis & oſſa:
Ingenio nullam vim Libitina tulit.
Ducta tibi Auſon. dum priſcas ita vita per artes
Crederet vt Latium te genus eſſe Remi.
Cecropio maduit ſic mens tua plena lepore,
Accola vt Hymetti cederet ipſe tibi.
Non petere externas merces orientis ab orbe
Nec captare lucrum trans mare cura fuit.
Non gladio munire latus, non caſſide vultum,
Bellaque ciuili cæde cruenta ſequi.
Nec te per cuneos egit populi æſtus hiantem,
Spreuiſti fallax ambitionis iter.
Otia dia tibi placuêre, nouemq; Sororum
Orgia per quæ laus creſceret aucta tua.
Creuit, & in cœlum plauſis ſe ſuſtulit alis,
Cædere quas cani falx nequit vnca ſenis.
Porticus admiſit adytis te Stoica apertis:
Zenonis ſocium teque Cleanthis habet.
Quam penitus decorare volens Senecæ antra ſubîſti
Preſſa ſitu veteri, ſentibus hirta nouis:
Detergens runcanſq; ſolum nitidi æquoris inſtar
Illa iterum cogis luce vigere ſacra
Iudicii ingeniique tui. Conſtantia parta eſt

Hinc tibi, fortunæ nulla agitanda vice:
Terſum opus eximiumq; ſatis quod nemo celebret
Diuinum plane ni fateatur opus.
Hinc fines animo certi moreſque ſine vlla
Labe, per incertum te ſtatuêre mare
Mortalis vitæ aurigam dextrumq; probumque,
Qualem ſecla patrum vix habuêre prius.
Horum ope poſt quoq; fata perenni es nomine clarus
Et dum Sol mundo lumina ſparget, eris.
Horum decretis ſemper feliciter vſum
Aeris te nunquam cepit auarus amor.
Cum tibi Rex Gallus montes promitteret aureos,
Et puppim veheret aura ſecunda tuam,
Sorte tua contentus amaſti viuere tecum,
Velorum plenos & tenuare ſinus.
Nec potuit te Roma caput rerum allicere ad ſe,
In te prona licet Principis aulla foret:
Principis auguſti, Domino qui primus ab illo eſt.
Quo maius nihil eſt, nec prius eſſe poteſt.
Nec ſibi Doctorem potuêre adſciſcere Senæ
Larga eſſet Thuſci cum tibi dextra Ducis.
Nec te Felſinei colles: Patauî ardua nec te
Mœnia traxerunt in ſua ſacra ſuum.
Hinc Veneti quamuis inſtarent ſedulo, & illinc
Purpura Boiorum ſollicitaret idem.
Omnes certatim te præmia ad ampla vocantes,
Qualia nec genitis ſe penes addere ament.
Sed viſum in patria tibi degere corporis ægro:
Louanij placuit dulce piumq; ſolum.
Ergo hic fixa domus, nulli non hoſpita docto:
Quam propriam virtus priſca libens coluit.
Hîc tibi Romanæ miracula prodita gentis:
Hîc celebrata Crucis ſunt monumenta ſacræ:
Plurimaque in lucem miſſa immortalia ſcripta:
[illegible] quæ veneranda leget.

Nulla quibus robigo æui carioſa nocebit
Non ſi Liuoris dente ſit acta nigri.
O vulgi mens læua leuis? Quis fingere pectus
Artibus his capitur? Quis bona ſortis adit
Ingenuæ rectis oculis? vix commoda pauci
Expendunt dociles quæ dare Pallas habet.
Formatur ſtudiis iſtis inſcita iuuentus:
Decrepitum oblectant erudiuntque ſenem.
Ornamenta ferunt rebus iucunda ſecundis:
Perfugium aduerſis præſidiumq; gerunt.
Siue domi maneas, fomenta domeſtica præbent:
Ad latus ire parant ſeu libet eſſe foris.
Poſt obitum quoq; perſiſtunt in amore, & honorem
Cultori adfirmant nec periiſſe ſinunt:
Hinc populi pendent cupidi, Regeſque Duceſque
Qui ſecum noſunt geſta ſua alta mori.
Nam virtus celata iacet velut obſita nocte:
Gnauus ab ignauo diſtat abeſtque parum.
Si careat calamo fidi ſcriptoris vterque,
Qui benefacta probans improbet acta male.
Tanti etenim quiſq; eſt. decoris quantum adſtruit illi
Gloria præclaris macta virûm ingeniis.
Hæc primis hortor iuuenes colite impigri ab annis,
Vos pudeat ſteriles frugis obire dies.
Si veſtri vobis cura eſt patriæq; , nec eſſe
Vultis fatali mortis in arbitrio.
Aſpicite vt *Lipsi* nomen totum impleat orbem,
Et tumuli rupto marmore celſa petat,
Pectoribus noſtris præſens ceu numen inhæret:
Spernit & e pariis eruta ſaxa iugis.
Illius ergo ſacros Manes celebremus & Vrnam,
Cuius in anguſto tot bona clauſa ſitu.
Iſtaque ſol nainus *Iuſto* ſolennia nobis
Annua quæ referat ſæpe colenda dies.

Epicedium. IV.

Scæua dies hæc eſt, ſignandaque vellere nigro,
Qua fractus morbo Lipſius hinc abiit.
Nunc de more comam cingat mihi mœſta cupreſſu
Veſtis & in geminos defluat atra pedes.
Quidquid prata gerunt florum campique nemuſq
Spargat humum ſacro qua cubat vmbra ſolo.
Conde age nube caput Titan qui lucis es auctor:
Lux eheu nobis aurea abacta modo eſt.
Quid blandi fruſtra redierunt tempora veris?
Peſſima ſublati ſæuit amoris hiems.
Triſtitiæ ob duxére animum mihi nubila ſpiſſa,
Soluere quæ ſolus Lipſius ante ſolet.
Nam veluti terras adſtrictas aura relaxat
Verna ſoli pingens germine terga nouo:
Alloquiis ſic ille ſuis mea pectora mulcens
Gaudia ſollicito candida ſæpe dedit.
Ante oculos igitur noſtros ponatur imago
Illius, exhilaret quæ mihi triſte iecur.
Sed memori nihil hac nobis opus; hæret in ipſis
Viſceribus penitis Lipſius arce ſua.
Nam meliore loco poſt fata nouiſſima nuſquam
Exſtat. Habet ſedem cor ſibi rite meum.
Inuide quid ſpectas? præcordia cernere noſtra
Si poſſes: poteras ora videre Viri
Cœlitis hîc depicta manu non dextera Apellis,
Zeuxidis aut docta Parrhaſiique manu.
Certior effigies conſtat maiore magiſtro:
Lipſiadæ vultum pinxit adultus Amor.
Qui rerum meditatus opus per luſtra prope octo
Huc animi robur contulit omne ſui:
Sollertique modo palmam adfectauit ab arte
Quam potuit canus ſummam adhibere Puer.
Nec tantum finxit vultum; ſacraria cordis
Ipſius effinxit interiora fabre.

genij hinc cenſus ipſos cognoſcere promptum:
Segminibuſque ſuis prændere mentis opes.
nque ſecant cœlum zonæ & duodena per aſtra
Sol equitans annum conficit vſque celer.
umeræ dotes ornarunt pectora LipsI,
Et lumen commune omnibus vnus erat.
e ſua conſtans peragrauit totius orbis
Mœnia noſque pari vexit ad alta pede.
us auſpiciis mundi licet ardua adire:
Et terræ abſtruſos, Oceanique ſinus,
o æui penetrare retro fugientis operta
Intima quæ radiis inuia Solis erant.
bene, tam dulci quod floruit ore diſertus
Ceſſerit vt ſtructis Sicilis Enna fauis.
Sophia pollens inſigni plurima fudit
Scita: domi ſex pax, ſiue gerenda foris
nt bella lepos prudenti è pectore manans
bat. & auxilium tempore vtroque tulit
bus in incertis certum premat oſcula Pytho
Delphica, ſeque ſuo mergat Apollo ſpecu.
taque Cumææ ſileant iam virginis antra.
Lipſius antiſtans his ſua dicta dedit
cumata magis. claraque in luce notanda.
Nulla quibus dubiæ vocula ſortis ineſt.
alia Mopſophiæ merito admirentur Athenæ:
Qualia Romani ſuſpiciantque Patres.
at ergo dies ſcæua hæc feralis haberi:
Scæua licet fuerit, non fuit atra tamen
omni: clarum eſt, noſtro decus abſtulit orbi
Supremum. At cœlo reddidit & ſuperis.
erat inde ad nos, vt nos & noſtra bearet.
Decreto magni quis Iouis auſit homo
ſtrepere imprudens? iam nunc conuiua Deorum
Lipſius ambroſia veſcitur, & meritis
mia digna ferens lætatur ſorte ſua in ſe

Gratemur nobis nos habuiſſe bonum
Tale,auidus nimium eſt proprium ſibi qui cupit illud
Conceſſum ad tempus quod videt eſſe breue.

Epicedium V.

En tua proſequimur lugentes funera *Lipſi*
Quotquot amicitiæ nos tibi iura ligant.
Officiumque bona ter voce nouiſſimum obimus:
Et damus in cineres tus ſimul atque merum.
Triſtis ego vltra omnes velatus tempora taxo
Ordior ingrediens exequiale ſacrum.
Nam prætextatis olim tibi notus in annis
Vltima defuncto cur modo dona negem?
Abſit vt hæc adſit nobis tam læua voluntas,
Qui moritur nunquam deſinit eſſe meus.
Non certe *Lipſi* tu noſtri pectoris hoſpes.
Nam potiore loco te mihi nemo fuit.
Senſibus hic imis hæſit tua dulcis imago:
Et nunc pœne oculos viua agit ante meos.
Te mihi præſentem videor poſt fata videre
Vſque adeo conſtans corda ſerenat amor
Purus & accenſis facibus procul exigit vmbram
Mortis inhumanæ, quæ tumiſdum auſa nefas
Suſtulit heu Belgis lumen violenta ſupremum,
Quod modo Phœbeis ignibus æmulum erat.
In decus ergo tuum iuuat ora reſoluere, quamuis
Fecerit immodicus muta prope illa dolor.
Vos mecum planctus pia iungite turba poëtæ.
Debita ſunt ſummo iuſta luenda viro.
Ipſe Pater ſocium noſtris ſe fletibus addat
Delius: & comites ex Helicone nouem
Pro lauru atque edera cingantur fronde cupreſſi:
Et de more nigra corpora veſte tegant.
Sollertes rerum Pallas, Suadela diſertos
Cogat, & inferias vtraque lingua paret.

Tangunt iſta viros ex æquo fata Deoſque:
Lipſius incrementum omnibus vnus erat
um fuerat:ſimul hunc voluit Libitina fuiſſe
Omnibus exitium *Lipſius* vnus abit.
on doctrina licet præſtans hæc præſtitit vna:
Cunctos virtutis publica damna mouent.
unc vbi ſunt mores niuei,& ſine crimine? quo nunc
luit amor recti,cumq; pudore fides?
tia priuatim vegeta atque operoſa ſecutus
Noluit alterius ſub iuga liber agi.
ed ſuus aſſiduo tranſegit tempora tuta,
Fucatæ nunquam præmia frontis amans.
)derat vt peſtem lites ex iure creatas
Arte catenata latrocinante foro.
abulæ ei debent conſulta tot edita contra
Felices,verum ſi placida aure bibant.
ebet Athanæum Lugdunenſe eximium illi
Perpetuumque decus:quo duce prima vigens
undamenta bonæ mentis ſubſtructa locauit,
Etiam nunc populis nobile nomen habet.
nde Lotharenas iterum digreſſus ad oras.
Natalem cepit rurſus adire Larem.
loquioq; potens,atque indole pectoris alta
Extulit ad cœlum Louanienſe ſolum.
einde Palatinas vltro accerſitus ad ædes
Preſſit honoratum Conſiliator ebur.
rincipis Alberti meritus punctum omne,ferebat
Commoda ceu præſens munere digna ſuo.
Nectamen aſſeſſor ſellam celebrare Curulem
Debuit:indulta eſt quæ fuit alta quies.
pſius hunc ſtudiis ita contulit aulla fauorem,
Poſſet vt orſa ſibi non aliena ſequi.
Grande putas homini collatum munus ab aulla?
Aullæ ipſi ex illo grandior auxit honos.
elgica quam lata eſt percuſſa nece illius,acrem

Inuidiam fatis ſollicito ore facit.
Exſculptumque cati artificis cælamine ſpectans
In gemitus ſenſim ſoluitur & lacrymas.
Et tanti deſiderio longe impar alumni
Orba ſibi Solem luget abeſſe ſuum.
Ex auro ſtatuam ſtatuiſſet grata libenter,
Sed vidit meritis inferiora dari.
Par quia nil potuit, voluit quæ debuit & te
Pectoris inſcriptum ſic gerit vſque ſinu.
Egiſti pariter ſummis acceptus & imis:
In te Liuoris nil potuêre minæ
Telaque, Nam veluti in ſcopulos ruit vnda fatiſcens
Fronte tua pulſum linguæ ita virus abit.
Fortunæ nunquam Lipſi ancillatus herili es:
Virtutis manſit cura tibi vſque meræ.
Hæc dedit innocuo decurrere tramite vitam:
Et commune omni prodigere arte bonum.
Non tantnm præſens ætas tibi priſca nouata
Debet, debebunt ſecula ſera magis.
Nam magis illa colent minuit præſentia cultum,
Æſtus in abſentem pronior eſſe ſolet.
Quamlibet innumeros manabunt acta per annos
Lumine Lipſiadem ſemper & ore ferent.
Quid de morte q[illegible]erar? Mors eſt tibi victa, nec vllum
Intulit atramentum non reditura dies,
Tu pietate tua tu ſubſidio ætheris auctus
Auſus es infeſtam cominus ire luem.
Et Lacheſis calcare feræ conamina dira.
Etſi nudata ſtaret ob ora colo.
Haud animo ſprevit maiore extrema Calanus,
Cum dedit aggeſto membra cremanda rogo.
Nec ſatus Alcmena leto caput obtulit ipſe
Fortius Oetæi buſta ſtruens trabibus.
Tene inlinanti potuit Dea limine in æui
Tollere? Cæca fuit: falce truci vſa male.

Nil actum eſt illi: floret tua fama ſuperſtes,
Temporis annoſi nullo abolenda pede.
Hæc memori vatum inclareſcet carmine ſemper,
Sed magis ingenii per monumenta tui.
Illa legent omnes ſcriptis certantia priſcis,
Siue ſoluta metro ſiue ligata velint.
Varronem in *Iuſto* cognoſcent ſecla renatum,
Atque habuiſſe Thalem ſe quoque iure ferent.
Alta vtriuſque Viri virtus tibi contigit vni:
Doctorum princeps es Sophiæque pater.
Hac luxiſſe tenus *Lipſi* modò funera fas ſit:
Proment Aonides vberiora Deæ.
Nemo Paretoniæ ſegetis numerârit ariſtas.
Nemo maris fluctus, ſidera nemo poli.
Et tua tot benedicta poteſt compingere nullus
In numerum: nullus tot benefacta tua.
Salue orbis patrii nomen memorabile *Lipſi*,
Salue inquam *Lipſi* perpetuum atque vale.
Gloria parta tibi prohibet nos tendere queſtus:
Vitaque morſque pari laude peracta piè eſt.
Oſſa precor violis in mollibus apta quieſcant:
Cœleſtis meritò mens animi aſtra tenet.

ΑΛΛΗΓΟ'ΡΙΚΟΝ *in laudem Iuſti Lipſii.*

Inſiſtens curru Mentis conſtanter, ab ipſo
Flore ſtatim primæ ætatis, dum lubricus hæret
Error in ancipiti, nec ſat rationis ephebo
Orbita quæ vitæ antiſtet, ſic arte magiſtra
Rexiſti & currum, currique tumentis habenas
Geſſerit vt dexter ſonipes tibi læuis & aſper:
Teque iugo parili ſubuexerit ardua Olympi
Ad iuga, conſortemque Deis te fecerit vltro:
Hunc loro interdum adſtrinxiſti, verſus abire
In læuam quum viſus, amoris cuſpide tactus.
Nam cadimus plerique omnes in vulnus, & arctis

Nexibus impliciti Sirenum ad ſaxa moramur,
Voluentes auidas fixo ſub pectore curas.
Aſt illum imperiis egiſti mollibus, atque
Eductum ambroſia vidiſti currere rectum
Antiquæ virtutis iter, ſuper inuia vulgo
Culmina, perpetui decoris munita vbi fulgent
Edita doctrina ſapientum templa ſerena.
Quò neque Bellerophon, vix proles alta Tonantis
Adſcendit Perſeus, germana Pallade fretus:
Quamuis Pegaſeo celebretur vterque volatu:
Atque Equus ipſe micet ſtellato ſidere pulcher.
Aonidumque gregi dederit laticem Hippocrenes.
Sed neque Tyndaridæ Læda genitrice gemelli
Cillarus exceptos dorſo licet impiger ambo
Vexerit Indigetes & cœli in ſede locarit,
Tam celſum laudis potuêre cacumen adire.
Iamque palam ſonitum plauſæ ceruicis amabat
Agnoſcens voces magni domitoris, & in ſe
Lætitiam fouit. Quin nomen ad æthera *Lipsi*
Nobile dum vehit exultans, potiore beatum
Se putat ire gradu, quam qui iuga Solis amœni
Aurea quadrupedes ducunt Pyrois & Æthon.
Et nunc ipſe ſuos tecum partitus honores
Sol Pater, excipuum te ceu Phaëthonta volenter
Legit adoptiuum, teque in ſua aperta recepit
Exſortem caſus: donatque oculum eſſe diei
Æternum ſplendentis, Eoa luce coruſcum,
Cuius Atlantæas nunquam fax ſidat in vndas.
Sic poſtquam defunctus adîſti ſidera *Lipſi*
Illuſtrant gemini ſocialiter omnia Soles:
Mirifici Soles diſtincto munere clari.
Tu procul ingeniis tenebras diſpellis inertes,
Artibus expandens iucundum atque vtile lumen.
Ille graues terras nocturnis exuit vmbris,
Et rem quamque ſuo demonſtrat vbique colore,

Felix ſorte tua. Clymene tibi candida plaudit
Mater, & exortum gaudet ſibi Thîa Nepotem
Per quem ter ſors eſt Hyperionis aucta mariti:
Eque ſolo acceſſit genita ingens gloria cœlo.
Belgica tolle caput, caput hoc tua nomina faſtis
Intulit ætheriis, & cuncta in ſecla ſacrauit.
Europe non plura iuuenco debuit illi
Tegmine ſub cuius latuit Deus arbiter orbis,
Quam ſibi dilectam voluit caput orbis haberi.

ODA.

Ad bonam valetudinem.

O Diua, dites quæ colis inſulas,
Præſens ſalubri temperie genus
Curare noſtrum, ſpemque præſens
Ludere præcipitem Charontis:
Te veſte molli vmbrata genas vocat
Ferox iuuentus: te ſenii vnicum
Leuamen ægri, quos ſenecta
Vi tacita attenuauit ætas.
Te cunctæ amicant ſollicitæ ſibi
Suiſque gentes, quaque oriens diem
Illuſtrat orbis, quaque pronus
Mergitur Heſperium ſub æquor:
Formidoloſa ne lue tabeat
Mortale ſeclum: neu populos frequens
Emiſſus Orco Lictor Orci
Vaſtet atrox ſpolietque luce.
Te mater ambit læta Lubentia,
Choroſque Cantuſque & Charites manu
Ductans amica; nec Voluptas
Candida abeſt, validumque Robur.
Te Liber, & ſtirps Vraniæ aureus
Sectatur Hymen, nec latus abnegat,
Quocumque ſub cœlo caducam

Iapeti ſobolem alma viſis.
At Tuſſis impura, at mala Febrium
Cohors faceſſit: diffugiunt pede
Tremente morbi. Morſque fundo
Exſulat interiore Auerni.
Serua cubantem Lipſium, & vltimam
Extende metam: neu patere abditæ
Antiquitatis occupatum
In ſtudio ante diem fuiſſe.
Heu impiorum, & nequitiæ pudet
Auûmque. quid non barbara polluit
Ætas? quid intactum nepotes
Vidimus? vnde ſtylum magiſter
Inſcitia effrons continuit? cui
Pepercit auctori? hoc vtinam caput
Orbi ſuperſit: ille priſcis
Reſtituet decus omne Muſis.

EPIGRAMMATA.

Ad Ianum Douſam.

Adſpice & hæc, lauroque fauens & baccare luſtra,
O Phœbi ô Charitum, Douſa, cor atque anime.
Nec mirere, rudis cur ſe tibi noſtra dicârit
Pieris, & nomen te velit eſſe ſuum.
Ingenio lucem domini quæ ferre negaret,
Victuram genio ſe putat illa tuo.
Sic & priſca tholis olim monumenta ſacrarunt.
Fallor? an & Clarium tu mihi numen eris?
Seu placet hoc ſuperis; ſeu fors manet altera; credam
Quid vetat optata credulitate frui?
Adſpice & hæc, lauroque fauens & baccare luſtra.
Auguror, & Clarium tu mihi numen eris.

Ad Godefredum Haeſtium.

Cenſuram Godefrede mei tibi carminis edam.
Pars mala; pars melior peſſima; pars media eſt.

Quæris vbi bona ſunt? quære vt lubet. haud tamen vlla
Parte boni ſpecies vel ſimulata latet.
Vnde igitur victura reor? liuore carebunt.
Inuidiam quod habet, non ſolet eſſe diu.

De Venere & Roſis.

Dum ſeptis Cytherea roſas legit aurea in hortis,
Quas iuueni in ſertum plecteret Aſſyrio;
Spinarum imprudens diſtrinxit acumine dextram:
Nec mora: conſpectu ſanguinis icta ſui,
Palluit: vtque Deam flores ſenſere pauentem;
Ex illo: ſemper erubuere roſæ.

Ad Furium.

Vis dicam Furi, quare tuus iſte libellus
Proiicit ampullas, & tumidè inflat vtrem?
Cum nunc ſacrorum faſtos, ac Pontificum ius,
Nunc crepat hiſtorias, ſcriptaque perpetua:
Quæque alia haud vnquam tibi ſunt per ſomnia viſa,
Ne dicam ſtudiis euigilata tuis.
Neſcio quid certe eſt: an verum cantat Apollo;
Nominis augendi omnia te facere?
Et certè: clamat cerebri veſania morbum
Vt pellas, ſuccis eſſe opus Anticyræ.

In Viperam.

Vipera habet dextras, quarum eſt pice lentior Idæ
Altera. Vibenni eſt altera vera ſoror.
Vipera homo eſt ater: nam ſanctos ſpernit amores,
Et fas vt libuit iuxta amat, atque nefas.
Vipera homo eſt demens; nec ſperat vindicis iram,
Deprenſus pergit qui temere eſſe tagax.
Sed nunc id crucior, quod grato ingratus haberi
Suſtinet, & furto polluit hoſpitium.
Non impune tamen: qui ſis, te te omnia ſecla
Noſcent, & venies Vipera in ora virûm.

Ad Florum.

Damnat Fuſio noſtra Flore, damnat
Ille Fuſio, Fuſio ille, ſecli
Ingens opprobrium ſui. quid? anne
Damnat Fuſio noſtra Flore? laudat.

De Baſſo.

Cur coccinata fulgidus nitet veſte,
Nec leucophæam Baſſus, vt ſolet, geſtat?
Sponſo placere vult ſuo: breui nubet.

Ad Iacobum Haeſtium.

Si quiſquam tibi ſincero ſe fœdere iunxit,
Et rebus penitus ſe dedit ipſe tuis:
Quem neque fortuna tumidûm ſpes blandior inflet,
Nec metus infringat aſperior timidum:
Huius me fido vnanimem, Haeſti, ſcribito in albo:
Et tibi Dardanium me eſſe puta Hyrtacidem.

In militiam temporis noſtri.

Quid faciat virtus, vbi Fors regit omnia; & ictu
Ardua fulmineo ſubruta quæque ruunt?
Ipſi Pelides quos extimuiſſet & Hector,
Sæpius imbelli morte cadunt globuli.
Bellum ergo Andabatûm nihil eſt niſi mutua cædes.
Et Deus, ex alto qui videt, hanc patitur?

De Ioue & Amore.

Nequitias pueri pater incuſabat Amoris
Acrior, irarum non ſine nube tonans.
Huic Amor: ardenti quantum [illegible]te, fulmine ſæui:
Et gelido, dixit, flumine nab[illegible]olor.

In Viperam.

Vipera non fruſtra aut temere mihi cognite furax,
Quæ mala te tantum crux agit in facinus?

Siccin

Siccine blanditiis, & magniloquentia abutens,
Delicias rapuiſti & bona cuncta mea?
Nec pudet? hei Muſæ noſtræ interfector acerbe!
Hei peſtis vitæ, pernicieſque meæ!

In Hyarenam.

Difficilem quod te nimis, eduramque vocarim,
Da veniam. in culpa non ego, feruor erat.
Ecce recantatis ſtudium eſt tibi parcere dictis.
Mollis es, & facilis: nulli Hyarena negas.

Ad Ianum Douſam.

Stemmata ſi quis miretur; tibi ſtemmata, Douſa,
Sunt veterum Herois ducta ab originibus.
Si animum ingenio mauult & moribus auctum;
Moribus eſt animus auctus & ingenio.
Diuitias potius fuluo ſi ſpectet in auro;
Quæ & cupidum ſatient ſunt tibi diuitiæ.
Inte alios triplici ſic nobilitatus honore,
Vnicus es veræ nobilitatis honor.

Ad Afrum.

Omnia molitur, quo rem ſtruat, Afer, Iberus:
Et tamen infelix, Irus vt alter, eget:
Per flammas, per ſaxa ruit: non flumina terrent,
Non via naufragis inuia vorticibus.
Afflet odor nares lucri ſemel; ilicet ibit
Vltra Memnonidas, vltra & Hyperboreos.
Nil graue, nil durum cupido: vel fata laceſſet,
Et vitam infeſtis offeret agminibus.
Mirandum iure & merito eſt, tituliſque notandum,
Quis credat? ſatagit nec ſat Iberus agit.

In Antonium,

Mœchus es, & leno, & periurus, & helluo. miror
Te pater, Antoni, cur ſpurium eſſe putet?

De Miluio.

Miluius expertus ſcabiem male ſerpere Iberam,
Si quis vulgiuaga perficit in Chione:
Hanc ip ſam vt vitet; vitat muliebria ſecla:
Et vomit, & potat perditè, amatque potos.
Quod voluit cauit. ſcabie tamen integer vt ſit,
Haud opus Huiaco eſt: Oeta opus Herculea eſt.

Ad Linum.

Promittis toties: & adhuc, Line, ſcribere ceſſas?
Duxi, ais, vxorem do veniam, haud tuus es.

Epitaphium iuuenis formoſi.

Ante diem primis vitæ ſurreptus in annis
Inter mortales deſiit eſſe Crotus.
Qui puerum letho exſtinctum putat, errat: Adonis
Alter Perſephonæ, Diti Hyacinthus abit.

Flaccillæ Epitaphium.

Dum bibit & crebris Flaccilla trientibus inſtat,
Obruit immodico viſcera, ſeque Deo.
Quò non mors penetrat? fruſtra fugis æquora: in ipſa
Cum volet hæc, menſa naufragium facies.

In Ollum.

Ante nihil fueras: ſubitò nunc ſumma tenentem
Te fors deſtituit. rurſus es, Olle, nihil.

Ad Quintum.

Multaque, magnaque ſunt, quæ ſcribis maxime Quint
Atque albo inſcribi vis Heliconiadum.
Vel Rex, vel Cæſar, vel Iuppiter eſto; libido
Multa tibi, & magna ſcribere dum maneat.

Ad Hyellam.

Si fortaſſe meis dabitur ſupereſſe Camœnis,
Æternum in noſtro carmine nomen eris.

In tantum ſperare nefas: quod Lux mea fas eſt,
Æternum in noſtro pectore Numen eris.
Illius ergo aram hanc, immo aram, pono dicoque:
Qua ſuper vratur mens tibi & ingenium.

De filio Iani Douſæ.

Naſcere Douſæis promiſſe Penatibus hæres,
Altera lux patriæ naſcere magne puer.
Quem pater Aonia madidum Pimplæide inundet
Largius, Æaciden quàm Stygio amne Thetis:
Imbratumque hedera Parnaſſi attollat in arces,
Quò nec Mincigenæ fas fuit ire ſeni.
Ipſa tibi ſacri reſerat Charis Orgia luci:
Totaque recluſis poſtibus Aſcra patet.

Ad Faculam.

Ceſſerunt hoſtes domiti: res, Facula, geſtæ
Fortiter, inuictum te ſtatuere tuis.
Nec iam quod timeas ſuperat: Mars cuncta repreſſit,
Et tibi ad arbitrium contulit omne decus.
Exſultare tamen nimium caue: prælia reſtant.
Vt temnas alios, Facula, te metue.

In Stellionem.

Perpetuas ſcripſiſſe notas ſe Stellio dicit
Iuſtinianei Codicis ad placita.
Dicit. ſed fronte amiſſa quæ Stellio dicit,
Dicere Cretenſem credite vel Ligurem.

In Ædilum.

Fœmineum genus exoſus magis Ædile: gaude,
Euripidi ſimilem te Deus eſſe dedit.
Cirratos impendiò amas peris Ædile: perge,
Æagri comes hic & tibi natus erit
Peruigil ad cyathos noctem trahis Ædile: macte,
Hac ipſum æquaſti laude Meleſigenem.

Deſidia ignauus molli fluis Ædile: quid ni?
Otia ſectatus fertur & ante Maro.
Per furta & plagia ad famam ruis Ædile. numquis
Par tibi & hic ? ſi quis Ædile, diſperea̅m.

Epitaphium L. Ducatii.

Siſte gradum, tumuloque nouos inſperge amarantos,
Fauſtaque ter cineri verba precare ſacro.
Hic ſpes Aonidum cubat aurea: merſit amores
Hic & Athenææ Palladis & Charitum
Impia non miti mors funere: Lucius hic eſt,
Ille ſuæ Ligiæ lux ſimul ac tenebræ.
Lux; Aganippæ cum per iuga laurea montis
Raptus, inextincto lumine eam irradiat.
Nunc contra tenebræ; tenero cum veris in æuo
Infelix diro concidit interitu.
Ah fatum crudele! quid ah quid acerba libido
Carpere te ſubiit! vix modò vita ſuos
Torſerat egrediens ſextæ trieteridis orbes:
Et taxo viſa eſt digna quati Stygia!
Macte tamen iuuenis: non te Cocytia mergent
Flumina: non ſæui triſtior aura Erebi
Illuſtrem ex merito nebulis inuoluet opacis,
Mortuus & Phœnix tu tibi verus eris.

Ad Amicum.

Et montes etiam intonſi te abſente queruntur:
Mœſtaque deciduis ſylua gemit foliis.
Ante alia abruptos delamentatur amores
Scultenna, vndantique auius amne furit.
Sed quanquam exſilio ipſa tuo haud animata mouent
Crudior hei nulli. quam mihi, luctus abes.
Felicem Nioben! bis ſex ad buſta, dolores
Ponere crudeles facta lapis potuit.

De Macrino.

Argolicum vincit longè Macrinus Homerum.
Qua ratione rogas? nocte dieque bibit.

In Antiquarium.

Ex his.qui viuunt, nullum probat Auila vatem.
Cui bonus eſt nemo, quis malus eſſe poteſt?

Ad Attalum.

Cum tibi ſit coniux rara pulcherrima forma;
Miraris, quare tot tua teque colant?
Haud ſat quò tendant aduertis: an Attale mirum eſt,
Lautè cœnantem ſi Gnatho Apicium amet?

Ad tumulum Franciſci Petrarchæ.

Dii tenuem tibi terram & in vrna perpetuum ver:
Ardoris noſtri magne Poëta iaces.

De Philandro.

Ingenio florens olim atque ætate Philander,
Munia tractabat irrequieta fori.
Nunc ſenior Muſis affectos deuouet annos.
Quam bene Mercurio Calliope apta ſuo eſt!

Contrarium de Æmilio.

Cum virides Phœbo Æmilius ſacrauerit annos;
Nunc fora ſectatur litigioſa ſenex.
Mutati cauſam ſtudii ſcis Angele? nummis
In ſaltu tendit fertiliore plagas.

In quendam.

Libertas paciſque bonæ bona commoda quando
Ahiterum terras miſſa polo repetent?
Impius & demens, tragicaque agitatus Erinny,
Quiſquis opes potius, quam bona pacis amat.
Mygdonios teneat campos, Hermumque, Tagumque;
Seruiat: & Martem qui colit vſque colat.

Ad Vi-

Ad Victorem Giſelinum.

Monſtrorum genera in numerum quis cogere ſperet?
Non tot Maurigenæ mella legunt volucres.
Hic oculo caret eſtque Gigas: caret auribus ille:
Hic prauo ac turpi corpore pumilio eſt.
Sunt qui natura ambigua ſint Hermaphroditi:
Quoſdam ad opus neutrum cernimus appoſitos.
Verum vt narrando percurras ſingula, monſtrum
Æquè admirandum, non fuit, eſt, vel erit;
Vt modo quod noſtris natum regionibus ipſi
Vidimus, horrenda monſtrificum ſpecie.
Id quamuis durum Victor mihi credere, crede,
Vera loquor, geſtat in capite Hyllo pedes.

Ad Ponticum.

Verſiculos facias quod in hora ſæpe ducentos,
Pontice Virgilium te ſuperare putas.
Ne fallas, ne fallaris: non Pontice multa,
Sed multum ſcribet, qui volet eſſe Maro.

In Miluium.

Miluius eſt doctus. quid ni? qui condere libros
Audet, & antiqui prodere iura Numæ?
Sed tamen hic doctus Phœbo ſit doctior ipſo,
Pagina ſi plagiis illius vlla vacet:

Ad Saluagum.

Saluage dum licuit lumen decurrere vitæ,
Atque hominum in numero fas fuit eſſe tibi:
Omnibus inuiſus, ſimul inuidus omnibus, alter
Vt Draco, congeſtas abdis auarus opes.
At nunc ecce vocat fuſcæ Deus arbiter aulæ.
Nil bene feciſti Saluage: iam facies.

Ad Papilum.

Filiolum aſtrologus tibi Papile dixerat vnum.
Cœli annuiſſe ſidera.

Ecce duos tua Polla tulit. quid Papile enſes?
Vana arte nixum & futili?
Nil minus. aſtrologo ſua conſtant dicta ſecundum
Mœcha addit hunc vxor tibi.

In laudem Ioannis Secundi.

Hactenus occulti cœleſtia ſemina Amoris
Vdaque de gelidis Baſia nata roſis,
Extulit in lucem, ille tuus Cytherea Secundus,
Cuius Acidalio pectora rore madent.
Felix qui primus cecinit tam pulchra reperta!
Delius hac cedit laude ſecundus ei.
Mentior, haud cedit, ſed cedere cogitur, inde
Ante diem exceſſit inuidia ille Dei.
Ceſſerit inuidiæ ſed quamuis morte Secundus,
Laude tamen viuit poſtumus ipſe ſibi.
Et dum diua, tuum nomen numenque coletur
Vnicus in terris vſque Secundus erit.

De eodem.

Qui poſſent epulas Diuorum accumbere; nondum
Morte obita, & ſuccos ducere nectareos
Rari olim fuerunt, at nunc præbente Secundo,
Vna homines iunctim cum Ioue menſa capit.
Nam quoties legimus Hagani Baſia Phœbi,
Nectare potamur, veſcimur ambroſia.
At tu conuiuas qui nos facis eſſe Deorum;
Aut Iouis eſto, aut ſi Iupiter ipſe tuus.

Manibus Ioan. Secundi.

Muſarum & Veneris ſancto percuſſus amore,
Alloquor ô Manes magne Secunde tuos,
Vt venerer patria procul à regione iacentem,
Donaque ſacrato digna feram cineri.
Quandoquidem Venereſque ſaleſq; & quicquid amorũ eſt,

Totque pii numeri tecum obiere ſimul.
Tecum quem Claria dum mors miratur ab arte,
Et putat eſſe ſenem ſuſtulit hei iuuenem
Ergo quæ veterum ritu tibi debita patrum
Tradita ſunt triſtes munera ad inferias,
Accipe neque tuo pendentem reſpice ab aſtro.
Certa fides, cœli te indigitem orbis habet.

Ad Ianum Douſam de Baſiis eius.

O cui pura fluit liquido pede Caſtalis vnda,
Aſpicis en partum quod tibi Douſa decus?
Iam tua primori contendit Muſa Secundo,
Et meritum lateris poſſidet apta locum.
Lugduno vicina licet tamen inuidet Haga.
Inuideat, videat vos modò dum geminos.

In theſaurum Geographicum Abr. Ortelii.

Ortelius Phœbuſque pares, nam lumine terras
Ille ſuo luſtrat, luſtrat & iſte ſuo.
Imo impar Phœbus: iacta te maxime *Scaldi*,
Diuo hominem meritis inſpicis eſſe parem.

Manib. Car. Langii in Eburonibus mortui Flandria loquitur.

Tot bellis infracta, mihiq; ægre ipſa ſuperſtes,
Ipſa tuas venio Flandria ad inferias:
Vt Langi, affatu te extremo, & munere amoris
Compoſitum externo proſequerer tumulo.
Quandoquidem hiſtoriæ linguarum, iuris auiti,
Et rerum naturæ intima cognitio;
Virtuteſque ſimul tecum interiere, ſimulq;
Interiere mihi gaudia, rapta mea.
Nunc ergo exſtinctæ quæ munera ſola ſuperſunt
Debita rite tuis munera funeribus

Accipe materno veroq; madentia fletu:
 Atque in perpetuum Langi, haue atq; vale.

Epitaphium Iacobi Curtii

Hic tumulus Curtii eſt. tanquam mortalis: at illum
 Fama immortalem reddidit atq; animus.
Fama; ſacro cineri cuſtos ſplendoris honora
 Luce graues tenebras porro Acheruntis agit.
Nunc cœli ciuis, terreno carcere liber,
 Cum Diis æterna paſcitur ambroſia,
Dic vmbræ bona verba ſilenti: Aſtræa capillos
 Soluit, & hac Luncis nomina texit humo.

In Lucii Fruteri mortem.

Ni Fruteri ante diem primoque in flore iuuentæ
 Stamina rupiſſet Parca maligna tua:
Res eſt certa decus poteras Patriæ eſſe ſuperbum,
 Et ſacer Aoniis vatibus ire comes
Atq; olim accendit geminas pro lampade pinus
 Orba Ceres, raptam dum ſequitur ſobolem:
Sic tu luce tua priſcis in nocte ſepultis
 Præclaras poteras anteuliſſe faces.

Ad Augerium Gislenium Busbequium.

Augerius cenſu eſt, & ſanguine magnus auitas:
 Ingenii maior nobilitate ſui eſt.
Cur non cum ſummis poſſit certare, beatus
 Hæc tria ſis pariter qui bona poſſideat?
Diuitias, genus, ingenium: quibus vndique & vſque
 Memnonidæ notus, notus & Heſperio eſt.
Quaque per vndantes equitat Libiis Auſter arenas,
 Quaq; mare in marmor flante Aquilone coit.
Omnia magna hæc ſunt, tamen vt ſint maxima, ſolo
 Maximus hæc ille eſt, quod putet hæc minima.

De Chriſtoph Plantino.

Audit calcographa princeps Plantinus in arte
Non falſo, cuius Circino ab artifice
Exierunt ſcripta, omne genus, diuina profana,
Priſca, noua, & conſtans qui tamen orbe ſuo eſt.
Quare ſit princeps, quicquid crepat inuidia; artem
Artificemq; colas dum crepet inuidia.

Ad Ioan. Stadium.

Quid facit is, Stadi, qui ſegni plebe relicta
Sub pedibus cœli ſidera celſa premit,
Et comes Vraniæ aſſiduus terreſtria temnit,
Et ſcribit certas doctus Ephemeridas?
Hoc facit, ô Stadi, quantum diuina hominis mens
Concipere vlla poteſt, perficere vlla poteſt
Nam quo ſe attollat, ſublimius haud habet Atlas
Non ſi habeat ſocium Amphitruoniadem

In Maxim: Vrintii Epigramm. lib. IX.

Vrienti Caſtalidum Nympharum candide amator,
Laurea cui crinem ſerta decenter obit;
Gaude, quod culto tibi palma *epigrammate* parta eſt:
Hoc *ter tres libri* liberi ita eſſe docent:
Teque perturbatum oſtendunt. & dulciter acrem;
Ni facerent eſſet frons tua læta minus,
Sed fas Inuidiæ laqueum mandare ſequaci:
Cauſſa tibi frontem cur leuet aptus honor,
Numquam te totum rapiet manus improba leti
Gloria nam cineres excubat ante tuos:
Et penna ſolui metuente ſuperba feretur,
Qua ſol ſubiectam cumque ſerenat humum.
Hanc tu præclara meruiſti carminis arte,
Condiat ipſa Sales quod Dea nata Salo
Cur ego laude ſuperuacua celebrem tua ſcripta?

Scripſi

Scripſit ea in tabulis *Dia Iuuenta* ſuis:
Permeſſique ſacro vix nata liquore rigarunt
Alma Trias Charitum Mnemoſidesque nouem.
Moliar in vanum humuno præconia faſtu:
Sit tibi ſit cœlo te placuiſſe ſatis.

In Lauream: Maximil. Vrintii.

Dulce decus Patriæ; & vatum laus incluta Vrinti,
Cuius virtuti peruia ad aſtra via eſt:
Dum ſtudio intento celebras Helicona virentem,
Quæ ſitum metitis & tibi nomen habes:
Te Lauro atque auro excipuum tua Ganda coronat,
Et tibi publicitus commoda priua fauet.
Conferat vtque fauens tibi largiter omnia, quæ vis;
Non ſoluenda tamen viuet in ære tuo,
Cur ita? quæ tribuit, Fortunæ munera habentur:
Quamlibet ampla, leui Fors agit illa rota.
At quæ tu donas nullo violantur ab æuo,
Ingenioſa negant hæc monumenta mori.

Ad Ioan. Bochium.

Plura merebaris, ſed carmina plura daturum
Lauriger *A*onia riſit ab arce Deus:
In mare fert latices, vlulas deportat *A*thenas,
Plurima qui *Bochio* carmina donat, ait.
Dixit, & in Clarii ne peccem oracula Phœbi,
Vela lego, & lenta ſtat mihi linter aquâ.

Ad Lectorem:

Ingentes alius ſeraque coronide libros
Extendat, numeris ludat & innumeris.
Ipſe ego pauca dedi. cui non niſi multa placere
Magna ſolent, Quintis gaudeat. hæc mea ſunt.

EPINICIA

Ad Ambroſium Spinolam &c. Praloquium.

Dum te magna grauant oneroſaque pondera rerum,
Et Mars ad nutus flectitur ipſe tuos:
Nilne eſt, eſſe tibi poſſit quod dulce leuamen:
Tædia quodq; animi temperet & ſenium?
Forte erit iſte liber, mihi quem peperêre Camœnæ,
Dum tua mirantur facta Deæ atq; canunt,
Enſis in aduerſum non ſemper ſtringitur hoſtem:
Otia ſæpe terunt caſtra ſilente tuba.
Theſſalus ad citharam mentis compeſcuit æſtus
Obſtreperent quamuis Dardanidûm arma prope.
Rex ſuperûm bello infeſtans Phlegram atq; Gigantas,
Arma ſua Aoniam iuſſit hiare lyram
Sic modò dum Phryſiis miſces fera prælia campis,
Mauriciumq; pauentem ad ſua tecta vocas:
Dum tua geſta ſtupent gentes & laude celebrant.
Ambiguę vtrum animo ſis prior anne manu:
Hæc ego pauca breui ſtudio properata coegi
In numeros, curis quo tibi corda leuem.
Opportuna tuum veniunt ſi tergere pectus,
Munera deuoti grata clientis habe.

De Victoria Oſtendana Il.

Tu, quæ ſonoro pectine res Ducum
Et geſta cantas Melpomene, melos
Ordire mecum, *Spinolamque*
Euche. Diua merentem ad aſtra.
Dic peruicacis fregerit vt minas
Oſtendæ, & alto penè mari obrutos
Nos liberarit, inque portum
Vexerit, eximios ruinæ.
Nam mole quis non ancipitis mali
Preſſus gemebat? Non modo vis fuit

Hoſtis timenda, fraus cauenda
Autolyci fuit inſolentis,
Noſtriſq; ductum ſeditionibus
Bellum pependit, iam fera centicepſ
Sorbebat ipſum hirudo nobis.
Sanguinem & oſſa lupi vorabant
Ferocientes ingenio pari,
Vulpiſque capti. Nequitiæ nihil
Addi ſupinæ, nil tagaci
Quiuit auaritiæ. flagrabat
Mens vna cunctis ſerua cupidinis
Effeminati. Miles ad aleam
Per caſtra miles excubabat
Et Veneri ſimul & Lyæo.
Hortoſq, tanquam pacis in otio
Alto æmulanter ſtruxerat, & ſibi
Ad lucra gnauus, arma tantum
Hoſtibus inuidioſa geſſit.
Quid Scoti & Angli, quid VValachri interim
Mixti Batauis? tempora ſcilicet
Secura nacti, mœnia Vrbis
Munierunt ſtudio omni & arte.
Sic ante nidus qui fuerat modo
Nidus latronum, vix ſuperabilis
Arx facta, vires omnium omnes
Spreuit, & intrepide morata eſt.
At nil moratus Dux Ligur, ob uiam
Monſtris it vnus, caſſide fulgidus
Aurata, & enſe flammeo, alter
Ceu poli ab arce micans Orion.
Spes alta eunti fit comes; ac Labor,
Aſtuſque ſollers, & Tolerantia,
Plauſuque ſubſecuta ouanti
Gloria macta fauore Diuûm.
Ductore tali tandem aciem meiam

Videre ferri Nereides feræ:
Equoſque,& arma,machinaſq;
Siluicolæ ſtupuêre Panes.
Tandemque Flandris cladibus ebria
Et freta aperto gens nimum freto
Senſere vim ſagaciæ aptam
Omnia ſubruere ac domare.
Quum fracta pubes,floſque Dei Getæ
Vicina late cærula ſanguine
Tinxit profuſo, ſtrata paſſim
Rura cadaueribus repleuit.
Et dedita Vrbs eſt. robora militis
Quum firma noſtri, non via lubricans,
Non tela, non ſubire muros
Horrifera impediit procella
Globi volantis, cuius ad impetum
Non fulmen auſit æquiparare ſe:
Suſcepto vbi igne ſulphurato
Protulit ora cauis metallis.
Qua fertur ardens, præcipiti ruunt
Fragore turres, terra tremens pauet,
Subſultat æquor, fumi in vmbra
Iupiter obtenebratur ipſe.
Inuentum ab aulla dirum Acherontica,
Dirum, nefandum. quo mage peſtilens
Nullum Megæra, nullum Alaſtor,
Non fera Tiſiphonea ponat.
Sed Dux pauoris neſcius, omnia
Aduerſa præſens ferre monet ſuos.
Phalanxei obſecuta pergit
Cominus horribili ire letho.
Di nos tuentur, Dis pietas tua
Virtuſque cordi eſt *Spinola.* Tunc rei
Eſt Flandriacæ conſultum amice,
Quum tibi credita ſumma belli.

Tecumque magnus Buſquoii Comes.
Curare iuſſus bellica munia,
Conceſſit in partem iuuandi
Conſilioque manuque promtus.
Non Imperator te melior legi
A Marte poſſet, non potiore tu
Tydide cingi, non ſi Adraſti
Induat arma nepos ſuperſtes.
Poſthac cauebunt vos Bataui, & ſuis
Se continebunt limitibus domi:
Ni fecerint, nouos priori
Haud dubie adiicient triumphos.

De Vrbe eadem recepta II.

Exſpectata diu lux tandem læta refulſit:
Oſtendæ cecidit qua tumor ille ferox.
Sol iubar ecce leuans auro meliore comatum
Blandior in niueis æthera ſcandit equis.
Nubila rareſcunt: placidi fauet aeris aura,
Elatique maris murmura rauca ſilent.
Halcyonum nullis feriuntur ſtagna querellis:
Oſcine felici rus ſonat atque nemus.
Quis dubitet Diuûm genitor quin Iuppiter hac ſtet;
Et rerum feſſos nos recreare velit?
Gaudere illuſtres animæ. quibus hic pius ardor
Conculcaſſe trucis colla caputq; feræ.
Nam fera Marte truci per tres modo & amplius annos
Reſtitit, & noſtras exiit vlta minas
Aut ſi attrita malis, animos tamen extulit audax,
Et tulit indomitas vltima ad arma manus.
Cur taceam culpemue decus vel in hoſte probādum:
Qui ſua ſeque tegit fortiter ille facit.
Spinola Dux, lætare. tua virtute ſubacta
Ceſſit, & impoſitum fert modo ſerua iugum.
Lætitiæ tibi cauſſa bona eſt, nequiêre tot ante

Quod Poliorcetæ, tu breui id omne patras.
Publica iam celebrat te fama rumore ſecundo:
Semideumq; virum ſemiuirumq; Deum.
Certe ſeu Perſeus, ad ſaxa marina ligatam
Soluiſti Andromedam Palladis vſus ope.
Andromeda hæc regio monſtris deuota profanis
Eſt Dux, vindiciis libera facta tuis;
Virginis & Diuæ: Nam Diua tibi adfuit auctor
Audendi & fortes vincere poſſe dedit.
Nec dedit hoc tantum: præmuniit ægide pectus
Ipſa tuum, occultis ne carpere dolis.
Neu tua conturba præcordia liuor iniquus,
Acta licet toties carpſerit ore nigro.
Fregerit & nuper vafro illa proteruiter actu,
Obſidio cuperes quando leuare Sluſam.
Exitiumq; manu præſens auertere ab Vrbe,
Hoſtibus infeſtis & dare quod gemerent.
Victor eras, gens atra niſi faſtu excita triſti
Cœpta repreſſiſſet, inuidioſa tibi.
Obſtiterit quamuis tua mens ſublimior illis
Perſtitit infracto pectore victor agis.
Duxiſti duplicem diuerſo ex hoſte triumphum:
Inuidiæ Hydra iacet. Cattigenum Hydra iacet.
Hydra diu molita nefas vi, fraude cruentum:
Iam cantemus io, iamque iteremus io.
Victor io, bellator io tibi Flandria Laurum
Plectit. Honoratum *Spinola* tolle caput.
Et noſtras porro diſſoluere perge catenas.
Vna reciſa tibi eſt, altera ſtricta manet.
Augur or, haud longum ſine vindice ſtricta manebit:
Perfringes nexus illius atque plicat.
Tolle animos, vexilla ſimul: depreſſaque *Sluſæ*
Vltor in antiquum iura repone decus.
Inuocat illa tuas vrbs atque arx feſſa cohortes:
Accede adſertor, iniiciaſque manum.

: reddi abductas armis tibi coge triremes,
Gloria te fratris huc vocat atque tua.
c Genua adſurgat gemino Polluce ſuperba:
Sic ligurum nulla labe notetur honos.
c quæ nunc per te res Flandrica pene reuixit:
In titulos cedat tota refecta tuos.
os tibi ſacra, velut Tutano, vota feremus:
Alter Abantiades *Spinola* noſter eris.
le poli meruit cum coniuge templa tenere:
Summa dies etiam te ſuper aſtra vehet.
ammeus ipſe tuum aduentum tibi ſignifer optat,
Præparat & ſtellæ cærula picta nouæ.
ic qua lactis ſe porrigit orbita puri,
Fulgebis campis ſidus in ætheriis.
amque ſerenanti luſtrabis lumine terras
Afflabis *Morinos* hinc quoq; luce tua.
ue tamen felix: pluresque merere triumphos:
Et tibi parta cito præmia, ſerus adi.

Heroicum triumphale de ſubacta Oſtenda III.

le ferox quicumque leuat caput altius, & ſe
ege ſuo credens maiorem, faſque nefaſque
iſcet & in patriam temere excitat arma rebellis,
itur ad extremum præceps, iramque ſeueri
udicis incurrens ſentit regale Tonanti
ulmen, & ad noxas volucrem ſuper eſſe luelam.
ſuperis ſeruat ſedes Dea Medica certas,
draſteia prius. Nemeſiſque vocata Pelaſgis,
mnibus elatis infeſtã manum illius acrem
emo nocens vitare poteſt: noctuque diuque
cubat & freno tandem ſtringente coercet
os, mente mala qui commoda publica turbant,
leges ipſoſque Deos, hominesque ſceleſti.
on leue momentum aut facile eſt certamine cæco
ncipibus pugnare viris, Deus ad caput illis

Sem-

Semper adeſt, præſenſque piis ſua ſufficit arma
Fautor & ad bellum firmat formatq; lacertos.
Et facit è iuſto victores Marte reuerti,
Electoſque ſibi cingit diademate ſacro.
Nec, veluti vulgò rentur, de ſanguine Princeps
Naſcitur humano: cœli de ſemine largo
Germinat. Hunc Diuum rector clupei obice tectum
Ipſe ſui munit: mandàtque Dei inſtar habere.
Nempe vt honoratus populis gerat aurea ſceptra,
Et pro ſe in terris mortàlia rite gubernet,
Hinc olim fratres geniti tellure Gygantes
Culmen inacceſſum affectant dum ſcandere Olympi
Conanturque Deos ſuperis detrudere regnis,
Phlegræo Oromedonta iugo fecêre ſuperbum
Montibus impoſitis, & quadrati aggeris auctu
In ſublime ferum ſunt niſi attollere bellum.
Sed ſimul atque acies collàtæ cominus omnis
Vis furiata ſtatim dextra domitrice repreſſa
Eſt Iouis, icta citis immania corpora telis
Pulueris in morem, Boreas quem iactat & Auſter,
Sparſa ſòlo iacuere, nigranti ſtrage peremta.
Enceladus moriens vaſta ſic obrutus Ætna
Ardet adhuc, patùlis exſpirans faucibus ignes,
Et cunctis manifeſta ſuæ dans ſigna ruinæ,
Sulphuris in tetri nunquam non voluitur amne.
O Diui, quæ tempeſtas bacchata per agros
Turbida: quis prædæ fuit inſatiabilis ardor
Belgico in hoc tractu? tot iam voluentibus annis
Omne latus Morini orbis auaro ad lucra latrone
Excuſſum eſt: res priuato nulli integra manſit.
Publica quin etiam Harpyiis decerpta licenter.
Omnia ſacra profana malo permiſta furore
Iuſtitiam procul à nobis pepulère fidemque.
Ignibus iniectis flagrarunt templa Deorum,
Sacrilegis violata rapaciter, & data peſſum.

Sæuit

...itiæ teſtes reſtabunt rudera in æuum
...pietatis agent omnes vel muta loquendo.
...lle cruentato ſunt cædes enſe peractæ,
...barus Americo quas nullus in orbe patraret.
...ſa vltro manibus ſubuerſa altaria,& aræ.
...iam compoſitos placide per ſæcula Manes
...licitaſſe nefas nullum duxere: ſepulchris
...ta Sanctorum patuerunt corpora vulgo,
...b ſcelus inque maris vicini merſa profundum
...t hærent ſcopulis, aut debent ludibrium vndæ,
...ec gens in rabiem ſtimulis ita triſtibus acta,
...mine contracto toties quæ Grudia rura
...eſſit,& vt potuit virtutem finibus iſtis
...pulit antiquam, qua nuper Flandria felix
...diit,& facti pars floruit optima mundi:
...c,inquam gens dira nouis compreſſa lupatis,
...ſq; tota acceptas clades acciſa viritim,
...nc acres animi potis eſt ſentiſcere morſus:
...ltitiæque ipſam ſeſe damnare ferocis:
...d non prudenter ſibi cauerit, ante procellas
...n magnæ tempeſtatis, quibus obruta penè eſt.
...page mœrores deponere patria longos
...pe,lætitiæque recenti pectora præbe,
...tamaricies,quæ per caput hactenus iuit
...que tuum, pleno ceu fluminis impete fuſa,
...en ſeu nobis tantum impreſſere malorum,
...labes tam magna coacta eſt crimine noſtro,
...ctores potius ſeu numina ſancta fuerunt,
...libeat tandem terras odiſſe profanas,
...patrio mentem propius aduertere cœlo.
...quar inſidias vafra mulcedine ſtructas,
...cepêre quibus primores ſigniferoſq;?
...fictis celata modis periuria, plebes
...ducta in laqueos ſeu ſim eſt quibus inſcia rerum?

Ad quorum voces ſubito venere citati
In partem prædamq; Duces. *M*oſa Rhenus, & Albis
Cum Ligeri Thameſis coniurauere maniplis.
Vndique conductis. Sic excita ebria corda
Spe promiſſorum, ceu neruis mobile lignum
Ducitur, artifici quod pollice dextera verſat:
*A*ut oſtentatum currit quum piſcis ad hamum,
Inter aquas longo ieiunia tempore paſſus.
Quare alacres Diuis meritum cantemus honorem,
*A*lbertoque Duci cum coniuge *Spinola* laudes
Imbibat aure ſuas, illorum fortia geſta
Coniunctim celebrentur: amico numine quando
*A*mbo deuicere ſuos prognariter hoſtes,
Auſtrius Albertus, Genuę lux *Spinola* fortis,
Inque ſtatum Morinas affirmauere columnas.
Ornatur cœlum ſtellis fulgentibus aprum:
Montani ſaltus multa ſeſe abiete inumbrant:
Veliuolum pelagus decoratur nauibus altis:
Populus ad ripas creſcit procera liquentes:
Et *DIs* nulla magis res eſt quam gloria cordi.
Nec frons alta Ducis ſibi præmium amicius optat,
Quam plexis lauri foliis veſtire capillos.
Nam ſignum laurus certum eſt victoriæ adeptæ.
Virtus alcidæ ſperato creuit honore
Sæua Molorchæi dum frangeret ora Leonis
Ætate in tenera poſt partum numen ab armis
Vexit eum ad cœlum non auerſante Nouerca,
Ordinibus ſuperis hominem laus inſerit acrem
Indole Mauortis, ſed cui Dea Pallas amica eſt,
Ne ruat indulgens animis, tranquillaque turbet.
Magnus *A*lexander thyrſo percuſſus honoris
*P*er montes ac plana remotos iuit ad Indos
Victor vt integrum ſua ſub iuga mitteret orbem.
Vidit Arabs illum: gemmis mare vidit abundans,
Quod videt ex oriente diei ſurgere lumen,

dùmque Gangemq; ſupra, terræ extimæ in oris
ſtricis dextræ ſuffigere celſa trophæa.
ui licuit eum laude mori, non inuidet annis.
gger honos vere eſt patriam qui vallat, & arcet
oſtilem incurſum. Breuiter pro Principe quiſquis
ta ſubire poteſt, felix vitæque neciſque eſt.
c quoque magnanimum tentauit gloria pectus
inola ſumme tuum Dux inclute *Spinola*, cuius
extera decerpſit Phœbea ex arbore ſertum:
ertum inſigne, notet ſpolium quod Martis opimum:
t tibi honorato cingat volamine frontem,
uæ domuit fortes. & belli nubila abegit
ſpera, perpetuiſque minacitet aucta procellis.
as multi imbiberant à nemine poſſe domari
uamlibet eximio ductore: nec abfuit illis
btilis ratio: ſed quam male nixa probauit
itus. Antiquis populis idem accidit error.
edere non poterant Pythona ab Apolline ſæuam
tinctum iri, oculis ſæuum, linguaque triſulca:
igore qui vaſto protenſus, & obuia rumpens
a ſerpebat, agri complebat iugera plura,
ctans ſaniem fœdam de ventre profundo.
lphi admirantes multum ſtupuere, ſubactum
odigium telis Diui tale eſſe videntes:
m pugnacis, cuius clariſſima virtus
emplo docuit certo per prælium id acre,
mnes qui in ſuperos audent bellare, repulſos
ut lugere diu, aut ſubita male morte aboriri.
ud aliter tellus modo Flandria, triſtis & horrens,
æ vix auſa oculos animoſque attollere in altum,
mpus ſperabat tam felix adfore nullum,
o venti rabies hæc ſeditioſa remitti
ſet & in liquidas tenuari leniter auras:
ma Ducis ſpectat victricia, peſte fugatâ
idis æquoreæ, ſiue eſt magis Hydra vocanda,

Nam

Nam fuit Hydra nocens, centum vallata colubris:
Illa venenato corruperat aera flatu
Flandrorum, irriguoſque lacus & paſcua rura,
Oceanumq; omnem, nec non nemorum auia teſca,
Inq; vrbes eadem penetrarat & oppida labes,
Hæſit in occulto multis quæ fota ſub alis,
Non Geta non Hunnus, non tot mala conciit olim
Vandalus, Heſperiam quum victor vtramq; petiuit
Singula proſternens flammaq; & robore ferri;
Finibus vt nocuit noſtris hæc publica peſtis,
Ingenii immanis veſtigia vbique relinquens
Nec vetuli parcens pueriq; aut virginis annis.
Credas eximiis Erebi prodiſſe cauernis,
Aut Phlegethonteis Stygiiſq; paludibus ortam
Tiſiphonen ſecum, & geminas raptaſſe ſorores.
Arctoum ad pelagus, qua ſpicula porrigere Eos
Deſinit in terras, quia curui tramitis Ancon
Hinc petit occaſum, ſola cetera poſſidet æquor,
Non procul Altburgo, Moriniq; in littoris acta
Optauêre locum, vireſq; per agmina nacti
Conflua, latronum ſtatuerunt impium aſylum:
Etiam ſe rerum dominos rati, ad omnia prono
Ibant ſæua gradu, nec magni Principis arma
Vlla paueſcebant: non ſic remeaſſet ab vmbris
Scipio, vel fulmen Libyæ foret Annibal vltor.
Heu animi læuos: non nôrant numinis alti
Cuncta ſupercilio prorſus rurſuſq; moueri:
Ingentibus cuius poſita eſt Victoria ſolis.
Illic firmatis defendere viribus Vrbem
Incepêre, ſimul circum fuit vndiq; cincta.
Verum nulla auium liquidi per ſtagna profundi
Fauit eis, nec dextra dedit felice volatu
Omina namque Deus bellum fatale regebat,
Auxiliumq; ſuis præbebat ad vltima præſens.
Poſtquam te partes voluit iuſſitq; fideles

Spinola tutari, fratris qui Heroica facta
Æmulus & proauum ſectans decora alta tuorum
Ipſius es viſus priſcæ virtutis imago,
Imo habitare tuo viſa eſt in pectore virtus,
Olim Romuleos proceres quæ vexit ad aſtra ;
Dum res imperii firmant, & *Marte* ſecundo
Succurrunt miſeris ſimul, affliguntq; ſuperbos.
Tu crepero rumpens obſtacula temporis omnia
Fulmina ſpreuiſti fatalis ahenea cannæ:
Spreuiſti virus gemini ſerpentis, & intra
Caſtra tua atq; extra mouit qui ſibila colla,
Clamq; palamq; nocens nec dipſade mitior Afra.
Mox muros actis ſola per ſubterrea foſſis
Puluere nitrato ſubuertis Diſſilit agger
Cratibus abruptis extemplo, & ſpargitur illuc
Quouis cœca premit. Non acrior impetus *Ætnæ*
Perfurit, anguſto Vulcanum vbi carcere torquet
Incluſum fundoq; vomens exæſtuat imo,
Proſiliunt fracti lapides, & fumeus ardor
Denſa nube globos flammarum & ſpicula iactat.
Siculis Enna tremit concuſſa rupe triquetra :
Atq; ſubiectis prætexitur æthra fauillis.
Tum trepidant intus, viuerram imitatus, ad hoſtem
Improuiſus adis, auidum pauidumq; duelli
Vertere terga iubes conſtans. & cogis in arctum.
Donec deprenſus vires iterum aduocet omnes
Pectore firmato, mortiſq; in imagine triſti
Creditur vna ſalus nullam ſperare ſalutem.
Et animis acerq; manu certamen iniſti
Nobile, multiiugum. Talis ſub vallibus Idæ;
Agmine qua rapido Teucrorum flumina manant,
Et freta prona petunt ſubmerſa à Virgine nota,
Troiugenis vitam ferro Dux Phthius ademit :
Sanguinis impulſu fluxit pauida vnda Scamandri
Decolor & Simois ſolito pernicior iuit

Ipſe, cadaueribus niſi qua cumulatus adhæſit.
Dum retro vndantem flexo pede fertur ad vrnam.
Cuncta procelloſæ trepidarunt grandinis ictu,
Machina quam fudit bellatrix fauce cauata.
Intremuere maris commota per æquora Nymphæ:
Antraq; feſtino petiere latantia curſu.
Omne ſolum cœlum omne nigranti turbine tectum
Inuoluitq; ſalum ſimul vndiq. fumea lampas.
Mars pugnæ cupidus ſubito Pangæa reliquit
Culmina: veſtitu non illo fulgidus, ibat
Quo Veneris quondam in gremium, Cythereia cap
Oſcula dum blandos dominæ ridentis ocellos
Suſpicit, æterno deuinctus vulnere amoris,
Hæret & intentus formoſo totus ab ore.
Non coma colla flagellabat molleſq; capilli
Ex vtroq; pari capitis diſcrimine fuſi
Ante vagabantur criſpo ſplendore decenter.
Caſſidis auratæ clauſum caput ære gerebat,
Cuius criſta triplex excelſo è vertice ſurgens
Autumnale velut ſidus de nocte micabat
Effundens radios ardentes crine iubato.
Lorica Æolii Steropis perfecta labore
Ambibat corpus: cui tortos nexilis hamos
Squama coercebat, ferroq; auroq; rigeſcens.
Quid moror? haud aliter ſe muniit, ætheris arce
Quam periturorum quum diſpulit arma Gygantum
Exciſam quatiens Rhodopes è rupibus ornum.
Proxima dextra Ioui nec fulmine ſegnior haſta.
Hinc agili ſaltu tergum conſcendit in altum
Quadrupedantis equi, quo *Spinola* vectus obibat
Prælia, & exacuens verbis Germanica corda,
Atq; Italum robur Sequanumq; Ducem incitat vl
Talibus. O cuius nunc Flandria pendet ab auſu
Inſperata fouens ſub pectore gaudia mœſto,
Obuia, ait, ferro flammaq; age ſubrue, tela

uæ gero pro *Morinis*, pro Principe, proq; Deo, ardent
rdent ecce nouæ ſuccenſa cupidine cædis.
urba inimica metu percuſſa ſuo æquora tinguat
anguine. Fata Deûm aduerſus pugnando laborat.
auſſa facit vires animoſq; in milite iuſta:
uæ ſi ex iure mala eſt, manibus pudor excutit arma.
 er ſigna igitur. Lapſu volat alite tempus.
ſe ego qui nutu cita tempora tempero, munus
incipis *Auſtriaci* plexam hanc adſeruo coronam.
ec mora, prorumpens clupeum mouet, omnia contra
ela reſiſtentum, demittens corpora morti
ortia. *Maue* mari ceu quum formoſa reſurgens
ucifero præeunte diem Tithonia portat:
fluuio Oceani roſeos perfuſa lacertos
ter mille faces cœli lauat aurea vultum,
rpureo incedens cunctis ſpectanda nitore,
ffugiunt nubes, & nigra in veſte tenebræ:
ſq; ſuum capiunt diſiecta nocte colorem.
inola ſic ductor cuneos peruadit, ahena
ce coruſcus, & hoſtiles premit enſe cateruas.
ius eximias virtutes, claraq; facta
e Pater *Nereus* pelago miratus ab alto
ſtupit, Glaucuſq; ſenex, inueniſq; Palæmon,
itoneſq; feri, *Phorcique* exercitus omnis
daucere manum, licet atram clade ſuorum.
m veluti ſegetes occat flagrante ſub æſtu
ſticus, exercens falcem: ſimili impete ſtrauit
gmina. corporibus iacuit paſſim obruta tellus,
orum pars auibus magnis modo pabula præbet
ore proiecta in ſicco, tumuli omnis egena.
nat at æquoreis per cærula piſcibus eſca:
ad ſaxa minutatim laceratur acuta.
s cœno obſcæno potior demerſa putreſcit
rpiter, anguillis alimentum triſte lutoſis.
ueniet luſtris olim labentibus ætas,

Agricola impreſſo molitus vomere terram
Sæua ſuperiecto quæ puluere contegit oſſa,
Oſſa gemens lacrymanſq; irata voce queretur
Infeſto Flandris Genio genita, oſſa quietis
Neſcia, quæ terras turbarunt aera, & æquor,
Pro ſubigens pede conculcabit & atteret vltor.
Gurgitis è liquidi ſtagno iam per freta Nymphæ:
Nutricum tenus exſiſtunt Nereides vdæ
Sanguine cæſorum, ſocias ſecumq; Napeas
Producunt in aprica, choreis apta canoris,
Signa Ducis circum lætum Pæana ſonantes:
Et tergo inſcribunt hoſtili theta ſiniſtrum:
Sic te perpetua *Victoria* laude coronet
Magnanime *Princeps*, & quas premis opprimat vrbe
Duxq; comeſq; tibi: ſic militis inſita fronti
Gloria ſtet perpes: ſic ala præpete inumbret
Spinola te cingens, lauriq; è fronde corollam
Adſtruat, ac merito tua tempora velet honore:
Et ſeptem pennas cono in galeæ aurea figens
Ventilet vſq; tuum ac ſpargat decus omnium in ora
Sic cœlum, ſic cœlicolæ tibi iugiter adſint:
Vt quoties vſus veniet, ceruice ſuperba
Hoſtem exultantem reprimas, victorq; triumphes
Quadriiugos agitans deuicta per oppida currus.
Sic roſeo in rhamnum tua ſpina vigore adoleſcat
Et nulla tempeſtatis vi concidat icta:
Optatæ pacis ſed candido in aere ſemper
Floreat æternæ fructæ virtutis onuſta:
Inuideatq; decus magni Iouis hoſpita quercus.
Interea Genitor vultum conuerte tuum ad nos,
Noſq; tuo illuſtri perfuſos lumine luſtra:
Iraq; ſubſidat torrente tui obruta amoris.
Adſere, Sancte, tuas leges, cœtumq; tuorum
Ne permitte lupis, ſint Principis integra ſceptra,
Te Duce vt vnanimes coeant in fœdera dextræ.

Qu

Quæ modo diſcordes in mutua viſcera aguntur:
elgicaq; è longo tandem recreata duello
Otia amet, cantuq; pio tibi dedicet Hymnos,
Hymnos cœleſtes diuini muneris ergo:
Reſtituenſq; aras ſacris operetur auitis:
Seq; Deum ſupplex trinum veneretur & vnum
Conſenſu parili poſitis ciuiliter armis.

Adumbratum ex Pſalmo CXIV. IV.

Cœpit in anguſtum cogi quum Flandrica Echidna
Oſtendæ titulis nobilitata feræ:
Vrgeriq; magis dura obſidione magiſque,
Mœnibus admotas & tolerare minas:
Ipſe Deus claro inſigniuit *Spinolam* honore:
Et geſtanda Duci tela ſua ipſe dedit.
Tela truces animos Lernæ domitura ferocis.
Vi nulla infringi quæ potuere prius.
Vidit, & elatas tumidum mare ſuſtulit vndas:
Sunt Grudiæ ex imis ſtagna refuſa vadis,
Aggere munito capita occuluêre rebelles,
Et ſenſere nouo corda pauore quati.
Anaq; fatales ſparſere tonitrua cannæ,
Vt ſolet eliſa nube micare fragor.
Quid mare vidiſti placidum cur moueris æquor?
Cur Morinum excitæ ſubſiliiſtis aquæ?
Quis tua Catte ferox præcordia perculit horror?
Seria res tandem num tibi viſa geri?
Cur tormenta globis ſtrepuere ita ahenea crebris,
Vt ſolet abrupta nube micare fragor?
Nempe Ducis trepidam vigilantia terruit vrbem:
Publica cui penito corde adamata ſalus.
Ita qui ſegnis belli conuertit ad arma:
Iamq; Hydræ domitor ſub pede colla premit.
Belgicus Alcides celebretur nomine vero:
Nam ſcelerum vindex eſt, patriæq; Pater.

Præmiaq; vt capiat virtuti debita ſummæ,
  Herculis exemplo ſit ſuperi orbis Atlas.
Ordinibuſq; Deorum olim tranſcriptus in aulla
  Indiges ætherea ſub Ioue numen agat.

Ad Flandriæ Nymphas, ac nemorum rurisq; Deos. V.

Quæ colitis ſiluas, & florea prata Napeæ:
  Pan ouium cuſtos, lactis amica Pales:
Sileniq; ſenes tu corniger Incube, dici
  Seu mage Faunus amas, terror Hamadryadum:
Naiadumq; chori faciles ductare choreas,
  Seclaq; capripedum ſi qua relicta Deûm:
Dicite dum Morinos Oſtenda rebellibus armis
  Terruit, & geſſit prælia clade graui.
Aruaq; nec potuêre ſeri, ſaltuſq; vacarunt:
  Et ſola prædonum ſola fuêre domus,
Dicite num trepidi armorum ruitura putaſtis
  Omnia, & in priſcum rurſus itura chaos?
Exitiumq; palam Diuos quoq; triſte manere:
  Exitio aut quouis triſtius exilium?
Nam mare vicinum fremuit feruore ſuperbo,
  Vimq; ſuam abruptis intulit aggeribus.
Infeſtaq; minas omnes effugit ab Vrbe,
  Quam ſibi ſelectam litore in hoc habuit.
Scilicet vt vires poſſet firmare viroſque,
  Arctaq; telluri nectere vincla tenax:
Inuictumq; Ducem aut feſſum procul exigere à ſe:
  Aut tractim in laqueos induere atq; plagas:
Viuite ſecuris poſthac & ludite in antris,
  Priſtina nam vobis redditur alma quies.
Auctori pacis ſed munere congrua ferte,
  Laude coronatus *Spinola* victor ouet:
Ponite ei geminas priſco de more columnas:
  Qua maris Arctoi mollior vnda ſtrepit.

dine vt hic certo galeas ſuſpendat & enſes,
Telaque & ereptas hoſtibus exuuias.
decorate Ducem vnanimes, rerumq; potentem
Suppliciter precibus ſollicitate Iouem.
qui iam terræ ſedauit bella, furores
Æquoris inſani non minus ille domet.

Votum Flandriæ

ruaſti incolumen iam nunc fortiſſime Ductor,
Et per te populo eſt priſca repoſta quies.
fatos animos poſuit quam Oſtenda rebellis,
Colaq, ſuppoſuit *Spinola* victa tibi.
ox etiam Sluſæ ſuccurres impiger vrbi,
Qua ſi erepta ſors mea tuta parum eſt.
equiter erepta. ſed nil modo conqueror, illis
Fors grauis incumbat qui meruere malum.
te deuotam Dux tibi magne tabellam,
In qua ſcribaris, *publica noſtra ſalus.*

De victoria Atuatica. VI.

iſſe Vatem me noua Principi
m parta monſtrat laurea. Tu Pater
Apollo Pæan, tune mentis
Ingenium mihi ſuſcitaſti
tura pandens? An tua, Dux, magis
anda virtus pectoris entheum.
Mouit furorem, & ora nobis
Fatiloquis animauit orſis?
ic eſt ſagacis plane animi virum,
temque vidi, quum tibi trux caput,
Submiſit Hydra, ſeptiformi
Prodigio metuenda Flandris.
is hanc domandam credidit? exteri
riqne nulla vi ſuperabilem
Omnes canebant, victa ceſſit

Marte tuo tamen. Ecce Lernæ
Stagnantis alte lympha fugax metu
Pulſo quieta eſt Nereides licet
Iam cernere illic otiantes,
Qua coluit modo bellum Enyo.
Crudele bellum, perniciem graui
Quod mole ſecum traxit, & ardua
Æquauit imis, clara nigris
*Mi*ſcuit, & dedit omnia Orco.
Senſit valentem Oſtenda ſubacta vi.
Senſere Scaldis flumina prouidum,
Nymphæq; Scaldis, Faunus ipſe
Fauit ab vmbrifero eſculeto
Latens pauenſq;. Nam niſi res tibi
Geſtæ fuiſſent hic quoq; gnauiter,
Iam pontus arua late obiſſet
VVaſia, iam Satyri & Napeæ
Per rura paſſim ſollicito pede
Deſerta abiſſent. aut ſtipe menſtrua
Tributa penderent Batauis
Omnibus exitiis miſelli.
Portuſq diti *Mercurio* ſacer,
Tabuda fecit quem prius aureum,
*M*œreret impeditus arcta
Obſidione, manuſq; ſupplex
Anuerſa cœlo tolleret anxias,
Surdiſq; fruſtra numinibus preces,
Et vota fundens, cuncta ferret
Dura famis mala, dura belli.
Almam ergo lætans cantet adoream,
Ipſum quadrigis, & ſtatuis Ducem
Remuneretur, ille *Victor*
Emeruit genus omne honoris.

Ad Ambroſium Spinolam, de rebus ab eo geſtis per annum CIↄ. IↄCV.

Deſine contemtim præſentia carpere Liuor,
Deſine priſcorum nec nimis acta cole.
Hæc quoq; noſtra viros ætas creat indole magna,
Qui quod mireris ſuſpiciaſq; gerunt.
Cur ſitis iſta tibi tanta eſt audire vetuſta?
Non minus alta datur cernere facta modo.
Romula ſic per te renouatur *Spinola* virtus,
Vt nihil antiquis inuideamus auis.
Tu rem collapſam vigilando in priſtina reddis,
Multorumq; Ducum quod fuit vnus habes.
Vrbs Eoa caput pronum tibi ſubdita flectit,
Iamq; Seuerini Principis arma mare.
Perſonat Arctoum, & concha vocalis adunca
Triton in populos buccinat illa canens.
Herculis ara ſterit celſa olim in rupe Monœci
Auſoniis patria relligione ſacra.
Sic etiam externis facili Pater annuit aure,
Quum ſibi ſuppetias ſera popoſcit anus.
Hic Ligurum cecinit de ſtirpe Heroa genendum,
Qui factis veteres æquipararet heros.
Cui Morini libertatis ius pene reductum
Debent, ne Batauum ſub iuga Flander eat.
Deſtra qui reuocet hilares ad feſta Rutenos,
Pleumoſiumq; velit pace vigere ſolum.
Etiam pax nobis conſtanter amica redibat,
Otia turbaſſet nî furia orta Styge.
Quum Cluſia arx ceſſit prædoni victa profano.
Literaq; in clades ſunt data noſtra nouas.
Nunc tunc crudelis patuerunt oſtia belli,
Agris tempeſtas incubuitq; fera.
Nec potuere lares vrbani exire pericla,
Vicinæ nimium quæ peperere cruces.

Heu cœcum inuidiæ virus? Nullum Africa ſerpens
Sæuius, ipſa licet ſit fera dipſas, alit.
Abſque illo fuerat, iam ſilua nemuſq; virerent
Tranquillum. & fruges ferret aratus ager.
Conſuetoſque choros agerent per prata Napeæ
Molliter, ad ſtrepitum ſubſilientis aquæ.
Incolereтque quies lætans ſimul oppida & vrbes,
Mœnia præſidiis nulla tuenda forent.
Relligioque ſuis ſtaret pia fulta columnis,
Strata iterum Sluſæ quæ modo in vrbe iacet.
Haud alium Alcides cecinit Dux inclute, quam te,
Virtutis cultum tecum amat ille Deus.
Tu Ligur Heroum de ſanguine naſceris alto
Patria te tellus viudice tuta manet.
Heſperia vt clarum te ſuſpicit vtraque ſidus,
Præcipuum noſtri tu decus orbis ades.
In ſterili generoſa licet vix ſe leuat agro
Arbor, humo in pingui conſita celſa petit.
Sic depreſſa domi virtus tua lentius hæſit,
At poſtquam belli cœpit adire ſcholam
Eximiè adſurrexit. Enim ſchola Belgica belli eſt,
Per clades meruit hunc titulum illa graues.
Hic ſibi Præfectum Mauors te *Spinola* ſpectat,
Cogitur & nutu tollere ſigna tuo.
Tu facis vt magni ſint libera flumina Scaldis,
Cui nuper Cattus vincla minatus erat.
Hoc Anuerſa tibi debet ſeruata trophæum,
Marmore propagans nobile & aere decus.
VVaſiaque in pagos diuiſa patenter amenos
Munere ſalua tuo rus ſerit atque metit,
Suſpenditque Deis agreſtibus annua vota,
Et cera memori te colit ante Palem,
Proxima pertimuit ſibi Saſſia, ſed tuus ardor
Protinus hoſtiles iuſſit abire minas.
Quis dubitet quin Ganda tuis obnoxia geſtis

Mente pari munem ſe probet atq; piam?
In medioq; fori monumenta tibi erigat alte
Virtutis meritum teſtificata tuæ?
Saſſia nam Gandæ eſt, fuerat quod Pontia Brugis
Sluſa. Male is pereat, cuius ademta dolo eſt.
Nunc ſtupet impoſitam & gaudet ſibi Tabuda molem,
Per quam turba frequens quum vocat vſus abit.
Siue iter in Flandros tendendum, ſiue Brabantos:
Ne mimium fidat nauta mari Batauus.
Mauriciuſq; ſua celer occupet obuia claſſe,
Litora ſubducto milite ſi qua vacant.
Qui partis neutræ Renus modo cærula adibat,
Cornua ſubmiſſis ſponte reclinat aquis.
Exſtructiq; videns pontis miracula priſca
Cæſareas iterum credit adeſſe manus.
Agrippina tibi ſua dona Colonia mittit:
Dona Palatini, Renicolæq; Duces
Mittunt quiſque ſua. ante alios Dux Cliuicus inſtat
Caſtra tua auxiliis fortificare ſuis.
Iam Mars externis noſter procul ardet in oris:
Et Phryſiis gelido frigore corda quatit.
Oldeſela manus princeps tibi victa tetendit
In Domini veterem ſerua recepta fidem.
Lingenſi iniectum eſt frenum ſimul oppido & arci;
Emſius adſueto mollior ire docet
Ipſe ſuas vndas: & prouehit agmina noſtra,
Siue truces Geldros, Zutpheniamue petant.
VVachtendonca dehinc rediit Mauorte ſubacta
Ad partes ſupplex, & tua iuſſa tulit.
Hic vbi Buſquoii Comitis clariſſima virtus
Prænituit cunctis. ceu iubare acta dies
Obruit aſtra, micans crocei fulgore decoris,
Præuia quum ſoli ſpica mane iacit.
Talis Tydides, bellaci ab Achille ſecundus
Vltor in inuiſos contulit arma Phrygas.

Nec ſolum illa viris mortalibus intulit, ipſum
Quin etiam Martem vulnere ſtrauit humi.
Nam Venerem læſam nolo memorare, animi impos
Tunc erat, in Diuam quum violentus erat.
Illius è galea & ſcuto liquor exiit igneus.
Perculit & flammis eminus ora Ducum.
Par Autumnali ſtellæ, quam gurgite lotam
Oceani gentes corde pauente vident
Scintillare procul per cærula noctis opaca.
Vauxius hac ipſa non minus arſit Eques.
Conſimili inde manu Cracauia victa paluſtris
Nil opis in liquidis vidit adeſſe locis.
Stagna & valla tuo ſubmiſit vtraq; tridenti,
Neptunum in terris te venerata ſuum.
Et quæ non tumidos ponat tibi natio faſtus.
Tam mitem cunctis expoſitumq; videns?
Nemo tuam (vis hæc animo eſt innata potenti)
Nemo tuam fruſtra ſollicitauit opem.
Non ſtruis accumulans theſauros pectore auaro,
Didere diuitias eſt tibi ſummus amor.
Ipſos quando vocas feſta ad conuiuia Reges
Luculli dapibus cedit Apollo tuis.
Prolixaq; manu ſuccurris egentibus vltro
Non dedignatus porrigere ipſe ſtipes.
Demiſſus cœlo terras celebrare videris
Magnificus pariter munificuſq; ſimul.
Rex tibi comis Iber, Tende arcum *Muſa*, canendum eſt,
Latius hac volitet miſſa ſagitta fide.
Hic tibi Iaſonio præcinxit vellere colla,
Et dedit in magnis principem habere locum.
Illius auſpiciis ductuq; tuo ardua bella
Suſcipis. Imperii eſt credita ſumma tibi.
Hoſtes attonitos velut excitum ab æthere fulmen
Reddis, & hac reuocas de regione domum.
Dum procul à patria bellantur in hoſtico, ouabant,

Certe nil paſſi de grauiore nota

Aſperum, abhorrebant pacem. Nunc in ſua ferri
Viſcera mucronem ferri aciemq; vident.
Hoc habet. iſta ſuis gens cladibus efferа, tandem
Deponent animos ceu Phryges & ſapient.
Vidiſti prudens quo tramite laudis ad arcem
Eſſet eundum, & te ſors tua digna Duce
Duxit eo, vnde pauor Batauis præcordia pulſet,
Et cogat poſthac pertimuiſſe ſibi
Atq; ſuis. Video pallentes ſtrage futura;
Arma tua incutiunt hunc geminata metum.
Diſciplina magis, ſine qua nil rite mouemus,
Cuius inante leues vix ſuper vmbra fuit.
Et miramur adhuc cur res male ceſſerit illis
Quorum conſiliis recta manuq; fuit?
Omnibus omnino permiſſa licentia, fregit
Spem noſtram, & bellum conſtabiliuit atrox.
Ecce quaterdenos ſol perficit aureus annos,
Tempora quum nobis ferrea ſemper eunt.
Et iam Cattigenis fueramus præda, voraces
Dextra repreſſiſſet ni tua prompta lupos.
Dici iure potes protector *Spinola* noſter,
Ceſſerit hac *Arcas Pan* tibi laude Pater.
Flandria *Victori* ſtatuat de more Lupercal,
Inſtituit magno ceu Lycoſura Ioui.
Fama fauet, tollitq; tuum ſuper æthera nomen,
Nam laus eſt toto grandior orbe tua.
Ad fontem Nili penetrauit, & extima Bactra,
Tranſiit & Tanaim; Taprobanæq; ſinus.
Quumq; hominem excedas, ſuperum potes eſſe ſodalis:
Gloria cœleſtes reddidit vna Deos.
Sic olim Lynces vexere ad ſidera Bacchum,
Iliades adiit cœlum, ita Martis equis.
Ad rerum curas, & publica commoda natus
Nil non vt populo ſors ſua conſtet, agis.

Qui

Qui benefacta velit tua cuncta reuoluere, nemo
Præſentem nobis te neget eſſe Deum.
Scilicet iſta Deos fecit ratio vna, mereri
De quouis potis eſt qui bene, numen habet,
Idcirco æthereas Rex Iupiter obtinet arces,
Quod iuuet & noſtro ſit generi vſq; Pater.
Perge tuas partes Princeps animoſe tueri:
Virtus ad ſuperos hæc tibi pandit iter.
Iamq; tibi ambroſiam Iunonia temperat Hebe,
Coniuge non renuente & ſtudet eſſe tua.

De Frederici Spinolæ Triremium Præf. &c morte.

Spinola magne neci virtus tua te obtulit illa
Quæ longe Herculeum trans mare nota volat:
Remigioq; ſuo famæ immortalis in ædem
Iam prouecta ſolum ſpernit, & aſtra petit.
Adriaco ſtupuit te canus in æquore Nereus
Pugnantem forti Regia bella manu.
Cinyphiis dum vincla paras, clademq; tyranno
Intentans, Aſiæ per freta victor ouas
Oceanus noſter concuſſus inhorruit alto,
Dum Batauum in puppes fulmina ahena iacis.
Et tectus virtute tua velut Ægide ſacra
Palladis, inuictas ducis in arma manus.
Flandria ne pateat toties obiecta rapinis,
Æquoreis quoties viſum eam adire lupis.
Sæpe Pater ſæui ceſſit tibi iure Tridentis,
Fluctibus impauidum dum videt ire ſuis:
Et cœli ſpreuiſſe minas, ventiq; furores,
Incurſus hoſtis nec timuiſſe feri.
Iamq; æſtas Cereri prope quarta reuertitur, ex quo
Claſſe tua cuſtos litora noſtra regis.
Mattiaciſq; metum Ducibus facis impiger, & te
Saxonidæ pariter Cattigenæq; tremunt.

Feli-

Felix, cui decoris puri fuit vnica cura:
Quæſiſti priuas nec tibi auarus opes.
Quas nunc ô mores ô tempora quilibet ambit:
Sed nolo hoc vlcus tangere, ſolus eras
Pæne ſolo in noſtro, cuius generoſa cupido
Nulla vmquam tali labe notata fuit.
Arma Dei ob cauſſam, non lucra ad fœda gerebas:
Regis cura tibi, non erat æris amor.
Iam Grudi de te ſperabant omnia ſumma:
Et tibi credebant difficile eſſe nihil.
Cœca rotam vertit tandem fortuna. Quid eheu
Quid Dea ſcæua paras? hoc premere anne caput?
Mars fuit hic nobis. Miſeram te Flandria tellus
Inuita cogor dicere voce, Fuit.
Eſt ingens Morinum fugiens ad litora tractus,
Qua ſinus Arctoæ murmura frangit aquæ:
Non procul à Leporis, Sluſaq; Propontidis arce,
Nautarum æratis cruribus apta via.
Hic coiere manus, tremuit mare tergore moto
Vndiq;, nec Triton extulit ora fauens,
Altera claſſis erat Genio damnata ſiniſtro:
Telaq; Auernali perlita rore Stygis.
Hinc Ligurina ratis belli trucis omina ſpernens
Signa per incertas certa vehebat aquas.
Tandem acies geminum in cornu conuertit Enyo:
Ferrea lux armorum impulit omne fretum,
Quum Mauors linquens fortes ſe Principe Thracas,
(Biſtonis ante alios hunc colit ora Deum)
Spinola in excelſa puppi ſtetit & ſubitam ardor
Igne ter accenſo luxit ob ora facem.
Non illi Arabio crines in odore fluebant:
Nec bis tincta Tyri murice veſtis erat.
Qualis fuerat, quum riuali certaret Adoneo,
Et cuperet Cypridi primus adeſſe ſuæ.
Sed quali Lapithas immanes terruit ore

Ægydæ

Ægidæ dexter Perithoiq; comes.
Aut quali ſçuum ſtrauit cum fratre Mimanta,
Surgere vbi Phlegram vidit ad aſtra feram.
Mox ait. O Italûm & Morinûm fortiſſime Ductor
Spinola, lux gentis præſidiumq tuæ,
Vince mari. Laus ſumma tibi iam cœlitus inſtat,
Euehet hæc alte te virûm in oia dies.
Fas erit endo plagas cœleſtûm ſcandere, nomen
Nobile pugnando tu modo tende tuum.
Fraxinus haſta tibi mea militat, & fauet enſis,
Aut tormenta probas ſi mage ahena, cape.
Hæc pater accurans dum Mulciber expolit ipſe
Laſſauit Brontem ſæpius & Steropem.
Solue metu Flandros, qui te duce & auſpice freti
Impoſuere rati publica vota tuæ.
Quos ſi deſtituas. Brugarum Neruius auctor
Mœnia felici non bene ſtruxit aue.
Et nimium inſultans alienis improba damnis
Vindice te fidit turba profana ſibi.
Nec te quod velis animiſq; inflata feratur
Terruerit claſſis, Fata eam acerba manent.
Quodq; cito flexu partes ſe torquet in omnes.
Vnius ad momen vertitur acta manus.
Ars tibi parq; manus, tu puppe magiſter in iſta
Summus es. Æmonio clarior Æſonide.
Hora vocat, committe rates moderator ego horæ
Victrici dextra roſtra Liguſtica agam.
Dixerat, & iacto diffulminat æquora telo,
Proxima poſt telum vis Frederica fuit.
Vincit Sluſa, fide Martis. Dux hoſtium ademptus
Sanguine fœdauit tranſtra foroſq; ſuo.
Cum Duce fracta cohors, pugnæ grauis impetus haſ
Abſtulit attonitis omnibus arma timor.
At Pater aeria miratus ab arce Monœci
Alcides, plauſum voce manuq; dedit.

n Deus.acta genus decorant hæc incluta noſtrum:
ra ſtanum ingauni me iuuat eſſe ſoli.
ſe ct ura fuit cantu victricia ſigna
alma Theris, ſanctæ Doridos aucta choris.
am deſperato pila venit ab agmine flammea,
fatali excuſſit quam furia atra face.
c tibi magnanimum perrupit *Spinola* pectus,
t ſimul heu noſtras ſpes animoſq; tulit.
rdis Abdaridûm quem non potuere triremes
ternere, non cunctis Æolus ipſe minis.
roa fugax portum lacerata naue petiuit?
Hoc vnum inſtanti non peritura nece,
ſita præuiſum. Fratri vindicta relicta eſt.
Vltor ad Oſtendam nam fuit ille tuus,

De receptis Lochumo & Grollia.

is comam nobis edera ſequaci
mat & nouam properanter aram
ſpite è viuo ſtruat, induendam
Flore recenti?
puer flammis adolere coſtum
e feſtinet, variiſq; menſam
culis diſcretim oneret, bimater
Adſit Iacchus:
mero curas iuguler rebelles.
pii Belgæ bona verba mecum
exite. Aurato iuuat ecce plectro
Fingere carmen.
a victorem canit alta ruſſus
am Huic ſupplex cecidit Lochumum
e depreſſum vigili. Ipſa ceſſit
Grollia pugnax.
ſq; tot belli trepidantis æſtus
uit iugum patiturq; iura;

Mente clemente ſtabilita iura
Principis æqui.
Berclides Nymphæ prius inſolentum
Sic malis preſſæ leuiore lymphas
Agmine impulſas agite. Vnda dulci
Nectare veſtra
Profluet poſthac, ſalicesq; paſſim
Melle ſtillabunt fluuiosq; lactis
Prata ſubmittent, rubus vltro amomum
Efferet aſper.
Quiq; vos longum fidei tenebris
Error inuoluit, procul ibit exul:
Iamq; lux certe renouata præfert
Signa ſalutis.
Ecce quod ſagax timuit Batauus,
Iſilæ arginas via per refractas
Panditur. Phryſo tremit & Sicamber,
Zutphenidæque.
Fulgor è vultu tuo. & arua & vrbes
Obruit Ductor, metuendus hoſti.
Ille vel cœlo ferus arma nuper
Intulit ipſi.
Corda nunc ſed ponit, & acre pallens
Certat in tutum reuocare turmas.
Hos ei diſcors animos Enyo
Præſtitit ante.
Noſtra, dum virtus tua nondum iniquis
Cognita emergit, velut hauſtum in vmbra
Nubis, obducta face ſplendet aſtrum
Luciferi ardens.
Cerne germanum Frederice fratrem
Laude iam parta merito beatum:
Et triumphanti ſuperis ab oris
Dicio honorum.
Æmulus pertendit iter, tibi peractum;

ia & tecum via adibit æthram.
ũta te credam capere explicata
Gaudia fronte?
Duces inter celebrande magnos
la Ambroſi,decus inclytum armis
ge poſſeſſum bene, porro amare
Mars vocat vltra.
dr, vt flumen tibi ſponte Renum
ga ſubſternat ſua. reſtat Hydra
aicax, claua ſubigenda forti
Berga paluſtris
arrat Ingaunas cita fama ad arces,
atris & pectus recreet ſenile:
æ modo gnati noua geſta captat
Aure patenti.
nciet lauri foliis honeſtum
ogredi,& gnauæ monumenta dextræ
te Geldrorum,Phriſiiſq; campis
Aere dicata.
gine ô prognate Deus propagans
men in terris patrium,ô Redemtor
ſter & cuſtos. rege bella Regis
Chriſte gerentem
m. Hic verſas tibi victor aras
get,numenq tuum per orbem
etin gentes,celido vſq; ab Auſtro
Frigidum ad axem.

De victoria Bergenſi ad Renum.

de ſinus,hyaloq; peplum promitte virentem
e pater,iam victor init tua regna decorus
la.palmata inſigni & fulgentibus armis
bile fluminea ſtatuens tibi nomen in acta:
ſtquam vrbem Bergam ſub iura vetuſta redegit,
atam toties incerto turbine Martis.

Nam ſcæuas modo quinq; vices eſt paſſa per annos
Non numero multos, tamquam mera victima triſtes
Vixerit in caſus, nulli domino vſque probanda.
Ludere ſic ludum gaudet fortuna cruentum
More ſuo. Hic ille eſt Dux *Spinola*, ſecula in aurum
Qui tua mox vertet; nunc ferrea: cuius in vmbra
Otia tuta coles. Nam ſpinas vndique ſparget
Ab radice ſacra rhamni gentilia in auras
Alte ſubiectas, errumpere acumina quarum
Nemo ferox auſit vel ſi tentauerit, ictus
Cuſpide vulnifica retro male læſus abibit.
Denſatis ita tela rubis feret obuia ſæpes,
Hoſtileſque minas arcebit limite ab omni.
Nec tamen in flores ſurget minas alma roſarum.
Flumina quæ ſuaui tingent tua ſemper odore:
Qualem Nauſicæ patriis non ſenſit in hortis,
Dum ſtruit ornando capiti fragrantia ſerta,
Vt queat æquales inter præſtare puellas.
Nec diſcinctus Arabs, quantumuis paſtor odoris
Exprimit è caſia, aut nardi pubentis ariſtis.
Vnde ſuas optet Zephyrus leuis imbuere alas,
Chloridos in gremium quoties vehit aurea mala:
Et ſtudet eſſe pater flabris in ſemina motis.
Nomen ama Ducis inuicti. Laus hinc tibi curret
Incluta per populos, & cani Nereos alta,
Actutum cumulanda magis magis indole pulchra:
Vnica cui cura eſt, miſeris adferre ſalutem,
Et ſeruare bonos. Mens hæc fuit inſita quondam
Amphitryoniadæ. Sic terras vltor obibat.
Dum vixit, tutela piis, terrorque malorum.
Huius ad exemplum fertur quoque *Spinola*, prudens
Et pariter fortis, veriqúe decoris amator
Adiungit Themidem ſanctam cum Pallade Marti.
Non ſic Heſione monſtro olim erepta marino
Alcidæ plauſit gratanter: vt Hercule dignum

inola honorauit facinus modo Belgica, per vim
æſidio oppreſſo, validum quod in oppido agebat:
victis fuſiſque extra: ſimul hoſtibus illis
eno Marte manum toties qui conferere auſi
bſtiterunt noſtris, poſſent ne ſcandere muros,
que ſuas leges obſeſſam adducere Bergam:
x qua diuitias *Cattus* ſibi fecerat ante
mplas, ingentes omnique labore tuendas,
uippe ibi vectigal germanæ mercis adeptus,
ue aliquid rari venum ferretur ab Alpe,
rem ſollerter vertebat opima Batauam
allidus, inſidiaſque tumens ſpernebat Iberas
ggere in hoc tali; velut ænea in arce ſuperbus.
ceanum clamor lætus perterruit æquor,
ceanique feras, ne prædam quærere terris
uderent poſthac, & ſceptra aliena tenere,
d patrias peterent timefacta mente paludes,
t profugi externas irent procul orbis ad vrbes.
rſitan erecta ſpectantes inde trophæa
miſſa ceruice ſtupebunt nomen ad altum
ctoris, metuentque ſuis noua rurſus in oris
ſtitui monumenta, pudorem iterantia priſcum:
preſſus qui nunc ipſorum frontibus hæret
cutiens mœſtis præcordia verbere ſurdo.
que prius ſtabant geminæ extimo in orbe columnæ
thyos ad littus, qua Sol caput abdit in vndas,
erculis eximii laudes ſine voce ſonantes.
l ripas ita Rene tuas qua tollit ab vndis
l caput, & terras perfundit lumine primo,
lſurgent totidem ſecto de marmore ſigna,
gna procelloſo longe metuenda profundo.
nbroſii Ducis æternum teſtantia honorem,
em ſeris me vate nepotibus vſque loquentur.

Ad principem Saranaillæ Spinolam peroratio.

Hactenus iſta: lyræ pauſam permitte Thalia,
Nos opus ad reliquum dum Ducis aura vocet.
Iſta, mea ſic ſponte modis ſunt apta ſonoris:
Vlterius poſthac non niſi miſſus eo.
Ergo tuo *V*ati te Dux largire benignum:
*P*ectine ſi noſtro vis tua facta cani.
Fortia facta, peplis intexi digna Mineruæ:
Qualia Cecropidæ vix meminère ſenes.
Ingenium faciet lætum mihi frons tua læta:
Non Euan curru ſic potiore leuet.
Ex humili certe ſi iuſſeris alta capeſſam:
*I*am calor inſinuans pectoris ima ſubit,
Et vocat ad Pindi vegetem me culmina montis:
Labraq; noſtra rigat lympha volucris Equi.
Per mea forſit honos maior tibi carmina ſurget,
Quam modo ſi ſtatuas quælibet vrbs ſtatuat
Victori gratata ſuo: pictiſq; per arcus
Propaget tabulis Martis opima tui.
Has etenim abſumtrix rerum cita deſtruet ætas:
Aut alia clades bellica ſorte teret.
Regna vides fortis fortunæ obnoxia regno.
Pondere preſſa ſuo ſæpe ſuperba ruunt.
Vtq; diu perſtent tamen, vna in ſede morantes
Spargere non poſſunt nobile eundo decus,
Nec ſine voce loqui: ſimulachra fabre edita ſpectas
*N*ata oculos tantum paſcere non animos.
At labor Aonidum terras obit alite penna:
Spicula nec leti triſtis acuta timet:
Virtuteſq; Ducum celebrat liquido ore diſertim:
Corporis & mentis fila videre datur.
Talia num donem quæris? dare conor: an *I*ndas
Dem potius Regi non bene ſanus opes?

Copia te cornu pleno ditauit, & vndat
Te penes vbertas aurea, at vna mihi
Vena domi ſcatet in numeros. Tu flumina noſter
Muſica ames, recreet me Tagus imbre tuo.
Hoc ſi diſplicui, pretio ſolare dolentem:
Hæc mea ſit merces, *Spinola* ſi placui.

Strena D. Ferdinando Salinæ Conſiliario P. T.

Auſoniis numen venerabile gentibus, Anna,
Anna Perenna faue: Ianiq; bifrontis in ædem
Ingredere Ille fores Marti modo clauſit & optat
Auſpiciis prodire tuis, ac porrigere anni
Orſa renaſcentis. Namq; ordine fratribus apto
Ductor biſſenis voluentia tempora princeps
Incipit. Accedat Sol aureus, & noua Iano
Gaudia ſubiiciens agili moderamine currum
Dirigat, alipedeſq; citans volucri axe quadrigas
Molliter æquatis veſtigia ponat in aſtris:
Qua via ſecta Poli ſignatum conficit orbem,
Corpora prætendens variis flammantia formis.
Nympha faue dexter ſeu te Iouis aula beati
Poſſidet alta, Deis ſociam (dum pocula miſcet
Nectare plena mero, famulata tibi Herculis vxor
Hebe florenti pubeſcens vſq; iuuenta)
Siue apud Æthiopas Indos conuiuia ducis,
Atq; populis æuum indulges: ſeu cærula Calpe
Antiqui Regis meminens tua ſacra frequentat,
Te ſuo in orbe colens, colles vbi ſurgere apricos
Elyſii memorant: Latium ſeu nobile ſpectas
Vrbis ab æterni ſolio: ſiue, amne Numici
Abdita flumineas effundis in æquora lymphas,
Nereidumq; comas viridis per ſecla tueris.
Huc agedum, Anna, veni ſellam de more curulem,
Prætextamq; nouam magni viſura Salinæ
Præſidis, an fallor? certe vice *Præſidis* altum

Munus obit, ſummiq; ſenatus primus ab ipſo
Principe Belgarum res curat, & otia feſſis
Feſta Parens populis bellum hinc procul arcet in ora
Terrarum externas, ſeclumq; recedit in aurum,
Si modo, Diua, laboranti digneris adeſſe,
Et vegetem ſeruare diu. Concordia nobis
Priſtina reſtituetur, honorq; redibit auitus,
Et Patriæ fortuna prior, quum vota ſecundo
Numine, cuiq; ſua ex facili perfecta fluebant;
Cum ſletimus Belgæ gens inuidioſa propinquis?
Et bona noſtra modis ſunt largiter omnibus aucta.
Quid nî nunc ſperemus idem? ſub Præſide tali
Virtutum ſtimulis icti Iuueneſq; Viriq;
Incaluêre: iuuat noxam ſpectare ſolutam
Concilio infami quo præualuere tot annos
Qui Patriæ clades, ignominiamq; rebelles
Dum coniuratis peccant ad præmia ſignis.
Imperiumq; palam ſpernunt Regiſq; Deiq;:
Dum iugulum Belgis inuadunt enſe cruento,
Hoſtibus ex pacto furiata mente fauentes.
Ius iuuat antiquum populo inſtaurare fidemq;:
Et noua purgatis compendia quærere terris,
Quo ſua Principibus conſtent ſine fraude tributa,
Dextraq; Quæſtorum præciſos contrahat vngues.
Cogat & Harpyias lex ſcripta quieſcere prædæ.
Ingenium iuuat ingenuas agitare per artes,
Et decoris pulcri recto pede ſcandere callem:
Exemploq; Viri, cui curia credita princeps,
Publica priuatis præponere; & vtili honeſtum.
Tu vires illi largire benigna retardet
Grandia conantem ne feſtinata ſenectus:
In capite hoc nobis ſpes eſt ſita ſortis opimæ.
Da longum ſubſiſtat, & Euboici expleat annos
Pulueris, æquiparetq; triſeclum Neſtoris æuum.
Da ſuper hæc tergant ſedatis aera flabris

Æoli-

olidæ faciles: neu trux fera ſibilet Anguis
elido: inter frigus boreale triones.
iat hyberno nec ſidere Tarrhaſis Vrſa.
achia nec Cancri flagrent Hyperionis æſtu
ſuperante nimis. Sint ſolſtitia humida largis
ribus, in terram quos ſpargit Luna bicornis:
ut Au-ora mari madido perfuſa profundit.
on Leo anhelantem pandat Nemeæus hiatum;
ec canis igne graui campos latrator adurat.
ades pluuiæ nec prodigus arbiter vrnæ
necet effuſo ſata læta proteruiter imbre.
er geniale caput roſeo producat amictu
ncinctum, Zepyroq; ſatellite gramen in aruis
urgere lanigero iubeat pecori, atq; iuuencis.
t nemorum ſiluas reuireſcere fronde comanti
œcundet ſegetes æſtas moderata calorem:
utumni fructus maturet Virginis aſtrum:
rumaq; congeſtis opibus ſecura fruatur.
œdera pacis ament Belgæ: nec ſidera cœlum
oxia funeſtent. Gradiui ſtella furorem
Temperet ardentem: placido micet omnibus orbe
Iupiter: in pœnas ne ſpicula mittat Apollo,
Delia fraternis reparet ſua cornua flamis.
Hoſpitibuſq. fauens adſit Cylleniusardor.
Et Venus accenſo perluſtret Veſpere mundum
Candida. Luciferique rotis antiſtet Eoo
Purpureum duplici iactans ſub nomine lumen.
Vltimus argenti Saturnus in arce quietum
Tendat iter, falciſq; minas componat acutas,
Et tandem offenſi deponat pectoris iras.
Seclaq; noſtra ſuis velit æmula currere ſeclis,
Tunc cum terrarum ſolus ſola Rector obiret,
Nec tres in Natos rerum diuiſa poteſtas
Tempora tergeminis mutaſſet adultera ſceptris:
Quum lapis aut ſtipes nondum diſtingueret agros:

Nec ſulcata graues vertiſſent iugera tauri:
Inſcia ſed raſtri ſed vomeris inſcia tellus
Sponte ſinum laxans paſſim daret omnia & ipſæ
Dulcia ſudantes præberent mella geniſtæ.
O bene nata dies, titulis ſignata Salinæ,
In gyrum celeres horarum dıgere lapſus,
Et face conſtanter momenta reciproca voluant.
Libera depulſo *Mauorte* reuertitur ætas.
O menſis niuea feliciter alite ſurgens,
Anna venit, venit *Anna* nouis aduecta Kalendis,
Priſcaq; ridenti promittit commoda vultu:
Qualia Cœligena quondam regnante tulerunt
Mortales primi, nullis bona miſta querelis,
Tolle pedes animoſq; & carcere prorſus aperto
Quatuor in partes dimenſum ordire laborem
Phœbei ſectans iteranda volumina curtus.
Nobilior quouis luſtro tibi debita ceſſit
Gloria, nunquam antehac aut raro viſa gerendis
Par tot rebus habere caput: te laude celebri
Fama canet recinetq;, & lumine Præſidis auctum
Euehet ipſa ſuis cœli ſuper ardua pennis:
Sculptaq; perpetuo tua feſta ſacrabit in ære.
Ne decus his partum veniens nulla auferat ætas
Quamlibet innumeros ſtabili orbe relapſa per annos.

Ad Eccleſiaſticos Flandriæ Primates.

Sacrati Proceres & gentis lumina noſtræ,
Quorum laude noua gloria priſca vigens
Ad cœli fertur conuexa perennibus alis,
Quas falx Saturni cædere nulla queat.
Libaui veſtros tenui modo carmine honores,
Inclutа dum recolo facta vetuſta Patrum:
Nominaq; è tenebris quantum eruo opacis,
Preſſa diu ingrato quæ latuere ſitu.
Libaui: ne plura darem res obſtitit ipſa.

Quis queat hanc plenis rite ciere modis?
Vix illam tractare Maro, vix Tullius auſit,
Immenſum quamuis fidat vterque ſibi.
Pleraq; candorem maculant externa Latinum:
Nec refuga in numeros cogere verba leue eſt.
Cogere ſic, maneat quo vocibus inſita veris
Gratia nec patrius contemeretur apex.
Sit precor acceptum quale eſt quodcunq; mouemus,
Conſulto abſtinui tendere maius opus.
Ardua vel tentaſſe ſat eſt. ita Muſa Tibulli
Nos docet. ingenuum quemlibet eſſe decet.
Qui vires vltra mortales fortiter audet,
Audeat. & macto pectore ſumma petat.
Nos humiles terræ ſola per depreſſa feremur,
Dum nos Aonidum celſior aura leuet.
Antraq; ſepoſitæ ſuſtollat ad edita rupis:
Profluit alati qua liquor altus equi.
Cuius ope erectus feci Latium ecce poema,
Nomine ſub veſtro quod pia ſecla legant.
Si qua refragantum damnabit ſecta, quid ad me?
Sic auerſantur vina falerna canes.
Mens mihi Primores vobis eſt vna placere:
Si nequeo. oſtendet me voluiſſe Liber:
Iſte Liber, ſcriptus nuper properante calore
Dum decus in Flandrum me meus ardor agit.
Vos numen proceres agat in mea vota ſupremum,
Lætus agam & compos, ſi modo veſter agam.

De claſſe ſtatus Eccleſiaſtici.

Tempore quo Cæſar rem Conſtantinus habebat
Magnus. & imperium qui tenuere Duces.
Ex ipſo geniti. quum Belgica Celticæ adhærens
Legibus vnius dirigeretur Heri.
Templaq; falſorum ſtarent occluſa Deorum:
At Domini contra paſſim ageretur honos,

Cœleſtis Domini, qui pura è Virgine natus
Viſus Homo in terris, & ſuper aſtra Deus:
Omnipotens Deus, ad nutum cui ſingula parent:
Siue ſolo conſtent, ſeu moueantur aquis:
Semina relligionis. & illo tempore & ante
Credibibile in noſtro eſt orbe fuiſſe ſata.
Hoc nos annales etiam docuere vetuſti,
Qui Victoricum Fuſcianumq; canunt
Fundamenta piæ mentis poſuiſſe per vrbes,
In Morinis regio qua Teruana iacet:
Chryſoliumque Piatoni ſocialiter aptum
Verbi præcones emicuiſſe ſacri:
Ceu gemini fulgent cœleſtia ſigna Lacones,
Quum Sol purpurei tempora Veris obit.
Illum Tornaci, Comini iſtum ſedulo iu oris
Doctrinam fidei certificaſſe nece
Vltro adita. in iugulos ſæuo graſſante Tyranno
Cui ſcelerum compar Maxminianus erat.
Et ſat conſtat. Eleutherium poſt ſecula certa
Infulæ honoratum promeruiſſe decus.
Et geſſiſſe Sacerdotem per Neruia rura
Oppidaque, & Latiis rite litaſſe modis.
Hinc è cuſtode Agricolaum Flandriæ oriundum
Aureum adud Tongros ſuſtinuiſſe pedum.
Munus ad hoc lectum Diui per vota Remigl,
Aureliis Synodus quando coacta fuit.
Verum hæc iacta ſages diuinæ candida Legis
Aruit, aut viſa eſt delituiſſe diu:
Donec ab Alpinis veniens ros imbricus oris
Irriguam ſicca ſurgere iuſſit humo.
Sic iterum lætos late emergentis honores
Accepios ferimus maxime Amande tibi:
Collegiſq; tuis, qui te rectore, ſubinde
Monſtrarunt nobis, vnde petenda ſalus.
Gentis Aquitanæ lux aurea & incluta Amande,

Atque

Atq; idem Morinûm gloria, noſter eras
Tunc quum Tungrenſi ſacro præfectus ouili
Grande ſubiuiſti flamen honoris onus.
Erectoque illud geſtaſti vertice ſemper,
Pondere ſub tanto tanto non titubante pede.
Lemouicumque ſolo Eligius generatus in alto
Altius ad cœli nos animauit iter:
Tum Nouioduno ſacris operatur in vrbe
Antiſtes Chriſti, verbaq; ſancta ſerit.
Huic comes Audomarus, non inferiora ſecutus,
Dux vitæ nobis ad meliora fuit.
Scotus adeſt clato Lœuinus nomine notus,
Hyberni tenuit qui pia frena ſoli.
Præſul, & à falſo Flandros Hermete retractos
Mercurius docuit, quis Deus eſſe queat.
Namq; colebatur populatim à pluribus Hermes
Falſus, & erroris publicus auctor erat.
Mercurii Chriſtus ſinceri eſt munere functus:
Interpres magni nam fuit ipſe Patris.
Orbis ei licuit percurrere limen vtrumq;:
Cœlo delapſus trans ſtyga victor iit.
Serpentiſq; malum vitus euertit & inde
In cruce ceu virga complicitum vſq; gerit.
[illegible]iſoq; Argo, fuerant cui lumina mille,
Securos miſſo nos iubet ire metu
Obſeruatoris nequam: ſunt paſcua nobis
Libera prata, velut Inachiæ ante boui.
Illa diu iactata malis, peruenit ad amnem,
Qui ſeptem portis in maris exit aquas.
Hic fera cornigeræ mox exuit ora iuuencæ:
Et Nili ad ripas de boue facta Dea eſt.
Sempe eadem nos fata manent. ſpernamus inanes
Faſtus & paſtus, lætitiamq; breuem.
Et ſalientis aquæ viuam curramus ad vrnam,
Filius ex alta quam mouet arce Dei,

Ilicet exuti veterem cum ſorde figuram
Conformes ipſis cœlicolis erimus.
Talia concordes cecinere oracula myſtæ,
Et primi populos erudiere feros.
Doctrinam illorum Rex Dagobertus aperte
Teſtatus tabulis eſt pia ... meram.
Flandrorum cunctis hac propter ... habentur:
Nec laudem hanc illis ſurpuet vlla dies.
Quis non afflatos diuino numine credat,
Tot capere hortatu qui potuere pios?
E noſtris plures ſimili mox indole moti,
Virtutis merito ſunt in honore pari,
Indigetumq; albo adſcripti faſtiſque ſacrati
A ſe, a nomen poſteritate ferunt.
In quibus eximiæ lucent velut ætheris ignes,
Qui Thorutana claruit in patria
Rambertus, morum ſanctus, vitæque probatus:
Cui Teygemenſis par ſociuſque cluit
Arnulphus, cum Lieberto, quem Brakela, ciuem
Gaudet habere ſuum, ceu tumet Ida Ioue.
Hi caput excultum mitra geſſere bicorni:
Inſignes lituo, Romuleaque toga.
Brema recognoſcit primum: ſola Sueſſionum alterum
Tertio honeſtatur nunc quoque Cambrus ager.
Omitto Anſgarium prudens, omitto Gerulphum:
Quorum perſpecta eſt omnibus alba fides.
Adelardus eis ſucceſſit Hiniſenenſis:
Et Gerenbergus VVulpius ambo pii,
Ambo genus noſtrum, nec non Theodricus ab vrbe
Lernenſi celebris, quiſque verendus Abas.
Illum habuit Corbeia Patrem, Boenyia at iſtum,
Sancti alium Vberti ſilua nigrans coluit.
Nec muliebre ſecus fraudandum laude parata;
Nam certare viro cuilibet vna poteſt
Vrbis Aloſtanæ ciuis ...

ræclarum nomen quæ Graphaildis habet.
ac in tormentis vexatam Flandria vidit
Cum nato ob Chriſti dogmata culta mori.
ıx quæ verum poſuit decus ante ſalutem:
Nunc illi in cælo eſt parta corona duplex.
era virtutum gemmis variata renidet,
Quarum dum vixit adſecla ſemper erat.
cta marturi ſacro perfuſa cruore,
Vincit Erythræi gurgititis omne vadum.
ſelana pari celebranda Theophila cantu,
Non fuit ad mortem promta ſequaxque minus
ctoris diri ſpreuit vultum illa minaſque,
Et laqueo frangi colla ſua ipſa tulit.
æ nunc rupta licet reſonanti gutture grates
Atque Deo laudes per mea plectra canunt.
in populos omnes vno ore hortantur vbiq;.
Ad cœlum voces mittere & alta loqui.
c amor, hoc ſtudium veræ pietatis auarum
Multorum effecit prodiga corda patrum.
c tali de fonte profuſa eſt copia, qua nunc
Tot delubra ſuperbe ædificata nitent.
ic ſublimes ſurgunt ad ſidera turres:
Atria porticibus dædala lata patent.
c micat ex auro filatim pectita veſtis,
Et picturatis eſt decorata viis.
ima conſimili fulgetq; tiara metallo,
Quæ tegat eximii Præſulis alta caput.
picis ex ære ſtatuas aut marmore, ſollers
Quas feciſſe Scopas, & Polycletus amet?
picis expreſſis ſimulacra micantia formis
Qualia Parrhaſius non neget eſſe ſua?
ac vitra conſertim plumbo commiſſa feneſtras
Ornant, artifici vermiculata ſtylo.
nc melici templis aptos peperere ſonores:

Inde Sacerdotes delecti, in publica vota
Officio attentum qui meruere Deum.
Numinis ipſa quibus caſtam præſentia mentem
Accendit, ſanctis macta miniſteriis.
Hi quoties cœtus procerum res publica poſcit
Siue domi turgens, ſiue agitata foris,
In commune bonum promunt ſuffragia primi,
Scamma celebrantes, editiore loco.
Hoc vitæ ratio cœleſtis, & iſta beati
Muneris incrementa, hoc bene parta merent.
Princeps ſacrorum cenſetur Epiſcopus, illi
Ad latus adſeſſor vel comes hæret Abas.
Præpoſitura alios opulens exornat alitq;:
Certa Decanatus præmia fertq; ſuis.
Cetera quis numeret? Canonum quibus ordo notatu
Nulli non reditus conuenienter eunt.
Vnus erat nobis præfectus Epiſcopus olim,
Flandria pendebat cuius ab arbitrio.
Is Nouioduno ſedem ſibi fixit in vrbe,
At poſt ius æquum quinq; obire pares.
Tertius Eugenius Toruacum ita ſepare dono
Hoc inſigniuit, reſtituitq; ſibi.
Tunc quando Alſatius Belgi, tractauit habenas:
Et Teruanenſi rexit in orbe ſacra.
Nam Morinum iuſcripſit ſe ſemper Epiſcopum, & eſt
Gallorum dederat Rex Ludouicus ei.
His pars Flandriorum primaria paruit vltro:
Quæ veteri Comitum nobilis eſt titulo.
Atrebatenſi obſequitur præclara Duacum:
Vrbſq; Armenterio nomine nota procul.
A Cameraceno qui per diploma ſecundi
Vrbani ob cauſſas iure reſectus agit:
At Samerobrino pars imperialis adhæſit,
Flandria quæ dici proprietaria amat.
Vltraiectenſi ſuberant ambacta quaterna,

Vndarum ſpatio quod modico atq; breui
Walachris d iuncta forent ſub Præſule Diuo
Wilbrodo, cuius nomine gaudet adhuc
bs Vtricum, per quem poſuit rituſq; profanos,
Accepitq; ſacros, & fuit aucta Deo.
ium ius iuſtum in Flandros, & magna poteſtas
Ætatis noſtræ venit aduſque gradum:
a Rex tempeſtate gerebat ſceptra Philippus:
Ille Pii Quarti Principis obſequio
ſtrictis aliis tres Flandra per oppida iuſſit
Commiſſi curis inuigilare gregis.
imus Gandauo poſuit prætoria in ampla.
Alter Brugarum cenſor in arce colit.
ertius Yprenſi vigil excubat vrbis in ora:
Scilicet vt conſtet ſacra ita ritè Trias,
uiq; ſui fines præſcripti, & iura diſertim:
Collidat fratres ne mala forſit Eris.
eutonica his regio quam lata eſt longaq; paret:
Excipe Aloſtanæ conditionis humum
achlinei ceſſit quæ ſummi Antiſtitis in ius,
Excipe Curtracum, Caſteliûmq; ſola,
uæ Turnacenſe agnoſcunt ſubiecta Tribunal.
Tum Casletani portio maxima agri,
burgumq; vber, qua vergit ad Heſperum & æquor
Præſulis Audomarûm iuſſa iugumque ferunt.
ertanimus triadis ſacros memorare Diales.
Æuo qui florent & viguere meo.
ibe in primori poſt vitæ munia ſancte
Completa, ex hominum cœtu abiere duo
ſenius princeps Lindanus eumq; ſecutus
Horum ſucceſſor pontificale tenet
s priſca celeber pietate, & ſtirpe Damantus
Cuius viuentis nunc micat altus honos,
micat ex oriente diei candida ſtella,
Auroræ graditur quæ vigil ante iubar.

Bruga habuit plures. Petri lux aurea Curtí
 Ablata eſt, Drutium mors quoq; auara tulit.
Et modo Lambertus fatis ereptus obiuit:
 Qui ſupereſt, par eſt omnibus; imo prior.
Carolus Auſtraſia præluſtri ab origine, priſcos
 Ipſe atauos vincit nobilitate ſua.
Nobilitate animi ac morum: tum fronte ſerena
 In quemuis quamuis plebe ſit ex humili
Nemo magis comis. doctrinam mirer in illo,
 An facile eloquium? pollet vtroque ſimul.
Muneris impoſiti partes obit aſſiduo omnes:
 Pergit & intento pectore laudis iter,
Otia nulla terens quid enim terat otia? cuius
 Omnis in hoc mens eſt publicum amare bonum!
Principibus merito gratiſſimus omnibus aulla eſt,
 Et potuit Reges conciliare ſibi:
Pontificeſque. palam id loquitur legatio, quam pro
 Virginibus obiit gnauiter Hannoniis.
Quas ortu claras pia VValdetrudis adoptans
 Ad ſeclas fecit perpetuumque ſuas.
Illarum cauſſam Latia ſublimis in aulla
 Egit Gregorii Principis ante pedes
Pondere verborum mirtæ Tiberin des vndæ,
 Montis & æterni ſubſiliere iuga.
Obſtupuitq; galeritus cum Rege ſenatus
 Oranti indulgens quicquid opis peteret.
Has propter dotes ſummos indeptus honores
 Eſt & opes nulla nullius inuidia.
Nam fauet ingeniis & dextræ largus in omnes
 Pupillum ac viduam munifice vſq; fouet.
Continuoque ſuo dum lis regnum obtinet ac vis,
 Alter ceu Neſtor turbida quæque domat.
Quodque admirari ſeclum non deſinet vllum
 Per mala ſecla ferocum & fuit eſtque bonus.
Cuius ſi ſimiles paucos res Belgica haberet,

Arma receſſiſſent impia, Paxque foret.
Ilula piis certe præſtaret noſtra ſub armis:
In gremio pacis Flandria tuta foret.
Prodita relligio (attis non eſſet auita,
Quæ nunc membratim dilacerata gemit,
Emiſſura animam extemplo ſi pergat *Agenor*
Vt ſolet ni huic medicam porrò adhibere manum.
Ypren ſes moror. Ypra duos tantummodo nouit,
Kythouioq, olim quamlibet orba *Patre*
Luxerit, exultat contra Simone ſuperba,
Præpoſitum Petri qui bene nomen habet.
Nam gerit inuerſum velut alter *Apoſtolus* illud:
Dictus erat Simon maximus ante Petrus.
Hic Petrus eſt Simon quis nomina congrua iuſtis
Laudibus attollat? Præſul & iſte ſacer
Audit, & in Domini laudes ſtudio eximio ardet,
Pro Domino atque aris certus adire necem.
Viuat, & vna Ypram decoret, Brugaſque paternas,
Namque orbi decus hoc vrbs quoque noſtra dedit.

Ad Senatum Gandauenſem.

Et volui & poteram proceres meliora dediſſe,
Quo meus in Gandam notior eſſet amor.
Sed mihi tentanti laudes veſtræ in cinere Vrbis
Muſa verecunde virgo negauit opem
Neue animo nimis indulgens aliena licenter,
Munia præriperem cautim ita me monuit:
In ſegetem alterius cur falcem immitis an inquit:
Vrbem tam magnam Vate carere putas?
Vrbs hæc innumeros alit & fouet ore diſertos:
Sit temere officium ciuis obire pudor,
Illic progeniti ciuis, cui liquida vena eſt:
Quemque ſibi agnatum Calliopeia velit.
Vriendius hic talis, Gandæ vocalis aedon:
Ille citas ſiſtit carmine Scaldis aquas

Thrax olim vt Vates, cuius teſtudine captus
Strymon rorantes flexit & Hebrus equos.
Heinſius eſt talis, qui quamuis longiter abſit,
Et trans Oceanum tecta aliena colat,
Non tamen idcirco terræ eſt oblitus alumnæ,
Aut ſegnis patrium tollere laude decus.
Nectareis illi ſuccis os imbuit Arcas,
Arcas Atlandiades, & dedit alta loqui.
Talis & Harduinius, docuit quem Græcia ſollers
Molliter Æoliis nectere verba modis;
Auſonis & Siren citharam pulſare marinam:
Siue homines libeat dicere ſiue Deos.
Aut Vrbis patriæ memorandum condere nomen;
Frontis es eduræ nimea, dicta probes.
Parui, & hæc paucis Diua properata fauente
Mitto Patres vobis, conſulite illa boni.

Encomium Vrbis Gandæ.

Felix Gandauum Flandri caput orbis honoſq;
Olim Clarineæ quam poſuere manus.
Seu libet auctorem potiorem agnoſcere Caium;
Cæſaris auſpiciis fama tibi orta vetus.
Quæ modo macta volat, nomenq, tuum omnibus oris
Didit ouans, qua Sol occidit aut oritur.
Tu bello, tu pace potens, nulliq; ſecunda
Iuſtitia antiſtans & pietate viges.
Te facilis frugum tellus, te liquidus aer,
Mitiſque & rerum copia larga beant,
Terna tibi centum permanant flumina pontes:
Commoda quis credat vni ea nata loco.
Dumque tributa ſuis exponunt obuia ripis,
Murmure compreſſo te venerantur Heram.
Et tua tecta iubent ſemper ſublimia ſtare,
In pelagus prono dum pede lapſa fluent.
Primus carbaſeo ſcapulas velatus amictu,

 Celſaque

Celſaque taurina cornua fronte leuans
Scaldis iter ſignat, curſuque per arua citato
Velox præcipites voluere gaudet aquas.
Liuia mox ſequitur, redimitus arundine crinem:
Impetus eſt illi ſed minor ire citum.
Liſa pari properans lápſu liquidũ incitat agmen.
Fratres germanos, tergeminoſq; putes.
Siue magis Scaldin libet appellare parentem,
Cuius vis fluuio maſcula maior ineſt:
Sane eat inter eos hoc nomine Scaldis honeſtus,
Dum modo ſit natus Liuia, Liſa nepos.
Diffuſa es ſpatio ingenti: non amplior ipſa
Eſt Mediolanum, ſit ſpatioſa licet.
Curia te princeps decorat; tibi limina mille
Paſſim regifico cultu operoſa nitent.
Templaque Diuorum conſurgant ardua, nubes
Fronte ferire putes, & domum adire Iouis.
Nobilitaſq; frequens antiqua à ſtirpe parentum
Floret adhuc, nullos degener inter auos.
Artificum tibi multa manus: manus innumera illa eſt
E lino & lana quæ probe texta ſtruit.
Hanc tamen exſuperat, ſic aiunt; nautica pubes
Tranſtra colens patrias plurima propter aquas.
Sex intra muros, & viginti inſulæ, amenam
Atq; admirandam te merito faciunt.
Illic credibile eſt ſalientes aggere in alto
Naiades feſtos ducere ſæpe choros.
Dux quibus alma Dryas comtis ſpectanda capillis
Molle iecur iuuenum percutit igne nouo,
Ante alias laus priua tibi eſt cunabula ſummi
Principis adſerues quod tua in vrbe ſacra.
Illa diu exhibeant populis ſpectàcula grata,
Hoſpes ab externo quæ procul orbe petat:
Adſpergatque volens violis, nimboque roſarum:
Hæcque ſuo mittens pectore verba ſonet.

Felix Gandauum, talem quæ ſola tuliſti,
  Qualis ab Auguſti tempore nemo fuit:
Perge datum pignus ſeruare in ſæcula ſera:
  Tu mihi vel domina es non minor Vrbe Remi.
Tempus erit, nec priſca oberunt, miraculum in orbe
  Gentibus octauum quum memorabile eris.

Ad Magiſtratum Brugenſem.

Portat honoratam plaudens ad ſidera Brugin
  Gloria, remigii pennipotentis ope:
Portat, & adſumptos vna vos euehit illuc
  Autumni portas Virgo vbi iuſta tenet
O Proceres, quorum fidei res publica in annum
  Credita perpetuas accipit aucta vices:
Auſonidum de more, Remi dum conſule lecto
  Vrbs renouata ſtetit, & fuit orbis apex.
Fallimur? an ſignis cœleſtibus inſita floret
  Lux vrbis patriæ cognita vtrique polo?
En ſecus Eridanus qua ſtelliger æthera noſtris
  Mollibus arctauit præcipitem amnis itum.
Neu gemini piſces fundant ſine lege fluenta,
  In partem Brugas aſſeruere ſibi.
Proua fides, Phrygio quoties Iuueni effluit vrna,
  Hos pater ad pontes Iupiter ipſe fugit.
Dumque animos vitat ſolitos Iunonis amaræ
  Lumina nulla alibi recreat vrbe magis.
Ergo mea præter ſolitum non improba Clio
  Audet in ætheriis obuiam ei ire locis.
Inſignemque nouo clangore per ardua latè
  Hanc velut in Pompa ſollicitare tubam.
Antiquoſq; Lares celebrare ab origine caſca,
  Qui primi Meſinos incoluere focos:
Dum mare diuiduis illos allamberet vndis
  Illinc, & quateret ruta tridente fero.
Hinc nigra inhorreſcens prætexeret arbore ſilua,

Silua

Silua paludoſis inuia vorticibus.
Vixque breuem vnius directi ſemita pontis
*P*anderet indigenis hoſpitibuſque viam.
Quid tunc *Bruga* fuit templum cum virginis almæ,
Vnum Pieumoſia erexit in arce caput?
Atque vbi nunc Grudiis dicuntur iura coactis
Cuſtos ad ferrum perſtitit vſque vigil.
…rus erat natura loci modo *C*uria duplex
Eſt vbi, carpebat gramina molle pecus.
Priſca vbi Querceti domus ardua ſurgit in auras,
Inſula, Hamadryadum tunc fuit illa domus.
Aut emeam facili Patres admittite *M*uſam,
Forte noua pretium ſedulitate meret,
Si ferat hoc veſtro blande prouecta fauore,
Vos ſuper ipſa canet aſtra ſecuta Deam.

De origine ſitu, & celebritate Brugarum.

Nunc mihi Brugarum primordia pangere mens eſt:
Vrbs hæc per gentes alite honoris abit.
Nouit eam cultor ſi quis procul orbis Eoi,
Et thalamo *A*uroram ſurgere mane videt.
Nouit eam, extrema primus quæ Bethicæ in ora
Noctiferum fuſco currere cernit equo.
Nec dubium Scythicis quin ſit quoque cognita terris,
Septena vt propriam quam rigat Vrſa face.
In *L*ybiam ne quis laudes neget illius eſſe,
Norit in Ammericum porro abiiſſe ſola.
Iamq alio orbe nouam caput alte tollere Brugin:
Et populis illic pluribus eſſe caput.
Sed tenebris æui denſis ſunt pleraque operta:
Quis vigil hæc Lynceus abdita qui penetret?
Præſertim monumenta Patrum cum rara ſuperſint,
In tantis eſto Delie dux ſalebris.
Tu quamuis atras arcu caliginis vmbras
Diſcutis: hinc auro ſunt lita tela tibi.

Nox tibi victa fugit, quoties oculum igne micantem
Exſeris, & currus Oceani amne leuas:
Spiſſum iter ingredior: pietas ſed patria vires
Subiicit, & facilem te fore ſpero Pater.
Obuia quid ſecter? celſa appetit ignea Virtus.
Ex humili nunquam laus opere ampla fuit.
Iulius Aſſaraca Troianus origine Cæſar
Hæc loca præſidiis muniit apta ſuis.
Tempore quo Gallos Capitolia nota petentes
Alpibus excluſit, vi ſua, & Vrbis ope
Bella mouens, decimum quæ diſtulit acer in annum
Neruius. Hinc alio ſed reuocante Ducem
Ciuili motu, Belgi, tutela Trebonio
Credita, qui curam cum legione gerens
Bis bina imperii manſit: populumq; ſub ictu
Continuit, donec poſt alii atque alii
Succeſſere Duces Latii, tandem arma animoſq;
Induit, ob luxum ſegnitiemque Ducum
Neruius, & preſſæ cepit moderamina gentis
Belliger. Hunc duplices in ſtatione vices
Alternis obiiſſe ferunt pars altera, nempe
Altior in Bauacis nobilitata manet.
Altera ab excubiis Leuacorum nomine agendis
Dicta, ſoli cuſtos inferioris erat.
Illa per Hannoniam contra arma, manuſq; Rhemorum
Sæpe ſibi laudem, ſæpe decus peperit.
Iſta, vbi nunc Brugæ celebres ſuper æthera ſurgunt.
In Pictum, in Scotum Marte fauente ſtetit.
Hybernoſq; Getas, aquilonigenaſq; Britannos
Iuſſit Cleumoſiis cedere litoribus.
Et niſi conceſſa commercia iungere lege:
Terror piratis nam fuit, & ſcopulus.
Nemo illa prohibente ſinus impune Rutenos
Sulcabat, pœnas quin lueret meritas.
Vera hæc eſſe canunt, plures, quibus abdita curæ

Scrutari & ſcriptis prodere in ora ſuis
Nec certe à vero diſcedere tramite varo,
Arces tot nobis inditio eſſe queunt.
Non procul á ſeſe conſtructæ ita cyclade pulchra
Circiter, in corpus ceu coiiſſe parent.
Aſpice *Roburgum* pomeria pandit ab ortu:
Parte alia *Oſtburgum* viſitur ad Boream.
Templa die á medio *Aſtburgi* ſpectanda videntur,
Clara *Aldenburgum* non minus à Zephyro eſt.
Inter eas Leuaci *Burgum* velut in medio cor
Primas obtinuit; forte ibi Dux Morinum
Nemius, vt Stator Princeps, prætoria habebat,
Arcibus vt reliquis addere poſſet opem.
Subſidiumq; ſuis ſubmittere, concita ab alto
Bellica tempeſtas ſi qua repente foret.
Sunt qui vaſtata Altburgo Nortmanna per arma
Affirment Brugas illius è lapide,
Muratas contra Danos: falluntur, ad vſus
Tales, tunc lapidum nulla habita eſt ratio.
Oppida nam vallo præcingebantur acerno:
Fidaq; ſuggeſto ceſpite obibat humus.
Autumo nec falli me credo pudenter, ab ipſo
Cremento Leuaci proximiora ſola
Paullatim populis coeuntibus aucta fuiſſe,
Et ſimul ob cauſas interiiſſe ſemel.
Hic enim in Oceani refluo per rura meatu
Pons erat è ligno, quem prope ſepta modo
Cœtus habet fratrum, Patri iuratus Ibero
E Mauricorum qui lare ſtemma trahit.
Hunc vulgo pontem Leuaci ſtata tigna vocabant,
Nominis hinc Brugarum vltima origo ſcatet.
Hac Morinis iter occidua de parte patebat,
Cum peterent Batauos, Aruaticumque domos.
Aut Germanorum recto ſola limite adirent:
Cetera inacceſſis vaſta voraginibus

Teſca fuere, feris ſilueſtribus horrida latè:
Vix agili Satyrorum ipſi adeunda gregi.
Inter eum, atque arcem per diuerſoria ſparſim
Hoſpitibus tutas Copia fudit opes.
Hæc propugnaclis validis circum vndiq; ſepta
In vicos ſenſim ſunt poſitu apta loci.
Talibus auſpiciis *Pontana* ad ſidera moles
Creuêre, & facta eſt maxima Bruga forum.
Totius Europæ, atque *Aſiæ* commune ſub arcto
Extera eam quæuis natio, ceu patriam
Incoluit, felix olim cum nomine Flandro
Hanc vnam propter Belgica cenſa fuit.
Quis peregre rediens ſalientem è culmine auito
Non capitur fumum cernere luce nigra?
Nemo adeo mentis duræ, vel barbarus eſt quin
Sentiat hunc affectum ingenitum eſſe ſibi.
Quanto igitur gratum magis, atque acceptius illis
In patriam doctus quos ſtimulo excit amor,
Hunc velut è fumo flammam vidiſſe micantem
Sub quo natalis pæne erat obruta humus?
Obruta. Namq; vrbis tantæ quis prodidit ortum?
Nulli flamma fuit, ſed neque fumus adhuc
Cognitus excipio Cruquii conamina filum
Vnicus hic nobis per loca ſenta dedit.
Ne labyrintheis in flexibus auius irem
Floreat aſſiduis illius vena iocis.
Nec cuiquam id debet mirumque nouumq; videri:
Solius è ſcriptis Cæſaris hæc regio
Inferior nota eſt: poſt illum, mentio nulli
Præter qui ſanctam ſanguine Chriſticolûm
Signauêre fidem chartis dum dira piorum
Funera commemorant & meminêre ſimul
Huius per cauſſam tractus: debemus honorem
Hunc Domini adſeclis, barbariem atque truces
Hinc *Morinûm* mores pulſos pietate repoſta,

e ſuperûm ſollers nos ſola ad alta leuat.
Vrbs pulchra ſitu, cultuq; ſuperba penuq;:
a temerê è noſtris par alia vlla tibi eſt:
ruxelia domus Nympharum, & Regia ſedes:
n vaga Gondunum, Louaniumque pium.
nec portu præcincta Antverpia, quamuis
Plutum credat, Mercuriumque ſuos.
procereſ, te rebus idonea pubes
andam mittunt orbis in omne latus.
la Cecropiæ decorat te gloria gentis,
ntend t Latii te tuus altus honor.
ium ipſa tuis Pallas formauit alumnis,
e colant pacem, ſeu fera bella gerant.
ſuos iactet Roma ambitioſa Quirites:
quoq; habes Curios Fabricioſq; graues.
t Ariſtides veteres neu ſolus Athenas,
itiæ cultor multus vbiq; tibi eſt.
uſtra Morinos mediter proferre Lycurgos,
na Themis ſedem fixit in æde tua.
auro rutilante micat tibi fulua Corona:
ica quam geſtat vertice macta domus.
Pariſio quondam tibi miſſa Senatu,
qui teſtatur te ſtudium eſſe penes.
am tali celebret quam fama tropæo:
nomenq; alis furſus ad aſtra vehat.
à ſexu laus eſt tibi fœmineo, Vrbes
cipit ante alias te ſibi diua Venus.
enuſtatis merito mera crederis aulla:
bmittit faſtus Idalium atque Paphos.
quo vultu candens. quam culta decenter
deat in thalamos pacta puella viro.
lubra petat cœtu ſtipata frequenti:
e agilis certa lege choros obeat?
ibus affigit dulces in pectore curas:
ſcitur, & floret ſub pede verna roſa.

Talis

Talis frenato delphine per æquora vecta eſt
Pelidæ mater clara futura Thetis.
Sic Iuno ad tædas fratri deducta marito
Viſa faces oculis prodigere atque genis.
Haud aliter Cynthi dum per iuga frondea fertur
Agmen Oreſteadûm Virgo Diana regit.
Non me vana loqui teſtis mihi fœmina Princeps
Gallica quæ geſſit ſceptra potente manu.
Illa toro Pulchri feliciter aucta Philippi,
Venit ad has oras concomitata ſuis.
Qui ſimul ac ſpeciem luſtrarunt vrbis amenæ,
Spectando expleri non potuêre ſatis.
Laudarunt arcem, pontes, fora, templa, plateas,
Ceteraq; ingenti ſtructa opera arte virûm.
At Regina nurus tot paſſim vbi vidit in auro
Corporis egregii prodere molle decus:
Inuidiæ iaculo velut icta repente, mei, inquit,
Reginam proceres me populique vocant.
Et rebar ſolam tali me nomine, verùm
Centum hîc Reginas conſpicor, imo deas.
Quid ſequar vlteriora? tuis hic altus in oris
Odoacer, cuius fama perennat, anus.
Quem ſola tutantem ſtupuit Grutenia Mauors,
Liberat hoſtili dum tua rura metu.
Quo duce Belga ferox Latium migrauit in orbem,
Subq; iugum victor compulit Heſperiam.
Imperiumq; diu tenuit virtute potenti
Septem illi colles qui caput orbis erant
Submiſere caput; ſic quæ prius acriter arma
Vrbs tulit in Belgas, poſt ſua vidit eis
Arma graui fato pariter ſubiecta; Deorum
Scilicet hæc lex eſt, ſit ſui vt vſque memor
Quilibet in terris nulli regnum eſſe perenne,
Sed variare vices, more fluentis aquæ.
Sume age promeritas lauros, ſertoque virenti

m caneſcentes Bruga recinge comas.
a iubamque Leo quatiens tuus erigat alte:
rq tuos pontes repat, & aſtra petat.
uleiq; comes ſpectetur in arce leonis
Etheria, & flagret perpetuo igne tui.
fauens vrbi: cuius vexilla, ſigilla
mmata magnanimo condecorata notat
a turrigero radient faſtigia cono:
lammeus ardentes & vomat vmbo globos.
tur mœſtum tibi gloria priſca dolorem;
on ſemper ſimili ſidere Luna nitet.
rdum pallens percurrit cærula mundi:
Obnupto interdum nubibus ore latet.
x tamen extenſo vultu regina bicornis
ſtrorum ducit ſuſpicienda choros.
uoque concuſſam melior fortuna fouebit,
uique tibi Genius dexter adeſſe ſolet.
e animos: ſoluent pœnas tibi turba profana:
uos auida in prædas mens docet eſſe lupos.
muis ſubnixi incedant modo maxima opum vi:
x rapto longum nemo beatus aget.
Nemeſis ſcelerum vindex grauis, illa lupatum
uſtulit, & iam iam comprimet ora feris.
ſecura tui ſpectacula læta frueris:
icerit Hæc augur cantat Apollo mihi,
uod dictat Deus ille, ratum eſt. Pater omine ſancit
upiter: en, ſudum candicat æthra rubens.
ſubitò læuum intonuit ſperemus, ab alto
mminet Harpyis omnibus atra dies.

Epigramma ad Senatum Vrilatorum.

ego quæ cecini paucis celebrata diſertis,
ominis in veſtri ſint modulata decus.
a Senatores mihi mens erat addere: verum
titit ingenii fron, pudibunda mei.

Nam

Nam quis plena queat præconia ſcribere vobis?
Mœonides vatum vix pater illa canat.
Qualiacunq; tamen nobis ſunt edita partem
Accipite in meliorem & mea ferte legi.
Forte vetuſtati ſeræ victura reſiſtent.
O ita fama velit, quæ Dea libera amat.

Franconiæ Telluris & curiæ deſcriptio.

Brugas vt potuit cecini modò *Terra Vriata*
Huc ades, ad numeros te quoque Muſa vocat:
Muſa mea auguſtum meritò venerata Senatum:
Cuius in æterna luce vigebit honos.
Qui tua ſollerter procudere commoda quærens
Omnia molitur, quo decus aucta ſtruas:
Haud diſpar tibi ſurgit opus. Tu ſubdita quondam
Scitis Brugarum ſed tibi iura tui.
Indulſit Princeps ideo quæ iuncta fuerunt
Cantentur pariter nunc quia iuncta manent.
Namque tuum patria ſubſiſtit in arce Tribunal:
Iuſtitiamque ſacra virginem in æde tenet.
Tota domus pulchra eſt, varioque operoſa receſſu
Vltro illam credas diuam habitare Themin.
Turre caput modica ſublimis ad æthera tollit:
Et ſolis certo gnomone monſtrat iter,
Hinc porta intrantes, & porticus excipit illinc
Marmore quadrato delapidata fabre.
Anterior faciem ornatur fronte ſuperba.
Princeps è lapide eſt effigiatus *Adam*
At latus inde *Noe* præfert gemina ora verendus
Cui *Pan* adſiſtens carmine ducit oues.
Saturnus ſequitur, ſeruans in acumine falcem.
Et natos malis carpit editq; ſuos.
Ops Dea ſubſequitur, raſa tabula aucta libroq;:
Iunctos ei *Pluto* cum cane ſceptra gerit.
In numero poſtrema chorum *Reuerentia* claudit:

Dext

Dextra exporrectum fertque manu colubrum
Scilicet hæc tempeſtatis bona ſigna vetuſtæ
Nos noſtræ ſortis. officiiq; monent.
[...]x qui rerum potuit perneſcere cauſſas:
Ac pede metiri ſe moduloq; ſuo.
[...]m multos vento videas turgente ſupinos
[...]mnia magna crepare. & petere alta nimis?
[...] ſperant ſeſe faſtigia ſumma tenere,
[...]xalto peſſum præcipitanter eunt.
[...] modo ſuſpexere feroces. pulueris inſtar
Diſperſi in vanum retro abiiſſe vident.
[...]cite mortales opibus non fidere. nunquid
Primus in orbe parens non opulentus erat?
[...]nia erant ſubiecta vni, tamen abſtulit omnia
Quæ vis hunc campis expulit Elyſiis.
[...]us ab inſtinctu ſolos mox iuit in agros
Exul, inops erro, terga premente metu.
[...]ra laboranti ſudata alimenta ferebat.
Sponte ſua ad ſegetes quæ prius alma fuit.
[...]c poterat vitaſſe malum niſi blanda maritum
Nupta fefelliſſet, non bona ſuada viro.
[...]n debueras edicto ſtare Tonantis
Cur pigitum eſt vetitis abſtinuiſſe Pater?
[...] miſerante Deus fueras terrenus in orbe,
[...]nc tua poſtgenitos nos quoq; culpa grauat.
[...]cite mortales prudenter ferre ſecunda.
[...] tergo infeſtas ſors agit atra minas.
[...]ne Noam noſtis duplici idcirco eſſe figura?
[...]te peracta videt. poſtque futura cauet.
[...]atil e fero ſubmerſas æquore gentes:
[...]ox ſola vernanter gramine picta nouo,
[...]ctaq; felici reparata niteſcere vultu,
Quæ modo cœruleo præda fuere mari
[...]rat, atque metu diuini numinis ictus
Illuxit nobis ad pia facta facem.

Quid

Quid velit inter oues canna Pan quæritis apta?
  Poſſe virum quemuis per loca ſola bene
Viuere.lætitiaq; animum mulcere canendo,
  Quamlibet in tenui procul Vrbe colat.
Falciferi quid ſigna velint ſi noſſe libido eſt.
  Agricolæ gnauo quæ putet atque metat
Semper humum præbere ſcias. Sed cur vorat ortos
  Ex ſe? Viuendo præteriiſſe ſuos
Narratur longæuus.edax ita ſingula tempus
  Quæ profert aufert, nilque perenne ſinit.
Quæritis ipſa Rheæ ſimulacra quid vtile ſignent ?
  Magna Deûm atque hominum creditur illa pare[ns]
Nec non quadrupedum mater, generi vſque feraru[m]
  Pabula ſubiiciens frugiferente ſinu.
Gentibus hinc variis ſacrorum more probato
  Eſt viſum hanc terræ nominitare globum.
Qui ſacra cunque poli meruerunt ſcandere templa,
  E terra Heroes DIque fuêre ſati.
Iupiter, Alcides, Pollux cum fratre ſacrati
  Clarum ſic aſtris inſeruere caput.
Et quia multarum potitur primordia rerum,
  Fert tabulam raſam, quas cupis inde notas,
Efferet acceptas, ceu prodit ſcripta volumen:
  Qui ſapit aſſueſcat à tenero vngue bonis.
Ex Ope progenitus Saturni tertius hæres,
  Infera ceſſerunt cui ſola ſorte rata
Scepra gerit *Pluto.* quid ni? Rex ille beatus
  Diuitias cumulat cui generoſus ager
Siue pecus colles depaſcens agmine denſo:
  Contractum nomen vnde pecunia habet.
Hæc vſura Deo nunquam non grata placenſque,
  Fœnore quantumuis innumero auctet herum,
Quem ditem vis vafra facit, *Canis* impetet illum,
  Exterrens prauos tergemino ore Canis.
Namque os tergeminum, præſens ſimul atque futuru[m]
Tem-

Tempus ab antiquo præteritumque notat.
ic quemcumque petit male plectitur omnibus horis.,
Vllo nec liber tempore abire poteſt,
uin ſceleris facti pœnas luat, ipſaque mentis
Sentiat occulto verbere terga quati
ltima ſerpentem dextra *Reuerentia* geſtat.
Ritè Senatorem quæ vigilem eſſe docet,
iuſti ſemper rationem ducere & æqui,
Ceu præſens in re Iuſtitia ipſa foret.
t teſtes oculos intendant ſidera ab alto:
Et quicquid cœli continet aulla Deûm.
mnia qui credit cunctis ſua nuda patere.
Ad lucra ſe nunquam turpiter vlla dabit.
nteger at contra ſoli ſeruabit honeſto :
Et curam tota mente decoris aget.
eptile nam genus hoc vigilax cenſetur, & acri
Intima adit viſu ſint latebroſa licet.
lius in primis ſollertia cognita vulgo eſt.
In ſtatuis ideò Romulidum exſtat adhuc.
ræcipuè Æſclepi, qui natus Apolline Phœbo
Non alio iactat ſeſe animale magis.
æc veterum monumenta domus præportat in Vrbe.
Extra vrbem lata ſe regione viæ
tendit ditio, quæ clara vocamine Franco,
Armiſque atque aruis commoda digna cani eſt.
ſa eam leni mediam perlabitur amne,
Liuiaque & ratibus ſternit iter liquidum.
ceanuſque pater rerum trepido alluit æſtu
Largiter externa merce ſubinde beans.
epta monaſterijs decorant exſtructa vetuſtis :
Quorum pars ſexu floret vtroque ſacra.
ernardus nomen genti dedit : ille virilem
Sorte pari inſtituit, fœmineumque gregem.
Thoſanum gemino celebratur nomine clauſtrum:
Nam Doeſtum proceres turbaque verna vocant.

Werkenum titulo vallis cœleſtis honorum eſt
Perfugium trepidis præſidiumq; reis.
Spermaliæ laus nota pijs, qua Flandria nota eſt:
Victorina decus fida Trudonis habet.
His Benedictus adeſt autor fautorque ſuperſtes
Tradiderit quamuis oſſa ſepulta ſolo.
Andreæ Diuo quæ marmore facta erat ædes
Bellorum ſæuo turbine vaſta iacet...
Non tamen ex toto: cœtus migrauit in Vrbem:
Iamque audit noſter Bauuerianus Abas.
Werkenum fieri iuſſit Clementia, Princeps
Inclyta, Roberti quæ Solymi vxor erat:
Quid referam ambactis quot ſit ſuccincta per agros?
Sunt qui triginta quinque coire ferant.
Decretiſque magiſtratus parêre Vrilati.
Lis quoties anceps incidit, aut mala vis.
Præterea pagos viginti ex iure nouemque
Annexos, quorum ſinguli ad arbitrium
Quique ſuis adſunt, & præſtant iuſſa Toparchis,
At quum concilio res agitanda graui
Aut eſt auxilio magis affirmanda, datatim
Ambactis ad rem ſubſidio ire ſolent.
Quod ſi fortè repens diſcordia cœpta retardet,
Pars Flandrum Puteal, pars fora franca petit:
Nec lacus huic deſit, naues qui portat, alitq;
Gurgite largifluo ſquamigerum omne genus.
Nec nemus, alta Dryas ſe Winendalio in alto
Surrigit, ad paſtum armenta feraſq; citans.
Roboris excelſi pulſatque cacumine cœlum,
Cuius in aëria ſede iugantur aues.
Inſulæ ei plures, inter quas ampla Caſantum
Belgica Triptolemi quæ patria eſſe meret.
Illic vbertas fruges cornu exhibet omni:
Vſqueadeò Cereri ſemper amica viret.
Hanc Angli ferro ac flammis, mare fluctibus hauſtam

Ma[illegible]

Magna parte olim deteruêre ſui.
Nunc (pudor) inuaſit Batauus cum Mattiaco acri.
Et preſſam immiti ſub ditione tenent.
Vnde malum hoc natum nobis? Erebo excita Erynnis
Corda venenauit diſſociata Ducum
Ambitione ſua. Sic Cattis prodita Sluſa eſt,
Lataq; Bellonæ prorſus aperta via.
Hic ſedem noſtris diſcordia fixit in oris:
Reſq; in perniciem Flandrica prona ruit.
Haud ſatis Hydra nocens fuit Oſtendana tot annis:
Sæuior ad clades Lerna mouenda fuit.
Heu nimio turgens Sarrana ſuperbia faſtu,
In præceps æſtu nos dedit illa ſuo.
Altera ad Ooſtburgum eſt: glebæ quoq; ab vbere felix:
In qua Breskinum per modico ſpatio,
Certè non horæ vnius magis ab *W*alachrum aruis,
Vrbs vbi Fliſſinga præminet armipotens
Nunc freta diſcernunt, quum tellus vtraq; pœnè
Vna foret, Cæſar qua pius antea Otho
Foſſam deduxit, quæ commoda agreſtibus eſſet:
Neue mare irrumpens damna alicunde daret
Vt ſolet, in campos quoties fluit æquore aperto:
Hic molem iuſſit & tabulata ſtrui,
Ex vſu attolli quæ poſſent atq; remitti,
Quoq; vnctæ properent mollius ire rates.
Illa diu manſere, freti dum feruidus ardor
Diſpulit & pagos obruit vnda ſequax.
Has inter media eſt quæ *W*ulpia, dicitur: ætas
Vidit eam ereptam noſtra tridentifero.
Atque inſtauratam rurſus: ſed quaſſa profundo
Interijt vaſtis merſa ſub æquoribus.
Iamq; illam mergi celebrant, crebroque ſonore
In priſcum reuocant eliciuntq; ſtatum.
Mentior? an Triton excitus carmine noſtro
Laudibus applaudit terra Vrilata tuis?

Non fallor. concham perquirit in amne recentem,
Qua mecum pariter teque tuoſque canat.
Sic eat. adnantes Nereidas ordine cerno:
Ad Morinos properat dux Galatea choros.
Arcadiæque Deum quamuis malè ſpreuerit olim;
Et Pani ſociam ſe Satyriſque cupit.
Nempe Magiſtratum talem ne non colore vltro
Vna videretur, officioſa parum.
Cur neget obdurans animum? videt agmine lecto
Vndique Hamadryadum, Naiadumque coli.
Pergite DI diuæque, meretur cuncta Senatus
Promere quæ veſter cœtus honora poteſt.
Ipſe meas partes vobis tranſcribo libenter:
Quæ nequeo vnus homo. facto ea ferte grege,
Ferte per extremas terras, & ferte per vndas,
Nomen vt hoc Francum norit vterq; polus.

Ad Senatum Yprenſem

Ypræ Vrbis Patres conſcripti, ſcripta videris
Hæc mea, quæ longum ſint rata ſigna mei
In vos affectus: Nam quamuis ſcripta minuta
Sunt, tamen effectus ſpero habitura ſuos
Illa per ætatem: nec mecum funere acerbo
Contumulanda, velut ſolſtitialis obit
Herba, ſimul veſtis pictæ patefecit honorem
Oſtentata oculis dona repentè tegens.
Sunt fateor properante manu mihi ſcripta ſed audax
Noſtra eſt Melpomene, ſpicula adacta ſeuis
Æui nil metuens: Nec quiſquam credat eam eſſe
Idcirco effrontem: ſæcula vincet anus
Non merito Vatis, verum fama alite vecta
Vrbis, honoratam quam ſtudioſa cupit.
Illa decus veſtrum longinquas ſparſit in oras
Vndique, nec gens eſt tam peregrina procul
Orbis ab hoc tractu, cui laus non nota ſit Ypræ:

Illa aliſ etiam nos virûm in ora feret.
ic aquila volitante poli ſuper inuia, conſors
Præpetis ætheriæ paruula fertur auis.

Encomium Vrb. Ypræ.

oquor Ypranæ Genium qui præſidet Vrbi:
Vrbis aue cuſtos. & mihi ſanctè faue.
vltrò ingrediar priſcæ tibi laudis & artis:
Luce tua afflatum me vegetumque velis.
pra decus Flandrum qua Sol caput abdit in vndas
Exſerit hoſpitibus ſuſpicienda caput.
ttollenſque Deûm delubra, domoſque virorum
Mole pia cœli templa ſuperba petit.
on alia hoc cœli ſub cardine celſius effert
iuica ſe numeris omnibus ampla domus.
anc potius credas eductam ad ſidera molem:
Fama Gygantæum ne mage iactet opus.
cum porrecti rident latè æquora campi.
Ceu mare pacatis terga vbi ſtrauit aquis.
ibus ingenuis vacat hic intonſa iuuentus
Non potiore loco gaudet Athena coli.
rgiter hic omnes proma eſt bona Copia ad vſus:
Siue peregrina merce opus aut patria.
menta in pratis gliſcunt hic vbere glebæ.
Pinguius haud aluit herba Phaliſca pecus
ne te leni mediam Ypra perambulat Ypra:
A quo gentili flumine nomen habes.
at & erroris vani eſt manifeſtus ab Anglo
Dictam ita Hyperboreo qui putat eſſe Duce.
nia te munita vetant abrumpere ſomnos
Ad belli ſtrepitus, ſicubi fortè ſonant.
tamen armorum nuſquam non perſtrepit ardor.
Ah nolim noſtros hunc tolerare Deos.
d freta ad Oſtendæ per tres iam continuo annos
Proh pudor atque dolor, mars malè noſter hebet.

Prælia ſi qua gerenda tibi, ſint prælia Amoris;
Clade diu preſſam ſit ſatis ante graui.
Nil renouo, veteris plagæ iam obducta cicatrix,
Quicquid triſte dolenſq; in mare ventus agat.
Fortunata ſoli tellus, meritoq; beata:
Antiquæ fidei perge modò eſſe tenax.
Ver tibi purpureum conſtet, promteq; paratis
Frugibus effundat rus gremium omne ſuum.
Non te letiferi Martis circumfremat horror:
Sit procul à laribus terna tuis furia.
Nectare cœleſti miſtus tibi defluat imber
Deſuper, & lætis roribus arua riget.
Genſq; tua exactis vitæ feliciter annis,
Sedibus Elyſijs inſita ſemper ouet.

Encomium Alterum Vrbis Ypræ.

Magna Virûm mater, virtutumq; incluta nutrix:
Et formoſarum non minus alma parens
Ypra, pijs Comitem Balduinum laudibus effer:
Ille tibi princeps ſtrauit honoris iter.
Subſidiumque dedit, quo ſe tua gloria cœlo
Tolleret alatis & veheretur equis.
Floreat illa diu, ſeniumq; ſuperuolet æui:
Ire per ætates atq; hominum ora meres.
Occiduæ, qui te dixit regionis ocellum:
Indolis ignarus non fuit Ypra tuæ.
Siue loci poſitum ſpectes & paſcua rura;
Tot circum lymphis ebria fertilibus.
Annua ſeu Floræ mollis redolentia dona:
Credas hic propriam Ver ſibi habere domum.
Gramine ſic viridi tellus ſe Dædala veſtit,
Theſſala ceu tempe facta forent Morina.
Quid referam monumenta ſuis animata figuris,
Et paria antiquis tot decora arte noua?
Quid Procerum cœlo tot tecta minantia, quidve
Templa

Templa Deûm,& clauſtris apta monaſteria?
Adde :nnentutis docile ingenium : adde Senatus
Publica iura ſacri, diſpoſitaſq; vices?
Diuitias his iunge, paratas fœnore nullo:
Nam tibi cura bonæ maxima mentis adeſt.
Artes iunge: patent ipſi Libethridis amnes
Veſtris vſq; choris, labraq; ſponte rigant.
Certè qui patrijs numeris rem muſicam honeſtent,
Extulit hoc nemo celſius orbe caput.
Teſtes Bultelij fratres. Ypræ aſtra gemella,
Stirpſq; ambo Procerum, Clytius & Michaël.
Ipſe quibus totum ſe indulſit cantor Apollo:
Et citharam iuſſit, plectraq; ferre ſua.
Iamſamius teſtis. cui ſtigmata Cæculus ater
Numquam delendis debet iniuſta notis.
Qui mitis Cerasi cecinit ſic nuper honores,
Teius vt nequeat his meliora ſenex.
Vrbs cœlo dilecta, boniſq; ſoli omnibus aucta:
Digna Patrum titulis, nomine digna tuo.
Semet ab hoſtili tibi mœnia tuta tumultu
Pax Dea, teq; bona perpetuo auctet ope.

CAROLI LIEBARDI LANG-MARCÆI FLANDRI.

Latrina conqueritur.

HEi mihi, quam neglecta habeor, cōtemptaq;, vulgo
Semper in obſcura parte locata domus?
Sum tamen ipſa bonum, paſſim ꝙ habere neceſſum eſt,
Quo nihil vtilius, commodiuſq; nihil.
Nam me nulla carere poteſt domus: indiget omnis
Vſq; adeò officio fœmina virq; meo.

Hinc pueri, inualidique ſenes poſitoque timore,
Et naturali virgo pudore ruit,
Immo Duces, Reges ſummus cum Cæſare Papa,
Si quando huc illos imperioſa voco,
Adueniunt omnes properè, curruntque vocati,
Quo dolor hos Ani parturientis agit.
Legatum huc, Caculamue ſuo non mittere poſſunt
Nomine, non alijs impoſuiſſe vices:
Sed debent ipſimet comparere citati.
Idque ſtatim, nulla interueniente mora.
Et veniunt non cum pompa, magnaque ſuorum
Turba ſed nullo concomitante viam:
Curuatique humileſque adeunt mea regna, leuari
Orantes ventris pondere quiſque ſui.
Nam quæ natura eſt, ventriſque culique ſuburra,
Pondus ea eſt, nemo quod tolerare poteſt.
Me quærunt tanto qui faſce maloque laborant,
Sola ego nam tanti ſum medicina mali.
Omnes admitto placidè, excipioque benignè
Hoſpitio & miſerans ſubleuo faſce nates.
Nec noctu, nec luce mei claudo oſtia regni,
Optatum nulli denego ſubſidium
Huc cuiuis contingit adire ſedere, quietem
Accipere & grauidi ponere ventris onus.
Ipſa ego ſum Latium. ſedes ubi fata quietas
Oſtentant grauidis & latuiſſe datur.
Hinc ex re Latrina vocor: quod ſæuiter omnis
Deliteat noſtro fœmina virque ſinu.
Certè ego confugium cum ſim, certumque leuamen,
Et Latium, & requies, & medicina mali:
Tantaque cum præſtem cunctis ſolatia poſthàc
Sum merito prima fronte locanda domus.

De Furno, & Latrina.

Cuncta quidem variant formam, ſed nil perit: illinc
Huc venit, hinc illud itque reditque cibus.

Tritice

Triticeo molitum piſtumque è ſemine panem
Ardenti fornax concauus igne coquit.
At Furno coctum, ſtomachoque gulaque voratum.
Egeſtumque culo ſeruo Latrina cibum:
Vertuntur panes in ſtercora: at illa per agros
Sparſa iterum fiunt pinguis & alma Ceres.
Collecto rurſum coquitur de ſemine panis,
Atque ita conſumptum reddo Latrina cibum
Debetur, fateor, patulo ſua gloria Furno,
Sed tanta, aut maior gratia habenda mihi eſt.

In Godofredum Pharmacopolam.

Pharmacopola forum nuper Godefredus adibat,
A porcis vulgo quod ſibi nomen habet.
Præſtanti cupiens mercari corpore porcum,
Speraret domui quem ſatis eſſe ſuæ:
Vt decet emptorem, vigilanti indagine, bis ter
Per medios porcos itque reditque forum:
Interea nunc hac, dum nunc circumſpicit illac
Omnia mente oculis Pharmacopola notans;
Forte videt validam membris & robore Scrofam,
Plena cui multa viſcera prole tument:
Eſſe ratus pinguem pendenti abdomine porcum,
Hanc cupit, hæc toto de grege ſola placet:
Heus, inquit, tuus iſte, tibi qui proximus aſtat,
Dic, quanti poſſit Ruſtice, porcus emi?
Non ita, reſpondet, magno mercabilis ære eſt,
Vendetur vili merx ſatis iſta tibi.
Empta Philippæis eſt tandem Scropha duobus,
Lætus, vbi data ſunt æra, ſubulcus abit.
Talem tam paruo gaudens potuiſſe parari,
Exultanſque venit Pharmacopola domum:
Mox Lanius, porcos ſolitus mactare, vocatur:
Scropha cadit, flammis ſeta cremanda datur.
Arrepto lanius partitur corpora cultro,

Nudaq; diuiſo viſcera ventre patent.
Ecce, nouem fiſſa porci luctantur in aluo,
Quos erat in lucem Sus paritura breui:
O felix emptor, precio mercatus eodem
Denos, quo porcus vix ſolet vnus emi.
Sed, Godofrede, tuæ ſi ſit tibi cura ſalutis,
An non debebis plus numerare, vide.
Quæ non emiſti poteris qua fronte tenere?
Quando ita ius clamat: redde cuiq; ſuum?
Vnus es mercatus, retine vnum: ſi qua ſuperſunt,
Vero ſunt Domino reſtituenda ſuo.
Emiſti Scropham. Scropham retinere licebit,
Grex procellorum reſtituendus erit.
Pro porco poſthac, vel deridebere totus,
Mercari Scropham, Pharmacopolo, caue.
Cautio erit, modicum ſi cauda leuetur in altum,
Et nudas penitus ſi ſpeculere nates:
Dant tibi ſigna nates: porcus, Godofrede, priore
Parte, ſed emeiunt poſteriore Sues.
Si te contingat, Scropha meiente, ſitire,
Hoc, Godofrede, potes fonte leuare ſitim.

DANIELIS LINDANI GANDENSIS.

In Ioan. Miræi inaugurationem Epiſcopalem.

O Celle priſcæ Belgica Galliæ,
Clarumq; Sidus, Pacis adoreâ
Seu blanda gemmeoq; vultu;
Seu rudiùs metuenda tangi,
Thorace pectus tecta adamantino;
Sed iſta quondam: nunc neq; Belgica,

Nec Belgicæ vmbra: ſed viciſſim
Cuncta timens, metuenda cunctis,
Quanta è ſupremo culmine & imperî
Statu excidiſti! puluere ſordido
Squalentis obſoleta luctus,
Et proprij pelago cruoris.
Quem concitauit, non populus Tagi,
Flauique Iberi Gotticus accola,
Battauicis inuiſus oris,
At fidei columen receptæ.
Sed peieratum Numen; & impio
Calcata faſtu Relligio Patrum,
Iugumque Principis, rebelli
Ex humeris animo repulſum.
Qnum caſſa lucis Pleb, mareotico
Lymphata mentum, rebus & ebria
Lætis ad arma conuolauit,
Præcoce conſilo & nocentes
Fauore nitens Nobilium quibus
Aut curta res, aut ambitio leuis.
Euripi adinſtar inquieti,
Turbine perpetuo æſtuabat.
Quare merentem proſtituit Lupis;
Et deſpicatam deſeruit Dea,
Quæ ſontium acta rite librat;
Et ſcelerum merita arbitratur.
Sed ſurge tandem. Deſine luctuum
Acerbiorum. Lætius ominor.
Finemque caſuum, atque cladis
Continuæ, mihi Aperta ſagit.
Namque vt micantes æthere lucido,
Sudoque, ſummo vertice maximi
Atlantis, Aſtrorum peritus
Fidâ oculi cum acie notauit
Ignes Deorum rite fauentium,

Non hoſpitari ſedibus exteris,
Suis receptos, certus adfert
Indicium melioris æui:
Sic noſter Heros, cura cui tui,
At ipſe Cæli cura ſuis locat
Dum ſedibus florem virorum,
Pro meritis tribuens honores:
Spondet malorum cædere traduces;
Dare & petulcæ frena licentiæ:
Secloque abortiuo recentem
Progeniem, faciemque recti.
Non ipſe ſolus, ſed quot in arduum
Virtute mactos atque ſcientiâ
Euexit, vt caliginoſo
Per tenebras populo præirent.
Miræus inter quos, amor omnium,
Obrizo vt auro gemma Adamas micat;
Natiuus aut Pyropus, aſtri
Par radiis rutilo micatu.
Cuius ſacratis Concio pulpitis,
Gratam eloquendi melliniam ac ſales
Mirata: ſeu Suadæ medullis
Inſimulat, reuocatque mentes
Amentis æui; ſimplicis edocens
Veri, atque honeſti vſum, & pretium boni;
Quæ deuij, inuiique luſtra:
Quæ vitiis mouet arma virtus.
Seu martiales dirum animal lupos
Sacris abarcet Paſtor ouilibus:
Pernocte, perdiâque curâ
Stentoriâ reſonante voce.
Anuerſa magnis pallida luctibus,
Exſucca lentis; exue lugubres
Pulloſq; vultus, atque lætâ
Fronte ſupercilium ſerena.

Reſume mentem; Concipe tempora
Prioris æui; cum Decus Vrbium
Lateaud iſti, inter remotos:
Omnibus inuidioſa terris.
Reſume priſcos pectore ſpiritus,
Dignata Cœlo Præſule qui tibi
Intercute ablato veneno,
Reſtituet vegetam ſalutem.
Clarus repulsâ qui cluet infulâ:
Sed & recepti clarior Infulâ:
Dei vocantis obſequendo,
Et Ducis imperio iubentis.
Quod fama ſeris fida nepotibus
Olim loquetur: rarum altas decus;
Puriſque vix ſæclis repertum,
Abſque animi attoniti ſtupore.
Contenta ſeſe Mens, generoſior:
Minuſque egena eſt, cui proprium ſat eſt
Nil ſeruiens indigniori
Arbitrio popularis auræ.
Sed quiſquis altis functus honoribus,
Non ſe ipſe peior, ſceptra humilis gerit,
Spectans honores irretortus:
Maior erit, propiorque Diuis.

In obitum Iuſti Lipſii.

Doctorum ſidus, Belgi decus orbis ocellus,
Deliciæque hominum, deliciæque Deum,
Omnia terrarum famâ complexus ad aſtra
Lipſius hinc abiit; iamque Deum ore bibit.
Creſcere non potuit per totum deditus orbem:
Quo creſcat tantum cœlum erat; hoc adiit.
Illuſtreſque Animas inter Diuoſq; receptus,
Nectare & æternis paſcitur ambroſiis.
Exuuiis Animi poſuit Meminerua trophæum;

Haud

(Haud buſtum) quod non atteret vlla dies.
Cui gemina Heſperia & Celtæ, & Germania, & Angli
Et quidquid terræ ſol videt, inuideat.
Quare ſollicitas Elegeia ſiſte querelas;
Præficaque hic nullas elicito lacrymas.
Nemo ferat planctus, aut ſingultantia verba,
Miſtaque mæſtis ſuſpiria cordoliis:
Ni qui virtutem, & Doctrinam ſpledidum inane,
Noſque immortales morte perire putet.

IVSTI LIPSII

MISCELLANEA.

Vertunnus Cuſtos ad Hoſpitem.

Duas res agere ſimitu' decretum eſt mihi:
Et horti leges, & meum nomen eloquar.
Adhibe hoſpes, ſis, vaciuas ædes aurium.
Primumdum mî eſſe nomen Vertunno ſcies,
Qui clarus clueo Semones inter Deos.
Namque Imperator diuûm atque hominum Iupiter
Nos cœli ciues in tres claſſes diſparat:
Sunt Superi Dî, ſunt Inferi, & Medioxumi.
Hos alios alia fungi iuſſit munia;
Mihi ceſſit hortus. hunc colo, atque iſtinc malas
Lauernionum cum cura arceo manus.
Sic hominum vſu mea pro parte ſeruio.
Velut huc nunc hortus, quem factum'ſt biennium
Poſtquam meæ tutelæ herus concredidit,
Me venerans, hunc introitum vt ſeruarem ſibi:
Neue adeo quiſquam ſine grandi & ſolido malo,
Præquam lex patitur, hortum fueretur ſuum.
Eam legem ego dabo, ne qui peccet inſciens.

Principio edictum'ſt leuiter dictis bonis,
Ne Iuſtum iniuſtus quiſquam iniuſte cogitet,
Quod promiſcam omnes, ſerui ſint an liberi,
Dites inopeſque ab aditu volt arcerier;
Præter Muſarum qui initiati ſint ſacris.
Id adeo honori Muſarum placitum dari,
Quarum hortus hic mancupio eſt, vſu tantum heri.
Quod tu aliter adire ſperes, nugas egris:
Ego ſum *Vertunnus*, omnes verto & arceo.
Primum hoc tenebis nunc intraſtin'? optime eſt.
Licet ambules hîc per quadrata compita,
Modo ne tranſcurrens velut hœdus laſciuias.
Licet acquieſcas compluuiata in pergula,
Modo ne ocquiniſcens ſomno fœde indulgeas.
Viden' hos melones mel & delicias heri?
Bonum factum eſt, tacitus ſpectes, tacitus gaudeas.
Nam quod ſurripere quidquam tute poſtules,
Fruſtra es: nihil eſt hîc prædæ prædatoribus.
Ne ſi male tagax quoquam adieceris manum,
Malum habeas certum, pol, non arbitrarium,
Et tibi pro flore pignus capiatur toga.
Satis hoc viris edicto dictum deputo.
Nunc res mihi cum matronis. hem quid excidit?
Non res, ſed verba, ne tu mœchum cenſeas.
Primum matrona ſine marito exeſtod hinc,
Ita placet Muſis, Græcam conſuetudinem
Græcæ reducunt, mulier ne qua in publicum
Spectandam ſe ſine arbitro præbeat viro.
Deinde autem vos ſummates atque nobiles
Quæ ſyrma à tergo trahitis ſeptenûm pedum,
Mala peſtis, mala pernicies horti, abſcedite;
Aut tragicam veſtem ſupra femur attollite,
Quid eſt? factura hoc eſtis, an non? abnuunt.
En hercle vt huius ſæcli mores poſſident!
Videri nolunt: quid tangi? vltro annuant.

Iam vos puellæ blandæ delicatulæ,
Nigriocola tenellulæ,intelligulæ,
Quas Dominus aduentantes limis adſpicit,
Vobis edico ſolæ vti ne intreris hac.
Nam dicam ingenue,noui vos merces malas:
Quarum vna ratio eſt,ſteriles intro ad nos manus
Quas attuliſtis,grauidas portetis foras.
Quod ſi quæ comitem amatorem huc adduxerint
(Namque omnes norunt,credo,noſtræ virgines
Quam libere iſtiuſmodi rerum ſient)
Moneo nil præter verba inter ſe vt miſceant,
Neu capita liment,ſolitis morſiunculis
Et his papillularum oppreſſiunculis
Abſtineant non eſt his nugis noſter locus.
Poſtremo canem aut catellam huc nulla adducito,
Melitæi ſint,Sardoi,vel Moloſſici.
Sin aliter,faxo delicata vt acubes
Non hercle mecum,aut cum hero,ne fruſtra ſies,
Sed cum Catello,ſcin' quem dicam,ferreo.
De lege tantum eſt.vir matrona,virgines,
Bonum factum eſt,edicta vt ſeruetis mea.

De pudica fœmina Baſilea.

Paſſa thorum,non paſſa virum,Lucretia noſtri
Æui ego poſtgenitis nobilis hiſtoria:
Quæ virgo & matrona ſimul,tria luſtra peregi
Nupta innupta ſimul:ſemiuiri atque viri
Coniugium tenui,cuius languentia membra
Non Venus adſpexit,non ruber ille Deus.
Sed tacui,atque tuli,non hanc vicina querellam
Audiit,aut frater aut pater aut genitrix.
Heu,male pro meritis tribuuntur præmia famæ!
Alceſtim exoriens Sol ſcit,& occiduus:
Solam me Baſilea,ſed eſt,me iudice maius
Semper ab igne vri,quam ſemel igne mori.

Ad I. Hautenum, Non eſſe aptum ſe Belgicæ Muſa.

aurene Vates, vatis interpres ſacri
emque iure Belgicæ Princeps lyræ,
uo me remotos abr pis tecum in locos?
memora. quod luſtrare me iubes iugum?
a nulla Vatum trita ſemita eſt ſolo.
arce, parce non profano vertici
etur iſta laurus: hanc olim tibi
naſſi ab ipſo detulit Phœbus iugo.
ui primus auſus fila Belgicæ chelys
ouere plectro. & à bicorni vertice
onem citare, ad ſtagna Thetyos, Deas.
Quod inuidebunt hæc & illa ſæcula.
ua ò tua iſtæc laus: ego quid niſi iocum
iſumque nautis debeam & cauponibus?
allace vt olim cecidit ales Icarus
enna leuatus: fruſtra ſic famam noui
t carmen omnes æmulemur Pindari.

In Epiſtolicas Quæſtiones.

iquiſquam eſt, qui probari ſe cupiat probis,
)ratione, vita, ſcriptis denique:
n his audacter nomen profiteor meum.
puero eductus, doctus liberaliter;
ores maiorum ſimul & doctrinam inſtiti.
mico amicus, beniuolenti beniuolus,
genuæ frontis, oris & cordis probi,
d gloriam graſſatus verâ ſum viâ,
ec ego iſtos mores nôui ſæculi noui,
uſpicioſos, fraudulentos, duplices:
ui fronte hilaro, corde triſti obambulant;
ui gaudent, ſiquid alteri euênit mali;
ui mœrent, ſiquid alteri euênit boni.
uos placitum eſt, laudāt, quos placitū eſt, vituperant.

Verone an falſo, cicum non interduint.
Procul hæc à nobis edepol haut dicam dolo,
Tales inimicos mî, quam amicos malui.
„Placet vera Virtus. Virtus rebus omnibus
„Ante it profecto., non peribit, cum perit,
„Quem penes eſt Virtus Virtus'ſt immortalitas.
Poſtinde cum iam flos ætatis ſurgeret,
Et ſpatia extrema ingrederer adoleſcentiæ:
Magis magiſque impendioſe litteras
Amare occœpi, aſſiduus legere, ſcribere.
Cum interea, vterque demoritur parens, loci.
Ego hanc occaſionem ad ſtudium Muſicum
Eſſe ratus, concepi iter ad oras Italas,
Germaniamq; in terram. & terram Galliam
Quaſi ad mercatum litrerarum pergere.
Concepi, perfecique. Dis eſt gratia,
Lætitiam peperit, parietque, hic mihi labos.
Deinde autem ſcripſi ſcripta diuolgata ſunt
Amicûm ſuaſu, non meapte audacia.
Tamen, vt nunc res eſt, haud me famæ pœnitet.
At vos fauete, & date creſcendi copiam
Ingeniis quæ ſe publico applicant bono.
Si nullius famam vnquam læſi per iocum,
Si nullius ſublegi ſcripta per dolum,
Neque lites vllus vnquam aut pugnam cœpij:
(Nec id qui faciunt, dico palam, mihi placent)
Æquum eſt ab æquis me par impetraſſere.
Ab iniquiquis porro, haud æquum eſt, æqua poſtulem.
Valeant iniqui, & mali habeant magnum malum.

I. Medicina.

Sum *Medicina.* meum eſt homini depellere mortem,
Dicite: non ſanum viuere, nonne mori eſt?

II. Res Herbaria.

Hæc Deus & melior rerum Naturæ creauit,
Fidaque ſunt artis ſubſidia iſta meæ.

III. A.

III. Aſtrologia,

Nec tellus ſatis eſt. cœlum peto, ſidera ſcrutor.
Scilicet in terris ſum Deus alter ego.

IV. Alchimia.

Elicio ſuccos varios, medicoſq; liquores.
Qui credet? pumex & mihi præbet aquam.

V. Anatomia.

Membra ſeco, humanoſque oculos defigo per artus:
Omnia ſunt animo peruia nempe meo.

VI. Natura

Hactenus ars. Natura artem iuuat: illa benigno
Largita eſt homini munera dia ſinu.

Ara & votum Perennitati in natali Iani Douſæ.

Huc ades Puer, huc *Struem* atque *Fertum*;
Verbenam hic mihi pone, & hic acerram.
Sacrum conficio *Perennitati*:
Votum concipio *Perennitati*:
Luce hac, qua mihi natus eſt Poëta,
Antiſtes merito omnibus Poëtis,
Quos vidit pater, aut nepos videbit:
Triplex Gallia quos tulit; feretque.
Præ quo *Mantua* non amet *Maronem*,
Non vrbs aſſita Gallicum *Catullum*,
Non Tagi vetus ora *Martialem*,
Tres qui carmine triplici Poëtas,
(Sed pudor prohibet) laceſſere auſit.
At tu principio carenſque fine,
Seclorum Dea Temporumque, famæ
Æternæ datur vna, & vna ademptor,
Macta hoc munere, *Diua Macta Vino*:
Vino hoc *Inferio*, pioque thure:
Et fac vt Genius mei Poëtæ,

Et felix labor,& libri Poëtæ,
Plus vno maneant perennia æuo.

Ad Amicum amantem.

Rurſus amas,lentæq; venis ad iura puellæ
Rurſus & excuſſum colla iugum ſubeunt.
Non ætas,non Muſa vetat:non tot bona dicta
Aſſiduus priſca quæ legis hiſtoria.
Scilicet hæc fati vis eſt.fruſtraque labores
Vindicias rupto carpere ſeruitio.
Ah miſer!& ſiquis primo bene pugnat amori
Ille tamen ſeris victor ouat ſpoliis.
Reſpice qui domuit terræ fatalia monſtra,
Reſpice qui cœli,vertice,templa tulit;
Amphitryoniadem prolem Iouis.hunc quoque Diuæ
Imperium iuſſit deterioris heræ
Ferre Venus.non ſtemma iuuat non inclyta facta:
Victa nec vnius regna ſuperba manu.
Nulla quies miſerum nec pauſa leuabat amantem,
Languet,ſiue alto ſurgit ab Oceano,
Seu Sol Heſperias decliuus purpurat vndas,
Ad ſueti properans gaudia coniugij.
Omnibus ille horis Omphalem auditque videtque
Omphale miſeri delicium eſt animi.
Cura Omphale animi illius pro numine nomen
Heu quoties fractis vocibus ingeminat!
Qualis diua ciet quondam Proſerpina matrem,
Cum rapitur furui regis ab inſidiis
Ad triſtes Erebi ſedes & Pallida regna:
Virgineo mater.mater.in ore ſonat,
Ah fruſtra, quia matre ſimul cum luce carendum;
Debita coniugiis orci potentis heri es.

In Andreæ Dammii Doctoratum.

Etſi me vario iactatum turbine,*Dammi*,
Irritaque expertum inſtabilis ludibria Diuæ,

Auocat à cœtu, triſtis fortuna, Sororum;
Nec dolor ad lætos patitur conſcendere colles:
Attamen hoc ſurget carmen tibi. Callida Muſa
Calliope, diuûm atque hominum ſincera voluptas,
Seu iuga te Pindi, ſeu te Parnaſſia rupes
Caſtaliâq; tenet iucundum murmur ab vndâ;
Diua faue. tibi creſcit honos. En veſter alumnus
Dammius, æternis nomen memorabile chartis,
Victor ouans, ſpoliis & opimo lætus honore
Ingreditur, patriiſq; nouum decus attulit oris.
Qualis purpureo ſublimis Scipio in Oſtro,
Poſt debellatos Romanis viribus Afros,
Victor agit niueos celſa ad Capitolia currus:
Patreſque plebeſq; fremunt. it plauſus ad aſtra.
Illius ingenuum percurrit gloria pectus.
Tale decus, taleſq; refers de pace triumphos,
O felix animi iuuenis, felixque laboris.
Nam quanquam priſcæ ſuperant tibi nomina gentis,
Clara per Albiacos populos quam fama perennat;
Tu tamen antiquo generis contendis honori,
Et lucem accipiens, illis reddis quoque lucem.
Tu primum, vt teneris creuit tibi robur ab annis,
Inclyta Palladiæ aſpiras ad præmia palmæ,
Et ſtatuis magnis non magna exordia rebus.
Acrior hinc te laudis amor rapit. atria auita
Linquis, & externis virtutem quæris in oris.
Sic regina auium, volucres cum creſcere pennas
Senſit, & incuruos dureſcere fortius vngues:
Liberius ſectatur iter, trepidæque parentis
Officium dedignatur, nidiſque relictis
Auolat & liquidâ plaudens laſciuit inætherâ.
Non Ithace durum poſthac mihi iactet Vlyſſem
Ignotis multum quamuis errauerit oris,
Qua venit exoriens, qua Phœbi defuit ignis:
Sitque iter illius, tua dum ſit gloria maior.

 Vide-

Viderit incultos Læſtrygonas ille Ætnam,
Cymmeriôn poplos, & campos luce carentum.
Te Dubis, Rhodanuſque celer, te Sequana flauus,
Te vidit gelidis in montibus Apenninus,
Annibal infuſo qua rupes fregit aceto:
Te Tiberis pater, & viridi te Mincius vmbrâ
Obſtupuit, Albique ſuos inuidit alumnos.
Hîc tu perpetui pennis ſublatus Honoris
Per Phœbi Charitumque hortos, per dædala parata
Muſarum, æterna decerpſti fronde coronam.
Non aliter molles Venetus mercator ad Indos
Aut ſeptemgemini penetrans rapida oſtia Nili,
Quicquid Arabs, quidquid mittit Panchaia diues,
Rettulit ad patrios ſpolia inuidioſa penates.
Mirantur gazam ciues, Eoaque regna,
Mirantur veſtes, & munera ſquallida ab auro.
Mox te cliuoſa cœperunt mœnia Ienæ,
Quæ Romanarum infudit myſteria legum,
Iuſtitiæque dedit ſacratum ſcandere collem.
Vnde tibi errores hominum, & ludibria vulgi
Deſpuere, & varios fas ſit componere motus,
Inflammare pios & refrenare furentes.
Felix iuſtitiæ munus, date candida ciues
Lilia, purpureaſque roſas, date thuris honores.
Te, Dea, te cumulem donis, te munere mactem.
Nam tu ſola potes, concuſſi in fluctibus orbis,
Cùm Fas atque Nefas eôdem deſignantur honore,
Lexque pudorq; perit, tranquilla pace iuuare
Mortales. per te quoniam ſua præmia iuſto,
Et ſceleri mala pœna venit. Te terror & vltor
Carcer, & horribili ſequitur mors dira flagello.
Te Virtus comes, & diffuſo Gloria vultu.
Tu ſola æternam capiti Das Diua coronam,
Quæ damnoſi expers ſenij, tua tempora, *Damni*,
Ambiat, inſignique nitens ſcintillet honore.

onec ad æquoreis ignotam fluctibus Arcton
ucida ſidereæ radiabunt ſigna Coronæ.

Ad Deum pro Conſtantia preces in graui & diuturno morbo.

Cui mare, cui tellus famulatur, & ignea cœli
ſidera: quem metuunt mortalia ſecla animantum:
Alme Deus, ſine quo dias in luminis oras
Nil venit, & ſine quo nil exit luminis oras:
Aſpice me quem languor habet, quem tabida vexat
Febris, & exiguam ſuadet ſperare ſalutem.
Annue ne pariter cum corpore mens bruteſcat,
Neu timefacta meum fugiat *Conſtantia* pectus.
Certa etenim vita finis mortalibus inſtat,
Et cuncti properamus eundem tangere portum:
Non curſus tamen omnibus vnus. ô ille beatus
Qui vitæ infames ſcopulos & naufraga ſaxa
Feſtinâ potuit præteruexiſſe carinâ!
Quando voles mea Parca, ſequar. non hic terrenis
Impedior curis: nec me fucata veneno
Vellera, nec rutilo ſplendor perſtrinxit ab auro.
Sola mihi doctæ arriſit pellacia Muſæ.
Hanc quoque ſperno libens. tu tantum dic Deorum
Mundi mens æterna & inenarrabile numen,
Suſcipe me, & lætum meliori in ſede repone.

Ad Theodorum Leevvium.

Menſem vnum mihi pollicitus te rure futurum,
Menſem alium, *Leevvi*, te nunc deſidero. rerum
Seu fidei hæc culpa eſt, peccato ignoſcere poſſum,
Dum tamen amotis redeas ad ſeria nugis.
Omnia ſcilicet ipſi eadem peccauimus olim:
Fallere, mentiri, mentiris deinde colorem
Allinere, & noſtri vitiis accedere ſecli.
Haud aliâ fateor, quondam me tangere culpâ;

Aonii fontis qui ſolus combibit hauſtus
Douza meus gaudet. nihilo vt veracior ille
Qui te nunc culpat, caudam trahat. hoc ego de me
Confiteor. pars eſt morbum nouiſſe, ſalutis.
Non idem forſan facient Longinus & Epo,
Alter rabula primus, & alter linea prima,
Qui ſe conſultos Iuris teſtantur & æqui;
Quos admiratur nutricula cauſidicorum.
Belgica, quos digito ſignamus & inquimus hi ſunt.
Nam bona pars Belgæ, ſi verum quærimus, vrgent
Hoc ſtudium. pulchrum eſt mergi ciuilibus vndis,
Et leges tractare, forenſia noſcere Iura.
Hoc Reges facit, hoc Diuis cœleſtibus æquat.
O pueri, pueri, Iuriſprudentia primùm
Diſcenda eſt, clamat pallens pater. I bone quò te
Gloria, quò lucri exſpectat Deus. hæc pia mater
Vota habet, his radit iuuenilem patruus aurem.
Improbe, tu me tangis? ais, non hercle ego quanquam
Tu quoque Iuſtiniani acceſti limina. ſed cum
More modoque bono. Si quis Cuiacius audit
Iuſtitiæ interpres. Verus rigiduſque ſatelles
Iure hunc mirer ego, ſecter quoque. Mucius olim
Qualis, Sulpitiuſq; boni Paulluſque fuerunt:
Cura quibus lites exſcindere, non vt noſtris
Differere, & longo cauſam producere ſeclo.
Qualis tu Longine. ſed idem appendere iura
Callidus, & centum cumulos contexere legum
Hoc bellum eſt, inquis. bellum hoc te iudice? non me.
Iura bonum fateor, ſed lites publica peſtis,
Nec temere res vlla dedit mortalibus ægris
Pluſve datura olim, quam cauſidicina malorum eſt.
Hoc caput. hic fons eſt iſtac ab origine pendent
Degeneres animi. tantumque ad iurgia fortes.
Angulus hic meus eſt, imò meus: ecce tribunal,
Exſpectandus erit qui litem finiat, annus,

Qualem docte Meton cultis præſcribis Athenis.
Di maiorum animis ſedes in valle beatâ
Eliſiaſque auras & amœni gaudia campi,
Qui duce Naturâ coluerunt ſponte bonum & ius.
Legibus ignotis. quas miſit Thracia. ſed nos
Nos inſanimus ſollennia. quî mage ego ac tu?
Nempe facis verſus, magnum hoc & imagine dignum,
Et te cum *Douza* centeſima nouerit ætas.
Hoc eſt cur palles, cur quis non dormiat, hoc eſt.
Deliro fateor; ſed tu me iudice peius.
Nempe cupido eadem eſt, tu lucri ego laudis auarus.
Verum hoc diſtamus, nulli damnoſa cupido
Eſt mea, vel ſi vlli, tantum mihi, quid tua? ſpecta.
Ciues & totas cum ciuibus abſtulit vrbes
Rixandi cacoëthes amorque abnormis habendi.
Quid ſi etiam pallor ſeniumque idem eſt tibi, quod mî?
Ad galli cantum vigilamus vterque ſecundi,
Tu cauſas auidus, ſed ego componere verſus,
Fallere tu populos, ego delectare paratus.
Bellum ego verbum aliquod. ſed tu procudere bellum.
Et dubitas vtrum vexet veſania maior?
Denique concedo, ſit noſtrum inſanus vterque,
Sed mea delectat veſania, quos tua lædit.

In Gerardi Buttevvigii Doctoratum.

Vnde mihi veteres iterum in noua carmina vires?
Quis Deus aut Dea ſufficiet? tu candide Diuûm,
Solus Amor. ſed purus Amor: non ille Diones
Progenies ſed quem ſociali fœdere Virtus
Atque Honor in iuncti genuerunt limine templi:
Gratia cui nutrix roſeoque Modeſtia vultu.
Hic mihi det carmen: tu carminis argumentum
Buttvvegi. ſacrâ redimitus tempora lauru.
O iuuenis dilecte Deo, dilecte parenti,
Et patriæ ſpes certa tuæ! qui ætate triumphas.

Quâ reliqui vix bella gerunt. Pompeius honorum
Feſtinus, celſos Eques ad Capitolia currus
Egit, & hæc meruit cognomen gloria Magni:
Gloria ſed bellis. ſed cæde & ſanguine parta.
Longè aliud tibi laudis iter. tu prima iuuentæ
In ſtudiis virtutis, & in ſtudiis Muſarum,
Conſumis ſpatia, & bellas imbellia bella:
Felix iudicii pariter, felixque laboris.
Nam velut in noſtris quæ populus albicat oris,
Vicinum complexa amnem, mirante ſatore
Creſcit, & in purum caput effert ardua cœlum:
Sic ſuperas diſcendo & ſpes & vota tuorum,
Æquæuoſque alios longe poſt terga relinquis.
Sed tunc Pieriæ tantum ſub pectore curæ,
Mox Themis interuenit, & ad ſua caſtra vocauit,
Diuerſumque induxit iter. nec deſide paſſu
Tu ſequeris, Muſaſque tamen flectendo reuiſis.
Mira fides! nondum plenæ tibi ſigna iuuentæ
Vmbrauere genas, & adhuc nitor integer oris,
Iamque ad præſcriptæ veniſti candida metæ.
Quis Deus euexit? *Pietas*, quæ priſca per omnem
Interfuſa domum. talis materque paterque
Atque auus & patruus, nec poſſum dicere frater.
O tua ſi tali ſignetur patria laude!
Ante omnes mihi cara vrbes & clara fuiſſet.
Noluit, & liquidum temerauit ſordibus amnem,
Et Rhenum non paſſa ſuo iam nomine dici.
Atra lues! funeſta lues! quæ numina calcas,
Quæ vitam moreſque hominum menteſque venenas,
Quæ Furias Martemque cies. Quod Gallia triplex
Ardet, & ignotam ſuſpirat languida pacem,
Oppida quod flammis, homines quod cæde perimus,
Quod male barbaricis Europa exponitur armis,
Hoc tibi debemus. Sed quò trahor? iſta dierum
Læta amat, & plauſu tantum feſtiſque canenda

Voci-

ocibus. Hoc fiat. Sit felix, ſit tibi fauſtus
e honor, & gradus ad maioris culmen honoris.

Ad Pet. Diuæum in laudem Propertii.

m tibi ciuilis ſcribuntur bella tumultus,
Et pugnata mea prælia pro patria:
que, ita ſim ſaluus, priſcos æquabis honores,
Sint modò ne ſcriptis tempora iniqua tuis:
s Veneris iuſſu ſolitos meditamur amores:
Et querimur duræ ſeruitium dominæ.
mihi conteritur ſine fama & nomine vita:
Quid faciam? duris differor imperiis.
ta iubent & Amor. durum eſt pugnare duobus,
Naturæ obſequitur quâ pote quiſque ſuæ.
edecet erectas memorare in bella cohortes,
Et cumulata nouis funera fúneribus:
um ſua præcipites egit diſcordia Belgas,
Triſtis Muſa meo non facit ingenio.
e iuuet è dominæ vultu pendere ſupinum:
Et blandis oculos paſcere imaginibus.
e iuuet & molli carmen deducere verſu,
Galle tuis numeris, ſiue Catulle tuis.
u potius docti noua per veſtigia vatis
Cynthia cui quondam cauſa perire fuit.
ui primus ſacros hauſit de fonte liquores,
Qua nulla humanis trita via eſt pedibus.
agne pater ſalue, Romanis nata Poetis
Gloria, concedat Mantua id ipſa tibi.
u canis immites media inter pocula rixas,
Cum queritur læſis Cynthia luminibus:
u canis excluſum cum fletu ad limina amantem:
Figentem rigidis oſcula cardinibus.
tque tui poſſint dominam corrumpere verſus,
Verſus quos auro ſauctius illa colit.
lix qui tali pretio mercaris amorem:

Hoc

Hoc vno liceat me ſimilem eſſe tibi.
Tu canis adſuctos circum tua pectora morſus,
Indicet vt liuor te tenuiſſe tuam.
Et quæ ſub tacita memorantur gaudia veſte,
Cum dominæ in gremio mollia poma legis.
Felix intacto qui tangis talia verſu,
Hoc licet ipſe tibi Cynthius inuideat.
Hæc olim teretis ludebat Muſa Philetæ:
Hæc non ſublimis pagina Callimachi.
Hoc quoque Mimnermo dictabant carmen amores
Iudice me haud ipſa verius Iliade.
Et modò ſi fas æternæ me iungere famæ,
Nobilis eſt noſtro *Siluia* ab ingenio.
Siluia quæ, ah, animi mentem mihi ſurpuit omnem,
Et vitæ & fati cauſa ſuperba mei.

Ad Lernutium de Vrbe Roma.

Et meritò, quoniam immerito deſerta puella eſt.
Hæc procul extremum conqueror ad Tanaim.
Nec mihi iam Muſæ, nec proſunt carmina amanti:
Vror, ſeu currus pallida Luna ſuos
Iungit: ſeu niuei ſparguntur lumina Solis,
Infelix nullo tempore ceſſat Amor.
At te, *Iane*, tenent æternæ mœnia *Romæ*,
Illa meæ quondam mœnia deliciæ:
Quæ Tiberis flauo labens interluit amne,
Grata domus Muſis, grata domus Veneri.
Illic aſpicies vrbis monumenta vetuſtæ,
Si deſideriis duceris ipſe meis
Atque alibi tabulæ capient tua lumina pictæ,
Aut ducent animum viuida ſigna tuum.
Incertuſque Deos videas, an marmora Diuûm,
Vt reſponſuris mutua verba dabis.
Hic Circus, hîc Curia erat, hîc area Martis:
Tarpæi hîc fuerunt templa ſuperba Iouis.

c Mauſolæi moles auguſta ſepulchri:
Hæc eſt Agrippæ cœlum imitata domus.
ices lachrumans. In Roma quærere Romam
gimur. Heu æquos dicimus eſſe Deos?
ſi forte iuuabit amœnis collibus illis
allere iucundis tempora longa iocis:
bi ad eloquium, ſunt hinc ad carmina ciues,
etiam ad lectum candida nympha tibi,
bi flexanimo mentem perfundat amore,
eret & in gremio garrula verba tuo:
a Romanis hæc eſt conceſſa puellis:
Venus Æneæ regnat in vrbe ſui.
une tibi ſit fallacia credere verba,
landitiaſque auidis auribus imbibere,
quondam ille tuus iuuenili morte Tibullus,
Vmbra leuis campos iuit ad Elyſios.
ina ſic oculis Veronæ gloria liquit:
Hæc eſt Romani mors quoque Callimachi.
ſi forte externa iuuat cognoſcere facta,
Arſit in Hippolyti funera Phædra ſui.
que ego quid referam quæ virtus Herculis olim
Oetoeis moriens rupibus ingemuit,
nia qui domuit fatali monſtra ſagittâ
Fœmineis miſerè fraudibus occubuit.
unera mittit amans. Quis fallere credat amantem?
Induit, & vero pectus ab igne calet.
n ſic Trinacriis ardet in rupibus Ætna,
Non vicina tuis Malia lympha malis.
liax Deianira, malæ male credula linguæ,
Præmia quæ ex illo digna fuêre tibi.
te depereat, miſerum te perdis amantem:
Nec Iuno hoc voluit, nec tibi iuſſit Amor.
is o *lane*, tuos monitis moderaberis ignes,
Sæpe eſt ſolliciti cauſa puella mali.

Ad Victorem Giſelinum.

Tertia roriflux complentur cornua Lunæ,
Et reparata ſuo ter debet lumina fratri:
Tu tamen arcanis myſtes velut addite ſacris,
Aut Lacedæmoniis habitans nouus incola Amyclis,
Obnixum, *Giſeline*, ſiles: nec noſtra Thalia
Alternam elicuit, quamuis iterata, ſalutem.
Quid rear? an reſidis hæc dicam crimina mentis?
An (ſed DI prohibite, nec vlla obliuio noſtri
Diſparet hoc, *Giſeline* iugum, quod amore magiſtro
Iam prope bis ſenos tulimus concorditer annos,
Fabula quod nunquam, nunquam ſuſpectio læſit)
An crimen vis eſſe meum? quia Belgica rura
Nuper & auſpiciis, heu, cœptos triſtibus hortos
Deſerere, & cœlo potui mutaſſe Batauo?
Nec piget. iſte mihi portus placet. hic pia vitæ
Otia, tranquilloſque mihi fas ducere ſoles:
Hinc procul ardentis patriæ aſpexiſſe fauillas,
Hîc noſtras placare Deas: hîc carmina Douſæ,
Carmina quæ cœlo ſuperos deducere poſſint,
Audire, & pendere auidum recitantis ab ore.
Seu libet vrbanas mutare receſſibus vmbras;
Ad Catti veterem vicum aut priſca oſtia Rheni
Fas migrare mihi. Nullis vbi conſcia terris
Æquora, ſecretique patent penetralia mundi.

Ad Collegas: de ſe non Vate.

Æthereum cum fata Iouem ſuper aſtra locarent,
  Suſciperetque nouus regna paterna Deus:
Certatim venerata ſuum ſunt numina numen;
  Dii varii variis incinuêre modis.
Mars, Phœbus, Maiâ genitus, ſua cantica miſcent:
  Ille tubam, hic citharam doctus, & iſte lyram.
Sed poſt Cœlicolas, etiam malè ſobria Fauni
  Carmina, ſyluestres & placuêre ioci.

Exem-

emplo magno peccare eſt fas mihi: vobis
Carmine diſpliceam, pectore dum placeam.

Ad Muſas vt abeant è Belgica.

Deæ, triſteſque alio ſub ſidere terras
errite, Belgarum iam finibus interdictæ.
a placent, bellis tantum locus: omnia Mauors
cupat, & ſæuis cinctus furor impius armis.
Deæ, veſtroſque ſimul deducite myſtas.
eſt magna manus. ſi laurigerum Parnaſſi
eruiſſe nemus olim potuiſtis & illam
llada: quis dolor eſt braccatas linquere terras?
ṇuc nouo noua regna alibi diſcludere mundo?
uid dubitamus enim? exitium pater ille Deorum
noſtro dudum noua fata incogitat orbi.
on vſquam ſtudiis vltra locus, aut Virtuti:
ex & iura ſilent, regnat ſcelus, omnis honeſti
ura, iocus, vitium, vitio caruiſſe, putatur.

In mortem amitæ Mariæ Lipſiæ.

uto graues numeros & non lætabile carmen
ggere: pro lauru, circum mea tempora, taxi
urrite: proque edera crines ornate cupreſſi.
pro Caſtaliis, Stygias de fontibus vndas
s hauſiſſe mihi. fumis cano. feſta ſororum
gmina, Pieriique procul diſcedite cœtus.
on ego ferali funeſtem carmine diuas.
mihi dilectum quondam caput! ô tua ſexus
ocia, perpetuâ nobis celebrabere famâ;
ſolabilibus defleberis vna querelis.
nc etiam cum ſacra tuo damus annua buſto,
nc etiam lachrumis non impero. priſca cicatrix
ſilit, & tanto metuit poſt tempore tangi.
ra fides. citius lachrumas Sypyleia ſaxa,
morem citius ponent freta; quam mea fletum

Lumi-

Lumina. nec tanti cauſa eſt iniuſta doloris.
Tu mihi ſanguineâ primum coniuncta catenâ,
Et tibi ſum de ſtirpe nepos. ſed tu quaſi mater
Viſceribus totis ſolum me amplexa fouebas,
Progreſſus ſtudioſa mei. ceu palmite gaudet
Vlmus, conſociatque nemus ramoſque miniſtrat
Surgenti, & primis lætatur ouuſta racemis:
Sic mihi tu in ſtudium vires animoſque miniſtras,
Et proprios offers Muſarum ad munera cenſus.
Non hoc fœminæ opus quoties me voce vocaſti
Fratris ad egregii exemplum? cui nomina Martis
Indidit aduerſis lux olim luſtrica fatis. (mne e
Quicquid ero. & quicquid parte hac ſum, muneris o
Nympha tui. Phœbumque tibi debemus & artes.
O vbi nunc materna fides! Vbi mixta pudori
Gratia! ſimplicibuſque decens in moribus horror?
Et vitæ ſine nube tenor? cui Zeno præire
Nolit, & antiqui cui cedat norma Catonis.
Quis mihi nunc animos mulcebit, & ignea curis
Pectora? quis peregrè venientem iunget amicis
Nexibus? & blandis humeros circundabit vlnis!
Tu mihi curarum requies, tu portus in iſtis
Publica quæ patriæ miſcent incendia turbis.
O meritò dilecta Diis! tibi mollia vitæ
Stamina, diuitiæque tibi, virtuſque fruendi,
Et tua per tenues nota indulgentia ciues.
Nec falſis te laudo bonis. tibi Collatini
Fœmina collata abſcedet minor: & tibi Veſtæ
Priſca pudicitiæ palmam non auferet ara.
Omnia quæ tulit vna dies. tua funera mœſti
Vidimus, optauique vt ſuccidaneus eſſem.

In Natali Iani Douſæ.

Feſta dies, bis feſta dies. da thura Camillæ
Vinaque *Douſiaco* dum facimus *genio*.

Sanct

Sancte Geni vatum, magno qui primus Homero
Preſiſti æternis Caniciem folijs,
Et tot inexſtinctæ ſacraſti nomina famæ:
Siue colis Pindi nunc iuga, ſeu potius
Te Batauûm tenet ora, olim quæ ſacra duellis,
Nunc ſtudijs, vatum eſt nobile perfugium:
Proſper propitiuſque veni lux illa canetur,
Quæ lucem terris attulit occiduis.
Quale ſacer Phœbi radius diſpellit obortus
Noctiuagæ matris nubilaque & nebulas:
Talis *Douſa* meus. noſtro decedite vati
(Et licet Inuidia hoc audiat, & Nemeſis)
Vatum ſæcla vetuſta, & ſæcla noniſſima vatum:
Par ille antiquis, maior & ille nouis.
Tange lyram; rari conſurget carmen honoris,
Altáque Pindaricis Muſa feretur equis.
Poſce Elegos; molli cantabit digna Tibullo,
Et te, qui Latius dicere Callimachus.
Vis Satyras? illo potuit, me iudice, campo
Antiquis palmam præripere ingenijs.
Siue tuo, quo ſeſe Auruncus iactat alumno:
Siue tuo, vates Appulus an Calaber?
Idem erit, Heroos capitur ſi condere verſus:
Idem erit, innumeros iungere ſi numeros.
Felix ingenij vates, non te mala tangit
Gloria, Bellonæ quæ venit à ſpolijs:
Non lucri veſanus amor. te Muſica labra,
Te riui, & ſolæ te capiunt ſiluæ.
Illic aut duros Dominæ meditaris amores,
Aut canis argutâ Ciuica bella lyrâ.
Quaſque laceſſitis des pœnas Pœne Batauis,
Et tua quo claſſis fracta natet ſcopulo.
Quàm malè Palladiæ tentaris mœnia Leidæ:
Quàm malè pugnacem obſederis Alcmariam
Tu canis. ad cantum properant, quas arida tellus,

Quaſque tenent Nereî cœrula templa Deas.
Plaudit & hinc Panum chorus, inde ſtupent Tritones
Non ante auditos voce manuque modos.
Talis in æterno citharam cùm ſumis Olympo,
Cingeris à magnis Delie cœlicolis.
Talis & in ſiluis dum cantat Thracius Orpheus,
Mouit ad ignotos ſecla ferina ſonos.
Ille feras mouit, ſed non & fœmina mota eſt:
Quale parcas crimen ô muliebre ſecus?
Orphæus fœmineæ debet ſua funera dextræ,
Nulla dies vobis eluet hanc maculam.
Sed puer huc da thura: exorbito. *Macte Geni* eſto
Hoc *Ferto*, & liquido *Macte Geni Bromio.*
Et fac *Douſiacæ* ſublimis gloria *Muſæ*
Impetret à *Genio*, quod meret *Ingenio.*

Ad ſtellam Venerem pro Horto.

Alma Venus, quæ cœlorum colis ardua templa,
Quæ maria ac terras vitali ſemine comples:
Qua ſine nec flores hortos, nec gramina campos
Veſtierint, neq; frugiferas animalia terras,
Quæve ſolum pedibus ſulcant, quæve aëra pennis:
Tu Dea tu fautrix hortorum in cultibus eſto,
Adſpiréſq; meo numen genitale labori.
Nam ſine te nil Flora poteſt; nil flaua ſegeſtis,
Nodutiſq; herbæ pubenti optabile numen.
Pelle malum virus à floribus imbricitorq;
Ne noceat Aquilo, neu grando, neu robigo,
Effice. diua potes. Solis Lunæq; poteſtas
Te ſuperà. ſed conſenſu tua tertia regna.
Nec tibi Mercurius certauerit, aut tibi Mauors,
Ipſe tuo faſces ſubmittit Iupiter igni.
Intereà dum nos fera mœnera militiai
Exercent, lituique vocant ad ciuica bella:
(Patria da veniam) Hauteni ſecurus in hortis

Ipſe

Ipſe habitem. fallâtq; meos cultura dolores.
Non ego Bellonæ ſim victima, non ego Marti
Miles: naſcentique alius mihi riſit Apollo.
Sit patriæ Belgiſq; datum, ſi fama Camœnæ
Noſtræ erit, atque aliquis venienti *Lipſius* æuo.

In nuptias Victoris Giſelini.

O columen patriæ, ô Belgi lux vnica noſtri
Victor, in optato te diua Salacia portu
Iam locat, & tutam firmant retinacula nauim.
Iam bona nox oritur, iam Veſperus affulgeſcit
Diu ſperata ferens genialis gaudia lecti.
Hymen ô hymenæe hymen faue, ô hymenæe.
O decus eximium nuptis nunc antè puellis
Iam voti damnare & damnetur quoq; mater.
Præſes illa dies tota quâm mente petiſtis,
Qua digna coniuncta viro connubia læta
Concelebres, vellentq; tuos noua flamea vultus.
Hymen, ô hymenæe, hymen faue, ô hymenæe.
Coniuge te virgo digna & tu virgine coniux:
Alter Muſarum, Charitum decus altera: & ambo
Præſtantes animi præſtantes corporis ambo,
Iungite felices dextras rumore ſecundo,
Iungite, flexanimo perfuſi pectus amore.
Hymen ô hymenæe. hymen faue, ô hymenæe.
Nulla ætas meliore iugo commiſit amantes:
Nullus amans vnquam tantum inſaniuit amorem;
Nec ſic falſiparens Oetæo exarſit in ocri,
Nec furor Empedoclis Siculam delapſus in Ætnam:
Quantus amor Caium, & Caiam quantus adurit.
Hymen ô hymenæe, hymen faue, ô hymenæe.
Fallor? an ancillatur nox tibi? non ego fallor.
Et ſolito citius Phœbum deceſſe ſorori
Contuor, & ſubitis cœlum prætexier vmbris.
I bone, quo tua te coniux vocat, hoc licet ipſa

Diſſimulet, licitoque etiam nunc pugnet amori.
Hymen, ô hymenæe, hymen faue, ô hymenæe.
Ite agite. Herculeo connectite brachia nodo,
Ludite, & inſomni noctem traducite ſomno,
Feſtis motibus & gannitibus alternantes,
Sic Venus ipſa iubet: Veneris ne ſpernite numen
O pueri, grauis eſt dea. ſed vos dicite mecum
Hymen ô hymenæe: hymen faue, ô hymenæe.

Ad Victorem Giſelinum.

Si potes ad tenuem conuiua accumbere menſam,
Qualem Socratici mihi præſcripſere libelli,
Cras medio te Sole domi, *Giſeline*, manebo.
Hauienum tecum cum *Duza*, *Lernutioque*.
Hunc Batauæ hos Latiæ ſpem præſidiumq; Camœnæ.
Tres animas quales non Phœbus candidiores
Illucet, neque quos faciunt duo numina pluris
Vera Fides & Amor. Quiduis impunè licebit
Garrire, & medijs diffindere ſeria ludis.
Non aliæ accipient commiſſa fidelius aures.
Tu tantum ante meum quidquid dolet, exue limen.
Mitte graues curas, mitte & noſtratia bella.
Quid Grudij faciant, à peſte an ab hoſte laborent,
Quoſque nouos fluctus Turcis incogitet Auſter
Heſperius, quas inſidias cui ſtruxerit vrbi.
Hæc Deus, & patriæ melior fortuna videbit,
Et noſter (trepidæ cui rerum tradita habenæ)
Conſilio Fabius, factis animiſque Camillus.
Nos agitare iocos conuenimus: hæc mihi menſæ
Lex erit, vt totâ non ſit frons ſeria cœnâ.
Hoc tantum ius eſt, intergarrire vetuſtum
Carmen, & Hiſpano Plautum miſcere Poëtæ;
Qualia *Douza* meus, vel tu, *Giſeline*, ſoletis.
Cetera quæ dicat triſtis cenſura librorum
Turnebine, an Scaligeri deliret acumen

Scriptū

Scriptis Varro tuis: veteri fuligine codex
Quid ferat, & qualis quoquo ordine littera peccet
Forſan videro cras. nunc hoc, ne ſordida mappa
Conuiuam offendat, maculæ ne lancibus atræ
Hæreſcant, potius quàm Plauti verſibus, angor.
Non capit has nugas hodie domus, vnas in hoc ſum
Conuiuis, ſit me conuiuatore, beatè.

In Nuptias Iani Bernarti.

Pierides quondam cultæ mihi, verba præite
Verſibus, & liquidum defundite gutture carmen.
Muſa Venuſq; volunt. iubet altera, & altera Diua:
Muſa quidem ſtudioſa viri, Venus ipſa puellæ,
Quis nunc ſolennes thalamos Hymenæe paraſti.
Nam venit illa dies Parcarum condita fauſto
Vellere, quo *Ianus Catharinaq;* fœdera iungent,
Fœdera perpetuum manſura, manentibus ipſis
Quæ nullæ poſſint violare aut ſoluere luces,
Quæ nullæ poſſint violare aut ſoluere noctes,
Excipio te *Nox* æternum continuanda.
Surge, age, mi Vates, Muſarum cultor. & idem
Eunomiæ, ac voti tandem ſatiare petiti.
Illa tua eſt. curas licet & ſuſpiria ponas,
Fræna momordit amans, ſubijtq; iugalia vincla.
Talis in Eurydices complexus Thracius Orpheus
Venit, & exſtinxit quos ſuſpirauerat ignes,
Molliter alternis & carmen & oſcula pangens.
O iuuenis, cui Dij certatim dona tulerunt
Naſcenti, creſcenti, ad culmina conſcendenti
Fortunæ! & tantum Liuor neget. En tibi Iuno
Quàm faueat, qualem dederit, qualique parente!
Brengelius pater eſt iuris legumque peritus
Arbiter, & magni pars idem magna Senatus.
Vir quo nec Probitas probior, nec iuſtior ipſa
Iuſtitia; & Græco par Romanoque Catoni.

At tu virgo etiam ſtirps ô mea, tu quoq; gaude,
Iam tali iungenda viro. quem Muſa benigno
Excepit fouitq; ſinu: quem Iupiter, omnes
Corporis atq; animi dotes largitus, honeſtat.
Hoc fruere, & ſtantes vitis velut implicat vlmos
Auxilium fulcrumq; ſibi, complexa maritum
Stringe. licet tenerum nunc ablegare Pudorem:
Lex, ritus, materq; volunt. ô ſi mihi coram
Hæc fari, & tenui fas inſtillare ſuſurro!
Fata negant: aliter te ſponſe & ſponſa viderem
Te quoque qui noſtris ſpes vnica & vltima rebus
Erneſte Auſtriadum, properas decus: alma Deorum
Progenies, idemq; Deos aliquando dature,
Omnia ni noſtræ docuerunt vana ſorores.
Sed propera. Ventis feruet mare, mergitur vndis
Hæc ratis, atque omnis laterum compago fatiſcit,
Ni veniens, nimbóſque fugas Solémque reducis,
Cumque tuo *Zephyro* iam ſpiras mitior *Auſter*.

De S. Euchariſtiæ Sacramento.

Saluator dapibus comites paſturus opimis,
Sancta ſubit Solymûm regalia mœnia. & illic
Cœleſtes diſpenſat opes, validóque precatu
Viuificum Cererem in corpus calicéſque Lyæos
Sanguineum in flumen vertit, ritúque celebri
In comites ſacra membra ſuos partitur, & alma
Accipitote, animis animarum pabula: noſtrum
Hoc corpus, cruor hic viuo eſt de corpore noſter,
Regia, qui ad Superos recludet limina, quique
Eluet afflicti commiſſa piacula mundi.
Id quoties facitis, (fieri nam ritè iubemus)
Sanguineos ictus memorate ac tabificum fel,
Liuoreſque graues, Superûm quos in cruce Rector,
Rector ego accipiam. atque dapes ſic ſumite noſtras;
Sumite, & ad ſeros imitandum ferte nepotes.

ue triticeâ occultum ſub imagine corpus,
re Redemptoris ſalueto è corpore noſtri
nule promanans, *Chriſti* præſtantia viui
ſcera ſaluete in ſacra eſurientibus eſca.
clyta perpetuo ſunt digna chariſmata cultu,
ctima ſacra. & fercla thymo mage odora ſuaui,
quibus Elyſij ſumuntur pabula regni.

In fœminam famoſam è Græco.

ic mihi. cur ôlim proiectis Marſpiter armis,
Vulcani in thalamos irruis & laqueos?
æc eſt vera Venus. nunc fas eſt, indue vincla
Quæ tibi de Superis quilibet inuideat.

Ad Belgicam Lud. Guicciardini.

Europæ ocelle, Galliæ inclytum ſydus,
ot inſulis peninſuliſque diſtincta
mœna *Belgica*, oppidiſque turritis.
Belgica antè flos decúſque terrarum,
n quâ ſuperbiebat vnica Pallas,
n quâ nepos regnabat vnicâ Atlantis;
lunc ciuico proſtrata turpiter Marte:
aude miſella. & pone lugubrem veſtem,
onoribus recenter aucta diuinis,
uos tibi parauit Italæ decus terræ,
truriæque ſtella *Guicciardinus*:
morte qui te vindicauit, & nigræ
bliuionis liberauit à fato.
lle oppida. ille ſcribit adſitos pagos;
rouincijſque limites duit certos,
eptemdecim quæ diſparantur in partes:
luuios, lacúſque, & ſalſa templa Neptuni,
eges, dynaſtas, & reciprocos caſus,
t quidquid audent fata rebus in noſtris.
u Diua tali macta; macta, ſcriptore,

Æternaque illo: donec aſtricos ignes
Ducet reducet currus humidæ matris.

Ad I. Hautenum. De verſione eius Plauti.

Belgarum decus & Batauа Siren
Noſtrarum pater elegantiarum,
Hautene, vnice & vne mî Sodalis:
O quàm nos lepidâ tuâ Camœnâ
Oblectas reficiſqne, dum Latinas
Transfers ad patrium ſolum Camœnas!
Et Plauti numeros ſolutiores
Verbis & numeris ligas Batauis,
Quod hæc atque alia inuidebit ætas.
O ioci Veneréſque, ô Atticorum
Conditæ ſale collocutiones!
Vis verum tibi dici amice? dicam,
Te viuo pariter ſales Batavi
Viuent, & pereunte te peribunt.

De frigore inimico Poëtis.

Auſpicijs *Iani* duplicis dum ſcribere verſus
Cogito, *Douſa* tuis, & noue *Iane* tuis:
Obſtitit incœptis Saturni ſidus, & omnis
Cryſtallo tegitur amnis, & omnis humus.
Conglaciaſtis aquæ Heliconidas. ite Poëtæ,
Nulla leuat veſtram Caſtalis vnda ſitim.

In Petronium Arbitrium Douſa.

En *Petronius*, Arbiter Lepôrum,
Et ſalſus pater & ſalax iocorum:
Quos nouit Latium, vetuſque Roma,
Pœdore obſitus impolitiáque
Dudum, nunc melior politiorque
In nouam properat venire lucem.
Non quidem Magicâ recoctus arte,

ed *Douſæ* medicâ recoctus arte.
ouſæ, qui veterum arbiter Lepôrum eſt:
ouſæ, qui pater elegantiarum eſt.
tu noſtra faue & caue Iuuentus.
erum mel latet hîc, latet venenum:
obis mel merum, at improbis venenum.

Franc. Martinio mortuo Neapoli.

Heus oculo errante qui teſqua hæc loci aſpicis,
onſiſtere hic te paullulum Muſæ iubent.
Martinius ille flos iuuenum quot fuerunt,
Quot nunc ſunt, quot erunt futuris ſeculis,
Doctus, eruditus ipſo in Muſarum ſinu,
ſtic reliquias depoſiuit corporis.
Lugete Muſæ Latiæ, & Muſæ Galliæ,
Et quidquid vſquam eſt hominum qui Muſas amant;
Veſter ille Vates & veſtri chori decus
Florente cùm æuo Famæ currum aſcenderet
Morte captus abijt hinc in communem locum.
Sic DI voluiſtis, Homines nullius preti,
Bucos, blennones, vitam vitales frui.
Vates ferè ante vitam vitâ interfici.

Ad Ianum Douſam. Commendat otium.

Non ſemper tumido mari
  Inter cæruleos greges
  Inter flucti-vagas Deas
    Tendunt carbaſa nautæ.
Non ſemper rapido feras
  Curſu perſequitur Dea,
  Quæ luſtra & ſiluas amat
    Flauo Delia crine.
Tu nullam ſtudijs tuis
  Pauſam ponere pertinax,
  Vrges Pierios modos,

 O ve

O vepallide Douſa.
Non ſic Scipiadæ genus,
Nec Læli ſapientia
Qui docti granibus leues
Inter-ponere curas.
Illos ad mare lubricum,
Qua Lucrina ſonant freta
Omnis Nereidum chorus
Vidit ludere conchis.
Ergo deſine perpetis
Iam tandem ſtudij,& modum
Exemplo ſapiens meo,
Aude ponere Muſis.

In Laudem Ioſephi Scaligeri.

Vnde hic tam nouus incidit
Ardor? quò trepidum vocas?
Quem Diuum aut hominem iubes
Laudem, Delie vates?
Te, Ioſephe boni patris
Proles; ſed melior patre:
Romanas ſimul,& ſimul
Graias docte Camœnas.
Quo natum melius nihil,
Natum doctius eſt nihil,
Quà Sol cornigerum caput
Tollit parte, vel abdit.
Tu flos vnice Galliæ,
Tu flos Italiæ tuæ:
Qualis ſiderei nitet
Luna gloria mundi.
Tu ſiue in numeros modos
Tentas condere. ſeu liber
Colle in laurigero vagum
Sertos nectere flores:

Diuina

Diuina fide flumina
Siſtis: te cupidæ feræ,
Te celſæ nemorum comæ,
Priſcus te ſtupet Orpheus.
Felix ingenij & genij,
Cuius perpetuum decus
Et nunquam metuens mors
Tangit ſidera fama.
Nos vulgi tenues premunt
Curæ; nos tepidi iuuant
Soles; & medio ſtrepens
Durus riuulus horto.

In effigiem & ſcitum Io. Matalij Metelli.

Morum iudicijque probus, *rectoq;* gubernans
Clauo, & mare hoc vitæ ſecans,
Iſte Metellus erat: licet ora in cana tueri:
Mentem tueri vnà haud licet.
Quanto pulcrior hæc! ſi videris, ô cœleſtem
Clamabis & dices, virum!

In Albo Amicorum Iani Gruteri.

Inſcribam, Grutere, tuo vis nomen in albo?
Non opus eſt: Animo ſcriptus es ipſe meo.
Inſcribam tamen. & ponam, ſine fraude doloque,
Exiguum magnæ pignus Amicitiæ.

Ad Petrum Oranum I. C.

Petre, iuris & elegantioris
Muſæ candide cultor, & ſacerdos;
Quem ni ſic amo, vt hos meos ocellos,
Atque vt tu geminos tuos puellos,
Iupiter mihi perdat hos ocellos:
Quando ad me venies, meoſq; flores?
Namque & geſtio ego ipſe te videre,

Atque illi mage geſtiunt videri.
En Sol purior hic & aura veris;
Pinxit, vt Babylonicum tapete,
Noſtras areolas. veni, videbis,
Gaudebis quoque. namque pars eorum
Herculi vt decimæ, tibi ſacrata eſt.
Ecquid te traho? ſed veni. peribunt
Illi, ni properas, tuumque donum.

In Car. Cluſii Hiſtoriam ſtirpium.

Qui ſolus veterem nouamque Floram,
Et ſolus veterem nouamque Hygeiam
Pernouiſti, & ad intimos receſſus
Naturæ penetraſti, amice *Cluſi*:
Qui quod noſter habet, quod alter Orbis
Solus mente capis, ſtilo recludis:
Quàm nos Pannonici tui labores
Iuuant! Pannonicas quibus per oras
Herbarum agmina mille, mille florum
Sedulus legis, & legenda nobis,
Nec legenda modò, ſed & videnda
Iſtoc porrigis in breui libello,
Docto, Iupiter, & bono libello!
Quem qui non amat æſtimatque Lector:
Non amat veterem nouámque Floram,
Non amat veterem nouámque Hygeîam.

Ad Cluſi nomen luſus.

Omnia Naturæ dum, *Cluſi*, arcana recludis:
Cluſius haud vltra ſis ſis ſed *Aperta* mihi.

Ad Collegas ſuos Excuſatio.

Sodales lepidi, vtriuſque linguæ
Cultores, quibus hæc & illa Muſa
Frontem non moriente fronde cingit;
Sit veſtras mihi fas ſemel migraſſe

Leges,

Leges.nec ſolidos dediſſe verſus
Bis ſenos.vetat hoc ſtupente cœlo
Obortus ſtupor. & negat calorem
Mens admittere lenta Apollinarem.
Morbum huc addite.& addite huc veternum
Cum morbo ſimitus mihi moleſtum.
At vos parcite: ſic bonæ Camœnæ
Ætatem faueant, Perennitaſque
Veſtras perpetuet volens Camœnas.

Ex libro III. Antiquarum lectionum.

Eſte procul curæ durum genus,eſte labores,
Triſtis vita meo non facit ingenio:
Me iuuet è dominæ vultu pendere ſupinum,
Et blandis oculos paſcere imaginibus:
Me iuuet impoſitos mecum langueſcere flores:
Tu puer huc plenis adde merum cyathis.
Ter tibi ſancte puer,tibi ter fit mater Amorum,
Bis tibi ter caſto fit mea Laura mero,
Qualis ſi vitæ ratio mortalibus eſſet
Incinctis viridi molle caput ſtrophio,
Non ferrum,non arma eſſent? nec corde micanti
Audiſſet trepidas pallida virgo tubas.
Nec totiens propriis à ciuibus oppugnata
Soluiſſet crines Gallia mœſta ſuos.
At tu,ſi ſapis,hos fructus decerpere vitæ
Elige.& auſteris pone modum ſtudiis.
Nam veluti à tenera roſa virgine delibata
Languida collapſis deſeritur foliis:
Sic nobis dubiæ rapiuntur gaudia vitæ:
Lipſi,cras ſerum eſt viuere,viue hodie.

Ibidem.

Eſte procul Nymphæ,fallax genus,eſt puellæ;
Vita ſoluta meo non facit ingenio:
Me iu-

Me iuuet in priſcis poſitum palleſcere chartis;
Et variis animum paſcere ab hiſtoriis:
Me iuuet adpoſitos mecum langueſcere lychnos:
Tu puer huc plenis funde merum cyathis.
Ter tibi Calliope, tibi ter ſit præſes Apollo,
Bis tibi ter puro pura Minerua mero.
Qualis ſic vitæ curſus mortalibus iret,
Incinctis lauri triſte caput foliis,
Non crimen, non noxæ eſſent & fraude remota
Simplicitas niueis priſca triumphet equis.
Externis totiens nec ab artibus expugnata
Soluiſſet zonam credula virgo ſuam.
At, tu ſi ſapis, his curis impendere vitam
Appropera & leuibus pone modum ſtudiis.
Nam velut hæc folia aridulam ſpreuere corollam,
Quæ temere immenſam lapſa natare vides:
Sic nobis dubiæ labuntur tempora vitæ;
Deini, cras ſerum eſt diſcere, diſce hodie.

Ibidem.

Has inter epulas litteratum ſi mihi
Fortuna conuiuam duit:
Non me Syracuſana fercla iuuerint
Magiſue Apicij dapes,
Neque catamiti nectar oblatum manu
Iniuerit ventrem meum
Iucundius, quam melo ſi vepallidus
Detur meæ cœnæ caput,
Vel Cynara triſtis, Italæue braſſicæ
Belgis meis flos inſolens.

A Deinii Tumulus.

Quis tumulus? *Deini*. quæ circum hæc agmina? Muſæ.
Quæ mulier? puris ſimplicitas manibus.
Qui corpus? Charites. animum finxere? Lepores.

Quis

Quis dedit in cineres tot bona? Parca dedit.
aſæ. Simplicitas, Charites, lugete Lepôres,
Mortuus eſt veſtro *Demius* exitio.

In Gramaticam Ant. Caucii.

iod Scaurus, Caper, & Probus, Palæmon
im formant animos rudi iuuentæ,
um multiplici dedere ſcripto:
paucis tibi chartulis Apelles
nxit noſter: habe, & faue iuuentus.
vos Grammaticæ leues cohortes,
flatum genus, hordeoque paſtum,
um ſceptris feruliſue ab te veſtris,
decedite *Caucii* libello,
ui veſtros pedibus trahit libellos?

Ad Marcum Velſerum.

larce, diſperεam, niſi inter omnes
uos amo, te ego amo. idq; iure: ſiue
irtutem videam tuam, aut amorem.
irtus, Solis ad inſtar, illa licet:
lec tuæ modo Rætiæ, ſed omni,
Quam lata eſt, Alemanniæ, & propinquæ
alliæ, Italiæque, Iberiæque.
ddamne ipſam Aſiam? addere hāc quoq;
plendor tuus ora inhoſpitalis (auſim.
onti percutit, ipſaque vrbs Byzantis
e nouit ſimul & colit merentem.
Quid iam porro ego debeo? qui amorem
am largum mihi candidumque defers.
erte debeo, quod nec vlla lingua,
uod nec concipere ipſa mens potiſſit.
rgo me tibi ſiſto mancipandum:
habe tibi, quidquid eſt, eritque
Iuſtus Lipſius, hoc ab æuo in æuum.

Ad

Ad I. Douſam de iuuenum & virginum luſu in glacie.

Douſa, quem genitum atque humi cadentem
Excepêre ſinu nouem Sorores,
Formarunt manibus ſuis Lepôres.
Rude, quicquid amas, tuum Poëtam,
Qui ſpectacula Leidâ in vrbe, nuper
Cum pigrâ glacie ſtetiſſet omnis
Et cruſtam ſubitam induiſſet amnis,
Vidit, qualia non ſuperba Roma,
Non ſuis Lacedæmon in Palæſtris.
Namque illinc ſoleas ſecante ferro
Suppacti iuuenum chorus volabat;
Hinc veſtigia iuncta, ſed minora,
Implexæ manibus premunt puellæ.
Tales credibile eſt, iacente *Ponto*,
Olim *Nereidum* fuiſſe luſus.
O ſpectacula pulchra, & ô beatos
Iſtos deliciis nouis ocellos!
Ite ludicra priſca, abite nugæ,
Mimi, Schœnobatæ, Gelaſiani.
Omnes prouocat vnus iſte Circus
Latinos ſalibus ſuis *Batauus*
Et Græcos ſâlibus ſuis *Batauus*,

Nic. Micaultio cum ſacra laurea donaretur,

Quiſnam hic quis nouus occupat
Ardor? quis trepidum rapit
Docti ad culmina montis
Phœbo operatum?
An verus vetus eſt amor
In te clare *Micaulti*?
Clare à ſtirpe, opibus, magis
A probitate.
Ille eſt. ille meum ferit

Thyrſo pectus,& intima in-
Fundit gaudia,cum videt
Inclyto honore
Augendum. date lilia,
Flores ſpargite duplices,
Sertos ſiue ſolutos,
Thura adolete.
Iam ſcandit Sophiæ arduas
Arces,iam capiti decus,
Æternum veniet decus,
Laurea Sacra.
Qualis Scipio,murice
Inſignis,Capitolia,
Victus hoſtibus Afris,
Aurea ſcandit.
Plebes atque patres fremunt,
Hic cingit,ſubit,hic præit:
Illius noua tentat
Gloria pectus.
Perge ô tu quoque numine
Dextro victor,& affere
Antiquæ fidei ſacra,
Heu! violata.
Quæ non flagitia adſpicis?
Quas labes ſcelerum?ruit
Doctrina illa vetus patrum,&
Patria virtus.
Vt cum præcipiti iugo,
Currus non reuocabili
Impete fertur,equi negant
Obſequi habenis.
Nec ſpes vlla ſuper,niſi
Noſtra ô Belgica,bellicis
Tandem libera curis,
Munia pacis

Ampleƈtare, cape ô cape
Qnam *Clemens* hominum pater,
Quam Regum ille *Philippus*
Maximus offert.
Quæ mora vos Batauì tenet?
Quæ vos Mattiaci?date
Dextras,& veteri iugo
Subdite colla.
Tunc triſtes Superûm minæ,
Tunc Mars & Furor impius
Ibunt,atque redibunt
Aurea Sæcla.

Ad Collegas ſuos In aduentu Romuli.

Gaudete ô lepidi mei ſodales,
Vos dico vnanimi mei ſodales
Qui pulſas Latio Nouem Sorores.
Qui Graiis ſimul exſules ab oris,
Audaces reuocaſtis ad Batauos:
Et nouos numeros ſeueriori
Lege conditis.& notam ſtuporis
Soli deminitis auribus Batauis:
Gaudete,& niueo ſimul lapillo
Hunc ſignate diem.nouus ſodalis,
Sodalis nouus,at vetus Poëta,
Cui dat *Roma* ſuum referre nomen,
Se noſtris comitem dabit Camœnis:
Et ſuis ſalibus facetiiſque
Reddet participes. Sed ó maligna
Fata! cur breuis hæc erit voluptas?
Cras viſet iterum ad ſuos Penates.
Velle Romule,vel tibi Penates
Nulli eſſent,vel in hoc vt opido eſſent.

In tres Poetas A Iano Douſa illuſtratos.

Phœbi delicium,Mineruæ amores,

Patris delicium, meique amores,
Qui te glorior imbuiſſe primo
Succo & nectare, *Douſa*, Litterarum:
Quam gratum mihi, quam fuit ſuaue,
Quod ternos meditaris in Poëtas
(Doctos, Iupiter, & bonos Poëtas!)
Nvas ſcribere? quas, ſcio, probabunt
Iliquos Aoniæ probant puellæ,
Quique ipſi Aonias probant puellas.
Perge *Douſa* meus tuumque nomen
Petris ſubſere nomini, imo patris
(Hoc pater vouet ipſe) vince nomen.

In Satyram Menippeam.

Quiſquis eris bone vir Satyram lecture iocoſam,
Pone ſupercilium.
Seria ſcripta legas caperanti fronte licebit:
Hic ioca, nugæ habitant.
Vana tibi hoc ſchidium referet ludibria ſomni:
Credere ne approperes.
Credenti nil ſcribo meos quaſi ſomnia libros
Qui leget, is ſapiet.
Sed magis is ſapiet qui non leget, & ſciet iſta
Affanias, apinas.

In Saphyrum Βιοθάνατον.

Oluctum & lacrymas! meus Saphyrus,
Ille gemmula vera, non catellus,
Morte eſt præcipiti malaque functus,
In vaſum miſer incidens aenum
Efferuentis aquæ. miſer catelle,
Hæc te poſt tria luſtra mors manebat?
Quis nunc blanditias hiante rictu,
Quis nunc blanditias mouente caudâ,
Hero vltra faciet? quis obſidebit

OſtI limen, & ingredi parantem
In ſe geſtibus atque voce vertet?
Quis luſu recreabit? ô miſelle
Non vltra facies: abiſti ad Orcī
Nigri limina. ſit tibi benignus
Frater Cerberus, ipſa ditis vxor
Sit fautrix aberro: ſit patrona,
Illi delicium nouum pararis.

Ad Calorem: pro Iano Douſâ.

Calor Deum Camille, genitalis Calor,
Siue in remotis *India* vagas locis,
Seu teſqua luſtras *Africa* igneo pede;
Seu potius inter Cœlites *Deus Deos*,
Frater paterque mollium Cupidinum,
Amabili Dionæ ludis in ſinu:
Ades dator ſalutis & vitæ Calor,
Huc qua *Batauæ* amœna *Leidæ* mœnia
Aſpirat aura frigerantis Thethyos,
Meumque vatem, quem grauedo frigida
Tuſſiſque vexat & frequens ſcreatio,
Quam non merenti nauigatio dedit,
Inuiſe (*Diue*) lætus obſecro. & volens.
Grauedinemque, quæ decere Neſtoris
Tria ſæcla poſſit aut ſenectam Peliæ,
Pelle in niuales Caucaſi ruſum locos.
Hac namque toſſi nec Camœnis iam litat
Meus Poëta, nec puellis iam placet:
Iacetque anheli mole pectoris piger.
Quem, quia potis leuare ſolus es leua
Calor Deûm Camille, genitalis Calor.

Epitaphium Familiæ Svvcertianæ.

Viator, heus reſiſte, rem tuam loquar,
Aut id quod eſſe non neges in rem tuam.

De Morte ſermo eſt, mortuiſque Cogita
Et hoc tibi fore. Serio ſi cogitas,
In rem tuam, quod eſſe dixeram, tenes,
Et melior hinc abiueris, quam veneras.
Nam longus ordo eſt. Hos & illos ſubſequi
Lex ſumma iuſſit. Fata quis homo vicerit?
Quæ non timere ſi voles, ſemper time.

Ad Hieronymam Columnam.

Quæ flos merito potes vocari
Nympharum, quot erunt, quot aut fuerũt,
Ocelle Italiæ, *Columna* ſalue.
Pudiciſſima quot fuêre vel ſunt,
Et doctiſſima quot fuêre vel ſunt.
Tanto doctior omnibus puellis.
Quanto es pulchrior omnibus puellis.

Erycio Puteano.

Ecquando, *Puteane*, vota noſtra
Et tuam pariter fidem reſignas?
Quando *Fercla Secunda Epiſtolarum*
Illa lauta, diſerta, & erudita
Fas contingere, fas erit fruiſci?
Tremulſis tua nuper hoc ſpopondit,
Si negas, titulus reuincit: & cum
Antecænia iam data ipſa *Cœna*
Iure poſcitur audin' hoc amicè?
Et fides agitur tuã, atque fama:
Libera vnâ operâ illam, & hanc adauge.

In Phil. Garingi libellum, de aquis Spadanis, à Thoma Rytio Latine redditum.

Princeps aquarum, quas ſalubribus venis
Produxit, aut producet alma Natura,
Spadana lympha, alumna Eburonum terræ;
Vires adepta in virus omne morborum,
Potenſque fata rumpere aut retardare
Cum languidos à ianũa auocas Orci,

Iterumque donas luce cælica veſci;
Tu nota paucis,& medela miranda
Adhuc latebas vix vel accolis nota,
Cum prodiit *Geringus* ille, qui Phœbi
Myſtes,& audit Æſculapij proles,
Vir arte neſcio an ſcientia maior;
Qui nobilem te fecit,& tenebroſo
Obl uionis vindicauit à regno,
Tuus ille pręco: hic dona rara lympharum
Sermone notificauit,& ſimul penna,
Sed(quod doleret alius incola Europæ)
Sermone vulgi; mox niſi alterum myſten
Phœbus *Thomam* excitaſſet, ipſe Romanâ
Te veſte velat;ſicq; pulchrius comptam,
Et plurium oculis vſibuſq; communem,
Tibi Bauaricæ germen inclytum ſtirpis
Antiſtes Vbiis,ImperIque ſeptemuir,
Idemq; Princeps huic Eburonum terræ
Erneſte donat. Tu clientis hoc munus
Quod ſanitas ridente fronte colluſtrat,
Ridente fronte ſume. ſic tibi longum
Fluat tuiſque lympha prima lympharum.

Pro commentariis Delrii,in Senecam.

SI quemqnam è veteri nouaq; claſſe
Scriptorum colo,diligoque totâ
Mente & pectore;is eſt vterque ſcriptor
Cui nomen *S. nium* dedit ſenî expers.
Namq; alter ſuperat Thalem,vel ipſum;
Quis ſcriptis ſaptentibus recl uſit
Quicquid in Sophiæ ſinu latebat.
Alter carmine ſe probat diſerto,
Et pleno grauitatis & ſonoris,
Quod ſuum quoque Pallas ipſa dici
Vellet. Hunc tenebræ ſed occuparant.

Anne

Anne æui vitio? anne quod rotundè
Dicta pleraque erant, ſatiſque acutè?
Hoc tu, *Delrie*, corculum Mineruæ,
Sermones vtriuſque docte linguæ,
Vidiſti, & faculam ſtatim ecce tollens,
Hanc præfers adeo aptè & eruditè,
Et quem raro aliquis vir ante legit,
Nunc legant capiantque vel puelli.

In Echinum ſiue Erinaceum Douſæ.

Flete ô tres pariter nouemque *Nymphæ*,
Et vos ingenia elegantiora
Ternas quæ colitis nouemque *Nymphas*.
Hæres mortuus eſt mei Poetæ,
Hæres delicium mei Poetæ:
Quem plus ille oculis ſuis amabat,
Qui plus illum epulis ſuis amabat,
Qui cum ludere, quem manu fouere,
Quem blandis ſolet excitare ronchis:
Cuius deliciis facetiiſque
Non pugnet teneri columba *Stellæ*,
Non paſſer numeris ſacer *Catulli*.
Namque argutus erat, ſuumque norat
Ipſum tam bene, quam ipſe ſe, Poetam:
Nec ſeſe à latere illius mouebat;
Sed circumſiliens herile Sigma,
Menſæ relliquias caducaque oſſa,
A ſola domini manu ambiebat.
At vobis male ſit gelu atque frigus,
Quæ *Douſæ* ſua gaudia abſtuliſtis,
Douſæ gaudia, vitam huic Echino:
Quorum nunc operâ miſellus ille
Ad cymbam tremuli ſedet *Charontis*.
At *Douſa* in miſera iacet querela
Expers luſibus elegantiiſque,

Quas heu, heu domino exhibebat olim
Hæres delicium mei Poëtæ.

In Io. Heurnii compendioſam artem.

O *Heurni*, medicâ potens in arte,
Germen Hippocratis vel Æſculapi,
Quam libens video hunc nouum libellum!
Nouum, ſed veteri politum ab arte:
Qui mole exiguus, ſed vſione
Magnus; quidquid habent diſerta Graiũm
Scripta, quidquid habent & Italorum,
Vnus continet, explicatque nobis;
Neſcias breuiuſne clariuſne.
Non adſtrictior inſulæ ille alumnus,
Non apertior ille Pergamenus.
Vt me iudice, quidquid horum vterque
Gloriæ ſibi vendicat ſeorſum,
Vnus tu tibi vendicas, ô *Heurni.*

Eidem rei.

Longam artem vitamque breuem prædixerat olim
Ille decus Medicis, & Deus Hippocrates:
Longam vitam artemque breuem nunc dixerit idem
Hæc ſi ſcripta legat Maximus Hippocrates.

Ad Guilielmum Brengelium.

Ille eſt par ſuperis Deis,
Et mortalibus altior,
Qui fati ambiguum diem
Non optat leuis, aut timet.
Quem non ambitio impotens,
Non ſpes ſollicitat lucri:
Quem non concutiunt metu
Regum præcipites minæ,
Non telum implacidi Iouis,

Vno ſed ſtabilis loco
lgi ridet inania:
euròque oritur dies,
turo cadit & dies.
Vitam ſi liceat mihi
rmare arbitriis meis:
on faſces cupiam aut opes,
on clarus niueis equis
ptiua agmina traxerim:
In ſolis habitem locis,
rtos poſſideam atque agros,
lc ad ſtrepitus aquæ
luſarum ſtudiis fruar.
Sic cùm fata mihi vltima
ernèrit Lacheſis mea;
on vlli grauis aut malus,
ualis *Langius* hic meus,
ranquillus moriar ſenex.

In Gerardi Sandelini promotionem.

ndeline eximie in meis amicis,
uem virtus mihi & elegantioris
Coniunxit ſtudium eruditionis:
ator & faueo tibi hunc honorem,
Quem nunc Iuſtitiæ manus ſeueræ,
umno tibi donat atque myſtæ.
O felix honor, ô beata cura!
riuatis ſimul eſſe publiciſque
Rebus præſidium: bonos tueri,
Malos opprimere. euge mi *Gerarde,*
urge atque exorere; eſto Sol, & iſtas
Quæ paſſim obtenebrant, fuga tenebras.
Sis tutor miſeris, probis aſylum;
At terror ſcopuluſque ſis ſceleſtis.
ic Deus tibi pluria vſque donet,

Sic gradus modò hic eſto, & ampliorem
Nanciſcaris honore ab hoc honorem.

In Papinium à Io. Bernartio emendatum.

Eccum *Papinium* benigne Lector.
Quis hic *Papinius*? Poeta magnus.
Vel dicam potius, Poeta ſummus:
Certe proximus eſt Poeta ſummo.
Quod mecum fateatur ipſe Liuor.
Hic diu ſqualidus, impolitiæque
Cenſori meritò notandus, inter
Errabat nitidos ſuos ſodales:
Donec perdolitum id tibi erudite
Bernarti, & capis aſciam ac dolabram:
Et quidquid rude, quidquid imperita
Affinxit manus ac peredit ætas,
Dedolas ſimul & reponis. idque
Rectâ iudicii regente normâ.
Quas grates tibi poſteri, & iuuentus
Præſens eſt habitura? credo magnas.
Debebunt equidem. tuam ipſe quercu
Frontem *Papinius* libens coronat,
Hac quam Cæſar ei negauit olim.

In Louanium.

Saluete Athenæ noſtræ, Athenæ Belgicæ,
O fida ſedes artium, ô fructu bona,
Lateque ſpargens lumen & nomen tuum!
Te Gallus, & Germanus, & te Sarmata
Inuiſit, & Britannus, & te duplicis
Heſperiæ alumnus. quam frequens frequentia
Stipauit olim, & aduenarum copia!
Quæ minuit aliquid ciuicus, fateor, furor
Et Mars cruentus: ſed fuêre. quis neget?
Et fructus etiam apparet. ô quot millia

adico) protuliſtis inſignes viros,
xilia vel conſilia publicæ rei?
ot famæ in æde conſecraſtis nomina,
ennibus victura ſcriptionibus?
porro profereris, & ſacrabitis,
lonat aliquam mitior pacem Deus.
nabit autem. Vota vos modò & preces
ncipite, & in partem aduocate Virginem,
trona quæ veſtra audit, & Dei parens.

Super inclinatione vrbis Louanienſis.

bs vrbium fuiſſe glorior quondam,
men decuſque Belgicæ, & caput regni
uod à Lothario inclytum trahit nomen.
uam lata muris, & frequens fui tectis?
am denſa ciue? ſicut æther hic ſtellis.
m multi honeſti & nobiles ſuam ſedem
hic habere, multa plebs ſuam ſedem.
ulgus Mineruæ ſacrum & æmulum, lanam
ractabat & texebat, exteris mercem.
uid nobiles? ferocis ii magis Martis
elli audiebant, bella & arma poſcebant.
Meus ille ciuis (credet hoc ſequens æuum)
omi foriſque claritudinem & nomen
Marte peperit: ille adoreas crebras
ques pedèſque patriæ tulit terræ.
Germanus hunc miratus, acer & Gallus,
ugnax ſimul Britannus. & quid hæc iacto?
unc Aſia vidit terra, vidit Ægyptus,
taxe vidit altero ferox Liuo,
temque Lithuanus, & Scytha, & Moſcus.
Sunt vera, & hæc fuiſſe glorior quondam,
Sed heu, fuiſſe: iam quid eſſe me dicam?
udibrium ſtatus prioris & fati,
mbramque ſomniumque floris antiqui.

Hac

Huc me redegit contumacia, & fœda
Seditio, ab impotente plebe concita
Semel iterumque. quod luit quidem magno
Suo ipſa damno, pulſa, cæſa, & afflicta:
Sed & ego ſenſi. ſolitudo nam vaſta
Mox inſecuta: quam fugare dum Princeps
Parat *Ioannes*, nobile hîc Athenæum
Inſtituit: & res hæc habere ſucceſſum
Iam cœperat, iam cœperamque florere,
Cum ciuica, ecce, bella, triſtia heu bella,
Iterum dederunt infrequentiam priſcam.
Heu fata rerum! abite, & alta ſpirate.
En illa cecidi ego alta, nec caput tollo;
Lumen decuſque Belgicæ & caput quondam.

In P. Foreſti libros contra varios Vromanias.

O decus Batauæ, *Foreſte*, terræ,
Qui vel depoſitos reducis ægros
Fati à limine, daſque ſanitati;
Vt paſtor rapit è lupi cruentis
Agnum faucibus aſſeritque vitæ.
Inter multiiugos tuos labores,
Queis arti Medicæ mederis ipſi,
Et preſſam ſenio erigis foueſque:
Vel palmam ſibi poſcit hic libellus
Iuſto iudice. quo malas Agyrtûm
Fraudes ſic retegis fugaſque, ſicut
Phœbus nubila; & hos tenebriones
Mittis ad tenebras ſuumque ad Orcum,
Ne mittant alios deinde ad Orcum.

In Faſtos ſacros Nic. Oudarti.

Sacra, dies feſtos, olim Sulmone Poëta
Condidit, & certâ diſpoſuit ſerie.
Sed ſacra non ſacranda, dies tenebris damnandos,

Et quos inſtituit nigra Superſtitio.
Tu *ſacra*, tu *feſtos* alios, *Oudarte*, reponis,
Et quos ſubſtituit candida Relligio.
Macte operis laudiſque! olim Sulmone Poëtam
Carmine qui æquiparas, materie exſuperas.

De inſigni Iac. Monauii, trium Lunarum.

Cornua roriſluæ quò ſpectant hæc tria Lunæ?
Nempe tibi ter tres ſunt in amore Deæ.

De eodem.

Quid vult Luna triplex ſibi, Monaui,
Veſtræ inſignia priſca gentis? an quod
Vt cœlo tenebras Dea alma pellit,
Sic terris tua ſtirps? quis id negabit,
Cui Virtus, Pietas, Fides Monauii
Nota eſt? iure triplex tibi ergo Luna
Quem triplex ſuper aſtra fama tollit.

In eiuſdem ſcitum: Ipſe faciet.

Nec ſatagas, nec lentus agas, tibi quicquid agetur;
Nulla Deo exoſa eſt cura, ſed & nimia.
Nec gnauos nimis ignauóſque pios cupit. ergo
Nec nil, nec nimium ſi facis, *Is faciet.*

Ad M. Antonium Muretum.

O qui flos hominum politiorum es,
Quot ſunt, quotquot erunt, quot aut fuerunt,
Doctrinæ decus elegantioris,
Lumen Italiæ, Murete ſalue:
Salue atque has aliquid puta eſſe nugas,
Quas mittit tibi maximo Poëtæ
Longe peſſimus omnium Poëta.
Sic Caluus tenero auſus eſt Catullo
Saturnalibus, optimo dierum,
Dono mittere peſſimos Poëtas,

Queis

Queis is continuo die periret.
At tu, ni caueas Murete, nugis
Iſtis tam illepidis & inuenuſtis,
Plenis ruris & inficetiarum,
Non dies aliquot, velut Catullus,
Sed totum male nauſeabis annum.

Ad Sodales de Cœna poëtica.

Ne viuam lepidi mei ſodales,
Nec Muſas habeam mihi volentes:
Ni hæret penitis meis medullis
Cœna quam ſimul egimus Poëtæ.
Cœna dulcibus ēbrioſa nugis,
Nec vino mage quam madens lepôre:
Et dictis ſine felle, quæ Catullus
Aut doctus ſua vellet eſſe Caluus.
O cœnam Iouis! ô cibos Deorum!
O Muſarum epulum! hanc ego beatos
Vates Elyſiis puro viretis
Vitam viuere, & has obire cœnas.
Ite, opes alii parate vobis,
Honores alii: mihi illa cura eſt
Heſternæ ſimiles habere cœnas.

In Wameſii Comm. de Appellationibus.

Antiſtes ille iuris, & legum ſacer
Doctor, cui Themis ſuum recluſerat
Pectus, ſuoque Aſtræa fouerat ſinu,
Abiuit ipſe, & cœlites petiit locos,
Wameſius Louanio inclytum decus:
Abiuit, at reliquit noſtris locis
Hunc *Weymſium*, & *Corſelium*, Iuris ſimul
Myſtas ſacratos: qui perire non ſinant
Eius labores, ſed dolatos proferant,
Tibique Lector, publicoque conſecrent.

Qui

uid reſtat? vt fruaris, & gratus ſies,
plura ab iſthoc vberi impetres penu.

Manibus Augerii Giſlenii Busbequii.

Augerius iſthic eſt ſitus *Busbequius.*
uis ille? quem virtutis & prudentiæ
bueère carum, gratiâ, ipſi Cæſaries.
unc aula eorum vidit, aula & extera
ſiæ Tyranni. quæ viri felicitas?
obauit hæc & illa. in omni tempore,
munere omni, Neſtorem ſe præbuit
ingua atque mente. Iam quies eum ſibi,
patria hæc ſpondebat: ecce ſuſtulit
am per ipſam miles, incertum an latro,
ed ſuſtulit, ſimulque ſidus Belgicæ;
Quod nunc choreas fulget inter aſtricas.

Ad Diuam Hallenſem.

Quem me, quove loci eſſe
icam? téne ego, *Diua*,
erno? te fruor, & datur
ra tueri?

Ora, quæ toties mihi
ontemplarier ardor:
qua luce tot olim
oui ego vota.

Quorum nunc bene damnâs,
acram pronus ad aram
lecto corpus, & ipſam
onſecro mentem.

Suſcipe, & tibi deditum
admitte clientem:
t linguæ atque ſtyli mihi
æna relaxa.

Et ſi

Et ſi quid tibi dicere
Dignum, *Diua*, habeam? tibi,
Quæ magni genus es Dei,
Cui Deus ipſe
Imputat genus, & ſuam
Inſcribit ſibi matrem.
O mirum! ſtupet hæc humus
Et ſtupet æther.
Qui verbo omnia condidit,
Is ſeſe in gremium tuum
Verbum condidit, & tuâ
Editus aluo eſt.
Da flores puer, & ſacri
Da mihi thuris honores:
Illos ſpargere, & hos ſit
Fas adolere.
Plura non datur, & licet
Prædicare ſilentio,
Quæ laudes hominum ſupra,
Quæ Geniorum es.

In Pennam Hallis ante Beatæ Virginis aram ſuſpenſam.

Hanc, *Diua, Pennam*, interpretem mentis meæ,
Per alta ſpatia quæ volauit ætheris,
Per ima quæ volauit & terræ & maris:
Scientiæ, Prudentiæ, Sapientiæ
Operata ſemper. auſa quæ *Conſtantiam*
Deſcribere, & vulgare, quæ *Ciuilia*,
Quæ *Militar a*, atque *Poliorcetica*;
Quæ *Romæ magnitudinem* adſtruxit tuam;
Variaque luce ſcripta priſci ſeculi
Affecit, & perfudit: hanc *Pennam* tibi
Nunc, *Diua*; meritò conſecrauit *Lipſius*.
Nam numine iſthæc inchoata ſunt tuo.

Et numine iſthæc abſoluta ſunt tuo.
Porrò ô benignitatis aura perpetim
Hæc ſpiret! & famæ fugacis in vicem,
Quam *Penna* peperit, tu perenne gaudium
Vitamq; *Diua*, *Lipſio* pares tuo.

Ad Diuam Sichemenſem.

Accedo, *Diua*, trepidus ad ſacrum locum,
Quem tu colis colenda; quem notum facis
Totum per orbem, ab inclytis Miraculis,
Quæ magna, noua & inuſitata, iſthîc patras.
En, *Diua*, propius aræ ego aduoluor tuæ,
Tu ſupplicem audi tabet hoc corpus mihi,
Simulq; corpori ipſa mens, & hæc negat
Munus ſuum vicéſque, & illud fungier.
Languore langueo, marceo; ego ſum lineæ,
Vt vera dicam, vnius homo. tu ſubueni,
Aut ire iam mox *Lipſio* exſequias licet.
Sed ſubueni, rogamus hoc, per gaudia
Quæ nuncius cœleſtis attulit, ſacræ
Cum partioni te parentem deſtinat.
Rogamus hoc, & per doloris intimi
Senſus, vbi oculis ipſa conſpexti tuis
Cruentum in altâ filium fixum cruce.
Miſerere. *Virgo* mitis es; fac, quod ſoles.
Miſerere. *Mater* es Dei; fac quod potes.

In Ioan. Walterij Viringi libros medico-eccleſiaſticos.

Queis duplex fuerit labore in vno
Parta fama, fuiſſe credo raros:
Inter hos numerare te, *Viringe*
Fas eſt, iuſque; docebit hic libellus,
Corporis ſimul apta ſanitati,
Et mentis ſimul apta qui ſaluti

Dat præcepta: ſalúſque ſanitáſque
Sit tibi merito, duplexque fama.

In eoſdem.

Viringi liber hic, ſatis eſt dixiſſe ſcienti
Viringum. Si quis neſcit, & hoc habeat:
Hic liber & pius eſt, & doctus; dicet vtrumque
Si quis doctrinam, vel pietatem habeat.

Ioanni Vergerio Aurano.

Vergeri mihi care, care Muſis:
An non dixero? cuius ecce verſus
Et ſenſu lepidos, & elegantes
Verbis vidimus. atque eos bilingues:
Nam linguâ patria, & ſimul Latina
Scripti erant: quod amore & approbare
Et vetus queat, & noua hæc Poëſis.
Macte. téne ego cenſeam hac minora
Sic induſtriè habere? te ſeueræ
Addictum Sophiæ, & librâ ſacratis?
Quos tractas iuuenis, virente in æuo,
Tali iudicio acrimoniaque,
Ætas vt tibi vel ſenecta cedat.
Vix lanugo tuas genas inumbrat,
Barbatos tamen ipſe ego magiſtros
Te laceſſere quid laceſſere? addam,
Vidi vincere: perge porrò ſumma
Laudis tangere: ſed Modeſtia vſque
Aſſit, ſic tibi laus perennis aſſit.

In Baſilÿ Seleuc. Orationes Claudÿ Dauſquÿ.

Græca vertere, vertit in frequentem
Vſum nunc hodie, ſed anne laudem?
Non hercles. neque verſio omnis audit.

ſenſibus, aut polita verbis.
od qui præſtitit, ille laudis omne
ctum, iudice me, tulit: tuliſti
ni iudice tu, erudite *Dauſqui*,
i ſacrum *Baſilij* & elegantem
rum. veſte decenter induiſti
manâ. atque adeò decenter, inquam,
am pallia ſpernat, & Seleuci
em præ Latiare mutat orbe.

In Heuerleam Ducis Arſchotani.

Maſta ô *Belgica* noſtra, tolle vultus,
lle. & lumine lætiore luſtra
agni *Principis* hoc opus; ſacratum
uſis & *Veneri*, & venuſtiorum
uidquid eſt hominum. ſuperba gaude:
s adaucta Palatijs & Hortis,
ſce Fontibus, hiſce & Arboretis,
ſtis, Limitibúſque & Ambulacrís.
diſpar facies vetuſtiori!
ntè ſcabra loca hæc, & abſque cultu:
orrida ardua iniqua, ſabuloſa:
unc quàm ſplendida, quàm polita rident!
des *Græcia* tu vetus. vetuſque
des *Roma*. mea ecce *Belgica* audet
e conferre. & an auſit anteferre?

In imagines Vrſini Svveertio F. illuſtratas.

a Fuluiana imagines adhuc erant,
Quod titulus habet, imagines.
itam dedit animámque noſter *Svveertius*,
Vnáque ſibi vitam dedit.

In Aub. Miræi Elogia Belgica.

Miræe docte, qui facis meos Belgas
Ætate, ſiue incuria tenebroſos

Noſtrâ, nitère rurſus atq; ſplendere:
Qui ſingulorum patriam atq; natales,
Animiq, dotes, ſcripta & ingeni fructus
Signas peritè, & acrimoniâ mentis:
Quid tibi reponent pro laboribus Belgæ?
Tituli hunc honorem, *Sol Miræ, Belgarum.*

In Gytonem.

Cynæde *Gyton*, quo nec alter ditior,
Nec alter eſt in vrbe Ponti doctior,
Loquentior nec alter, aut celebrior,
Non mollior, non pulchrior, non comtior:
Idemq; *Gyton* primas inter nobiles
Sortite ſedes ſtemma pulchrum a Romuli
Repetere gente doctus, aub ab Hectoris:
Quid nunc repente ſuſcipis *Gyton* probri?
Æterni & indelebilis quidem probri.
Eheu fugaces vidimus tuos pedes,
Eheu rapaces vidimus tuas manus:
Et ille *Gyton* diues vnus nobilis,
Cui comparatus ipſe pauper ſit Midas.
Auri crepantis incubans ſaccis domi.
Non ſoluit vnum plumbeum Vati meo.
Euaſit abijt, fugit O factum malum,
Fatumq; crimen turpe & indecens nimis,
Per quod licebit vt retexam illa omnia.
Cynæde *Gyton*: quo nec eſt egentior,
Nec alter vnus vrbe Ponti ineptior.
Infantior nec alter, aut infamior:
Non durior, non turpior, non fœdior.
Per quod licebit ora deinceps Batava
Non Punicam ſed Ponticam narret fidem.
Nollem accidiſſet hoc Athenis Belgicis.

In Panegyres Marianas Delrij.

Magni Tonantis mater & coniux ſimul,

Simul-

Simulq; proles, inclytum cœli decus,
A *Numine* ipſo Numen alterum bonis,
En aſpice hanc *Corollam* & hocce, *Florum Sertum*, quod arte comparauit Dædalâ
Martinus ille *Delrius* myſtes tuus.
En hic *Roſa* cum *Lilio* & *Nardo* fragrant,
En *Olea*, *alma*, *Vitis* ipſa Bacchica;
Affulget iſtis *Luna* & *Auroræ* iubar.
Solisq; ſplendor. *Caſtrane* etiam *Militem*
Videre videor! video. nempe hunc *Hortulum*.
Et ſidus illucebit, & tuebitur
Tis atq; miles. ô beate tu ſtili,
Acuminiſque! abite liuor & mali
Abite. Vindex ipſa huic myſtæ ſuo
Patrona virgo, & cum patrona virgine
Illaus ille corculum prudentiæ,
Illaus ille clarus & toga & ſago.

In Delrij Diſquiſitiones magicas.

Cuius doctum opus hoc? quod ima, ſumma
Pennâ permeat & ſagace mente
Sagas & ſtygias ſtyges reuelat?
Quod tu Theſſala terra vosq; Colchi
Infames malè cantibus patraſtis;
Quod Panes, Satyrique, Duſijq;
Peccaſtis, genus improbum ſaláxque,
Totum hoc eruit, erutis medetur:
Sed quis? *Delrius* eruditione
Idem relligione clarus. ergò
Hic pura & liquida omnia; hic venena
Nulla quæ timeas opinionum.
Huic libro faueas, faue tibi ipſe,
Atq; iſtum lege, vt ima ſumma noris.

In Tabellam Rudolphi I. Imp.

Tu quiſquis hanc bellam tabellam conſpicis,

 Hiſto-

Hiſtoriam pauciſſimis cognoſcito.
Comes fuit *Rudolphus* olim Habſpurgicus,
Cui rure iuxta riuulum, qui excreuerat,
Ferens ad ægrum quempiam Euchariſtiam
Parochus fit obuius. Comes mox in pedes
Salit, ſuoque collocat Myſtam loco.
Eunt ſimul, ſimul domos ægri petunt,
Intrántque triſte limen, & iſthinc iter
Aliud legunt. ſed hîc equum vult reddere
Parochus; negat Comes, quin impium ſcelus
Nefáſque ducit, ipſe ſcilicet premat
Ephippion quo vectus eſt cœli Deus,
Ait, pedéſque conficit cœptam viam.
Fides inaudita: en ſibyllina fata
De ſtirpe vates. Comiti inclyto canit
Æternum honorem. Hoc præmium pietas habet.

In præſcriptiones Henr. Seduly.

Seduli pater, inter eruditos
Quem clarum pietas facit, pioſque
Inter clarus ab eruditione es:
Ecquando dabis id quod eruditi
Votis in ſimul & pij precantur?
Illud dico opus hæreſes quod omnes
Hæreſes docet eſſe; quod refellit
Quicquid improbitas acuminata
Coloris ſibi repperit ſtrophæque.
Tu *præſcribis*, & amoues. itemque
Proſcribis procul impij ite in orcum,
Vt cœlum ſemel hic liber videbit.

Alberti & Iſabellæ lætitiæ & auſpicij indices.

Æmulus aſſurgat Pharijs vel turribus ignis,
Igne fora igne viæ, templa quoque igne micent.
Quæ cauſa? ignis amor, flagrant nunc omnia amore

Prin-

Princeps; ipſa vxor Principis,& populus.
Ille atque hæc vtriuſque, atq; vltimus ille, vtriuſq;
Dij facite, æternùm mutus hic ſit amor.

Idem πλατύτερον.

Quòd latis flagrat ignis in plateis,
Quòd fora occupat, & domos ſacratas,
Quòd domos ſimul occcupat profanas:
Non miraberis, hoſpes, hoſpes ecce flamma
Multa huc venit. & ipſe flamma Princeps,
Vrit, vritur; idem & eius vxor.
Ille hanc, hæc magis illum, vtrumque Belgæ.
Nam ſuos amat ille & illa Belgas,
Suos obſequio & fide perenni.
Quid Belgæ? ij quoque amant & illum & illam,
Et colunt ſibi cœlites dicatos
Principes Dominoſque. flamma felix!
Vre atque vrere tu caterua triplex,
Donec machina dædala iſta mundi
Fatali ruet & peribit igne.

Ad Archiducem Albertum.

Cæſarea de ſtirpe genus, virtutibus ipſam
Qui ſtirpem ſuperas, lætuſq; volenſq; venito:
Suſcipe Belgica ſceptra, arcani munera fati,
Suſcipe: & æterno populos vt fœdere firmes,
Accipe dáque fidem, dea cana hæc alligat orbem.

Ad Iſabellam.

Quæ cœleſte decus generis cœleſtibus aquas
Moribus aut ſuperas, ſidus quod ſplendet in orbe
Occiduo, radijs tu noſtras pelle tenebras.
Da pacem, ſexus pacate, & Belgica regna
Suſcipiens, ſerò ad ſeros tranſmitte nepotes.

In Mariam Auguſtam Ferreoli Locrij.

Ades *Ferreoli* aurea iſta Muſa,
Ades quid trepidas? adire mene?
Qui plebi pateo, & bonis quibuſque,
Tene excluſero? ne Dei, Deæque
Sinant. Te mihi, quod ſatis ſuperque eſt,
Commendat meus & tuus *Miraus.*
Quid ſi non etiam ille? tu teipſe
Vno hoc carmine, quod notam venuſti
Præfert ingenij, ſimulque docti.
Ergo ades mihi Muſa amata amande
Tu deinceps quoque *Locri*, & æſtimande.
Numen audiat, audiat *Patrona*
Communis tibi, mîque *Virgo-Mater.*

In Pinum ad Nicolaum Brandium.

Arbor, quæ meliore cœlo & aurâ
Noſtro pangeris hortulo, arbor olim
Sacra DIs tribus & Deûm parenti, &
Fauno capripedi, ſimulque Pani:
Arbor myſtica, quæ comâ virente.
Gaudes creſcere. & es perennioris
Naturæ nota: tu meo virenti
Sic viuas vireáſq; ſemper horto:
Vt quarto quoq; numini ſacreris.
Nam Muſam colimus: ſacratur ipſi
Muſæ hic hortus, & hortuli patronus.
Creſce ergo hâc mihi lege, tolle culmen
Cœli ad ſidera, tolle nomen vnà
Muſæ: audebóne dicere? & patroni.

Epitaphium Ioannis Houij.

Quis hîc ſepultus eſt? *Ioannes Houius*,
A ſtirpe honeſtus, moribus probus grauis.
E merce rem quæſiuit, & negotijs

Terrâ marique. rem quoque auxit, vſus eſt
Auctâ benignè. præfuit *Eleemoſynis*,
Quod munus vrbe in hac habent primarium,
Nec admouentur niſi viri primarij.
Maritus idem bis fuit: ſed liberos
Tulit ex ſua priore tantùm, iam tenes
Quis hîc ſepultus. ipſe quid? preces rogat
Suæ quieti impendier. Fac & *Vale.*

In Corn Kiliani Etymologicon.

Quiſquis Belgica amare, Belga, verba
Audes; hunc quoq. amare *Kilianum*
Aude. qui egregio ſuo labore
Sermonem tibi patrium propinat,
Iam purum nitidumque. qui fuiſſet
Aut aui, aut proaui tui, meique.
Non hîc Galle tuas,, tuas Ibere,
Tuas Itale nunc repoſce voces.
Noſtra hæc fabula. ſcæna tota noſtra eſt.
Ite exotica verba. *Kilianus*
Dat pura & puta, Belgica. & quid vltra?
Et pura & puta dat ſimul Latinà.
Duplex gloria. gratia eſto duplex:
Et Belga hunc amet, atque amet Latinus.

Ad Ioannem Gerulphum.

Gerulphe, ſanctis ſanctè vates in locis,
Deo & Camœnis (ſed ſacratis) qui vacas,
Salomoniam te interprete, *Sapientiam*
Legi lubens lætuſque. Fateor, & tuum
Miratus hoc in genere lumen ingenI
Lumenque verſus. nempe ſumma lux Deus
Illuxit & direxit & mentem & ſtilum.
O te beatum vitæ, & ô ſtudij ſimul,
In hoc ſacrato qui tenêris carcere,

Emancipatus cultui vnius Dei.
At nos profanum hoc & profundum habet mare,
Iactátque ventis ſubueni tu vir ſacer,
Tuiſque votis & tuorum nos iuua.

Super SS. Patrum Syntagmate Petri Pantini.

Quis nouus liber hic? Liber ſacratus,
Sacra nomina, res habet ſacratas.
Quis auctor? Varij, vetuſto ab æuo:
Cùm mos & pietas vetus vigebant.
Quis produxit? & ipſe noris, atque
Virtutis veteris: vetuſtiorum
Gnarus artium, & vtriuſque linguæ,
Pantinus meus. ille, comparatæ
Cui niues videantur eſſe nigræ:
Quem ſuum veteres velint Athenæ,
Quem ſuum vetus ipſa Roma dici:
Quem meum cupio & meum eſſe iacto:
Cui, dum corpore mens mea illigatur,
Fido & firmo adamante colligabor.
Quod *Sanctus* pater audiat, *Fideſq.*

Ad Nicolaum Oudartum.

O triſte fatum! te videre geſtiui,
Et licuit ipſum te videre, nec feci.
Quæ cauſa? cauſa ſontica eſt meus morbus,
Qui vexat, & tenace vinculo ſtringit.
Quid dicam amice? ducet ad meum finem.
O meta, & ô laboribus quies noſtris,
Et ô ſimul languoribus quies noſtris!
Non te refugio tangere. Aſpera hæc æui
Scientijs, virtutibúſque non æqui
Libens relinquam. abite vana, vel praua,
Ad alta ſpecto, & originem mei cœlum.

In Libros De Virtutibus Leon. Leſſii.

Olim fertur in igneis quadrigis
Vates raptus ad ætherem fuiſſe:
Vis rapi quoque Lector? has quadrigas
Virtutum cape, ſcande: ſponſor adſum,
In cœlum rapieris hiſce libris.

In Boetî Conſolat. Iani Bernartii.

En *Boetius* ille, qui ſophorum
In primis ſophus eſſe gloriatur:
Qui doctum nimis, & ſatis diſertum
Scriptum hoc edidit, omnium bonorum
Bonum iudicio: ſed id tenebras
Æui aut ingenio ſuopte, habebat.
Quas *Bernartius* ille, flos meorum
Belgarum pepulit; facemque claram
A ſe prætulit. hanc ſequere, quiſquis
Doctrinæ ſapientiæque cultor
Non audire, ſed eſſe, concupiſcis.

Ad Antuerpiam & inibi Amicos.

Antüerpia, vrbium ocule, amata *Lipſio*,
Et æſtimata vrbes ſupra omnes *Lipſio*.
Quam volupe mî te luminibus iſtis fuit
Vidiſſe nuper, atque amœna mœnia
Lento perambulaſſe identidem pede?
Quam volupe pariter, illum amicorum gregem
(Ita dico: plures namq; ſunt) illum gregem
Sermonibus fruitum eſſe, vel conuiuiis!
O Nectar, ô Ambroſia, & ô meis malis
Leuamen vnum! tibi, quod animam ducimus,
Adſcribo: tibi, quod tangimus chartam & ſtylum.
Tu ſola morbi Phœbus audies mei,
Tu ſola ſoſpitator Æſculapius.
Quid me futurum porro, nouit hoc Deus.

Vitæ

Vitæ arbiter necíſque: ſed ero, non ero,
Tuus ego viuus, mortuuſque. quod hac manu,
Hac mente teſtor: *Magnus audiat Deus.*

In Britanniam Richardi Verſtegani.

Britannia inſula, inſularum quæ decus
Et culmen audis, quotquot hoc noſtro mari,
Neptunus ambit: en tibi laudem nouam,
Quam *Verſteganus*, ſtirpe ciuis qui tuus,
Defert, vouetque. *Gentis* ille *Originem*,
Situmque Terra pandit, & *Lingua Sonum*:
Demerſa tenebris aperit, & lucem duit.
Admitte lucem, & *Rege* cum nouo nouum
Aſſume Fatum. magnus ille, qui tria
Sibi regna ſubdit: maior autem, ſi Deo
Hæc regna ſubdit, & prioribus ſacris.

Ad Guil. Richardotum, Ioan. Bapt. Baronium Phil. Rubenium.

Ergo vos habet illa magna *Roma*?
Florens olim opibus, ſuperba tectis,
Læta ciuibus? vrbium vrbs, & orbis
Princeps? olim ea. nunc modeſtiores
Inſcribit titulos, *Pia* atque *Sancta*,
Et ſedes adeo ipſa *Sanctitatis*.
Verum vos habet. & ô meum dolorem,
Quod non me quoque habet! licebat, imo
Libebat, ſed & addam ego hoc, decebat.
Quid tamen tenuit? mala illa Parca,
Quæ filum mihi neuit, haud abire,
Quæ filum mihi neuit, hîc obire.
At vos ô mea triga, dum fruiſci
Iam datur, facite: & vetuſtioris
Illa vrbis monumenta, Templa, Circos,
Arcus, Balnea, Porticus, Theatra
Cum luſtrabitis, hoc ſubinde votum

Inter-

Interponite *Doctor ille noſter*
Adſit Lipſius! hoc iuuabit, & me
Alà hac viſite cogitationis,
Ala vos ego cogitationis.

In III. Canes Lipſio in Delitiis Saphyrus.

Gemma dedit nomen. ſum vere gemma catellum
Quotquot terra habuit Belgica habebit, habet.
Tale decus vultus, talis Venus. adde lepores
Ingenij, humanum qui ſapiant genium.
Et ſane eſt aliquid mi hominis Vis argumentum?
Vina bibo & vino nata me habet podagra.

Mopſulus

Mopſulus aſt ego ſum, domini conuiua: quid vltra?
En etiam lectum participo domini.
Eſtne aliud domini dominus ſi dicere fas eſt:
Vſque adeo formæ huic iungitur improbitas.
Sed formæ quæ rara cluet. ſi examine iuſto
Pendor, quod nec ames eſt mihi, plus quod ames.

Mopſus.

Mopſus ego, formâ qui vinco ſæcla canina;
Quod nolim, in magno corpore nil habeo.
Quodque velim, dominum dominam, ancillamq; volentes
Conciliat probitas ſimplicitaſque mihi
Ille canis redeat, meruit qui cælica templa;
Si certet, terra hunc, me ſibi cœlum habeat.

Franciſco Verdugio & Vxoris Dorothea,

Viator, etſi properas, vt firmes gradum
Pij precantur Manes. Hic primum iacet
Dorothea ſtirpe nobili *Mansfeldica,*
Erneſto patre nata. Luxemburgici
Moderator & Præfectus qui fuit ſoli.

Deni-

Denique poſt & Belgici Prorex ſoli.
Matrona caſta, prudens, liberorum amans;
Verens mariti. Quidquid in bona poteſt
Conſorte dici, dictum item de iſta puta.
Maritus huic *Franciſcus è Verdugiis*
Ibericâ ſtirpe is primâ ab adoleſcentiâ
Regi miniſter in pace & bello fuit;
Dum Mars perurit Belgicam ciuilibus
Flammis, Moderator ipſe Friſiæ datus
Tranſiſelaniæque; pugnas inclytas
Pugnauit, atque vicit. Plura dicere
Annales libri poterunt, quos Lector, roga;
Itemque poſitis hic, veniam & pacem roga.

In Sacra Carmina Torrenti.

Torrenti venerande, quem præeſſe
Vrbi quæ reliquis præeſt, & illam
Exemplis ſimul & docere verbis
(Munus præſulis optimi) videmus
Gratulor tibi, gaudeoque nobis
Qui Muſas colimus politiaſque,
Quod Muſis iterum tuis fruemur,
Sed cœleſtibus & Deo dicatis,
Ite ter triplices leues puellæ,
Cultrices Heliconis atque Pindi,
Nil regni hic fuerit reique vobis.
Vani vana canant. iocos, amores,
Bella & prælia, vera fabuloſa:
Vni hæc eſt operata Muſa Chriſto,
Præſes ſacra canit meus ſacrorum,
Quæ Mulcere eadem & docere poſſint,
Gaudium dare, ſed magis ſalutem.
Felix ô nimis & beata Muſa,
Spirat tota Deum. Deuſque & ipſam
Inſpirat! duce namque eo paratum
Dicere hoc opus audeo & peractum.

Epitaphium Iani Douſæ.

Douſa meus iacet hîc. tecum mi *Douſa* iacere
Candorem & Muſas ingenue fateor.

Inuitatio ad Senecam.

Annæus iſte *Seneca*, quem vides *Lector*,
Ait fuiſſe magnus inter auctores,
Seu tu Latinos, ſiue reſpicis Græcos:
Sapientiâ, inquam, & Eloquentiâ magnus.
Et ſcripta luſtra, iudicabis hoc mecum.
Nam dictio ipſa docta, florida, arguta:
Quid ſenſa? promit dogma Stoicæ ſectæ,
Sectæ virilis, altæ, ad alta ducentis.
Vis vana rerum, & falſa regna fortunæ
Deſpicere, vel ridere? vis decus ſummum
In vno honeſto, ponere atque virtute?
Docebit, aſſeretq; melius vt poſſit,
Nos cenſione puriorem ab hac noſtra,
Itemque clariorem ab ingeni luce,
Tibi damus. aude tangere atque luſtrare:
Ego fallor, aut ad ipſa templa te ducet
Sophiæ ſerena, clara: vbi illa ſit mentis
Tranquillitas ſerenitaſque diffuſa.
Vnde tibi fas aſpicere cœlicas oras,
Et fas ſimul ſuſcipere cœlicas curas;
Deſpicere terram, & terrea iſta: quid dico?
Ingredere. dictis plura ſcio reperturum.

Epitaphium Danielis Van der Baren.

Pictore patre natus hîc iacet puer,
Opuſque patris eſt, quod vides, & non vides.
Res quæ fuit, non eſt; ſed vmbra iſthæc manet,
Res ipſa quinque ſpatia ſolis egerat,
Cum Deus ab iſta luce ad æternam vocat.
O vita breuis! ô *Bulla Homo*! ſi cogitas,
Tu breuia ſperne, anhela ad immortalia.

Iuſti Harduyni Albo Inſcriptum.

Et patrem tuum amore, *Iuſte* iuſto
Dudum proſequor, eruditione
Hoc variâ meritum, elegantiaque
Morum atque ingenij amore, *Iuſte*, iuſto
Et te proſequor hoc parente natum.
Si veſtigia conſequi parentis
Porro pergis, & eruditione
Hunc refers ſimul elegantiaque.
Tu fac, & faciam manu ecce ſigno.

Epitaphium, Quod ſibi ipſe ſcripſit.

Quis hîc ſepultus, quæris? ipſe edifferam.
Nuper locutus & ſtilo & lingua fui;
Nunc altero licebit. ego ſum *Lipſius*:
Cui litteræ dat nomen, & tuus fauor.
Sed nomen. ipſe abiui. abibit hoc quoque:
Et nihil hic orbis, quod perennet, poſſidet.
Vis altiore voce me tecum loqui?
Humana Cuncta fumus, vmbra vanitas,
Et ſcænæ imago, & verbo vt abſoluam, *Nihil*.
Extremum hoc te alloquor:
Æternum & gaudeam, tu apprecare.

GERARDI LISTRII
RHENENSIS.

In aduentum Philippi Principis, recens in Epiſcopum electi.

VT pater æthereus cœlum terramque creauit,
Alterius fretus nullius numine, ſic &
Hanc molem poſſet per ſe rexiſſe creatam.

Sed

ſed Deus vt ſumme bonus eſt, ita mobilis orbis
Imperium cauſis voluit commune ſecundis
Eſſe: bonum regnum ſiquidem quiddam eſſe videtur.
Propterea ſicut cœleſtia corpora volui
Cœlicolis voluit ſic terram liquit habendam
Atque gubernandam terrenis, in quibus eſſet
Maius virtutis ſpecimen, mentiſque decoræ.
Qualis erat Ianus, vini cognomen adeptus:
Qualis Cretæis Minos regnabat in oris:
Qualis erat Dauid. qualis Dauidica proles:
Innumerique alij, qui per Gangetica rura,
Quique per Euphratæ, per Tigridis, & per Orontis,
Perque Paratonij regnarunt iugera Nili.
Quorum virtutes vidit Carthago bilinguis,
Atque leues Numidæ, nec non Getula propago.
Vt taceam Hiſpanos, Celtas, Græcos, Italoſque.
Hi ſunt quos vita functos ſibi numina fecit
Poſteritas, quorumque tulit ſuper ardua nomen
Sidera grata quidem non immemor illa bonorum.
Horum ſunt ſimiles, quis ſecula noſtra fruuntur,
Magnorumq; inſtar celebrant deamantque deorum,
Fulmina bellorum mirantia, commoda pacis.
Eſt talis Cæſar Germanæ gloria terræ,
Sub quo libertas veterum viget illa Quiritum
Inter Germanos, virtuſque repullulat omnis.
Talis & eſt Carolus, ſub quo Burgundia bellax
Militat, imperium cuius percurrit in oras
Trinacrias, & in Oceani glacialia ſtagna,
Occiduas vltra Gades, Garamantes & Indos.
Talis & eſt ſummo prognatus rege Philippus,
Burgundæ pars magna domus, Mauortis atrocis
Artibus inſtructus, ſed amans plus ocia pacis.
Ergo Diœceſis tibi ſi congratuler illum
Iam pridem paribus ψήφοις in epiſcopon eſſe
Electum, id feciſſe bono videor mihi iure.

Nam nihil humano generi præſtantius eſſe,
Donatiue poteſt diuorum munere iuſto
Principe,qui eſt commune bonum,ſolique comanti
Perſimilis:quippe vt chelas ſubeunte minaces
Sole,ſuis foliis arbos viduatur opacis,
Graminibus campi ſpoliantur frugibus agri,
Alitibus ſaltus,& odoris floribus horti,
Flumina torpeſcunt,ſqualeſcunt omnia rura:
Aſt ſimul ouiparæ ſubiit ſol pignora Ledæ,
Graminibus campi decorantur,frugibus agri,
Alitibus ſaltus & odoris floribus horti,
Flumina defugiunt.hilareſcunt omnia rura.
Quæq; ſuis foliis arbor veſtitur opacis:
Sic ſimul ac bonus effulſit fauſta alite Princeps,
Cuncta renideſcunt,virtutem germina creſcunt,
Ditantur ciues,muſæque per oppida florent,
Et fera belligeri clauduntur limina Iani.
Qui ſimul ac raptus terris immobile cœlum
Scanderit,attonito langueſcunt omnia luctu,
Omnia ſqualeſcunt,tabeſcunt omnia luctu,
Præſertim ſi laudato ſuccedere cœpit
Siue Mydas aliquis,Buſiris,ſiue Lycaon,
Seu Nero fulmineus terræ totius amara
Pernicies.qualis ſolem Oceanitide nympha
Occultante,ſubit nigris nox horrida pennis.
Ergo fac ingentes tali pro Principe grates
Donato referas ſuperis:nam numina terris
Præponunt reges ſplendentes murice & auro,
Sic Saul antiquis legitur præfectus Apellis,
Sic fuit & ſacro Dauid ceromate tinctus.
Scilicet ipſe Deus mundum cauſaſq; ſecundas
Dirigit illius,quicquid fit,numine ſancto
Perficitur.manibus diuinis omnia ſubſunt.
Corda ducum ille tenet,per cum ſua regna gubernant,
Imperitantq; duces.nihil eſt Nemeſis,niſi nomen.

Aut

ut ſi quid placeat fortunam dicere, motum
uminis, immotum quod fatum dicitur eſſe,
Dixeris. hæc fidei certe eſt ſententia noſtræ
Conſona. ſed nugis Epicuri aduerſa profanis,
rgo agedum dignas diuis perſoluere grates
itere pro tali donato Principe, quali
il maius voto poſſes optare procaci.
uius (ni genij præduri conſcius eſſem,
eterit ignauo vitio qui ſplendida geſta)
eroo optarem percurrere carmine laudes,
uamquam quorſum opus eſt, eius deſcribere laudes,
uas declararunt tua ſat ſuffragia, concors
onſenſus? Vis ò Princeps ter maxime laudes
gnouiſſe tuas? (ad te mihi ſermo, pudore
iſcuſſo. vertendus enim eſt) præconia vera
gnouiſſe libet? ſuffragia conſona cerne
nmorum, ſibi te concordi voce legentum
uctorem ac vna clamantum voce Philippum.
uæ maior laus eſſe poteſt, quæ verior, oro,
uam tot ab ordinibus concordi voce probari?
lis ante oculos obuerſabatur imago
tius ingenij quod vt auerſatur Enio
uneſtam campos vndantem ſanguine fuſo
t canibus rabidis peius Libyciſq; Ceraſtis,
ic læſum ac irritatum Mauorte feroci
gnoſcit iaculans flammas fulmenq; triſulcum.
ic non eſt lentum, non impete præcipe fertur.
am lentum præcepſq; nocet ſed vtrinq; remotum,
unquam non prodeſſe poteſt patriæq; ſibiq;.
lis ante oculos obuerſabatur imago
Mitis Dauidis quem. manſuetudine tanta,
ndole tam placida cognorant, vt ſuperarit
uaue Titi ingenium. Tiranni mitia corda.
Quem tam pacifice viderunt frena tenere
Candida maiorum noſtrorum ſecula, nullus

Vt belli ſtrepitus turbauerit ocia pacis
Illo, iuxta orbi charo ſuperiſque regente:
Quippe videns bellum tantum decuiſſe feroces
Immaneſque feras, natura quibus dedit arma,
Vngues, fulmineos dentes & cornua adunca.
Non homines, quos ad pacem natura beatam
Seruandam duris armis viduauit. & iſtud
Tam blandum dedit os, dedit & tam lumina blanda,
Tam mitem vocem, tam brachia mollia finxit.
Tam magno ſtudio quærebat commoda pacis,
Sæpius vt nummis precibus redemerit illam
A Caribus, poſſit quos profligare ſecundo
Haud dubie bello, niſi flebilis alea Martis
Diſplicuiſſet ei, nec non victoria multo
Conſtatura ſuæ diffuſo ſanguine gentis.
Nec nummos illos populo extorquebat egeno,
Quod ſolenne fere nunc eſt quibus aurea torques
Lactea colla tegit, quos Serum vellus & oſtrum
Sidonium velat: propriis ſed prompſit ab arcis,
Se ſat felicem, ſe ſat ducens opulentum,
Si ſibi ſubiectum ditaret rite popellum.
O verum patrem patriæ compendia plebis
Qui ſua lucra putat, qui dum demum ſe opulentum
Æſtimat, effuſis arcis fiſcoque capaci,
Commoda cum miſeræ plebis mercatur opeſque.
Nunc ite immanes Craſſi, ſæuique Nerones,
Sicaniique duces miſerum expilate popellum,
Excoriate gregem cum lana auellite pellem,
Vt veſtri tumeant loculi: crudelia bella
Proque libidinibus veſtris vt detur habere
Vicina cum gente, atque ipſo cum grege Chriſti:
Dummodo viuatis hominum ſupernumq; caterris
Inuiſi chari tantum nebulonibus atque
Sordidulis Caribus cum ventoſis paraſitis:
Dummodo vos verbis tacite execrentur acerbis:

Sana quibus mens eſt, quibus & placet aurea virtus,
Et calcaſſe quibus ſedit veſtigia Chriſti:
Dummodo contra vos populi querimonia talis,
Iudice ſub Chriſto tremulis ſit percipienda
Auribus: Hic tali prætextu immania geſſit
Bella, vt liberius ſic expilare colonos
Nos miſeros poſſet. quod nos corraſimus, agros
Aruaque prædure miſere findendo ligone,
Texendo telas heu tot ſudoribus, illud
Abſtulit hoc totum Caribus dans & paraſitis,
Atque ſuos ditans, & ſcrinia ahænea replens.
Canabe nos vili duros velauimus artus,
Comptus vt in Tyrio hic luceret murice & oſtro,
Et ſua baccato redimeret colla monili.
Eſuriem rapidam, frigus brumale, calores
Icario tulimus ſub ſidere, mille caballos,
Mille Caras, nec non latrantes mille moloſſos,
Milleque quo dominas illi nutrire daretur.
Scilicet hæc illi poſt lurida fata, trementes
Auribus accipient, quibus inuidioſa tyrannis
Eſt cordi, qui ſe gaudent magno eſſe timori,
Quique odere ſuam plebem, patrioſque penates.
Nam ſi quem fidum ductorem forte neceſſe
Interdum expilare ſuos ſit, pellere bellum
Poſſit vt illatum prædone à principe, ſiue
A grege Barbarico, certe illi vertice toto
Annuimus: namque hic plebis, non commoda ſpectat
Propria, cum ſæuum totis conatibus hoſtem
Arcet ab oppidulis, vicos defendit ab igni,
A prædone boues, à fauce lycaonis agnos.
Tum tondere gregem, ſed non deglubere pergat.
Sic etiam ductori agiles aluiſſe moloſſos,
Atque ſatellitio ſeſe ſtipaſſe, caballos
Alipedes aluiſſe licet, dum nemo grauetur
Principis expenſis, dum maieſtatis, honoris
 Atque

Atque bonæ famæ ratio ſpectetur, amorque
Dum maneat patrius in ciues integer vſque.
Verum ego iampridem video quod longior æquo
Ecbaſis hæc fiat, rapidos flexiſſe iugales.
Quocirca ad Dauida libet: quo non meliorem
Noſtra diœceſis conſpexit epiſcopon vnquam,
Verſibus & paucis illas perſtringere cauſas,
Eſt quibus adductus Dauid crudelia bella
Ad ſic vitandum. nam prudenter grauiterque
Peruoluit, quod vel iuſtus diſpendia ſecum
Adduxiſſe ſolet Mauors, incommoda quanta
Greſſibus immanem rapidis ſectentur Enio,
Qualia ſunt, villas paſſim pagoſque cremari,
Atque teri paſſim ſegetes. iumentaque paſſim
Abduci, paſſim florentes Perſide gaza
Labi in pauperiem ſubito, proceres onerari,
Plebem expilari, miſeram orbarique ſenectam,
Atque trucidari iuuenes, & tot viduari
Comparibus nymphas, tot ruptis mœnibus vrbes
Inuadi, tot ſtuprari matreſque nuruſque,
Virgineum cuneum temerari, templaque ſacra
Irrumpi, & manibus raptari ſacra prophanis.
Verum vt ne laſſem te ſingula commemorando,
Bellum etiam felix vt vitæ eſt vnica peſtis,
Sic morum exitium eſt, ſic eſt ſentina malorum.
Bello ſqualeſcunt agri, monachique fugantur
Cœnobiis, bello Aonides ſophiæque ſileſcunt.
Non importantur merces, prædonibus omne
Eſt inter infeſtum. ſunt leges iuraque muta,
Spreta iacet pietas, raptor latroque triumphat,
Relligio friget: ſunt omnia plena tumultu,
Plena minis, lachrymis, ira, violentia, & atris
Cædibus. infrendens mors pallida guttura pandit,
Falceque bellacum iuuenum ſic licia rumpit,
Gramina fœniſeca vt viridanti demetit auro.

Sæpius hæc Dauid prudenti mente reuoluens
Exitia & peſtes vitæ morumque proborum,
Odit Mauortem cacodæmone peius atroci,
Cunctis affirmans illum mortalibus eſſe
Vitandum, ſed præcipue his qui nomine Chriſti
Se iactant, & qui illius documenta fidemque
Sectantur, qui diſcipulis pacem dedit vnam,
Et pacem liquit, ſancto quoque nomine pacis
Sæpe ſalutauit: quo nato cœlica pacem
Agmina cantarunt, florebat terraque pace,
Cuius & in pace eſt factus locus, ipſe Propheta
Vt de illo dixit quid pluribus? omnia plena
Sunt pace illius documenta flagrantia ſancta:
Et nos poſt tantos monitus, documentaque tanta,
Ceritis ſimiles, Martem ſpirabimus vnum?
Mutuo ſtringentes fraterna in viſcera ferrum?
Quis Deus eſt vnus, quis eſt præceptor & vnus,
Quis caput eſt vnum, qui corporis vnius omnes
Membra ſumus, quis eſt & vitæ ſpiritus vnus,
Quos tenet vna domus. nimirum Eccleſia, quique
Sanguine mundati ſumus vno, & fonte renati
Vno, quos panis fouet vnus, ſpes fouet vna,
Qui contra mundum, contra lemureſque malignos
Communes hoſtes pugnamus ſub duce eodem.
Quæſo, quis vinclis, quis tot connexibus vnos,
Ad rabiem tantam redigat, maniamque ferocem,
Mutuo confodiant vt ſe mucrone minaci?
His actus cauſis Dauid, ſacræ otia pacis
Sic coluit, ſic Thraicios Geticoſque tumultus
Horruit. ac igitur ſicut ſub principe tali
Florebant vrbes, reuirebant pinguia prata.
Sic illo aſtriferos lætanti mente penates
Inuiſente, Diœceſis concuſſa dolore eſt
Inſolito, immani & crudeli tabe pereſa eſt.
Inſolabilibus quæ tunc ſic quæſtibus auras

Impleuit, ſicut te facto principe plaudit,
Lætitiaque ſuas iactat ſuper æthera voces,
Haud ignara nouum Dauida in te ſibi natum,
Atque ſciens certo, quod ſicut non ſibi Dauid
Scipiadas fortes atque Hannibales imitandos
Propoſuit, ſed ſectandum ſibi legit Ieſum,
Sic tua maieſtas Dauida expreſſerit vnum.

In eiuſdem Philippi præconium.

Quid ſibi gramineos populus vult fuſus in agros?
Cuique ſenatorum cuneus velatus abollis
Obuius it? quid candenti veſtitus amictu
Clerus, & innuptæ nymphæ tendentibus vlnis
Expectant? cur æra crepant? cur cornua bombo
Horriſono inflantur? cur omnia milite feruent,
Geſtante in manibus ramos viuacis oliuæ?
Nimirum motus videor mihi noſcere cauſas
Iſtius. Heroëm plebs hæc effuſa Philippum,
Primoreſque manent patres, in epiſcopon atque
Ductorem lectum patrum populique decori,
Alma diœceſis quos Traiectina feraci
Eſt complexa ſolo. ſed dum venerabilis vnuſ-
Quiſque videre ſtudet vultus Herois, & omnes
Officio certant illum ſibi demeruiſſe
Egregio: tu Calliope ſtirpem ſtudiumque
Atque viri mores memora, platano ſub amœna
Quando vacat temere recubantes apta mouere
Colloquia. & verbis lucem fregiſſe diſertis:
Veſtra diœceſis ductores ſæpe verendos,
Inſigneſque habuit rigido Mauorte, togaque.
Sed quem cum noſtro poſſet conferre Philippo,
Non niſi Dauidem vidit. Dauid fuit vnus,
Vtpote germanus, ſimilis virtutibus atque
Dotibus egregiis mentis, ſed corporis impar.
Quare paſtorale pedum Dauide tenente,

Veſtr

Veſtra diœceſis ſicut præcurrere viſa eſt
Cornipedum armento niueorum omnes regiones
Finitimas, quod ſic opibus, ſic pace vigeret:
Sic Traiectinos frenos moderante Philippo,
Diuite ſic terram perfundet copia cornu,
Vt nulla inferior ſit cenſu & Perſide gaza.
Scilicet idem vtrique parens, quis? nempe Philippus
Ille verus, cui Belgarum fortiſſima terra
Paruit, & dites cui ſeruiuere Batauі.
Qui Gradiuicolas Francos ſic contudit, vt rex
Vrbibus amiſſis, cunctis ſqualentibus agris,
Exutus toties caſtris, iuuenumque phalange
Omni priuatus, iam deſperauerit, & de
Regno Celtarum linquendo ceperit ipſe
Conſilium: ſicut quondam Romana propago,
Quum quinquaginta cecidiſſent millia ad ipſum
Cannenſem vicum: cum tu Ticine Quiritum
Torſiſſes clypeos atranti ſanguine tinctos,
Celtice cum Trebia, & cum tu Traſimine rotaſſes
Robora tot iuuenum, tot Martia corda virorum,
Hannibali patriam fertur voluiſſe feroci
Cedere, ad Arctoas & ſe conferre pruinas.
Centum ſub ſignis referunt habuiſſe Philippum
Millia ſpirantum Geticum Mauorta virorum,
Dalmatiæ nec non tantas habuiſſe metalli
Fuluentes maſſas, quantas vix Crœſus arenas
Qui ſibi Pactoli rutilas collegit & Hermi,
Poſſedit. tam Belgarum Mauortia rura
Sunt fœcunda æris, tam ſunt fœcunda virorum.
Talis Dauidis genitor, taliſque Philippi
Ipſe fuit: Carolus nec degenerauit ab illa
Indole, de claro ſoboles generoſa parente.
Sed ſicut memorant quondam ceſſiſſe Philippum
Pellæo iuueni, qui Perſas vicit & Indos,
Quicquid & Eois Phœbus videt aureus vndis

Exoriens: ſicut Sarranus ceſſit Amilchar
Hannibali, aëreas qui cautes rupit aceto:
Sicut Theſſaliæ columen felix hymenæo
Candidulæ Thetidos, maiorem liquit Achillem:
Sic Carolo gaudet nato ceſſiſſe Philippus,
Et poſt ſe tantum fulmen liquiſſe iubarque
Bellorum, quo non maius Germania vidit,
Quoque nihil fuerat Pellæus maior in armis,
Ductor Agenorias aut qui ſibi ſubdidit arces
Scipio, ab edomita referens cognomina terra.
Principe Burgundas illo frænante cohortes,
Prædones nullos licuit palare per agros.
Nec tunc piratas quiſquam infeſtare per vndas
Audiuit claſſes pretioſa merce refertas.
Tunc vnco terram vertit ſecurus arator
Ruſticus, & vites raris defodit in aruis.
Non ouibus paſtor timuit nec bobus opimis,
Nemo viatori nocuit. vectare per agros.
Dumoſumque nemus licuit radiantia vaſa,
Dalmatio perfecta auro, ſpectante corona
Vrbis & agrorum, nemo gurguſtia vidit,
Agreſteſque caſas hoſtili ardeſcere flamma.
Nocteque non vigiles cingebant mœnia ciues.
Securos licuit oculis admittere ſomnos,
Hyberna portis etiam ſub nocte adapertis.
Tanta fuit patribus tali ſub principe noſtris
Pax ac libertas, tantus fuit ille fugatæ
Erigones olim cultor, terræque ſubactæ
Defenſor, tantum patriæ columenque ſaluſque.
Compilatores ô quot ſuſpendit ab altis
Arboribus, fures quot & infeſtoſque latrones
Impegit radiis cariè ſituque rotarum
Fractarum. quanto in pretio virtus fuit omnis,
Principe Burgundas illo frænante cohortes.
Tunc Heliconiades florebant rite ſorores,

Tunc

Tunc Charites paſſim peragrabant oppida, tuncque
Omnia florebant, vt paucis plurima verbis
Conſequar, haud aliter quam cum Pyroënta flagrãtem
Phœbus Hyperboreas cogit conſcendere terras,
Omnia prata virent diuerſicoloribus herbis,
Omnis & extrudit gemmas de cortice vitis.
Lætanti vario modulamine gaudia cunctæ
Teſtificantur aues, viridi ſub fronde latentes.
Scilicet vt princeps malus eſt cacodæmone peior,
Aſſimiliſque Erani, ſegetes vredine hiulca
Lædenti, pecudumque febri, peſtique ferarum:
Sic bonus eſt princeps Phœbo præſtantior aureo,
Aſſimiliſque Deo, prauos qui punit & odit,
Virtutemque polum tandem deducit in altum.
Quam vos felices Belgæ, forteſque Bataui
Eſſetis, Carolo ſi ferrea fata dediſſent
Maiores in luce moras. non barbarus enſis
Sanguinis hauſiſſet tantum, neque culmina tanta
Arſiſſent, neque propulſis tanta arua colonis
Squalerent, non infeſtum prædonibus alma
Cum tellure foret mare: non ſitis æris auara
Sic expilaſſet terram, tantoque ſubinde
Turbine bellorum muros ſyluaſque ruiſſet.
Illum ferrato verum abſcidit Atropos vngui,
Florentem imperio, florentem ſanguine & annis,
Qualis præduram ſolet incuſſiſſe bipennem
Ruſticus in quercum, foliis & glande refertam,
Exuuiiſque ducum pendentibus vndique cinctam,
Illa qua ſylua non ſtet procerior vlla.
Quò nunc innumeras lachrymas, conuicia mille
In Parcas iactata feram, mortemque nefandam,
Quæ quicquid generi veſtro videt vtile, terris
Eripit, & vobis luctus lamentaque linquit?
Sed bene quod tandem tanto pro principe rapto
Vt nouus eſt Belgis Carolus datus atque renatus,

Sic

Sic vobis clari donata propago Philippi eſt,
Quæ quantum bello valeat, iam Gallia tota
Nouit, & audaces iam cognouere Britanni,
Nouit & indomita diues Germania pube.
Mœſta diœceſis, longo vexata duello,
Ludibriis affecta malis defunctaque tantis,
De ſorde atque ſitu tandem caput erige mœſtum:
Erige: namque tibi fatorum munere princeps
Venit, qui cunctas abolebit vindice dextra
Illatas ignominias, qui te laceratam
Reſtituet, vulpeſque procul fugitabit inertes,
Quæ vites iſtas ſpoliarunt dulcibus vuis.
Sicut & in Libycis catulos leo territatoris,
Sic baubatores de te fugitare moloſſos
Perget. eras quorum latratu agitata frequenti.
Non poſthac humiles metuent incendia pagi,
Non abiget pecudes lætas prædator auarus,
Non mercator erit rapidis latronibus vllus
Infeſtus, non ſacrilegis temerare Deorum
Ius erit erectum ſplendenti marmore phanum.
Non Gora agreſti torrentes ſanguine cernet
Cum vallo plateas congeſtaſque vndique ſtrages,
Gentileſque tui, toties quos Cliuia preſſit
Innocuos, poſt tot tonitrus. poſt totque procellas
Cæruleas, cœlo gaudebunt rite ſereno
Et iubare inſolito. tandem pelletur Enio
Principis auſpiciis huius. cruduſque Gradiuus
Finibus à Phriſiis procul ad fuſcos Garamantes.
Scilicet vt Marti ſimilis fuluique leonis
Eſt in fulmineo bello, ſic pectore paci
Pacificus toto ſtudet, & propellere bellum.
Mœſta diœceſis, tandem caput erige canum,
Et poſt tot gemitus, ſemel ærumnoſa renide.
Non tibi inexpertus princeps venit, aut iuuenili
Sanguine præcipitans temere omnia: tramite ſedque

Levitæ medio tranquille vergit in annos
Florentes ſenii, qui ſicut plurima bella
Exhauſit lauroque caput redimitus honeſtum
Omnibus ex pugnis rediit, ſic pacis amator
Vnicus eſt ſic terrori gelidoque pauori
Hoſtibus eſt, ſic edoctus quibus artibus atrox
Mars vitandus erit quibus & pelletur Enio,
Et quibus eſt ditio ditanda quibuſque colenda.
Mœſta diœceſis, lachrymarum flumina terge,
Sordenteſque ſitus fluuiali dilue lympha.
En tibi Dauidis frater Caroli que verendi,
Aduenit: illius referrens mitiſſima corda
Atque ſitim pacis, nec non virtutis amorem:
Aſt huius referens animum & Mauortia corda
Hoſte laceſſitus. veniente Hyperione, nullus
Eſſe locus tenebris potis eſt: nec cum tibi rurſus
Aurea Dauidis naſcuntur ſecula, quiſquam
Eſſe locus debet lachrymis, mœſtoque dolori.
Et vos plaudentes vna gaudere Bataui,
Atque adeo cuncti Belgæ, qui Heroë beaſtis
Tali Germanos. at tu iactata procellis
Tot Groninga feris, Martini abruptaque ſæuis
Deditione notis gaude. namq; aliter fauſta
Aduenit, inſtabilem qui te ventoſque pauentem
Nimbriferos, ſolidæ perget committere terræ:
Haud aliter quam fluctiuagam raptamque procellis
Ortygiam, immotam fecit crinitus Apollo,
Strídenteſq; dedit ſtabilem contemnere Cauros.
Etſi te Groninga colat doctiſſima pubes,
Ebria Pieriis riuis dilectaque Phœbo:
Etſi proceræ belligeræque cateruæ
Tutentur, quales claram Lacedæmona quondam
Incoluere viri: non ante fruere nitenti
Pace, diœceſi quàm te coniunxeris almæ.
Id vatem dixiſſe puta, dixiſſe Sibyllam.

Nam ſacer (vt fama eſt) Martinus non tolerare
Dirumpi chlamydem temere aſſolet: ergo beata
Ingeniis, & bellacis non indiga pubis,
Iunge diœceſi te rurſum principis huius
Auſpiciis, & porrectis in epiſcopon vlnis
Accipe eum. ſic pax te diua beabit ouantem,
Sic perges medium digitum oſtendiſſe tyrannis.
Amnis mundabit ſic te latiſſimus alma
Fronte renidentis fortunæ, corpus in vnum
Sic ibit fœde diſcerptis artubus ægrum.
Et tu magnanimæ tellus fœcunda iuuentæ
Gelrica, ſed bellis nimium lacerata cruentis,
Exulta, lætaſque manus ad ſidera iacta.
Namque tibi princeps obſeruantiſſimus æqui
Vicinus datus eſt, quo non cernit meliorem
Sol, ſeu Gangaridas premat Eoaſque ſagittas,
Lampade ſeu rutila ſitientes torqueat Aphros,
Seu Gaditanas ſubeat ſtridore procellas:
Princeps, qui æquiparat læta grauitate Catonem,
Viribus effandi Ciceronem, relligione
Pompilium Regem, nec non Pompeion honore.
Princeps, qui ſicut proauos virtutibus æquat
Martis, Apoſtolicam ſic factus epiſcopus olim
Pacatis rebus vitam monſtrabit. agetque.
At tu magnanimo princeps generoſe Philippo
Nate, diœceſim quæ ſe ſtabili tibi iungit
Connubio, quæ te æternum dominum ſibi legit,
Virtutes mirata tuas, mirata parentum,
Et fratris decora ampla tui, tutare, módiſque
Omnibus exorna: ſic ad rutilantia cygni
Aſtra tuum nomen referent, poſt Neſtoris annos
Mygdoniique ſenis, ſic te plaudente ſenatu
Cœlicolum excipiet, ſolioque imponet eburno
Omnia perſpiciens princeps glacialis Olympi.
Sed ne ceu vilem & te indignam principe ſponſam
 Abiicias,

iicias, quales gremio complexa ſit vrbes,
quales fluuios, animo metire ſagaci.
ppida belligera Germania prædita pube
ua tenet, quæ vel poſſis componere magnis
bibus Italiæ ſi munimenta ſituſque
rendas, ſi diuitias cœlumque beatum
pendas: ſed qui tam crebra beataque ſeruet
gulus, haud alius Germanis extat in oris.
licet vt Cycladas ventoſus circuit Ægon,
tantes inter ſeſe diſcrimine paruo:
& turrigeras amplectitur angulus vrbes
guus multas. inter quas emicat vna
tropolis, ſicut ſoli coniunctus anhelo
oſphoros obſcuros inter rutilare videtur
eras, Eridanus Italos vt deprimit amnes,
Carolus proceres poſt ſe videt ire minores
numeros. cui Belga ferox, Hiſpanus & acer,
i Siculus ſeruit, nec non Campana iuuentus.
pice quam celſos ad ſidera fulgida muros
llat, & aereas niueo de marmore turres,
n Babylonis eas quas vafra Semiramis arces
ctilibus muris lentoque bitumine cinxit,
tropolim hanc ſperaſſe putem: ſic ædibus altis
rnata cluit, ſic eſt redimita Deorum
ubris, cœlum ſic eſt ſortita beatum,
Rheno alluitur, ſic Oceanitide lympha
fruitur, ſic & circumdatur hubere campo.
rum vt ſint aliis forte hæc communia paucis
ibus, aſteribus quorum pomœria fauſtis
t ſignata, quibus candentia licia nectunt
ncordes ſtabili fatorum numine Parcæ.
quidem inficias nemo certe iuerit eſſe
pria Traiecto, quod quæ collegia tanta.
atis diuitiis & cultis moribus aucta,
Romā vrbs habeat, temere haud reperitur in orbe.

Quare

Quare Traiectum Romam vocitare minorem
Eſt ſolenne viris, qui ſeptem collibus vrbis
Lictis, Traiectum commigrauere decorum,
Quodque magis niueas matronas atque venuſtas
Non ſit quæ teneat, quamuis ſe Cypria tellus
Iactet, alumnarum prægratæ munere formæ:
Quamuis Hermione ſe tollat in æthera Cadmi,
Vrbs Amphionia teſtudine condita quamuis
Sparta ſuas criſtas Ledeum tollat ob ouum.
Sed quicunque parat Traiecto aduoluere honorem
Laudibus, is dentem certat candore niuali
Albauiſſe Indum ſucco loliginis atto.
Verum vt ſub rapidi nihil eſt curuamine cœli,
Parte quod ex omni perfectum viuat agatque:
Sic ſunt neuorum quædam veſtigia, corpus
Tam bene compoſitum male quæ decuiſſe videntur:
Tempore quæ partim, quæ partim principe tali
Tollentur, rapidiſque notis voluenda dabuntur.
Salue Traiectum ter felix, terque beatum
Attalico cenſu, concinnis ædibus, atque
Sidereis formis, iuuenum quoque robore duro,
Ingenio facili, cœloque ſituque ſalubri.
Salue, protentis & epiſcopon excipe palmis.
Et corpus coniuge animæ capitique decoro,
Et ſine veſano proceres confligere Marte
Externos. æquis votis, æquoque fauore,
Otia felicem ſic te dulciſſima pacis
Seruabunt. celſo ſic vertice ſidera tanges.
Quæ poſt Traiectum poſſit tenuiſſe ſecundas,
Ambiguum eſt: nam tres vrbes quas Iſſula radit,
Ancipite inter ſe Mauorte, potiſſima quæ ſit,
Concertant. ætate tamen Dauentria Suollam,
Littoreoſque premit campos, & honore ſedendi.
Hoc tribus vrbibus eſt commune, quod emporiis ſint
Percelebres, quod Traiecti ſint æmulæ amœnis
Ædibus

Ædibus & plateis, & pulchro gurgite Rheni:
Quod ſint pacificæ, quod ſeſe fœdere aheno
Aſtricti adiutent, quod relligionis amore
Exuperent cunctos quod ſimplicitate fideque
Germanos veros agitent, quod deniq; tales
Quæq; ſenatores habeat; fortiſſima quales
Vidit Roma duces, cum regem Marte Moloſſum
Contudit, & victum latios dimittere fines
Compulit, ac Adriam rurſus tranſire ſonorum.
Sed ſicut longe doctæ dicuntur Athenæ
Argolicas vrbes olim ſuperaſſe Mineruæ
Muneribus, ſic Suolla præit Tritonidos arte
Pubicolaq; ſchola, quaſcumq; bicornis inundat
Vrbes, æreas Rhenus dum deſerit alpes,
Et ferit Arctoam non vno gurgite Thetim,
Nedum finitimas poſt ſe videt ire minores.
Illinc barbaries vltra graciale profundum
Exulat expulſa, ac illic Graius Latiuſq;
Sermo viget, nec non quo Verpus fatur Apella.
Verum vt palladio ſe iactet munere Suolla,
Oppitulum Rhenenſe pium ſic præſtat amœno
Cœlo ſicq; ſitu ſe tollit ad æthera blando.
Quippe quod in celſo conſtructum vertice collis
Frondoſi, Rhenum ſubter ſe cernit euntem
Vorticibus tremulis, ſtrepitantem murmure rauco.
Hic ſi quando libet ceruos agitare fugaces,
Fulmineum vel aprum cornu transfigere duro,
Auribus excipies vocum diſcrimina mille,
Auia quas arbuſta cient, volucreſq; canoræ.
Capripedes cernes Satyros Dryadeſq; fugaces,
Dum curſu certant agili præuertere Panes,
Agreſtes nymphas late nemus omne mouere.
Oppidulum quamuis iſtud non ſit populoſum,
Attamen exigui ciues, vt montibus altis
Nutriti ſunt montani genus acre virorum,

Germanis nullis viuunt virtute ſecundi
Bellica,& ingenii non cedunt dotibus vllis.
Sic opibus quod deeſt, ſupplet virtus geniuſq;.
Supplet & æthereæ felix præſentia nymphæ
Cuneræ, Oceano quam cincta Britannia miſit.
Quæ quantum *Mariæ* quantum ſit grata tonanti,
Demonſtrant toti miracula cognita mundo,
*A*merſfordanam iam quis (rogo) laudibus vrbem
Extulerit dignis, opibus cenſuq; beatam
Mygdonio, ſed *M*artigena celſaq; iuuenta
Præcipue claram? quis Viccam carmine digno
Impoſitam Rheni ripis deſcribere poſſet?
Ergo diœceſim, tam claris vrbibus atq;
Fortibus ornatam, munitam robore tanto,
Porrectis vlnis princeps cape ſumme viciſſim.

NICOLAI MAMERANI LVCEMBVRGENSIS.

D. Philippo II. de felici eius in Germaniam aduentu.

LÆtior Eois Titan emerſus ab vndis
Fulgidus adtulerat rutilantia lumina mundo,
*P*urpureis ſubuectus equis, roſeaq; quadriga
Fluctibus Ioniis, tenebris telluris Eoæ
Rurſus ad *A*ntipodas illata luce fugatis:
Maximus Heſperiis Princeps vbi claſſibus æquor,
Et nimis vndoſos Hybernis flatibus æſtus,
Æolus emiſſis mouit quos carcere ventis,
Menſus & Auſoniam fixa cum naue, ſimulq;
Inſubrium claras vrbes, *A*lpeſq; niuóſas,
Vitiferoſq; *A*theſis colles, iuga celſa relinquens,
Fauſto in Germanas ſacratos, omine, terras,
Intulit ille pedes. Germania læta triumphis
Principis aduentum, victo diſcrimine, ſaluum,
(Effera quod pelagi rabies ac tempus iniquum

Hybern

Hyberæi attulerat cœli) exultanſque tropæis
Excipit inſolitis: paſſim ſpectacula, ludos,
Magnaque mentitum referentia prælia Martem
Exhibet, & lectas educit in arma cohortes.
Fluctuat immiſſo mox totus milite campus,
Arma ſonat paſſim rauco tuba Martia cantu,
Pulſaque dant trepidum pugnæ caua tympana ſignum.
Miſceri videas acies in bella paratas
Horrida, & infeſtis campo concurrere ſignis,
Enſibus eductis pedites, equitumque phalangas,
Inſuper intentis concurrere cominus haſtis.
Sed prius eiectis pilis, Vulcanius ardor
Fulminat & totum ſonitu tremefactat olympum.
Vndique mox cernas totis inſurgere caſtris
Arma, per obſeſſos horreſcere prælia campos.
Eminus attonitus ſtat circumfuſus in agris
Spectator populus, ſortemque expectat vtranque,
Exuat an captis aliam, pars altera caſtris,
Et trahat in lætum detracta tropæa triumphum.
Interea & lætos altis in turribus ignes
Succendit, facibus, plateæque forumque relucent.
Ornatu vario decorat loca cuncta per vrbes.
Voluit nocturnos altis de montibus ignes.
Eructat fractas tonitru bombarda per auras.
In plateis celſæ ſurgunt ex arte columnæ,
Altaque Pyramidum ſubſtructa cacumina ſurgunt,
Et ſuper impoſitum portant faſtigia mundum,
Atque triumphales celſis cum turribus arcus,
Portant Herculeas poſita cum naue columnas.
Æolus attonitus ſtetit & Neptunus vtrinque,
Tendentes promptas ſubmiſſo pectore dextras,
Cinguntur hedera ſtatuæ, viridiq; geniſta,
Et tribulis ſyluæ ſemper viridantibus ornat
Funibus intextis longis latera ipſa domorum,
Sertaque de viridi rore intertexta marino.

Pendent,atq; hedera domus omnis culta vireſcit.
Fons ſalit irriguis vinorum flumine cannis,
Per totum tunc ferme diem,Bacchiq; liquorem
Hunc circumfuſus populus promiſcuus haurit.
Lætior & ſolito facies totius Olympi,
Et volucres dulci permulcent aera cantu.
Nec fera ſylueſtris tentat turbare iuuencos,
Et lupus inter oues verſatur mitis in agris,
Tantiſper magnum pecori ſe præſtat amicum.
Vndiq; amicitias animalia quæq; viciſſim
Inter ſe captant, natura ac ſorte remota.
Indicio magno, quod ſub te Eccleſia pacem,
Magne Philippe, caput ſibi cum te elegerit ipſum
Imperium,atque Aquilas dederit cum faſce regendas
Sentiet,ac ſolus truculentus prælia Turca.
*A*rma foris pax alma domi,& concordia ſemper.
Tempore vt Auguſti totum pax alta per orbem.
Extitit,ac dulcem dederat concordia vitam.
Exultim iuueneſq;, viri & grandæua ſenectus,
Lætitiæ dant ſigna nouæ, noua feſta celebrant.
Quod per te Regale iubar Germania læta,
Sole nouo lucem velut acceptura coruſcam,
De patre progreſſum, totus quo lumine mundus
Lucet & ex ipſo veluti iubar alterum in orbem
Procedis rutilans. roſeos dum tendis in ortus.
Hinc merito ingenti venientem exſpectat amore,
Incolumem euictis terraq;, mariq; periclis,
Gaudet & exultat ſacrum te, magne *Philippe*,
Excipere Imperium, Maieſtatemq; ſerenam,
Atque videre tui vultuſque,oriſq; decorem,
Vt caput Imperii qui ſis aliquando futurus.
Hunc tibi felicem ſummo gratulatur honore,
Auguſtumq; tuum aduentum per Numina ſaluum.
Iſter vt audiuit ſyluoſa in valle ſerena
Aduentum ſub nocte tuum, mox, Magne *Philippe*

Namq; feres Magni titulum cognomine primus,
Siſtebat rapidos reſtricto murmure fluctus,
Et cœpit placido ſenſim decurere lapſu,
Lenior ac nullas vortex ructabat arenas,
Vt ubi ſe placido curſu,lapſuq; ſereno,
Quem capit ex planis larga ſcaturigine campis
Donetſcheniacis: poſt quos deuoluitur Vlmam,
Moxq; Ingolſtadium,nuper tua,maxime Cæſar,
Atq; Rebellantum numerſo milite caſtra
Ampla,boardarum flagrantia fulmina vaſtos,
Vndique terribili tonitru reſonante per agros,
Attonitum iuxta quod vidit,& inde ruenti
Amne Ratiſponam, celebrem præterluit vrbem:
Totus in obſequium præſtaret & eſſet eunti
Traiectus facilis,ſtreperent nec fluctibus vndæ,
Officium quod debet agit pro tempore,namq;
Perluit Auſtricas properanti gurgite terras,
Danubius, claramq; hic alluit amne Viennam.
Pannonicaſq; oras interſecat : inde propinquus
Bulgaricis populis, Gethicaque ab origine Turcis,
Condit in Euxinum vario ſe flumine pontum.
Hinc rogat Auſtriacis ſupplex,auertere regnis,
Magne Philippe velis iuſtas prouectus in iras,
Turcarum rabidum deducto Marte Tyrannum,
Regnaq; Pannoniæ miſere diſtracta per hoſtem,
Libera,vt eiectis facias exiſtere Turcis,
Liber & Eoas tunc ſit ſibi curſus in vndas,
Deſpiciatque hoſtes longe ſine ſede vagantes.
Pandit deinde ſinum, patulos vbi gurgite campos,
Perſecat ad Nemetes,pronus tibi Rhenus apertum,
Vitifer ad ripam cuius ſtat Bacchus vtramq;,&
Mollis in apricis coquitur vindemia ſaxis,
Rhenus in auriferas,Tagus vt Pactolus & Iſter
Connumerandus aquas,cornu qui diuite rerum
Omnigenum,totus quas continet vndique mundus.

Ipſum implet mundum,exceptum,vectanſq;,reuectans,
Per vaſtum Oceanum,totum qui circuit orbem.
Perluit Imperium peramœno flumine ſacrum.
Ducit at hic certum ſummis ex Alpibus ortum,
Monte ſub excelſo, Gotthardo nomine diuo,
Obliquis cui deinde iugis inclinat Adulas,
Per valles ſinuoſus abit, campoſq; patentes,
Montibus excedens, Vbiorum proſpicit,atq;
Liber Agrippinam curſu præterfluit vrbem,
Tumq; ſcholam Embriacam properãtibus alluit vndis,
Florida Muſarum commercia ſancta iuuentus,
Hic capit,& ſacris ſtudiis ſe atq; artibus ornat.
Mox caput in Belgas flectens,ſeptemq; Trionem,
Ad pelagus tenſos decurrens irrigat agros,
Hic vbi terra Patris ſua claudens oſtia ponto.
Perſpicuus tum gratus aquis ſub rupe Moſella,
Mittit inoffenſos liquido ſub gurgite viſus,
Nocte ſubauſcultans tacita.vt ſub ſideris ortum
Audiit Eoi aduentum, ſtrepituſq; rotarum,
Atq; equitum offenſos quatientum calce lapillos,
Saxoſaſq; vias celſo ſub monte repente
Lætitia exultans.correptis ſubſtitit vndis,
Ac iuſſit cunctos ſub claſſe quieſcere fluctus.
Hic Habsburgæis vicinus rupibus,ortum
Haud procul inde capit,valles perlapſus opacas,
Plurima iucundis Habsburgica rura ſuſurris
Irrigat & Metas & Lucemburgica rura
Perſecat,ac Treueros tractu deradit amœno,
Vitifer & dulci deſpumans plenus Iaccho,
Plurima in adfinem vinorum dolia Rhenum
Mittit vbi ſocium iungit ſibi fœdere Bacchum.
Denique ad Occiduum pergenti accedere ſolem,
Syluoſis Ardenna tuis poſt terga relictis
Vaſta iugis,ac deſertis, latebriſq; ferarum,
Murmure iucundus rauco venit obuius amnis
Moſa

Moſa, fluens lento Vogeſi de rupe meatu,
Flexuq; Ardennam mediam plus circuit ipſam,
Lucembergenſes Gallorum finibus agros
Subdirimens, montoſa Eburonum rura pererrat.
Hic tibi ſuſpenſas Namuris ſub rupibus vndas,
Lentius ire iubet dum te tranſportet in oram
Leniter alterius ſubſtrato flumine ripæ.
Perſecat hic tractu Regiones deinde paternas,
Donec in æquoreos vaſto ſe gurgite fluctus
Mergat apud Batauos, pelaguſq; incurrat apertum,
Maximus vndoſos vbi Scaldis in æquora fluctus
Voluit, & in Boream raptos agit auctior amnes.
Mox vnde innumeras merces, rebuſq; grauatas
Omnigenis vaſtum naues emittit in orbem,
Cuius ſic ditat varias opulentia terras.
Hinc nunc in Patrios transfers te lætus in agros,
Poſt longæ ſuperata viæ faſtidia, poſtq;
Impetuoſæ hyemis fluctus cœliq; tumultus,
Auræ intemperiem atq; niues, pluuiamq; perennem,
Flamina ventorum rigida ac diſcrimina multa.
Quarum ſemper hyems eſt vndiq; proflua rerum,
Atq; ferax Nimis ô membris iuuenilibus acris,
Dura ac difficilis nimis & fuit aſpera, longaq;
Hæc via non ſolum, ſed iniquo & tempore ſumpta,
Principe pro tanto, atq; vno pro pignore Patris
Tanti, & adhuc teneris qui iam verſetur in annis:
Tandem defeſſos iuuenilis corporis artus.
Ad tempus foueas, & in ocia nacta reponas.
Illa licet feſſo tibi ſis perpauca daturus,
Neſcia quod ſemper tibi mens & membra quietis
Dura diuturnæ, ſed ſint cupida illa laborum
Semper & ad ſummas contendant ſurgere laudes.
Virtutumq; decus, ſemper ſublimia verſent,
Per quæ magnanimus ſummum pertingere Olympum
Virtute vt valeas, laudeſq; æquare Paternas,

Vel ſuperare etiam poſſis ingentibus auſis,
Virtute vt valeas, vitium vitabis vbique.
Nulla quieſcit enim generoſo in pectore virtus
Vnquam, nec vinclis, poterit conſtricta teneri.
Ad quas virtutes ſunt multa ac maxima, quæ te
Magne Philippe mouent, ſtimuliſq; inſtantibus vrgent.
Hinc Pater, hinc Patruus, vaſti duo lumina mundi,
Plurima magnarum, totus quibus enitet orbis,
Virtutum ante oculos ponunt exempla, docentq;
Qua gradiare via ad Superos, ipſumq, Tonantem,
Qua repleas totum magnis virtutibus orbem.
Inſtruet inq; via hac Dominus te, oculoſq; ſuper te
Diriget, atq; intellectum dabit ille ſerenum,
Atq; bonum valeas prauum quo vincere mundum.
Nam quod ad Imperium ſpectat, neglexit vterque
Quicquam? aut quod ſacras tangit res, ſiue prophanas?
Vel quod communi potuit prodeſſe ſaluti?
Hæc mens, hic animus fuit hæc intentio ſemper,
Vt primum Domini Maieſtas, Gloria vbique, &
Spectaretur Honor: mox commoda publica primò
Atq; ſalus tractata loco: priuata deinde
Cœpit poſtremam, veluti neglectior, oram.
Hæc exempla tibi tam clara imitanda relinquunt.
Sub te ſigna cadent truculenti immania Turcæ,
Et canis immundus Mahometes ſede faceſſet
Tunc Hieroſolymis pulſus, Chriſtiq; relinquens
Impurus tumulum, trans Gangem, Sauromataſq;
Profugus extremas orbis tranſcurret in oras.
Certo Germanis veniet de rupibus ille,
Excutiet tumidum ſacra qui ſede Tyrannum,
Atq; Paleſtinas reſerato limite terras.
Templaq; reſtituet ſanctæ ſacrata Sophiæ,
Strenuus Eoas repetet qui milite ſedes
Induperatorum, ſpurco Mahomete repulſo.
Huncq; Tirolleuſis feret atque Habsburgica rupes.

Quid dubitas? Æterno hoc eſt ſic eſſe futurum
Numine decretum: Superum hæc ſtat fixa voluntas.
Canaque ſic ſeries, impermutabilis ordo
Fatorum ſtat, vt Imperii ſit gloria ſacri
Prima reditura, adflictum quæ terminet orbem,
Principe non alio: Solymorum terra redibit
Non alio ad Chriſti tandem deuicta miniſtros.
Et Chriſti Antiochena Eccleſia prima, repulſis
Immundis canibus, Chriſti renouata miniſtris,
Chriſticolis primum dedit vrbs quæ ſubdita nomen.
Gentium enim venit perfectio plena per orbem,
Iſrael vt totus fiat tandem vndique ſaluus.
De facie Moſis reuoluto velamento,
Vndiq; ſaluificiq; admiſſo lumine Chriſti,
In quam non poterant hebetes intendere viſus
Hactenus, atq; oculis cœleſtem admittere lucem.
Vrbs prima in terris Solymorum Numine plena,
Et Superis ſemper, jam prima ab origine mundi,
Mox poſt eiectum Paradiſi finibus Adam,
Cuius in Imperio primi vixere parentes,
Atq; omnes vnquam quicunq; fuere Prophetæ.
Hic Pater omnipotens, vnus Deus ille Deorum,
Verba ad mortales homines arcana locutus,
Plurimaq; hic celſi fuerant commercia cœli,
Angeliciq; chori, veterum verſatio patrum.
Nulla alia in toto terra eſt hac ſanctior orbe.
Vrbs vbi & orta ſalus, vbi fons & origo ſalutis
Emicuit primum, vitam quæ contulit orbi.
Hanc vrbem, has terras, hæc tam loca ſancta tenebit
Impurus ganeo Mahometes? perfidus hoſtis
Chriſte tuus? qui te ſcelerata mente ſubinde
Eſſe Dei natum negat impius, eſſe ſalutis
Authorem humani generis: Cunctoſq; per æuum
Eſſe perituros, qui te hic vt Numen adorant?
In te qui figunt ſibi ſpem, metamq; ſalutis?

Vexatorq; tui populi, qui eſt ſemper iniquus?
A quo totius falſa eſt pars tertia mundi?
Deq; tuis nequiter ſeducta ab ouilibus ingens
Pars ouium, in miſeras Eccleſia prima ruinas
Tracta iacet, fœdis ſordens ſpurcata catharris?
Dedecus ô quantum, inflatum non poſſe Tyrannum
Atq; hoſtem Chriſti ſacris expellere terris,
Et data regna ſemel non poſſe per arma tueri
Libera ab hoſte fero: ô quanta eſt ignauia ſeruos
Inter Chriſte tuos, quibus eſt conceſſa poteſtas,
Segnities hîc quanta tenet, priuata cupido
Augendi proprii vitioſo pectore regni,
Quanta tenet, multoſq; Duces, Regeſq; potentes
Vndiq; per mundum, tum ſacros, tumq; prophanos.
An non huc debent incumbere viribus omnes,
Omnes quiq; Duces, Reges, Dominiq; potentes,
Vndiq; præſidium debent commune parare
Contra hunc vt plenas ducant in prælia turmas?
Nulla deeſt populo communi hîc prompta voluntas,
Quin cupiunt omnes talis contingere poſſit,
Huius propoſiti Princeps tam deniq; ſancti.
Nam ſi leo Hungaricum vaſtet quod milite regnum,
Proximus Auſtriacis, Germanus, atq; Bohœmis,
Quod gens quæ propriam vult cuſtodire ſalutem,
Debet quæque ſuis arcere è finibus hoſtem.
Quanquam permagni hoc refert, ſit vt Hungara tellus
(Imperii propugnaclum velut omnibus vnum)
In primis munita, queat quo ſalua manere.
Has verum terras, vbi quicquid in orbe ſalutis
Extat, prognatum eſt vbi conuerſatio cœli,
Atq, vbi vixerunt ſancti, primiq; parentes,
Prorſum ex communi refert ſub pace tueri,
Vel ſaltem Chriſti ſub ſaluatoris amore,
Noſtra modo vere ſpirent præcordia Chriſtum.
Æternumq; patrem, cœli patriamq; perennem.

Sed properans ad te nunc, *Magne Philippe* reuertor,
In te nam ſpes eſt horum ſita multa ſalutis.
Talem namq; vident te cuncti omnino futurum,
Qualis vix vnquam Cæſar fuit alter in orbe
Maior, vt ex geſtis ſis à Genitore futurus,
Romani Imperii poſitus ſub faſce ſecundus,
Et ſuperaturum (quamuis ſint maxima, quæ ille
Hauſit, & immenſi hæc, infinitiq; laboris)
Conſtabilit multos fiducia plena miniſtros.
Cæſaribus cunctis nam plus fere *Carolus* vnus
Contulit Imperio, Maieſtatemq; reduxit,
Antea quę fuerat variis labefacta procellis,
Et iacuit multos veluti neglecta per annos.
Nam Mediolanum, Genua, ac Florentia, claræ
Vrbes Imperii, Diuo hoc ſub Cæſare fiunt,
Multaq; præterea terrarum commoda paſſim,
Imperii titulo ſub *Carlo* Cæſare Quinto,
Acceſſere ſacro, vere, vt mereatur habere
Nomen ab Augendo Imperio, Auguſtuſq; vocari.
Atq; onus Imperii tranquillo ac tempore pacis,
Suſtentandum offert vnus, quantum duo præſtant
Iunctim Electores: ſed cum ſunt tempora belli,
Motuſue Imperii, qui multa & magna requirant,
Arduaq; impenſis tractanda negotia magnis,
Tres quantum præſtant, confert in publica ſolus.
Præſtitit Imperio tantum nemo antea Cæſar
Vnus, nec fines largis tam acceſſibus auxit.
Iamq; vides quanta & quot commoda publica ſolo
A Patre Imperium capiat, quantumq; reſurgat
Vndiq; Romani ſub Cæſare gloria Regni.
Tu ſimiliq; modo per tam ſublimia perges,
Et facies de te memorentur maxima ſemper,
Pluſq; vltra Herculeas produces ſceptra columnas
Imperii, ac primos diduces limina fines,
Perniciq; Aquilas facies properare volatu,

Regna

Regna per Eoa atq; Aſiam terraſq; remotas:
Quas quoq; verſutos mittes trans æquora ad Afros.
Sentiet atque Aquilo has Aquilas, vbi frigidus axis,
Perpetuo torpens algore, geluque perenni,
Conſtringit pigrum glaciali frigore pontum.
Nam tibi ad Occiduum deſeruit Natio ſolem.
Quod reſtat Dominus nobis te in publica ſeruet
Commoda felicem, ac per plurima tempora ſaluum.
Incolumemq; diu, vt res ſub te publica creſcat,
Et ferat æternam per te promota ſalutem.
Omnia ſic perages, quo animus poſt fata peracta,
Omnia ſub certam fuerint cum ducta quietem,
Tranſuolet æternam ſemper victurus in Aulam,
Feliceſq; dies æterna in tempora aucat,
Cum Patre, cum Nato, cum Sancto Pneumate. Fiat.

IACOBI MARCHANTII NEOPORTANI.

Ad Hubertum Goltzium, de Sicilia eius.

Eruta qui priſcis tenebris Heroica Goltzi
Imprimis æternis ora voluminibus:
Alma Ceres, tędaſq; gerens & ſpicea ſerta,
Præpoſuit cunctis quæ Sicula arua locis,
Horrea multiplicet ſemper tua ſemper honori
Ac lucem ingenio præferat illa tuo:
Et, quem Triptolemo, verum tibi præſtet amorem:
Te ſimul in curru gaudeat eſſe ſuo.
Nam latebras facibus dum luſtrat mœſta Sicanas.
Ipſius adiungis lumina luminibus.

De Ioanne Secundo.

Dum magnis animis & apparatu
In laudes rapior tuas, Secunde:
Rogabat Cytheræa iuncta Phœbo,

Irriſura ſuperfluum laborem;
Ecquis vituperat meum Poetam?

Hyemem ſtudiis eſſe vtiliſſimam.

Quæ anni ſit bona pars laborioſis,
Et doctis, ſapientibuſque, *Muſis*:
Non paucis reor eſſe diſputatum.

Cunctis vtile ver putatur eſſe.

Noſtris & ſtudiis magis benignum.
Quo terræ ſpecies viret, ſuoſq;
Fœtus parturit, & nouos videmus
Res cunctas ſibi comparare vultus.
Non ardet nimio calore Phœbus,
Nec torquet nimio rigore frigus.
Vt certe mihi maxime probetur,
Si non tam celeri gradu periret.
Eius principium gelu moleſtum
Frigus poſſidet: & graui calore
Finis deſinit. Ecquid ergo ſentit
Profectus ſtudii tui peracti
Veris tempore tam cito effluentis?

Vſum forſan amare gratioſe.

Æſtatis, potes & dies amœnos,
Qua triſtes pluuiæ ſolent latere,
Nec quenquam gelidæ niues fatigant.
Delectat viridi iacere prato,
Fontem frigidulumue contueri.
Æſtatem ſtudiis tamen nocere
Expertus queat vſus approbare.
Tarda pigritiæ fruuntur artus.
Somnus lumina ſenſibus ſepultis
Claudit: ſic pereunt dies amœni:
Aut hinc naſcitur ægritudo ſæpe,

Incoctis cerebro dolente fumis.
Somno lumina ſi negent ſubeſſe,
Rebus tunc nihili, vel ocioſa
Tempus perditur ambulatione:
Tanto vel radiat calore Phœbus,
Nullis vt rationibus fugetur.
Sed dices: Violentioris æſtus
Sol eſt, quum medios calet labores:
At quum Aurora ſuos gubernat axes
Horæ ſunt moderatioris æſtus.
Et certe fateor benigniores
Huius cardine temporis Camœnas,
Si non maxima portionis eius
Pars, pigro ſoleat perire ſomno.

Infauſtam quoq; ſcorpionis auram.

Affectoq; gerentis ore fructus
Quis gratam nitidis probet Camœnis?
Nam quid ventriculo cibos coquenti
Quid quæſo inuenias magis nociuum
Corrupto gelidoq; perſicorum
Succo, poſt alios cibos comeſto
Ante & ventriculi fores natante?
Idem de reliquo malum timebit
Quo durum tibi ſit carere, malo.
Ad hæc. Nonne hyemis niues geluq;
Sagittarius excipit Nouembris?
Sic ergo facile arbitror doceri
Nec veris breuitet virentis vſum,
Nec ſudum canis, aut leonis æſtum,
Ægri perniciemue ſcorpionis,
Summe proficere, vt ſcientiarum
Immortale qui ad decus feratur.

Anne ergo vtiliora Capricorni.

Doctis frigora dixeris Camœnis?

Sed quam tu paradoxon hoc recepta
Affirmes ratione? quum niuales
Sint brumæ teneras dies Camœnas
Deformes rigidaſque redditura?
Hæc ſententia non tamen videtur
Aſſertis rationibus carere.
Frigus corpora ſtringit, apparatque
Diſcendis alacri vigore Muſis.
Somnum ſoliciti negant ocelli.
Nemo deditus ambulationi eſt,
Sed nobis volupe eſt, ab erudita
Senſim tempora lectione falli.
Et quodam tacito impetu mouemur
Chartis inuigilare & immorari.
Hoc mirum tibi? Nonne Capricornum
Agnoſcunt Arieſque Scorpioque?
Illius quatit ad fores, & huius
Fines: ſic dominantur in duabus
Anni partibus, vt queat videri
Naturam ſtatuiſſe vt imperaret.
Sed paucis (leuioribus relictis)
Hæc inductio ſit probationis,
Noſtræ metaque diſputationis.
Conſentis aliquam eſſe portionem
Anni, conuenienter adiuuantem
Speratos ſtudio & labore fructus?
Sed ver paſſibus eſt nimis citatis,
Ingratus nimis eſt Leonis æſtus,
Autumnus nocet inſalubritate.
Ergo frigida bruma plus Camœnas,
Et plus egregios iuuat labores.

ADEO

ADEODATI MARIVORDAE BRVGENSIS.

Huberto Goltzio Antiquario.

Languere virtus, præmia ſi abſint creditur.
Languere virtus, Goltze, ne poſſit tua,
Te Orbis Senatus Ciuibus accenſet ſuis.

In eiuſdem effigiem à Moro ſculptam.

More, quod affectas faciem depingere Goltzii,
  Lætor at eſt vnum quod tamen heic doleam.
Oro quid hoc, inquis? dicam: dum reddere formam
  Niteris & mentem reddere te cupiam.

In eandem, ſub Goltzii perſona.

Si verum vultus habitum formamq; requiris,
  Quæ mihi ineſt, tabula hac nil mage mi ſimile.
At ſi animum, doteſq animi, ingeniumq; repoſcis,
  Quod mihi ineſt, tabula hac nil mage diſſimile.

De eadem ſub perſona Fruterii mortui.

Obtulit exiguo deſculptum Goltzion ære
  Morus, Auernali traiiciendus aqua.
Miratuſq; Charon, hæc te, inquit, ianua habebit,
  Nummule, & in Stygiis fixit eum foribus.
Agnoſco effigiem ciuis Fruterus, & addo
  Goltzius hic ſæcli eſt aurea palma ſui.

In eandem.

Me ſcite arguto Morus depinxit in ære,
  Vna, ſed eſt mutæ vita negata mihi.
Goltzius haud tulit hoc, vitaq, afflauit, & idem
  Vocalis tribuit mobilitatis opus.

In Goltzii Theſaurum Antiquitatis.

Æternis olim clarum belliq; togæq;
Auguſtum ipſa Venus ſedibus appoſuit,
Romaque diuinos olli decreuit honores,
Virtutiſq; ergo conſtituit ſtatuas.
Attamen has ſeu longa dies, ſiue inuida fata,
Seu potius noſtra incuria perdiderat.
Templa, ædes, aræ, Circi, Amphiteatra, obeliſci,
Antiqua in cæcis obſita erant tenebris:
Peſſum ierant, nec per quem inſtaurarentur habebant;
Affectis rebus nemo ferebat opem.
Roma diu doluit. Vidiſti Huberte, operamq;
Pollicitus Lauro adiutus Apollinea,
Templa, aras, ædes, circos & Mauſolea,
Æra vetuſta, pylas, pyramidas, ſtatuas
Turpibus è tenebris in dias luminis auras
Profers antiquum reſtituens Latium.
Nec ſat id: Auſoniis at mox digreſſus ab aruis,
Trinacriam, Corcyram, Hellada vtramque obiens,
Et reliquas vaſto diuolſas æquore terres,
Barbara quas dudum obtriuerat illuuies,
Eripis; & Dominæ rurſum pius adſeris vrbi,
Antiqui referens priſtina ſigna fori.
Deniq; vt hæc vno ſtent congeſta omnia libro,
Theſauro hoc cunctas, Goltze, recludis opes:
O nimium noſtro felicem tempore Romam;
Talem cui ciuem euenit habere hominem:

In eundem.

En iterum, ſtudioſa cohors, huber Theſaurus
Huberis Huberti manat ab huberibus.

In Franciſci Modii poemata.

Si vera eſt Samii ſententia nota, fuiſſe

Qui miros Miles dicit ad Iliacos:
In te, docte Modi, doctum tranſiſſe Catullum
Iurarim, & nullum viuere cum hoc alium.

HADRIANI MARII MACLINIENSIS.

ELEGIARVM LIB. I.

Ad Candidam de malo gypſeo miſſo. I.

Pars animi melior nitidiſſima Candida noſtri
Cui dedit hoc niueus nomen habere color.
En nouus annus init gemino nunc auſpice Iano,
Ille tibi fœlix ſit precor, ille mihi.
Munera iam mitti fas eſt recipique viciſſim,
Hic mos à priſcis vſque remanſit auis.
Mos ſanctus, veteriſque bonus renouator amoris.
Mars quondam iſta tui gloria menſis erat.
Ecce tuus vates ne nil tibi Candida mittam,
Do malum, & donum verſibus orno leue.
Aſpice luteolum variat quam blanda colorem
Purpura, ſic pictus corpora fertur amor.
Tale fuiſſe reor quod te Cydippa fefellit
Nil tamen hoc mea lux quo capiaris habet.
Quid pondus mirare nouum? non arbore pomum
Hoc ſterit, æſtiuo non ita ſole rubet.
Frigoribus natum eſt mediis, rigidoque Decembri
Atque inter noſtras & ſine flore manus.
Scilicet è viuo expreſſum, miſerabile, pomo.
Natiuo pinxit docta colore manus.
Indiderunt Dei nullo vt putreſcat ab æuo,
Sic ſit & æternus Candida noſter amor.

Elegia II.

Qualia Abydeni tentabant corda Leandri
  Gaudia cum dubium carpere iuſſus iter,
Lætus anhelabat nocturni in temporis horas,
  Cauſatus lento ſerpere ſole diem:
Talia nunc mihi corde micant, promiſit amica
  Difficileis nocte hac clam reſerare fores
Lux odioſa obſtat toto mihi longior anno,
  Et deſideriis lux inimica meis.
Cum tamen haud vllo diſcrimine iuſta putetur
  Æqualem nocti pendere libra diem.
Phœbe cui lucis noctiſque ſuprema poteſtas
  Qui veniens clarum fundis ab ore iubar,
Diſcedenſque fugas mordaces pectore curas
  Laſſaque ſperata membra quiete foues?
Si te non fruſtra diuis ex omnibus vnum
  Sancte pater vatum ſacra caterua colit:
Si blandos vnquam vt memorant expertus amores
  Impleſti charæ iuſſa libens Dominæ
Audi vota tui vatis, quem cognita quondam
  Flamma tibi & pueri ſpicula ſæua necant.
Non ego cæruleo te longius æquore claudi,
  Nec cupio ardentes vt remoreris equos.
Ora ſoror remeans dum ter pallentia mutet
  Hoc ſatis omniuolo ſit licuiſſe Ioui.
Mi ſat erit, ſolito quæ longior ire videtur
  Si lux admiſſis præcipitetur equis.
Nec multum ſupereſt curſus, ſummoque remenſo
  Deuoluit præceps orbita ſponte rotas
Da modo lora pater per iter decliue remiſſa,
  Dux almæ noctis Heſpere prode caput.
Abde pater caput, abde caput, promiſſaque nobis
  Ne differ vultu gaudia Phœbe tuo.
Heſpere prode caput, nimium mihi tardus amanti es,

Prode caput,tecum gaudia noſtra vehis,
Heſpere ſeu Paphiæ ſedes gratiſſima Diuæ,
Seu magis ipſa dea es, Heſpere prode caput
Surge Venus, flammaſque iuua quas ipſa dediſti,
Surge,& inaurato ſydere blanda mica.
Te ſperant cupidique viri timidæque puellæ,
Te cupiunt matres cernere,teque nurus.
Surge ita deprenſæ tibi vincula nulla maritus
Cogitet,& nitidam nubila nulla tegant.

Biturigibus alieno nomine ſcripta. III.

Pranſus eram.& ſummum Phœbus cōſcenderat orbem,
Certabant animo ſpeſque metuſque meo;
Quos inter medius ſæpe huc variabat & illuc
Arbiter in ſummo corde locatus Amor.
Cum ſubito Dominæ puer ad me venit amatæ
Et tua dicto inquit te iubet eſſe loco.
Cum modo decliuis tam ſummi à culmine cœli
Quam procul à terræ margine Phœbus erit,
Non ita gauiſus iuuenis Babylonius olim,
Qua ſocium virgo nocte parabat iter
Moxque ad ſublimem conuerſus lumina ſolem
Qui ſolito viſus tardior ire mihi,
Sancte pater dixi quid equos remoraris euntes,
Laxa precor facili lora remitte manu.
Si neſcis,iſtis vehitur ſpes noſtra quadrigis,
Sancte pater pronam in verbera tende manum.
Te medio terras inter cœlumq; ſupremum
Se pacta eſt gremio noſtra puella meo.
Vix hæc edideram,viſi properare iugales
Iamque notata mihi præteriiſſe loca.
Tum vero tota ſurgebant gaudia mente,
Iam locus & dominæ in pectore vultus erat,
Blandaque vox,nigriq; oculi,riſuſque iociq;
Baſiaque & gemina colla reuincta manu.

Quicquid

Quicquid & in placido miſeri ſperamus amore
Irrita quæ venti poſtmodo ſæpe ferunt.
Atque ea dum meditor, dum voto paſcor inani,
Sol pene optatum contigerat ſpacium.
Gratum iter arripui, ne me præuerteret atque
Longa expectando tædia ferret hera
Non procul vrbe tua Biturix qua vetuſtum
Aeriæ turris mœnibus extat opus,
Eſt locus his circum colles veſtibat apricos
Iam iam deciduis vinea flaua comis.
Fragrabant culti mediis in vitibus horti,
Quos inter longe cultior ille nitet
Quo Dominæ ſectata meæ veſtigia venit
Sæpe Venus venit Gratia venit Amor.
Quo tunc ipſe meos ibam viſurus amores,
Hærens ad cunctos corde tremente ſonos.
Præcipue vt ſpatii exceſſit confinia dicti
Oceano properans tingere Phœbus equos.
Tum ſeu vox, ſtrepituſve pedum peruenit ad aures,
Illa loqui viſa eſt, illa venire mihi.
Quin etiam procul ignota veniente puella
Speratos vultus noſcere viſus eram.
Inceſſum, geſtis notos faciemq; probatam,
Vtque ſolet niuea fronte iacere coma.
Ac veluti rutili confuſus fulgere ſolis
Spectabam pronis gramina luminibus.
Triſtia dum grati erroris diſcrimina coram
Cernenti miſero prodidit illa mihi.
Hic primum dubia cœpi diffidere mente,
Et luſum nimia credulitate queri.
Nolle venire putem? quin iam nil tale rogantem
Per puerum iuſſit ipſa venire ſuum.
Velle putem, nec poſſe? at quis prohibebit amantem?
Mille modos fraudum ſuggeret ipſa Venus.
At melius Thyſbe, dicta prior illa ſub vmbra

 Sedit.

Sedit, nec tenebris nec remorata metu.
Quid queror? aut fallet, nec primus fallor amator
Aut venit & grata hæc ipſa futura mora eſt.
Non venit, atq; alium dum tu loca ſola pererras
Perfida concluſo limine lenta fouet.
Te ſpe, compoſitiſq; dolis extruſit ab vrbe,
Secura aduentus quo foret ipſa tui.
Talia dum meditor, pronos ſol aureus axes
Cæruleo merſit & mea vota mari.
Tempora diſperdat ventos patienter & imbres,
Damna, doloſq; ferat, quiſquis amator erit.

Elegia IV.

O lachrymæ iucunda mei medicina doloris,
O lachrymæ alligeri balnea ſancta Dei.
Noxia per noſtros quæ deriuatis ocellos
Flumina, & amotis cor recreatis aquis.
Non ſecus ac quondam ſubmerſa hyemalibus vndis
Siccata æſtiuis ſolibus arua virent.
Vos mihi quæ dura pugnabat ferrea mente,
Atq; eadem motis ſurdior æquoribus;
Quam precibus nunquam potui nec flectere donis,
Flexiſtis, ſparſæ mœſta per ora mea.
Extemplo illa meo iecit ſua brachia collo,
Et fixit madidis oſcula mille genis:
Et velut, vt vitream flebat Narciſſus ad vndam,
Reddebat lachrymas candida forma pares.
Sic iuuit noſtros flens ipſa miſerrima fletus
Immadui lachrymis illius, illa meis.
Tum pactum æterni nos inter fœdus amoris,
Abſterſi lachrymas illius. illa meas
Vos ego ſæpe canam lachrymæ pluuiæq; rubenti
Qua Danaen luſit Iuppiter anteferam.

In Epiſtolam ſic ſcriptam vt legi non poſſet niſi madefacta. V.

Littera ſecretæ fidiſſima nuncia mentis
  Quæ bene, mî ſoli ſcripta legenda, tegis:
Et celas alios, chartamq; oſtendis inanem
  Qualis quæ nulla pura notata manu eſt
Salue, teq; ſuis olim Saturnius aſtris
  Inferat, & Veneris collocet in gremio,
Perpetuum noſtri monumentum & ſydus amoris
  Quod memor è mediis nauta ſalutet aquis.
Ecquid te niuea tetigit mea Candida dextra?
  Ecquid mandatis oſcula miſta dedit?
Ecquid & vt timidis ſtrepitum quemq; auribus hauſit
  Fœlicem tepido condidit illa ſinu?
Tu tamen & molles tactus, & dulcia labra,
  Et blandum niuei pectoris hoſpitium
Liquiſti vt iucunda mihi mandata referres,
  O dignum æternis laudibus officium.
Non ego te lymphis poſthac de fonte petitis
  Mergam, flumineis nulla madebis aquis.
Vina ſed auriferi ſteterant quæ ad flumina Rheni
  Cum cupiam nobis dulce loquare, bibes.
Sæpe meis etiam lachrymis madefacta loqueris,
  Sæpe & baſiolis humida facta meis.
Scribite lacte alii, aut lachrymoſæ ſanguine cepæ,
  Prodat vt occultas addita flamma notas.
Hæc via tuta magis, flammæ neq; copia ſemper
  Vtq; ſit, haud vnquam conſcius omnis abeſt.
Cumq; ſemel dederit ſe litera veſtra legendam
  Celari nulla iam ratione poteſt.
Non magis ac quæuis conſcripta liquoribus atris
  Cum volui loquitur, cum volo noſtra tacet.
Dumq; tacet, niuibus contendit: dum loquimur mî
  Prodit candidulis candida verba notis.

Dulcia verba auide toties mihi lecta, relecta,
 Verba animam ac ſenſus quæ mihi ſurripiunt.

In Inuidos. Elegia IV.

Inuida gens hominum cœli mihi ſævior ira.
 Quos miſeri curæ & mœror amantis alunt
Quid tibi nobiſcum eſt quid greſſus, lumina, nutus,
 Obſeruas noſtros, ſubſequeriſque procul.
Ducis & inſomneis cum ſollicitudine noctes
 Vt ſoluas firma pectora nexa fide?
Sed nihil efficies, flammæ miſcebis oliuum,
 Nec prædam è manibus ſic dabit ille Deus
Vincla ſed & nodos geminabit, & acrius vret:
 Vt ventis ardet excita flamma, cremor.
Stringe puer, prædamque tuam & tua iura tuere,
 Turpe dolis hominum ſuccubuiſſe Deum.
At nos iſtorum curis, mea vita, fruamur,
 Ludamusque dolos calliditate pari,
Celemuſque malos oculos dulciſſima furta;
 Acrior eſt, quanto tectior, omnis amor,
Ipſe licet ſeruet, cui totum lumina corpus,
 Sufficiet fraudum Cypria mille modos.
Tangere ſuſpitioſive ad latus eſſe vetabit,
 At liciti nutus prætereuntis erunt.
Et quoties nigris orbem nox texerit alis,
 Clauaſque ſopierit anxia corda ſera;
Mutua ſublimis dabit accipietque feneſtra
 Murmura, nox furtis donec amica ſines.
Atque aliquod longa præfixum in arundine munus
 Aut bene ſecreta ſcripta notata manu:
Blanditiaſque, & quæ ventura luce ſequenda
 Conſilia, & quicquid ſuggeret acer Amor.
Qualia non tectis paries communis amantum
 Audiit, atque auidas miſit in auriculas.
Fri Frigida cum ſtantes hinc Thysbe Pyramus illinc

Fige-

Figebant parti baſia vterque ſuæ
Quæ ſeu clam fuerint plus nos furtiva iuuabunt
Siue palam, rumpet inuida corda dolor.

In manus Amicæ. Elegia VII.

Ergo ego vos lepido meditabar ad æthera verſu
Stultus riuales ipſe vocare meos.
Ergo vos niuibus quando cecidere recentes
Cumque noua demens grandine compoſui,
Ergo vos Pario nitidas è marmore dixi,
Et tales *Cnydiæ Cypridis* eſſe manus
Nec puto fallebar duris è rupibus ortas,
Durities nobis cognita teſtis erit
Non ſic agricolæ ſternit ſpes grandinis horror,
Vt vos in noſtro pectore lætitias.
*T*riſte niues & hyems teneris ſub matribus agnis
*A*ſt nobis veſter triſtius iſte rigor.
Non ſat erat vobis pulcherrima membra puellæ
Cuncta quibus libuit tangere quotque modis;
Ni me ſeu malis porrexi blanda pudenter
Oſcula, ſeu patulo feruidior ſimul,
*S*eu niueis humeris, collo, frontive decenti
Sydereiſve oculis, roſcidulisve labris;
Extemplo longe gemino velut obice pulſum
Tangere membra meæ non ſineretis heræ?
At quoties vobis, ingratæ baſia figo,
Aut digitis veſtris aurea dona fero,
Cur tunc vos mites, vel cur mea baſia grata?
*C*ur ego, cur vobis munera grata mea?
Riualeſve meos dicam vos, anne puellæ
Inuidiaue pari ferri in vtroſque putem?
Odero vos, an amem? certe vel ſanguine noſtro
Vos ego crudeles ſi rubeatis, amem.

In eaſdem. Elegia VIII.

Quale nitet pario niueum de marmore ſignum,
Quale boni viuum Pygmalionis ebur.
Qualis qua ſpeculum præfert ſibi blanda Dione,
Quaue manu croceas collocat arte comas:
Talis viſa prius Dominæ manus vtraque noſtræ,
Et tunc, ni fallor, vtraq; talis erat.
Illis prima tuli flagrantibus oſcula labris,
Illæ etiam lachrymis immaduere meis.
Omnia tunc feci, fruſtra tamen omnia feci,
Ingratæ luſus impediere meos.
Tendebam cupidos ad herilia colla lacertos,
Roſcida tangebam pene labella labris,
Inuidêre malæ ſubito, obiectæq; ruenti
Interceperunt oſcula noſtra manus.
Ex illo turpes viſæ mihi, nempe refugit
Purus ab infida proditione color.
Inuiſæ Veneriq; manus, pueroq; volucri
Ad faciem noſtræ non facitis dominæ
Incertum doleamne magis data baſia vobis,
An dare purpureis non potuiſſe labris.

In eaſdem. Elegia IX.

Vt qui mane nouo diſtincta roſaria flore
Ingreditur, cupida carpat vt inde manu
Mittendum Dominæ blanda cum carmine munus
Purpureum, niueo quod locet illa ſinu.
Sæpe refert laceram ſpinoſo à vimine dextram,
Opprobrans duro peſſima multa rubo.
Haud ſecus immeritum Dominæ manus vtraq; noſtræ
Vngue vel infeſta me quoq; pungit acu.
Seu volui digito niueas tentare papillas,
Candida ſeu blanda cingere colla manu,

Seu

Seu teriti facilem mento ſupponere dextram,
 Siue genu ſupplex tangere, ſiue pedem.
Seu quicquid feci vindex manus illico ſæuit,
 Atq; armat digitos in mea damna ſuos.
Nec ſat erant vngues, ærata caſſide munit,
 Hac liuent noſtræ ſæpe, dolentq; manus.
Quid faceres hoſti manus impia? reddis amanti
 Quæ mihi pro blando talia ſeruitio?
Sed tolero patiorq; libens & glorior iſtis,
 Miles vt audaci vulnera fronte gerens.
Vt quiſquis memor ipſe ſui me cernet amoris
 Haud certe blando dicat amore vacas.
Fœlix longinquo qui non abſumeris igne,
 Tecum ſigna docent iſta fuiſſe tuam.
Tunc ô quæ tacita ſurgunt mihi gaudia mente!
 Tunc cupiam tales ſemper habere notas.

Cymba Amoris. Elegia X.

Tempus erat tacitæ noctis; Phœbuſq; ſorori
 Ceſſerat. Heſperio merſus in Oceano.
Omnia carpebant facileis animalia ſomnos,
 Solus ego, & mecum peruigilabit amor.
Qui ſi quando graues ſenſit me claudere ocellos,
 Excibat variis territum imaginibus.
Verſabam toto languentia membra cubili,
 In nimium lentas multa querens tenebras.
Et quoties leuam iacui proiectus in aurem,
 Commodior ſomno dextera viſa mihi eſt.
Si reſupinus eram, requieſcere poſſe videbar
 Ingratum prono ſi peterem ore thorum.
Iamq; ita pars longæ inſomni mihi maxima noctis
 Acta erat, & ſtabant ſydera rara Polo
Iam thalamos Aurora ſenis pertæſa mariti
 Surgebat roſeis conſpicienda genis.
Cum tandem mihi nequicquam tam ſæpe vocatus
Lumina

Lumina depreſſit plena dolore ſopor,
Si ſopor ille fuit qui tam manifeſta videnda
Obtulit, in media qualia luce ſolent.
Qui gemitus mihi, qui trepidis lamenta labellis
Sopito, expreſſit lumine qui lachrymas.
Viſus eram extrema ſpatiari littoris ora;
Cingebat geminum bella puella latus.
Altera mi totas vrebat ſæua medullas,
Nulla ſed huic noſtri cura caloris erat
Ridebatq; etiam lachrymas ſecura furentis,
Huic ego, Anaxaretæ quod puer Iphis, eram.
Altera me ardebat totis inſana medullis,
Sed mihi parua ſui cura caloris erat.
Præbebam ſurdus lachrymis & quæſtibus aures,
Ille ego Narciſſus, Echo erat illa mihi.
Vtraq; certatim, cumq; illis ipſe, lapillo
Sedulus implebam verſicolore ſinum.
Nexa ſub incuruo pendebat littore cymbæ,
Et puto non vnquam planior vnda fuit.
Aſcendo, timidas hortatus voce puellas,
Quid ſtatis? toto nulla procella mari eſt.
Ecce prior comitem ſe quam minus ipſe volebam
Dat mihi, ſecuram fecerat acer Amor
Altera ſubſtiterat, tamen vt non ſola maneret
Inuitum poſuit territa naue pedem.
Protinus inuiſum rupi de littore funem
Vt tenui media iam mea vota rate.
Nec validis etiam piguit incumbere remis,
Laſſaſq; inſolita ducere ab arte manus
Non tamen á tuto diſcedere littore quoquam
Mens erat, hoc ſat erat, iuncta quod illa mihi.
Non poterat cupidis ſeſe ſubducere ocellis,
Cui ſé captiuam mens mea dediderat.
Tùm mihi de manibus remi cecidere remiſſi,
Cui vidi aduerſo nobile in ore decus.

n mihi ſpectando iucundum feſſa dolebant
Lumina; feſſa quidem, non ſatiata tamen.
uas non blanditias dixi? tamen illa manebat
Immota & ſcopulis durior æquoreis,
tera me ſpectabat, ego hanc diuerſa tuentem,
Præbebant flammis cuncta alimenta meis
d tamen vt potui, quantum ſimulamus amantes
Occului lætis vulnera ſæua genis,
ntantes illæ ſuaui modulamine carmen
Quale canunt liquido gutture Nereides,
ulcebant auras, mulcebant æquora ponti,
Cæruleoſq; deos, cæruleaſq; deas.
debant vitreis circum delphines in vndis,
Exciti arguti carminis illecebris.
entum ipſæ æquoreæ Nerei de ſanguine Nymphæ
Extantes niueis æquore pectoribus.
antabant ſimul, & manibus ſuper æquora nexis
Incluſam chorea circuire ratem.
ec tamen è centum noſtræ par vlla puellæ
Viſa, nec ipſa Ioui quondam adamata Thetis.
t me tale aliquid, venia non ante precata,
Forte inconſultus dicere iuſſit Amor.
udierant nymphæ, merſæq; ſub æquore ceptos
Indignabundæ deſtituere choros.
xtemplo commotæ vndæ euerſumq; profundum
Maximaq; in toto turba ſuborta mari,
iuerſi variis venti de ſedibus acti
Inter ſe magna prælia mole gerunt.
inc Eurus Cauruſq; illinc Boreaq; Notuſq;
Percutiunt teneræ texta puſilla ratis,
era collectæ prætexunt vndiq; nubes,
Nigricat obducta nox tenebroſa die.
ræcipitant nubes, & in æquora labitur æquor,
Fulmina pro rapto ſole coruſca micant.
tonat horrendum, credas immania fratres

Neptu-

Neptunum & ſummum bella ciere Iouem.
Sic furit exultans & verberat æthera Pontus,
Sic in aquas cœli machina tota ruit.
Iamq; repercuſſus vicino littore fluctus
Nequicquam obnixos æquora in alta rapit.
Brachia tendebant ad littora nota puellæ,
Tam cito pene oculis littora rapta ſuis.
Ipſe tenens dextra remum clauumq; ſiniſtra
Et pugnans ventis fluctibus atq; Deis,
Iratas ſenſi Nymphas impellere cymbam
In mare qua fluctus turbaq; maior erat.
Tunc vna inſidians remum ſpeculata ſub vnda
Correptum è noſtra vulſit iniqua manu.
Pars clauum implicitæ fixum immotumq; tenebant,
Pars humeris verſam mergere niſa ratem.
Quid facerem? cœlo vacuas à munere palmas
Tollebam. in votis ſpes erat vna ſuper.
Nec maris hoſtileis in vota vocare cateruas
Auſa erat admiſſi conſcia lingua ſui.
Quem precer? ipſe tonat & fulmine ſæuit hiulco
Iuppiter & Thetidis vindicat ora ſuæ.
Ad tua ſancta Venus, mitiſſima numina, ſupplex
Talia ſublatis verba dedi manibus.
Diua potens pelagi, neq; enim fruſtra æquore nata es,
Ne ſine nos patriis crimina ſimus aquis
Inſidians duce te pueroque aſcendimus æquor,
Vos eritis noſtræ cauſa pudenda necis.
Vos mihi iuſſiſtis Diuarum ſpernere formas,
Hei mihi debuerat nos monuiſſe Paris.
Vos itidem eripite, & centum placate Sorores,
Æquoreaſque minas fulmineumque patrem.
Quam melius ſalui per te quam proditi amantes
Figemus templis debita dona tuis?
Sed quid ago precibus? noſtri miſerebitur illa

Quæ non eſt precibus mota Leandre tuis?
Cum niger oranti extincta liquor ora lucernæ
Clauderet, immeritum deprimeretque caput,
Quæ non Alcyones miſerata immitis amores
Ceyca amplexum fragmina trunca ratis
Suſtinuit mergi pelago. & clamantia fruſtra
Alcyonem, ſalſis fluctibus ora tegi.
Ille tamen moriens lethi hoc ſolamen habebat,
Tam procul à chara coniuge poſſe mori.
Et ſolus timor eſſe ſibi, mea deterior ſors,
Inuideo Ceyx iam tibi fata tua.
Hæc fanti nigram vox eſt allapſa per vmbram
Incertum anne hominis vox foret, anne Dei.
Heus tu qui modica iactaris in æquore cymba,
Quo fortuna loco ſit tua nempe vides.
Exonera lintrem, quæ pondere ſidit iniquo,
Ni facis en ſcandunt vndaque morſque ratem.
Obſtupui, circumque oculos ad verba tetendi,
At circum nullus qui loqueretur erat.
Præfracti tantum mali, clauique reuulſi.
Velaque cum lacero ſciſſa rudente ruunt.
Remique tabulæque, immortuaque extinctorum
Remiſque & tabulis frigida membra virûm.
Tum vero gelidos quaſſat tremor horridus artus.
Et lachrymæ haud aliter mœſta per ora cadunt,
Quam cum nocturnis candentia tecta pruinis
Vndique guttatim ſole tepente fluunt.
Ergo ego non dubia formoſæ morte puellæ
Incertam vitæ ſpem mihi durus emam?
Non anima hæc tanti eſt, at tanti vita puellæ,
Quæ mihi dilecta charior eſt anima.
Qua ſemel extincta moriatur quicquid in orbe eſt,
Nec ſim momento dii precor, ipſe ſuper.
Illa quidem mihi chara, at non ita dura meretur,
Blanda aliis vni dura & acerba mihi.

Scilicet hanc, vt ſit quæ ludere pergat amantem,
Seruabo, hæc faſtus præmia triſtis erunt?
Et quæ conſtanti me deperit igne, peribit?
Et iam dira feret præmia fidus amor?
Non ita profit amor, meus ergo amor ibit in æquor?
Hæc prius æterna lumina nocte cadant,
Quam videant tam triſte nefas, teſtaberis ignes
Sicne tuos, Dominę perfidæ cæde tuæ?
Quid tibi nunc animi fuerit cum littore ſtabis,
Et lateri hærebit cæde reperta comes?
Quæ nunquam potuit placuiſſe, minuſq; placebit
Cum iam perpetui cauſſa doloris erit?
Et fluet ante oculos vita tibi charior? an tunc
Impetus in vaſtum non erit ire ſalum,
Extinctamq; referre, aut fato occumbere eodem?
Hoc potius, patrios quam remeare lares;
Atq; audire: Iſte eſt proprios qui durus amores
Merſit, ametur huic ſi qua perire volet.
At ſeruare licet teq:, & tua gaudia tecum,
Eiice quæ ſolos non ſinit eſſe duos.
Quam nolles tetigiſſe ratem, miſerata Dione
Eiectam in molli litttore conſtituet?
Pacatumq; tuis ſubſternet amoribus æquor,
Et tua ſe facilem iam tibi ſponte dabit
Debebitq; animam, & non fictum agnoſcet amantem.
Quid loquor? ah non eſt ſic ea nota mihi.
Durior, & Chalybe, & Chalybi inuicto Adamante,
Et non officiis peruia corda gerens:
At quibus officiis? an amantis cæde puellæ
Poſſe nouos ignes conciliare putas?
Falleris, accreſcent odia & fugieris amari,
Præbebit iuſtos merſa puella metus.
Atq; hanc vt ſeruet ſcelus indignata nefandum
Cypria, num lenior culpa futura tua eſt?
At non ſeruabit, nec ſperes poſſe tumultus

Tantos virgineas exuperare manus.
Non mage quam nomen tunc cum dedit Helleſponto
Arietis anguſtis iactus in æquoribus.
Quin potius tute, ſi quid virtutis imo
Corde geris, tumidis crede natator aquis.
Ipſe ratem exonera, & pulchris te expone periclis,
Dii te ſeruabunt pro pietate tua.
Tu comites, tunc faſſa, ſuæ dominum vtraq; vitæ
Iniiciet trepidas ad tua colla manus.
Quæque amat, ardebit; & quæ faſtidit, amabit.
Exilio? an dubium mortis imago tenet?
Fata quid ô ſpecioſa fugis, potioraque vita,
Et pretio forti fata paranda viro?
Exanimum ſaltem eiicient in littora fluctus,
Hactenus ô Nymphæ dicta nefanda luam.
Seruate innocuas, quæ nil meruere, puellas
Mox ipſæ è placidis quas ſtupuiſtis aquis.
Indignum immeritas alieno occumbere fato,
Ipſe ego ſacrilegum morte piabo nefas.
Lingua eadem has comites dubium pellexit in æquor,
Quæ formas veſtras cauſa negare bonas.
Ergo vbi mox ſicca tumidus porrectus arena
Pallidulum & caſſum mente iacebo caput;
Vos ſaltem gratæ pro vobis talia paſſum
Amplexæ, ſalſis oſcula ferte labris.
Et tu quæ viuum ſpernis, poſt funera amantem,
Tunc quoque ne ſiccis aſpice quæſo genis;
Sed proiecta ſuper faſtuſque exoſa ſuperbos,
Dic: Vellem non tam dura fuiſſe tibi.
At tu quæ ingratum nulla laſſata repulſa
Æque ferventi pergis amare fide;
Huic etiam ſinito eſſe locum neu poſcito ſola
Luctum hunc, ſed ſocias iungite lachrimulas.
Sentiam & hæc vmbras venient mihi grata ſub imas,
Extinctumque auidis iuuabit aquis.

Et ſeruaſſe duas inſtanti morte puellas
Hac anima vilis quę, modo proſit, erit.
An prodeſſe queat, ope deſpoliare virili,
Semianimiſq; ratem linquere virginibus
Exiguam, tantoq; ratem diſcrimine ſeptam?
Ah reus infandæ proditionis eris.
Dicêris comites media iam in morte relinquens
Sperauiſſe animæ conſulere ipſe tuæ.
Nec tua mors iſta te ſuſpitione leuabit,
Dicetur merces digna ſed illa doli.
Nec moriere tamen, vel ſic quoque ſolus amantem hanc
Te ſine tantillum viuere poſſe putas?
Quid faciam? eiiciam hanc anne hanc, an me magis ipſum,
An treis vna ſimul morſue ſaluſue manet?
Talia voluebam ac veluti diſcordibus actum
Flatibus hinc dubium feruet & inde fretum.
Sic amor, atq; timor, ſpes, & miſeratio mentem
Quilibet in partes diripuere ſuas.
Interea ingenti prærupta fragore procella
Viſa inſtar celſæ rupis adire ratem:
Et pendere ſuper, iam iam caſura ſed acer
Quam caderet, ſomnum diſpulit ante timor.
Excitus agnoui vani ludibria ſomni,
Et tamen in toto corpore terror erat.
Cor trepidum crebro quatiebat pectora pulſu,
Stabat & in totis lachryma multa genis:
Elapſumque mari ſalſo in ſudore natabat
Corpus & extimui non ſatis eſſe vigil.
Dic age qui mecum nocturna in imagine palles,
Et ſimul ambiguo laberis arbitrio?
Dic ſecurus, & in nullo diſcrimine tali
Iudicium dubio non variante metu:
Quæ potius facienda tibi iactura putetur
De tribus èque malis quod minus eſſe malum?
Sic nunquam ſimilis te nox terrore fatiget,

Nec e malis tantis obiiciare vigil.

ELEGIARVM LIBER SECVNDVS.

De moro exciſa. I.

Stabat pomiferis altiſſima morus in hortis,
Annuaq; ingrato dona ferebat hero,
Herculei quoties ſublimis terga Leonis
Phœbus luciferis vectus obibat equis.
Hanc procul ex alto grauidam pomiſque nigrantem
Viderat, atq; oneri non ſatis inquiterit.
Atq; ita longæuam nullo cum crimine vitam
Exegit, luſtris grandior illa decem.
Nec ſterilis partum ſenio conſumpſit inerti,
Illa ferax iuuenis fertiliorq; ſenex
Quid tamen hæc proſunt, numeroſi vbi gratia partus?
Scilicet excidio eſt dira ſtatuta dies.
Et ne nullius poſſit damnata videri
Criminis externi criminis acta rea eſt.
Obiectum eſt fragileis ramos, ſenioq; pereſos.
Non dare ſecura poma legenda manu.
Quodq; ciere aluum pomi immoderatior vſus
Creditur, hoc magni criminis inſtar habet.
Ergo dies fatalis adeſt, ſtat flebilis arbor,
Diuerſo virideis fune ligata comas.
Vtq; iniecta ſuis hinc atque hinc vincula ramis
Senſerat ex imo terq; quaterq; gemit.
Et tremit & querulas motat cum ſtipite frondes,
Et veniam eſt prona viſa rogare coma
Dona etiam infelix, & poma nigrantia ſparſit,
Si queat hoc animos demeruiſſe truces.
Dona nihil proſunt. ſedet hæc ſententia menti,
Cedere fumoſis & dare membra focis.

Iamque ſtat æratas quatiens fera turba ſecures
Et radix circum flava retecta patet:
Nunc mihi Pierides, Heliconia numina, Muſæ
Horrida credibili prodite monſtra ſono.
Vt rigidam excepit molli radice bipennem
Vulnera lacteolo ſæva cruore fluunt.
Et ſubito tremula patulo de vulnere voce
Sic Domini audita eſt de feritate queri:
O crudele hominum genus ah furioſa libido
Præſenti peſtis ſemper iniqua bono;
Siccine quo noſtra crudelia lumina cæde
Paſcat herus, nullo crimine cæſa cadam?
Quin domini mentem qui circunſtatis amici
Vertitis? ipſe ſua hæc poſtmodo fata gemet.
Ergône dementes, ſyluas & rura peroſæ
Devia, ſed quamuis deuia tuta tamen,
Maluimus crebris funeſtos cædibus hortos
Incolere, & duri ferre iugum domini?
Vt ſit mox ſæva mors expectanda ſecuri,
Ingrato tumeat ſi fera bilis hero?
Fœlix illa arbor vaſto quæ condita luco
Non eſt humano ſubdita ſævitiæ.
At ſi deformi caderem ſine nomine bruma,
Cum periit paulo qui fuit ante decor;
Nulla vbi per virideis radiat mihi purpura ramos,
Cum ſto nobilibus deſpoliata comis;
Oblitum fortaſſis herum benefacta putarem
Præterita, æſtatis nec meminiſſe bonæ.
Et facerem memorem quam dulcia poma quotannis
Quam non vulgari fertilitate tuli.
Nunc ipſo pariter cum fœtu extinguor, & eheu
Marceſſent ramis arida poma meis.
Quin dum ſit noſtro lectus de ſtipite fœtus
Parcite, quam parui temporis oro moram?
Ipſæ etiam leges damnatam, vterumque ferentem

Seruari in partus tempora ſera iubent,
Saltem ô commerita ſi morte exciſa perirem,
Quæ foret ex meritò, mors toleranda foret.
Quid precor ah demens? inſons miſerandaque malo
Quam dicar iuſta clade periſſe nocens:
Nec vero conficta noua vaniſſima fraude
Crimina nullius conſcia corda mouent.
Nec mihi quod fragileis verſuta calumnia ramos
Obiicit, & ſenio brachia roſa putri.
Præſertim cum me non tardior vlla ſeneſcat
Arbor, & annoſa fertilitate prober.
Si tamen hæc ſat erit crudeli cauſa ruinæ;
Non ceraſus, prunus nulla ſuperſtes erit.
At fragili fico, & teneræ quid fiet oliuæ,
Quæque etiam magis his debile robur habent?
Atqui nemo meis ramis fruſtratus, ab alto
Concidit in duram ſanguinolentus humum.
Quod quoq; ſi tam grande malum eſt, ſi morte piandum,
Nec redimi meritis obſequioq́ue poteſt.
Cur tot ſalua manet malus vicina per annos,
Spectatrix noſtri ſcilicet illa mali?
Illa virum fructus grauidam qui mole leuabat,
Carpebatq́; pia noxia poma manu:
Pridem confracto proſtrauit perfida ramo,
Vulnera adhuc ſceleris ſigna nefanda manent.
At non illa ſtatim ſæva conciſa bipenni eſt,
At non eſt rapidis illa cremata focis.
Quin herus apponi fracto medicamina ramo
Iuſſit, & emplaſtro vulnera longa tegi.
Et me cui nihil eſt admiſſum, exſcindit ob illud
Quod ne quem poſſim præcipitare timet?
Verum aliud ſupereſt crimen, ſi crimina dici
Indita naturæ munera iure queunt.
Accuſor, matura grauem quod protinus aluum

Poma cient auida plurima ſumpta manu.
Siccine cauſa necis fuerit, quod poſſe ſalutem
Rebar & afflictis addere rebus opem?
Ipſa ego lacteolos allegatura cruores
Hic fueram ſimilis quî medicina data eſt.
Verum naturæ video bona dona potentis,
Quæq; aliis proſunt in mea damna rapi.
Quæritur, & multo medicus conducitur ære
Aluum qui ſtrictam ſoluat, & arte leuet.
Illa peregrinis aduectas nauibus herbas
Conterit & longa fit medicina mora.
Aſt ego idem gratis quæ præſto, Venefica dicor,
Scilicet accenſo digna perire rogo.
Non proſit ſane hoc, proſint dum cætera nobis
Queis poſſum morbos pellere mille graues.
Dum proſit fida elapſæ quod nuncia brumæ
Prudentis nomen ſecula multa tuli.
Dum proſit pomo quod ſi quem læſimus atro
Huic præſto auxilium pallida poma ferunt.
Et quod maturi maculas de ſanguine mori
Immatura ſuo mora cruore fugant.
Haud ſecus ac quondam qua vulnus ſenſerat haſta
Telephus optatam poſtmodo ſenſit opem.
Si cui Mœoniæ virus penetrabile arachnes,
Aut ſint ignara ſumpta aconita manu;
Sorbitio noſtri vino commiſta cruoris,
Crudeli fuerit certa medela malo.
Quin etiam hæc eadem pituitam nare madentem
Extrahit & tineas hæc quoq; ventre necat.
Nec conceſſa minora meæ medicamina frondi,
Pars adeo noſtri non vacat vlla bono.
Ambuſtę tibi forte manus, aut cætera membra,
Conciſam ex oleo hanc illine, ſaluus eris.
Mortifero vis curari ſerpentis ab ictu,
Contrita viridi vulnera fronde lege,

Siue erit acris hyems, arentes concoque frondes,
Impoſitum hoc Stygiis te reuocabit aquis.
Cortice & è noſtræ ſuccus radicis in vſu eſt,
Seu libet è poſca ſumere, ſiue mero.
Cum dedit obliqua lætal a vulnera cauda
Scorpius; & diræ iam necis horror adeſt.
Corticis, aut folii decocto collue denteis,
Si doleant, vires experiere meas.
Sed quid ago? citius feruentem merſerit axem
Phœbus aquis cœli qui modo ſumma tenet:
Quam tot diuerſis medicamina ſingula morbis
Nequicquam ſurdo dinumeremus hero:
Quem, niſi mens illi ſaxo ferroq; rigeret,
Vel ſterili poteram conciliare coma.
Nulla viret circum totis vmbroſior hortis
Arbor, nec pulchra fronde perinde nitet.
Lætior haud fuerat miſeros quæ texit amantes,
Rubraq; de gemino ſanguine poma tulit.
Ah quoties aliquis feruenti ſole peruſtus
Optaret vmbra delituiſſe mea?
Nec vero vt reliquis ſola mi optabilis vmbra,
Aut tantum medicis vſibus apta coma eſt.
Non ipſe hæc dominus, ſi morus nulla fuiſſet
Geſtaret humeris ſerica texta ſuis
Fœlix quæ patria meliori conſita morus
Annua bombyci ferre alimenta ſolet.
Hei quod barbarica ſum nata miſerrima terra,
Vix hic bombycis nomina nota ſatis.
At ſi me talem tellus nunc Itala ferret,
Dii quantus noſtris frondibus eſſet honos?
Grata Dionæo præberem pabula vermi
Pene quater denos officioſa dies.
Inde abeo cum Vergiliæ ſe tollere primum,
Et labente parant prodere vere caput.
Vſq; ad ſolſtitium cum prolixiſſimus anni

Credi

Creditur,& noctis neſcius ire dies,
Iure igitur prælata oleæ,prælataque viti,
Vectigalq; meis impoſitum foliis.
Quis ſine non eſſet bombycum nobile ſtamen,
Stamen magnorum cultus honorq; deum,
Quo pius induitur celebri de more ſacerdos,
Dum litat ad ſanctos thurea dona focos,
Quo ſponſo plecitura nouo decorata puella
Ingreditur longas irreligata comas
Quo grex nobilium ornati,regesque,ducesque,
Miranda populos relligione movent.
Idque adeo ſoli diuorum munere moro
Conceſſum,à moro ſtamina clara fluunt,
Nec præter nos vlla vago vires arbor in orbe
Quæ dare bombyci pabula grata queat.
Non tot diuerſæ ſpecies malique pyrique,
Non ceraſus pomo verſicolore nitens:
Non iuglans,quercusve ſupremi annoſa Tonantis
Prunusve aut Pani pinus amata ſuo
Non ficus platanusve comans,aut pallida buxus,
Sacra vel Idaliæ myrtus odora deæ.
Non coryli,non non caſtaneæ,non Phyllidis arbor.
Non index pacis mitis oliva bonæ,
Non patulæ fugi,nec victrix palma,nec alba
Populus,Herculeis populus apta comis,
Non laurus Phœbo,& Phœbo defleta cupreſſus,
Lentave Læneo vitis amata patri.
Non reliquæ,quarum tot nomina dicere longum eſt,
Nec quicquid tellus graminis alma parit.
Sola ego nutrimenta ſacræ dare commoda genti,
Et poſſum populos fronde beare mea.
Si nihil iſta mouent,ſubeat reuerentia diuum,
Numina ſunt ſyluis arboribusque ſua.
Nou impune tulit Cerealis robora ſyluæ
Theſſalus impura contemeraſſe manu.

Auditasque minas morientis ab arbore Nymphæ
Spreuiſſe,& magnos nil metuiſſe deos.
Ille fame ſtimulante ſuam ſe merſit in aluum
Impius,& venas ebibit ipſe ſuas.
Me quoque ſacratam Tegeæo exſcindere Pani
Parcite,cæde pias nec ſcelerate manus.
Me ſine non poterit pro pleno paſtor ouili
Munera capripedi grata litare Deo,
Irrita ſed patulas fundet ſua vota per auras,
Rubra niſi noſtro ſanguine membra gerat.
Sic ubi queſta diu eſt nec ſpes patet ulla ſalutis,
Vulnera crudeli ſed geminata manu;
Conticuit,genituque graues teſtata dolores
Corruit,& celſo vertice preſſit humum.

Carolo V. ad Belgas reuerſo. II.

Carole magnorum Rex inuictiſſime regum,
Romani ius eſt quem penes Imperii;
Cuius, ſtelligero ſat habens dominariter axi,
Eſſe dedit patula ſub ditione Deus.
Quod videt,aut latum caput erecturus in orbem,
Cynthius,occiduas aut ſubiturus aquas.
Redditus es tandem patriis gratiſſimus oris,
Optatus toties thure piaque prece:
Accenſus telluris ades natalis amore,
Nec mala te terræ,nec tenuere maris.
Vidiſti ſcopulos infameis cæde virorum,
Quæque fretum turbæ monſtra natantis habet.
Alpinaſque nives ſuperaſti pectore firmo,
Et loca Cæſareo non adeunda pede.
Tanta ſoli patrii diuos quoque cura remordet?
Quid mirum? Phœbo Delos amata ſua eſt.
Nec ſua Creta Ioui centena nobilis vrbe
Diſplicuit,puero lac dedit illa Deo.

Nec tamen aut Delos Phœbum vnquam, aut magna
Excepit læto Creta perinde ſinu. (nam
Ac tua te reducem Cæſar nunc Belgica, vultus
Haud alius patriæ cum genuiſſet erat.
At nuper lachrymis luctu pullata madebat,
Nunc ſubito à vultu facta ſerena tuo eſt.
Non aliter cum illuſtre caput Sol extulit vndis,
Turbida flammiuomis nubila pellit equis.
Et ſiccans radiis lachrymatas noctc pruinas,
Vt niteant læto cuncta colore facit.

Ad Secundum fratrem, cum is Mont ſſ ii eſſet, reſp...
Elegiæ eius incipienti: Arragonum
mou es, &c. I I I..

Belgica planicies, & aquis obnoxia prata,
Prata tibi nunquam cognita Bacche pater.
Rarus vbi aurato procedens Cynthius ore
Vix madidum aſſiduo ſiccat ab imbre ſolum;
Ventus vbi æſtiuos frangit ſæuiſſimus ignes,
Afflans pallenteis frigore ſolis equos.
Rara vbi nunc frondet foliis flauentibus arbor,
Cum noctem pendit libra diemq; pareis.
Mox etiam clauſo cogemur viuere tecto,
Et tota grando nixq; iacebit humo.
Et tota percurret fiſſum modo nauibus æquor,
Forte iterum eff..ſas & metuemus aquas
Quando erit vt poſſim his egreſſus finibus, iſtos
Purpureos colles cernere Bacche pater?
Qua geminos mihi fauſta vel hoc Hiſpania fratres,
Cumq; illis animum detinet alma meum.
Semper vbi aurato procedens Cynthius ore
Fœcundum vario veſtit honore ſolum,
Aura vbi flammantem ludit mitiſſima ſolem,
Vt facili dominæ mota flabella manu.

Tunc etiam foliis vbi ſtat viridantibus arbor,
Cum ſol æquorei permeat ora Capri.
Tunc ego ſub ramis myrti, aut pallentis oliuæ,
Citrie ſiue tuis aurea ſub foliis.
Fontanos propter latices, in valle reducta,
Cantabo æternum quæ meminiſſe iuuet.
Quid loquor aut quo me fraternus compulit ardor?
Ferre procul volucres impia verba noti,
Da veniam ô patria, ô diuis gratiſſima tellus,
Erroris pietas hei mihi cauſſa fuit.
Illa nihil poſt fratrum abitum mihi dulce reliquit,
Grataq; mi fecit qualiacunq; loca.
In quibus hic illos animus videt, & comes errat,
Me vacuo exanimum corpore deſtituens.
Aſt vbi dilectis cum fratribus ille redibit
Sederit & gremio ſaluus vterq; tuo,
Alma parens patria ô diuum gratiſſima ſedes,
Tunc mihi te tellus nulla futura prior
Tunc ſterilem Heſperiam admotis dicam ignibus vri,
Arentem aſſidua nigra labella ſiti.
Tu fœcunda feros vino rorantia, lacteq;
Vbera candenteis ſparſa rubore genas.
Dextera prægrauidum fœlici ex arbore ramum
Diſtinctum pomo verſicolore feret.
Læuaq; flauentem matura fruge maniplum.
Palla virens imos obteget vſque pedes.
Palla ferens variis intexta armenta figuris,
Caprigenumq; pecus, lanigerumq; gregem.
Talis cum pario ſtabis mihi marmore ducta,
Lucebitq; ſuo thure & odore focus.
Iniiciam verſus tibi queis præferre coegit.
Heſperios colles impia me pietas.

Guilielmo Diemeno Roterodamo. IV.

Maius adeſt Diemene. anni tertæque iuuentæ,
Cur tamen à ſenibus nomina Maius habet?
Pace tua Vranie, & reliquarum pace Sororum
Adſtipulor dictis Calliopæa tuis,
Mercurius menſi formoſa nomina matris
Maiæ materno tactus amore dedit.
Aut diuum pater ipſe nouam ſolatus amantem
Fœdantem teneras Iuppiter imbre genas;
Menſis, ait, qui te raptam pulcherrima vidit
Ille tuæ formæ & nominis hæres erit.
Dictaq; firmauit; neque nunc formoſior alter
Pace tua Iuno, Cypria pace tua.
Flant Zephyri molles, qualeſque in valle beata
Spirant, fœlices & recreant animas.
Omnis ager, pleniſque vires iam frondibus arbor,
Denſa ſuſurriferis & cadit umbra comis.
Iam viridi in ramo querulum Pandionis ales
Cantat Itym variis emodulata ſonis,
Et ſoror excelſi de culmine garrula tecti
Crudelis queritur furta nefanda viri
Ire libet vlrideſque agros, & prona videre.
Flumina & ad vitrei ludere fontis aquam.
Des modo te comitem, tectis atque urbe relictis
Flore novo pictas ibimus ambo vias,
Luce ſub ambigua dum ſigna impreſſa notaſque
Fida pedum tellus humida rore tenet.
Et modo pergenius ſinuoſi ad fluminus oram,
Et modo qua tenus per via calle ſeges.
Inde ſub vmbroſa quercu, tilia ve comanti,
Aut patulis fagi, populeis ve comis
Strati, alternatim iuuenum narrabimus ignes
Et quem ſervitio quæque puella premat.
Molliaque Auſonidum referemus carmina vatum.

Quæ viuunt Roma deficiente ſua.
[C]um veteres noſtris ſic componemus amores,
Et noua nunc etiam Lesbia forſan erit;
Cui turbet pulchros extinctus paſſer ocellos,
Et qui ploret auem forte Catullus erit.
[S]eruitium cernens alios dominamque paratam,
In gelidis malet rupibus eſſe lapis.
Alter erit, dominæ reditus ad limina nunquam
Qui iuret, quoties venerit ira recens.
[E]t paret à turpi diſcedere læſus amore,
Periurus repetat limina nata tamen.
[R]urſum alius quæ prima ſuis decepit amantem
Luminibus viuus mortuus huius erit.
[F]orte etiam fuerit geminos qui nutriat igneis,
Et ſecum dubitet hæc ſit an illa prior.
[A]t tamen hoc malit medio quam membra cubili
Promere, ſub mœſto pectore clauſa iuuat.
[P]onere & eſſe thori ſolus inertis onus.
Tunc etiam noſtros referemus vterque calores;
[T]urpe ſeni Veneris ſectari ſigna iocoſæ,
At iuueni hac vacuum pectus habere pudor.
[V]ere ſuo ridet laſciuis floribus arbor,
Quæ modo maturo tempore poma feret.
[A]t ſi candentem decuſſerit Auſter honorem
Ante diem, & niueo ſparſerit imbre ſolum;
[T]riſtis aget primam cuncti ingrata iuuentam,
Autumno fructum nec dabit illa ſuo.
[N]os quoque nix atros vbi pinxerit alba capillos,
Duxerit & ſulcos tempore laxa cutis;
[N]aturæ perſcrutari ſecreta iuuabit,
Cœleſteiſque pia ſcandere mente domos.
[I]nterea noſtri carpamus gaudia veris,
Tam cito quæ nobis, nec reditura, volant.

Ioanni Stratio nouo amico. V.

Si qua venit votis optata frequentibus hora,
Nimirum illa ſuo tempore grata venit
Priamides Helenen longo poſt tempore cernens
Quam flammam cupidis hauſerat auriculis,
Acrius exarſit quam ſi vidiſſet in Ida,
Tunc cum nudatas adſtitit ante Deas.
Haud aliter præclara tuæ præconia famæ
Iane nimis cupidum detinuere diu.
Arriſit donec fortuna, preceſq; rogantis
Audiit atq; oculos paſcere poſſe dedit.
Optatoſq; audire ſonos. & qualia verba
Arpinas Latio ſeuerat ante foro.
Tum vero parcæ laudes, & fama maligna
De te,req; ipſa gloria viſa minor.
Fœlices dixi Belgas,vrbemq; beatam
Qua ſoluit primo ſacra labella ſono.
Et me fœlicem quem mox vt vidit, amicos
Inter dignatus connumerare ſuos.
Illa dies certe ſemper mihi feſta manebit,
Fumabitq; meis annua muneribus.
Seu me iactabit ignotum nauibus æquor,
Seu feret humani neſcia terra pedis.
Illa dediſſe mihi te non contenta, datura
Quo tamen haud quicquam gratius, vlla dies.
Addidit & geminos concordia pectora fratres,
Ingenio fratri moribus.ore pareis.
Et geminos itidem iuuenes de ſtirpe Tolcna,
Muſarum, Latiæ delitiaſq; togæ.
Qui ſtudioq; tui accenſi.cupidiq; videndi
Quæ talem tulerit optima terra virum:
Aſpera per niuibuſq; alte candentia ſaxa
Syluaſq;, & celeri flumina rapta vado,
Te per mille pericla ſecuti & mille labores
Haſerunt lateri fida caterua tuo.
Quid referam molli Stephanum doctiſſima verſu
Ducentem in laudes carmina,Iane,tuas?
Quos omnes vidi: ſimul, ſimul auſpice Phœbo

Quid potui à Diuis hac fortunatius hora
Poſcere, quid maius Iuppiter ipſe dare?
Te fratres, comiteſque tuos modo fœderis icti,
Et noſtri memores nominis eſſe iuuet,
Ipſe ego nec vaſto diſcrimine totius orbis
Impedior, quin vos pectore conſpiciam.
Tempus edax, longique immenſa volumina ſecli
Adiicient noſtræ robur amicitiæ.
Denique quicquid ero, viuus ſiue oſſea forma,
Semper ero veſtri ſi memor huius ero.

Ad ciuitatem Brugam in diſceſſu. VI.

Vix oculis libata mihi cultiſſima Bruga
Viue vale, inuitus da veniam, abripior.
Nec penitus te noſſe datum, tamen omnia de te
Quæ pridem audieram vera reperta mihi.
Quid ſi iſtic paucos potuiſſem viuere menſeis,
Octauo nec te linquere Lucifero.
Clamaſſem ô parcæ laudes, & fama maligna,
Cuicunque haud viſa es cognita Bruga parum es.
Nunc quoque idem vt dicam facitis, tuq; optime Baſi,
Et Laurine meæ Carole pars animæ
Qui lateri hærentes noſtro, totamque per vrbem
Ductantes, fidi perpetuique duces.
Monſtraſtis queis Bruga alias ſupereminet vrbes,
Extructa artifici plurima templa manu.
Publicaque auratis ornata palatia ſignis.
Priuatas ſumptu nec leuiore domos
Mille, opus immenſum ſecto, de marmore pontes
Vnde vrbem hanc quidam nomen habere putant
Ingentemque molam extremis in mœnibus vrbis,
Quæ largas haurit atque refundit aquas.
Compacta artifici quas plurima fiſtula plumbo
Excipi: occultas & docet ire vias.
Vnde aqua perpetuum per cunctas didita vicos
Pullulat æternis æmula fonticulis.
Quid memorem merces toto procul orbe petitas,
Ah Bruga his quanto iam modo maior eras.
Sed tamen inuite Nemeſi mercator Iberus

Vrbem dilectem deſerere haud potuit.
An quia formoſas nutris tot ſola puellas
Quot reliqua haud poſſit Belgica tota dare?
Munere quarum aliquot veſtro vidi? optime Barſi,
Et Laurine meæ Carole pars animæ.
Hei mihi quos oculos vidi? quam flauior auro
Inniuea ſparſus fronte capillus erat?
Qualia diuinæ audiui modulamina vocis,
Qualia dat ſero in funere canus olor?
Orabam, memini nuper tua mœnia cernens,
Ante oculis nunquam mœnia viſa meis;
Coniugis vt deſiderium non lene relictæ
Mollires placido Bruga mihi hoſpitio;
Sed magis auxerunt, quas vidi mille, puellæ,
Soſpita vt vento ſurgere flamma ſolet.
Nam mihi nulla meos potuit præuertere ſenſus,
Quin oculis omneis aſpicerem innocuis.
Sed memorem fecere tui, dulciſſima coniux,
Hinc ima irrepſit notus in oſſa calor.
Et creuit deſiderium, curæq; renatæ
Quæ cruciant animum nocte dieque meum
Hei fruſtra, namque hinc diuerſas tendimus oras,
Nec reditus noſtri certa ſtat vlle dies.
O ſaltem peregre quod temporis eſſe neceſſe eſt
In gremio liceat viuere Bruga tuo
Dilectos inter ſocios: doctiſſime nec non
Laurini tecum Marce decus generis.
Cuius amicitiam nobis nitidiſſima Bruga
Hoc vel præcipue nomine chara dedit.
Hæc te eadem, Valdaura dedit mihi cernere coram,
Et tecum ſanctam pangere amicitiam.
Valdaura ô noſtri proles certiſſima Phœbi,
Et medicis herbis Aoniaque lyra
Heîc etiam mihi parta tui iucunde Fageli
Notitia æterna non abolenda die.

Qui tibi me certantem arcu cum vincere poſſes,
Victus es haud ægre proditione tua.
Non te Florenti inuentum hic Greboualle tacebo,
Phœbi ac Muſarum deliciat Aonidum.
Cuius amicitia fœlicem me mea vidit
Maclinia, abſceſſu nunc quoq; mœſta tuo.
Huge altrix rapuit, doctorum Bruga virorum
Mater, & in gremio nutrit amœna ſuo.
Hei mihi, dum loquor vrbs oculis erepta receſſit,
Bruga vale, & vere dulce ſodalitium.

Epithalamium Viglii Zuichemi Amor loquitur. VII.

Ite roſæ imbelles, myrtus materna faceſſe,
Non facit ad noſtras iſta corona comas.
Surgite victrices circum mea tempora lauri.
Huc ades ô longa parte triumphe mora.
En amat, inflexoq; recepit vincula collo
Viglius, & noſtrum venit in arbitrium.
Nequicquam toties bello tentatus aperto,
Et toties noſtris tutus ab inſidiis.
Illum ego ad Eridanum Rhenumq; ſecutus & Iſtrum,
Nec potui iaculis nec violare face:
Quin ſemper comitata virum galeata Virago
Securum obiecto contegeret clypeo.
Inde face abſumpta rediens, vacuaq; pharetra,
Iurgia flens quæ non matris acerba tuli?
Nunc tamen ille iacet, ſubitaq; oppreſſus inermis
Fraude iugum accepit; euge triumphe veni.
Laſciuos tunica velaram callidus artus,
Arcumq; atq; alas, telaque nota nimis.
Sic adii, inuaſi, vici. nec cognitus, ante
Quam lateri hæſiſſet miſſa ſagitta, fui;
Quam deinde educta prima formoſa iuuenta
In tenerum accepit virgo Iacoba iecur.

Nunc certum eſt belli fortunam vrgere ſecundi,
Et dulce haud vnquam deſerere hoſpitium.
Nec iuuenum poſthac cura eſt mihi, nec mihi Matris,
Heic requies nobis hæc mihi mater erit.
Euge triumphe, triumphe veni celer, euge triumphe,
Victo olim Phœbo, vel Ioue, qualis eras.
At vos accipite ô mea numina pectore toto,
Atq; in amore meæ vincite matris aueis.

EPIGRAMMATVM LIBER.

Ad Gulielmum Diemenum.

Vnde vocer Marius Romanæ nomine gentis,
Belgarum extremis barbarus ortus agris,
Quando ſcire cupis pro conſuetudine noſtra,
Magna ſodalitii pars Diemene mei.
Nec gentile mihi eſt, nec ſic dixere parentes,
Cum tenerum ſacro rore caput madui,
Nomine de Diui nomen poſuere Hadriani,
Quod ſacra lux illi lux mihi prima fuit,
Hæc eſt Septembreis bis tertia quæ præit Idus,
Cum iam ſub pedibus pinguia muſta fluunt.
At cum lux eadem Maria quoq;, virginis ortum
Signet & hinc late nomen in orbe ferat,
Adieci Marius, ne Diuo ſcilicet vni,
Quam Diuûm dominæ plus tribuiſſe ferar.

Ad Bacchum

Fulminis ætherii proles formoſa, lupatis
Aſpera qui geminæ tygridis ora domas,
Stridentes extingue alio cratere ſagittas
Alitis, & pronam hoc flumine merge facem,
Si mihi, Diue, tuo hanc requieſcere munere noctem
Detur, eris medico tu mihi fratre prior.

In Cymatopœum.

Cymatopœe pari dum ſcribis carmina verſu,

Et tamen hos Elegos Cymatopœe vocas:
Dignus es à mœſta qui deplorere Elegia,
Aut veros Elegos Cymatopœe canas.

In poſtumum.

Forte foro lætis ibam comitatus amicis,
Cùm riſus inter tuſſis oborta mihi eſt,
Poſtumus accurrit nemo fora quo terit vno
Sæpius, & quid ſit terque quaterque rogat,
Mene vocas, an me tecum vis ſu pere cœnam?
Inquit, quid facerem? non tacet ille, voco.

In Lycinnam.

Mirum quam bene cum ſuo marito
Nuptæ conueniat nouæ Lycinnæ;
Funem, dicer. quod ſolemus, vnum
Certatim ambo trahunt, ſed hinc & illinc.

Epitaphium Ioannis Riccii.

Riccius heic iaceo, ſpumans aper inguina rupit,
Qualis qui Herculeos auxit aper titulos.
Hac tamen ille manu, mortis ſolatia, iuſſus
Victoris fudit ante oculos animam,
Morte mea Ioue nate licet tibi cedere cogar,
Cæde apri certe cedis Adoni mihi.

In Venerem Cnidiam e Græco.

Nuda Venus nulli viſa, aut ſi viſa cuiquam eſt;
Huic viſa eſt, nudam tam bene qui ſtatuit.

In eandem uidem è Græco.

Dixit vt aſpexit Cnidiam, cum Pallade Iuno,
Iniuſte iniuſtum conquerimur Paridem.

Ænigma explicatum.

Heic ſoror & frater, nata & pater, & vir, & vxor,

Et tamen heic non ſex, ſed duo contegimur:
Subſtrauit nato ignaro ſe mater, eique
Quam tulit huic iunxit impia coniugio.

In Lucretiam Romanam.

Cum vim Tarquini, & pugnantem haud viribus æquis
Eſſet corruptam faſſa pudicitiam:
Ad Collatinum Lucretia verſa, retecto
Quod tacita ferrum veſte tegebat, ait:
De raptore tibi incumbit vindicta, mihique
De me, atque hos inter concidit icta ſonos.
Non habuit ſatis, eſſe ſibi bene conſcia, nî ſic
Eſſe, cruore ſuo teſtificata foret.

In imaginem Chriſti crucifixi.

Cernite mortales propria qui crimina morte
Veſtra luit, meritaque malos à morte redemit,
Ipſe inſons ſacros veluti quondam hoſtia cultros
Placatura aras inſonti ſanguine tinxit,
Et nullos placido balatus edidit ore.
Cernite, & ô lacrymis ſaltem ne parcite gratis.

Ad Calidonium Vicentinum.

Orphea Threicium cithara donauit Apollo,
Victori cecinit qua prius ipſe Ioui,
Teq; idem Æſculapi ſuccis, atq; arte medendi
Imbuit, & vitæ ius dedit atque necis.
Creditus agnouiſſe ſuos hoc munere natos,
Teſtatuſq; ambos ſanguinis eſſe ſui.
At poſtquam hic cœlo Deus eſt ęriſq; receptus,
Illum fœmineæ diripuere manus.
Te extremum genuit Calidoni, & munera lætus
Quæ fuerant illis ſingula, iuncta dedit,
Partitumque illis in te geminauit amorem,
Nec iam vltra tibi quod deneget ipſe tenet,
Alipedum præter ſolum moderamen equorum,

Sic Clymene natum ſit periiſſe ſatis.
Ille ſui generis pignus cupiebat, at ipſe
Certa tui generis pignora bina tenes.

Epitaphium Linæ anus.

Lina ſuauis anus, pueris chara atque puellis,
Quos viuens gratis iuuerat officiis.
Heic iacet. extinctam pueri mœſtæque puellæ
Deplorant lacrymis inſatiabilibus
Namque vbi nunc dulces exercebuntur amores?
Securum timidis quis dabit hoſpitium?
Quo non fama nocens penetrans auſcultet amantes,
Vnde abeat patriam credita virgo domum,
Compoſito bene diſſimulans ſua gaudia vultu,
Nocte domi virgo, luce foris mulier.
Et longum placido ſecura fruatur amore,
Nil famæ metuens inuidiæque minas,
Execranda palus, Stygiæque æquanda paludi.
E qua crudelem combibit illa necem.
Dulcia quid turpem limum poſt muſta propinas?
Iam ſatura eſt Baccho, non habet vnda locum.
At vos qui lachrymis tumulum, pia turba, rigatis,
Annoſi potius fundite dona meri.
Et tumulo plantate roſas. namq; hæc licet ipſa
Non roſa ſed potius ſpina rubuſque fuit:
Candidulos Veneris flores tamen vſque ferebat
Fertilis in veſtras quam bene delicias.

Aliud eiuſdem.

Lina anus heîc iaceo, mutetur proxima primæ
Littera in e; fiet vita peracta palam.

In Nanum è Græco Ammiani.

Nanum mus alto merſum ſub ſole ſopore
Repperit, & paruo traxit in antra pede,

Ille licet paruus murem dum ſtrangulat, en heic
Alciden alium Iuppiter inquit, habes.

In Bibliothecam Marianam.

Hoc Pallaſque & iuſta Themis, Phœbuſq; Deæque,
Carmina quæ bifido colle nouena canunt,
Hoc poſuit ſedes Sapientia dia ſacello,
Quiſquis es, ignotis quærere parce viis.
Præſentes Marius Diuos, quorum ipſe ſacerdos,
Tantum hunc hoſpes adi, conciliare poteſt.

In Marcum pigrum è Græco Lucillii.

Cur prohibes ſomno nutantes Marcus ocellos?
Ne rurſum longas ſomniet ire vias.

In imaginem Herculis à Cupidine deuicti.

Aſpice pacatorem mundi, domitorq; ferarum,
Vt premit inuito poplite victus humum;
Et fruſtra tollens victricis pondera clauæ
Nititur; at humeris victor inhæret amor.
Ferre negant illi pueri leue corpus amoris,
Celſa quibus nullum regia pondus erat.

In Poſtumum.

Falleris, & fruſtra dominum me Poſtume clamas,
Non redit hinc domini ſyllaba prima tibi.

Epitaphium Hieronymi Moreſini

Heic Moreſinus habet defleta Hieronymus oſſa,
Ah nimium parca contumulata die.
Qui inſubrum longe populis patiaque relicta,
Sectatus ſanctæ huc dogmata Iuſtitiæ.
Vectus equo incautus fallaci merſus in vnda eſt,
Quiſquis es ignotas aufuge doctus aquas.

Strena annuli in forma ſerpentis, ad puellam.

Aſpice vt in girum fudit ſeſe aureus anguis,
Vulnifico caudam mordicus ore tenens.
Annulus hic anni eſt in ſe redeuntis imago,
At tibi virgo annus non rediturus abit.
Utere vere tuo, nam ſi ſemel horrida bruma
Venerit, haud illam ver iterum excipiet.

In Laidem anum.

Lais anus ſpeculo ſe contemplata nitenti
Vt ſolitum vidit deperiiſſe decus.
Labraque nunc pallere, olim inuidioſa corallis,
Et verſa in canas aurea fila niues.
Et qui certabant ebori, rubigine dentes,
Squallere & ruga tempora laxa rudi.
Luminaq; illuſtri tantum non æmula Phœbo,
Nunc ſub muſcoſo clauſa latere ſpecu;
Sed iuuenilem animum, ſtimulos ſub pectore eoſdem,
Et noto ſenſit feruere corda Deo.
Sic ſecum facie quanto viuacior ô mens,
Cur dudum hæc anus eſt, tuq; puella manes?

In Veneris ac Palladis ſtatuas, è Græco.

Aſpice diuinum Paphiæ decus, illico dices
Laudo Priamidæ decus iudicium Paridis.
Pallada deinde vide, clamabis nil Pari miror,
Pallada ſi poteras ſpernere paſtor eras.

In Carmen ineptum Bubali Morbilogum.

Phœbe pater, cœlo vates ſi reſpicis alto,
Deſcendens tecum pharmaca cuncta feras,
Bubalus ægrotat fer opem hoc te Diue precatur
Suauidica in terris carmina quiſquis amat.
Illius en omnes morbo tabeſcimus ægri,
Tantum indocta viri carmina virus habent.

Epitaphium Fauſtini.

Fauſtinus iacet hic properata morte ſepultus,
Hoc illi ficus multa vorata dedit.
Aut, alii vt perhibent, immenſus Cypridis vſus;
Vtcunque eſt, dulci ceſſit ab orbe via.
Diſcite ab hoc menſuram alii ſeruare, modumque:
Dulcia nam nimius vſus amara facit.

Epitaphium Galli.

Hic iaceo patria Gallus. ſed re quoq; Gallus,
Nam dum me demens præſecui, perii.
Ignotus tituli iacuiſſem, & nominis expers;
Ni facerent rabies & miſeranda manus.

Aliud eiuſdem.

Qui iacet heic proprio iacet enſe, manuq; viator,
Dum ſibi, queis vir erat membra furore putat.
Curari poterat, niſi viſus inutilis eſſet,
Fœmineo ægrorum cui data cura gregi.

In Annam Brugenſem.

Anna viros omnes primæuo in flore puella
Prouocat, & celeri vincit vbiq; pila,
Anna viros, omneſq; virum veſtita puellas,
Anna deos vrit, vrit & Anna deas.
Anna homines, diuoſq;, atq; ipſum ſpernit Amorem,
Rem non credibilem credito poſteritas.

In buculam Myronis.

Me cernens vitulus, taurus, leo, paſtor, arator,
Sugit, init, mordet, ſtimulo ciet, aptat aratro.

In eandem è græco Anacreontis.

Paſtor age armentum hinc, vaccam ne forte Myronis

Pro

Pro viua ducas cum grege nocte domum.

E græco Eueni.

Ipſe Myron etiam dicet non ſculpta iuuenca
Hæc vnquam,ſculpta eſt huius imago mihi.

E græco Leonidæ.

Non ego ſculpta Myroni ita ſum, mentitur, abegit
Paſcentem. adſtrinxit marmoreaq; baſi.

E græco Antipatri Sidonii.

Ni mea crura Myron petram vinxiſſet ad iſtam,
Paſcerer in reliquo buccula viua grege.

E græco Marci Argentarii.

Paſtorem ſi forte meum conſpexeris hoſpes,
Dic me à ſculptore heic vincla Myrone pati.

E græco Demetrii.

Me videat vitulus,mugitum tollet,inibit
Taurus, & ipſe ſuo cum grege paſtor aget.

In picturam Ioannis Schorelli.

Magnus Athos quam docte hominis formatus in ora eſt
Vtq; vrbem hæc,pateram ſuſtinet illa manus.
Flumina qua recipit, vaſtumq; effundit in æquor
Quæ toto circum plurima monte fluunt.
Dimocrates olim inuenit, nunc dextra Schorelli
Pinxit,Alexandrum vicit vterque animis.

Conotaphium Bernardi Buchonis.

Bernardus Bucho Friſiæ telluris alumnus,
Æternus patriæ ſplendor honoſque ſuæ.
Cum procul hinc Batauis cœlum petiiſſet aboris,
Qua viridem ad lucum nobilis Haga iacet,

Ipſe vbi ſacrati fuerat pars vna Senatus,
Rexerat & nutu ſancta ſacella ſuo:
Ingemuit patria & quanquam ô non triſte ſepulchrum,
Et dilecta inquit mebra tenere, licet;
Dum mea quod vixit ſit gloria. non ego mortis
Inuidiam inuideo terra Batauà tibi.
At triſtis deſiderii monimenta propinqui
Solamenq; piæ perpetuum patriæ.
Agnatos cineres hoc inter inane ſepulchrum
Conſtituere piis irrigui lachrymis.

In puellam lyram pulſantem.

Plectra lyræ, digiti, plectrum eſt tibi lumen amoris,
Chordas lux digitis, lumine corda quatis.
Atque vti ſeu rides, ſeu chordam tangis acutam,
Lætitiæ circum deliciæq; ſonant.
Sic quoq; ſeu denſam tangis, ſeu cernis amarum,
Mœſta ſilentia mox. & gemitus ſubeunt.

In Demophilum è græco.

Bubo homini ferale canit, cantante ſed ipſe
Demophilo celſo è culmine bubo cadit.

Epitaphium Rainoldi tabellarii Iperenſis.

Hic ſitus eſt vbi cæſus erat Rainaldus ad vrbes
Gallorum à Flandris ſcriptaq; & æra gerens.
Illi cauſſa fuit aliena pecunia mortis,
Quam niſi poſt animam ponere non voluit.
At tu hoſpes patrio ſic componare ſepulchro,
Ne premat oſſa grauis terra, precare Deum.

In capellam lupum lactantem è Græco.

Fœta capella lupum propriis infauſta papillis
Iuſſu paſtoris lacto coacta mei.
Ille auctus mox lacte meo ferus irruet in me.

Officia ingenium vertere nulla queunt.

In Caroli V. victoriam Africanam.

Qui Lybiam ſæui aſſeruit prædonis ab aſtu,
Heſperiam trepido ſoluit vtramq; metu;
Carolus hic ille eſt mundi pacator, oliuam
Iuſtius haud vlli Pax dare dia potes.

In eandem picturam.

Captam arcem, fuſas acies, cumq; vrbe recepta
Victoris vultus vna tabella refert.
Sunt huic maiora tamen, quæ cernere non eſt,
Libertas Libiæ pax geminæ Heſperiæ.

Epitaphium à ſemetipſo occiſi.

Quem toties hoſtes ſt[illegible] cta inter tela ruentem
Sternere tam pulchra non potuere nece.
Hic iaceo propriaq; manu confoſſus & enſe.
Debueram hac primum cæde fuiſſe nocens.
Non dextra dilectæ iaceres vxor eadem,
Sparſa nec innocuo ſanguine menſa foret.
Tunc meme occidi, nunc quo te vulnere ſector
Incepiſſe iterum viuere mi videor.
Ah crudelis amor qui vanam ob ſuſpicionem
Bis mi acceſſita morte perire facis?
Quis ſim nemo roget, clariſſima nomina belli
Artibus & forti gloria parta manu
Non mihi ſunt tanti, quin malim ignota latere
Quam reſparſa legi tam miſero ſcelere.

Ad Stellam è græco Platonis.

Nunc cœlum ô fierem, ſtellas cum Stella tueris,
Vt te tam multis cernere poſſim oculis.

In Meneſtratum è græco Leonidæ.

Pinxti cum Phaetonte Meneſtrate Deucaliona,

Et quo ſit precio dignus vterque rogas?
Dicam equidem,& proprio precio dignabor vtrumque
Flammis eſt Phaeton dignus,at alter aquis.

In Nicyllam è græco Lucilli.

Sunt qui tingere te dicant Nicylla capillos,
Quos atros memini te retuliſſe foro.

Ad puellam è græco Platonis.

Malo te,mea vita peto.cape,ſi quid amas me,
Et ſocium thalami me cape virginei,
Siue,quod auerſor,dubitas incerta, putaſque,
Hoc quoque,marceſcat quam cito forma, puta.

De amoris perſeuerantia ex Petrarcha.

Vulnera non coeunt arcu neruoque remiſſo,
Sic flammæ forma deficiente manent.

In Vulpium.

Qui nihil ignoras, qui tam bona carmina condis,
Vt docti iurent ſæpius eſſe ſua.
Qui Rhetor bonus es, iuris legumque peritus,
Et cauſas cunctis doctius vnus agis.
Fœmineaſque etiam mentem demittis ad artes,
Vt iam certet acu nulla puella tibi.
Qui tam gratus ob hæc ſacræ magnatibus aulæ es,
Pars etiam quorum ſanguine iuncta tibi eſt:
Ardelio quid ſit neſcis,& ſcire laboras?
Tete ipſum Vulpi noſcere diſce,ſcies.

Epitaphium Nicolai Euerardi patris.

Nicoleos tumulo hoc Euerardus condidit, hoſpes,
Mortales lutei corporis exuuias.
Ipſe domos patrias ſuper aurea ſidera ceſſit,
Europæ pulſat vltima fata decens.

Quantum

Quantum diſcendum, quomodo viuendum.

Diſce velut ſeri victurus Neſtoris annos,
Viue velut tibi ſit vltima quæque dies.

Ad Meliten è græco Rufini.

Sic fert Iuno oculos *Melite*, manus iſta *Mineruæ* eſt,
Vbera Cypris habet talia, crura Thetis.
Cernere felices facit, aſt audire beatos
Suauia ſemideos, vlteriora deos.

Amans cum Amore pugnans.

Armaui pectus ratione aduerſus Amorem
Nec metuo, ſolum ſolus vt exuperet.
Stabo Deum contra mortalis: at auxilio ſi
Iuuerit hunc Bacchus, qui potero? duo ſunt.

Ad puellam è græco Meleagri.

Si formæ metuis ſenium, impartire vigentem,
Si non, quis timor eſt id dare quod remanet?

In Venerillam.

Stabat in oppoſita longe Venerilla feneſtra
Pectens formoſi diuitias capitis.
Vt vidi, obrigui. ſenſit ſibi conſcia formæ,
Cryſtallum celeri corripienſq; manu,
Excepto grauidum Phœbo mea vertit in ora,
Abſtulit & reliquum quod mihi mentis erat.
Quod niſi diuinis ſimul arriſiſſet ocellis,
Iam niger à gemino fulmine puluis eram.
Nil opus eſt ſpeculo, vitam Venerilla necemq;
Et blandum ſolem, & fulgura fers oculis.

Epitaphium Deſiderii Eraſmi.

Hic Deſiderius requieſcit Eraſmus, amarum

Qui deſiderium liquit in orbe ſui.
Mens habitat cœlo, nomen vix clauditur orbe,
Scripta viri, & mundum, conteret vna dies.

De libellis ſuis à plagiario reuindicatis.

Muſæ delitiæ meæ iuuentæ,
Quas propter mihi dulcis ipſa vita eſt,
Si me vnum cupitis beatiorum
Muſæ reddere, & effugare mentis
Ingratæ vitium à meis libellis,
Arnoldi officium pium Cobeli
Quo me reſtituit mihi, patentem
Multis dicite millibus per orbem,
Et longe quoq; ſeculis futuris
Noteſcat facite, vt magis magiſq;
Ereptos mihi qui meos libellos
Sceleſto à plagiario, fideli
Remiſit ſtudio reuindicatos,
Miſello velut vnicam parenti
Quam leno malus abſtulit puellam,
Et longe parat ire proſtitutum
Si quis reſtituat reuindicatam.
Namq. filia blanda quod parenti,
Hoc & plus mihi ſunt mei libelli,
Quos vos purpureis Deæ labellis
Dictaſtis mihi, tuq; Amor Venuſq;.
At vos dulciculi mei libelli
Qui nam, dicite quæſo, ſeruitutem
Prædonis plagiarii tuliſtis?
Quid vobis animi fuiſſe credam,
Cum vos abdidit in ſuam cauernam,
Inter putidulos ſuos libellos?
At quam tunc animi nihil fuiſſet
Cum ſub nomine furis ire vænum
Effeti, miſerabiles coacti?

An non dulce magis mori fuiſſet
Æternumue premi nigris tenebris?
At vos nunc opera mei ſodalis
Iniuſtam miſeramq; ſeruitutem
Erupiſtis, & ad patrem rediſtis
Qui, ni fallitur impotente amore,
Forſan ſecla futura vos videbunt,
Et doctorum hominum manus teretis,
Quarum tunc aliquis fidele cœlo
Tollens officium boni ſodalis,
Execrans plagiarium ſodalem,
Deo haud irrita vota nuncupabit,
Huic vt terra grauis, leuis ſit illi,
Nomen illius vt recente fama
Multa in ſecula viuidum feratur:
Hic ſuo neque ſeculo, ſuiſq;
Notus ciuibus haud ſit & propinquis,
Verum nocte nigerrima prematur.

Ad Candidam.

O vtinam vel me tantum mea Candida amares,
Vel tantum odiſſes, quantum ego te pereo.
Nam ſpe ſubducta forte his ſubſideret ignis.
Aut cita mors curis ſolueret hanc animam.
At ſi mutuus eſſet amor, iam nectare veſcor,
Dum, quæ ea ſit tantum vita futura, puto.

In Andromachen, filium in patris tumulo abſcondentem.

Aſtyanacta ſuum lachrymis dum mater obortis
Hectoreo tumulo diſſimularet, ait:
Heic ſi fata iuuant miſeros ſperare ſalutem
Nate potes, patrio conditus in gremio.
Siue negant eadem vitam, commune ſepulchrum
Magnanimo ſaltem cum patre iunctus habes.

In imaginem Vulcani, ſagittas Amori fabricantis.

Quid pater ô Vulcane paras, quid ſpicula nate
  Materiam tanti cudis inepte mali?
Forſitan iſta tuo figet ſub pectore tela
  Perfidus, & donis te premet ipſe tuis.
Nec, quia conſueſti Siculos verſare caminos,
  Te pueri ſperes ignibus eſſe parem.
Aut matrem Martemq; petet, fabricandaq; vincla
  Rurſus erunt manibus queis modo tela paras.

In Phaetontis caſum.

Auſus in æternos iuuenis conſcendere currus,
  Igneaque audaci ſumere lora manu.
Oblitus pariterque ſui, metæq; paternæ,
  Quos mundo ſparſit ignibus ipſe perit.

In Icari caſum.

Dum volucres veras falſis vult vincere pennis
  Icarus, eripuit nomina priſca mari.

De Nicolao Buslydio.

Quinq; potens æquare vna teſtudine voces
  Nec nato inferior Calliopea tuo;
Buslydius ſueta hæc diuerſa carmina voce
  Ante cani, aptauit multiſonis fidibus
Quam bene ſex illi digitos natura dediſſet,
  Sex vocum poterat exhibuiſſe vicem.

In Icarum cereum in balneis.

Icare cera prius te perdidit, at modo rurſum
  Artifici cera eſt reddita vita tibi.
Ne te ſublimi poſthac, ne tolle volatu,
  Icaria hæc etiam balnea ne facias.

In Catharinam quandam Ænigma.

Patris ego hic amita, & matris Catharina proneptis
Dormio, nunc quo ſim collige nata thoro.

In Bubalum.

Siquiſquam merito magnis innotuit auſis
Bubale, te nunquam neſciet vlla dies.
Cuius lima tubam magni tentare Maronis
Suſtinet, intactas & Ciceronis opes.
Parua iuuant humiles animos, tibi ſumma petuntur;
Nec te de nihilo nomen habere iuuat.
Si Stygis emenſa ſuper eſt mens vlla palude,
Quos riſus ſacris manibus eſſe putas?
Non illi certe quam ſic ſua ſcripta notaſſe,
In laudes mallent te vigilaſſe ſuas.

In eundem.

Baliſtam vt lupidum legit ſub monte grauatum,
Bubulus, ex imo pectoris ingemuit,
Et vati indignans pariter, miſeranſq; iacentem
Diruit audaci non bene ſaxa manu.
Et tumulum celſo fecit de monte, latronis
Vt ſic Baliſtæ mollius oſſa cubent.
Baliſtæne fauore iſthæc, odioue Maronis
A te committi ſtultiliaue putem?
An quæ latroni demis, tibi ſaxa reponis?
Digna æque tumulo ſaxa futura tuo.

In Nanum.

Formoſum cui mancipium bene vendere cura eſt,
Deformes inter collocat id pueros.
Nam magis inter ſe collata aduerſa relucent,
Fulgidior veluti Cynthia nocte micat.
At contra Nanus, ſua quo bene carmina vendat
Iunxit putidulis doctæ aliena ſuis.

Vendibiles tamen hac fecit ratione libellos.
Quî potis? autorum nomina ſubticuit.

In mortem Vrſini Velij.

Coniugis impatiens morum ſe iecit in Iſtrum;
Et mortem cupido Velius ore bibit.
Siccine ſemper eris ſacris infeſta poëtis
Fœmina, & Orphæa non ſatiata nece es?
Nec ſat erat ſceleris veſtri quod conſcius Hebrus
Erubuit lachrymis intumuitq; ſuis?
Nî nunc Vrſini infames nece volueret vndas
Opprobrium veſtri Danubius generis?

Ad ciuitatem Brugam.

Hactenus ô non viſa mihi cultiſſima Bruga
Salue, atq; hoſpitio ſuſcipe me placido.
Et deſiderium leni mihi triſte relictæ
Coniugis, & longæ tædia lenta viæ.
Gratia carmen erit, quo te, modo Cynthius adſit,
Sublimem æterna in ſecula laude feram.

Epitaphium Io. Secundi fratru.

Hoſpes, ne teneri ſiſtas ſuper oſſa poetæ,
Hic ſacer eſt Muſis & tibi Phœbe locus.
Ioannis ſopita iacent vbi membra Secundi,
Quo iuuenis toto haud doctior orbe fuit.
Optima ſeu facili deducere carmina verſu,
Siue hominum vultus ſculpere, ſiue deûm:
Teſtantur monimenta atq; hæc atq; illa per orbem
Plurima, quæ morti cedere viua negant.

In eius imaginem ab Schorello depictam.

Talis Ioannes oculis eram & ore Secundus
Feſtinans quintam claudere Olympiadem.
Præuenit cita mors; at docti dextra Schorelli
Quam dederat, vitam lædere non potuit.

In eandem.

aiſquis Ioannis vidiſti ſcripta Secundi,
Aut cœlo ductas illius effigies
eic ipſum qualis viuus fuit, aſpice & oſſa,
Et venerare ſacrum quod tegit oſſa ſolum.

In libellum inepti poëtæ.

amnatum quiſquis miraris θῆτα ſubinde
Pictum huius libri in margine conſpiciens;
eq; ideo damnas qui tam pauxilla notarim,
Cum non ſit toto pagina ſana libro:
rce precor, contra leges vbi carminis errat;
Hæc tantum, fixi m in margine θῆτα, notat.
ætera deſperans anguſto poſſe notari
Margine quæ cum tòt ſint, numerare piget.
num ingens primo præfixi θῆτα libello,
Id vidiſſe tibi debuit eſſe ſatis.

Ad Ioannem Betſium, cum carmen à ſe conſcriptum oſtendiſſet.

c ſic macte animis Betſi, & virtute paterna
Aoniæ rupis culmina celſa pete.
æc ſuperata ſitim vitreo tibi fonte leuabit,
Porriget heic laurum Calliopea tibi
nde tibi vitæ ſurgat decus, vnde perenne
Nomen, quod mortis non metuat tenebras.

In Salm. nium Macrinum, qui in Carolum Imp. acerbiſſime & falſò ſcripſit.

ulmine Salmoneus ficto mortalia corda
Terruit & meruit fulmina vera Iouis.
t te quid meritum dicam? qui ſpargis in ipſum
Salmôni ah demens fulmina falſa Iouem?
ulmine, quod ſperas non te dignabitur ille,
Sed permeiendum proſtituet Satyris.

In eundem.

Quid diuis rabido allatrat Salmonius ore?
Quid iacit in noſtrum crimina ficta ouem?
Autoremne ſuæ ſic ire propaginis vltum
Se putat, immeritum quem cecidiſſe gemit?
Fallere Salmoni, non eſt hic Iuppiter ille
Cuius adhuc tuus à fulmine fumat auus.
Et tamen hic quoq; fulmen habet, quod ſi ſemel in te
Expediat, non te quiſquam hominum eripiet.

Epitaphium Rumoldi Stenemolæ.

Rumoldus gentile cui mola ſaxea nomen
Fecerat, heu iuſtos heîc iacet ante dies.
Nil Latiæ, nil Cecropiæ vis mellea linguæ,
Nil Phœbo ac Muſis profuit eſſe ſacrum.
Nil Bataui meruit quod ab actis eſſe ſenatus,
Cunctorum iuuit nil amor atq; fauor.
Non lachrymæ vxoris ſuperos flexere, nec orba,
Non capiens luctus ipſa ſuos, ſoboles.
Maclimiam, qua natus erat, moribundus in vrbem
Venit, & exuuias reddidit vnde habuit.

In imaginem Cupidinis circa focum locatam, è Græco.

Tædiferum quiſquis tam docte ſculpſit Amorem,
Igneáque in dextra ſpicula ferre dedit;
Illum ego fumoſo puerum haud ſine mente camino
Crediderim, & furuo coſtituiſſe foco.
Sed quô ſopitas recreans mota face flammas
Peruigili faciat igne nitere focum.

In Picturam Herculis dormientis, à pygmæis oppugnati.

Euigila Ioue nate, & quot te millia circum
Obſedere vide; nate Ioue euigila.
At vos, qui ſomno proſtratum ſcanditis hoſtem,

on ſecus ac celſo mœnia poſt à iugo,
n liceet effugite, & ſit vobis Hercule viſo,
ovito quanquam gloria magna ſatis
emel inuicto ſomnium de corde fugarit,
debit vanas protinus inſidias.
onas fulua nectens iu pelle phalanges,
diculum è clauæ robore tollet onus.

In mortem paſſeris.

aſſer mellee, dilicate paſſer,
me primus amor meæ puellæ,
as deliciæ, vtriuſque noſtrum,
nos deſeris ? ah miſelle, quæ te
tam dira tenet necis cupido?
bráne Elyſiæ beata ſyiuæ
erſum auocat eripitque nobis
or paſſeris an Catulliani ?
il te gemitus, nihil querelæ
monent dominæ per ora fletus
fontis ſaliunt perennis inſtar ?
ſer mellee, delicate paſſer
tis vnice luſuum meorum,
orum quoq; particeps amorum.
nque te quoties ſinu beato
mi charior eſt meis ocellis
er candidulas ſuas papillas
(mirum) nihil inuidente fouit;
m tu de roſea tua latebra
ſtrum leniter exerens ſupinum,
dax inſuper oſculum petebas,
quale improba conſerit columba,
guam atque ignea vellicans labella,
ccum nectareæ hauriens ſaliuæ.
uid dicam. quoties rubente mane

Nos circumuolitans modo huc, modo illuc.
Et circumſilienſque, pipilanſque,
Morſitans quoque, denique excitaris,
Nobiſcum vt calido thoro receptus
Poſſes frigidulum fouere corpus?
Paſſer mellee, delicate paſſer.
Hero da veniam tuo fatenti
Pluma ſæpe Iouem tegi ſub iſta
Aut diuorum aliquem, miſer timebam.
At quantum miſer, ah miſelle quantum
Iam nunc paſſere diſcrepas ab illo;
En labant oculi, tremor tenellos
Artus concutit horridus, pedeſque
Detrectant leue ſuſtinere corpus.
Paſſer mellee, delicate paſſer
Sic nos deſeris? ah miſelle paſſer
Luſus perſephones future paſſer,
Timor paſſeris & Catulliani.
Nam mellitior es venuſtiorque.
At nos, quando aliud nihil relictum eſt,
Pro ſolatiolo doloris, vxor,
Condamus teneros breui ſepulchro
Artus paſſeris. en ſub hac ſolebat.
Ille ludere citrio virenti
Hæc illum tegat atque creſcat ex hoc.
Verſu fictilis hoc notetur vrna:
Paſſer paſſere mollior Catulli,
Et venuſtior elegantiorque,
Repoſtus citrio ſub hac quieſcit.
Lugete ô volueres, pioſque manes
Salutate ſubinde cantilenis
Et mortem volucres timere Amores.

In Poſtumum

Poſtume quid credam cur nunc ſis glabrior ouo,
Qui fueras cultæ gloria prima comæ?

n Canis hoc ſuaſit,qui nunquam mitius arſit,
Nec votum hoc,qui te nouerit, eſſe putet,
e morbo fluxiſſe comas, nitidæ cutis ardor,
Et gemini clamat ſylua ſupercilij.
e morem hunc aulæ dicas; non traditur illa,
Tondetur,quod nec tute probare ſoles.
d cum Louanio minitantes eminus hoſtes
Audires,miſero corda pauore tremens,
n audens armis patriam defendere ſumptis,
Et ſpem vitæ hoſtis in pietate locans;
entitus monachum veſtitu & vertice raſo es,
Nunc raſo id toto diſſimulas capite.

Ad Victoriam.

ua faue longum capiti victoria ſacro
Cæſaris,vtque facis publica vota iuua.

In picturam Mutij Scæuolæ.

uti Roma ſuis nequijt quem pellere muris,
Ingentes animi perdomuere tui.

Temperantia Scipionis Africani.

ormoſam iuuenis victor cum dote puellam
Captam, hoſti ſponſo Scipio reſtituit.

Pietas filiæ erga patrem.

aptiuum, turpiq; fame tabeſcere iuſſum
Fida pio lactat vbere nata patrem.

In imaginem Petri Bloccij ſoceri.

erquinti prope meſſis erat mihi tertia luſtri,
Talis eram Petrus Bloccius,os, habitum,
epinxit dextra celeler, & bonus arte Schorellus
Allectus rugis, & viridi ſenio.

Pyladis & Oreſtis amicitia.

nſons damnatum Pylades mentitur Oreſtem,
Ille negat; cupit hic, & cupit ille mori.

In furem Iberum,

Machina diſtinctas ſpatijs æqualibus horas
Indice,& arguto docta notare ſono;
Parua,ſed hoc ipſo magno gratiſſima Regi,
Nobile in aurata pyxide ſtabat opus:
Viderat hanc,vſus ignarus & artis Iberus,
Sublatam tacito condideratque ſinu.
Iamque agilis,furtiſque aſſueta fefellerat omnes
Dextera,iam ſpe fur diuite plenus abit;
Cum ſubito notis reſonat tinnitibus aula,
Et furem produnt æra diſerta ſuum.
Quid mirum Cræſi gnato ſi turpia mutæ
Abrupit linguæ vincula patris amor?
Cum vocem extulerit. Cæſar Fernande,repente
Res deſiderio non animata tui?

Ad Iulianum Aurelium Leſsingæum.

Aurēli quæ ſtrena tuo mihi tradita iuſſu eſt,
Gratior illa mihi quàm prius vlla fuit.
Quid dixi? ſtrenis adeo ſimul omnibus vna.
Quæ toties Ianus mî dedit atque dabit.
Nec mirum ſacris cedunt ſi dona profana,
Cedunt æternis ſi peritura cito.
Cætera vel quiuis vili mercabitur ære;
Ingenij e cœlo ſunt monimenta tui.
Iane pater talem ô proſper mihi totus amicum
Conſerua,& longum fauſtus vtriq; redi.

In Carolum V. Imp. Numerale.

Ignouit miſeris quos vi ſuperauerat hoſtes
Carolus,hæc laus eſt Cæſaris,illa Dei.

Ad Io. Langium.

Vidi ſublimes Langi dulciſſime verſus
Egregij iuuenis, veſtrum qui nomen in aſtra,

Optim

Optima ſi iuſtam concedant numina vitam,
Tollet,& antiquis par vatibus æthera ſcandet.
Tu tantum cœpto enitatur calle,laboremque
Vrgeat hortare , & pulchros ne deſerat auſus.
Nos hederam interea,& victricis ſemina lauri
Irriguis ſerimus,quod ſolum poſſumus,hortis,
Vnde illi meritam ſuperata rupe coronam
Plectere,& æternum poſſim exornare poëtam.

In dictata Alciati,authoris manu excepta.

Alta coruſcantes voluentia flumina gemmas
Cernite.quæ Alciati ſacris manantia labris
Excepit Marius,niueiſque vndantia ripis
Incluſit,ſeruatque ſuis communia amicis.

Quid ſit hominis vita.

Vita quid eſt? Iter ad mortem quod carpimus omnes,
Quid mors? diſtricti ianua iudicij,
Quis iudex ? Deus omnipotens, qui præmia reddet
Et pœnas factis digna cuique ſuis.
Ergo ad iudicium hoc dum duceris, intereundum
Quid facias,dicas,vel meditere,vide.
Sollicitus ne tanti irrites Iudicis iram,
Intima qui cordis,non modo facta, videt.

EPISTOLARVM LIB. VNVS.

Angelo Andreæ Reſendio Luſitano.

Angele Pierijs gratiſſima cura puellis,
Nobilior per quem iam fluet vnda Tagi?
Diuitis vnda Tagi.ſed te modo maior alumno,
Auriferis olim quàm celebratur aquis.
Accepi miſſam ignoto immeritoque ſalutem
Officij ſaltem hoc Morus inepta dedit.
Illa meas de ſe iam ſpes ſuperauit, Amicum

Quæ dedit, æternum carmina cuius opus.
Felices Belgæ. patria quos ſede relicta
Exornaturus die poëta venis.
Qualis Romanis vates Pelignus ab oris
Adueniens Geticos nobilitauit agros.
Nondum effœta ſuis tellus virtutibus olim
Quæ Senecas, quæ te Marce iocoſe dedit.
Et te Quintiliane Arpinis æmule chartis,
Quique tonat grandi ciuica bella tuba;
Innumeroſq; alios, & nunc te clare Reſendi,
Quem veteres inter poſtera ſecla legent.
Salue magne Poëta noui ſecurus amici
Quem fidibus ſacræ iunxit Apollo lyræ.
Et nodum iniiciens, durent hæc vincla, dixit,
Thaumantis claudat dum mihi nata latus.

M. Anto. Caimo, & Hier. Montio Mediolanenſib.

Nota meæ vobis etiam nunc littera dextræ
An mecum exceſſit ſenſus amorque mei?
Dux ſtudij Caïme comeſq; Hieronyme noſtri,
Nunc dolor, ante mei gaudia bina animi.
Quos propter ceſſi externa tam mœſtus ab vrbe
Vt neq; iam tanti patria terræ foret:
Quamuis ad fratreſq; meos charaſq; ſorores
Et ſeræ amplexum matris iturus eram.
Forſitan & veteres hîc inuenturus amores,
Non etenim vobis credor amoris egens.
Ecquid in externis agitis feliciter oris,
Ecquid & à patrijs læta feruntur agris.
Dij vobis meliora ferant quam audire coacti
Frater egoq; iſta nuper in vrbe ſumus.
Dij vobis meliorem annum ſine peſtilitate
Dent, neq; deſerta turpiter vrbe fugam.
Ne tamen immutent iſtos tam proſpera mores,
Aut nouus in tanta pace repertus amor.

Me nulla

Me nulla immenſi facient diſcrimina mundi
Immemorem veſtri viuere, nulla mori.
Non vos, quod magnæ delet molimina famæ,
Erodet noſtro pectore tempus edax.
Non quicquid veniet læuum lætumue, nec ipſa
Mors, niſi poſt mortem mens quoq; nulla manet.

Io Secundo fratri, De crepidis ferreis quibus glacies percurritur.

Nunquid vbi aſpecta eſt dubium te littera fecit.
Picta manu trepidante, & curuo limite ſcandens?
An vel ſic quoque nota tui tibi dextera fratris,
Vnanimi fratris; ſine te qui viuere poſſet,
Ni ſemper primis tecum vixiſſet ab annis.
Si qua tamen dubio fallet te littera ductu
Non ea ſigna putæ finiti morte doloris;
Frigoris eſſe puta, curſum hic quo flumina ſiſtunt,
Et liquor in calamo dum ſcribimus iſta gelatur,
Nedum perdurent digiti, officiumque faceſſant.
Nota tibi refero. niſi nunc præſentia mentem
Obducunt memorem, & patriam de corde reuellent.
Me tamen interea nec acuti ſpiritus Euri
Includat tecto, aut Boreæ penetrabile frigus
Cogat ad extructas lentum torpeſcere flammas;
Non vrbs contineat; libet ire, & quærere circum
Et baculo tentare, aut ſaxo cominus acto
Frigore concretos amneis, & ponere greſſus
Cryſtallo ſuper inſtabileis. tum ſi qua ferendo
Vnda homini durata ſatis nec grandine ſcabra
Nec niuibus corrupta, nitet tranquillus vti fons,
Aut veluti ſpeculum formoſæ lêue puellæ
Quod pendens apte ad lucem, thalamique feneſtram
Arguit incomptos & ponit lege capillos.
Expedio crepidas ligno ferroque rigentes
Ancipiti ferro, quo durum inſcribimus æquor,
Subiicio-

Subiicioque pedi,& circum conſtricta ſupraque
Vincta ligo,ne planta aliquo,laxata vacillet,
Neu qua deflectant crepidæ talumque relinquant.
Inde, velut tenſum quis inambulat arte rudentem,
Cui premitur prona ſubiecta nouacula planta;
Sic greſſus tenui nixos mucrone mouemus,
Diuerſoſq; pedes nunc hunc,nunc tendimus illum
Inlatus,& trahimus longo veſtigia ductu,
Alternaſque notas alterno pingimus enſe.
Poſt,vbi collectæ vires,immota tenentes
Crura pedeſq; ambos,per longum labimur æquor,
Quam non præcipites biiugo certamine currus.
Qualis ab excelſa teſtudine Chaonis ales
Rura petens,plauditque alis,& verberat auras,
Dein liquidum tacitis perlabitur aera pennis.
Quinetiam ſeu ſtare libet,greſſumue referre
Vnde abitum talos facili ſimul arte locamus,
Diuerſoſque pedum digitos,verſique repente,
Cum ſtrepitu,latum per marmora ducimus orbem.
Immenſo velut in pelago deprenſa carina
Vertitur ad claui nixum;tum limite longo
Circulus apparet circumſpumantibus vndis.
Nec ſolis ars nota viris;ars nota puellis
Hæc etiam iunctique volant per marmora amantes,
Aut ſi quæ teneros ignorant ducere greſſus
Inſiſtunt latis ſoleis,binoſq; prementes
Sub pede mucrones,iuuenis curentis in vlnis
Immotæ ſtantes vertuntur,& æquora tranant.
Ipſe Amor in medio fertur tædamque coruſcat,
Quaque volat menteſq; hominum colliquat & æquor.
Sæpe aliquis iuuenum glacie (quis credat?) in ipſa
Inuentos,abiens ſecum tulit inſcius igneis,
Quos non bruma rigens niuibus ſopire geluque
Poſſit,nec vaſtis extinguere Tethys in vndis.
Sunt etiam Nymphas qui ſe vidiſſe per vmbram

Ad Lunæ radios certanteis flumine clauſo
Sic memorent, curſu placidos imitante natatus,
Haſque olim Batauis artem monſtraſſe colonis.
Vnde etiam Crepidis nomen regionis adhæſit,
Raraque iam Batauos ignorat terra cothurnos,
Quos plana exercet per aquoſas Flandria valleis,
Et fœcunda Brabantiacæ per flumina gentes,
Cimbriq;, Morinique, & gens infrena Sicambri,
Et quoſcunq; præmunt glacialis ſidera plauſtri.
Forte puer patrio & quondam ſic luſit in Hebre,
Cuius ſuauidico celebrauit carmine fatum
Ingenio duriſquē potens Germanicus armis.
Nam quis tam rapidum credat decurrere flumen
Illapſum vt tantis impingat viribus vllum
In glaciem aduerſam caput vt ceruice reuellat;
Ipſe niſi ingenti impulſus ſeſe obiiciat vi.
Illum igitur quoque ſic vt nos luſiſſe putarim,
Et ſummis rapide connixum viribus iſſe
Præuertentem emiſſam arcu per inane ſagittam.
Cum ſubito glacie rupta ſubſidit, & actus
Impete in oppoſitam nudato gutture teſtam
Diuiditur; partes fluuius celer abſtulit imas,
Prolapſumque caput glabro ſuper æquore longe
Purpureum calido duxit de ſanguine ſulcum.
Infœlix puer, & nimium temerarie, quænam
Te feſtinantem tenuit tam dira cupido,
Vt fluuio non ſat durato inſiſtere velles;
Neu potius malles non alta ludere foſſa,
Aut prato, exigua flumen quod texerat vnda
Exundans, facilique gelu durauerat aura?
Tu dabis exemplum nobis, audacia quanti
Conſtet, & vt maneat timidos longæua ſenectus.
Sed quo diuerſum pueri miſerabile fatum
Me rapuit, Germane, diemque educere fecit?
Ergo vbi nox grato iuſſit deſiſtere ludo,

Sole

Sole cadente domum calidi, brumæque malignæ
Ignari petimus tum vero tendere greſſus
Nequicquam lentos, & proreptare videmur,
Qualiter in ſomnis vani molimina curſus
Nitentem fruſtra exercent, genibuſque labantem,
Quærentemque ſuo notas in corpore vires.
Hoc ego te luſus patrios, germane, videre
Pauliſper volui & patriæ meminiſſe per illos
Ignotos iſtic luſus, vbi frigida nunquam
Stringit hyems vndas, vbi ſemper Citrius auro
Stat grauis, Herculea quondam ſata ſemina dextra,
Heſperidum è ſyluis occiſo rapta dracone.

Florentio Grebouallo, nouo amico.

Florenti, cuius mihi fama & nomen amari
Cœperunt dudum. facies nunc denique viſa
Aggeſſit curas, calidumque intendit amorem;
At comis, doctoque fluens puriſſimus ore
Sermo. pudorque decens, faciliſque per omnia candor,
Et probitas, animuſque boni & ſectator honeſti
Me rapuere mihi; iam primum acciſa malignę
Senſi audiſſe prius de te præconia famæ.
Siccine docto Vigli ſic tu me Carole Tyſnac
Decipere optaſtis, tantaque auertere præda?
Dum mihi ſic ambo iuuenem laudaſtis amicum,
Vt laudanda nimis multa & maiora ſuperſint,
Præſentemque mihi plus vna probauerit hora?
An metuiſtis enim ne ſi mihi nota fuiſſent
Quæ veſtros rapuere animos, irrepere & ipſe
Tantarem medius, ſociaq; in parte receptus
Vobiſcum pariter amorem, proque triente
Curam in me veſtri ſenſim quoque deriuarem?
At fruſtra certe atque ab re metuiſtis amici.
Omnis amor ſiquidem, flamma eſt ſi vatibus vlla:
Eſt adiubenda ades; at flamma viuida virtus

Accenſa

Accenſa de ſeſe aliâ nil ſegnius ardet.
Neſcit ſanctus amor ſcindi, verum vnus & idem
Complures ſolida gaudet virtute beare
Ipſe autem tanti neque ſum, nec me reor eſſe,
Vt veteres ego Florenti nouus inter amicos
Et tales cupiam ſcribi, verum vlt: mus eſſe
Nunc tibi amicorum atque ima pendere papyro
Optarim, regumque putem potiora triumphis.

Ad Caſparum Schetum.

Schete meos ſerie licet vltimus inter amicos
Cum primis dilecte tamen ſeu candida virtus
Qua luces facit hoc facilis ſeu gratia morum,
Seu nos Muſarum ſociant communia ſacra,
Siue, quod ipſe reor, genios donauit vtriſque
Quam potuit Natura pareis atque æthere in ipſo,
Vnde meant animæ mortalia corpora ſumant,
Adſtrinxit ſimileis occulto fœdere menteis.
Ecquid te noſtri conſumit mutua cura?
Ecquid ſcripta tibi veniunt hæc grata legenti?
Mi certe fortunæ inter nil munera magna
Gratius eſſe queat præſertim cernere poſtquam
Non datur. & dulces coram variare loquelas,
Quam ſi picta tua veniat mihi littera dextra.
Inuida quid Fortuna duos diſiungis amantes?
Quantum erat vt ſineres iungi nos ædibus iiſdem,
Aut hoc ſi nimium eſt claudi nos mœnibus iiſdem?
Tunc non vlla dies ſine te mihi Caſpar abiret,
Tunc reſideis tecum reuocarem ad carmina Muſas,
Quæ nunc me fugiunt auerſanturque vocantem.
At certe memini cum mecum frater vterque
Heic ageret; Phœbumque patrem totumque ſororum
Ad nos ſponte chorum deſerto Helicone venire,
Et canere ad citharam, & facileis ductare choreas?
Credo equidem ſocios ſi eſſe coniungere cantus

Effugiunt ſolos; quid enim ſine teſte ſuaue eſt?
Te te autem ante alios teſtem ſociumq; perennem
Optarim, te authore meos compungere verſus,
Ni placeant te authore alios vulgare per orbem,
Iudicioq; tuo noſtræ primordia famæ
Quærere, vel tacitis noſmet damnare tenebris.
Non eget te luſus noſtros. neq; ſeria noſtra
Celarim, non quos celari iuſſit amores
Ipſa Venus, Veneriſque puer; nam ſæpe ſodali
Quo pereas in amore, aut mœſto pectore clauſum
Quid voluas aperire iuuat, lenitque dolorem..
Contra, vt tectius omne malum ſic durius angit.
Ignis non aliter Sicula concluſus in Æthna
Sæuit, perque ſinus curuos. cauaque antra remugit
Feruidus, inde leui emiſſus per inane volatu
Tollitur, & tepidæ pars fit ſpirabilis auræ.
Sed quid vota autem diſpargimus irrita ventis?
Viſum aliter ſuperis, neque tam fœlicia Parcæ
Fata mihi nérunt, vt nos vrbs vna teneret.
At breue ſeiungit ſpacium, quod ſæpe licebit
Carpere equo celeri, curru placidaue carina.
Interea noſtras implebit epiſtola partes,
Alterniſq; viis mandata alterna faceſſet.

Ad eundem.

Quam gratum teneræ munus roſa verna puellæ
Præcipue chari lecta manu pueri;
Tam gratæ nobis dulces ante omnia Muſæ,
Præcipue à charo lumine ſi qua venit.
Vt modo quæ mandatæ mihi tua Schete ferebat,
Schete animi requies dimidiumque mei.
Illa nigra potuit triſti de pectore nube
Diſcuſſa, lucem reddere meque mihi,
Et pene immemorem tanti facere vna doloris,
A chari fratris qui mihi morte manet,

Æternu

Æternumque (fides & amor voluêre) manebit,
Spiritus hos artus donec & aura reget.
Vſque adeo inſeditque animæ; ſubiitq; medullas
Ah dolor ah grauior mors mihi morte mea.
Ladeos inter qualis concordia fratres,
Quanta fides ollis mutua, quantus amor;
Talis mî tecum nuper concordia frater,
Tantæ fides nobis mutua, tantus amor.
Poſtque tuos obitus amor idem, eademq; manebit
Poſtque tuos obitus intemerata fides.
Quam mihi ſi liceat translata morte probare,
Non cupiam alternas ire redire vias.
Sed quo tranſuorſum pietas ſæuique dolores
Ducitis? hæc Scheto littera ſcripta fuit.
Indignum lætam frontem illius atque ſerena
Externi luctus lumina nube tegi
Quin agimus miſſo potius pro munere grateis,
Optato tantum munere, tamque diu?
Audieram nomen (quis enim non audiit illud?)
Et fuerant Vidæ carmina lecta mihi;
Et quibus ille rudem ad Muſas deducit alumnum,
Demonſtrans notam ſaxa per alta viam,
Et quibus aduerſos in ludicra prælia ducit
Milite magnanimos cum bicolore duces:
Legimus & quis ſit bombyci cultus habendo,
Doctum & Virginibus gratum opus Auſoniis;
Et funus Danali, & paſtorum legimus igneis,
Pluraq; diuino carmina digna viro.
Interea noſtras rumor peruenit ad aures
Fœlicem Italiam cernere maius opus,
Chriſtiada omnipotentis quod de nomine Chriſti
Dixit, & æternam texuit hiſtoriam.
Haud aliter quondam poſt paſcua rura, gregeſque
Virgilius Phrygij venit ad arma ducis.
Ex illo; deſiderio ſtudioque videndi

Tantum opus,exarſit mens animuſque mihi;
Non ſecus ac iuuenis formoſæ virginis ora
Artifici vidit cum ſimulata manu,
Cum qua ſpes illi tæda eſt oblata iugalis
Ardet ſpeſque animo non capit ipſe ſuas.
Et meliora animo naturæ muneræ voluit,
Quam liquidus docta quod dedit arte color.
Illum ad ſperatos ſi quis deducat amores,
Oraque det dominæ cernere viua ſuæ;
Et dulceis riſus.& blanda mobilitate
Lumina,Apellea non imitanda manu.
Tum coram ſuaueis haurire & reddere voces,
Non illi vitam debeat atque animam?
At non grata minus nobis tua munera Caſpar,
Chriſtias Iliaca non minor hiſtoria.
Illam auidis iamdudum oculis atque auribus hauſi,
Illa tui æternum pignus amoris erit.
Donari atque vtinam ſimili mihi munere poſſes,
Non ſinerem hoc tabulis nomen ineſſe tuis.
Interea ſparſas lugubri mœſta cupreſſa
Ad te noſtra venit Muſæ reuincta comas;
Vt modo fraternæ defleuit funera mortis;
Heu mihi quam mallem mittere læta magis,
Non ſinit at noſtri ſeries triſtiſſima fati,
Quæ ſecum Muſas ingeniumque rapit.
Vt quondam celſa fontem ſub rupe fluentem
Lenimen longæ difficiliſque viæ,
Si circumpoſitis corrumpat dira venenis
Inuidia.exigua qua ſalit humor aquæ;
Diſtillat virus,labenteſque inficit vndas,
Et late triſtem ſpargit amaritiem.
Te leuius tua fata vrgent,ducuntque ſequentem,
Et cura à Muſis diſtinet vtilior.
Nec tamen aſſidue merces Ioue natus amico
Lucroſas curat numine Mercurius;

Sæpe lyram digitis ſua prima inuenta retractat,
Et medius Nymphis aſſidet Aoniis.
Sæpe ferens patris orator mandata per auras
Alatis liquidum carpit iter pedibus.
Proſperet ille tuas pacata per æquora merces,
Otiaque alterna det tibi blanda mora.
Vt mea ſæpæ tuæ veniant ad limina Muſæ,
Solamen noſtri delitiæque animi.

Ad Vilelmum Hanetonium.

Ecquid vbi aſpecta eſt ignotæ littera dextræ
Dum cuius poſſit eſſe Vilelme putas;
Ipſe inter reliquos occurri forſan amicos,
An memorem nouitas non ſinit eſſe mei?
Illa eadem ſenſu te titillaſſe recenti
Debuit, atque aliis præripuiſſe locum.
Nam vixdum pleno nunc Cynthia fulgurat orbe,
Quæ nos conſpexit iungere prima manus;
Occurri certe, niſi me nunc omnia fallunt;
Quæque prius de te nuncia fama tulit.
Et quæ tunc præſens oculis atque auribus hauſi,
Quæ me nulla quidem fallere poſſe putem;
Candida mens, come ingenium, mellitaque verba,
Et pactum ſanctæ fœdus amicitiæ.
Clauſa tamen ſeu te monefecit epiſtola noſtri,
Seu primum es viſo nomine commonitus;
Me raro interea noctis, nulloque diei
Momento immemorem crede fuiſſe tui.
Huius erunt teſtes Villanius & Sucquetus,
Charus vterque tibi, charus vterque mihi.
Illius, at quæ nunc adfert tibi Muſa ſalutem
Sola mei thalami conſcia, teſtis erit.
Quæ tibi nunc noſtra gratatum nomine pergit,
Quod fati exieris ſæua peracta tui.
Hei mihi, quæ taleis narrabat epiſtola caſus,

Quam mihi ſollicitis auribus hauſta fuit.
Hic animus tecum rapida fluitabat in vnda.
Et timuit tecum fata ſuprema pati.
Anxius à cauda tecum pendebat equina,
Enauit tecum,& redditus ipſe ſibi eſt.
Quod niſi,quam nobis legeret Villanius iſta,
Saluum dixiſſet te prius,occideram.
Gratia ſit nymphis vitreis quæ ſedibus omnes
Emerſæ,lapſo ſuppoſuere manus.
Gratia equi dominis,quiq; eſt modo, quique fuerunt,
Non quod nutrierunt tanta pericla tibi,
Sed quod quæ talem mihi poſt ſeruaret amicum
Optima non ferro cauda reſecta fuit.
Gratia ſed Diuûm inprimis hominumque parenti,
Cui parent tellus,ſidera,flamma,fretum.
Hic te ſeruare incolumen maioribus actis,
Et patriæ voluit & ſupereſſe mihi.
Cautior at poſthac fugias quæcunque pericla,
Et ſaluum voluit quem Deus,eſſe velis.

Satyra vna.

Qui fieri credam cadat vt cùm meſſis vbiq;
Magna poëtarum qui fanda nefandaq; vulgant,
Nemo tamen ſatyra in mores inquirat,& acta,
Nilne adeo carptu dignum eſt:aut denique riſu?
Cum viuat,ſcribat,vulgetque & plura minatus
Edere,vicinas terrore impleuerit vrbes
Bubalus,antiquis metuentes manibus vrbeis
Auriculiſque ſuis,alio ne protinus ore
Inuitum audirent,& non ſua verba loquentem
Eloquij autorem Marcum,normamque Latini,
Barbaraque incompto ducentem carmina verſu
Virgilium infandis demum poſt multa lituris
Secuit deformeis ambos,dextraque petitos
Sacrileg ;& nemo,ô mores,ô ſæcula,clamat?

Interea

Interea ſcelerata animis audacia creſcit,
Et monſtro placet ille ſuo ſibi, quantum alieno
Sed meliore ſuis, recitato carmine turget
Vulpius, alterius mutato nomine laudes
Sollicitus circum iactato lumine captans
Horum vtrum ſani minus inſanire putemus?
Simia pacta ſuis à venatore leone
Securam catulis vitam quo noſceret illos,
Nulla, inquit, ſylua ſoboles formoſior omni eſt.
Ille autem eſuriens primos vt forſan in illos
Inciderat, pacti memor hæſit. parcere vultus
Coniectura iubet, ſimilis per cuncta parenti,
Matris verba vetant agnoſcere, pactaque ſoluunt
Commune eſt vitium vt placeat ſua ſponſa cuique.
Illa igitur cuicunque nigranti fœda colore
Contigerit, merito illi candida nulla placebit.
At caret hoc vitio communi Vulpius vnus
Qui meliora ſuis aliena agnoſcit, ab illis
Quam propriis, laudes malens plauſumq; mereri.
Vt Getuli aſinus contectus pelle leonis
Quadrupedes inter primos captabat honores,
Et latuit. niſi quas extantes turpiter aures
Prodiderant dominum riſum pro laude ferentem.
Fœlices quorum Nemeſis mendacia velat;
At contra miſeri diua qui vindici ludunt,
Nuper vt ignotos curru cum Vulpius idem
Vectores inter magnam veheretur ad vrbem,
Quam cunctis notam populis habitabilis orbis
Externa ditat Scaldis parce accola merce,
Vt tota iam pene via ſua facta ſuamque
Heroum eductam narrarat ſanguine ſtirpem,
Se vatem & ſacri conſultum Iuris, opemque
Afflictis bene ferre reis, ſe noſſe quid aſtra,
Quid Phœbus, variaq; minetur imagine Luna,
Metiri mundum poſſe, & ſuſpendere charta,

Pluraque quæ dicturus erat, niſi tam cito ad vrbem
Ventum eſſet. ſtreperetque rota pulſata volanti
Strata ſilex, finem imponens, verbiſque viæque
Heîc quidam, ſiue admirans, ſeu (credere vt eſt par)
Irridens, quæſo nobis dic optime vates
Inquit, in hoſpitium quodnam te nocte receptes?
Nanque ſatur nondum doctis ſermonibus ibo
Quo me cunque trahes, contra cui talibus ille;
Haud equidem, patria quanquam diuerſus ab ora
Vſque adeo hîc ignotus ago, vt conducta ſubire
Hoſpitia, ignoto aut cogar ſuccedere tecto.
Eſt mihi, ſitque precor, per totam plurimus vrbem
Hoſpes: primorumque addit multa ordine longo
Nomina fallentur cauſa tamen vnius omneis,
Quærendns licet ille mihi ſit flumine menſo.
Cogit enim promiſſa fides, & dextra iuncta
Vrbis in aſpectu ripæ vlterioris in ora,
Arx antiqua iacet (nomen ſimul edidit arcis)
Hæc dabit hoſpitium, nuſquam neque lautius vnquam
Tractari memini, nec fallere ſuauius horas:
Ille autem toto fugit de pectore ſanguis,
Audiuit propriæ nomen cum ſcilicet arcis;
Intuituſque virum, ſecum non pauca volutat.
Ante oculos coniux forma atque ætate virenti
Sola relicta domi volat, atque incognitus hoſpes,
Ipſe etiam inſignis forma, viridique iuuenta.
Impatiens tandem; venies gratiſſimus, à me
Si mandata feres, nam ſic præcepimus, inquit.
Vulpius hæc contra, nondum ruber ora pudore:
Nimirum heîc notus gratuſque haud me minus ipſo es
Qui ſic præcipias, notus ſic rettulit ille,
Vt nemo melius, bis ſeptima iam redit æſtas:
Cum me cuſtodem agnouit, noſcatque præcamur,
Arx hæc quam petere hoſpitij te lege ferebas,
Nec tamen heîc vnquam memini te cernere, nec tu

Noſſe

Noſſe videre virum, emenſo quem flumine viſis,
Tam primum dubia viderunt mente pauentem
Victores, pulſum reuocare per ora pudorem
Mox tamen haud motus, vel tu (quod non reor) inquit
Faleris, aut arcis certe me nomina fallunt,
Atque aliquã eſt vicina túæ quo tendimus arci,
(Nec vicina tamen ſtabât ter millibus vlla)
Cum dictoque abiit, pariter fugiente pudore.

In obitum Ioannis Secundi fratris.

Quis luctus lachrymæve, aut quæ lamenta dolori
Suficiant noſtro? nunc claro pectora planctu
Irrequieta ſonent. nunc fœmineo ſingultu
Vrbem orbemque implere iuuat. ſi forte leuetur
Immenſus dolor, & mens debacchata reſidet.
O maria, ô terra, ô quod circuit omnia cœlum
O crudele nefas, ô ſæui iniuria fati,
Naturæque vices inuerſæ, ô plurima Diuûm
Inuidia. ô quondam mea maxima gaudia frater,
Nunc dolor. afflictoque niger ſub pectore luctus.
Quam mallem has lachrymas, hos te chariſſime queſtus
Impendiſſe meis meliori carmine fatis.
Hæccine quæ nuper de te ſperare iubebas?
Hiſne celer reditus tua quem mihi littera pacta eſt
Idibus his ad me Bruxellæ mœnia linquens
Quam dederas? nondum ecce nouæ venere Calendæ,
Aduentumque tui ſubito mihi fama miniſtri
Nuntiat; extemplo circum præcordia ſanguis
Horruit, & manifeſta mali præſagia tanti
Mens perculſa dedit Sic ad præſepia nota
Turbatus ſonipes, domino ſeſſore relicto
Accurrit, caſuque domum conturbat acerbo,
Illum autem in ſyluis immitis turba latronum
Infelicem aura ſpoliatum animaque reliquit,
Incautumve palus ignoto vortice ſorpſit.

Flent vxor, natique, incertaque funera lugent,
Felices illi præ me, cui certa malorum
Stat ratio, veraxque nimis cui nuntius aures
Læſit, & æterno damnauit lumina fletu.
Ergo procul dulci patria & natalibus aruis
Sic germane iaces? at diui vicus Amandi
Extremos hauſit gemitus morientis, & ora
Hyblæo nuper clauſit manantia melle?
Et terra texit, quarta quem viderat ante
Viuentem validumque die: nec viderat ante
Quam fato cum nunc illuc vrgente venires?
Quid nunc Heſperiam obſtanteis fugiſſe per Alpes
Profuit, & patriam terraque marique petiſſe?
Vt noſtras interque manus atque oſcula nota
Longinqui ferres leuius faſtidia morbi,
Aut melius certe ac patientius expirares?
Inuidit fortuna necis ſolatia, & ægro
Deſperatam animam charos vix inter amicos
Ducenti placidam mortem indignatæ negauit,
Vt prope ſanatum ſubitò crudelius inter
Ignotaſque manus extingueret, extinctumque
Externa tegeret tellure, nec optima mater
Circumfuſa ſui corpus mœſtiſſima nati
Oſcula non iteranda daret, gemituſque ſupremos
Ore ſuo legeretque animam morientis ab ore,
Obtegeretque extrema oculos in morte natanteis,
Ne ſoror abſciſſos aut hæc aut illa capillos
Cumque thymo molli, cum purpureis hyacinthis,
Rore maris, violiſque & odoræ germine myrthi
Munera ſumma tuo iniiceret deuota ſepulchro.
Ne fratres mœſti, atque horum mœſtiſſimus ipſe,
Vltima pallidulis mandata excerpere labris
Supremumque vale coniunctis dicere dextris
Poſſemus; mutam neu defleremus ad vrnam
Compoſitum, & magna maneis ter voce vocantes
Docto-

Doctorum lachrymis circum ſtillante corona,
Et noſtras ſingultu interrumpente querelas,
Iremus præclara tuæ per facta iuuentæ;
Dulcibus vt Muſis tenero deuinctus ab æuo
Cum bis quintus adhuc paruo decurreret annus,
Iam tunc imperio cantabas docta magiſtri
Carmina, ſic illi tamen haud vulganda per orbem.
Tunc ſpes nata tuis amplæ certiſſima frugis
Non aliter. quam cum tenera denſiſſima in herba
Stat ſeges, & tectam viridi velamine terram
Eripit ex oculis. læti per rura coloni
Dona ferunt diuis. & ſpe paſcuntur opima,
Horreaque extendunt venturæ ampliſſima meſſi.
Atque vtinam non horum aliquis ſua dona repoſcat
Ingratos diuos, miſta ſi grandine turbo,
Aut niger albenteis contriuerit imber ariſtas,
Et latè diteis opibus ſpoliauerit agros,
Relliquias tempeſtatis, raroſque maniplos
Cum lachrymis gens mœſta legat, lectoſque vacantis
Exigua late tecti ſub parte reponat
Sic obtrita tui nobis ſpes maxima, frater,
Ingenii. ſic pauca pia nunc fragmina dextra
Colligimus, ſeclis tamen haud ſpernenda futuris.
Ni me fallit amor, niſi nil præſagia vatum,
Nil fidei ſacer ardor habet, tua Iulia viuet
Æternum. viuent formoſæ blanda Neæræ
Baſia. diuerſique alii quos ludis amores,
Dilecti viuent ſolatia blanda ſodaleis
Siue tuis celebrati Elegis, ſeu littera notos
Quos tua per geminos faciet diſtincta libellos.
Odæ Pyndaricæ viuent imitamina chordæ,
Et ſalibus conſperſa ſuis Epigrammata parua,
Quin ſua defuncti per te poſt funera viuent,
Queis tumulos pius, & tumulis pia verba dediſti,
Quæ legat & ſanctos maneis ventura ſalutet

Poſteritas, ſimilique optet noteſcere vate.
Orphea perpetuum Lycidas, patrem Orphea vatum
Coniuge mœrentem rapta canet, aurea ſemper
Aurato celſa in ſolio Regina ſedebit
Sola potens rerum domitrixque Pecunia fati,
Æternum ſyluæque tuæ, & tua fama virebunt.
Nulla dies vnquam tales plaga nulla, labores
Neſciet artificeſque manus. & cæla Poëtæ,
Iulia queis viuo formoſa in marmore ſpirat;
Et formoſa Neæra, atque altera tertius ignis,
Et chari fratrum vultus, charique parentis.
Oraque amicorum varia, & tua maxime Cæſar
Nunquam ſculpta alia melius ſimulata ve dextra.
Quid memorem, argilla ſolitus quos ducere ab vda
Viuentes hominum vultus, vultuſque Deorum?
Quæ cuncta aſpiciens, & nomina nota Secundi
Poſteritas ſtudioſa legens, mirabitur olim
Phidiacaſque manus, facundique ora Properti,
Et tantam prima ſpem præſecuiſſe iuuenta,
Claudenti primum nonæ trieteridis annum.
Quid referam, merita iuuenilia tempora lauru
Vrbe tua Biturix dextra præcincta verenda
Alciati magni, ſanctarum inſignia legum?
Quæ nunc quid proſunt? quid tot volitaſſe per vrbes?
Quid pietas tibi mitis heri? quo celſa Toleti
Præſule Diis grato fumant altaria thure,
Quem dominum dudum ſuſpirat maxima Roma?
Ille tibi, arcanaſque notas, arcanaque ſcripta
Credidit atque tua gauiſus ſcribere dextra eſt
Magnanimos Latii ad Proceres, dominæque potentem
Paulum vrbis dominum. Quin & te Cæſaris arma
Inſtructamque ſequi iuſſit per cœrula claſſem
Cum Mytilenæo, Libycas qui inſederat oras.
Prædoni nuper bellum exitiumque pararet,
Pœnorumque in auita reponere regna Tyrannum
Expul-

Expulſum vltro iret mundi pacator, vt eſſet
Victuro præſens qui poſſet carmine bella
Tantaque magnanimi deſcribere Cæſaris acta.
Deinde vti victorem terraque marique ſecutus
Flauentem ad Tybrim, magnæque palatia Romæ
Pontifici ſummo ſummos orator honores
Nomine grarareris heri. triplicemque coronam?
Obſtitit atra lues & diri iniuria morbi
E mediaque via veſtigia vertere retro
Compulit & patrias inuitum quærere ſedes
Hei c illic ſubſiſtentem, inualidumque potenti
Cedentem morbo. tandem tenuiſſima venit
Ad nos vmbra tui; ſic te chariſſime rerum
Aſpicimus dixi, lachrymis amplexus obortis,
Lætitiamque inter dubius mœſtumque dolorem,
Et dudum ipſe meæ damnans præſagia mentis
Hei mihi non fruſtra, quid enim patrii aëris hauſtu
Profuit excuſſiſſe refecto è corpore morbum?
Relliquiæ pulſi ſubito ſi funere morbi
Sternere debebant firmatam penè ſalutem?
Quid precibus noſtris fractæque ætate parentis
Conceſſiſſe iuuat patriis ne rurſus ab oris
Cedens, morbiferis ambuſtum ſolibus orbem
Taueræque tui peteres cupidiſſimus aulam,
Sed patrios intra fineis cum præſule ſancto
Traiecti cui ceſſit apex & maxima templa
Conditione ageres ſimili, ſed non diuturna.
Nam ſummos paulo ante dies ad Cæſaris aulam
(Qui tunc pacata Tyriæ Carthaginis ora
Luſtrabat Latias populis gratantibus vrbes)
Accerſitum vltro Pernoti littera venit.
(Pernoti. ſine quo magnus nil Marte togave
Cæſar agit. dudum Heſperia cui notus in ora es
Ingenio quantum, dextra, linguaque valeres)
Cæſaris vt ſignata manu quæcunque Latino

Litte-

Littera ferretur latum ſermone per orbem
Ingenii illa tui dextræque opus eſſet, & oris.
Fata retraxerunt iter importuna parantem,
Inque alias egêre vias. nemo vnde reuerti
Ingreſſus potuit ſemel, infandoque ſopore
Heu dulceis oculos & doctæ murmura linguæ
Damnarunt doctaſque manus crudelia fata,
O crudelia fata, & vos (ſi dicere fas eſt)
Crudeles diui, qui fatis cuncta licere
Conceſſumque homini naturæ legibus æuum
Florenti ſinitis præcidere ſæpe iuuenta
Æternum ô mihi frater aue; te plorat ademptum
Vna omnis turbata cohors ſtudioſa, virique
Artifices plorat ſenio confectaque luctu
Mater, & in miſeram partem germana doloris
Terna venit, ternique, tibi fidiſſima quondam
Pectora, poſtque obitum fidiſſima pectora fratres.
E quibus hic, primis tecum qui vixit ab annis,
Et penè æquæuam tam longum tramite vitam,
Quæ ſupereſt in vita, fides pietaſque ſinetis.
Produxit ſimili vitæ nunc parte carebit
Dimidia meliore ſuæ dum viuere partem,
Quæ ſupereſt in vita, fides pietaſque ſinetis.

CORNELII MARTINII ANTVERPII.

In Doctoratum Ioan. Mylii.

IAm ſtragem acerbam dat populis, Dea,
Vicoſque magnos ſternit & oppida
Immanis inferûm ſatelles
Illa Hecates famula vna peſtis.

Porthme-

Porthmeuſque cymbæ pertimuit ſuæ,
Vmbriſque tot iam ſe eſſe parem negat.
Vicarios Plutona poſcunt
Æacus & Rhadamanthus atrox
Minoſque, ſemiſſem ſibi Manium
Ni iniudicata lite relinquier
Malit, vel illibata Auerni
Iura leues temerare ventos.
O quæ beatas incolis inſulas,
Regina vitæ, geminea sanitas
Seu te pater primus creauit
Coniugio generoſa primo,
Cum magnus æther coniugis in ſinum
Lætæ maritus fluxit. & illici
Conſertus intimas pererrare
Omnis iit penitus cauernas:
Mundus creandi diſceret vt vias,
Pulchros ſtupeſcens vndique progredi
Fœtus, nouellulaſque vitas
Lacte mero aut ſaliente riuo
Percellere vnà te duce; ſeu tibi
Genus parentum eſt altius. & Chaos
Te nouit antiquum, priuſquam
Semina terræ, animæ mariſque
Et lucidi ignis pax melior tamen
Diſcors, ligaſſet, diſſociabili
Coniunctione & vſque amicas
Eſſe inimicitias iuberet.
Quæcunque nata es tandem ab origine
Præſens ſalutem ſiſtere ſupplici,
Ades benigniore vultu,
Nec patere vt tua diua regna
Excetra vaſtet exitiabilis,
Tuamque meſſem demetat Eumenis:
Caris vt incidens ariſtis

Flamma

Flamma ruit furibunda, præceps
Quam trudit Eurus, pabula ſuggerens
Quacunque campi ſe ſpatia explicant,
Et culta honoribus ſuperba
Igne nouo peritura monſtrant.
Audimur? an me fallit amabilis
Spés, heu timori obnoxia ſpes nimis!
Audimur, appropinquat euoë
Certa ſalus, comiteſque ducit
Quotquot beatis repperit inſulis;
Vitam ſerenam, lætitiam integram,
Ludoſque molles, & remiſſum
Curâ animum penitus ſolutâ.
Quin Æſculapi bis duo lumina
Accingit, hoſtem quæ ſibi poſtulant
Eccilla iamdudum coronam
Dum capiunt meritis paratam.
Quos inter vnum te tueor libens
Myli, patrimæ cura viraginis
O corculum Phœbi, ſororum
Flos Aganippidum, & Hippocrenes.
Bonum hercle factum: ſic decuit diu
Cui tota mens ſe immerſerat intima
Doctrinæ abyſſo, vile quæ nil
Nil humile vnquam agitârat olim.
Sed quam iuuarat, quo melius nihil
Natura finxit, tanti operis parens
Cœlum intueri, & vſque ſolis
Magno animo penetrare currum.
Quam deinde ſacro clauſa ſilentio
Arcana veſtæ irrumpere, & abditis
Ortuſque deceſſuſque rerum
Perpetuo inuigilare cauſis.
Quæ vis ſit herbis, quæ lapidum indoles
Seruari, & almo quicquid habet ſinu

Quod prodiga benignitate
Magna parens tibi terra ſponte
Oſtendit omne, vt diuitiis potens
Illiſque pollens viribus, acriter
Inſurgeres contagiorum
Contra acies nimium valentes.
Has quando tali diſiicis impetu,
Vt te ſtupeſcat ſacra Hygieia,
Quid amplius vel gratulemur
Solliciti aut tibi comprecemur?
Nomen ſuperbum; purpura; ſericum
Aurumve non me commoueant, tua
Virtus Myli & doctrina ſollers
Me mihi ſurripuere pridem.

LVDOVICI MAZVRII NERVI.

Ad Carolum Lotharingium Cardin.

CArole, qui ſerie longa nomenque genuſque
Regum alto clarus de ſanguine ducis auorum,
Sextus ab indigno profugum (ſic fata ferebant)
Me paſſim exilio, commoti ob Numinis iram,
Annus agit. neque præſentem aut optata leuauit
Lux animum, aut membris nox attulit vlla quietem.
Longa ſed immeritum non æqui iniuria caſus
Terraque, incertoque mari, cœlique ruinis
Vſque ſequens premit: & toto vix orbe relictam
Erranti latè tribuit ſors inuida ſedem:
Qua comes, & tanti ſola heu mihi Muſa laboris
Conſcia, ſiſtat humo greſſum: ac miſerantibus agris
Mœſta canat facili conceptum voce dolorem:

Ni tua

Ni tua me, qua feſſa vagus veſtigia fixi,
Auſtraſia, & lucus frondens, & pinguia cultæ
Detineant amniſque ſacer, colleſque ſupini:
Ereptumque atro pacati turbine ſeruent.
At trepido cœci terrent horrore tumultus
Vndique: & armato ſtipatus milite Mauors
Cæde madet: furit enſe ferox: ac triſte minatur
Exitium ſummas euertens funditus arces.
Sic grauis immenſum multis Latona per orbem
Acta malis, vtero geſtans duo numina, duros
Pertulit (infandum) caſus: omniſque negauit
Terra locum, Dea defectos vbi poneret artus:
Forte natans alto donec leuis æquore Delos
Errantem accepit. correpta doloribus illa,
Dum parit inuita prolem Iunone gemellam,
Neptunum & ventos audit tranſuerſa frementes.
Inſula prærupto circum vaga gurgite fertur.
Haud ſecus innumeris agitatum erroribus vrget,
Et quatit ingeminans ſtridentibus acta procellis
Tempeſtas: ac latè ingens circum ingruit horror.
Quas non interea clades, quos vndique luctus,
Terroreſque nouos quæ non ego funera vidi?
Nam primum vt Regem. cœlo quem ſumma locarent
Inuidere Deum deſertis numina terris
Franciſcum tanto ſtupuit perterrita caſu
Gallia: & attonitæ cum vatibus ardua ſanctis
Saxa per, Aonides paſſis erraſſe feruntur
Crinibus ignotoſque fugam tenuiſſe per agros.
Quarum ſacra ferens. animo mihi conſcius æqui,
At vigili inuidia & fatis agitatus iniquis,
Ipſe lares primum patrios. & Gallica liqui
Arua procul, dulcem Auſtraſiam ſedeſque negatas.
Hinc Vogeſi rupes, & quà ſe vallibus imis
Gens ad nubiferas Heluetia porrigit Alpes,
Et Ligurum curſu populos, & Hetruſca peragrans

Littora, Trinacriamque, & Parthenopeïa regna,
Auſonij flauum conſedi ad Tybridis amnem.
Hic mihi dum grauibus miſcentur ſola querelis
Antra, nemus, colles, & muſco ſtagna virenti
Obſita cumque feris ſaltus, atque inuia luſtra,
Bis ſeptem exactis alter iam menſibus annus
Inceſſit, nec dum optatæ ſpes vlla ſalutis.
Scilicet auxerunt altum geminata dolorem
Tempora, continuò magnum quibus Orphea cantu
Amiſſæ caſum Eurydices, & ſæua querentem
Fata Deum, gelidis olim audiuere ſub antris
Aeriæ rupes, & Strymonis vnda vadoſi.
Ecce autem triplici fulgens incana corona
Temporalongæuus Diuum qui templa ſacerdos
Incoluit, fato concedit Paulus, & omnes
Vndique purpureo velati corpus amictu
Conueniunt fratres: hinc ſacra cœtus in æde
Funera diuino celebrat ſuprema parenti:
Inde ſacerdotem, ſenior qui limina ſeruet
Celſa Deûm vates, incendatque ignibus aras,
Præficit aſſiduum templis, altiſque locatum
Sedibus immenſo chorus admiratur honore.
Quos inter medius proceres, & gloria ſancti
Prima nites, & pars incedis magna ſenatus.
Ipſe quoq; Auſtraſia patruus de ſtirpe Renati
Filius, Aſſyrio ſplendet cui murice veſtis,
Seſe infert Ianus medijs alteque decoram
Cæſariem, & lætos oculis oſtentat honores.
Ianus qui quondam, incolumis dum vita manebat,
Per medias Gallorum vrbes, & Regia tecta,
Se tulit ingenti comitem ſpectabilis heros
Franciſco, fixitque pari veſtigia greſſu.
Ille, vbi funeribus ſumma ad delubra peractis
Extinctæ ſiluere faces, & ſancta Deorum
Sorte nouus ducta datus eſt ad limina cuſtos,

Impiger ad patrios curſu remeare penates
Contendens, alta ſecum me protinus vrbe
Cunctantem ſtudet ad lætos abducere fines.
Exanimemque metu neque adhuc ingentibus auſ
Principis illæſi non me ſubmittere iuſſis,
Firmat, & inſonti placandam numinis iram
Promittit, certamque benigno à Rege ſalutem.
Namque ſuis illum precibus, noua munera, pacem
Quam ſupplex reduci parat exorare, daturum
Sperat. ita admonitu præſentem hortatur amico,
Quem prius & ſcriptis abſentem lenibus heros
Optimus, & vero ſolatus amore fuiſſet:
Immenſo huncardore ducem ſequor, atq; niuoſas
Frigora quas validis agitant aquilonibus Alpes
Emenſi, patriæ ventum eſt vt gentis ad oras,
Qua longè placidus curſu freta lata petenti
Se Rhodano confundit Arar, veſtigia læti
Ponimus: hic grauior confeſtim nuntius aures
Vulnerat, indigno referens vt funere, Iani
Claudius occiderit frater fortiſſimus olim
Heroûm: cui tè genitrix Antonia Regum
Sanguis, & antiqua ductas à ſtirpe ſorores,
Totq; tuos enixa tulit, ſua pignora fratres.
Quorum quid memorem laudes. & fortia facta?
Inſtructæ horreſcunt acies duo fulmina belli
Franciſcos: hunc terreſtri fera marte gerentem
Prælia ſeu dux acer equis in ſæua furentum
Arma ruit, pedes aduerſum ſeu fertur in hoſtem.
Æratas illum rigida in certamina claſſes
Per medium, remis ſtridentibus, æquor agentem,
Præclarum aduerſo fulget cui pectore belli
Inſigne, egregioque nitet decus ore paternum:
Sublimem pietas Ludouicum inſignis ad aſtra
Tollit, qui pura Diuum prece numina placat,
Et ſupplex meritos aris incendit honores.

Magn

gnanimi nomen referens animoſq; parentis
udius. hic vbi cum duris horrenda Sueuis
vidus audaci committit prælia dextra,
furens, equitum medio dux agmine fertur
us, ac ſternit denſos acerrimus hoſtes.
autem à ſummo deuexi vertice montis,
nemus inſidias vmbra occultabat opaca,
armata procul gens impete barbara vaſto
cipitat: totos & equis & milite campos
mplentes latè, veluti quum ſpumeus omnem
nit agrum, & rapido defertur flumine torrens,
vbi ſe quàm multa iugum tegit omne, reſoluit
a Noto, ſonitumque ciet per ſaxa frementem.
eu inuicta doli premitur molimine virtus.
a per dumos acies perq; arua ruentum
genti numero, & circum obruta funditur armis.
ſuper comitum. non æquo Marte, cruentam
ectus ſtragem, ſæuo dux vulnere corpus
cius ora lacer, fœdatus ſanguine crinem,
procul (horrendum) rapitur, captiuus & hoſti
ſpolia ac Scythiæ immanes aufertur ad oras.
nniſa ducum clades, ô dira madentem
adeo maculans generoſo ſanguine terram.
c Fabij quondam Cremeræ diffuſa rapacis
vada pugnantes, multiſq; in millibus acri
rum inuadentes belli certamine Martem,
yrrhena cecidere manu, ſed fama per æuum
rat & inuita ſtat gloria morte ſuperſtes.
ec minus & qui ipſa de ſtirpe Renatus auitæ
ominis eſt hæres, primo vix flore iuuenta,
ec dubia ſignatus adhuc lanugine malas,
procul in medium fert imperterritus agmen.
quantum (ſuperet iuueni modò vita Renato)
anguinis effundet pubis cædem vltus acerbam
miſſæ, & ferro captiuum vindice fratrem!

Hic ego nec merita quas tollit laude ſorores
Fama vigil, ſileam. Ludouicæ (vt dura tulit ſors)
Florentem rapuit mors immatura iuuentam:
Cui domus antiquum dederat Chimeia nomen.
Æternum ſed enim toto clariſſimus orbe
Viuit honos: & quem decuit ſeruare pudorem,
Nunc ipſa ſequitur manes in morte ſepultos.
Stant aris aliæ vigiles, & numina circum
Sacra canunt, onerantq; ardentibus æthera votis.
Plurimus his nitet ore decor, virtutis & alto
Corde pium ſeruant, & virginitatis amorem.
Te Maria extremo penitus Regina repoſtæ
Occeano gentis, magno ſummiſſus honore
Commemoro. quàm ſæpe altum mirata per æquor
Ducentem Tethys acies armiſq. potentem:
Cui freta deuexo iam ſole tepentia latè,
Oræ cui dulces regnantur, & vltima Thule.
Et modò ſecura gentes in pace quietas
Illa regit. natæ, ſuperat quæ ſola parenti,
Connubia expectans, iuuenem cui læta iugali
Delphinum ſociare parat Saturnia vinclo:
Iamq; faces incendit hymen: his Carole fatis
Amiſſi mortem ſolare parentis iniquam
Quem ſimul ac diro ſublatum funere Ianus
Audijt, attonitus caſu, lucemque peroſus
Ingemuit grauis oſſa dolor labefacta peredit:
Altaque turbarunt inſomnes pectora curæ.
Protinus improuiſa ruens, extrema gementem
Deijcit, exanimeſq; viri mors occupat artus.
At chorus Aonidum flentes, heu flumine paſſos
Impleuere ſinus: indulſit mœſta dolori
Gallia, & Auſoniæ gentes, clarique nepotes.
Hic miſer amiſſo certæ ductore ſalutis
Quid facerem? quo me, nondum mihi Rege timenti
Pacato ferrem? aut quæ me fortuna maneret?

Monti-

Montibus & ſyluis errans, homineſq; Deoſq;
Incuſaui amens, & queſtubus omnia latè
Commoui: ſic Auſtraſia tellure potitus,
Arma inter, ſonituſq; tubarum. & ſtragis aceruos
Vitam ago: ſed iuncti quæ ſpes eſt fœderis olim
Ceſſurum poſita promittit caſſide Martem.
Hanc ſperare tuo liceat mihi munere pacem
Iaſonti: ſit fas hic viuere neutra ſequuto
Arma ducum. & Regis placatam agnoſcere mentem:
Cuius & aſſiduus caſtris ego miles in hoſtes
Arma tuli & melius feſta quæ pace geruntur,
Quantum opus eſt, animo ſeruaui cuncta fideli.
Nec me diuerſis addictum partibus, vllæ
Senſerunt gentes. acer ſeu prælia Mauors,
Miſcuit, optatam ſeu pax dedit ordine ſortem.
Cœlum ipſum, vltoreſq; Deos, & ſydera teſtor
Haud vnquam admiſſo læſum mihi crimine Regem.
Gallicus æterno gaudet gens Neruia ſanguis
Fœdere, nec partes alias aut extera caſtra,
Signaue quæ ſignis Gallorum aduerſa minantur
Suſtinuit malefida ſequi: ſed Regia geſtans
Arma. fero validas oſtendit pectore vires.
Quod te, ſi quis amor veræ pietatis amicam
Oro imploranti fer opem, vt quæ vita labores
Acta per innumeros, æquo iam numine partam,
Quod ſupereſt æui, peragat ſecura quietem.

Ad Ianum Bellaium Cardinalem.

Vix ego conſpectu nuper diuulſus abibam
Iane tuo mœrens, & equo referebar in vrbem:
Tuq; domum interea lætis, & Gallica longè
Paſſibus arua petens, Regis mandata ſequutus
Impiger Auſonij deſerta littoris ora,
Pergebas, iter aërias qua ducit in Alpes.
Ecce per vmbroſas valles, colleſque ſupinos

Proſpicio,& latè per deuia rura vagantes
Crinibus Aonidas paſſis: creſſam illa ſiniſtra
Barbiton,hæc citharam dextra plectrumve teneba
Nec grauis inceſſu chorus ipſe.nec vlla ſororum
Laurigera.ſolitum ſeruabat fronte nitorem.
Omnis at inſano fugiens errore virentes
Turba peragrabat ſaltus, gemitumque ciebat
Ingentem & miſero dumi plangore fremebant.
Quales in mediæ ſacri trieterica Bacchi
Phocidis excelſo quum Mœnades Orgia monte
Feſtinant. Thyrſiſque leues frondentibus auras
Cum clamore rotant in gyrum,& acuta repulſant
Tympana, concuſſoq; omnis tonat ære Cithero.
Vt procul attonito paſſim terrore furentes
Agnoui Muſas,adcurro, celerq; Dearum
Præcipitem vaſto longè ſequor impete curſum:
Nomine quamq; vocans & anhelum effundo ſub
Clamorem. Quæ cauſa fugæ? quæ cauſa timoris?
Quis furor,aut gemitus? quis vos agit error & vrg
State Deæ precor. ſtate: agnouere vocantem
Protinus, & preſſos curua ſub rupe Camœnæ
Continuere gradus.ac longo turba labore
Saucia,dumoſa tandem in conualle reſedit.
Vt vigil è ſummo pendentis vertice ſaxi
Quum viridi proſpexit oues in gramine paſtor
Turbatas agitante fera,totoq, trementes
Vellere,& exanimi ſata per dumoſque timore,
Perq; loca hoſtilem fugientes auia morſum
It citus, inclamatq; & per compendia præceps
Prærupto de monte ruit, tandemq; reductum
Cogit,& anguſto clauſum pecus occulit antro.
Haud ſecus horrentem gel dis in vallibus vmbram
Seruabant mœſtæ Aonides: quarum vna reſoluit
Sic alijs Erato diuina ſilentibus ora.
Quid miſeris animi ſupereſt? altoue dolori

Quis modus? aut verbis adeò quæ dulcibus ægras
Vel cantu lenire queant ſolatia mentes?
Delitias olim certo quas fœdere verus
Conciliarat amor, dederat quas conſcia virtus,
Æternum ſors immeritis indigna Camœnis
Eripuit, mœſtiſq; ſuos inuidit amores.
Innumeris dudum fati mors effera ſanctos
Caſibus, infandaque oppreſſit clade poëtas.
Et mala nos ipſis orbarunt funera tandem
Vatibus, aut illos demens, vt ſemper, iniqui
Nunc aliò profugos iniuria temporis egit.
Sic vbi ſerpentis lethali incauta veneno
Occidit Euridice, diroq; vt mœſtus in herba
Eurydicen Orpheus collapſam vulnere vidit:
Heu latè miſeris inconſolabilis altam
Vocibus impleuit Rhodopen, & in aëra magno
Nequicquam triſtes effudit amore querelas.
Hic quoque Tænarijs horrentem faucibus Orcum
Ingreſſus vacuas Erebi pallentis ad vmbras,
Et nigram ignoto deſcendit tramite noctem:
Threiciaq; gemens per inania regna profundos
Commouit cithara manes, ditemq; tremendum,
Cerberiaſq; nouis permulſit cantibus aures:
Agminaq; Eumenidum, trepidique Ixionis orbem,
Et fidibus rapidum tenuit Phlegetonta canoris.
Inde bis amiſſæ crudelia coniugis Orpheus
Fata querens (namque illa graui circumdata ſomno
Rurſus, & ora viro primum flectente relabens,
Cœrulea ſtygium cymba tranauerat amnem)
Strymonijs adſtratus aquis in valle reducta,
Cornua iam Phœbe donec ſeptena reduxit,
Caſum infelicem, & miſeros euoluit amores.
At procul audito lenitæ carmine Tygres
Decurrere iugis & flauam ad fluminis vndam
Chaoniæ moto venêre cacumine quercus:

Atq; vmbram fecere loco. non pertulit vllam
Hinc Orpheus Venerem, aut vllos tetigit hymenæos.
Tantum alto perſtans vigil indulgere dolori,
Hebrumq;, Tanaimq;, Getaſq; acreſq; Gelonos,
Et iuga Riphæis peragrauit in hoſpita luſtris
Aſſiduo concreta gelu. raptamq; vocauit
Euridicen. atri ſimul irrita dona tyranni,
Fœdera rupta ſimul clamans miſerandus, inanes
Diffuſum latè iactauit in aëra queſtus.
Orgia tandem inter ſimulataq; ſacra Deorum,
Contemptæ Ciconum medios diuerſa per agros
Membra viri ſparſere nurus, niueaq; reuulſum
A ceruice caput fluuio iniecere. ſed illud
Amne natans, lingua iam deficiente per vndas
Eurydicen, ipſa Eurydicen in morte vocabat.
Nec minus excelſis hærentia montibus olim
Saxa, noua in campos duxit qui voce patentes,
Thebanamq; ſono poſuit teſtudinis arcem,
Occubuit fato Amphion. Amphiona Dirce
Fleuit, & effuſum lacrymis immiſcuit amnem.
Hunc Driadum chorus, hunc ſyluæ gemuere dolentes:
Syluaniq; omniſq; ſimul Bœotia tellus.
Quid coluiſſe ſacro Pindi iuga profuit alti
Mœonidæ, & noſtri fontes Heliconis amœnos
Admotis guſtaſſe labris, aut ordine Graios
Commemoraſſe duces, iramq; frementis Achilli,
Et phrygias acies quoque arſerit Ilion igni,
Vtq; implacata læſi vi numinis, alto
Sors dira inuictum pelago iactarit Vlyſſem,
Inuida tartareis illum ſi fata tenebris
Demerſere? & iam exigua fera voce canentem
Prælia per lucos in Auerna valle, ſilentes
Circum errant vmbrâ cantuq; mouentur inani:
Quàm multæ volitant, ac per nemus omne Lycæi
Condenſantur apes, vbi fœtum examine robur

n cuſſit læuum iacula ſtridente viator
c ius: illæ ornos & quercus inter opacas,
claram obſcuram conuoluunt æthera nubem.
nnius antiquis horrenda Quiritibus arma
canit,& rauco Martem ciet ære cruentum,
ignam oppetijt mortem. Ceſſere theatris
nica verba procul: tragiciq; poëmatis author
ſpis: & indutus palla qui deinde reuinxit
ſchylus adducto veſtigia lenta cothurno,
Quid faciles dicam numeros,inopemq; ſenectam,
ſeruile iugum Plauti. qui preſſus acerbo
(nefas dictu) ſubijs priſtina labore,
entemq; molam circum citus egit in orbem?
Quid querar & verſus Næui, & cecidiſſe poëtam
cilium? quid te Pœnorum antiqua Terenti
oria: & in Latium,Græco prius ore loquentem,
nuerſum lepida quondam tibi voce Menandrum?
Carmina dum lyrica princeps arguta Camœna
ndarus, & Phœbo modulatur digna parente,
ſuperos cantu. cœlumque, genuſq; Deorum
ſonat heroas.iuſtaq; vt morte bimembres
entauri occiderint.ac ſæuæ flamma Chimeræ
onte ſacra laurum meruit geſtare virentem.
ed tandem orba leues mœſtum lyra carmen in auras
eddidit: ac fruſtra gladios à cæde nepotum
bſtinuit,qui ferro victor & igni
t miſera Thebas euertit ſtrage ruentes.
Læta ſub Auguſto clari quæ Cæſare vates
ecula felici videre nitentia cultu,
Haud vnquam reditura,nec vllis viſa priorum,
upremo Latium cœlo & Tyberina tulerunt
Oſtia,Vergilio dum Roma canente Latinos
Audiret ſuſpenſa duces, Turnumq; ferocem,
Et Turni Ænean horrenda cæde cruentum:
Ardua dum Varro magnum cantante ſonarent

Pulpita: dum Reges memoraret Tucca ſuperbos:
Et numeris vacuas impleret Horatius aures:
Naſo decus (ſed ſors vetuit) Sulmonis aquoſi,
In noua diuerſas mutaret corpora formas:
Totq; ſimul doctis aliorum plauderet ingens
Carminibus vatum populus: denſoq; frequenter
Vrbs fremitu celſi gauderet pulchra theatri.
Sed properata negant abſumpto fata Maroni
Perfecti ſtygios extremum ferre laborem
Ad manes operis. Naſonem in littore Ponti
Exilium, præſens alios oppreſſit egeſtas.
Mecœnas, furijs olim oppugnata malorum
Quo placidam virtus egit fautore quietem,
Incubuit ſtratis morbo irrequietus inerti.
Hinc quoq; ciuili fœdum qui ſanguine Martem,
Cognataſq; refert acies Lucanus, iniqua
Morte perit crudoq; feri iacet enſe Neronis.
Præcipuè (infandum) noſtræ ſpes vna ſalutis,
Quum tenues atro vitam exhalauit in auras
Funere Franciſcus, miti quo Principe dudum
Otia ſecuræ produximus alta ſorores,
Tanti dira lues & ineluctabile fatum
Inualuit latè caſus: magnumq; per orbem
Terruit immani attonitos horrore poëtas.
Hæc modo, ſi qua nouis homines iniuria paſſim
Cladibus inſequitur, duro tibi nota labore
O Maſuri: tincta inuidiæ quem lingua veneno
Criminis inſontem inſimulat, profugumq; vagari
Cogit, & immeritum patrijs expellit ab oris.
Nos autem amiſſo turbatas Rege per omnes
Impetus egit agros, & ſentibus aſpera duris
Per iuga, perq; altas ſeca vepribus inuia ſyluas.
Clarus Apollineæ capiti delapſus aperto
Frondis honos atro ceſſerunt alba colori
Lilia, feralem tenuit manus ægra cupreſſum,

dcem nulla dedit ſonitum lyra nulla ſub auras
x leni argutos effudit gutture cantus:
ngorem fidibus mœſtis, & voce querelam
dimus, largo ſuffuſæ lumina fletu.
c tandem adpulſæ fatis, excelſa ſubimus
nia, quæ flauo ſinuoſus vortice Tybris
uit, & vaſtum inde fuga procurrit in æquor.
ce ſalutatum læto Bellaius ore
ocedit: dulci quo gratior hoſpite nullus:
ec pulſare lyram, aut heroïca ferre ſuperbis
a modis, heroë alter præſtantior heros.
ic Latium nuper, caſu compulſus eodem
enerat: & triſti curam ſub corde premebat.
um tamen oſtentat ſimulato gaudia vultu,
ollicitaſq; nouo prudens ſolamine mentes
ulcet & excultis affuſam verſibus vrbem,
oſque ſimul poſito ſuſpenſas ordine circum
etinet, en alter tacitis inceſſerat annus
amque dolor mœſtis animis excedere ſenſim
œperat: & lætum facili decus ore nitebat:
aurea iam viridi ſubiectos fronde capillos
Torquebat fingens, & Iani carmine vatis,
nq; vicem noſtris reſonabant cantibus auræ:
Quum ſubitò aſſurgens horrentibus atra procellis
Tempeſtas, ponto penitus nos obruit alto:
Ereptumq; ſinu viduo, tepidiſq; repentè
Auerſum ex oculis, rigidas trans abſtulit alpes
Bellaium: patrijs longè qui finibus adſtans,
Immemor heu docilíſque lyræ ſecurus, & omnem
Muſam aſpernatus, miſeras eluſit amantes.
Quare nulla graues admittant gaudia curæ,
Mœſtum plectra ſonent, nec læta virentibus vnquam
Frondibus impediat collectum laurea crinem.
Tales ægra ſuo rumpebat Muſa querelas
Pectore, & effuſo madidæ vultum imbre ſedebant

Mœren-

Mœrentes aliæ circum: ſed talia contrà
Ordior atq; animos tento reuocare labantes.
  Comprimite,ô Muſæ lachrymas & corde timore
Soluite.Bellaium tanti nec tædet amoris,
Nec pedis heroi diuerſum oblitus in orbem
Conceſſit.ſpernitve lyram exornare decenter.
Sed reor & magnæ reducem conabitur vrbi
Reddere,quæ Ianum Pallas comitatur euntem:
Gallia quinetiam duris extertita nuper
Caſibus,optata ſecuram pace quietem
Iam fouet: ingentiq; afflantur numine vates.
Illic Franciſci Regis Rex filius, ipſum
Inſequitur, veraq; refert virtute parentem:
Et multo & inſignes amplexus amore poëtas
Carmen amat.Regi comitem ſe Carolus infert,
Carolus Auſtraſiæ clarum decus: ille rubenti
Cæſariem attollens ornatam tegmine,longè
Conſpicitur.tyrioq; nitens incedit in oſtro:
Ille nouus dextro ſucceſſit Apolline tandem
Mecœnas.illo reduces fautore poëtæ
In patriam,poſthac numeroſo dulcia cantu
Arua celebrabunt. Et vos (abſiſtite curis)
Egregio faciles cantabitis ore Camœnæ.
  His dictis paulum ceſſit dolor, alta quierunt
Pectora,fortunæ magno melioris amore,
Speque ſimul gaudent. At tu,ſi cura ſalutis
Pieridum eſt.ne vana deæ promiſſa querantur,
Huc precor, huc agilem Bellai dirige greſſum.

Ad eundem: in librum III. Æneidos Gallicè redditum.

Amiſſum indigno mœrens dum funere luget
Gallia Franciſcum, nimioq; inſigne dolori
Indulgens,lucis Dryadum genus errat opacis:
Naiades effuſis liquidos dum fletibus amnes

Permiſcent, lateq; fremunt vlulatibus agri,
Attonitæ, quarum ſancto prius omnis a more
Gallia florebat, Gallis ignota relictis
Arua per & ſyluas procul errauere camœnæ.
Quos ego per totum veſtigans ſedulus orbem,
Italiam fato profugus Lauinaq; veni
Littora. Pieridum Roma chorus vrbe ſororum
In media mihi forte nitens inuentus: vbi iſtam
Lætior aſſiduo demulcet carmine mentem:
Inq; vicem dum te circum chorus ordine ſedit,
Edita Iane tuo dulciſſima carmina plectro
Miraturque auditq; lubens: & docta virenti,
Dulce decus laudis, præcingit tempora lauro.
Ergo inſperatas ſuſpenſus in vrbe Quirini
Vt vidi Muſas, vt me videre Camœnæ,
Rite ſalutatum propero ſummiſſus: at illæ
Excepere choro medium, dextraſq; dederunt,
Deque nouem ſic eſt affata ſororibus vna.
  Tu ne igitur caſu dudum perculſus acerbo,
Tu ne ades, & longum confict criminis inſons
Pergis iter? ſic dum mortem Franciſcus amaram
Oppetit, ipſa alto fit vulnere ſaucia virtus?
Nos quoq; per totum profugas exterruit orbem
Horrida mors, atra horreſcunt ſi funera Muſæ.
Vſque ferox certe attonitas oppreſſit, & vdo
Compulit imbre genas, paſſoſq; implere capillos,
Laurea delapſa eſt capiti, ſic fata ferebant,
Feralemq; manus tenuit vix ægra cupreſſum:
Non arguta lyræ fidibus ſonuere canoris,
Nec facilem dulci vox impulit aëra cantu:
Plangorem lyra mœſta dedit, longoſq; ſub auras
Fudimus in caſſum gemitus, & flebile dictu,
Lilia funereo ceſſerunt alba colori.
Sors ergo vt duram miſeris aſperrima cladem
Intulit, heu Gallos, & amata relinquimus arua

Gallo-

Gallorum inſigni quondam florentia cultu.
Aonas hinc montes, noſtrique iuga ardua Pindi
Impetus eſt petere,& patrias inuiſere ſedes.
Longa per aërias Alpes via ducit in oras
Italiæ: tum ſummus amor Romana videre
Mœnia, quæ flaua Tyberis pater alluit vnda,
Diuiniſque olim celebratam vatibus vrbem,
Atque potens armis Latium, Phrygioſque penates.
Pergimus huc: longeque ſimul per deuia greſſum
Dirigimus tandem optata ſumus vrbe potitæ.
Excipit hoſpitio feſſas Bellaius heros
Noſter amor, noſtrique animum inflammatus amore:
Quanquam alto ingentes perſentit pectore curas
In caſu hoc, vultu ſimulans ſed læta ſereno,
Solatur mœrore graues. hinc corde dolorem
Ponimus,& placidas agitant noua gaudia mentes.
Nos modo Roma tenet, Ianum modo Roma canentem
Suſpicit ac læto circum nos ore ſedentes.
Tota Poëtarum ſacro celeberrima cœtu
Vrbs nitet. excelſi plauſu fremebunda theatri:
Vt iam priſca noui referant hic ſecla Quirites
Illa. quibus magni diuino ex ore Maronis
Audiit Auguſtus cantatam Æneida Cæſar:
Hanc tu ſi patrio, quo cæpta eſt carmine totam
Reddere curabis, ſic reſpondere paratus
Franciſci fecit quondam quæ maxima, votis,
Præſenti faciles erimus tibi numine Muſæ.
Perge age, redde tuis Bellaio iudice tutus,
Troiamque, Æneamque Phrygem, Regeſque Latinos.
Sic ait: & ſummo frondentem vertice laurum
Contigit, ac multo dextram comprendit honore.
Ah mihi terrifico iamdudum accendere cantu
Mens agitat Martem & fortes inuadere pugnas:
Armaque,& Æneæ caſus, longumque laborem
Dicere, conceptoque opera intermiſſa dolore.

Perſi-

Perficere,& pulſis animum componere curis.
Haud mora Pieridum iuſſu paremus,& ipſis
Non Gallis canimus,Tyriis quæ fata renarrat
Æneas.tantoſque adeo qui iuueris auſus,
Hic noſtræ, ſi qua eſt,ferimus tibi præmia laudis.

Ad Petrum Caſtellanum Sammartinor. cœnobiarcham.

Caſtellane.decus magnorum inſigne parentum
Præclaræque domus,abſentem quinque diebus,
Semotumque. pares ſi quando queruntur amici,
Rura paterna tenent. his otia forte ſeorſum
Lætus amas.& quos ripis decliuibus alte
Alluit effuſo placidiſſimus amne virentes
Moſa thoros,vbi denſum vmbra nemus horret opaca,
Et cultos oſtendit ager Sorceius hortos.
Sed neque dum curis animum grauioribus omnem
Exuis imo omnes excedunt pectore curæ
Nec quæ ſola iuuant altam dant rura quietem.
Sollicitî mens plena metus agitatur in horas,
Ne qua vel immeritam turbent incommoda plebem:
Vel grauis oppreſſa rerum ſtatus vrbe feratur
In præceps aut inuidiæ ſuccumbat honeſtum.
Magnanimuſue nouo bellorum turbine Princeps
lactetur. Marſque indomitis ferus irruat armis.
Tantus amor patriæ.ſic res tibi publica cordi.
Nec minus ipſe meo lætus qui ridet agello
Immoror.& quantum vitæ ratione vel æqua
Sorte datus,curas animo propello ſequaces.
Sorceium tibi rus immenſas munere diuum
Fundit opes, munit foribus præcluſa ſuperbis
Arx aditum, ſtridet verſato limen ahenum
Cardine,lata patent immanibus atria portis.
Structa mole,duplex ad cœlum educta minatur
Turris,& ingentes præcingunt mœnia foſſæ.
Me ſi non eadem vultu fortuna benigno

Reſpi-

Reſpicit,& domus eſt ac res minus ampla merenti;
At facilem præbet victum tellure feraci
Non ingrata Ceres,& miti Liber Iaccho
Pocula plena.graues neque collibus inuidet vuas.
Sic adeo vacuumq; iuuat,reſidemque moratur
Sammelianus ager,qui millibus vrbe duobus
Eſt procul:aut fouet amplexu me Portus amico.
Quale ſuum Flacco Tybur,vel quale Tarentum,
Quæ quondam cupidus viſi loca:quippe nitentes
Flumine Moſa ſuo tibi præterlabitur hortos.
Fons mihi perſpicuus viridi circumlita muſco
Saxa lauit,gelidoque cadens è marmore raucum
Vnda ciet murmur,curſu vicina fatigans:
Hunc læto Aonidum celebrat chorus agmine fontem
Quiq; caua rigidas egit teſtudine rupes
Amphion antro Actæo,Dirceque relicta,
Rupe ſedet gelidam qua fons hic egerit vndam.
Dum ſedet.obloquitur fidibus diuerſa canoris,
Et modo Græca ſonat,numeros modo pulſa Latinos
Dat lyra.nunc verſus vates meditatur Hetruſcos,
Nunc quos alta pari iactat pede Gallia cantus.
Gramineas fluuij veſtit tibi plurima ripas
Populus,aut incurua ſalix.aut decolor alnus,
Qui virides ipſe riuus mihi fonte per herbas
Decurrit,longumque fuga ſinuatur in anguem.
Is verſata leui demulcens ſaxa ſuſurro,
Sentit odoratam denſa iter lilia laurum.
Laurum Phœbus amans alto dum ſpectat Olympo,
Lætus agit nitidum voluitque ſerenior axem.
Ingentem interea tepidis ſub ſolibus vmbram
Arbor opaca tegit,lateque effundit, amœnum
Qua fouet,æternumque virens complectitur amnem:
Sic eadem ſubita quondam radice retenta,
Virgineoſque nouo circumdata cortice vultus,
Conſtitit ad patrias Daphne Peneia ripas,

Primaque dilectæ Phœbus dedit oſcula frondi.
Non æreí centum claudunt mihi limina vectes,
Murorumue minæ, vel propugnacula portis
Stant aduerſa meis aut ingens machina belli:
Firma ſed à ſtabulis nocturnos ianua fures
Arcet. & arcus agens telis acerque moloſſus,
Et celeres catuli, quibus arua nemuſque peragrans,
Aut leporem perſto, aut capreas agitare fugaces.
Ille mihi feſſam curis abducere mentem
Quandocumque ſinunt obiecta negotia, vitæ
Eſt modus. At quamquam ſit mens obnoxia nulli
Inuidiæ, ſtudiumque vigil non lædere quemquam,
Et ſit auaritia vacuum mihi pectus & omni
Ambitione procul. quamquam hoc nouiſtis amici:
Haud tamen inuidiæ tantum à latratibus vſquam
Fata ſinunt, inſtat tergo crudelis Arachne
Dira ſonans linguamque graui ſuffuſa veneno
Exacuit nigra ſcabros rubigine dentes.
His illa infrendens abſentem rodit, & ira
Æſtuat has habeat quod ſe prior aduena ſedes,
Nec generos multo dignetur honore ſuperbos.
Te quoque liuor edax & mens accenſa malorum,
Si neſcis, ægræ nimium fert eſſe potentem:
Teque loco, virtus animi quem ſola parauit,
Si queat, immeritum deturbet, & irruat hoſtis.
Hac ego (magna decet ſi quem componere paruis)
Tuque, ſumus duo ſorte pares: ſic pene gemelli.
Vnum ea ſors diſcrimen habet, tibi celſa petenti
Dij faciles, auræque aſpirauere ſecundæ:
Donec in immenſum res exiit, & modo ventis
Dum quatitur, ſummum propria ſtat mole cacumen.
Me quondam nimio Iani fortuna fauore
Sublimem euexit, nec longum tempus, & atro
(Heu male pro meritis) deiectum turbine preſſit,
Ac procul extremis diuerſi partibus orbis

Iactatum, ad patrios vbi iam meliora penates
Fata reduxerunt, indigno funere Ianum
Fama refert, cuius ſeruabar numine raptum.
Inde recens luctus, tandem hinc vt ſorte benigna
Vix etiam dum fata queror crudelia tantum
Longa dies animi cœpit lenire dolorem.
Dumque foret melior iam ſpes oblata futuri,
Sciliet inuenta eſt fato, quæ bella pararet,
Otia turbaret, feſſum inſequeretur Arachne.
Cuius conatus, fraus, ars, vis effera, quamuis
Ingenio nullum ſint allatura timorem,
Dum tamen inſidias amens molitur inanes
Femina & ardenti feruens Acheronta dolore,
Et generos mouet, atque ignobile vulgus in arma,
Magnam adimit placidæ partem importuna quietis.
Nimirum emenſo qui duros orbe labores
Pertulit Alçides, vinxit qui monſtra cathenis,
Cui ſuperata grauis toties fortuna ferendo eſt,
Non niſi ſupremo commotam fine domari
Comperit inuidiam, atque animi ſubſidere motus.
Sed generoſa, Deûm fatis ne cedat iniquis,
Quamlibet & magno ſuperet diſcrimine virtus.

Ad Claudium filium infantem.

Qui puer amiſſa ſuperas mihi coniuge raptam
  Fle matrem, & teneras perge madere genas.
Illa grauem, vt decuit, gereret quum fertilis aluum,
  Tuque fores vteri dulce tumentis onus,
Sæpe marem præcibus diuos orauit, Olympo
  Attollens duplices officioſa manus.
Dij videre, manus ad ſydera celſa ſupinas
  Tendentem, & cœlo ſuſtulit aura preces.
Annuerant illi precibus, tu protinus orbi
  Exoriens, vdo lumine multa gemis.
Interea nitet egregio decus ore, madentes

Nec minus effuſo proluis imbre genas.
Scilicet humanæ certa hæc ſunt omnia ſortis
Iam primum vt vitæ carpitur aura breuis.
Et tepidis alte qui liquitur humor ocellis,
Præſagit mœſtos, quos agit hora, dies.
Sors eadem & reges agit importuna ſuperbos,
Quoſque premit tecto paupere dura fames.
Cætera progenerant validos animantia fœtus,
Humanæ quorum non eget vllus opis.
Vnum ſumma parens hominem natura ſub auras
Protulit infirmo corpore robur iners.
Cui comites duri ſupereſt dum vita labores,
Cui procul inſomni lumine pulſa quies,
Quem vigiles agitant curæ, quem denique terrent.
Aſſiduis cœlum, terra fretumque, minis.
Sic vbi me tellus infantem Neruia primum
Tot tulit, ac tantis, expoſuitque malis.
En miſero gemitus, miſeræ præſagia vitæ,
Quam toto immenſus conficit orbe labor.
Vix etenim primæ tacto mihi flore iuuentæ,
Quum neque vis ipſo corpore firma ſatis:
Seruitio preſſus regali deferor aula,
Mens calet, & curis irriquieta furit.
Tum grauia impediunt vrgentque negotia, ſeu lux
Sit data, ſeu medio nox vigil axe ruat.
Tum ferus ardentem Mauors horrentibus armis
Detinet, & lituus, claſſica, caſtra, duces.
Hic quamquam haud minimo fidentem regis amore
Firmaret trepido ſpes malefida pede:
Quamquam heros (neque amor leuis hic) me Ianus amaret,
Ianus apollineo de grege primus honos.
Ianus amor Phœbi, Thyrio velatus amictu
Corpus, & Auſtraſiæ gloria ſumma domus.
Fatorum tamen inuidia, ſæuiſque inuenta eſt
Magnorum imperiis exagitata Deum.

Impia mendacis primum periuria linguæ
 Permiſtum hanc atro ſanguine virus alit)
Finibus inſontem patriis egere. nec vlla
 Me regione vagos ſiſtere paſſa pedes,
Immaneſque lacus,& quas Heluetia valles
 Gens ſub prærupta barbara rupe colit:
Alpinaſque niues,& nubibus Appennini
 Præcinctum aſſiduo quod madet imbre caput:
Et Ligurum populos,& quos lauit Arnus,& alti
 Sola peragraui littora Pauſilipi,
Parthenopeſque ſinus: hinc ruptis Ætna caminis,
 Et Siculum tumidis littus aditur aquis:
Inde pater flauo Tyberis qui labitur amne,
 Altaque defeſſo Roma petita pede.
Bis ſeptem Latio totos ex ordine menſes
 Dum moror,& profugum limite Roma tenet,
Et cœlum & ſuperos,& inanes queſtubus auras,
 Et rigidas noui pro iuga ſumma feras,
Et nemus & nemorum nymphas, amneſque, lacuſque,
 Panaque cum Satyris, Aonidumqne choros.
Lætior inde metu cunctantem abducit; amicos
 Confiſus fruſtra Ianus adeſſe Deos.
Placandum inſonti Regem, veniamque daturum
 Spondet, & à duris omnia tuta malis.
Dum campos igitur patrios atq; arua tenemus
 Gallica, nec Regis iam procul aula nimis,
Ecce via (infandum) media qua lætus amœno
 Sequana gramineos alluit amne thoros,
Mors herôa nouo rapit obuia funere Ianum:
 Qui miſer Auſtraſia iam ſepelitur humo.
Tum ſubito attonitus caſu, ceu forte viator,
 Quum cœlo ad dextram Iuppiter intonuit,
Et ſimul ingenti quercus vicina fragore
 Concidit, ac terram fulmine tacta premit,
Et lacerata comas, altum quibus ante petebat
 Æthera,

Æthera, iam rupto vertice tangit humum:
It ſtridor cœlo, & valido Notus imbre minatur,
Denſaturque æther: & micat igne polus,
Hic ſtupet, ignarus ſeſe quo vertat, & ipſis
Se queat, euadens eripuiſſe malis:
Tandem proripuit ſeſe, & ruit inuia longe
Saxa per & vaſtos, qua metus egit, agros.
Haud aliter feror examinis: iam frigora Rheni
Deſero, iam rapidas, quas agit Iſter, aquas.
Vindelicoſque procul populos, & Norica caſtra
Nunc quibus in terris victor Ibere furis,
Hinc gelidi immanes Batauorum littoris oras,
Inde ſub arctoo peruagor axe Getas:
Nec minus incompto flauentes crine Sueuos,
Quaſq; colit dura Sarmata ſorte niues.
Sic per mille vagus repeto diſcrimina tandem
Indigenaſque deos, Auſtraſiumque larem.
Excipit. & multo reducem dignatur honore
Carolus antiquis regibus ortus auis.
Conſiliis adhibet fidum, vtque arcana tabellis
Committam ex ipſo Principis ore facit.
Virginis interea correptus amore Dianæ
Vror, eamque thori fœdere iungit hymen.
Bis nouies igni Phœbe compleuerat orbem,
Fit mihi te exorto nate Diana parens.
Dum parit infando differtur victa dolore,
Sed tamen inuita te parit illa Dea.
Vnde bis vndecies albenti lucidus æthra
Egerat Eoos ordine Phœbus equos:
Ecce puella (nefas) odiis Iunonis iniquæ
Deficit & viduo deſeror ipſe thoro.
Vox miſeræ fugit. & dum faucibus hæret apertis,
Vt iam quo poterat diceret ore, Vale.
Colla viri ſolitis extremum amplexa lacertis,
Oſcula pallanti frigida morte dedit.

Teque puer, cauſam lacrymis & pignus amori,
Solamenque manu protulit: inde perit.
Hoc ego quid caſu vidi crudelius? aut quid
Moliri indignum Dij potuere magis?
Scilicet exitium tandem hoc immane parabant
Nondum fata meis exaturata malis.
Iamque tot ac tantis oblata laboribus, & iam
Parta quies, horæ tempore pulſa fugit.
Non aliter portenta manu qui nota ſubegit,
Cui grauis horrendo concidit hydra lacu,
Tandem ipſa ſæuos euicit morte dolores,
Et fera Iunonis corda, Deumque minas.
Te quoque ſi qua puer (quippe eſt obnoxia cunctis
Sors humana malis) fata ſiniſtra manent,
Tu patris exemplo dura, dumque aſpera vaſto
Se feret in te fors impete, dumque premet,
Sit comes. & contra valido certamiue, virtus
Neſcia fortunæ cedere, ſemper eat.
O tamen interéa melioribus vtere fatis:
O habeant faciles hæc mea vota Deos.
Creſce & firma ſuis adoleſcat menſibus ætas:
Hæreat antiquæ pectore gentis honos.
Sit pietas, & cura Deum ſuprema colendi
Numinâ ſit nullo tempore lapſa fides:
Et ſtudium vigil, & mens æmula laudis auorum,
Iam quibus ingenui dinumerantur aui.
Hos tibi ſi mores animus non deneget vnquam
Afferet, hic vitæ ſi ſuperabit honos,
Vitam oro. virtutem ex me te noſſe tuorum.
Fas erit, & patrij nominis omne decus.
Sin infanda malis aſtrum natale minatur
Auſpiciis, vllum ſi tibi Parca nefas,
Si vitiis animum mollit natura labantem,
Et vile ignauo torpet amore iecur,
Nunc nunc atra dies exortem lucis & auræ

Te

Te puer, in primo limine, morte premat:
Nunc alta obſcuram ſub nocte ſequare parentem,
Et ſimul à patrio diripiare ſinu:
Dum cor labe carens, animus dum criminis inſons,
Spes dum incerta meum curaque pectus agunt.
Sed neque portendit ſanguis tam dira tuorum,
Nec lætus tenero qui nitet ore decor.
Ante autem cœlo fugientem abrumpere vitam
Si mihi ſupremo fata dolore parant,
Quam ferre ingenio poſſis maiora capaci,
Et pulchræ ſedeat pectore laudis amor:
Hæc tibi, quæ ſerues, moriens exempla relinquo.
Hæc puer ipſa tui ſint monumenta patris.

De cæde Ioannis Sequanorum Ducis.

Audiit indignis vt gens Aurelia clarum
Funeribus cecidiſſe ducem patrias per vrbes
Burgundum infanda ſceleratas ferre tyrannum
Cæde manus, animiſque ferum exultare ſuperbis,
Turba ſacras paſſim mœſtiſſima fertur ad aras
Supplicibus magnum votis oneraſſe tonantem.
Rex hominum diuûmque pater: cui digna Sabæo
Munera thure calent, meritique adolentur honores,
Aſpicis hæc? an ſors animis humana Deorum
Non ſedet, & ſuperis haud obſeruata vagatur?
Aduena, quem tellus exceptum Aurelia paſſo
Fouit læta ſinu: quem dudum Aurelius æquis
Dux animis, in regna ducem fraterna recepit:
Perfidus incautum ferro ſuperauit. & atra
Hoſpitis (infandum) victor nece, facta per vrbes
Effera nunc iactat patrias, plebs vndique circum
Suſpicit inſonti rorantem ſanguine dextram.
Nos tua quippe ſacris pater ad delubra frequentes
Libamus pia dona focis: horrendaque late
Opprimit inſanæ miſeros iniuria cædis.

Talia fundebat manibus proiecta ſupinis
Gens aras circum, & triſtes dabat ore querelas.
Audiit orantem cœli quam ſummus ab arce
Iuppiter, & Maia genitum iubet æthere labi:
Vt faciles heroum animos ad pacis amorem
Vertat: & exiguas ad Ionæ deligat vndas
Inde locum, ſperent iungi quo fœdera ponte.
Vtque angues impexam imis educat auernis
Tiſiphonem, medio ipſa ducum ſtans agmine dira
Transadigat ferro confoſſum vindice pectus.
Quique necem intulerit patruo quem luget inultum.
Regius hunc ſtricto videat puer enſe cadentem.
Iuſſerat: ille altum paribus ſecat aëra pennis,
Fertque manu virgam teretem & iam Gallica longè
Arua tenet, patris hic magni præcepta faceſſit.
Nec minus, effundit primos vbi ſequana fontes,
Iuſſa Deûm exequitur ponuntque ferocia fracti
Corda duces, pacemque animis & fœdera verſant.
Per triſtem inde volans altè Cyllenius Orcum,
Tartareum Phlegetonta petit, ripaſque ſonantes.
Conſtitit ardentem rapidi citus amnis ad vndam,
Veſtibuloque ſedentem inſomni lumine diram
Talibus aggreditur dictis: I, corripe ferrum
Ferrea, & Aureli cædem ducis vlta nefandam,
Dede neci necis authorem. ſic ille Deûm Rex
Imperat haud plaura his: fugit illætabile regnum
Ditis. & ad ſuperas Cyllenius euolat auras.
At fera Tiſiphone tortis incincta colubris
Iuſſa parat, vaſtumque Chaos, maneſque relinquit.
Eſt locus extremis Senonum in confinibus amnem
Qua ſinuat, miſtumque ſuis confundit onam
Sequana lætus aquis, & apertum ducit in æquor.
Vrbem affuſa rigant vno duo flumina motu
Monſtriolum: porta egreſſos pons accipit, vnde
Trans fluuium ad dextram campis emittit apertis.

Hunc ſuper extructæ campoque & mœnibus omnem
Præcluſere trabes aditum, tabulæque ſalignæ,
Quo tandem hinc atque hinc vt conuenere, nitenti
Regius ore puer gradiens, & Sequanus heros,
Septo intromittunt biſquinos partibus æquis
Ponte viros. ſed enim lectis ex omnibus, vni
Tanguido placidum per languida membra ſoporem
Intulerat ducta proles Cyllenia virga,
Sopitumque ſuper cupreſſiferam Cyllenen
Lenibat ſomno. rigidis acerrimus armis
Hic erat, huic clarum patrio de nomine nomen
Caſtellana domus dederat, generiſque ſuperbum
Inſigne, & læua clypeum geſtare ſonantem.
Huius Tiſiphone vocemque, & corpus, & ora
Induit aſſimulatque virum, & ſe protinus infert
Per medios graditurque frementi incognita turbæ.
Iamque adeo ingreſſi proceres, iam plurima ſectis
Occulti abietibus vario ſermone ferebant.
At capulum ex auro gladii tum forte ſiniſtra
Sequanus, improuiſa ruens in fata, premebat.
Illum Tiſiphone formaque habituque virili
Toruum ſæua tuens. Tu ne hic inſane, quid audes?
Rege ſatum Delphina paras inuadere ferro?
Dixit: & vltrici correptum ſuſtulit enſem
Dira manu. totumque aduerſa in pectora condit.
Nec mora ſe ex oculis aufert Erebique ſub vmbras
Labitur, ac ſedes horrenda reuiſit auernas.
Corruit ille gemens, verſatque extrema natantes
Nox oculos. tum cæde & pons. & longa ſub alto
Sublica ponte rubet, fuſum vehit vnda cruorem,
Vita fugit, friguſque exangues occupat artus.

Ad Ianum Lotharingum Cardinalem.

Quæ mihi ſunt Muſæ comites, longumque vaganti
  Quæ fallit dulci carmine Pallas iter,

Quique ſuis nondum radiis vada cærula ſoluit
  Delius, aſtricto continuata gelu:
At fauet, & claro nitidus me ſpectat Olympo,
  Dum Phaëtontæos acrius vrget equos:
Hi ſaluere nouis cupiunt te menſibus anni,
  Quem Tyrio inſignis murice velat honos.
Hinc Diis ſi qua fides, ſi vera oracula Phœbi,
  Laudibus eſt ingens gloria parta tuis.
Te manet, ô cœlo præſul digniſſime, munus
  In terra ætherei pontificale Iouis.
Hoc obeas, ſubſitque tuæ mortalia curæ
  Altius, auſpiciis læta futura tuis,
Læta diu terris ſeruent te ſecula, cœlum
  Donec inextincto lumine ſydus ames.

De Pan igio Hocedio Leucor. Antiſtite.

  Vix clarus nitido Lucifer æthere
Surgebat, gelidæ noctis ad exitum:
Qua nox ante fuit nulla ſerenior
Anni frigoribus noui.
  Ales voce vocans excubitor diem,
Vicino agricolæ de lare pauperis,
Preſſo rurſus ouans ingeminauerat
Cantus gutture ſedulos.
  Senſim pulſa nouo ſydera lumini
Cedebant, & equis plauſtra ſequentia
Voluebat ſenior proxima cærulæ
Auriga in freta Tethyos.
  Hoc me noctis adhuc tempore Delia,
Mox tinctura ſuas Oceano rotas,
Spectabat vacuam, dum vagor aſperis
Rupis ſaltibus arduæ.
  Ecce alto graditur vertice filia
Summi chara Iouis Pallas: & altius
Cinctum effert oleæ fronde noua caput.

Cui Muſæ latus occupant.
Muſæ Pierides, Pieridum chorus
Muſarum: his hederæ per varios ſinus,
Doctarum decus & præmia frontium
Nexas impediunt comas.
Conſedere iugis, nec mora longior,
Aurora Aoniis læta ſororibus
Addit ſe ſociam: cui roſea Deæ
Clarum fronte nitet decus.
Quas inter medius Iane bifrons tuo
Stas menſe. hic aliis vna ſilentibus,
Lesboum feriens pollice Barbiton,
Sic cœpit Polihymnia:
Non cœlum aut ſuperos, altave ſydera
Cantu mens agitat dicere, nec feris
Mota in cœlicolas bella gigantibus:
Ictumque igne Typhoëa.
Non vt pulſa metu numina ceperit
Ægyptus, tacitum dum Venus induit
Piſcem: tunc niueo quum latuit Iouis
Coniux tergore buculæ.
At te noſter amor diſparibus modis
Hoc edi canimus, quem Rhea Naïas
Ad pronum liquidi fluminis alueum
Scaldæ progenuit ſuo.
Te molli puerum gramine Naïades
Naſcentem, & viridi compoſitum thoro
Dum viſunt tenera tota cohors manu
Lentam geſtat arundinem.
Viſerunt Dryades, grataque iunceis
Portarunt calathis dona, coloribus
Diuerſis violas, balſama cum thymo,
Et flores hiacynthinos.
Portauere ſui perditum amoribus
Narciſſum, & viridem ſemper amaracum.

Teque.

Teque, ô quem Veneri trux aper abſtulit,
Et ſtratum ingemuit Venus.
Florentem cytiſum, candida lilia:
Et cum puniceis poma ſimul roſis:
Nec non montiuagæ lac tepidum capræ
Donant munus Oreades.
Preſſos Nympha tulit Callirhoë gradus,
Qua blando ſaliens murmure defluit
Riuus fonte ſacro: nuda genu, pedes,
Os, crines, humeros ſinus.
At pubem viridi tecta ſuperuenit
Muſco, tum placidos voce refert ſonos.
Phœbo viue puer, viue ſororibus
Pulchri gratus Apollinis.
Tantum effata, leui contigit
Infantem & retulit qua tulerat gradus,
Hæ montes repetunt, hæ gelidum nemus,
Amnes Naïadum chorus.
Hinc te Scalda pater, te genitrix Rhea
Amiſſum doluit, dum celeri pede
In montes puerum duximus Aonas,
Fontiſque ad vada Pegaſi.
Te noſtras Helicon delicias ſonat,
Parnaſſuſque biceps, & ſacer Iſmarus:
Queis inciſa tenent montibus arborum
Scabri carmina cortices.
Hos excelſa tua verſiculos manu
Inſcriptos tenero Pinus habet libro.
Matri arbor ſuperûm ſum ſacra: Qui legis
Læuo tange ſolum genu.
Corpus tendit agens Pinus in aëra
Creſcendo: Zephyri cui quatiunt comas.
Et celata leui littera cortice
Creſcit ductaque tenditur.
Pendentem citharam de Iouis arbore

e auræ feriunt, & tenui ſono
ent hanc Erato quum tibi traderet,
i munus, ait, chori,
ſtrum munus habe, quod prius Orpheo
ipſo dedimus Pierides loco:
entem his fidibus vidimus Orphea
s ſaxa, nemus feras.
s, docta frequens, dum redis Aonas
ontes, cithara carmina perſonas.
antem pariter ſæpe ſub ardua
um ſedimus Ilice.
t te magna Pales forte videns agris
ntem Auſtraſiis; admonuit. manu
cens, arua ſequi, lætaque pabula.
c pratis Dea detinet.
unc Pan Arcadiis exiliens iugis,
m inflat calamos: lanigeras vbi
axo pecudes, in viridi procul
r gramine conſpicis.
llic flauus aquis vndique fertiles
bit Moſa thoros, quæque lubens rigat,
crebro ſinuans flumina vortice,
tus loca deſerit.
ducum hic interea murmurat, vt ſcias
am te, donec ades, gaudeat hoſpite:
longè calamis amnis agreſtibus
ondens, placidus fluit.
Reſpondent ſalices amnicolæ, nemus,
qua herba tenerum luxuriat pecus,
pes. quæque ſuis, dum quæritur, ſonis
ho ſaxa repercutit.
e paſcente tuas. prata virent, oues.
ero Auſtraſiæ pabula deſeras,
Pan Auſtraſiæ pabula deſerat,
æſtos ipſa Pales agros.

Sed

Sed nec Moſa ſuas quam ſolet vbere
Vrna fundat aquas: at liquidum ſacro
Abdat fonte caput, nec vada gramini,
Nec potum pecori ferat.
Nunc te virgineus mons Helicon gemit
Abſentem: redeas: hic mora ſit breuis.
Nec Pan Mœnalius te, neque gratior
Nobis inuideat Pales.
Horum ſit liceat, ſit ſimul & gregis
Felix cura tibi: ſed neque montibus
Te noſtris pigeat ferre frequentius
Alternos reducem pedes.
Si quicquam (memori mente nec excidit)
Noſtrum dulce fuit, poſt calamos leues,
Pendentem citharam ſume, ſimul cane
Sub grata Iouis arbore.
Sic, dum prata coles, molle tuum pecus
Nec turpes podagras, nec ſcabiem ferat.
Sic te Phœbus amet, qui modò laurea
Claram cinctus adeſt comam.
Et te Phœbus amat, quemque nouum citis
Annum orditur equis, hunc tibi ducere
Felicem properat: datque bifrons Deus
Lætum lætior exigas.
Hæc Muſa, vt tacuit ſic Polihymnia
Sublimem rapitur Pallas in aëra,
Quam Ianus ſequitur, Pieridum chorus
Per denſum graditur nemus.

Ad Carol. Lotharingum Cardinal. de Sammeliam agello ſuo.

O prima noſtri gloria ſeculi,
Stirps alta Regum, Carole, qui procul
Incedis inter purpuratos
Conſpicuus grauitate patres.

forte noſtros aut iuuat, aut cupis
re luſus, & quid in arduis
, & vmbris, & remotis
uum remoretur antris.
blanda curis hic grauioribus
expeditum mulcet, & aureo
iungit ortu ſol quadrigas,
noua recreantur artus.
que inter altas lutea deuium
ra ſyluas aſpicit; hinc leuis
urmuranti fons ſuſurro
meliana fatigat arua.
rcum frequentes cum ſatyris chori
pharum, & herbis grata virentibus
trata proiectæ, canoris
ce ſonant fidibus Camœnæ.
ic reducto ſingula pollice
erba neruos dum ferit impares
humidos riui per agros
tinuit fugientis vndam.
ondoſa celſas ecce cacumina
are quercus, Panaque cum feris,
rpus alterno videres
merum pede ferre Faunos.
antat beato Gallia principe
oruiſſet, lætaque collibus
na nec Liber negaſſet,
ſegetem Dea flaua campis.
ndoſa mœſti flumina Sequanæ
voce pandit: teque vti funere
magne Gallorum Valeſi
ſerit atra dies acerbo.
te cadentem lucus, & arduæ
es, & amnes, fons quoque fleuerit
enſis, & quæ illic refulſit

Barba-

Barbarico domus omnis auro.
Vt quæ niuali ſigna ducum prius
Candore, & albis lilia floribus
Explenduiſſent, iam profundo
Atra gemant ſtupeantque luctu.
Ianum inde ſummis regibus editum
Heroa, claro qui modo murice
Inceſſit inſignis, nigrantem
Funereo queritur dolore:
Curas dolenti mente ſed altius
Perſentientem, funus ob vltimum
Et Regis, & ſacræ parentis
Auſtraſio tumulo ſepultæ.
Nymphaſque paſſis crinibus: hinc canit
Dilecta Phœbo laurus Apollini
Pallentis vt vultu colorem
Induerit miſeranda buxi:
Laurus triumphi triplicis immemor.
Et lenta, pignus nobile, ceſſerit
Vt palma ferali cupreſſo
Atque hederæ viduæ corymbis.
Tum quos amico cumque parens ſinu
Fœcunda vates Gallia fouerit
Solatur, horrendo per orbem
Attonitos profugoſque fato.
Te Sangelaſi Pieridum grauis
Ardor ſororum, te nimio dolet
Mœrore confectum, nec vlla
Qua ſolitus cithara ſonantem.
Luges parentem finibus omnibus
Aureliorum cum duce filio
Deſideratum: ſed leuatur
Regis amore dolor ſecundi.
Mœrente charam Salmonius lyra
Deflet Gelonin, qualis inania

Per regna, dulci Orpheus auernas
Ore mouet miſerandus vmbras.
Felicem amico funere tum canit
Clio Marotum: quem neq; tam feras
Vidiſſe mortes ſors tuliſſet,
Nec patriæ ſupereſſe cladi:
Nec longiores exilio metus
Agros & vrbes qua Padus alluit,
Perferre: velox hunc auaro
Ante diem tulit hora fato.
His addit atro portitor vt Charon
Vectaſſet illum flumine, cymbaq;
Et nauta, & vndæ conſtitiſſent
Vate nouas feriente chordas.
At me futuri præſcia Pieris
Caſus manentes ordine diſſerit:
Iamq; imminentes immoranti
Collibus Auſtraſiæ ſupinis.
Reſtare longis inde laboribus
Prætenta vaſtis æquora ſyrtibus,
Fluctuſq; prædicit furentes,
Et laceras aquilone puppes.
Dein & niuoſis Alpibus ardua
Tentanda curſu commemorat iuga,
Tybrimque Romanum, Padumque,
Et placidas Anienis vndas,
Æquorque longè Parthenopeium,
Et littus alto Trinacriæ mari
Pulſatum, & horrendam Charybdim,
Illyricique fretum profundi,
Et concitata Danubium fuga
Qui ſolis ortus tendit ad aureos,
Rhenum bicornim, & tot dolori
Condolitura meo fluenta.
Fleturum acerbo me ſuper omnia

Ianum cadentem funere nuntiat,
Et ſaxa cum ſyluis, & arua
Inſolito gemitura planctu:
Implenda mœſtis omnia queſtubus
Quos æger alto pectore fuderim:
Nec lumina (infandum) profuſo
Noſtra modum poſitura fletu.
Te magne princeps Carole, te mihi
Tandem adfuturum Muſa ſerenior
Promittit, altum ſi valeret
Longa leuare dies dolorem.
Te miſſum Olympo dulce ſororibus
Solamen ipſis, præſidium, decus:
Fautore paſſim te canora
Læta ſonanda lyra poëtis.
Iam terra paſſo me fouet hæc ſinu
Exercitatum finibus exteris
Orbis pererratis: tenentque
Auſtraſij reducem Penates.
Iam iam quieto pectore lætior
Promiſſa diuæ comperio rata.
Vrgente iam cura ſolutam
Spe reficis meliore mentem.
O viue felix optime principum:
Te fata ſeruent incolumem, cui
Semper Camœnarum patrono
Dulce canat mea Muſa carmen.

Carolo Lotharingo Cardinali.

Alta per vndoſum patrijs à finibus æquor
Carole dum peteres antiquæ mœnia Romæ,
Fama prior quaſſas hyemem viciſſe triremes
Venerat, & valido diſiectam turbine claſſem:
Te procul inſanis abreptum fluctibus inter
Spumantes ſcopulos, inter vada cœca, vel alto

Sub-

Submerſum, & grauibus perpeſſum extrema procellis.
Quo labefacta metu lacrymas effudit inanes
Gallia, & infandum gemitu teſtata dolorem
Impulit heu mœſtis feruentes queſtibus auras.
Verior at noſtris vbi nuntius attulit oris
Fluctibus ereptam pubem, & tabentia curuo
Corpora ſeruatos poſuiſſe in littore nautas:
Soluerunt gratæ pro natis debita matres
Vota Deum templis, & odoro thure calentes
Æternum que ſacris adolerunt ignibus aras,
Dona tulit populus, neque diuûm altaribus vllis
Deſiit offerret purus qui liba ſacerdos.
Nec metus interea ſeſe tamen omnis ademit
Senſibus: auditis horror quatit oſſa periclis
Quæ terra ſuperanda manent. alpina relicto
Dum iuga confeſtim petis æquore, & impiger omnem
Ferre per Italiam properas à littore greſſus.
Omnia confuſi late loca plena timoris
Quippe fremunt, acerque vias obſedit Iberus:
Bella ciet. parat inſidias, horrenda minatur,
Sæuus & hoſtili prædas agit agmine Mauors.
Sed tandem ingenti virtutum & laudis amore
Fidentem, & ſpretis armorum incurſibus, inter
Tot cædes, & iniqua virum certamina læti
Incolumem, gratumque vrbe excepere Quirites.
Præcipuè multo venientem amplexus honore
Paulus, ad alta patrum ſenior penetralia duxit.
Hic pater aſſiduos orbis componere motus
Dum parat, humanæ miſerans incommoda ſortis:
Tuque, nec incœpto piger indulgere labori,
Quem fruſtra gelidi Morinorum ad littoris oras
Effuſum duxere Atrebas hoſpeſque Britannus,
Plurima firmanda tecum de pace loquuti,
Nec mandatorum quæ Rex tibi cumque dediſſet:
Immemor, immani rerum de mole tuenda.

Egiſtis ſimul. atque animis dum publica caræ
Altiùs, æqua Deum verſaſtis numine tacti
Quæ gemini tandem coëant in fœdera Reges:
Quo pietas & cana fides, & priſca colatur
Relligio rectoque animi nitatur honeſtum.
Hoc ſtudio poſtquam digeſtis ordine rebus
Diſceſſumque paras. Italoſque relinquere fines,
Dat grata ſuprema manu longæuus ab aris
Atque adyto diuum penetrali munera vates:
Munera, tutamenque viæ, certumque ſalutis
Præſidium, caſu nunquam temeranda minaci.
Sic pius Æneas, poſt igni diruta Graio
Pergama. & infandam Troiano ſanguine cladem,
Dum vehit Iliacos inſtructa claſſe Penates,
Per varios longè caſus, per tela. per hoſtes
Argolicos, per tot rerum diſcrimina. victor
Regna ſuis tandem ſuperauit debita fatis.
Hinc igitur patrio dum Gallica redditus orbi
Rura tenes, alacri teſtantur gaudia vultu
Et primi procerum, & populus, natiſque receptis
Sollicitæ mœſtum matres poſuere timorem.
Ipſe ſed ante alios reducem gratatur amicum
Erricus: poſitas æquo Rex fœdere leges
Cognoſcitque lubens. & te has autore repertas
Ipſe probat: quam ſi pacem ferus abnuat hoſtis,
Mortiferumque manu malit producere bellum,
Scilicet Heſperiæ gentes opibuſque paratas
Atque animis: ipſoſq; Duces ex ordine iunctis
Auxilio, quibus ampla omni ditione tenentur
Per quæ altum ſeſe Padus oſtia voluit in æquor.
Nec longum imperio tempus ſupereſſe ruenti
Cæſaris, à primis olim quod poſſidet annis
Ille Deum fatis exterritus, omnia poſtquàm
Conſilia abſumpſit: Quibus heu quibus, inquit, inultis
Vſque premis fortuna malis? quod ſæua nefandos
Accu

Accumulas caſus? duris quod cladibus vrges
Victorem quondam, & raptis ex hoſte ſuperbum
Tot ſpolijs? atro ne iuuat me funere vinci?
Vincar, & ô noſtri ſuperentur morte dolores.
Ne toties victor, toties iam victus ab hoſte
Auferar, & miſeranda iugo dem colla prementi:
Captiuumque trahat iuuenis victoria Galli.
Heu caput vndanti ferior ſublime procella.
Æthera iam tædet liquidum, lucemque tueri.
Nam quid bella gero demens? aut quid moror vltra?
An mea, quæ ſuperant populatis oppida terris
Deſtruat indomitus Celtica? aut qui nuper ad altum
Guiſius, obſeſſa dum cingitur vrbe Moſellam,
Rurſus & ad Morinos, acies deleuit Iberas,
Germanamque manum, me vertere terga coëgit,
Vinctum ducat ouans: & plebi oſtentet inermem?
Carolus interea frater, quem plurima iactat
Auſtraſia, Heſperias in me exitiumque meorum
Concilietgentes? quo Rex hortante, vel aſper
Sæuiat, aut manicas leuet æquior, arctaque vincla?
Saltem ſi tanti ſurgat mihi ſanguinis vltor
Filius, & veteres animis exerceat iras:
Qui ferat hæc atro cineri ſuprema parentis
Munera: quiq; meos perfundat ſanguine manes,
Non hoc ſit penitus fatum ſolaminis expers.
Sed minor ingenij nato vis ipſa, neq; illum,
Vt velit, & iuueni virtus animiq; ſuperſint,
Impacata queat perferre Britannia regem.
At coniuratæ deducant ſigna cohortes,
Præliaq; auertant ciuilibus extera bellis,
Attonitum quando hic vrget metus: omnia fundo
Ne latè ex imo in præceps diſiecta ferantur:
Quando mens auerſa Deum, cladem que minantes
Tempora ſic annis voluunt fatalia parcæ:
[N]nate, & me me atque tuum ſub pacis iniquæ

Trade caput leges: ego, dum ſuprema dolentem
Nox & fata ferant, dumque hæc indigna parantur,
Fortunæ melius cadam Nec plura loquutus
Ex oculis æger ſe prorſum auertit, & intra
Septa latens, rerum nato commiſit habenas.
Ergo noſtra tuo, Præſul, vix munere tandem
Secula compoſitos belli videre tumultus.
Martem intermiſſum vacui lætamur, & altam
Feſſa damus, terrore procul, per membra quietem.
Cantamuſque tuæ meritos virtutis honores.
Interea dubij dum teque, tuumque nepotem
Magnanimi generum Regis, cui ſubdita paret
Terra ſuo Lotharinga Duci ſaluumque precatur,
Venturos patrias olim ſperamus ad vrbes,
Effice ne cupidos fallat ſpes vana. ferantque
Vota leues, quæ Dijs populus canit, irrita venti:
Neu templis indictus honos ariſque Deorum,
Feſtaue tollantur, Tyrio vel murice claros,
Purperea incaſſum ſternant aulæa penates.

De Marte & Venere Cupidinis telo vulneratis.

Mars curru vacuum peruolat aëra.
Fert velox tenerum penna Cupidinem.
Vno forte loco, dum ſimul aduolant,
Sederunt duo numina.
Mars belli decus, & gloria militum,
Ferrum letiferæ cuſpidis extulit.
Parua lenta manu cornua fert Amor,
Ornatur pharetra lătus.
Frontem Mars nitida caſſide liberat.
Velo tectus amor lumina detegit.
Armis ille fuit cætera lucidus,
Hic nudis ſtetit artubus.
Mauors axe ferox quadrijugo ſedens
Os frontemque ſimul contrahit horridam:

Infantemque Deum, ſed nimium potens
Numen, talibus increpat.
Linque hæc arma viris fortia fortibus
O laſciue puer, non bene grandia
Imbelles digiti pondera ſuſtinent,
Auro ſplendida cornua.
Nos noſtroſque decent fortia milites,
Bello & ſanguineis cædibus aptior,
Prædæque & ſpolijs quæ pharetra eſt tuo
Geſtamen lateri graue.
Fas horrenda ſuis tollere laudibus
Quæ victrice manu prælia geſſimus,
Tu tantum vſta tuo (quæ tua gloria)
Igni pectora concinis.
Ergo nec iaculis vtere, nec grauem
Arcum læua gerat: ſed tepidis tuas
Inflammare faces cura ſit ignibus
Totus ſis in amoribus.
Hæc iactans tumido pectore bellicus
Mauors, tanta Dei numina deſpicit.
Huic blandè teneris impauidus puer
Subridens oculis ait:
Vis eſt noſtra tua vi violentior,
Quamquam ſanguinea eſt, ſanguinolente Mars.
Lædunt noſtra Deum fortia pectora
Certo ſpicula vulnere.
Tu mortale genus (nec potes amplius)
Ferro armiſque domas: ocyús at tuum
Haud vitata feret vulnera, ſaucium
Noſtra pectus arundine.
Si noſtra eſt igitur tanta potentia
Nobis vt ſuperum numina pareant,
Tu quanto minor eſt ſors hominum Deo,
Tantum cede Cupidi.
Nondum dnierat quum volat emicans

E neruo iaculum cuſpidis aureæ,
Traiecit rigidum miſſa ſagitta cor,
Cor vinci prius inſcium.
De centum calamis ſepoſitum Deus
Hunc vnum valido conijcit impetu,
Arcus qui patulos audiat, & queat
Vallum reddere peruium.
Mars alto doluit vulnere ſaucius,
Quòd telum nimijs viribus arteque
Contortum dederat, tantaque vis fuit
Fixum pectore non ſtetit.
Altum findit iter penna volatilis,
Et ſæua Venerem figit arundine.
Diuæ purpureas (heu miſerum) genas
Amiſit roſeus color.
O crudele nefas, ô genus impium:
Sic ne ingrate puer ſanguine dexteram
Materno ſceleras, & cor amabile
Teli cuſpide vulneras?
Hoc demum reperit Martia vis loco
Victorem, nec Amor quo ſua pignora
Ardet chara parens, pectore depulit
Telum miſſile filij.
At felix iaculum eſt quod duo pectora
Miſſum vno pariter figit acumine.
Sic laſciuus Amor numina mutuis
Inflammauit amoribus.
Sic ictu validæ cuſpidis vnico
Inuictumque Deum vicit, & attigit
Matris cor tenerum: quanta ſit vt ſcias
Vis, numenque Cupidinis.

De Franciſco I. Rege Rhodanum tranſeunte.

Magnanimum rapida Rhodanus Regem excipit vnda.
Parua ſub ingenti pondere cymba gemit:

ec ſufferre valens fluuio foret obruta toto,
Ni ſubita Diuum fulta fuiſſet ope.
enit ad hanc Rhodanus, liquidæ venere ſorores,
Et placidas puppi ſuppoſuere manus.
anc ſimul ad ripam vaſtum duxere per amnem:
Tota tremens rigidas illa ſecabat aquas,
ec mirum ſi tota tremit, nam ſuſtinet vnum
Qui valet innumeris millibus vna ratis.

Ad Ianum Thi:rium Henr Reg. à Secretis.

mnia ab ætherea qui dat pater optimus arce,
Quique iubet clarum te decus eſſe tuis,
nnua tille precor Iani tibi Iane calendis,
(Nec vanum hoc primis menſibus omen eat)
t Rex, vt proceres, quorum tua gaudet amore
Virtus, ipſa vt te Gallia ſemper amet.
um ô publica res ſic experiare fidelem,
Vt premitur falſo crimine noſtra fides.

Ad Mellinum Sangelaſium.

Qui, Melline, ſua cinxit tua tempora lauro,
Teque nitens claro numine, Phœbus amat,
Hunc tibi quem radijs latè effulgentibus annum
Aggreditur, lætum lætior eſſe velit.

Hugoni Salellio Iliada Gallicè ſcribenti.

Nec mihi dux Pallas, nec qui vix æquore vultum
Extulit, & claro Cynthius ore nitet:
Nec mihi ſint Muſæ comites: Helicona Talia
Deneget, & ſacras fons Heliconis aquas:
pſe bifrons Ianus geminam ſub tempora frontem
Contrahat, & menſi nolit adeſſe ſuo:
Si tibi, qui motu aſtrorum nouus incipit, annum
Felicem auſpicijs non precer eſſe bonis.
Sic tibi lætus eat: noſtris ea numina votis

Nec deſint, quorum te ſibi iunxit amor.
Dent precor illa, tuo traductam vt magna labore
Iliada æternum Gallia ſeruet opus.

Ad Claudium Robertum.

Si mihi (dum tonſo notus tibi vertice fungens,
Ruffo, qui ſupereſt aures cingente capillo,
Ius habet indignum in miſeros) hoc linquat iniqui
Tantum, Claudi, vrgens iniuria temporis, ægram
Vt lenire nouo mentem ſolamine poſſim,
Fortunamque animus ferat æquior, hic vbi longis
Suſpiro abſentem lugens heroa querelis:
Si mora, ſi requies alto foret vlta dolori,
Et fruerer Muſis & amœno fonte Caballi.
Hæc ego dum tacitus meditor, te pauca monere
Hic adeo viſum eſt: ſic hortor vt auſpice Iano
Imponas curæque modum, nimioque labori.
Sit membris alterna quies, alterna ſit ipſi
Pax animo: nec te, quibus omnes exigis horas,
Seu Deus intendat fulmen, rigidiue procellas
Ingeminent auſtri, ſeu ſplendeat æthere Phœbus,
Detineant opera aſſiduum; ne ſperne monentem.
Hos monitus quamuis admittere neſcius exul
Mœream, & inſomnes agitent mea pectora curæ.
Cotis agam partes, quæ nec ſecat ipſa, valetque
Ferrum obtuſa rigens, & acutam reddere falcem.
An, quibus exeſo numerandas tergore coſtas
Promentes, ipſaſque imo ſub pectore fibras
Exercentur equi, perſtes incumbere pœnis?
Et labor haud vllas intermittatur in horas?
Sic miſer intendas animum, ſtudioque moreris,
Vt qui penſa trahent ad apertæ licia telæ
Peruigilat parua noctéſque dieſque taberna?
Aut obſcura velut claudus prope limina ſutor
Qui ſedet, ac vili dentes in pelle fatigat?

Supplicium hoc noſtro, quicumque eſt, imprecor hoſti
Auſpiciis anni grauioribus: omine læto
Tu felix, ſiue ſemper equus iuga triſtia callo
Portet, & incuruo bos impediatur aratro.

Ad Georgium Patricium.

Omine felici, Iano bifronte calendas,
Multa fero multis, aggrediente ſuas.
Hoc tibi quod ſuperos votis precor omnibus vnum eſt,
Dent, quod es: hoc ſolum ſemper vt eſſe velis:
Mens eadem nulla commota cupidine, lætos
Perſtet continua ducere ſorte dies:
Vtque facis, tua rura colas, patrioſque penates
Otiaque, & Muſas, ingenuumque larem:
Nec moueant auræ populi, nec tangat inani
Quæ ſtrepitu vanos allicit aula duces.
Inuidiam trahit aula grauem. quæ vindice nullo
Exultat ſummis inuigilatque malis.
Illa meam (miſerę ſic ſors tulit improba vitæ)
Inſimulat nullo, perfida iure fidem.
Immeritum fortuna premit: tu ſperne quietus
Fortunæque acres inuidiæque minas.
Sic ſecura quies. altum dormire tumultus
Nec vetet, aut pacis turba moretur iter.
Illud habe habe: verum hortari quid multa neceſſe eſt?
Hoc quo te dono munere munus habes.

Petro Ronſardo & Io. Bellaio.

Mirabar quid Phœbus equos tam mane recentes
Iungeret, & toto lucidus orbe foret.
Formoſam hic ſpectat Clio, Cliuſque ſorores,
Et quos æterno tollit honore chorus.
Te magnum Ronſarde refers qui Pindaron, & te
Bellai, cœtus gloria Pieridum.
Vos radiis, oculiſque Deus, quibus omnia, cœlo
Dum videt, egregio purior ore nitet.

De

De ſuo & Amicæ mutuo amore.

Quæ me ſola poteſt nutu ſeruare beatum,
 Iuri in ſe mihi ius par iubet eſſe ſuo,
Quod tamen inflammato hærens alo pectore vulnus
 Saucius, hoc plagæ par negat illa ſuæ.
At mea tanto ardent igni præcordia quouis
 Vt ſit inextincto non minor ille rogo.
Transfixis vtrius miſerorum ſæuus amantum
 Pectoribus telum durius egit amor?
Vrimur igne pari potius par vulnus vtrumque
 Afficit: extremas imus vterque vias.

De Venere Dianam mentita, & Diana à Cupidine vulnerata.

Callida dum geſtat pharetram, vultumque Dianæ
 Induit, & graditur per iuga ſumma Venus,
Hortaturque canes, & Damam forte fugacem
 Inſequitur, laſſo non ſatis apta pede:
Hanc circum Nymphæ ſolitis clamoribus inſtant:
 Et ſequitur magno credula turba choro:
Fit Veneri media late per deuia ſylua
 Obuius horrendo fulmine ſæuus aper:
Hic memor ipſa ſuum ſub pectore voluit Adonin,
 Quem trucis occiſum viderat ore ſuis.
Si tamen effugiat, fraus eſt detecta puellis,
 Si petat hunc telo, vulnera certe timet.
Dum dubitat, magno cernit clamore ſequentem
 Dictynnam & celeres voce vocare canes.
Nympharum ſubito totos ſtupor occupat artus,
 Et dominam ignorans, vtraque turba ſilet.
At neruo imponit teretem Diana ſagittam
 (Nam Veneris ſtructos ſenſerat illa dolos:)
Pectora rupiſſet Diuæ, ſed veſte latebat
 Virginis, & dextra tela gerebat Amor.
Eminus haud dubia traiecit arundine pectus:

Vul-

Vulnera nunc læſo Delia corde gerit.

De femina quæ generi amore capta filiam occidit.

Dum genitrix natæ ſortem ſibi iure negatam
Inuidet,& pietas quod vetat,ipſa parat:
Quam dedit immani ſæuiſſima vulnere vitam
Eripit. Heu quid non pectora cogis Amor?

Amphion fonti impoſitus.

Quem ſaxa & Dirce mirata,hic dulce cadentis
Me tenet & gelido marmore murmur aquæ.

Antonii Lotharingiæ Ducis epitaphium.

Dux Martem rigidum ſumtis Antonius armis
Vt vidit medios circum feruere penates,
Iam ſenior.tectuſque ſacris inſignia canis
Tempora ſupremum alloquitur ſic voce Tonantem.
Non licuit,ſator alme Deum.tam ſemper amata
Æternum mihi pace frui,ſic fata negabant
Viuere ſecurum,melioribus inuida fatis.
Spes erat armatas nunquam penetralia circum
Noſtra videre acies,& gaudens ſanguine bellum.
Spes erat æternam requiem,ſemperque beatos,
Me duce,perpetua populos in pace tueri.
At paſſim arma fremunt,lateque minantia cerno
Horrida bella,virum mortes,caſuſque nefandos:
Caſtraque:cumque ſuis euerſas mœnibus vrbes,
Inuiſam rerum ſpeciem,lacrymabile tempus.
Crimine quo tantum merui tolerare laborem?
At te ſi qua mouet pietas,ſi iura fidemque
Seruaui,& gratis impleui altaria votis,
Ne noſtri effuſo fœdentur ſanguine manes,
Vitam aufer meliore frui ſimul annue vita.
Talibus orabat ſupplex,& multa ſupinis
Fundebat manibus: quem cœli rector ab arce
Audiit omnipotens,& vota admiſit Olympo:

Ne Princeps ſoceri macularet lumina, dura
Morte gener, Dulci tandem dux funere felix:
Sic exoratis animam finiuit in aris.

Franciſci Lotharingiæ Ducis epitaphium.

Franciſco, ſi vera fides, antiqua redibant
Secla duce, æterni primo quæ tempore veris
Aurea Saturnus magno pater intulit orbi.
Sed mors, humanæ cura eſt cui nulla ſalutis,
Promiſſam populis inuidit auara quietem.
Optatæque (nefas) autorem pacis, acerbo
Funere, vix primi lapſis iam menſibus anni
Ex quo dux patrio gentem pius orbe regebat,
Franciſcum rapuit. Patriæ fleuere parentem
Extinctum trepidique ſenes & mœſta iuuentus.
Feralem dextra tulit indignante capreſſum
Auſtraſiæ paſſim populus, ſimul aurea dudum
Atria ceſſerunt atro miſeranda colori.
Funereæ mediis ſpirantes ignibus vmbram
Fumauere faces, & ſacram humana per ædem
Fumus inexpleto ſuffudit lumina fletu.
Perſtitit ipſa ſuo vigil indulgere dolori
Nobilis illuſtri regum de ſanguine coniux,
Quam geminæ circum dulciſſima pignora natæ,
Egregiuſque puer flentes: hic grauidior æuo
Paruulus, illæ altum, balbo vix ore, dolorem
Teſtantes, miſeræ lacrymas auxere parentis.
Sic facies inuiſa mali, ſic atrea durant
Secula, & Auſtraſiæ mœrent in funere gentes.
At Chriſtiana vxor quamuis dolor vrget amantem
Coniugis amiſſi, vultu meliora ſereno
Aſſimulans, premit ingentes ſub pectore curas.
Suſceptamque regit patriis æquiſſima plebem
Legibus, ac prudens animo dat iura virili.
Qui mediam grato pulcherrimus ore per vrbem

Ipſe puer matri graditur comes, atque parentem
Obſeruans, medio iuuenum dux agmine fertur.
Ille nouæ, ni fata obſtent, ſpes vna quietis
Carolus, & lætum caſus ſolamen amari:
Ille expectatam placidiſſimus omine pacem
Felici, & regna antiquis feret aurea ſeclis.
Ille ingens animis animo quæ maximus olim
Concepit genitor, populo, generique nepotum
Perficiet, patriiſque reget virtutibus orbem
Auſtraſium, & placidas mittet ſub fœdera gentes.

Claudii Lotaringi Guiſior. Ducis epitaphium.

Quantus in aduerſas Troiæ pro mœnibus Hector
Arma tulit feruens acies, & caſtra petiuit
Argiuum, in medias voluens incendia claſſes:
Tantus in arma ruens Hiſpanum Claudius hoſtem
Terruit, & victor ſpoliis indulus opimis,
Ad delubra manus tendens, araſque Deorum,
Suſpenditque tholo clypeos, & plurima latis
Sæpe Ducum detracta humeris inſignia fixit
Auſtraſius, magni genus alto à ſanguine ductum
Hectoris: at magno felicior Hectore, terris
Si fata hunc ſeruant, & ſors humana beatum,
Hectoris: at magno felicior Hectore, terris
Si fata hunc ſeruant, & ſors humana beatum,
Qui ſenior prolem ingenuam, paruoſque nepotes,
Natorumque pater videat claram ipſe ſuorum
Virtutem, & patrios animos, & fortia bello
Pectora, & ætatis curam ſub flore ſenilem.
Hector ad arſuras infandis ignibus arces,
Præſaga iam mente dolens inſtantia gentis
Funera Troianæ, & capta cladem vrbe ſuorum,
Captiuæ quondam Andromaches ante ora parentis
Aſtyanacta nouo moriturum vulnere luxit.
Ipſe quoque à ſæuo tandem ſuperatus Achille,

Pergama

Pergama ter circum raptatus & ora cruento
Puluere concretoque infectus ſanguine crinem,
Longæuo corpus delatum exangue parenti eſt.
Hic procul inſigni venerandos vertic canos
Claudius attollens, incanaque menta, Renato
Rege ſatus, natos, horrendi fulmina belli,
Tum pietate graues illos ac regna tenentes,
Atque auus è natis genitos altamque ſuorum
Progeniem. & formam roſeo miratur in ore,
Tot conceſſa Deum tulerit qui munera Princeps,
Perſoluit cœlo manibus pia vota ſupinis.
Hos amplexa tenet coniux Antonia, Regum
Progenies, qualis Diuum lætiſſima partu
Fert ſeſe turrita comam Berecynthia mater.
Scilicet ex illis Tyrium ſublimis honorem
Carolus attollens humeris & vertice ſacro,
Romanos inter proceres ad templa deorum
Progreditur. ſancti decus immortale ſenatus,
Carolos Aonidum cœtus laus vna ſororum,
Et patriæ & noſtri quam felix gloria ſecli:
Cui ſeſe comitem fratrer lætiſſimus infert
Phœbi ingens Ludouicus amor, caſtæque Dianæ.
Is quoque ſidonio velatus murice, vocem
Ingeminat, lętumque canit pæana choræis.
Te Franciſce, ducum bello fortiſſime, cladem
Sarmatici populi. Thracumque, & gentis Iberæ,
Inuictus quondam, horreſcit modo Cæſar, & illum,
Qua ſua cumque ruens obuertit ſigna, ruentem
Siſtis, & in medium tete obuius iniicis agmen:
Quaſque alte volitare vides, & ab hoſtibus in te
Proferri ardentes, ac circum effulgere campo
Aduerſas, aquilæ vento panduntur inanes.
Quippe ſub excelſæ, Cæſar quam obſederat, vrbis
Mœnibus (illa tuo firmiſſima robore perſtant)
Inque his, quæ validi ſeruant confinia Belgæ

Te victos victore duces, & cladibus ipſum
Cæſarem & indomito turbatas Marte cohortes,
Hinc Morini ruptis armorum inſignibus, illinc
Læuia arenoſi videre fluenta Moſellæ.
Par animis, ætate minor Franciſcus, eodem
Nomine lata ſecat ſtridentibus æquora roſtris.
Et belli aduerſis geſtans inſigne ſuperbum
Pectoribus, lectas agit in certamina claſſes.
Claudius armatos equites, galeaque decoros
Inſtruit & trepidum denſo agmine fertur in hoſtem.
Cui comes in media comitantum pube, Renatus
Additur, impubeſque genas oſtentat, auitæ
Spes firmata domus: hic Regum nomen auorum,
Ille patris, patrio referens cum nomine, laudes.
At Maria immenſo præcinctis imperatoris
Oceano Regina potens: illi æquora late
Quæ Zephyro, Phœboque tepent extrema cadenti,
Et gens flaua ſubeſt, & terrarum vltima Thule.
Illa manu victrice feros à finibus hoſtes
Egit & ingentes accepto fœdere motus
Compoſuit, generumque ſibi Delphina parauit:
Egregium Delphina Deum qui munere felix
Viuat, & ipſum æquet numeroſa laude parentem.
Vna graues luctus animis Ludouica ſuorum
Attulit (immiti ſic mors rapit omnia fato,
Nec datur expertes mortalibus eſſe doloris,
Sollicitiue metus) illa Chimeius heros
Ah miſer amiſſa doluit vir coniuge, raptam
Quæſtus & imbellis crudelia fata iuuentæ.
Templa colunt aliæ, & vigiles altaria circum
Sacra canunt: his ore decus, menti inſidet altæ
Virginitatis amor, cœlo pia vota feruntur.
Claudius hanc prolem genitor, natoſque ſuorum
Dinumerans æuo grauior, ſed læta ſenectus,
Ecce ſacro tandem (miſerabile) torridus igni

Arſit,& exuſto confeſtim crure,ſuprema
Flexit voce Deos,atraque natantia nocte
Lumina verſauit,vitamque effudit in aris.
Tantum heroa videns alto ferus æthere Mauors
Extinctam,ingemuit,patrij gemuere penates,
Auſtraſiique duces,& quæ de ſanguine Regum
Eſt domus: illum & Rex amiſſum,& Gallia fleuit
Omnis.at hoc tandem ſolido de marmore,nati
Mœrentes,immane patri poſuere ſepulchrum.

Iani Lotharingi Card. Epitaphium.

Quiſquis ab extremo veniens oriente viator
Pergis ad Occeani,qua ſol cadit aureus,vndas:
Seu procul à medij calidis humoribus auſtri
Tendis hyperboreo rigidum contingere littus
Frigore,& inſano ventos aquilone furentes,
Horrentemque gelu Scythiam, Pontumque niualem
Excitus fama ingenti,quæ læta ſub auras
Fertur,& immenſum late circumuolat orbem,
Magna ſonans,magnum aſſiduo vigil aëra cantu
Dum ſtridens mouet,atque ſolo expatiata repente
Sublimem excelſo tollit celer æthere Ianum
Ianum,fama volans atauis quem nuntiat ortum
Regibus,& generis præclarum inſigne gerentem,
Largaque porrecta iactantem munera dextra:
Hic conſiſte. Vides atro de marmore limen.
Vicinum,tumulumque grauem,quo membra ſepulcro
Mortua conduntur magni poſt funera Iani.
Illum dum placidi ſinuoſo à Tybridis amne
Auſoniæque redit populis,Romaque potenti,
Iam patrios intra fines,qua Gallica culta
Sequana præcipiti lætiſſimus alluit vnda,
Appoſitis curas epulis,animumque leuantem,
Heu ſubita incautum mors occupat,occidit vna
Occidit Auſtraſiæ clarum decus; ipſaque acerbo

Fle-

Fleuit inexpletum mœſtiſſima Gallia caſu:
Fleuerunt Italum gentes,& conſcia fratrum
Agmina,Cæſaries tegitur quibus alta rubenti
Ornatu,& Tyrio fulget ſacra murice veſtis.
Ipſeadeo pater ingemuit,qui templa ſacerdos
Celſa Deum colit,& triplici veneranda corona
Tempora præcinctus Diuum prece numina placat.
At paſſim errantes,lacrymas fudere Camœnæ,
Et genus Aonidum vates,& quiſquis amœnum
Facundo volucris fontem bibit ore Caballi.
Scilicet extinctum mœrore heroa dolentes
Examini,Muſas nimio qui captus amore
Arſerat,& ſtudio vates opibuſque leuarat.
Qualiter Auguſto magni moderante tumultus
Imperij populoque patris florente Quirini,
Mecœnas hederæ velatam frondibus vrbem
Excoluit,magnumque dedit cantare Poëtis,
Et ſua condignæ ſeruauit præmia laudi.
Nec minus attonitæ gemuit pars maxima plebis,
Queſta quod indigno Ianum impia fata tuliſſent
Funere,nec toto quiſquam nunc orbe ſuperſit,
Quo miſerante fames inopum,vel dura leuetur
Pauperies atque ampla manu qui munera donet.
Sic humana Erebi rapit implacabilis,atra
Omnia nocte lues,ſic altum exangue ſoporem
Corpus humo carpit gelida,maneſque ſepulti:
Fama ſed æternum durat,Ianique ſuperſtes
Viuit inextincto per ſecula nomen honore.

Magaridis Egmontea, Valliſmontana Comitis epitaphium.

Margaris heroum genus,Egmontæa,benignas
Lucinæ paritura manus,& numen amicum,
Quattuor autumnis ter ſenſerat,oraque mater
Natorum fœcunda trium complexa tenebat.

At quarto (ſic mons homini ruit obuia) partu
Conceptam conata parens educere prolem,
Nequicquam ad duros, vt erat diſtenta dolores,
Implorauit opem moderantum cuncta Deorum,
Pallida mors adimit ſenſus, at viua ſub auras
Incolumem ediderat generoſo ſemine fœtum.
Et iam nata recens, extinctis ante duabus,
Vna erat Errico demum cum fratre ſuperſtes:
Ecce inter luctus medios & funera matris,
Amiſſam egregio referens puer ore parentem,
Heu ſorte indigna rapitur, viuuſque repente
Commutat roſeum pallenti morte colorem.
Sic vbi purpureum denſa inter gramina florem
Mollia prata ferunt & quattuor ordine lentum
Spirant quæ circum gemmæ funduntur odorem,
Forte ſub auroram ſternens ſata læta putator
Falce metit ſummum, quod mouerat aura, cacumen
Hunc florem circum tenero qui vertice paſſim
Ad cœlum exierant alij ſternuntur, & alte
Succiſo ad terram procumbunt ſtipite flores.
Vna ſolo ſuperat, quæ ferro intacta remanſit
Gemma nitens, omnemque ornat procul edita cam-
Phœbus eam celſo ſurgentem ſpectat Olympo.
Demulcent Zephyri, leuibus coma panditur auris
Plurima dat liquidum ſitienti Iuppiter imbrem,
Donec in immenſum flos exiit altaque natos
Ecce noua radix emiſit origine flores:
Haud aliter mœſto ſolamen dulce parenti
Floreat, & grato diues Ludouica Deorum
Munere ſe lætam ferat: ac circum vndique longo
Ingenuam fœcunda recenſeat ordine prolem.

Claudii Tenicerii D. Apri cœnob. epitaphium.

Auſoniis ego clarus auis, hic Claudius alta
Compoſitus tellure tegor, felicibus olim

Auſpiciis, Italo gemuit quem læta marito
Auſtraſia de gente parens: at ſanguine primum
Heſperio, domus alta dedit Peniceria nomen.
Indeploratum non me hic in nocte ſuprema
Relligio pietaſque ſinunt, & cœtus amico
Fœdere coniunctus fratrum, qui ſacra canentes
Hæc delubra colunt, fuſique altaria circum
Tura ferunt, onerantque aras, & numina poſcunt.
His ego dum pridem fatis & munere Diuûm
Præficior, placidamque fouet pax feſta quietem,
Bis denos actis expleui menſibus orbes.
At membris miseranda lues (ita ſorte negatur
Hic paſſim indigna mortalibus eſſe beatis)
Ecce ſubit, duroque artus languore ſolutos
Attenuat macies, & mollibus oſſa medullis
Exſiccat, lenta ſenſim liquentia tabe.
Mors adimit ſenſus, triſtique à funere tandem
Hanc patruo tumulum grati poſuere nepotes.

Dianæ Baldoriæ, vxoris epitaphium.

Qualis inexpletum gelidas ad Strymonis vndas
Thracius amiſſa lachrymauit coniuge vates
Ingeminans quæſtus, altaque à rupe ferarum
Agmen & aërias deduxit carmine quercus:
Eurydicen diræ tactu ſerpentis ad imas
Demiſſam ſedes Erebi noctemque profundam
Voce vocans, & dona quærens atri irrita ditis:
Talis ego imbelli cithara, fidibuſque canoris
Te mea nocte vigil, te perſono luce Diana:
Nequicquam indulgens lachrymis, omneſque peragrãs
Auſtraſiæ lucos, ſaltuſque, & inhoſpita luſtra:
Hic grauibus longe reſponſant antra querelis,
Saxaque ſylueſtreſque feræ, colleſque ſupini,
Et nemora, & ſteriles agri, cum fontibus amnes
Crebra gemunt, ac ſollicitum miſerantur amorem.

Ipſe ſed obſcuris errantem in vallibus Orci
Eurydicen Orpheus (vates ſi vera loquuti)
Viſit, & exangues commouit queſtubus vmbras.
Te primum vt miſero fera mors inuidit amanti,
Te poſtquam amplexu iuuenem Baldoria noſtro
Eripuit, dulcique in coniugis ore gementis
Artubus à gelidis anima exhalata receſſit.
Ecce comes cœlo virtus æterna locatam
Ad Diuûm æthereas euexit limite ſedes.
Quam ſuperûm læto circum chorus agmine cinctam
Excepit, medioſque inter celſi ætheris ignes
Libauit ſacro Diuûm pater oſcula vultu.
Illic pura nites: at te mihi, donec acerbum
Viuere me mea fata volent, atque orbe morari,
Fas alto vacuum petiiſſe per aëra cœlo
Non erit, & ſolitis in collo hærere lacertis.
Hoc vitam vates, hoc me felicior egit
Munere, quod manes arceſſit coniugis Orpheus,
Præferor hoc illi, tua quod ſuprema dolentem
Funera, me ſpectes alto ſublimis Olympo.
Quo te, ſi qua tuæ virtus erit æmula laudis
Quæ cœlo tollat cupidum, ſequar ipſe, nec vltra
Experiar tantos indigna ſorte labores.
Vna quies ambobus erit, pax vna fouebit
Compoſitos, actoque aderit mens æqua timore
O vbi te nota compellem voce, tuoque,
Iam carne exutus dura, mens ore fruatur
Spiritus: ô qui me charo, immortale per æuum
Siſtat in amplexu, & tecum det viuere cœlo.
Hic exoptatæ dum ſpes erit vna ſalutis,
Extinctam, gemitu, lachrymis, & voce Dianam.
Te querar, ac longum cantu ſolabor amorem
Auſtraſiæ de more nurus altaria circum
Lugentes, altoque genus de ſanguine ductum,
Et laudem, & claræ meritos virtutis honores

Et ſanctum in caſto narrabunt corde pudorem.
Vnicus interea de funere matris acerbo
Raptus, & amiſſam referens puer ore parentem,
Te referens, ipſa tuos in imagine vultus
Attollens, qualis vel Myrrhæ fertur Adonis,
Vel quales nudi tabula pinguntur Amores,
Pendebit mœſti circum patris oſcula natus.
Hunc mihi ſi ſpatio durante ſuperſtitis æui
Fata Deum ſeruare parant, hic forſitan olim
Cogar in extrema patienter ſorte dolere.
Atque vbi iam pueri plenis adoleuerit ætas
Menſibus, ingenioque feret maiora capaci,
Maternum decus, & laudes, & nomen auorum
Expediam, & quanto ſuperet diſcrimine virtus.
Tum quot me duris fortuna laboribus actum,
Quot maris ereptum grauibus, terræque periclis
Ad patrios demum impulerit conſiſtere fines.
Scilicet, vt feſſum requies dum grata foueret,
His mihi dum tandem melior fulciret in oris
Spes animum, tanti obruerer molimine caſus.
Maiorum exemplis dulcem ſuper omnia natum,
Præmia ad antiquæ paſſim virtutis, & omni
Ad veram hortabor ſtudio contendere laudem.
Annuat, & votis adſit Deus, atque virenti
Aſpirans foueat creſcentem flore iuuentam.
Hinc me quamprimum, cui te ſine, quicquid in orbe
Luminibus fortuna vſquam tulit obuia mœſtis,
Accidit ingratum; celſa pater optimus arce
Accipiat, dulcique ſimul cum coniuge certam
Det precor æterna producere pace quietem.

Eiuſdem epitaphium.

Dum cadit indigno Maſuri Baldoria coniux
Funere, iam parta prole puella parens,
Vox anima fugiente fugit, pro voce, lacertis

Amplexa eſt chari dulcia colla viri:
Mente vale dixit: puerum ſimul obtulit, ac ſi
Diceret, hoc noſtri pignus amoris habe.
Sic eadem ob cauſam lachrymis, & dulce dolori
Solamen liquit: ſpiritus aſtra petit.

Franciſci Clemerei epitaphium.

Iam quater autumno frondes agitante caducas,
Et toties agris, quæ florent, vere colores
Immittente nouos, atram Clemereius ægro
Languidus orabat nequicquam corpore mortem:
Peruigil heu vocem ingeminans, & ſæua Deorum
Fata quærens, morboque animum deiectus inerti,
Protinus inuiſam quærebat rumpere lucem.
Quinta ſed optatam felicior attulit æſtas,
Quamuis (ſic æuo durabilis inſcia fati
Mens hominum) ſpes haud vitæ foret vlla ſalutem
Ergo vbi iam firmis præter ſpem tabida ceſſit
Artubus acta lues, imiſque repente reduxit
Se ſanguis venis & viuidus oſſibus humor,
Sedibus excedit patriis, atque impiger alti
Ardua conſcendit Vogeſi iuga: perque reductas
Obſcurus valles, qua gens Heluetia longe
Arcet ab extremis armatum finibus hoſtem,
Lætus in Auſoniæ ſpatioſas fertilis vrbes
Deuenit ac Ligurum populos: atque alta Quirini
Mœnia perluſtrans, & Parthenopeïa regna,
Æquoraque & Veneto poſitas in littore gentes,
Quam longius, ſtudiis omnem iuuenilibus annum
Exigit, aëriaſque iugo, quas ante per Alpes
Venerat, exuperans, ipſis celer inde relictis
Alpibus, Auſtraſiam repetit patrioſque penates.
Quo properans hac, qua Rhodano confunditur amni
Mitis Arar, conuertit iter, paulumque moratus
Gens vbi natiuis dulces in collibus vuas

Sequa-

Sequana feruenti libat celeberrima Baccho,
Optato tandem potitur lare, & arua reuiſit
Grata quibus læti natum excepere parentes
Incolumem. paſſoque humeros, & colla, caputque
Infuſi fouere ſinu: ſimul omnis amore
Plena domus gremio reducem complexa patenti eſt.
Heu quantum obſcuræ cœcis humana tenebris
Pectora noctis habent! valido firmata iuuentus
Robore & ingenio pulcherrima diuite virtus,
Et ſtudium, & præſtans animo doctrina vırenti,
Dum variæ iuuenem dotes ornantque feruntque
Ad cœlum, & meritæ commendant præmia laudis,
Iam grauis ereptum longa torpedine morbi,
Nuper & innumeris patrio procul orbe periclis
Iactatum nequicquam animo iam triſte mouentem:
Dum ſecura quies. & res. & amica ſopori
Otia delectant, acri mens alta timore
Dum vacat. & placidum demulcent gaudia pectus:
Forte vagus media (ſi ſors tulit) vrbe frementi
Fertur equo iuuenis, circum delecta iuuentus,
Atque ætate pares illum comitantur amici:
Ecce labans læui ſilicum compagine putrem
Concidit ad terram quadrupes: at pronus aperto
Vertice vir, fractaque miſer ceruice cruentam
Pulſat humum, & multo late loca ſanguine fœdat.
Semianimem famuli referunt. altoque gementes
Membra thoro defecta locant: hic tertia vidit
Lux oculos atra (infandum) ſub nocte natantes.
Pallida mors adimit ſenſus. ſopor occupat artus
Frigidus: ac tenues anima exhalatur in auras.
Sic miſeris. hunc ô tumulum quicunque viator
Conſpicis, incerta eſt mortalibus hora paratæ
Mortis. & indigno dilectam funere lucem
Linquimus. heu cœci prorſum improuiſa ruentes
In fata, & blandæ capti dulcedine vitæ.

Sic denſa circum premimur caligine ſepti:
Et paſſim obſcuris homines erramus in vmbris.

Euſdem.

Franciſco mortem oranti mors atra negatur,
Dum labefacta grauis conterit oſſa dolor.
Mox vbi morbus iners abiit, ſpem præter, & omni
Succeſſit pulſo grata dolore quies,
Ecce frementis equi Clemereium terga prementem
Deiicit, ac miſerum mors inopina rapit.
Sic incerta ruit certæ mortalibus hora
Mortis, & extincto lumine vita fugit,

Alberici Mothæi epitaphium.

Dicite Pierides quur atra in morte Mothæum,
Dicite quur ſolita deſtituiſtis ope.
Vos ille Aonio deduxit monte ſorores,
Tenſa læui feriens pollice fila lyræ:
Vos illum comites ignota per arua ſequutæ;
Et vaſtum tumidis qua patet æquor aquis:
Vos puero primum veſtro ſolamen amori,
Dum patrios alta deſerit vrbe lares,
Auxiliumque decuſque viæ, dulciſque fuiſtis
Gloria, & in duro grata labore quies:
Protinus Auſtraſiis egreſſum finibus, oras
Egiſtis Muſæ viſere Vindelicas.
Hoſpita, qua læto Rhenus fluit amne bicornis,
Terra fuit: Cimbri, Vangioneſque feri.
Marcomanæ gentes videre, acreſque Sicambri.
Indomiti feſſos detinuere Getæ.
Hoſpitio Batauuſque, & Thrax, & Sarmata fouit,
Et Dacus rapidis quem lauit Iſter aquis.
Inde fuga trans aërias agit impetus Alpes:
Siſtit & Auſonio voſque virumque ſolo.
Hic Padus, & Ligures, & Hetruria fortis, & Arnus,

Et vetus immenſas Hadria pandit opes.
Hinc Tyberis petitur pater, & Mauortia fœtam
Antra quibus fama eſt procubuiſſe lupam.
Romanæ excipiunt arces, atque alta Quirini
Mœnia, & Iliacis numina rapta rogis.
Parthenope, quaque Æthna ſuis furit ignibus, & qua
Heſperium Siculo diuidit vnda latus.
Trinacriæque altis extructæ mœnibus vrbes,
Et paruis Calabri vos habuere caſis.
Itur & ad gentes qua latum eiectus in æquor
Præcincta Oceano regna Britanne colis.
Vix reduci tandem patria, Auſtraſiique penates
Gratati, & magno dulcis amore domus.
Læta datur iuueni coniux, & voce Camœnæ.
Et cythara feſtum concelebraſtis hymen.
Iamque thori ſociæ toto quos orbe labores
Hauſerat, & longum commemorabat iter.
Iam ſtudio patriæ vigil incumbebat, & armis
Vna erat hoſtiles vincere cura manus.
Vix actis adeo vitæ ſex ordine luſtris,
Mors iuuenem indigna pallida ſorte rapit.
Nec decimum Phœbe ſolitis impleuerat orbem
Ignibus, & volucres axe regebat equos,
Ex quo lux tædis erat acta iugalibus, ecce
Deſeritur viduo mœſta puella thoro.
Ille acer, viridique nitens ætate iuuentæ
Deficit, ac toto corpore vita fugit.
Nec virtus, aut æqua virum conſtantia morti
Eripuit, non vis exagitata malis:
Non homini læuum facundia depulit omen,
Doctaque quod variis ſolueret ora modis:
Quod Latio ſermone potens, quod Græca ſonaret,
Et qua ſe lingua iactat Hetruſcus ager:
Quaque truces alio fari decet orbe Britannos,
Quoſque vomit rabido Teutonus ore ſonos.

Sic

Sic ardore mali confeſtim torridus, altam
Exanimi iuuenis corpore preſſit humum,
Et iacuit decus Auſtraſiæ: mox frigidus illi
Occupat, extincto lumine, membra ſopor:
Non ſecus ac languens cultis flos decidit hortis,
Quum ſteriles igni Sirius vrit agros.
Voſque Deæ fruſtra morientis voce vocatas
Detinuit Pindi non adeundus apex.
Dicite Pierides. quur atra in morte Mothæum,
Dicite quur ſolita deſtituiſtis ope.
Hæc ego ſum dulces affatus voce Camœnas.
Quarum de medio ſic ait vna choro:
Noſter amor, noſtri ſucccenſus amore Mothæus,
Dum facilem tenui barbiton vngue ferit,
In patriam Aonio nos quondam è vertice duxit,
Qua gelidus ſacro fons Helicone fluit.
Inde per immenſum nobis comitantibus orbem
Terra, altoque volans æquore fecit iter.
At tandem vt reduci tetigit natalia primum
Arua pede, & patriæ limina chara domus,
Vtque verecundos teneræ vir coniugis ignes
Fouit. & eſt caſto iuncta puella thoro,
Immemor Aonidum ſeſe horrida Martis ad arma,
Ponendaque nouum contulit arcis opus.
Huic inſtans vigil, & noſtrum aſpernatus amorem,
Murorum ingentes erigit arte minas.
Ergo indignatæ iuuenem diuerſa ſequutum,
Atque oras dulcis linquimus Auſtraſiæ.
Ad iuga tam celſi contendimus ardua Pindi,
Quæque Caballino gramina fonte madent.
Stamina ſed poſtquam nentes fatalia Parcæ
Videre Auſtraſio nos procul ire ſolo,
Iamque ope deſertum noſtra vt ſenſere Mothæum,
Crudeli incautum corripuere manu,
Atque adeo ætatis læto iam flore virentem:

Sic valido virtus corpore grata fuit.
dicer haud vlla moriturum ſorte putantes,
Canities vnquam ſi foret alba ſeni.
tamen Aonidum decus immortale; nec vllo
Gloria, quam longum tempore noſtra cadit,
quis honor vatum famæ magnumque per orbem
Carmina ſi noſtro numine tuta volant,
nitis æterna æui per ſecula Parcis;
Perpetua celebris laude Mothæus erit.

Conualeſcenti hymnus in Deum.

uncta qui nutu moderatur, alta
ntibus clemens oculis ab arce,
idit obliquo pater euagantem
Tramite natum:
uanta neglecti valet in parentis
orda. non ira leuiore motus,
orripit natum genitor petentem
Deuia curſu.
Nec parem errori meritiſque pœnam
umpſit: at cæſum leuiore plaga
ilium blande monuit, pioque
Indulſit amori.
ic ouis latas vbi ſola ſyluas
it grege & caulis peragrat relictis,
Paſtor errantem videt à remoti
Vertice ſaxi;
Rupe de celſa ruit, & coactum
Deſerit ſolis pecus omne campis:
Hinc ouem gaudens humeris relatam
Reddit ouili.
Senſit vltricem genitoris iram
Natus, & vultu lachrymis madenti,
Vt ſui quondam puer, & paterni
Prodigus æris.

Hic

Hic Deum votis onerat, manuſque
Tendit excelſo duplices Olympo,
Ac ſuum ſupplex humili precatur
Voce parentem.
Tu pater pœnas (quid enim parentis
Nomen appello?) merito rependis.
Nouit admiſſum ſcelus omnis alti
Incola cœli.
Cuncta prodegi miſer: at reuertor
Vnde diffugi. ſine me recondi
Transfugas inter famulos, & atro
Stigmate dignos.
Haud tuus dudum mereor vocari
Filius: verum cruce dignus oro
Inter abiectos aliqua tuorum
Parte reponar.
Gaudium ſancto lachrymas parenti
Dulce commouit: veniamque nato
Æquus oranti pater, & paternas
Annuit ædes.
Sic pia nati prece pœnitentis
Motus, admiſſum gremio manuque
Fouit, ac ſpiſſis timidæ reduxit
Mortis ab vmbris.
Redde me ſæuis Deus à ferarum
Faucibus tutum: mediumque ſeptis
Contine: certo ſimul orbe preſſos
Dirige greſſus.

In numiſmata antiqua Piſonis.

Edidit Heroas vita Natura fruentes,
Quorum hic cælatas exprimis effigies.
Abſtulit inde orbi cita mors: aſteripis Orco,
Phœbea vitæ reddis & arte nouæ.
Virbius Hippolytum mutato nomine ſyluis

Abdidit, irato ne Ioue concideret.
Fiſo noua magis arte audax, rediuiua ſub auras
Nomina magnorum reddis & ora virum,
Hoſque palam profers imitandos ordine, quorum
Fortia diuina pectora laude vigent.

ADOLPHI MEKERCHII BRVGENSIS.

In Antiquitates Laurini ac Goltzii.

AVreus auratas voluit Pactolus arenas:
Argentum profert India, vt æra Cyprus.
Hubertas, Huberte, tua hæc huberrima, multò
Huberius certe fluminis huber habet:
Nam vehit argentum, vehit æs, aurum vehit alueo
Omne, quod Æneadum priſca moneta tulit.
Protegit hoc flumen Laurus viridante ſub vmbra,
Vndifluas Laurus conſita propter aquas:
Cui non vlla ſuos vis perturbabit honores,
Non Auſter virides auferet imbre comas,
Sed patulis fulgur ramis, ſed dira venena
Arcet, & à ripis noxia quæque fugat.
Naiades hoc, Satyri, Dryades, Pan, Phœbus, Athena,
Hoc Charites gaudent flumine & Aonides.
Vos me, Pierides, quoque in hæc damnate metalla,
Has ſtudio vt venas huberiore colam.

De eiſdem.

Roma vetus quondam, miſeras perpeſſa ruinas,
Concidit, & Romæ diruta Roma iacet.
Colligit hanc, priſcamque nouæ (mirabile) Romæ
Reſtituit Romam Flandrica Bruga ſuam.

De Huberto Goltzio.

Edidit Hubertum Venlo ſub luminis auras;
Illius at proauos & genus Herbipolis.
Bruga magis felix, quæ tecta lareſque benignos
Artifici dextræ præbet & ingenio.
Inuidit Latium, & Latii caput inclita Roma,
Roma peregrinis gentibus æqua parum.
Ac ſibi ne tantum decoris laudiſve deeſſet,
Ciuibus adſcripſit Goltzion Auſoniis.
Et meritò: quia nemo alius, qui mœnibus Vrbis
Semirutis humeros ſuppoſuiſſet, erat.
Sed ne Roma tumeſce nimis. nam Græcia ciuem
Hunc à te repetet, ſurripietque breui.
Tunc iterum viuent Thebæ, Sparta, Argos, Athenæ
Totaque ſurget ouans Hellados Hellas humo.
Goltzius & viuet, donec Venlo Herbipoliſque,
Donec erit Latium, Græcia donec erit.

In Nonnum à Franc. Nanſio emendatum.

Nemo Poëtarum magno æquiparandus Homero,
Aut alius certe vix niſi Nonnus erit.
Huic primum Bacchi dedit Indica vanus Apollo
Prælia Mæonia concelebrare chely.
Cœlitus at poſtquam meliori numine mentem
Afflauit Patris Spiritus ætherii;
Altius adſurgens, diuina oracula Chriſti,
Tum Monadis Triadem, tum Triadis Monadem
Intonuit, proh quam ſublimi carmine! ſaltem
Id non fœdatum turpiter ora foret:
Nec truncum manibus pedibuſque, & conſpurcatum
Vlceribus multis vulneribuſque foret.
Nanſius indoluit caſum miſeratus acerbum,
Nec piguit medicas vltro adhibere manus.
Plurima correxit, (labor hic quam ſcribere maior!)
Sublatis mendis optima reſtituit.

Nonne vides, vt iam molli fluat agmine Nonnus,
Nec mage per ſalebras duraq; ſaxa cadat?
Et quæ tempus edax priſcique iniuria ſæcli,
Gotthica barbaries Vandalicuſq; furor
Hauſerat, accipiunt lucem, vaſtæq; lacunæ
Implentur paſſim Nauſiacis opibus.
Quas ſi fors aliquis Nonni fragmenta latebris
Eruat, haud alias proferat è latebris.
Quin ſi iterum redeat Nonnus rediuiuus in orbem.
Hæc mea iurabit protinus, hæc mea ſua
Scribere non aliter poteram, vel ſi mea non ſunt,
Gratulor auctori qui meliora dedit.

In eundem.

Sæpius in libro memoratur Perſius vno,
Quam leuis in tota Marſus Amazonide.
Sæpius in Nonno memoratur Nauſius vno,
Quam multi in multis quos peperere libris.

IANI MELLERI PALMERI COLONIENSIS.

Ad Ianum Gulielmium.

Cvniculi Poeta mollior pilis
Haue Gulielme, ſiue Tu es Gulelmius.
Et vt queat hauere, hauere me iube.
Nam vt optime tibi ſit, alteri tibi
Male haud poteſt, neq; ille ſiuerit Deus.
Quid vſq; ibi, obſecro, eſt tibi negotii,
In vrbe Claudi, vbi togatum & Vbium
Latina ſanguinem virago miſcuit?
Quid operiri? aut cui rei ſedes
Vererue: ſicne tam cito tibi excidi?
Opuſq; nomine in meo iam aranea
Facit, quum in aërem illico abſtulit notus
Fidem, ſibiq;, fratribuſq; alis pilam?

Tuum quidem hercle nomen obſerat fides
In hoc meo tuo *Gulelme*, pectore.
Neq; vlla candidum mari caput dies
Renata tollit,aut cadens facem occulit,
Nec alma luctiluca lampadem quatit
Vehens nigrante langu dam rota vicem,
Vt ipſe cogitare te immemor ſiem.
Et ante Scaldis in caput fluat retro,
Quam in hoc leuem ille corde venti et facem
Deus; qui amica pectora aureo l gat
Iugo,quod ipſum vbi mihi, & tibi induit,
Pariq; iuſſit ire nos via, meum
Tuumq; nomen alterauit inuicem:
Tu vt eſſe ego haud grauère ego vt *Gulelmius*
Et id negat negare Rhenus Iſsulam:
Ita ille candor,ille vectus oſcine
Olore candor, atq; muſicus decor,
Ita eruditio togata me capit
Tua atq; palliata & ignem in oſſibus
Ciet, benignitaſq; mentis incola
Probæ,dolo ſine atq; Vlyſſe duplici,
Cui de nulla vulpem Iberia affuit.
Et ignea illa vis tui ingeni impetu
Suo atq;, ſpiritus *Platonici* alite
Volans ad vſq; belluata tegmina
Suprema cœli, & alta tranſnatans Deum
Cubilia ac fabrem ipſius Iouis torum.
Adhæc poeſis, vt minor ſit Actius,
Nec ipſe maior Angelus cluat, ſimul
Laceſſis aſtra,meq; ſurripis mihi.
Sed & mihi quoq; affuit (neq. abnuis
Scio) perinde quo ſubire poſſiem
Tibi:ſcit hoc Apollo. vt arſeris piis
Gemelle frater vſtulatus ignibus.
Quid ergo poſſidere te vetat,rogo,

Ita vt diu occupaueram, *Gulelme*? cur
Habere amore cogor in tuo notam?
An hæc inanis eſt querela amantium,
(Quod ô *Deus* face) & nihil tibi mea
Minuſue, pluſue fecit imperitia?
Sed à tuis tu abeſſe non potes libris,
(Vt helluo es profectò litterariæ
Dapis) vel vſq; dum huc pedem afferas, iis
Carere? fallor? an quoq; illa cura te
Tenet, libellulos tuos amuſſitans
Ad vnguem vt exigas, quibus trecenties
Trecenta menda ſuſtuliſſe te è libris
Trecentum opinor. adde, ſi voles, vti
Voles. vt, vt ſit huc recurre ſi ſapis,
Agrum in ſuburbium, aut, ſi id eſt pigro graue,
Remitte me mihi: & meum eſſe me ſine.
Qui enim mei minore parte mecum ago:
In vrbe quippe tu vadatus alteram es
Tuis amantiis, leporibus, iocis,
Lubentiaq; : ſed redire me iube ad
Me iniquum enim ſit vnum vtrumq; te ſimul
Habere, me carere vtroq; ſcilicet.
Si id obſequi quoq;, vt ſoles morabere,
Malo tuo. *Gulelme*. faxo ſis malus
Cui, quot vſpiam truces minas vibrant,
Salire circum iambici caput parant,
Latuſq. ſauciare ſe videntibus.
Nefaſte. ſed Dii nec hoc nec illa vis
Amoris entheata mutui ſinat,
Vt alterum me ego alter increpem malus;
Tu ama modo, & vicem repone mi tuis
Gemelle frater vſtulato ab ignibus,

ISAACI MEMMII VL-TRAIECTINI.

Ad Ianum Douſam.

GRegis pii ducem patremque Apollinem
Deum neceſſe nec fuiſſe, vt autumant.
Sed irritos iocos, meramque fabulam,
Opinio alta plurimis reſederat.
Ea incitatus ille contumelia,
Opinioni huic opus mederier
Puto, inquit, eſſe, longius neq; id
Repente ego hæc biuerticis cacumina;
Nouemque vos meæ optumæ puellulæ
Relinquam iens mihi præeſſe deditis:
Homullulis videri vt omnibus queam,
Nec vlla poſt ſuperſit hæſitatio.
Aitque iitque; & in recenter editi
Colorem & ora ſe induit puelluli,
Puelluli ora *Douſæ*, imaginem ſui.
Et inde *Douſa* mox adhuc tenellulus,
Sacra & potente vagientis Herculis
Potentia magis fuit potentior:
Geniq; vi nouum reuulſit vt iubar,
Cui nouum hoc? Deumne maximum potis
Minutulis fuiſſe fallere artubus?
At ille nunc adultus & valentior,
Magiſne homo, mage an Deus? ſuis præeſt:
Stupentia ora quod tuentur omnium,
Nec eſſe relliquus dubius poteſt locus.
Lyra audin' aurea vt venuſtule, vt bene
Sonat canora, blanda, dia carmina?
Sonuſq, vt ille pulſet alta ſidera,
Perambulet repulſus omnia ætheris
Capace quæ hinc & hinc teguntur ambitu?
Quis hoc quis explicare pauculis queat?

Ferum ecce *Douſicos* mare ad modos modo
Suauiuſculos quieſcit & ſilet;
Thetiſque Naiadeſq; dulce luſitant:
Modo furens furente clangit impetu,
Modo aſtra ſpumeis ferire fluctibus,
Et inferis ſalire gaudet in caput,
Thetiſque Naiadeſque triſte concinnunt:
Vt ille triſtioribus præit modis,
Vel horridos grauis truceſque fulminat.
Et aura huic ſereniore vidimus
Olympe te reniduiſſe Apollini
Canenti,& hiſpidas pluiſſe lacrymas.
Quid? ipſa virginum ſacrata numina
Inhorruere ſæpius ſilentio,
Quod heic venuſtius, quod elegantius
Canentem eum audiere,quam in iugis ſacris.
Haueto, ſiue *Apollo* ſiue verius
Vocare *Douſa*, & inuocari ita eſt volup.
Bonus bonis es; eſt bonis bonum eſſe fas:
Et heic diu moreris: adq; cœlites
Lubido ne tibi fuat recedere.
Nec illa ſæculi inficeta pondera
Mali poetæ; ea, inquam, inepta ſæcula,
Quæ & hinc & hinc & inde multa tinniunt
Ineptiora ruris inficetiis,
Malam vt tuis duint grauedinem auribus,
Fugare te ſuis queant moleſtiis:
Sed vt merent, repente perde, diſſupa.
Nec æui amor prioris,& cupido hians,
Nouemue virginum tenellularum amor,
Biuerticiſue ciiui amata culmina,
Tibi reuorſionis illici ſient.
Nam & heic idoneis tibi ſacris litant:
Vbique cunque *Apollo Douſa* tu eſſe vis,
Ibi puellæ,ibi Biuerticis iuga.

Nuptiis Martini Coleri I. C.

O Flos, ocelle, ô delicium vnicum,
Phœbo & Themiſti ſacra plantium,
Quid te *Colere* immane quantum,
Imperio Paphiæ ſubegit?
Muſæus vt iam trigeminus calor
Cedat tenellæ virginis ignibus,
Quæ te indui ſecum coactat
Colla iugo metuente poni.
Fruſtra Cupido te ferus impetens,
Obduxit illud virgineum decus:
Polleńs tibi incuſſiſſe amorem,
Forma opibus, probitate, gente.
Sed forma rugis, ſorte cadunt opes:
A Dis ferenti coniugium probum,
Caſtumq; prognatumq; honeſtis,
Nil melius poteſis vouere.
Hæc intuenti fert tibi Lux tua,
Et mutuum ignem, mutua vulnera,
Pandora virtutum, boniq;
Optima progenies parentis.
Aſtræa nulli laudis amantium
Nomen pararit, ni *VVrſebecii*
Fama, in remotas dedita oras,
Fert agiles ſuper aſtra pennas.
Oraculi iuſtar cuius erat domus,
Adſueta totis euomere ædibus
Vndas clientum, non inanes
Conſilii penitiq; iuris.
Cuius vetuſtis æmula ſeculis,
Per quam Lycæis vtilia, & foro,
Queis viuet ætatem ſuperſtes,
Aurea quis monumenta neſcit?
Quin *Petrus* illo nil Patruo minor,

Itris Sacerdos fidus Alethias
Conſtans amator rariorque
Gloria *Phradmoſynæ*, & Mineruæ,
Nuptæ tuæ amplum conciliat decus:
Nec non Suadæ vera medulla, amor
Clius, *Bedermannus*, fideli
Conſilio Aſcaniæ columna.
His & *Bucheros* de Philyra Patres
Antiqua matris ſtemmata ſubderem:
In matre ſed theſaurus ipſa
Eſt ſolidus locuplesq; laudum.
O Caie, Caiæ dedite tam bonæ,
Gaudeto plane ſenſibus intimis
Et iure te cenſe beatum,
Non melius poteras perire.
O Caia, Caio dedita tam bono,
Gaudeto plane ſenſibus intimis,
Et iure te cenſe beatam,
Non poteras melius perire.
Nam quid *Colero* terſius, aut magis
Docte peritum, ſiue volumina
Immenſa Iuris, ſiue ſpectes
Hiſtoriam, vetereſque ritus?
Illi eſt acetum pectoris, Attica
Facundia oris: magnanimus ſua
Virtute ſe inuoluit, relictis
Fumo, apinis, ſtrepituque vulgi.
Audire geſtis forte lubentius,
Vt ipſus, æui viribus integer,
Te, te requirat, cor coquentis
Dulce refrigerium caloris.
Cur tu repugnes? ilicet hinc mora.
Hoc veſperaſcit iam: iuuenum chorus,
Et miſta nympharum caterua,
Hymen iô Hymenæe cantant.

 Tædæ

Tædæ en iugales: ſis cape flammeum:
Iam cerno fuſum cum cumero, hoc tuum eſt,
Tu, Sponſe, ſumes quod lubeſcet,
Cum ſtiterit Domiduca Nuptam.
Trans limen infert iam nitidos pedes,
Reddatur ergo ianua limini:
Pars verba feſcennina promit,
Pars crepero ſtrepit in tumultu.
At vos cupitis gaudia cum iocis
Miſcete, fellis neſcia gaudia:
Suprema dum canis propinquet
Sparſa caput niuibus ſenecta.
Benigna vobis ſit Polytychia,
Deſiderata cum Polytecnia:
Ex liberûm virtute, vultu,
Quiq; Patrem recolant, Auumque.

Iano Grutero S.

Ex quo Saxonicis, *Grutere*, auulſus ab oris,
Albidos ludoſi latices, turbata fluenta,
Piſcoſi liquido, mutaſti flumine Nicri,
Anxius aſſiduo depoſco carmine Muſas,
Vt valeas, quid agas, quæ te modo cura moretur:
Cum mihi perculſo Phœbus, quin deſinis, inquit,
Quærere, & ad ſanum coiens mihi ſcindere vulnus.
Celſiſſem ipſe lubens cythara, plectroque: ſed ecce,
Vi rapere auſus, amat noſtras contemnere nymphas,
Et venari alias. fors vt plane abdicet omnes,
Aut decimam iungati numero me vincere tentans.
En habet & ternas diſcit, quod millibus aptus!
Nec mihi ſed pueri facit orbi lumine matri
Suſpendens tabulas votiuas illius ædi.

I. I. Gruterus Veneri.

Cum veniunt redeuntque tui: Aphrodiſia feſti,

Sacri-

Sacrificant alii thure meroque tibi.
Aſt ego non præfinito: ſed nocte dieque,
Et mane & ſero veſpere ſacra pio.
Thus anima ipſa, merum, lachrymarum fertilis vnda:
Thuribuli ſpeciem corpus inane gerit.
Suffitus gemitus ſunt, & ſuſpiria crebra,
Ignis continuo qui cremat, ipſus Amor.
Quod ſi, Diua Venus, tibi talia ſacra probantur,
Cur pergis nobis eſſe inimica tamen?
Fallor? an hæc iram ſimulandi cauſa reſedit,
Tam mihi grata ſacra vt perpetuare queam?
Verum animum aſſiduo dum ſic conſumor ab igne,
Creſcenti vt cogar denique in igne mori:
Quid mea; quid poterit mors tam miſeranda iuuare,
Quis facere inde tibi poſt mea fata volet?
Aut igitur vultu nobis ſis blanda ſereno,
Optataque mea da mihi luce frui.
Aut ſi forte times, ne, læta vt ſorte potiti,
Obliuiſcuntur cum pietate Deos.
Ipſe etiam facili prorſus te negligam amore,
Sic inimica quidem, ſed mage amica tamen.

2. *Venus Cupidini.*

O fili, pharetra potens,
Ictus ipſa tuos, graues
Experta & metuo faces.
Sis dictis precor obſequens:
Cum Ianum ſatis acriter
Telo ardente petiueris,
Læuem promito cuſpidem
Et cote exacuens tua,
I, Ianam pete Smetiam,
Vt Ianum pariter ſuum
Flagrans, imitus expectat,
Ianum ſomniet, & vigil.

Semper cogitet: vt ſuos
Illius cupiat cito
Ignes iungier ignibus.

3. *Ianus Gruterus ad Ianam Smetiam.*

Iſtis flammeolis tuis ocellis,
Iſtis purpureis tuis labellis
Iſtis aureolis tuis capillis
Mulſum, delicium meum, meum mel,
Ferox es nimis & nimis ſuperba.
Modo ſingula ſic mihi intuenti,
Ocellis cupidis hiantibuſque
Vris cor tenerum rapace flamma,
Et ſæuis iacis ignibus cremandum.
Modo me gelidis inungis vndis,
Imos quæ penetrant aduſque ſenſus,
Omnes quæ rapiunt repente ſenſus.
Vt caute horridior modo obrigeſcam,
Modo Trinacrios miſellus ignes,
Et vel Trinacriis magis calentes.
Totus nempe animo impotente flagrem.
Flammis inde ſimul geluque hiulcum,
Aſpectu me auido fugas, repellis
Conſpectumque meum proterua vitas.
Hinc ſimul gelidus, ſimulque flagrans,
Curis differor & graui dolore.
Non me iam lepidi mei ſodales,
Nec docti Aonidum iuuant libelli,
Non conuiuia, nec vocationes,
Nec ſomnus facilis repente in vmbra,
Et quocunque animus leuatur æger.
Sed totam indomitus furore mentem,
Mei materiem malum doloris,
Et ſolatiolum tamen doloris
Illas blanditias ocellulorum

autitias labellulorum
delitium capillulorum
ro aſſidua miſer profunda
piria cogitatione.
cita exanimis, mœcenſque totus,
e viuere, nec perire poſſum.
m ſidere mi benigniore
uo. neque mortuo refulges,
urrepta redit, leuiſque vita
ſtim in teneros recurrit artus.
m videor Deus repente,
uid Superis magis beatum eſt.
urſus nitidum caput recondis,
ctumque meum fugis proterua.
itina tum mihi ægritudo,
olor redit. & graues querelæ,
morte magis moleſtiora.
or, delitium meum meum mel
e tam miſeris modis fatiga:
renum inhibe ferocitati.
ſic ſi volupe eſt tibi meum cor,
os me vt facias iocoſiores.
ubet rapidis perure flammis,
ubet gelidis necato in vndis,
i mi animam rape atque perde,
vno hoc ſepeli mihi in ſepulchro:
poſt exanimi refunde vitam,
urſus rediuiuum vt ante, perde:
lle omnes animas mihi atque vitas,
ſi quid grauius iubet ardor.
vitæ domina es meæ necisque
uicquid me facies. feram lubenter.
os tamen miſeros mihi hos ocellos,
h ne ſurripias, ſin aſue perdi:
d foue manibus tuis tenellis,

Inſerens

Inſerens niueis caput lacertis,
Iungens turgidulis caput papillis,
Atque in molliculo ſinu reponens:
Os tuum vt cupidi perambulantes,
Vel ipſi ambroſiæ pari æmuloue
Tabulo potiantur vſque & vſque:
Et ſic quicquid vbique ocellulorum eſt,
Longe ipſi exſuperent beatiores
Iſtis aureolis tuis capillis,
Iſtis purpureis tuis labellis,
Iſtis flammeolis tuis ocellis.

41. *Ad eandem.*

Pulchræ Helenes artus olim picturus & ora,
Ora illi ad ſuperas inuidioſa Deas,
Complures iuuenes, florem & decus innuptarum,
Zeuxis virgineo legerat è numero.
Scilicet haud potuit reperire is corpore in vno
Omnia, in exacta forma imitanda ſibi:
Sed modo ab hac illud, modo ab illa aliud, modo
Quo quamque eximiam cenſuit, id petiit.
Ah tunc artifici viſa huic, mea Iana, fuiſſes
Certe Helenæ exemplum pulcrius imo Helenæ
In te offendiſſet ſola & ferrêre per orbem,
Pernota artificis nobili ab arte manus.
Quid loquor infelix? non non: te viuere iam me
Viuo ita viuam, hercle eſt rectius & melius?
In te vna vt formas ego felix conſpicer omnes,
Quot formoſa vnquam ſæcula quot tulerunt.
Formæ Iope fuerat præclaræ, & candida Tyro,
Formoſa Europe, Paſiphae, ipſa Helene.
At, quæ alia atque alia has ornarunt ſingula. ea in te
Omnia ſunt, omnium ſola mihi inſtar habes.
Nec tamen & per me poſthac non clara per orbem
Tute eris: ipſa meis Smetia carminibus.

icére, vt tibi nil nil numina magna negarint:
Imo etiam larga cuncta manu dederint.
Crede mihi his fies, Zeuxeis Parrhaſiique,
Et vel Apelleis nobilior tabulis.

5. *Iana Smetia ad Ianum Gruterum.*

Si pudoricolor ſinit
Non negare modeſtia:
Nullo inante cupidine
Tacta, iam teneor tuo
Iane, capta ab amore.
Sæua non fuero tibi,
Nec negauero mutuis
His amoribus immori:
Dum Patri & Superis bonis
Noſtra vota probentur.

6. *Ad Sponſos Lectiſſ.*

oſtquam *Gruterus* pactæ ſibi virginis æſtus
Hauſit, ab ingenuo tactus amore iecur.
egnem conqueritur Phœben, Phœbiq; quadrigas
Tardius Eoas ire redire vias.
Nec libri proſunt, neque carminis auctor Apollo:
Adſiduo votis tempora pacta ciet.
eque pari ſentit percuſſam cuſpide Virgo,
Sed habet ingenuus diſſimulare, pudor.
Non ſit amara dies, & noctis amarior vmbra,
Qui tam propatulo pectore vulnus alunt?
Quos tam caſta Venus licito deuinxit amore,
Quos ſibi Virtutis conciliauit honor?
Qui ſi non numis, non Indis flectere conchis,
Corporis atque animi ſed potuere bonis?
Nam quid ego ora Tuæ tibi, Iane, & ſtemmata dicam,
Quæque comes dos eſt caſta pudicitia?
Quidue illi memorem, queis polles, Pallados artes,
Legi-

Legiferamque Themin & Ciceronis opes?
Omnia ſumma adſunt vobis: ſed cautio ſumma
Ne culpa ingenii deterat illa mei
O animi eximii, ô præſtantes corporis ambo!
Par melius Cypris compoſuiſſe nequit.
Deſinite ergo, moras exoſi, & ſpiſſigradum cras,
In digitis noctes & numerate dies.
Lux optata fluit: iam nunc iungetis amores
Auſpicio liquido ſcæua mala eſto procul.
Ecce ſiniſtra petit, plauſumq; imitantibus alis
Turtureum compar monſtrat amoris iter.
O minor, & fiam Dodonæ verior augur,
Veſter amor fidei nobilioris erit.
Lux optata cadit, iucundoque Heſperus ortu
Conſpicitur, rutilam pinea tæda facem
Iam quatiit: non vos remorabor longius. & iam
Phœbe excandeſcit ceu remoræ eſſe velim.
Aurea Luna itam ponas vultuſque ſeueros:
Non ero, tu voluas ſegnior ipſa rotas:
Serius vt roſeis Matuta iugalibus orta.
Quod nocti adiicies, detrahat inde die.
Salue ô chare mihi ſponſe, ô caſtiſſima Sponſa,
Ex voto vobis omnia læta cadant.
Degite felices Cumææ tempora vatis,
Pacificaque domo, fructiferoque toro.

Hæc tibi noſtra dedit medio in mœrore Thalia,
Sepoſitis paulum curis, vulgique furore,
Cui non longinquam fixerunt numina metam.
Forte maritus eris, quando hæc tibi carmina Sponſe
Fuſa, leges; ſed non, quia tarda, ingrata futura.
Nec te ſollicitum teneat placabilis ira
Phœbi: quippe manus victas tibi ſponte paratus
Ceder item Cytharam, plectrumque nouemque ſoro
Parnaſſique iugum, bifidique cacumina Pindi.

ſi hoc vno facili quia Cypride cern't
ana, Iani ad genium te, nom'na, factæ,
ptum amplexus, connubiaque exoptata.
ius hinc cauſas prætextu fingit inani,
imis ipſe memor Daphnes ſterilíſque caloris.

Ad Iohannem Poſthium.

Dui, & ex cerebro Iouis Sapientia gnata
i tamen hanc ſceptro noluit eſſe parem:
nuit Phaeton currus Titan s, at artem.
enandi, vt potuit, non dedit ille ſimul
uihi quantus amor, Poſthi, ſit Apollinis in te,
ui ſua dat larga cuncta reperta manu?
ate tibi tribuit citharamque artemque medendi?
uid tribuit? parili ceſſit vtraq; tibi
nirum, quod vtrumque volat tua fama ſub axem?
uod gemina lauru ſtat tibi cincta coma?

ANTONII MEYERI ATREBATIS.

Fortuna nouerca, cui bonc.

mlibet eſt nobis omnis fortuna timenda,
ſt aduerſa minus noxia fine ſuo.
pera corrumpit, vitiis aduerſa medetur:
etegit hæc oculos mentis, at illa tegit.

Iudex, Dei vicarius

id facias Iudex, cura maiore videto:
Cenſuram peragis iudiciumque Dei.
ine redundabit, quod definiueris in te:
edulitas adſit magna, Deique timor.

Vita malo ſemper breuis.

malus ætatis centum compleuerit annos,
mmaturus ei terminus vſque venit.

Pluri-

Plurima vana ſtudens etenim, fiducia vitæ
Dum tenet, hanc perdit quam ſine fruge terit.

Viuendo morimur.

Vita die primo longiſſima: carpitur ex hoc
Tempore paullatim: denique toto perit.
Conſumor tacite: vitæ diſcedit in horas
Portio. ſecurus nec memor huius ero?

Ioan Polletus. Anag. Luna Sole potiens.

Accipit vt lumen Phœbo à rutilante Diana,
Sic mens à Chriſti lumine lumen habet.
Polleti pietas meritis clareſcit in horas.
Detegitur nubes, faxque ſerena micat.
Quid felicius hac anima, quæ numine plena
Luna poteſt dici Sole potita ſuo?

Vita, Mare.

Fluctibus vt nunquam ventiſque agitata quieſcit
Per mare, dum portum nauis adepta ſuum:
Sic homini, Syrteis huius qui nauigat æui,
Otia contingunt funere nulla teuus.

Ioannes Colardus. Anagr: Dolo carens nauis.

Abſque dolo Colardus erat quaſi fida carina:
Non pertuſa locis, ſæuo & aperta mari.
Plena opibus ſacris, commiſſos vnde tribules
Paſceret in Mundi fluctibus abſque dolo.

Ant. Meierus, Anag: Vino miſere natus.

Meierus ad vinum natus pleriſque videtur,
Colligiturque ipſo nomine ſic poſito.
Eſt ergo miſere natus, ſi natus ad iſta
Pocula: decoctam ſæpius haurit aquam.

IOANNIS MEVRSII BATAVI.

Epiſtola Heroidum Alcyone Ceyci.

HAnc nimium abſenti coniux deſerta ſalutem
Mittit Ceyci, quâ caret ipſa, ſuo.
Agnoſcis quo mens mihi ſit turbata furore,
Mittere quæ ſimulem quo careãm ipſa tamen.
Hoc eſt, quod mitto nihil eſt, nihil accipe: ſic te
Ludit in officio mens male ſana ſuo.
Hoc quodcunq; tamen nihil eſt, trahit omnia ſecum,
Dum non vana mei ſigna laboris habet.
Nil metuo cunctis dicar furiata carere
Mente mea, opprobrium qua licet æqua feram.
Dum tibi coniunctam conſtet tamen omnibus eſſe,
Et deſiderio ſit data cauſſa tui.
Mens diſcedentem te quondam noſtra ſecuta eſt,
Amentem fidus me tibi fecit amor.
Redde tuos vultus, Ceyx, redde oſcula, Ceyx;
Ceyx, redde mihi quicquid amantis habes:
Reddideris mentem. Ceyx, quid reddere ceſſas?
Reddere feſtina te mihi, meq; tibi.
Cum fragili timidus nolles me credere claſſi,
Atq; tuus pelago me prohiberet amor:
Hæc comes adſcendit, quoduis iurata pericluṁ
Spernere, ſat chari numine tuta viri.
Hæc rapidos potuit fluctus, ſæuaſq; procellas,
Hæc potuit glauci temnere ſceptra Dei.
Proq; ſua domina, cum nulla pericla timeret,
Hæc ſubiit: comes eſt hæc tibi facta viæ.
Huc Ceyx, propera Ceyx, tua vela retorque,
Cura tibi Alcyones ſi manet vlla tuæ.
Ah, quæ te noſtris rapuit complexibus hora:

Reſtituat, Ceyx: nunquid abeſſe iuuat?
Nunc equidem infelix timeo, ah, ignoſce timenti:
Iuſta mihi tanti cauſſa timoris amor.
Ah, timeo ne tu peregrinis ignibus ardeas,
Illicito dederis colla premenda iugo.
Quæq; mihi debes infamis adultera ſumat,
Et mea poſſideat gaudia turpis amor.
Brachia quaq; nefas ceruice hærentia fingo,
Fixaq; in alterius vultibus ora puto.
Æmula dein etiam iuſta bene percita bile,
Parce meum, clamo, ſuu ere parce dare.
Mox memet reprimens ipſi mih iurgia dicto,
Iamq; nimis tenera pœnitet eſſe fide.
Sum tamen, atq; vtinam non eſſet cauſſa reperta,
Sin tua, vel ſexus attamen illa tui.
Sic Ariadna ſui queritur periuria Theſeî,
Colchis Iaſonia de leuitate gemit.
Dii melius. non hæc ſpondent quæ verba dediſti,
Cum dilecta tuo poſceret vna thoro.
Te quæro, Ceyx te vnum deſidero. nulla
Nox mihi abit ſine te, te ſine nulla dies.
Et quamquam ſpatiis Nereus excludat iniquis,
Et noſtris durus lumina veſtra neget:
Nil minus aſpicio, viſaq; in imagine lætor,
Et facies ſpeculi fungitur illa vice.
Trans mare veliuolum ad complexus brachia mitto,
Eſtq; mihi Ceyx ſemper in ore meus.
Mane nouo, genitor quoties tuus extulit ignes,
Lunaq; fraternos pallida vitat equos.
Egredior tectis, greſſumq; ad littora tendo,
Hei deſiderii littora certa mei.
Quoq; loco vidi fugientem ſoluere claſſem,
Hoc, inquam, Ceyx excipiendus erit.
Vltima mœrenti hic diſcedens oſcula fixit,
Et reduci fas eſt hic quoq; prima dare.

Obſer-

ruo toto venientes æquore naues,
laque quot video tot reor eſſe tua.
,meus, Ceyx clamo,mea gaudia Ceyx,
e meus votis mille petitus adeſt.
meo,&c ſuperis facio pallentia vota,
æſam portus poſſit habere ratem.
q; paro amplexus,iamq; oſcula: dextera geſtit
am dudum intactam tangere poſſe manum.
ruſtra, ſiquidem ſemper mea gaudia fallis
nprobe ſpemq, vlla non ſinis eſſe fide.
c libet infido conuitia dicere ponto,
mea quæ voluit ludere vota,rati.
c tempeſtates Neptuniaq; ira timentur,
uæq, iacent vaſto ſparſa pericla mari.
beunt animo merſæ tot in æquore puppes,
t vereor ſimilis te quoq; caſus agat.
mihi,quod noſtros poterat lenire dolores,
emitur Hippotade pallida cura patre.
ſimul egreſſi laxata repagula venti,
Non iterum facile hos ad ſua clauſtra vocat.
ula confundunt,fluctuſq; ad ſidera tollunt,
Concutiuntq; ipſum pene fragore polum.
feſſi ſolito tandem ſe carcere condunt,
Non illis pater at dat ſua frena labor.
le mihi ô vtinam falſa ſub Imagine! fingo
Deuictæ toties membra periſſe ratis.
amo,meus cæco raptatur vortice Ceyx,
Atque necaturas pallidus haurit aquas.
ec prohibet lethum ſocer Æolus, aut pater ipſe
Lucifer,ah tardo quam male vectus equo.
aque ſuo quondam populo metuenda tenebat
Sceptra manu,laceræ fragmina nauis habet.
natat,& ſua nequicquam modo brachia laſſat:
Quodque nequit.mortis vult didiciſſe metu.
uod ſuperat vitæ ſupremo in limine mentis,

Occupat Alcyone, nomen inane tibi.
Quamq; vocas gaudens longe tamen eſſe remotam,
In ſortem nolles ipſe venire tuam.
Alcyone tua cura tibi eſt, ea ſola fatigat
Vota tua & facilem non finit eſſe necem.
Alcyone tibi in ore iacet: cumq; æquoris vndis
Pugnat, &, heu, diro turbine victa cadit.
Alcyonen æſtus rapit, & quas ſpiritus æger
Coniugis ingreditur non rediturus aquas.
Quæq; ſemel perii veſtris immortua labris,
Poſt mea nunc etiam fata ſuperſtes ago.
Ah, cur non licuit communi membra ſepulcro
Condere? cur non eſt ſors mea iuncta tuæ!
Nos tamen hoc vnum ſemper ſperauimus ambo,
Optantes faciles in pia vota Deos.
Ah, cur non licuit tecum mea vita perire!
Scilicet vt poſſem te ſemel orba mori.
Vita mihi tecum potuiſſet tangere finem,
Non poſſet finem tangere vita ſuum.
Quam vellem immenſo tecum fluere obruta ponto,
Quam vellem æquoreis piſcibus eſſe cibus.
Hei, tædet vitæ, certaq; occumbere morte
Non dubitem: vita, ah, tum mihi grata foret.
In pœnæ mihi vita loco eſt quiq; exit ab ore
Spiritus, Elyſios optat adire locos.
Oſtendas Neptune pater quo gurgite Ceyx
Ille meus periit, protinus ibo comes.
Cærula conſcendam & læta ferar obuia puppe,
Vitreaq; intrepido regna ſubibo pede.
Atq; erepta mei quæram mihi coniugis oſſa,
Si videam in medio forte natare ſalo.
Forſitan inueniam, & tumulo claudemus eodem,
Et fructum pietas eſt habitura ſuum.
Quiq; ſua piſcis Ceycem condidit aluo,
Difficilis precibus non erit ille meis.

Accipiet comitem, & cæco me viſcere merget,
Quodq; videbuntur fata negaſſe, dabit.
Sic egomet memet, vel tu, vel terret vterque,
Tu qui abſis, ego quæ non patienter amem.
Anxia ſic mœſtos ſoleo componere ſoles,
Et tremula magnos voce fatigo Deos.
Crudelis Ceyx quamdiu fugis? improbe, quæ nunc
Immemorem Alcyones te nimis ora tenet?
Iam bis, ter, quater impleuit ſua cornua Phœbe,
Nulla tamen reditus ſpes mihi facta tui.
Attamen, (& memini, neq; tu meminiſſe negabis:
Teq; fides, memorem me bene fecit amor.)
Per patrios, vaſtum queis cœlum illuminat, ignes
Binis iurabas menſibus eſſe redux.
At vero quintus lunæ iam voluitur orbis,
Cumq; ſuo vereor tempore abîſſe fidem.
Quæ mea culpa tuam potuit ſubuertere mentem?
Ceyx quo tam diu crimine læſus abes?
Ecquid habes meritæ quæ opprobria dicere poſſis?
Nam cuſtos thalami ſat tibi fida fui?
Aut nunquid digno complexa videbar amore,
Quo mihi plus certe nemo adamatus erat?
At non hæc abitum coniux miſeranda paranti,
Queis poteras tuto credere, ſigna dabam.
Cum ſtupui haud aliter, quam qui Iouis igne coruſco
Ictus agit vitæ neſcius ipſe ſuæ.
Diriguit gelidus circum præcordia ſanguis,
Buxeus exanimi pallor in ore ſtetit.
Ter conata loqui fletu prohibente tacebam,
Nec patuit voci qua graderetur iter.
Amplexuſq; tuos inter collapſa, ſupremum
Semianimis potui vix iterare Vale.
Mox oculis longe fugientia vela ſequuta,
Mittebam aſpectum qua via nulla pedi.
Et quia non poſſes attendere verba loquentis,

Mille dedi mota triſtia ſigna manu.
Ecquid adhuc noſtri, Ceyx, potes immemor eſſe?
Ceyx, pars animæ dimidiata meæ.
Ah, vtinam noſtro ceſſiſſes littore nunquam,
Aut peregrinantis pars aliquanta forem.
Quid vetuit tecum ſa.ras accedere ſortes?
Sarcina eram tantæ parua futura rati.
Non nunc ſollicitis cogar tabeſcere curis,
Non magis inuiſa triſtia morte feram.
Viuo quidem, nec viuo tamen fœdumque cadauer
Ambulo vel charis ſæpe timenda meis.
Euigilo quoties, crudelibus occubo fatis.
Ah, vnum toties poſſe perire caput?
Nec poſſim reduci priſcos oſtendere vultus,
Et mutata nimis noſcere forma vetet.
Atque hæc Alcyone non eſt. non eſt ii ea, dicas?
Maior in Alcyones eſt decor ore meæ.
Sic etiam optato viuam viduata marito,
Ac mihi tantundem non redi ſſe foret.
At tu mutaſti, tu formæ damna dediſti,
Si qua mihi veniat culpa luenda, tua eſt.
Sed mirum certe eſt, nec quiſquam credere poſſit,
Auctor vt ipſe ſuæ neſciat artis opus.
Redde meos vultus, ſi me vis noſcere, Ceyx,
Cura tibi noſtri ſi ſedet vlla thori.
Reddideris, Ceyx, ſi te modo reddere, Ceyx.
Forma mihi ſine te poſſe redire negat.
O redeas, Ceyx redeas precor ecquid amantis
Verba dabis rapidis diripienda Notis?
O redeas ecquid crudelis mente ſub ima
Aſpera non motæ ſemina cautis habes?
Dinumero noctes, quæque vltima ſæpe putatur,
Hei quam me numero decipit illa ſuo?
Hac mihi nunc dico, mærendum eſt nocte ſupremas
Sic, ah, ſic demens blandior ipſa mihi.

Quam

ſtamque puto fruſtra toties veniſſe, recedit,
Cumque meo nimium coniuge lenta venit.
h, quoties cœlo marcentia lumina tollens,
Tergeminæque videns aurea regna Deæ.
Dea, cui dixi nocturnus militat æther,
Totaque non domito quæ micat igne cohors.
placeat celeri curſum tranſmittere gyro,
Cras mihi nam Ceyx excipiendus erit.
c nulli veniant vnquam tibi dia labores,
Suppeditetq; æris non manus vlla ſonum.
quoties dixi, felicia currite cœlo
Sidera, cras Ceyx excipiendus erit,
le meus Ceyx. Ceyx mea gaudia Ceyx,
Ille meus Ceyx excipiendus erit.
h, quoties oculo circum ſpatia aurea luſtrans,
Sedula quæſiui quo foret iret equo
uentoque, pater dixi mitiſſime rerum,
Redde diem pater ô te rogo, redde diem.
le tuus, meus ille venit, tuus ille propinquat:
Ille meus Ceyx, ô bone, rede diem
ic ſoleo eludorque tamen, ſummoque ab Olympo
Rident ipſi etiam gaudia vana dii.
redeas, quæſo Ceyx, dulciſſime Ceyx.
Quod debes, Ceyx, poſtulo, quando venis?
am dudum, ne qua non gnaua ex parte viderer,
Læna iacet reduci deproperata tibi.
Et magis vt properes, ſi quid ſegnem eſſe vetabit,
Triſtia præteritæ ſomnia noctis habe.
omnia non veros vtinam narrantia caſus,
Et quæ non vnquam viſa fuiſſe velim.
Tempus erat quo nox exacti conſcia regni
Cedere flammanti iuſſerat aſtra polo.
Inſtabatque equiti genitor rorante flagello
Lucifer. Oceano nuntius ire diem.
Cum tua conſpecta eſt miſeræ triſtiſſima imago,

Nullaque, quæ tegeret, corpore veſtis erat.
Barba madens, madidus crinis cervice fluebat,
Plurimus inq; oculis ſed ſuus humor erat.
Vixq; trahens inter tenuem ſuſpiria vocem,
Forma, ais, Alcyone, quid tibi nota mea eſt?
Quam cernis miſeranda tui Ceycis imago eſt,
Exſtinctum ſæui quem tenet vnda maris.
Secure Ægæo properantem gurgite nauem
Horridus inſanis obruit Auſter aquis.
Nil ſocer Hippotades, genitor nil Lucifer, aut nil,
Hei, pietas, miſero profuit vlla viro.
Non ars nautarum, tumidiq; peritia ponti;
Omnia fortunæ ſuccubuere meæ.
Nec dubio ſperes mentem phantaſmate ludi,
Fata tibi coniux naufragus ipſe refert.
Quod ſupereſt vacuo ſacrabis nomina buſto,
Et legar in tumulo quo tamen exul ero.
Atq; in diuerſas extendens brachia terras,
Ter mea clamabis nomina ſancta tibi.
Scilicet eſt aliquid, clamataq; nomina tantum
Sufficit ad tumulos voce ciere ſuos.
Ocius his dictis tenues diſcedis in auras,
Et tecum ſomnus, ſic mihi cuncta rapis.
Quid me tunc animi, Ceyx, habuiſſe putabis?
Pœne mihi dura pectora fracta manu.
Anxia mens vellet diris non credere viſis.
Spes tamen ambiguas nil minus ipſa timet.
Vtq; reus rigidæ trepidans ſub fulmine legis
Viuos adhuc etiam triſte cadauer habet.
Sic ego, ſic ſomno cecidi fugiente ſupina,
Sic iacui lecto ſemiſepulta meo.
Chare tuæ Alcyones potes amplius immemor eſſe?
Si poſthac illi iam licet eſſe tuæ.
Sed licet, & fuerit ſemper tua, vel tua certe
Si iam non fuerit, non erit vlla. *Vale.*

Ariadna Theſeo.

In hæc littoribus tibi epiſtola mittitur iſtis,
Conſcia perfidiæ quæ mihi facta tuæ.
Agnoſcis, credo, quæ dicam littora, Theſeu?
Orba vbi periuro nunc Ariadna viro eſt.
Cur poſui nomen? cur, quo terra ipſa carere
Optet, habet gremio littera noſtra ſuo?
Sic tibi diſſimilis læſum mens ſeruat amorem,
Nec potis eſt prim as deſtituiſſe faces.
Nec tam ſancta poteſt oblita exſtingere verba,
Aut etiam ſpe ea viuere læta fide.
Si tamen exemplo periuria diſcere poſſet,
Eſſet ab exemplo perfida facta tuo.
Non potuit ſeruare fidem ſanctiſſima res eſt,
Quantum quis fidei, tantum habet ille Dei.
At cum virtutum laus detur maxima vobis,
Nunc ſpolium veſtræ fœmina laudis habet.
Hoc mihi vindictæ reor, hoc ſatis eſſe triumphi,
Victorem ſupero quod male victa meum,
Sic igitur vincis vt vinci rectius optes,
Sorſq; tibi melior noſtra putanda tua eſt.
Sic pateris merito, quas nollem, perfide pœnas:
Et mea laus vellet ſuccubuiſſe tuæ.
Vela refer, ſic tu ſaluo potieris honore,
Famaq; quæ læſa eſt, vulnera nulla ſciet.
Et bene perficies votorum maxima quorum
Tu mihi pars longe maxima tanta facis.
Perfide ſic, quam deciperes, tibi digna videbar:
Et mea ſimplicitas fraude petenda tua?
Sic tibi decepta ſtatuiſti præmia demens
Virgine, ſic ingens gloria viſa fui?
Cur tua mendaci me luſit imagine virtus,
Et quod non eſſes, cur mihi viſus eras?
Cur mea ſimplicitas, quam vellet nemo cauere,

Debuit hei fraudis damna cauere tuæ?
Ipſa quod haud poſſem nec te quoq; poſſe putaui,
Ingenio perii non bene capta meo
Cur mea me virtus nihil eſt tutata merentem?
An quia non timui non quoq; digna fui?
At tua iuuerunt multum periuria, Theſeu.
Et ſcelus auſuro profuit iſta tibi.
Perfide facturam quis me tamen iſta putaſſet:
Aut mala virtuti tanta ſubeſſe tuæ?
Forſitan accuſer temere perſuaſa dediſſe
Aurem, & damnetur crudelitatis opus.
Sed quæ tam ſanctæ iuranti numina cœli
Vellet iurato non habuiſſe fidem?
Blandula quæ poſſet tam ruſtica ſpernere verba,
Aut ſurda tantas reiicere aure preces?
Et flebas, memini, noſtrumq; negantis amorem
Ille tuus lachrymis ſollicitabat amor.
Quid facerem? tantem deſcendi in vota rogantis,
Supplicis & precibus mollia corda dedi.
Victa fui, nec adhuc ſortis me pœnitet: ô quam
Infelix neque te pœnituiſſe velim.
Vnde tibi lacrymæ ſimulanti, verbaque prompta:
Quæ me blanditiis fallere docta ſuis.
Atque vtinam miſeræ mens non tam læua fuiſſet,
Perfidiæ poteram noſcere ſigna tuæ.
Ipſe tuus fletus, qui perſuadebat amorem,
Teſtis erat mihi quod non adamata forem.
Et tacite (cur non ſenſi?) dicebat, amantem
Si ſapis ô dominum nunc. Ariadna caue.
Non amat, at certe quo fallat fingit amare:
Et dolus haud vero tectus amore latet.
Non bene conueniunt cum ſiccis ignibus vndæ:
Neſcit amor lacrimas, ardet in igne ſuo.
Non igitur dices, decepi: iniuſta querela eſt.
Curnam culpa tibi hic fingitur eſſe mea:.

feciſſe tamen,quod non feci. improba,dicis:
ccine ſimplicitas nil tua frontis habet?
teferes, meritamq; eludes callide culpam:
ec mihi iuſta mei cauſſa doloris erit.
autem n l tu peccaueris: omnia dono.
ctaque do quauis conditione manum.
a queri liceat de te mihi quamlibet æqua,
ror teq; meus non ſinat eſſe reum.
men hoc ipſo,quod non ſimulantur amaui,
igna fui quam tu non ſimulantur ames.
na fui hoc ipſo ne ſic deſerta iacerem.
uod mihi viſus amor non ſimulatus erat.
uid amas, Theſeu, Theſeu,mea gaudia,Theſeu,
cquid amas, Theſeu,vita ſaluſque mea?
,quod tu pridem, ſed non mentita rogabo:
ro veſtris noſtræ nunc ſubiere vices.
acrymas et ſi fictas, ſuſpiria ficta:
uæ mea fregerunt pectora,perque fidem.
que tot amplexus, tot cæca gaudia noctis,
er quæ poſcenti baſia mille dedi.
vitam ſeruatam in Dædaleo labyrintho,
er vitæ qui te dirigit vſque, Deum.
quicquid tibi dulce meum fuit, aut erit vnquam:
Per quicquid poterit dulcius eſſe tibi.
oſtrum fugiſti exploraturus amorem,
iam redeas, Theſeu,iam tibi certus amor.
n redeas,poteris tuto iam credere, Theſeu:
Certa ſatis, Theſeu,iam tibi ſigna dedi.
ſpicis abſentem quam mens deſideret ægra,
Quæque breuis tamen eſt ſit mora longa nimis.
d neque debebas illo tentare periclo:
Noſtra tibi fuerat nec dubitanda fides.
ec ſic debebas inimicæ exponere ſorti,
Grandius opprobrium quæ mihi forte paret.
licet haud vlla ſe ſub cuſtode tuetur.

Forma

Forma pudicitiæ non bene iuncta meæ.
Quæq; tibi placuit multis placitura petetur:
Decipitur citius virgine paſſa virum.
Adde quod huc ipſe inuitare videberis omnes,
Dum ſic cedenti diſplicuiſſe puter.
Irritatæ animis nonnullæ abſente marito,
Iraq; deſertum ſæpius vlta thorum eſt.
Nempe ita Mulciberum in Lemno indignata m
Cypris adulterium turpiter auſa fuit.
Non tamen hoc, Theſeu, non hoc Ariadna mi
Certa vel ad manes te præeunte ſequi.
Non faciam. ſed tu infirmo ſuccurre pudori,
Nulla viri ſatis eſt fœmina cauta dolo.
Et quid ſi capiar, (quod dii prius omen in hoſte)
Eſſes tu tanti cauſſa putanda mali.
Continuo fias toti mala fabula vulgo,
Neglectæ opprobrium coniugis vſq; ferens.
En tibi quo delectem animum ſolamine veſtra
Languentem Theuſeu non rediture fuga.
Hei, imprudenti quodnam verbum excidit ore,
Quam vereor dicto, ah omen ineſſe ſuum
Siccine te poſthac ſpes ſit mihi nulla videndi?
Siccine, væ miſeræ! non rediturus abes?
Ah, timeo nimis, & iam quod nolim anxia credo:
Quiq; metus fuerat fit modo certa fides.
Quin etiam noſtras delata eſt fama ſub aures,
Nulla tui Ægydæ eſt cura, Ariadna, ſuper.
Illum autem grauis vrit amor Panopeidos Æglæ,
Collaq; complexu iam peregrina tenet.
Deſeror ergo, & ſic iubeor deſerta perire:
Et mortis Theſeus eſt mihi cauſſa meæ?
Ille cui vitam ſeruaui in faucibus Orci,
Ille cui demens gaudia mille dedi?
Ergo ſeruatæ debes mihi præmia vitæ,
Eſſes vt vitæ nunc homicida meæ?

q; tua inueni vita ſic perfide mortem,
Munere prudenter non ſatis vſa meo;
h, cur ſeruaui? certe haud ſeruaſſe fuiſſet
Maioris, Theſeu, vtilitatis opus.
Tunc poteras plenis defunctus honoribus ire,
Læſaq; non vlla gloria parte foret.
Nunc occiſa omnem perdit tibi fœmina laudem,
Dedecus & quouis maius honore feres.
Quæq; tibi quondam ſeruauerit improbe vitam,
Mortua deiiciet cuncta trophæa tibi.
ic ſuperis viſum eſt vt ſcilicet vlta perirem,
Vtq. foret ſceleri pœna parata tuo.
ut igitur, Theſeu, redeas & vela refectitas:
Aut famæ exſpectes vltima fata tuæ:

Biblis Cauno.

Quam legis in prima ceræ modo fronde ſalutem,
A miſera frater Caune, ſorore venit.
ur ſoror, hei, ſcripſi, cum nulla ſororia ſcribam?
Non hæc eſt votis vox ſatis apta meis.
Cur, quod deteſtor, me ſum tibi faſſa ſororem?
Aut cur dicendus tu mihi frater eras?
Hoc peto, quod nequeat frater donare ſorori,
Aque ſuo nequeat poſcere fratre ſoror.
h cur fata iiſdem voluere parentibus ortos,
Aut etiam cur hæc nomina mundus habet?
Quis, precor, impoſuit male grata vocabula primus,
Quæ mihi non vnquam nota fuiſſe velim.
ic refert igitur quo quis ſit ſanguine cretus:
Et quis diſcrimen conſtituiſſe poteſt?
Quid ſoror & frater, niſi ſanguinolenta profecto
Nomina de medio ſanguine nata ferunt?
Cur ego non Caunum potius, tu Biblida dicis,
Non aliis vtinam vocibus eſſet opus,
Biblidi conueniant, quæ non ſint apta ſorori,

Et

Et recte *Caunus* quæ male frater agat.
Erubui quoties fratrem te *Caune* vocaui,
Erubui quoties ſum tibi dicta ſoror.
Ah, quoties noſtrum cupiens narrare dolorem,
Lenta mihi in fratris nomine lingua fuit.
Ah, quoties noſtri cauſſam ſcitante doloris,
Mens mihi turbata in voce ſororis erat.
Optaui noſſes cauſſam per ſigna loquentis:
Non poteras quoniam verba ſororis erant.
At color hic toto qui pallidus exſtat in ore
Signa tibi crebro ſat manifeſta dedit.
Et quæ non certa duxi ſuſpiria cauſſa,
Et fletus formæ qui violabat ebur.
Quoſque dedi amplexus toties, quæ que oſcula fixi?
Cuncta dabam ſoror, at nulla ſororis erant.
Hæc poterant, frater, noſtros aperire dolores:
Hæc ego quæ vellem cuncta referre tibi.
Omnia nequicquam nihil ô nihil auſa fateri,
Omnia profeci nil quoque, faſſa tamen.
Viſum igitur tandem eſt mutas animare tabellas:
Lingua negat, dixi, quod mihi, cera dabit,
Sed neque in hoc aptæ mihi ſunt in corpore vires,
Atque caret niſu littera noſtra ſuo.
Vt trepidæ mota quatiuntur in arbore frondes.
Omnia concuſſit ſic mihi membra tremor.
Vix animum corpuſue rego perculſa timore,
Cumque ſuo trepidat corpore dextra leuis.
Vix calamus digitos prendentis ſuſtinet vllus,
Vix veniunt labris verba citata meis.
*Verba*que, quæ mitto, nolim miſiſſe, nec auſim,
Auſa tamen: damno quæ bene facta velim.
Et pudet, & facio: quod non licet imperor vſque,
Tollit & ingenui iuſſa pudoris Amor.
Ter calamus, mirum, ſceleratis excidit auſis:
Ter manus impoſitum iuſſa refugit opus.

nctantem & tremula caſtigans voce ſubinde.
Non inquam,dominæ, quæ placuere facis ?
Perge.& quæ pudeat præſenti dicere,ſcribe :
Erubuit probro littera nulla ſuo.
Sic aut perficiet felix audacia votum,
Et ſpes exigui magna laboris erit.
Aut minus offenſæ metuentur nubila frontis,
Scilicet abſentem mitius ira ferit.
Turpe quidem , ſed quis pugnet male ſanus Amori ?
Iuſſa facit quiſquis , non graue crimen habet.
Auctorem ſua damna petunt , læduntque nocentem:
Parcit at obſequio pœna benigna pio.
Iuſſi amor, veniat domino quæ pœna luenda eſt,
Simplicis obſequii laus mihi danda manet.
Vt tamen inuitam conſtet feciſſe ,rogaui
Ingratum linguæ dextera tentet opus.
Simq; vel hoc pacto non digna offendere, tota
Si tamen in culpa quid valet eſſe meum.
Quin adeo inprimis feciſſe innoxia teſtor:
Culpam in tam magno crimine iuſſa ferant.
Sed ne te longa verborum ambage fatigem,
Accipe : at,hei,rurſus promere lingua negat.
Accipe, ſed quod me iubeat proferre voluntas,
Cogat Amor pudor at qui vetet vnus obeſt.
Vt ratis inſana trepidat iactata procella,
Sic mihi mens variis exagitata modis.
Frater amare mihi.nondum capis ? an quia frater
Appoſui ? Caunum,iam cape,Biblis amo.
Non ſoror aut veluti debet mihi frater amari :
Egredior.vires tu mihi, Caune,facis
Nulla ſorore magis debet te frater amare,
Plus facio,poſſit quam facere vlla ſoror.
Sic ego,quæ tantum imbellis ſum fœmina, vinco
Naturam:vinci tu quoque, Caune,velis.
Tu mihi Natura es,tu plus ; te vincere poſſim.

Natu-

Naturam vici vt te quoq;, Caune, queam.
Iuppiter in cœlo cum diis omne exigat æuum,
Inuideam cœlo nulla ego, nulla Ioui.
Anguſtus nobis cœlúmq; ſit angulus orbis,
In Cauno cœlum ſe rotat omne mihi.
Caunus habet cœlum, Caunus: hanc ſola per a
Regnem, non cœlum. non ego regna velim.
Ignorem fera tela Iouis, fera fulmina regum,
In Cauno Rex & Iupiter ipſa mihi.
Caune meus, qui ſic humilem me regibus æqu
Caune, parem ſummo quid facis eſſe Ioui.
Maiorem Ioue te, maiorem regibus eſſe
Conuenit, è terris qui ſuper aſtra vehis.
Ne te cognoſcant, iam victima flebilis Orco
Immiti caderes icta ſecure caput.
Subiectas cuperent hi terras, Iuppiter axem,
Meq; iterum cuncti ſub ſua regna vocent.
Hi ponant leges, me fulmine terreat ille:
Atq; ſub antiquo cogerer ire iugo.
O ne cognoſcant, Reges, & Iuppiter ille:
Tu ſis Caune, mihi, ſim quoq;, Caune, tibi.
Sis mihi quodcunque eſt; ego Rex & Iuppiter
Imperio patiar ſubdita colla tuo.
Tu poſthac toto leges dictabis in orbe,
Caune, geres ſæua fulmina ſceptra manu.
Iuppiter eiectus, Saturno vt fecerat ipſe,
Errabit profugo per tua regna pede.
Et miſer exilii paſſus mala tædia iuſti.
Membra tuo ponet contumulanda ſolo.
In veſtro liceat vitam mihi ducere cœlo,
Caune, mihi vitam non ferat vlla dies.
Ambroſiam mihi tu, & manantia nectare dio
Pocla dares, ſolis pocla bibenda diis
Non mihi perpetuo claudantur lumina ſomno,
Luxq; mihi ex oculis fulgeret vna tuis.

ſ viuam tecum, mi Caune, ô fallere tecum
Fata vt nam liceat triſtia, Caune, mihi.
tq. ſuo damnata pependit ab æthere Iuno,
Pendeat á collo ſarcina noſtra tuo.
loc optem, ſi ſit pereundum, occumbere letho:
Supplicio premat hoc me Iouis ira mei.
n refugis frater? frater miſerere ſororis.
In miſeræ frater vota ſororis ades.
lei. cur imprudens male conuenientia pono
Nomina? ſic memorem non amor eſſe ſinit.
lura fero infelix quam credas poſſe puellam,
Caune, tuus tamen hoc dat mihi robur amor.
t quondam impoſitis ſuccumbens nubibus Atlas.
Debuit Alcidæ poſcere feſſus opem.
ic ego: veſter amor cœliq; ſub axa locauit,
Nec bene ſuſtineo virgo prementis onus.
æpe procul dixi, turpes diſcedite flammæ:
Sæpe procul dixi mœſta, faceſſat amor.
unt aliæ dignæ magis ad ſua ſceptra venire:
Apta mihi tanto non bene colla iugo.
Quæſiui effugerem violenta Cupidinis arma:
Non licuit, pennis vtitur ille Deus.
Quaq; fugam ornabam multo peruenerat ante,
Sic potui nullo tuta latere loco.
Perdere me voluit. ſed te ſine perdere, Caune,
Non potuit: tu fer, Caune, benignus opem.
Caune, laborantem propera ſeruare puellam,
Maximus ille tibi, Caune, triumphus erit:
Submittet pharetram, & ſæuos puer aliger ignes:
Accipiet dominum te Cytherea ſuum.
Ille, cui prono ſe inclinant vertice diui:
Illa, cui in ſuperos ius ſedet omne Deos.
Atq; vtinam naſci diuerſo fata dediſſent
Sanguine, non alio coniuge læta forem.
Quam bene, Caune, tuo poteram nurus eſſe parenti?

Quam bene Caune, meo tu gener eſſe patri?
Omnia præter auos eſſent communia vellem,
Tu mihi ſis iunctus, Caune, ergo iuncta tibi,
Factus es ergo mihi frater quo perdere poſſes?
Omnia debueras qui dare, cuncta rapis!
Sic igitur natura dedit communia nobis
Omnia, vt in medio ſanguine nulla forent?
At quoq; quæ normam potuit fregiſſe decori,
Vincula diſſoluat ſanguinis illa mihi.
Non mihi ſit frater qui in viſcera condidit enſem:
Non ſoror extiterim cui graue vulnus alo.
Nemo quod audebit venturis credere ſeclis,
Eſſe quid hoc nulla cum ratione iuuat?
Non ego te fratris. non tu me voce ſororis,
Non ſoror, aut frater. Caune, vocare potes.
Conuenient alii: hæc nomina rectius in quis
Plus fratris, vel plus Caune, ſororis erit:
Nos autem totis longe diſiungimur aſtris:
Sunt tua nulla mihi, ſunt mea nulla tibi.
Caune ianua, precor. & morituræ ferto puellæ
Promptus opem, facilem porrige, Caune, manum.
Caune iuua, nulla poteris palleſcere culpa:
Nil erit in toto crimine. Caune, tuum:
Si peccas, noſtro certe diſcrimine peccas:
Te pietas claro nomine ad aſtra feret.
Non vt ames poſco, ſed me patiaris amare:
Sufficit hæc votis gratia facta meis.
Aut etiam ſatia noſtros inuitus amores,
Biblidi dum liceat te modo, Caune, frui.
Non nimis hæc teneros audacia dederet annos:
Cæca mihi eſt ætas eſt quoq cæcus amor.
Nullaq; commoti mihi iudicis ira timetur:
Longæui metuant triſtia iura ſenes
Ipſa quidem pro me cauſſam Venus aurea dicet,
Pœna patrocinio non erit vlla deæ.

Præter-

erea ſequimur ſummorum exempla deorum,
ſcelus eſt ipſi ad quo præiêre dii?
no ſoror eſt & coniux vitrea Tethys.
Rhea Saturno, Iuno marita Ioui.
ia Mulcibero tenerorum mater Amorum,
lona horribili qui gerit arma Deo:
amen aut facinus damnatum eſt iudice cœlo
taliquam thalami ſuſtinuere notam.
rito: namq; vnde ſibi ſperabit amorem
ctius à charo quam pia fratre ſoror?
rito: fidum nam quæ præſtabit amorem,
pia ſi fratrem neſcit amare ſoror?
toties hominum turbent connubia rixæ,
cta ſoror fratri ſi foret vſq; ſuo.
inis hic inſunt, inſunt ibi vincula iuris,
ſed in amplexu ſanguinis omne iacet.
tur affectus illis, hic naſcitur vltro:
eger imperio non bene ſurgit amor.
uoties media noctis reſupina quiete,
une, latus videor conſeruiſſe tuo?
e erubui, ceu crimine noxia vero;
ubuiſſe iterum mox ita ſæpe velim.
: non vellem, mens anxia læditur illis:
mihi, quem cupiam perdere, creſcit amor.
iterum lætor, viſaq; in imagine plaudens
ilio, euentum ceu mihi certa ferat.
uoties nimium celeres accedere ſoles,
vacuum Auroræ quæſta cubile fui?
uoties pleno fudit mihi gaudia cornu
na ferens fratrem, ſed ſine fratre mihi?
us &, Phœbus quæ noluit, omnia Phœbe
nceſſit, noſtris auxiliata malis.
auit fratri pro me ſoror, atq; coegit
adere conſtrictas in ſua vincla manus.
r? ea omen ineſt & nos te, Caune, fruemur?

Et dominæ ſeruus, Caune, ſororis eris?
O veniant ſimili multæ ſub imagine noctes:
Sic ego vel ſortem quamlibet æqua feram.
O mihi perpetuæ veniant longo ordine noctes,
Lux nimis eſt votis inuidioſa meis.
Te fruar ô vtinam, poſſim bene luce carere:
Et lucem in media tu mihi nocte dares.
Damna ego nulla feram, ſuppleueris omnia ſolus:
Vnica votorum tu mihi meta iaces.
Fallor? an omen abeſt? nec adhuc te, Caune fruemur?
Nec deſiderio terminus vllus erit?
Caune, precor, miſerere mei, miſerere rogantis:
Si non immitis pectora tigris habes.
Caune iuua, pereo; lento conſumor in igne:
Sæuitia dicar, Caune perempta tua.
Caune iuua, potes eſſe minus crudelis amanti:
Caune metus ſceleris cur tibi vanus obeſt?
Quam bene fraterno circundabo brachia collo;
Oſcula complexo quam bene multa feram?
Quam bene, cum libeat, pariter ſecreta loquemur?
Quam bene, cum libeat, verba futura palam?
Frater amat merito, dicet, quicunque videbit?
Quicquid erit culpæ ſanguinis vmbra teget.
Quam bene Biblin amat frater pius, inde ſororem
Diſcet ab exemplo frater amare tuo.
Quam bene Biblis amat fratrem ſoror hinc quoq; fratrem
Quæ ſoror, exemplo diſcet amore meo
Euenient magnæ ſic nobis præmia famæ:
Et pia poſteritas vix habitura fidem eſt.
Et pater hæc natis chariſq; nepotibus æuo
Fractus in exemplum commemorabit anus:
Et teneris nutrix ſemper narrabit alumnis.
Dicens, ſic ſoror & tu quoq; frater ama!
Tu quoq; frater ama, & quæ mox exempla daturus,
Iam ſtatue in miſera Biblide, tempus erit.

io quæ mihi ſcæua animus præſagia dictat;
lapſi calami ſum modo facta memor.
en habet, lecta neq; littera parte placebit:
am calamo exciderit ſpes quoq; tota ſuo.
ihi nunc illud, nunc iſtud pallida fingo:
æc dico. ſortis tam mala cauſſa meæ eſt.
eris indicium nimis. ab temeraria feci:
æc tacito fuerant corde premenda mihi.
etiam mutis commiſi verba tabellis?
ebueram præſens rectius ipſa loqui.
iceret flentem. & lachrymas miſeratus amantis,
ommoto placidus pectore ferret opem,
erem collo, vultuq; adfixa negantis
ollirem aſſidua pectora dura prece.
itan & famuli quædam ſit culpa ferentis,
empora qui dandis non ſatis apta leget.
mihi Caune, vtinam tam vana! pericula fingo
uæ mihi tu, cupias, tollere, Caune, potes.
mihi tu tolles, aue me tibi delige Caune.
s mihi tu vitæ, Caune, necisq; tenes.
eruas, nouus ecce Deus nar aberis orbi:
amq; hominī vitam reſtituiſſe, Dei eſt.
erdis vero, offenſam ſeruabo ſub imis
anibus, & Stygias exſtimulabo Deas.
in etiam è triſti dicet conuitia buſto
ittera vix vllo deperitura die.
a fides nuſquam eſt, mortalia diſce viator:
ic iacet à ſæuo fratre perempta ſoror.
une Deum malim: ſed tu quoq; rectius optes
Eſſe Deus, pietas hoc dabit vna tibi.

Procris Cephalo

tibi quæ, Cephale, è ſiluis luſtriſq; ferarum
Triſtis ab eiecta coniuge cera datur.
iluis, quas ſum magis eſſe experta benignas,

Quam mihi vel thalami ſæue fuere tui.
Nomina non poſui mea, quæ cognoſcere nolis;
Et caui indigno ne tibi iuncta forem.
Nil minus & quæ ſim, & quid feceris improbe noſti,
Impia ſi memorem mens tamen eſſe ſinit.
Quin etiam quod ſum coniux tibi ſcripta putabis
Opprobrium ſceleris, non titulum eſſe thori.
Sed tua cur poſui? debebam omittere certe,
Nullaq; qui ferres nomina dignus eras.
Scribere quæ nollem ſors non ſatis æqua coegit,
Impletur tarda vix bene cera manu.
Atq; vtinam nequeam, vel ne tibi ſcribere ſaltem,
Aut ex deſertis cogerer ipſa locis:
Coniugis è ſiluis nec coniugis ergo tabellas
Coniux nec coniux tu ſcelerate leges?
E ſiluis, inquam, coniux vbi coniugis exul
Suſtinet exili tædia lenta ſui?
Mentiris ſæuus titulum male coniugis hoſtis,
Fœdus amicitiæ vulnera dira facit.
Non bene conueniunt bona nomina coniugis hoſti,
Nomina non hoſtis ſunt ſatis apta viro.
Altera ſuſtineas cum non bene, proxima præſtas:
Proxima debebas, altera nulla forent.
Nunc me vir lædis, thalamiq; es nomine tutus,
Et ſpem caſtigas perfidioſe meam.
Quid querar infelix, aut quo ſuſpiria vertam?
Sæua manu iubeor vulnera ferre viri.
Quoq; magis doleam facit impia coniugis ira.
Plus mihi plus coniux vulneris hoſte facit.
Hæc quis vera mihi venienti credat in æuo;
Aut quam res ſuperet, poſſit habere fidem?
Scilicet hoc addis ſorti crudelis iniquæ,
Audeat vt nemo credere facta tamen.
Sic quamuis ſcelere ante alios immanior omnes,
Iuſta feres ſceleris præmia nulla tui.

tamen & placet hoc,iuſtæq; ſatisfacit iræ:
oc mihi vindicta eſt accipienda modo.
æq; negata via eſt,quo non etiam ire liberet,
nferet audacem littera noſtra pedem.
le ibi quæ pro domina conuitia dicat:
leimihi quod pœnæ non ſatis illa ferunt.
quoq; ſufficient animo, placabimur iſtis:
oniugis opprobrio maxima pœna venit.
cur me miſeram genitor tibi iunxit Erechtheus?
Cur mihi coniugium fata dedêre tuum?
niugium auerſus quod faſtidiuit Olympus;
ronuba non 'uno.non Hymenæus erat.
ereas tenuêre faces & Erinnyes atræ,
Et gemuit thalami in culmine bubo ſedens.
mihi quos ſequerer gemitus rauco edidit ore;
Et mihi triſtitiæ præſcia ſigna dedit.
lum incuſabam, magnoq; ſepulta dolore
Triſtia deflebam damna ferente Deo.
nunc ille meus,dicebam, poſcitur aſtris.
Sacra Ioui puero pro *Phryge* pôclæ dabit.
tulit aut *C*eres alma ſui Iaſionis amori,
Aut forte amplexus Endymionis habet.
t dignata illum eſt Cy herea Cupidinis armis.
Digna quidem tanto numine forma fuit.
nnia ſic timui, quia cauſſa timoris vbiq;
Iuſta mihi. & noram facta fuiſſe diis.
nida cœlitibus viuebam,accenſa dolore,
Sed mea ſolabar fata in honore tuo.
mq; tua leuius cauſſa mea damna ferebam:
Hoc etiam,vt vellem ferre iubebat amor.
t bona ſpondebam per te mihi gaudia demens,
Et per te faciles in mea vota Deos.
t quicunq; mihi Cephalum Deus abſtulit,illi;
Aiebam. noſtræ curaq; ſortis erit.
nprobe ſed viſum eſt tibi ſpes eludere noſtras,

Nullaque pro rapto cauſſa timoris erat.
Ignoſcat cœlum, neq; quæ conuitia fecit
Sentiat vltorem lingua maligna ſuum.
Impietatis opus ſumma pietate tueri
Fas mihi ſit chari coniugis vſit amor.
Sed piget, & iam quas merui non deprecor iras:
Obruat hoc ſæuo Iuppiter igne caput.
Impia quæ numen pro te ſcelerare deorum
Non timui, crimen tu ſcelerate facis.
Me feriat rutilo qui voluitur ignis in axe:
Pœna mihi certe quælibet apta venit.
Quin etiam omne genus pœnarum miſceat æther,
Par nondum ſceleri pœna futura meo eu.
Exſupero, patiarque minus: non Tartara cæca,
Non mihi ſupplicii ſat Rhadamantus habet.
Adde quod & meritis ſe iunget prompta voluntas,
Dignaq; quæ patiar omnia læta feram.
Cuncta libens, animoq; nihil trepidante ſubibo,
Mens tantum meriti conſcia robur habet.
Tantum animus iuſta læſus qui exæſtuat ira,
Supplicii certè non timet omne genus.
Et mea vindictam de te mihi pœna datura eſt,
Et quicquid patiar muneris inſtar erit.
Huc properate necem ſummo ſi numina cœlo
Degitis, experiar veſtra quid ira queat.
Ergo viri poſthac audebit credere amori,
Si ſapit, exemplo fœmina nulla meo.
Nullaque cum fido ſolatia coniuge quæret,
Candida ſperabit tempora nulla ſibi.
Quamlibet & ſancte flammantem iuret Olympum,
Aduocet & teſtes in ſua verba Deos.
Quamq; volet, tuto nequeat quia credere nolet:
Omnibus eſt vno in te violata fides.
Perfide ſic ergo es noſtras ingreſſus in ædes,
Vt peſſum nomen coniugis omne dares?

Cur

autem coniux non ſat tibi caſta videbar,
ſa pudicitia eſt quo tibi viſa modo?
ce iniecit tantum tibi forma timorem
oſtra fuitque ætas fraudibus apta capi.
lere adulterium facies anniq; iubebant:
oribus hæc igitur plus valuere meis?
men ipſa domus domino nimis auxia rapto,
gna ſub aduentum ſat tibi caſta dabat.
cunq; adſpiceres impleuerat omnia luctus,
t ſolet in domini funere mœſta ſui.
facilis vero mecum data copia fandi eſt,
ix aditum ſtructi mille dedere doli.
mq; tibi conſpecta fui reſupina cubili,
ptus adulterio non mihi vultus erat.
n aliter Cytherea ſuum defleuit Adonim
Quem ferus indomito dente necarat aper.
nia quæ diris poterant auertere cœptis,
xitio fuerat mens niſi certa meo.
redderis miſeramq; nimis ſolaris, & aurem
His tibi principiis conciliata dedi.
q; tuis deincep via fraudibus amplior eſſet,
Leniter alloquio mens mihi capta tuo eſt.
ogrederis, finemq; premis, iamq; vltima poſcis
Turpiter, atq; audes ſollicitare fidem.
iam tunc pugnaui votis contraria veſtris,
Immenſæ damnans impietatis opus.
quoties vni dixi, mea gaudia ſeruo:
Quid fruſtra tentas? vnius vxor ero.
tamen haud ceſſas precibus quoq; munera iungis,
Qualia cœlicolæ ſæpe dedere dii.
icta fui tandem, ſed quis mirabitur illud?
Mens aberat ſæuo fracta dolore mihi.
t mea ſimplicitas tam magnis fraudibus impar,
Muneribus cecidit non bene victa tuis.
ei pudet, at toto nihil eſt in crimine noſtrum:

Solus & opprobrium criminis omne feres.
Vlta ſatis pereo: ſatis hæc mihi pœna, quod olim
Perdita narrabor fœmina fraude viri.

Myrrha Cinyræ.

Ergo tuos oculos noſtræ violare tabellæ,
Et ſacrum audebunt ſollicitare thorum?
Nec ſatis eſt peccaſſe ſemel: peccabitur vltra,
Atq; ſcelus certum neſcit habere modum;
Tentandum eſt Fortuna dabit fortaſſe roganti,
Quod mihi iura negant. hæc via ſola patet.
Stultum eſt amiſſi iam damna timere pudoris,
Et bene velantur facta priora nouis.
In dubio eſt animus quo te bene nomine dicam,
Cumq; ego perdiderim, quod mihi nomen erit?
Anne parens dicam? ſed feciſti eſſe parentem.
Filia? ſed coniux filia facta tibi eſt:
An pater & coniux? quo vero proloquar ore?
Nomina conueniunt non ea iuncta ſimul.
Qui pater eſt, illi non nomina coniugis aptem?
Et coniux etiam non pater eſſe poteſt
Neutrum & vtrumq; mihi es ſed nec iungetur vtrumq;
Si neutrum dicam, quod tibi nomen erit?
Sunt antiqua patris, multis quæ tradita ab annis,
Nomina, coniugii ſunt modo nata mihi.
Coniugis impoſuit tibi ſors, Natura parentis?
Præteritis dicam coniugis ergo patrem.
Coniugis & quanquam plus forſan nomina poſſent,
Hoc tamen in caſu defugienda reor.
Blanditias illic aptas fortaſſis haberem,
Et tua molleſcat luſibus ira meis.
Sed quo blanditiæ, quas plena opprobria frangunt:
Teſtes fortunæ quas habitura meæ?
Quid, miſeram quæ me fecerunt, nomina ponam?
Quas ſemel euaſit naufragus horret aquas.

Cum

Cum vero offenſæ meritam nunc deprecer iram,
Offenſæ certe cauſſa tacenda mihi eſt
Cumq; ſua periiſſe velim mala nomina cauſſa,
Non iræ tibi ſit,non mihi cauſſa precis.
Filia peccaui, non coniux. filia dicam
Filia paccatum ſentiat eſſe patrem.
Filia peccaui,mala filia, filia dico.
Peccato at ſupplex filia facta ſuo eſt.
Quod ſi delicti grauitas vetat eſſe benignum,
Iura mihi faciant ſanguinis eſſe tamen.
Non minus eſſe quidem offenſa tibi debuit vſquam,
Verum nec veniæ ſpes mihi prompta magis.
Filia ſi patrem quandoq. offenderit, illi
Parua ſat in magno crimine pœna facit.
Peccaui,fateor,peccato obnoxia magno:
Peccato at veniet laus tibi magna meo.
Da veniam, lapſumq; dolenti ignoſce benignus,
Pœna grauis ſatis eſt criminis ipſe dolor.
Inſpicias autem, iuſtoq; examine crimen
Perpendas, veniam protinus ipſe dabis.
Quid,precor,admiſſum eſt? adamaui filia patrem,
Filia non igitur debet amare patrem?
Filia dilexi, ſed non vt filia, patrem.
Filia ſed volui coniugis eſſe loco.
Filia nulla ſuum potis eſt ſat amare parentem,
Nec natam votis ſufficit eſſe meis.
Vlterius pergo,quoq; exſtimulabar amore,
Dicebam infelix,nulla negata via eſt
Sunt in amore gradus, ſuccumbit filia matri:
Quamq; velit palmam victa tuliſſe nequit.
Inuidi,ſed & hęc pietas eſt, æmula laudem:
Et magno optaui par in amore forem.
An ſcelus hic amor eſt igitur, pœnamq, meretur;.
Atq: mihi pietas criminis inſtar erit?
Ergo ſuprema mihi votorum meta negatur,

Nec tutum patet ad culmen amoris iter?
Nulla quidem cœlo ſubducta cacumina greſſum
Admittunt facilem culmine tuta ſuo.
Si quis at exſuperet veſtigia fixa tuetur,
Gaudiaque exacti plena laboris habet.
Aſcendi. & magno ſuperaui culmina niſu:
A patre deiicior non ſat amara meo.
Hæc igitur noſtri ſunt præmia iuſta laboris,
Atq; odium in ſummo cogor amore pati?
Filia non eſſem, plus quam tibi filia certe
Eſſe queam. ô voti terminus ille mei eſt.
Eſſe minus cogor, quia ſum mihi filia poſthac
Expers vllius nomen amoris erit.
Sanguis & officium cum poſcat ab omnibus, vna
Dicar ab officio libera facta meo.
Ah cur non vitæ cœlo mihi fata ſub iſto
Ordia donârunt, quod mea vota ferat.
Turpia Barbaricæ facimus conuitia genti,
Vllaque vix hominum nomina ferre damus.
Attamen & patrem plus filia diligit illic,
Et minor obſequio noſtra puella pio eſt?
Et pietas illic ſumma eſt quod crimen habemus,
Et iuſtæ facinus præmia laudis habet.
Quæque ſoror fratri fuerat, fit mater eidem;
Atque pius nati nomina frater amat.
Nec matris quæquam pellex nec adultera patris
Dicta per opprobrium turpiter vlla fuit.
Sed pietas ſurgit duplicato maior amore,
Et gemina obſequium cauſſa fidele iubet.
Et merito, nam quid certe ſunt nata paterque?
Nomina naturæ cognita nemo putet.
Sanguinis indicium, quod mitior horreat omnis,
Et lex in pœnas ingenioſa dedit.
Et cur iura vetant, poſtquam natura remittit,
Siccine naturam iura ſuperba regunt?

Ipſa

ſi exempla dii præbent, & laudat Olympus,
Nec bene naturæ ius ibi damnet opus.
ce tonans natus Cereri eſt, & nata Tonanti
Lurida Perſephone regna Acherontis habens.
nato eſt mater coniux, & facta parenti
Filia, nec probro qui daret vllus erat.
omina nimirum complectitur omnia coniux;
Sceptraq; ibi pleno numine geſtat amor.
ta quidem lato præſens oriente iuuentus
Certatim thalamos optet habere meos.
onnubio & ſeſe tali putet eſſe beatam,
Nec minus ipſa etiam ſorte beata forem.
d quia, ſupremæ ſpectans præconia laudit,
Eſſe minor fido nulli in amore velim.
mihi ſit genitor coniux, ego nata marito:
Vincula conſtringunt hæc geminata magis.
go vt me tetritis etiam bene legibus aptem,
Victa maritali turpiter igne ferar?
amnaq; quæ cunctis iuſtæ mortalibus arcent,
Damna mihi longe maxima ſponte dabunt?
gone dum ſancto nullis in amore ſecunda
Eſſe velim, mihi vir nullus amandus erit?
gone dum greſſu propero ad faſtigia laudum,
Continget primo non mihi ſtare gradu?
licem dico toties te coniuge matrem;
Præcitaq; inuidia non tamen eſſe velim.
etor. & inuideo: quis credat vera loquenti?
Vtraq; in vtroq: eſt cauſſa parente mihi.
lætor tenerè quoniam mi mater amatur:
Inuidiæq; mihi eſt cauſſa paternus amor.
ratulor & matri ſatis officioſa maritum,
Ille tamen poſſet non pater eſſe velim.
c ſpes blanda mihi longos ſoletur amores,
Et tandem votis ſim fruitura meis.
uiq; futurus erat fracti illi terminus æui.

Iſte

Iſte daret plena gaudia noſtra manu.
Nunc nullus votis finis ſperabitur iſtis,
Nullaq; tam magni meta laboris erit.
Vtq; graui ſaxo nigra Tænara Siſyphon vrgent,
Sic ego ſub ſaxo non leuiore premor.
Hei mihi, cur natam *Cinyræ* me fata dederunt,
Aut infelici cur pater ille mihi eſt?
Cur non, cum placida peterem ſolatia morte,
Corporis eliſa fauce pependit onus?
Cur mihi conatus fregit male ſedula nutrix,
Cur non mandatum zona peregit opus?
Vita quidem certe quod non velit atra dediſſet
Mors mihi, quæſita eſt inde, negata tamen.
Promiſit finem nutrix miſerata dolores,
Dum leto inſtantem vult reuocare pedem.
Impleuitque fidem, quantum res tanta ferebat,
Sed mihi principium vix tamen ipſa dedit.
Concubitus inter primos, atque oſcula prima,
Finem concipiens ſpes violata mea eſt.
Scilicet hoc miſeræ, cæcis cum freta tenebris
Auſa fui in thalamos turpiter ire tuos,
Præſcius infauſto prædixit carmine bubo,
Et ſenſi offenſo non bona ſigna pede.
Quoque magis doleam, ſubii tibi nata cubile,
Nec potui caſtum nata referre pedem.
Facta tibi coniux ſum turpiter, inque parentis
Strata loco, feci nata parentis opus.
Nec coniux, neque nata tamen. quo nomine dicar?
Amiſi quicquid nominis ante tuli.
Amiſi memet, nec, quo circumferar, vſquam
Inuenio, tanti cauſſa mihi ipſa mali.
Præterea infelix vterus quem ſuſtinet infans,
Non illi genitor, non quoque mater erit.
Tene patrem dicat? ſed auum quis neſciet eſſe.
Me matrem? nato ſum ſoror ipſa meo.

patrem quoties, te dixerit eſſe ſceleſtum
Impius opprobrium nomina ſancta ferent.
quoties matrem, turpes damnabit amores,
Victaque ſub nato iudice mater ero.
ppellabit auum: nolint hoc nomina patris,
Sic patrem, ſic te nemo vocabit auum.
dicet, matris non audens voce, ſororis?
Sed mihi grata magis nomina mater habet.
d quæcunque tamen dicet, male nomina dicet:
Opprobrium ſceleriſque impius vſque dabit.
pius at nullo læſurus crimine famam:
Impius, at ſceleris nos quoq; cauſſa ſumus.
mmoueant hæc te, vt poſita mihi lenior ira
Sis coniux neque iam nomina patris amo.
mina iam patris non conuenientia damno,
Et coniux quod ſum nunc tibi facta, ferar.
mina non vltra quicquam mihi ſanguinis obſunt,
Nomina coniugii nulla pudenda mihi.
uia nam pridem comitante Cupidine Cypris,
Fecit ne poſito ſanguine nata forem.
que ſubinde hominum commutant numina formas,
Quaſque libet donant, ſic mihi ſancta Venus:
icquid erat patris Cinyra tibi, ſuſtulit omne:
Quicquid erat natæ ſuſtulit omne mihi.
id refugis Cinyra retro veſtigia torquens?
Non mihi iam pater es non ego nata tibi.
era complexo poſt hac tibi baſia figam,
Et nullum noſter crimen habebit amor.
ticipem nullo admittet cum crimine lectus,
anctaque coniugii pignora vtrique dabit.
quæ te, Paphiæque oro per numina ſupplex,
ondera perque vterus quæ tua noſter habet.
mihi quod Venus alma iubet, nam pectora recte
Cœlicolum donis æmula nemo gerit.
mihi quod Venus alma dedit, tua poſtulo nulla.

Sun

Sunt mea quæ poſco, Cypride dante tuli.
Quam vereor ne mox à te Venus exigat ipſa,
Et tua caſtiget furta ſeuerus Amor.
En Cinyra, fidæ moneo te coniugis inſtar,
Ante mihi coniux quam tamen eſſe velis.
Eſſe velis, æuum Cinyra tibi diua beabit:
Eſſe neges, iam te triſtia fata manent.

Scylla Minoi.

Hanc Scylla obſeſſa Minoi ex vrbe ſalutem
Mittit, & optet amans addere poſſe ſuo.
Hei cur non licet hoc, tua cum ſit? nempe decebat
Eſſe ſuum, cum ſe dixerit eſſe tuam.
Non bene ſi tentes, diſiungi hæc nomina poſſunt:
Alterutrum ſi quis tollat, vtrumq; perit.
Non tamen accuſo, neq; noſtri es certus amoris:
Atq; vices forſan cognitus ille ferat.
Ingredienda via eſt mœſtæ quæ conſcia mentis
Noſtra tibi referat veſtraq; vota mihi.
Littora dum late Minos Lelegeia vaſtas
Enſe fero, Scyllæ pectora vaſtat Amor.
Vrbi mortalis tu pugnas, maximus ille
Arma decus tenera in virgine ſæua gerit.
Excitat Androgei te debita manibus ira,
Iuſtaq; damnatum cauſſa tuetur opus.
Nulla illi offenſa eſt, niſi ſi quam ſumpſerit ipſe:
Eſſe Deo imbelli in virgine nulla poteſt
Et te laus manet & clarus cum laude triumphus:
Illi cum nulla laude triumphus erit.
Si non hoc illi fortaſſe merebitur vnum;
Sub iuga quod domitam iuſſerit ire tua.
Et meriti certe hoc magni iuuat inſtar habere,
Omnis in hoc vno cardine vertit honos.
Sed cape iam noſtri cunabula prima laboris,
Et miti, vt debes, omnia mente lege.

a ſublimi ſe tollit in æthera turris
rtice, ſpes vrbis magna decuſq; meæ.
na vicinis vocalia mænibus hærent
ta. lyram hic poſuit pulcer Apollo ſuam.
eſſitq; notam quo poſtera noſceret ætas,
dedit acceptos ſaxa referre ſonos.
illuc læta conſueta aſcendere pace,
ret vt excuſſus gaudia plena lapis.
ihi cur tenui vix pacem murmure dico,
rea qua mundus ſecula dante capit?
na triſtitiæ mihi pax cur aurea cauſſa eſt,
mina cur animo ſunt ea nota meo?
et illa foret, conſtarent gaudia noſtra:
fuit quia, nunc iſta fuere mihi.
vehis, Minos, & patria concutis armis
tora, graſſatur militis ira tui.
probo tamen, (at quam tu non hoſtis amanti
es optarem.) te mihi bella dabunt.
ihi plus multo es, *Minos*, inuiſaq; pacis
mihi, tu Minos nomina grata facis.
ina pax noſtris placide vt dominetur in aruis,
on poſſim læta te ſine pace frui.
na crudeli flagrarent viſcera bello,
pacem mihi per triſtia bella dabis.
vt in hoc caſu tot ſe contraria iungant:
veniant quæ tu poſſe venire neges.
deus ah priſcam non æquo lumine ſortem
dit, & in luctum gaudia noſtra dedit?
na vbi afflictæ quæro ſolatia mentis,
lita triſtitiæ cauſſa repente fuit.
te conſpecto ſæuos hauſi oſſibus ignes,
eq; tuus mea per lumina cepit amor.
mihi qui patriæ communi nomine terræ
oſtis in extremi debuit eſſe loco.
mihi quam genitor, plus quam communis amatur

Patria & affectus poſſidet ille meos.
Turpiter occulta peredit mea viſcera flamma,
Quemque parat patriæ me prius igne terit.
Crimen in hoc ipſum iuuitq; Cupidinis arcus,
Vexit & in venas miſſa ſagitta deum.
Tu mihi, tu Minos deus ille es, tu mihi numen,
Omnia tu cœli fulmina ſolus habes.
Es mihi tu quodcunque polus vehit axe deorum,
Tu me vt ames timeam non ego tela Iouis.
Sed cum cœleſtis venerer te numinis inſtar,
Fac venias votis mitior ipſe meis.
Quaſque præces facio ſupplex, lacrymaſq; profu
Mente legas placida mens decet iſta deum.
Scilicet humanis offenſa erroribus iras
Condonant precibus numina læſa ſuas,
Te tamen haud læſi niſi ſi quid lædit amando
Integer & plenus ſimplicitatis amor.
Si tamen hic aliquod fortaſſis crimen habebit,
Res agitur patriæ, non tua, damnet ibi.
Officium tibi ſit quo patria læſa putetur,
Supplicium hæc mihi, tu præmia iuſta feras.
Præmia dum referam per te donata profecto
Nulla dabit patriæ vindicis ira metum.
Et quouis facile eludam ſum iudice culpam,
Nullaq; quæ feriant fulmina legis erunt.
Fata regunt orbem dicam, res fata gubernant?
Fata ſolum patrium, me grauis vrſit amor.
Fata negant homini iuſſam deflectere ſortem;
Impiger occurras, iam tibi parcit amor
Non aliter dubiis nimium mens prouida rebus,
Noxia quæ leuius nouerit eſſe, legit.
Et tamen hoc ipſum, ſceleris quod culmen habetur,
Immenſæ faciam ſit pietatis opus.
Aſpera fata tuis vinci armis noſtra volebant,
Noſtraq; ſub veſtrum mittere colla iugum.

laſita ſed innocui metuenda impenſa cruoris,
Sæuaque victoris ciuibus ira fuit.
patriæ magno iuſſis ſub legibus eſſe
Conſtet & opprobrium ſors tibi læta ferat.
tertiq; & habet tua nunc victoria laudem,
uſſaq; deuictis mitia ferre dedi.
uare vt poſſem perdenda erat: artibus ergo
æſa tibi patria an ſalua putanda meis?
ria ſeruata eſt, ſeruatum quicquid in illa
mpius hauſurus ſanguinis enſis erat.
id,precor. accuſet tanquam ſcelerata parentis
uſa ſacrum fuerim ſic violare caput.
lle neces vno pariter ſunt crinæ redemptæ,
Debebat pater hunc ciuibus ipſe ſuis.
toram impendi.iacturaq, maxima noſtra eſt;
Noſtra quidem fuerit iuſta querela magis.
ror at impenſa quod patria libera tali eſt,
Vilis ego, & patrio cuncta minora ſolo.
pietas hæc eſt, & pœna digna ſeuera?
Nullius officium grandius eſſe reor.
alia mihi poſco præter te præmia. *Minos*,
Præmia quæ officiis ſunt leuiora meis.
tria quæ debet, quia debebam ipſa remiſi
Omnia debueram nil tibi ſolue mihi.
me felicem ſi quod volo conſequor, ô te
Felicem Minos, ſi mea vota dabis.
uæ dabis oranti, tua ſi vis certa tenere?
Si mea no cupies da tua vota tibi.
ulla tibi ſine me ſuccedent prælia, nullus
Nunquam finito Marte triumphus erit.
irpureus ſummo patri de vertice crinis
Hæret. in hoc patriæ condita fata iacent,
oſpite quo nulla præceps conuulſa ruina
Occidat, exitium & poſſe timere neget,
unc ego ſuſtulerim, meta & tibi tacta laboris

Vltima ſit, voti ſit quoque tacta mei.
Ecce rogo vt vincas, poteris ſpreuiſſe rogantem?
Iuncta meis tua ſunt vota, negare potes?
Alterutrum dederis, dabis vtraque: victa triumpho,
Nec niſi me pateris vincere, victor eris.
Si mea non cupies, neque vis tua gaudia, Minos.
Fata vices poſcunt, da quod habere velis.
Si tibi de magno certe conſtaret amore,
Non, puto, difficilis in mea vota fores.
O quoties rigidi ſpectans certamina Martis
Pro vita facio pallida vota tua.
O quoties, ne quis ſæuo te vulnere lædat,
Impia cœlicolas voce fatigo Deos.
Vt vincas ſupplex cœleſtia numina poſco,
Atque iuuo precibus ſic tua bella meis.
Cum video, dii te, dico, genuere parentes,
Iſta nec humano ſemine forma venit.
Arma geris? validis pendentia laudo lacertis:
Et par Gradiuo diceris eſſe patri.
Corporis induuias in amato corpore laudo,
Tecta nec in cœca caſſide forma latet.
Impiger adducto diffundis ſpicula neruo?
Diceris Ortygio non minor eſſe Deo.
Portat equus, freno & ſpumantia corrigis ora?
Materies oritur laudis & inde tuæ.
Omnia quæ tangis multum felicia dico,
Iamque tibi quicquid tangitur, eſſe velim,
Impetus eſt rapido ſaltu deſcendere, perque
Hoſtica virgineos agmina ferre pedes,
Omnia diductis vel caſtra admittere portis,
Vel quo tu cupias vincere cumque modo.
Omnia perpetiar, faciamque tibi omnia, Minos
Te Minos potiar, tu potiare meis.
Audendum ſemel eſt, & deſperata ſalutis,
Qua liceat nobis, inuenienda via.

Hanc

ānc miſeræ tua concedet clementia certe,
Aut erit allata morte parata mihi.
ed facilem ſpero, genus vt ſolet eſſe deorum:
Aſpera Lethæis corda premuntur aquis.
t merui hoc vno, ne ſis crudelis amanti,
Hoſtis quod patrii ſæuus amare ſoli.
tria ſit tibi dos, & pro victoria dote
Sit tua cum patrio, quam tibi crine feram.
ccipias igitur tua me in connubia, Minos,
Non maior caſto iungi in amore poteſt.
uem mea vota, illum quoque habebit epiſtola finem:
Vt mihi tu dones poſſe valere, Vale.

FRANCISCI MODII.

Ad Hieronymum Berchemium I. C. &c.

DA citharam, Martinus adeſt, da plectra, fideſque,
Atque hornum puer, huc fortius adde merum.
uque graues animi curas ſeclude parumper,
More patrum hunc tecum ſtat iugulare diem.
rchemi ſeu Parnaſſi de vertice (qui mos
Eſt tuus) Aonio flumine potus ades:
editus in ſtudio ſeu Grammatico, Egmondani,
Vt ſæpe ora tui fingere balba venis.
t tibi, ſitque precor, iuſtiſſima cauſſa laboris,
Quem capis, & pretium ſedulitatis habes.
ec plebeius honos tibi vel ludicra petuntur
Præmia, ſceptrigeris cum decus iſtud auis
nto informatur ſtudio: ſed ſcire potes, mi
Berchemi, certas rebus ineſſe vices.
ppiter ipſe, polos qui temperat igne geluque,
Otia nonnunquam, fulmine liber, agit.
go tu quoq; (ſic optatos cernere fructus
Tam aſſidue impenſæ ſit tibi quondam operæ:

Sic tibi ſe faueant dulces ante omnia Muſæ;
Expers triſtitiæ ſic tibi vita fluat.)
A ſolitis animum curis hac luce remitte.
Non amat apta ioco, verba ſeuera, dies.
Sat citò cras alias reddent tibi publica cauſſas
Luctus; nil res hæc cur vereatis habet.
Quod dii vtinam facerent, ne eſſent quas reddere poſſem,
Deficit hoc vno noſtra elegeia loco.
Tu nos tu patria, tu tu, inquam Belgica vitam
Exſortem triſti ducere ſorte vetas.
Parte omni ferro non vaſtareris & igni,
Præda peregrinis Belgica, militibus
Non eſſes; non tot patereris damna, rapinas,
Stupraque, & illa horret quæ meminiſſe animus,
Vitam ſecuris curarum, & fronde liceret
Euinctis hederæ degere temporibus.
At nunc cum te vri vexarique vndiq; nobis
Heic nimium verax nuntia fama refert:
Quod das á lachrimis ſpatium, & mœrore vacuum?
Quæ non hora aliquid quod doleamus habet?
Cur vereare igitur nihil eſt, cum fœnore curas
(Atq; vtinam hac vanus parte poeta vocer)
Nobis Berchemi ſeu prima luce reponet
Publica cauſſa foris, ſeu tibi priua domi.
Inter vina hodie tantum te feſta libentem
Da mihi; nata anno, ſeu magis horna placent.
Dicemus bene te; bene me; Muſas bene noſtras;
Purum educentes per rata vota merum.
Nec tantum bene te; bene me; Muſas bene noſtras;
Sed quotquot Clario pectora fœta deo,
Coniunxit nobis doctarum virginum amor; ſeu
Quis curam officii Iuppiter huius habet.
Vt tamen in numero hoc ſit princeps ordine vterq;
Vt pariter patriæ eſt primus vterq; ſuæ;
Duza bonus verſu, nec peior fulmine linguæ

Lipſius

Lipſius, & Pylio doctius ore loqui.
Poſt hos cum victore ſuo, inquam, Caſtore, Pollux,
Qui dominæ ex oculis gaudia mille trahit.
Poſthiadesq; meus Palma & cui nobile nomen,
Agnomenq; ſuum dædala finxit apis.
Septimus accedet Lubecæ gloria Ianus,
Ianus, fraterno notus amore mihi.
Præterea, quot res præſens quot ſuggeret hora,
Siue meo tantum nomine, ſiue tuo.
Nec fruſtrà hos bene fors dicemus quis ſcit, an illi,
Dum pro ſe faciet quilibet iſtud idem,
Noſtri haud inmemores, dicent, regione, Modi, qua,
Quo, Berchemi, animam culte, ſub axe trahis?
Dum & dicent deſiderium abſentum teſtati,
De lacrimis faaient creſcere vina ſuis?
O mihi ſi talem hunc liceat ſperare dolorem, vt
Haud mercam præ illis. Principum amicitias.
Quin licet, & fas eſt, talem hunc ſperare dolorem,
Nec mereo præ illis Principum amicitias.
Ergo, Berchemi bene te. tales bene amicos
Et mecum appoſitos dic bene me, ad cyathos.
Nec tantum bene te, bene me, tales bene amicos,
Aut noſtras mecum dic bene *Pieridas*.
Verum etiam, quotquot ſunt vndique, ſeu qua
Vicino tuitur ſidere mane diem
Princeps Indis, ſeu qua Phœbus veſpere feſſos
Extremo vultus abluit Oceano:
Qui ad Genium ſæpiunt *Muſarum*, & rite quotannis
Nobiſcum illarum ſacra hodierna ferunt.
Vita fugit. celeres velut horæ nec datur vlli
Mancupio; ex vſu eſt longa, breuiſve ſuo.
Ergo viuamus, dum fas eſt viuere: fors cras
Lumina nos coget linquere mors oculis.

( )

Ad Ianum Guilielmum.

Et merito, quoniam dia heic inhonora iacebat:
Doctrina ad populos iuit Hyperboreos.
Vt, quos tantum olim merces audire ſolemus
Tractare atq; illis anteputare nihil:
Ingeniis certent noſtris nunc,& bona captent,
Quæ metuant vlla poſſe perire die.
Sic ſolet illa Iouis iuſti iuſtiſſima proles,
Aufert,contemni quæ ſua dona videt.
Ergo igitur quas præſentes deſpeximus artes,
Cum magna abſentes quærimus inuidia.
Etſi,our aliis hæc inuideamus, inante
Publica quæ in nobis temnere fama ſolet?
Quin potius faueo laudem hanc,& gratulor illam.
Seu tibi,Gulielmi,ſiue tuæ patriæ.
Eſt,fateor, Lubeca aliis ampliſſima rebus,
Regum quæq; ſuis æquet opes opibus:
Sed commune illud, ſi non cum pluribus illi eſt,
Cum paucis tamen haud eſſe,negare potes.
Laus erit vna dehinc, communem dicere nemo,
Quam queat,ingenio parta trophæa tuo.
Hoc vno Lubeca vrbes ſupereminet omnes,
Nec tantum Hanſatici eſt fœderis illa caput,
Totius aſt vrbis,qua iungit mane nouo ſol,
Et qua defeſſos veſpere ſoluit equos.
Ergo ô felicem te! ô terque quaterq, beatum,
Gulielmi, per quem ſic patriæ auxit honos.
Debebas illi vitam: maiora dediſti:
Nec moriens quiſquam plura aliquando dedit.
Quam tu viuendi viuens largiris, honore
Dum illam tam ſolido, præcipuoq; beas.
Et tu,Lubecum mere flos,atq; vrbium ocelle,
Quæ ſors, fortunæ par potis eſſe tuæ eſt?
Nomine cœlum aquas,& tangis ſidera fama,

ue tui vatis munere,ſiue tuo.
reliquum eſt aliud, magis & magis vt clareſcas,
orro etiam quam illum vt debito honore colas,
nio qui te,& calamo ſuper æthera vexit:
illum fors pigeat gratuito eſſe pium.
let honorari virtus: & digna merendo eſt:
uippe homines ſoleat quæ facere vna deos.

Ad Comitem Carolum Egmondanum, &c.

e meæ decus & ſpes Egmondane,iuuentæ,
uo mihi ſuaue etiam ſit moriente mori.
Deus oppoſuit noſtris ſua Numina votis,
vetat ingenio te dare vela tuo?
cet huic curæ eſſe tuam, cariſſime, vitam:
onſtrandam hac orbi quam ratione putet.
am te teneris videat conſueſcere ab annis,
ura pati:infractoq; omnia ferre animo:
n non dubitet rerum tibi tradere habenas:
lgicaq; in manibus ponere ſceptra tuis.
ta tuliſſe animos facit in quæcumq; paratos,
tq; hinc quid fugias quidue ſequaris habes.
q; Ithacum dius laudauit nomine Homerus;
t dignum longa credidit hiſtoria.
o quidquid erit,fortunæ obnitere,vinces,
Carole conſueta dum mala fronte feres.
durum,fateor, tyroni: principia inter
Cernere: & hoſte ſibi cæſo aperire viam:
l durum hoc olim tibi proderit, & tibi quondam,
Hic pariet cum re gaudia vera labos.

In Natalem Eraſmi Neuſtetteri, Sturmeri.

ego,qui dixi, lux ſeptima menſe Nouembri
Tam tibi formoſis ſæpe recurrat equis:
m me de numero iuſſiſſes eſſe tuorum,
Ante annum ipſo hoc, ni fallor,Eraſme,die:

Nunc quoq; idē dico; & Numen prece ſupplice ador
Quod regit arbitrio noſtraq; noſq; ſuo;
Vt rata ſint iuſte iúſto, quæ iuſta precamur,
Det dictis quæſo pondus ineſſe meis.
Et dabit. eſt aliquid, pro iuſtis iuſta precari,
Non ſolet hæc facilis ſpernere vota Deus:
Præſertim votis eadem cum mille petantur;
Hocq; optent precibus fœmina virq; ſuis.
Quorum ſpes anima Sturmerij pendent ab vna;
Quorum, Sturmero, ſpes moriente, cadant.
Euentura igitur, precor audit publica lætus
Vota Deus; vanas nec ſinit eſſe preces,
Macte igitur tali longum digniſſime honore,
O Modio in patrio ſemper amande loco:
Macte Dei dono, Sturmere, ætate ſenecta:
quod quantum eſt verbis nos docet ipſe ſuis;
Quæ nos parte iubet ſenibus parere, & honorum
Maiorum canis ire habitum omne genus.
Præmia promittens facturo hoc maxima; vitæ
(Nil potius viſum eſt) tempora longa ſuæ.
Munere Sturmere hoc, inquam, macte eſſe memento
Hac & ſponte tenus, quod facis, vſque face.
Iamque hic in terris diuos imitare merendo:
Non eſt ad cœlos pronior vlla via.
Multos demeruiſſe tibi, te æquabit Olympo:
Hac vna iam nunc te Deus eſſe potes.

Ad Annam Pallantiam.

Cura Deum, miraclum hominum, Pallantia ſalue:
Tu mihi Palladii numinis inſtar eris.
Inſtar quid dico? non tu mihi Palladis inſtar;
Ipſa mihi, virgo ſed mage Pallas eris.
Ergo faue; tibi ſurget opus: te noſtra loquentur
Plectra; heu quam plectris non ſatis æqua tuis
Te ſolam ipſe ſuis reſonabit Rhenus in vndis;

ſolam ſolis numina læta locis:
tus, ſiluæ, montes, valleſque feræque,
qui errat tremulis ventus in arboribus.
erito mihi te reſonabunt omnia, nam quid
uenias toto dignius orbe cani?
um etiam, niſi me decepit credula amor res,
ter ab vndecima Bruna peracta tibi eſt,
n audes ipſam Sophiæ peruadere in arcem,
ſcere & Latiis pallia Græca togis,
te dea; non hominum de ſtirpe, cui ſe
m teneræ, atque artes fauit Apollo ſuas.
gite. ignaui ſiua turba Poetæ;
ladaque exemplo ponite inante meam.
ſtrum nummum pignus dabo magna talenta,
uod bona de vobis carmina quiſque facit:
on & verſu antiſtat Pallantia, & arte;
umanum vnde genus nominis omen habet.
ſant iamdudum victi; dominamque fatentur;
faciunt, vino dia puella, tibi.
te mero, faciliſque piis vatum annue votis,
igna etiam præſens numinis eſſe loco.
ſte meroque, inquam; celebremque age læta triumphum,
uſon Is era ori cedit & ipſa tuo.
cedent victi currum ſine honore Poetæ,
ptantes genii vim ſibi quiſque tui.
adriiuges Fama ipſa vehet ſuper æthera cœli,
t patria indigetum ſiſtet in arce deam.
id cœlum dixi: quin cœlum ſera reviſe;
Aut captas terras ſi potes, ſemper habe.
nuis? æternum & terras Pallantia habebis,
am dea, iam quouis digna & honori coli?
go mihi longum o cœleſtis curia, ſalue.
Cum diua hic ſemper ſtat mihi habere mea.

Ad Calliopen de Iuſto Lipſio.

Dic mihi Calliope mea ſola,& ſumma voluptas,
Quaq; ſine inuita hac ſit mihi dulce nihil.
Ecquid agit magni ſemper mihi Numinis inſtar,
Lipſius? an ſolitis deditus in ſtudiis
Ac longe à vulgi ſtrepitu ſemotus, & omni
Cura victurum in ſæcula condit opus?
An patriæ potius ſortem miſeratus acerbam,
Luget, & inmites voce vacat Superos?
Certe credibile eſt illum, quamquā audiat abſens
Terra ea quam à teneris inſtitit vnguiculis.
Quæ fert quæq; tulit tot iam labentibus annis,
Non poſſe à lachrymis ſæpe tenere oculos.
Nequiquam tamen hoc nil verba precantia Teſte
Diua iuuant, mixtæ nil precibus lachrymæ.
Quanto igitur ſatius, quam ſe vexare, nec hilum
Proficere: in ſolita conterere arte diem.
Et meditari aliquid, ſæclis venientibus olim
Quod nullum ſinat æuum immemor eſſe tui.
Sed ſemper magis atq; magis laudetur, ametur,
Morte ipſa maius maius & inuidia.
Hoc dignum Iuſto eſt: ſed lucem ducere luctu
Hoſtibus eueniat, Calliopæa, meis.

Ad Eraſmum Neuſtetterum. de Io. Teſthii poematis.

Delicium Aoniæ & mel, Neuſtettere, cateruæ,
Aoniiq; ſimul pars bona & ipſe chori:
Quid tibi turba dabit te dignum Muſica, vel quæ
Sunt ſatis ex meritis dona futura tuis?
Nil mortale feres, ſi te tibi digna dabuntur,
Non capiunt tantum quæ peritura decus.
Ergo quid, quid erit? manſurum in ſecula nomen:
Famaq; ab Eois didita ad Heſperios.

uæ ſi parua cui merces, ſi indigna videtur
Hunc ego iuratim mente carere bona.
il maius præſtare poteſt mortalibus ipſe
Iuppiter, & magno iuncta Thalia oui.
ec tu, Neuſtettere, ſcio maiora negabis
Omnibus hæc aliis munere muneribus.
ixerit hoc aliquis, cogendis nocte dieq;
Qui neſcit finem ponere diuitiis.
nem malus ardor habet præſentibus addere ſemper
Pluta & quærendo conterere ære diem.
i fragili potis eſt vitam concredere ligno,
Temnere & ignoti incerta pericla maris:
gemma bibat, & peregrino dormiat oſtro:
Barbaricuſq; caua pendeat aure lapis.
xerit hoc aliquis, patriis qui nomina faſtis
Inſerere in votis ambitioſus habet:
pto qui ſellæ mercatur iura fauore,
n populo primus gaudet & eſſe ſuo.
i titulos titulis veteres cumulare laborans
Vſque nouis, toto hoc pectore ſemper agit,
ſtibulum ante ipſum vt numeret longo ordine faſces
mpleat & vanis atria imaginibus
nique de medio hoc vulgo quis dixerit, omnis
abrili cuius ſudat in arte labor:
ique profana velut Muſarum arcentur ab aris
Turba exeſſe ſacris iuſſaq, liminibus.
e merent, nummoq; operas præſtare coacti,
Quodlibet à mane ad veſperam opus faciunt,
o ſibi ſit, natiſque ſuis cum vxore, magiſtram
Artium & ingenii, pellere ab ore famem.
erit hoc, inquam, de turba quilibet horum,
Quiſquis & huic turbæ non alienus erit.
n tu, Neuſtettere, ſacri celeberrime cœtus
Præſul, ab omniuola liber auaritia.

Diuitias qui ita habes,vt non habearis ab illis,
Diues ſiſque magis,quam videare tibi.
Patritis opibus fere in hoc & qui vtere auitis,
Seu quas Fors meritis adiicit æqua tuis,
Vt ne egeant,dulces quis ſunt ante omnia Muſæ.
Aut Clario eſuriant pectora ſacra Deo.
Non tu,quem ambitio leuis & ſitis aeris honorum
Vanis non torquent ſollicitudinibus,
Nec potuere mali ſpecioſi auertere nubeis
Tramite,*Iuſtitiæ* qua *Cynoſura* vocat.
Qui contemnendo,quæ alii mirantur & optant,
Eſſe animo oſtendis cuncta minora tuo.
Et clauum,titulos,faſces,ſellamque curulem,
Non decora,at,quod ſunt,numen inane putas.
Non tu,qui reliquis valefactis artibus vno,
Muſarum in ſtudio nocte dieque habitas.
A tergo longe & vili qui plebe relicta,
Hæc,vt te dignum eſt,numina ſola colis.
Qui famam ipſe tuam certas extendere ſcriptis,
Queis Batii cedat pagina Callimachi;
Moliriſque nouum Vatum de gente triumphum
Siue tui Poſthii carmine ſiue tuo
Non tu, in quem puerum ſua congeſſere frequentes
Munera, quique nota de meliore Dei.
Aonio Muſæ quem lactauere ſub antro,
Penderuntque ſuis tantulum ab vberibus.
Quem felicæ bonus reſpexit ab arbore Phœbus,
Et citharæ docuit fila mouere ſuæ.
Secta cui Veneris mores finxere,decorum
Et ridere cui,ac dulce dedere loqui.
Veſtiuit frontem cui maieſtate verenda,
Et ſoror & magni mxima nupta Iouis.
Luminibus cuius lætos afflauit honores
Nullo nota Deis Cypria adulterio.
Cui Dea Fors aurumque,& opes donauit abunde,

Præbuit vtraque & plurimá dóna manu
rs Dea cœca alias, & lumine cætera vtroque
Capta, ſed hic quauis ſyncea lynce magis.
on tu Neuſtettere inquam, tot dotibus auctus,
Quæ ſolo viuunt nomine perpetuum;
omen perpetuum, & victurum laude perenni
Omnium in ore æuis innumerabilibus,
mia parua, tuis meritiſque indigna putabis,
Aut ſpernes, hóminemque facit vna Deum
ma ex mortali immortalem amentia mentem
Hæc eius teneat quiſque mihi hoſtis erit,
d nec ſpernis; enim didici Vate indice nuper
oſtio, vt hæc voti cura ſit vna tui;
ra ſit vt ſeris tua fama nepotibus olim,
Et celebrent nomen poſtera ſecla tuum.
ain etiam ipſe facis noua carmina & inſuper omnes
Carminis autores Numinis inſtar amas.
reliquiſque vnum, vt reliquos ſupereminet vnus
Carmine ſeu melico, gramine ſeu medico,
ſam hunc Poſthiaden merito venereris honore,
Vſque domi & tecum quod pote ſemper habes,
ſthiaden late inſolito qui his extulit oris
Flagrantem Aonii fulminis igne facem.
ſthiaden, famam, dare quæ ſit idonea vitam,
Ipſa etiam à ſera qui dare morte poteſt.
ui vulgo hunc vulgans (quod ſpero) bono omine librum.
Multa tuum cuius pagina nomen habet.
nte alia, in primiſque vnum hoc ſpectauit in illo,
Creſceret vt ſcriptis laus tua, Eraſme ſuis.
on; quo more ſolent vani dictare Poetæ;
Laudato, & Domino præmeritura ſuo,
d quo more magis Pelignis natus aquoſis,
Tradidt æternis multa voluminibus.
el quo Meſſalam celebrauit more Tibullus

Mem-

*M*emmiadenue ſuo Caius epiſtolio.
His tria nominibus miſcentem nomina Muſam,
Iure lubens igitur mutuo amore colis.
Iure foues inquam, hanc, multo & dignaris hono[re]
Inque tui ponis parte patrocinii.
Felices ambo, ſi quid pia carmina poſſunt,
Bis ter felices, tuq;, clienſq; tuus.
Dat tibi famam, & non minus accipit ipſe viciſſim,
Ornantq; vtrumuis alterutrius opes.
*M*acte pari antiquo par quoliqet aut prius, aut par,
Non meliore aliud venit in aſtra via.

In obitum Ioanni Fichardi.

Virtutis, Ficharde, tuæ mihi trans mare ad aures
Acciderat dudum fama, impleratq; videndi
Te deſiderio ingenti, affandiq;, ſacerdos
Iuſtitiæ ô venerande, meis contraria votis
Cum mors florenti dignum gaudere ſenecta
Perpetuum humanaſq; vices neſcire, piorum
Cœtibus Elyſium in campum, tranſmiſit vt illic
Iudicibus iunctus bis, ius, legeſque duobus
Defunctis dicas. Ergo, quem cernere coram
Tantopere optabam, iubeam ſaluere neceſſe eſt,
Dum veniat mox illa dies, quæ me quoque vitæ
Curricula emenſum ancipitis prærupta, quietis
*A*ddat, quod quoniam citius ſpe forſitan inſtat,
Paruo care Deo ſalue mihi tempore, iam te,
*A*ut certe mox, vt volui, Ficharde videbo.

Epitaphium Æneæ Mariuorda.

Dardanio haud ipſi dextra, aut pietate ſecundus
Æneæ, Æneas hîc Mariuorda iacet.
De quo ne mirere hoſpes for...ſcire neceſſe eſt:
Fortes morte emere, vt degeneres fugiant.

In mortem Gemmæ Friſii.

ui nunc poſſe mori mirum ſine nomine vulgus,
Ipſi cùm morborum artifices pereant?
rtifices, ſed de reliquis nil conqueror, vnus
Hic, intempeſtas ire cui exſequias
cogimur, innumeros medijs è faucibus Orci
Qui retrahens, vitæ, iam fugiente anima,
eſtituit, reliquis tot corpora conclamata,
Ire domum extinctis qui rediuiua rogis
fferit, hunc vnum non hoc potuiſſe merendo,
Vt paullum vitæ, quod minimum eſt, ſpatium
djiceret modicoſque illam proferret in annos
Quis non profuſis indoleat lacrimis?
Gemma infelix! verè Phœbi arte in vtraque
Gemma, herbis medicis, ſeu numeris melicis
ns erat. quis te, quis nobis Gemma deorum
Crudelis nimium inuidit, & eripuit?
gnoſco fatum medico commune, periclo
Qui vitæ, vitam reddidit Hyppolito.

In mortem Iacobi Rauardi I. C.

t tibi terra leuis, nulli grauis ipſe fuiſti
In vita, ô vita & lumine amabilior
hræ Ræuarde ſacræ iuſtiſſima quondam
Cura, voluptaſque; at nunc dolor, & lacrymæ.
on erat in Belgis Iuris prudentior alter,
Pace tua, Nanſi pace, Mekerche, tua.
on erat & melior, vobis quoque teſtibus, illo
Vir quiſquam, Flandrum quà patet imperium.
il benefacta tamen iuuere, aut gratia linguæ,
Iret vt ad vacuas tardius vmbra domos.
ors fera, mors crudelis, inexorabilis, vnum hoc
Debuerat telis non licuiſſe tuis.
amq; aliquis cernens iuſtos melioribus annis
Ante diem Stygijs proluere ora vadis,

Cùm contemtores diuûmque hominumque fruantur
Collectis per fas perque nefas opibus;
Sæpe diu; dubitet curent mortalia Diui,
An tantum incerta lege feratur opus?
Quiſquis eris, dubitare tamen deſiſte, deumq;
Hoc etiam facere haud abs ratione puta.
Prorogat ille malis vitalia ſtamina, ſi fors
In rectam occipiant velle redire viam:
Atq; eiuratis vitijs, virtutibus illa
Mutare; & recto viuere conſilio.
Eripit ille bonos, prauæ contagia terræ;
Pollutumque iubens deſerere hoſpitium;
Ordinibus potius iuncti vt cœleſtibus illum
Laudent; quàm ſcelerum ſemina ab orbe trahant.
Et, poſt hæc, mutinus adhuc? magis iſta putemus:
Nemo, qui bene obit; mortuus ante diem eſt.

Vmbra Theod. Tulmanni loquitur.

Dum vixi, ſecurus opum, ſecurus honorum,
Antiquæ exemplum ſimplicitatis eram.
Quam facere ad ſæclum hoc vltra cùm poſſe viderem
Nil quidquam, & canam nomen inane fidem.
Pertæſus vitæ; vitam, terraſque relinquo,
Vt vita demum, ſed meliore fruar.

Ecloga nautica.

In tactam Beroen, ſenſus deperditus omnes,
Votique immodicus, maleſano ardebat amore
Grippius; & patrijs proiectus rupibus amens,
Quà patet Hadriacum latè proſpectus in æquor;
Sub noctem hos quæſtus vacuas iactabat ad auras:
Durior his ſcopulis, Beroe truculentior Orcis,
Surdior & pelago, thynniſq; fugacior ipſis:
Nunc ſaltem ô noſtræ ſubeat te cura ſalutis,
Quo me ſubiectas demittere corpus in vndas

Tempori

...pore agit furor,& miſerandam abrumpere vitam.
...tatur, dignaſque mihi ſe ſufficit iras.
...c ſaltem exorata veni,& me crimine tanto
...e, teque ſimul, tandem & miſerere doloris,
...us iampridem venti miſerentur & vndæ,
...efeſſa meas dudum Echo iterare querelas.
...vox me in queſtus, oculos iam deficit humor
...crimas; ſolus ſolus dolor ille, perenne
...miſerum torques, furit indefeſſus, & vnus.
...ri ignarus, noſtri in penetralibus vndat
...oris & prenſam non deſerit improbus arcem,.
...eque cùm vicibus certis humana regantur,
...tem Autumnus nimborum diues & imbris,
...triſtris Hyems, hyemem Ver dulce ſequatur:
...t ſola vices, quæ mentem cura fatigat.
...udelis, nimiumque mei ſecure Cupido,
...ne erat, quondam quod me ſperare iubebas,.
...lexus mihi cùm, nocturnaque gaudia demens
...ebam,& mecum hæc nequiquam ſæpe putabam?
...eniet Beroe mihi; ſic mecum iſta loquetur;
...a longo intexemus retia filo,
...a lentum ſolantes voce laborem:
...r & hæc illi furtim ſic baſia pangam.
...nprobe Amor, quæ nunc rapidis ludibria ventis
...a volant. & te non noſtra Cypride natum,
...na aſt aliqua, aut immanis ſemine Piſtris
...nemore in Paphio eductum, ſed gurgite in illo,
...nſtroſo Sicula antra freto quod diuidit aruis
...tilis Auſoniæ, Oceano teſtantur: & illa
...autis quæ tu promittis amantibus omnia,.
...gitatæ Auſtro ſuadent inſcribere arenæ.
...m interea infelix alienæ crimina culpæ
...ctor ego; &, viduus rationis, cuncta fatigo
...eſtibus; vt ſi ſit noſtro medicina furori
...ue queri, & ſæuo non dent alimenta mage igni.

[illegible] acres, ſtupefactaque ve[illegible]
[illegible] caſa altera maxima cladis,
[illegible] ſurgebat in arma,
[illegible] mœnia Phœbi
[illegible] ſecum tulit ad Styga Troiam.
[illegible] ſed longa vetuſtas
[illegible], ſic me quoque peſſima adedit;
[illegible] in de corpore reſtet
[illegible] infeſtis vndique, hicque
[illegible] eo hoc ſub Sole pereunt.

P. [illegible] Maro.

[illegible] vnus ego præſtare Latinis
[illegible] ulli paſcua can[illegible]a
[illegible] mox arma, virumque
[illegible] cecini [illegible]
[illegible] ſunt carmen Vlyſſes,
[illegible] abiuit; audit Homerus,
[illegible] diuinus vterque
[illegible] maior, qui præfertur illis.
[illegible] ſi ruſtica ſæcli
[illegible] conſule ſiluas,
[illegible] arenæ.

[illegible] Sum[illegible].

[illegible] cecini [illegible], fœdere rupto,
[illegible] bus haſtam
[illegible] ex ordine luſtris
[illegible], & igni.
[illegible] narro mendacia vatum,
[illegible] arcus miſcere manipl[illegible];

ſtupefactaque vertit
era maxima cladis,
rgebat in arma,
mœnia Phœbi
tulit ad Styga Troiam.
ſed longa vetuſtas
quoq; peſſima adedit;
orpore reſtet
feſtis vndique, hietque
ſub Sole perenne.

Maro.

o præſtare Latinis
li paſcua canna
mox arma, virumque
Pelias ira,
lunt carmen Vlyſſes.
it: audit Homerus,
nus vterque
qui præferor illis.
ſi ruſtica ſæcli
conſule ſiluas,
fertur auenæ.

Italicus.

qui, fœdere rupto,
ibus haſtam
x ordine luſtris
& igni.
mendacia vatum,
miſcere maniplis:
implesſe poetæ
mihi carminis ipſa
niſi fortè, quod aiunt,
e Minerua,

Quo amburor, lacrimæ, quæ, ceu de fonte perenni,
Erumpunt oculis ſeſe. iam nota peroſi
Retia, &, ô quondam mea gaudia prima cicutam,
Cum calamis; quæ tunc incertum eſt an mage ama-
An nunc contemnam, quia nil iuuere furentem?
Fruſtra ergo exſpectant mœſti mea iubila quondam
Delphines; notæq; illidunt corpora rupi,
Noſtræ admirantes inſueta ſilentia Muſæ.
Quin etiam nigro capti mihi tergore Milui,
Scombriq; & Xiphiæ, ſargiq;, ſcarique; tragiq;
Auratis cum murænis merulæq; virentes;
Quos partim ingratæ ſeruauimus hactenus vrbi,
Partim, dura, tibi Beroe, moriuntur in vndis
Non ſua mutatis per tempora; dum miſer illa
In queſtu & lacrimis ducens, præbere recentes
Demoror, & dulces latices miſcere marinis.
Et poſt hæc potis es noſtros contemnere amores
Crudelis, nec te morituri funere acerbo
Vlla mouet cura aut ſuadet miſereſcere Grippi?
Sed moriamur, ait; cum facta æquare parantem
Dictis, vicina ſiccans ſua retia caute
Occupat Alcimedon, verbiſq; obiurgat amicis.
Cogenſq; inuitum ſocijs ſuccedere tectis,
Hortatur triſtes animo ſecludere curas.
Inuitatq; meri compeſcere flore dolorem;
Dum victa in placidum dimiſit lumina ſomnum.

Ennius.

Primus ego Auſonia, Phœbi, de gente, ſacerdos,
Punica bella cano; & Carthaginis irrita pacta:
Iuratoſq; Deos fruſtra; ſeu fraude bilingui
Hoc factum eſt, ſeu ſic Romæ iam fata ferebant,
Cui ſola obſtabat Byrſe, caput vrbium, & orbis
Ne foret illa: atque hæc de Pœnis altera bella
Scripſi etiam Æacidæ, qui monſtra inuiſa Latinis

In-

uli t in Latium princeps, ſtupefactaque vertit
mina, Romuleæ cauſa altera maxima cladis,
Siculi auertant; tantus ſurgebat in arma,
ſpirabat auum, qui ſolus mœnia Phœbi
uit humi. & verſam ſecum tulit ad Styga Troiam.
c & plura, inquam, ſcripſi: ſed longa vetuſtas
nia conſumens, ſic me quoq; peſſima adedit;
tantilla meo mihi vix de corpore reſtet
s; ſcateatque ipſa hæc infeſtis vndique, hietque
neribus; nil eſt adeo hoc ſub Sole perenne.

P. Virgilius Maro.

Quod Graijs tres, vnus ego præſtare Latinis
greſſus; Sicula vt permulſi paſcua canna
a chely Aſcrea impleui; mox arma, virumque
s ad exemplum cecini, cui Pelias ira,
ue errans per luſtra duo ſunt carmen Vlyſſes.
mihi conanti Deus abfuit: audit Homerus,
it & Aſcræus paſtor diuinus vterque
es; ſed mea laus maior, qui præferor illis.
fit vt & minus indigner, ſi ruſtica ſæcli
a rudis. dignas dum canto conſule ſiluas,
e tubæ ſimili noſtræ præfertur auenæ.

C. Silius Italicus.

Hannibalis furias cecini. qui, fœdere rupto,
atam patri Romanis mœnibus haſtam
fidus intorſit, triniſque ex ordine luſtris
iam ferro latè vaſtauit, & igni.
quia rem geſtam narro. mendacia vatum,
liuos hominum parcus miſcere maniplis:
qui me numeros omnes impleſſe poetæ
tus neget: exemplar mihi carminis ipſa
m tamen Æneis fuerit: niſi fortè, quod aiunt,
ita ſtudui verſum ſufflare Minerua,

A roſtris,centumq; viris Helicona mouere,
Atque Arpinatem tentans mutare Marone.

M Annaus Lucanus.

Me quoque, ſcriptorem belli, quo Roma laboran
Mole ſua, vnius conceſſit Cæſaris armis:
Me quoque; de numero vatum cenſoria virga
Subtractum. hiſtoricis iungit, nomenque poetæ
Denegat. at ſiue hiſtoricus,ſiue iſtud habebor:
Viuam, dum hiſtorici, vatum dum carmina viuent.

M. Tullius Cicero.

Romani vocor eloquij, & patriæ pater,ipſa
Semper & inuidia iudice. talis ero.
Gaudeat extremo ergo alius quatere oppida in orbe
Finitimis etiam non bene nota ſuis.
Me flammis gladijſque iuuat, Catilina, togatum
Orbis dire tuis eripuiſſe caput.
Sic quoque & arma tuli tamen, & laudabar in illis
Sæpe & res ductu non malè geſta meo eſt:
Sed quod cum multis ea ſint communia nobis,
Viſa meo, cura hæc digna labore parum eſt.
Huc ergo incubui toto molimine; Romæ
Romano audirem vt primus in eloquio.
Et fauit cœptis Deus,ac natura: nec vllus
In tanta mihi quin cederet,vrbe fuit.
Nec fini noſtra hac ſtat gloria: poſtera ſed quo
Deberent ſtudijs omnia ſæcla meis;
Quæcumque à Graijs hauſi, rerumq; magiſtro,
Dum fero pro trepidis eloquij arma reis;
Vſu, poſſe aliqua hanc artem pro parte iuuare,
Expertus didici. qua breuitate poteſt,
In libros retuli: quandoque nepotibus illa
Omnibus vt poſſent auxilio eſſe locis.
Pro quibus efficijs, ſi qua eſt modò gratia noſtri,

mea ne fruſtra tot benefacta cadant:
nI cineri grauis vt ſit terra ſepulti
mper & vt Stygijs vmbra fugetur aquis,
to, eloquij noſtri de fonte perenni,
iſquis es, arcanas qui ſitis, hoſpes, opes.
ne, cui dulci nectar manabat ab ore,
æque ipſas poſſent flectere verba feras,
me monſtrum, inquam, res prodigioſa relatu,
r mihi ſeruatas iudicum ab ore manus
ari iuſſit, cumulanſque hoc crimine crimen,
nfandum hac ſi fas voce vocare ſcelus)
tans, capitis linguam à ceruice reciſi
rbarica pungi à coniuge vidit acu:
ſtriſque dehinc ſpectandum ciuibus illud,
nmemor humanæ conditionis homo;
ſtris, inquam, poſuit; mea maxima virtus
nte ea quo cunctis cognita ſæpe loco eſt:
n noſtro pendens ſtupefactum vulgus ab ore,
ut vrbem, & totam verius Italiam,
etiam inuitam mea dicta probare coegi,
t quæ viſa vni, velle, iubere, mihi.
od meminens aliquis, mea cùm forte ora videret,
lutaque non ſiccis cerneret illa genis:
agis, Antoni, dixit: cùm maximè ab illo,
Elinguem quem tu voce carere putas,
nc tua vulgantur totum ſcelerata per orbem
Conſilia; vt ſi ea tu fortè latere velis;
lis ad occaſum proſcribendi eius ab ortu
Sint cuncti, Auſonium quà patet imperium.
ra nimis dixit: viuis ego mortuus artes,
Semper & innumeris pectora fœta dolis
rrabo Antoni; tu viuus mortuo eidem,
Quiſquis es, optaro ſit modò terra grauis.

Albius Tibullus.

t Cidnus nullas ſordes, nitidiſſimus amnis,

Voluit & à limo puras vbique fluit:
Sic mea Romanas inter caſtiſſima Muſas,
Vndique natiuo culta decore nitet.
Ergo aliæ placeant ornatu tranſmare ſumto
Noſtra ſuo, & patrio ſi placet vna, ſat eſt.

Sextus Propertius.

Pythagoræ ſi vera foret ſententia, migrent
Alsernis animæ vt poſt Styga corporibus,
In te Callimachum iurem tranſiſſe, Properti;
Delitijs Graiûm ſic tua Muſa madet.
Felix, qui Princeps diuina reperta Pelaſgûm
Inſerere Auſonios auſus es in numeros.
Signa alij, & tabulas, atque æra Corinthia iactent
Per ſe prima ſuis viſa fuiſſe iugis.
Te maior manet æternum laus intulit vrbi
Per quem Romanæ Graia Elegeia pedem.

Bruga Flandrorum.

Quod Latio Roma eſt, doctæ quodque Helladi Ath
Hoc ego ſum Belgis, Belgica Bruga, meis,
Non Phœbo ſedes, aut Muſis notior vlla eſt,
Quam mea qua immoto ſtat prope Roia vado.
Nec minus interea merces tractare ſolebam,
Noſtras Neptuni dum fauor auxit opes.
Sed nunc inuaſit peſtis me publica ſolus
Belliger & noſtra regnat in vrbe Deus.
Felix dum potui tantos neſcire furores,
Me miſeram, vt longè vita atauita mihi eſt!

Dialogus.

A. Quid tibi tunc animi, formoſa Neæra, futurum eſt,
Cùm tibi tam longe hic talis amator erit?
N. Quod quib' attonitũ externat cor montiuagus Pa
Quodque Iouis tactum quis ſtupet igne caput.

A. Ann

ne etiam interdum abſentis te cura ſubibit,
nemori quidnam mente rogabis agat?
memor abſentis quæcumque eſt fœmina amici;
c numquam vera ſciuit amare fide.
er mille metus, totidemque hinc inde dolores,
idnam, præ reliquis quo mouearis, habes?
, dum alio mutat regiones ſole calentes,
tet & ardoris priſtina ſigna ſui.
quid ais? noli temeras conſtantiam amoris,
pectamque tibi lædis, inepta, fidem.
in magis indicia hæc noſtri ſunt certa caloris;
rtus amor ſemper quod vereatur habet.
dus amicitiæ, quæ tanto tempore iunctus
tibi, ſecuram hic te meritò eſſe iubet.
õ pote quin metuã vſq; atq; vſq; hoc perdere, quiam
mpore tam longo non patienter amo.
gni adeó ne igitur ſentires tela doloris,
tatam ſi aliò verteret ille facem?
nti adeo, quantæ mihi lætitiæ eſſe ſolebat,
diu tanti quod fui amica viri.
ius, bella, tuum potes aſſimulare dolori,
oc aliquis quotiens nuntius vrget iter?
ius, qui iuſti damnatus iudicis vrna
eralem exſpectat in ſua colla manum.
Ergo mori ſperas, lentam de littore puppim
oluens. vela citis cum dabit ille notis?
Qui poſſum non momento quæſo emori eodem,
mbraque ſollicitum perſequi euntis iter?
Hẽ, quid agas etiã atq; etiã adſpice, ne tibi mors hæc
Extincto doleas quod mage amore ferat.
Verus amor neſcit leti contagia, verus
Ipſo etiam à fati tempore durat amor.

Ad Iulium, Ep. Wirtzb. Fr. Orientalis Ducem, &c.

ſpicio feſtas anni pandente Kalendas
llo, qui & nutu claudit aperta ſuo;

Quid tibi quid mage te dignũ precer, inclyte dux, qua
Vſque deus ſimilem te velit eſſe tui?

Ad Eraſmum Neuſtetterum cogn. Sturmerum.

Vt poſitis nitet exuuijs, meliore quotannis
Pelle, nouas vires & ſimul anguis habet.
Induuijs ſic noſtra recentibus aucta iuuentus,
Vſq; refloreſcit munere, Eraſme, tuo.
Munere; quod facit vt, dictu (ô mirabile monſtrum)
Frigore dum pereunt cætera; Vere fruar.

Ad Ioachimum Mathanum, Gallum.

Si Mathane mei iuris ſit quidquid vbique eſt;
Dimidium cedat. quidquid vbique, tibi.
Verùm hoc cum nõ ſit; quaquà vt tua munera penſem
Vtere me toto, & quidquid vbique meum eſt.

Verbis inuenuſti aman'is.

Incurrunt quotiens oculis ingentia noſtris,
Quæ læuo cogor ferre in amore mala.
Mortem oro, vt tantos valeam finire dolores,
Ante diem Elyſium certus adire nemus,
Sed morti quotiens factus vicinior, hic ſum,
Vt mihi Lethææ iam ſitiantur aquæ,
Ilicet à portu in medium redeo, irritus, æquor,
Conatus, duplo quàm fueram ante miſer.
Canſam quæris? habe, mens exſoluenda labore,
Sperans ſecura exinde quiete frui,
Inmenſum exultanſque effert ſe in gaudia, quæ me
Vita iam prohibent deficiente, mori.
Et quiſquam noſtro poſt hæc æquare dolori
Audet, qui ſua ſub Tartara damna ferunt?
Illi felices, infeliciſſimus ipſe
Viuere, cui mors eſt, cui noua vita, mori.
Vt quæ vita affert mala, mors non auferat, & ſic
Dum pereo aſſiduè, poſſe perire velim.

Ad Luciam.

m viuam accendis mihi, Vita, in pectore flammam
Poſſe vt iam ſubita morte perire velim.
Nec ſatis in miſerum hoc tibi, Lucia; conduplicando
Diuerſam ſpeciem, ſupplicio, addis aquas.
as vt mihi cum paſcatur flamma medullas,
Infauſtæ madeant aſſiduo imbre genæ.
ed fruſtra es, duplici ſi credis poſſe perire
Morte: mage impediet vis geminata necem.
um lacrimæ præſtant nimio ne abſumar ab igne;
Dum tutum à nimiis me facit ignis aquis.
ut horum alterutrum tolle ergo, at, Lucia, fruſtra
Ius vitæ vt, mortis, poſcis habere meæ.

De effigie Luciæ ſculptili.

n docili hanc ſcalpſit Veneris puer ære figuram,
Qua caperet regnis regna inimica ſuis.
ui rei dum vultus illi dat matris, & omnem,
Qua dote aut Iuno, aut caſta Minerua placet:
ſtris dum inſinuatque eius ſe luminis ecce
Neſcius ipſe ſuum deperit auctor opus.
eperiiſſe parum eſt: etiam male ſanus adorat,
Diuinoque Deus laminam honore colit.
leue quid indomito atque inſano deſit amori,
Cordibus illi hominum & mentibus vſque facit.

Verbis male nuptæ.

iuebam læta & ſecura Cupidinis olim.
Me miſeram telis cum petit ille ſuis.
ic quoque Principio tamen, iis male credula, tota
Quîs dulce in vita, præter amare nihil:
udebam ſtulte vitam ſperare deorum,
Et mihi neſcio quas fingere delitias.
erum o ſpes fallax: vt præbens colla catenis,
Ipſa animi pereo proditione mei,

Con-

Continuo in luctu, curarum in perpetuo æſtu,
Lux lacrimanda mihi, nox lacrimanda venit.
Nimirum Æ.ætæ ſic quondam filia regis,
Duxit Colchiacis otia læta iocis:
Neſcia curarum donec formoſus Iaſon
Non ſolitis miſeram cœpit habere modis.
Quem mox illa ſuum cupiens lenire dolorem,
Dum ſperat Graio ſemper amore f ui:
Dumque ſibi ſpondet mera gaudia; faſque nefaſque
Conculcans, pulchro qui potiatur hero;
Coniugio tandem exul, inops, exacta cupito,
Non exſpectato plurima ab hoſte tulit.

Verbis recte nupta.

Viuebam triſtis, nec rei ſatis vtilis vlli,
Donec in hoc nullus pectore habebat Amor.
At ſimul ille ſuis tetigit mea corda ſagittis;
Diſperea m, ſi non gaudia mille tuli.
Ergo ſequi tua quæ iurabam caſtra, Cupido,
Eſſe agere in ſcopulos, duraque ſaxa ratem,
Vnde olim tempeſtatem exſpectare ſolebam,
Experta hîc votis cuncta ſecunda meis:
Nunc, pro ſancta Venus, quantum mutata priore,
Nocte, dieque nihil, præter amare crepo.
Nimirum Andromede nigris ſic triſtis in Indis
Vixit, ab extremis non patre tuta malis:
Donec amata & amans ſimul, aëre Perſea vidit
Pendentem, & vinclis eſt reſoluta ſuis.
Coniugium cuius quamuis ſibi triſte timeret,
Deſtruit exſtructos dum patrui ira thoros:
Mox tamen experta melioris commoda vitæ,
Non vano coniunx, certa futura viro.
Graiaſque ingrediens ingens regina per vrbes,
Connubio vidit cuncta minora ſuo.

Dialogus.

o nſcendenti nauim cur lingua puellæ
n potuiſti illud dicere triſte vale?
m ni poſſem ſenſus deperdita cunctos,
magis ipſa etiam mortua morte loqui.
at cum reducem dominam ſaluere iuberes,
m quoque num viſa eſt mortua,lingua,tibi?
e quid diſtat ſapiens;an non dare vitam
ſſe putas reducem,quæ necem itura poteſt?

Ad Conradum Leium.

e precor,tibi pauca neget ſi carmina,LeI,
otra ſibi culpæ conſcia Muſa ſuæ.
ina qui tibi dat,non ſe,non te capit,vna
ignum ſe carmen Leia Muſa canit.

Amans ad Cupidinem.

i certa domus hæc,atque æterna futura eſt,
rpetuumque meo pectore habere iuuat:
rſum, Amor,vſq; nouo has depaſceris igne medul-
umquam ſint ædi pars aliena tuæ? (las,
iam vere puerum! o vere puerum bis!
pſe tuæ incendas qui tabulata domus.

Idem ad eundem.

cce tuas violens diuûmque,hominumque Tyranne
erdere in hoc quæſo,pectore parce faces.
dominæ potius ſi amburere tanta cupido
Corda hominum eſt,flammis pectus adure tuis.
m quid enim?niueus ſi ſit ſinus,inde neceſſe eſt
Dura illi æterno corda rigere gelu?

Ad Luciam.

o me cepiſti argutis,mea Lucia,ocellis
Tempore;ab hoc tantus me miſerum ardor habet.
vt iam nil accedere poſſe putarem,

Vllis quo poſſet creſcere temporibus.
Mox tamen, vt quot perrexit tua forma diebus
A Cypriæ forma pluſculum habere deæ,
Cum cremento eius creuit meus ignis, & vſque
Augmenta in damnum ſumſit, & vſque meum
Quod te per Venerem precor, oro, atq; obſecro
Sis formoſa tibi & bella aliquando ſatis.
Nam ſi tantillum fias mage bella, fauillam
Ilicet in tenuem, atque in cineres abeo.

Longe fugit, qui ſe fugit.

Quo mihi vitigeni colles ſpectantur, & herbæ,
Aut Mœni vitreæ lene fluentis aquæ;
Quo fontes, ſiluæ, ſaltus, & amœna vireta?
Non faciunt noſtris, illa vel illa malis.
Heu mihi! quid prodeſt dominam fugiſſe ſuper
Si dominæ huc etiam me comitatur amor?
Ille mihi media luce eſt dolor, ille tenebris
Vſque nouis miſerum ludit imaginibus.
Sic, cui membra calor tacito depaſcitur igni,
Semper ſunt latices ſomnia, ſemper aquæ.

De Renſardo.

Quærenti dignum Ronſardi carmine carmen;
Aurem imam vellens Calliope, admonuit:
Pone ſtylum, & ceram: Ronſardi carmine ſolus
Vindocinus Vates carmina digna facit.

In effigiem Berchemii I. C.

Quod mortale tui eſt, Berchemi, hoc alter Apelles
Sat, fateor, graphice expreſſit in hac tabula.
Immortale quod eſt verum foret alter ab illo
Spectandum dare qui poſſet in effigie,
Ipſa iam Inuidia ſit iudice digna merendo:
Illa tenere homines, iſta tenere deos.

Ad formoſam identidem ſpeculum conſulentem.

Quid faciem, maleſana, tuam defixaque & hærens
Hinc atque hinc poſitis ſuſpicis in ſpeculis?
Anne malum oblita es facinus, fonte indice quo olim
Narciſſus propria tabuit effigie?

Aſſimulatio.

Hæc quotiens tueor vicina cacumina cœlo,
Æquaque Olympiacis hæc iuga Franca iugis;
In mentem totiens voti temeraria noſtri,
In modicique venit vana cupido animi.
At quotiens ventos tempeſtateſque ſonoras
Audio, & indomitos vaſta per antra ſonos;
Tum vero ſubeunt animum ſuſpiria anhelo
Pulmone, atque imo pectore promta mihi.
Rurſum ſi fontem video, de monte perenni
Subiecta hinc, illinc, qui loca fœtet aqua;
Vndarum exemplo fio memor; & lacrimarum;
Quæ mihi de geminis ſemper eunt oculis.
Nec ſatis ad luctum tamen hæc; viduata ſed arbor
Fronde ſua quotiens obuia forte mihi eſt;
Spes ſubito in mentem inſinuat quæ mortua ſæpe,
Neſcit, ne deſit quod doleam vſque, mori.

In quendam.

Quid mirum Anna tibi ſi ſe patiatur amari?
Stratoris capitur illa & amore tui.
Carpitur, haud capitur; peccaui grammate in vno:
Non Annam ſeruus, ſerum amat Anna tuum.
Munera tu mittis, tranſcribit munera ſeruo:
Das lacrymas, lacrymis frangitur ille datis,
Quin, ne quid pereat tibi, ne non omnia ad illum
Perueniant, precibus iam Annam amat ille tuis.
Et miramur adhuc ſi anſatus inambulet?
Scit Dominæ domini ſe dominum eſſe ſui.

Ad Venerem.

Hoccine amare vocas,fallax Amathuſia,vitam
Nunc inter flamas,nunc agere inter aquas?
Intus edax fibras,& cor depaſcitur ignis,
Ex oculis lacrimæ ,fluminis inſtar,eunt.
Hoccine amare vocas.fallax Amathuſia:lege,
Qui ſapiet,tali nullus amator erit,

Amoris deſcriptio.ad Luciam.

Quid ſit amor,quid amans,ſi neſcis,lux mea,ab vno
Diſcere me,quid amans,quid ſit amor potis es.
Nam quotiens furor hic,duplicem quē inſanio,gli...
Meque omni expertem conſilio ire vides:
Cum fugio,quæ prima putat pars ſanior igni
Huic extinguendo,cum ſequor id quod obeſt.
Denique cum nequam facio,& frugi eſſe laboro,
Tum vere facio hoc,lux,quod amare vocant.

Ad eandem.

Defungi ante diem,& nullam ſperare ſalutem,
Hæc mihi ſola ſalus,lux,in amore tuo eſt.

Daphnis in laurum.

Quid mirare,puella dei ſi ſpreuerit ignes
Daphne,qui Eoo portat ab axe diem?
En,nunc facta arbor,veteriſque oblita figuræ,
Sic quoque magni audet temnere tela Iouis.

Ad Ianum Lernutium.

Quidnam Iane,rei dicam eſſe hoc,portinus vt te
Conſpicio,inſolitus quod quatit oſſa tremor?
Eſſe quid hoc,animi quod mens lymphatur,vt illis,
Pectora queis Phœbi plena furore calent?
Anne ſacro vati tibi quod vult ferre ſalutem,
Seque tuo quanta eſt iuſinuare animo?

quod, vt eſt ſtulte temeraria, ſe quoque laudis
n partem ſperat poſſe venire tuæ?
te ſiue hæ ſunt, ſiue eſt cauſa altera; ſcriptum
De modio in memori hoc pectore ſemper habe:
te feras medio victuras æquore; ſiluas
Ante habituras ſquammigerûm pecudes;
am tua de noſtris emigret cura medullis;
iue ero quod cupio; ſiue ero quod vereor.

Conſilium ante rem.

erra explorat ſapiens quid luna minetur,
Quid iubeat ue oriens mane timere dies.
tquam altum tenuere rates, ſero illa videntur:
Aduerſiſque etiam eſt ire neceſſe notis.

Roſa.

ribus omnipotens ſi rex imponere regem,
uaui qui reliquis præſit odore, velit.
n illis violam, non ſuaue rubentem hyacinthum;
æſtanam iubeat ſed dominam eſſe roſam.
is honor, plantarum oculus, prati decus, almæ
Terræ ornamentum præcipuum vna roſa eſt.
t dulcem Venerem, faciles hæc ſpirat Amores;
pta hominem, apta ipſos conciliare deos.

Matrimonium.

cra quidem fateor res eſt, hinc inde duorum
Nexu animi vinctum cernere coniugium:
cra tamen res hæc tot fert incommoda ſecum,
Coniugio vt pulchrum nil minus eſſe putem.

Cereri, Baccho, Pali.

Te [illegible]nda Ceres ſpicis; te Bacche racemis;
is ſta[illegible]cida hoc niueo munere lacte Pales.
[illegible]bus officiis vt rumpant horrea meſſes
Illa det, hæc pecori conſulat, iſte mero.

Venatrix mulier facta.

Ferre coacta iugum, Latona, o nata, maritum,
Et tibi promiſſæ damna pudicitię;
Hoc arcum infelix, pharetramque in ſtipite, honori
Cum lacrimis ſacro. & dedico, Diuo, tuo.
Teque precor, ſi me haud neſcis diſcere ſiluis
Inuitam; hoc reddas pro pietate mea:
Quam venatrici fautrix Diana fuiſti;
Tam Lucina adſis dextra vocata mihi.

Icari ſepulchrum.

Icarus hîc ſitus eſt. pulchro temerarius auſu
Lucifero dum vult cominus ire deo.
Remigio alarum hîc cecidit miſerabile corpus
Defectum; æthereas mens habet alta domos.
Mens habitat cœlo; generoſaque pectora eadem
Plurima, vel ſimili morte perire velint.
Nam quid caſu eius præclarius? aſtra petiuit;
Aſtra tenet; ſpolium corporis æquor habet.
O poſita in digno felix audacia cœpto!
Non poteras alia clarior eſſe via.
O damnum lucro quouis præſtantius! o mors,
Qui ſapiat votis cuique petenda ſuis!
Non iuſſis potuit patriis moderantius vti;
Nec ſectata ſuum eſt mens generoſa ducem:
Sed magna affectans, magnis tamen excidit auſis;
Annorum & victor ſic quoque victus erit.
Nobilius quidquam hoc certamine & eſſe putemus,
In quo victoris victus ad inſtar ouat?

Ad ſeipſum.

Quid tibi vis anime, aut quænam te cura fatigat, uis,
Et vetat optata ſæpe quiete frui?
Quæ tibi parua nimis, vel quæ ſat magna videntur
Horum, præberi quæ ſibi vulgus amat?

Ob quæ bella gerunt, ob quæ diſcordibus armis
Cernant, & ſtant hinc filius, inde pater?
An tibi fors Gygę placet annulus, & fieri optas
Rex, ſed corrupto regis inante toro?
An Midæ ad exemplum vis induroſcere tactu
Cuncta tuo, & ſumtas ore rigere dapes,
Appoſito vt pereas diues miſerabilis auro,
Et voti pœnas perpetiare tui?
Vis gemmis ſplendere Indis, rutilare beryllis,
Aure caua & magna deterere vrbis opes?
Vis tibi centenis tellus ſcindatur aratris,
Plenaque quam multis horrea habere locis?
Talantum vis mille greges, armentaque mille,
Paſcuaque irriguis quæ ſecet amnis aquis?
Vis vanos tribuit quos mobile vulgus honores,
In plauſum vt reſonent rauca theatra tuum,
Vt caput excelſus nunc inter ſidera condas,
Contemtus vilem nunc tuearis humum
Connubium felix, fœcundi pignora lecti
Plurima vis, reddant quæ patris ora ſuo;
Sollicitudinibus carpere vt pluribus, omnia
Infelix illis dum quoque tuta times?
Eloquio notus fieri ſuper æthera poſcis,
Dum fers pro trepidis arma diſerta reis?
Figere vis pretio, pretioque refigere leges,
Pendeat à nutu vt iuſque forumque tuo?
Sub galea Martem ſpirans, vis Induperator
De cæſo hoſtili figere opima duce?
Pulvere Olympiaco vis ſordidus arte quadrigas
Sic regere admiſſis vt caueatur equis
Meta; coronata & celebreris vertice victor,
Teque omnes digito prætereunte notent?
Vis ſtatuas poni tibi? ſaxea vis monumenta?
Vis miracula leuis qualia Memphis amat?
Omnia vis, inquam, hęc; aut ex his omnibus vnum

Quidlibet;optatis vt potiare tuis?
Ha bene,per diuos,anime,his non tangeris; vmbræ
Vanæ quæ veluti,& ſomnia vana volant.
Inſtar quæ ſonitus,veſtigia nulla relinquunt,
Quem facit è neruis miſſa ſagitta ſuis.
Aut fragor hic veluti,plandentis,turba coronæ,
Concurrens læuæ & quem facit acta ſoror.
Recte,inquam,hæc ſpernis.quis enim ſapiente,bonoq
Vmquam digna ſatis tam bona fluxa putet?
Crede mihi;non ſunt,non ſunt bona;craſtina quæ
Eripere,atque alio tranſdere iniqua poteſt.
Non ſunt hæc,inquam bona;quæ iuxta improbus,ac ſi
Sit probus,à capta lumine Forte capit.
Quæ nos deſtituunt,nec concomitantur euntes,
Vnde retro huc nulla poſſe redire via eſt.
Ergo nec accipies etiam à me hæc talia;quamuis
Arbitrij fiant,mens,ea cuncta mei.
Verum hoc quod potius velle,atque optare videris,
Iungêre angelicis angelus ipſa choris.
Me meam digitis citharam pulſante,volucris
Aſtra ſuper.cœli & templa ferêre tui.
Hoſpitiumque illic nobis præmiſſa,parabis;
Quo tecum æterna,à morte,quiete fruar.
Tu quoque dic mihi nũc,Caro;quid miſerabilis op
Ne vita,ante diem,deficiare tua?
Vis menſam Aſſyrio fragrantem ſemper amomo,
Semper & in multa dulcia vina roſa?
Vis madida vnguentis caput,,& vis tempora ſertis
Cincta,Aganippæam voce animare chelyn,
Aut inter molles iuuenes,muliebre crepantes
Neſcio quid,turpes turpis inire modos,
Et cantatrices,ſaltatriceſque puellas
Nudatas inter,ducere nuda choros?
Vis,qui pruritu faciant rumpare,Cynædos,
Quæque alia ad vinum iungere luxus amat?

Vis hæc à nobis, inquam, Caro; uempe dabuntur.
Sed dono huic laquens non alienus erit.
Scilicet, hoſpitibus deberi hæc munera auaris;
Votorum immodici & qui nocitura petunt.
Saxea te rupes humani ignara laboris,
Aut contignatum, neſcium at artis opus
Defendet contra ſolem, pluuiaſque geluque,
Quæque alia irato ſub Ioue habenda forent.
Veſtis, ſemideûm tibi erit de more, Cameli
Villi; vel rabido pellis ademta lupo.
Tergora ſeu capræ, veterum geſtamina auorum;
Aurea dum terras ſæcla habuere rudes.
Herba torum laſſo præbebit qualibet, vmbra
Siue vbi lata almam fagus opacat humum;
Tempore ſeu verno in veſtiti gramine campi,
Multa cicada hiemis neſcio vbi ore canit.
Victus erit ſimplex; & menſa ignara cruoris
Non eſt iudicium deteritura tuum.
Strata ſed in molli vicinum gramine ad amnem,
Vmbram ſilua ſuis denſat vbi alta comis:
Vilia præbebit; ſed neſcia fercla veneni;
Qualia pellitos fama aluiſſe patres.
Cœpe. & trita diu manualibus hordea ſaxis;
Alliaque; in propero toſtaque rapa foco.
Pocula præteriens leni dabit agmine flumen;
Aut lac; ſi niuei copia lactis erit.
Delitiari vltra tendis, nociturаque captas,
Et male multo vis ebriola ire mero?
Largitorem alium tibi quære; domeſticus hoſtis
Non placet; vt ſerpens, qui, ſtupefacta gelu,
In tepido recreata ſinu, ſeruantia carpit
Membra receptus, me, in pectoris ima, necet.
Ædes viſne tibi ornatas laquearibus aureis,
Quodque aurum artifici emblemate vincat opus?
Vis variam, & multo ſquallentem murice veſtem,

Qualem operoſa olim dat Phrygionis acus?
Vis fruſtra. nil tale tibi præbebimus vnquam:
Nec tu, ſi ſapias, hæc Caro, dona petas.
Nam quid agis, maleſana, niſi vt maturius Orcum
Viſas, Tartareo victima digna Deo?
Ha miſera exemplo hoc lichni circumuolat, in quo
Stultitia pereat papilio, igne, ſua.

In Symbolum Er. Neuſtetteri, Amat Ardua virtus.

Sidera vt ipſa citis plangit Iouis armiger alis,
Lucifero gaudens cominus ire deo:
Sic pertæſa ſoli, cœli petit ardua virtus;
Alta ſuo demum digna labore putans.
Virtus, cuius amor cum quantum hydropico in vnd
Plus potæ mediis plus ſitiuntur aquæ,
Tantum, Neuſtettere, tibi cultiſſime in horas
Creſcat; & in leges te trahat vſque ſuas:
Dic quid mirum eſt Virtutis gloria merces
Te quoque laude noua ſi ſuper aſtra vehit?
Scilicet, inuito licet vt tibi corporis vmbra,
Sic magnis gaudet laus comes ire viris.

De Hub. Goltzio: liber eius loquitur.

Quod dederit tibi iure *Hubertas aurea* nomen,
Teſtes ſunt alii; ſum tibi teſtis ego.
Verum pro Vbertate tua tibi pauca reponi,
Teſtes ſunt alii, teſtis es ipſe tibi.

FRANCISCI MONCÆII FRIDEVALLIANI ATREBATII Heden, ſiue Paradiſus.

Ad virum illuſtrem Michaëlem Ennium Betencurianum.

ET vacat, inque leues iuuat ora reſoluere cantus;
Et locus, & Zephyri cantibus aura fauet:
Et noua vere nouo cupida mens expetit aure
Ennius, ad liquidas carmina fuſus aquas,
Inter olor niueos non dedignatus olores
Candidus, herboſo diſcubuiſſe thoro.
Hiſdinum mea Muſa, Hiſdiniaque arua canamus;
Haud alia eſt numeris dignior ora tuis.
Nulla beata magis, nec tute libentius in qua
Degere, poſthabito nunc Helicone, velis.
Quidni? tota parem cui nullam Græcia, nullam
Clara tot illa habeat laudibus Italia:
Nec vero gelidis vel Tybur amabile riuis,
Vel calidis Baïas nobile littus aquis,
Aut nemora Oebalii, formoſaque prata Galeſi
Auſonis Hiſdino præferat ora meo.
Scimus, Apollineam quanta vetus efferat Hellas
Laude Rhodum, nec erat digna minore Rhodos,
Atque pari cum laude Rhodi certantia laudi
Grata Corymbifero Lesbia rura Deo.
Iudice clara Rhodos ſed Apolline, iudice Baccho
Ceſſerit Hiſdino Lesbos & ipſa meo.
Nec tua, doctarum decus Enni inſigne ſororum,
Enna, quod Hiſdini laudibus æquet, habet:
Quamuis Sicaniam (tot abundat frugibus) Ennam
Inferiore loco fertur habere Ceres.

Hæc nullis adeo tellus conceſſerit oris;
Certet nobilium ſeu mihi laude virûm,
Seu forma genioue loci, ſiue aëris alma
Temperie, aut culti fertilitate ſo'i.
Hanc quoque, prima rudis quum pinſeret ordia
Maximus ille noui conditor orbis Amor,
Effictam potiore luto Cerealibus omnes
Ante alias aptam frugibus eſſe dedit;
Afflauitque aura meliore, ſalubris vt aër
Vtque ſalubris eam vena rigaret aquæ.
Tum formâ dedit eſſe, ſui dulcedine ſummos
Quæ potuit cœlo diripuiſſe Deos.
Diuiſo in varios mundi primum orbe colonos,
Auricolor ſuperis ceſſerat æthra Deis,
Alma homini tellus conceſſa, volucribus aer,
Squammiferis refluum piſcibus æquor erat:
Deſpiciens terras ab ſummo Cœlus Olympo,
(Prima ætate Deûm gloria Cœlus erat)
Deſpiciens terras, qua parte beatus amœni
Dulcibus Hiſdini meſſibus halat ager,
Sors, ait, ô Superi, ſi quos iuuat iſta, relinquo,
Viuite; ſors hominum me capit illa magis.
Tellurem ex illo ſibi iam deſpondet amicam,
Deſponſamque procus deperit, ambit, amat.
Sedibus huc ſuperis tandem deſcendit & vnà
(Qua pompa illuſtrem fas fuit ire Deum)
Secum vnà ingentem Diuûm Pæana canentum
Ætherea thyaſum ſponſus ab arce trahit.
Quæ porrò immenſi ſpecies, quæ gratia mundi,
Coniugis in thalamos quum Deus iret amans?
Soluitur in dulces teſtatus gaudia riſus
Hinc pater Oceanus ſignifer inde polus.
Irradiat nutans crebris aër hiacynthis:
Mollior exceptos irrigat aura Deos.
Denique luxurians prima Natura iuuenta

re venuſta nouo, lætitiaque micat.
riumphali effulgens Hiſdinia virgo
mate, vernantes prodit amicta ſinus,
ntique ſit æqua Deo: tot protinus aſtris,
gemmis, tot enim floribus aucta nitet.
er ingenti Nympham complexus amore
e medullifluo Cœlus & imbre fouet:
rauis amplexu primo Nurus omine felix
icipit, & tanti ſemine fœta Dei,
animos parit Heroas, genus vnde virorum
oſea nunc etiam Dîs alit ora pares.
itas alio nec enim fœcundior orbe eſt,
plaga Principibus tam ſcatet vlla viris.
enus, hinc gentilitium nomenque decuſque
le iuuat proceres ducere, mille equites.
equites? nec enim mediocri ſtemmate tantum,
od genus his ſuperat copia magna locis,
ais hos at ſummi Equites. at torque decoros,
e Philippe tuo, ſeu Lodoice tuo.
enim multos Franci conchilia, multos
tus Iaſonii velleris ornat honos.
na te ſi quando feret via, ſi quis in oras
ſtrandi cupidum limitis huius amor:
geminas placido gentes Altya ſalutans
armure, iam magno proximus Oceano,
ſolet Francis abiungere Belgica terris,
ixus enim amborum terminus errat agris)
m celebres paſſim magno cognomine vicos,
ter & admiſſo priſca tot ibis equo
c ſummis ſita, nunc imis prætoria cliuis,
mmaque nunc mediis inter & ima iugis:
ula quam priſcæ celebrentur originis. olim
uos habuiſſe ferant quos habeant Dominos,
quibus ornatos inſignibus. & quibus armis,
media pigeat ne rogitaſſe via;

Siue ſenex parochus vicino occurret ab agro,
Cultior in promptu ſiue colonus erit:
Accipies dominata Heroibus omnia, quorum
Se cœlo à priſcis gloria tollit Auis.
Quæ ſi cuncta velim memorare, ſat vna volenti
Non mihi lingua, dies non foret vna ſatis.
Et patriâ hæc melius edifferet incola linguâ,
Sint quippe Auſonio dura futura ſono.
Olim etiam ſeclis virtute calentibus, alma
Præcipuè immenſi relligione Dei,
Turcica cum Reges certatim in bella coirent,
Sanctaque cum populis nomen in arma darent:
Haud alia tot gente nouus conſcripſit Iaſon
Ad noua delectos vellera ſemideos,
Alter adhuc quos Typhis,& altera duceret Argo
Trans maria, in populos Colchice Phaſi tuos.
Nunc Thracen atque arua tamen Bithyna tenentes
Antiquæ hoc equidem nobile laudis iter,
Quanquam illis tanti incepti,tam comparis auſus,
Portitor haud aries cauſa, ſed agnus erat.
Purpureis proceres trabeis,& torquibus ibant,
Iuſtitia inſignes, & pietate magis;
Denique ſi quidquam (nec enim meminive, vel auſ
Fas tot inire parem talibus Iliadem)
Si bene quidquam olim , ſi geſtum fortiter, ingens
Parta ſit vnde meis gloria Principibus,
Omnibus vſque locis noſtræ celeberrima bellis
Omnibus, Heroum gloria gentis erat.
Vt bene nunc adeo totum hæc præſtante per orbem
Indole nobilium clareat ora virûm.
Magna quidem laus illa , ſed illâ gloria maior
Laude tamen noſtræ ſemper habenda plagæ eſt:
(Incertum magis ingeniis tribuenda virorum,
An genio placidi deliciiſve loci)
Sola quod ante omnes Domini conſuerit amorem,
Hoſ-

pitiumque frequens promeruiſſe ſui.
is ille adeo tanti nouus auctor Iaſon,
duce pax Belgis Pompiliana fuit,
mea quempotius laudarent carmina ? mitem
ntibus ille ſuis præbuit vſque patrem)
ſo quanquam prognatus in orbe, tot arces,
iciis aptos & tot haberet agros,
s amabilibus ſe cedere nullius agris
tamen, nulla maluit arce frui.
procerum medius quos hæc ab origine tellus
igetes, dulci ſuſtulit alma ſinu,
pros venator, aues haud ſegnior auceps,
canibus, forti has perſequeretur aue,
itiis Nymphas: nec enim venatus ei alter
multo, aut aliud gratius aucupium.
u Francus eum Princeps, ſeu viſeret Anglus
pius his illum viſit vterque locis)
rabundi tam fortunata negabant
loca, per gentes vlla videre ſuas,
runtque ſuis ea finibus addita, ſi quo
gundus precio cedere vellet herus.
utare etiam Rex Tornacenſia Francus
nc ſua tam placitis arua parabat agris.
etiam maiora daret: ſed noſter Iaſon
oſſet eo nulla conditione trahi.
cunctis adeo terrarum hæc gentibus vna
blubuiſſe Probo creditur ora Duci.
c in delicias priuataque deditus vnam
audia, proque ſuo legerat Elyſio.
poterant tanti magis opportuna profecto
lla voluptati Principis arua legi.
is enim quoduis reputes decus, ecquod in illis
oſſis iure queri, Muſa, deeſſe locis?
ſiluas, trepidantis ames ſeu flumina lymphæ,
eu montana ſua te iuga luce iuuent;

Hic

Hic ſyluas, trepidantis habes hic flumina lymphæ,
Et montana ſuâ quæ iuga luce iuuent.
Et propè ſylua iugis, & adhærent flumina ſyluæ,
Trinaque ſunt ſpatio commoda iuncta breui.
Naiadibus paſſim miſcentur Oreades, illic.
Has quoque mutato ſæpe labore ferunt,
Naiades ad ſyluas, ad flumen Oreades ire:
Vmbræ illas, fluctus has nouitate capi.
Lintre vehi per aquas & Oreades. & prope ſumpto
Naiades arcu arcu acres ſollicitare feras.
Quid memorem longo ambitum munimine lucum
Tecta olim quantus Perſide nullus erat?
Quem genio, ludoque, voluptatique dicatum
Iure putes ipſos incoluiſſe Deos.
Incoluit certe nemorum Latonia cuſtos,
His ſua poſtponens Mænala ſæpe iugis.
Et vero quoties luco venantibus illo
Viſa fuit Ducibus virgo fauere comes?
Et vitrea quoties vna ſpectauit ab aula,
Puris merſuras fontibus ora feras?
Struxerat hunc miram Dux namq; Philippus in [illegible]
Propter aquam è vitro præradiante domum.
Denique ſi magnis fas eſt componere magna,
Nec vera obliquam laus timet inuidiam,
Huic ſimilem primis habitandum patribus olim
Fertur Edeſſæa condere valle Deus,
Perpetui rutilo fulgentem veris honore,
Perpetuis hilarem floribus & Zephyris.
Omnis abundantem dulcedinis, omnis amoris,
Omnis lætitiæ, mellis & ambroſiæ.
Imo ego. ſi veram profiteri conſcius auſim
Nunc tandem hiſtoriam, lucus hic ille fuit,
Iſte voluptatum paradiſus hic ille receſſus
Fructibus & riguis delicioſus aquis.
Quem primi coluere patres: nec tractibus Heden
Ve

iganda aliis docte Becane fuit.
nis hoc etymo teſtante ſuperſtitis, ipſum
rri, vt patria nunc quoque voce ſolet,
e quod Hiſdinum Auſonii, vernaculus Hedin
no vocat, qua non pulchrior arce locus.
quod & hanc rapido præterluit agmine Ganges
er? Achæmenio qui licet amne minor,
natorum nemorum non cedit honore,
n& Achæmenio laude ſalubris aquæ.
is certe nuſquam locus omnibus æque
nſitus, omnigenis vberiorve bonis.
epetam (veteris nam laus ea maxima ſane,
iuerſa modò non eademque fuit)
ſit & iſta Heden clemente ſalubris ab aura,
amque ſalutiferæ fontibus vber aquæ;
ſpiret, quod aromaticis Panchaia lucis,
o vel Arabs, vel ager fragrat odore Cilix:
drupedum, volucrumve, natatiliumve ſalubres
lla magis tellus, non fouet aura dapes,
nuſquam fouet vnda: ferinæ pinguis abundat,
nemoroſa puto nulla ſit ora magis.
porem datur, hic capreas, hic figere ceruos,
rſicus & quantos ſaltus alebat apros.
or abeſt ſi præda, cuniculus excitus antro
æbet hero faciles, hoſpitibuſque dapes.
liora vigent nuſquam pecuaria nullus
abula quum pecori det potiora locus.
potuere Galeſus oues, Meuania tauros,
ura ſapore pares ferre Sabina ſues.
porrò in dulcem ſcatet ora volucribus eſcam,
ne quis altilibus, ſeu capiare feris.
icures optabis, habes quas ruſtica paſcit
umque cohors mites turris, & amnis aues.
e feras, quot vbique volant, ſegeteſve, ruboſve
eu nemus, aut liquidos accoluere lacus,

In miſ-

In miſſus per ea arua tuos, in edulia cedent
Fercula, parta leui quamlibet ære tibi,
Vel nullo magis ære, voluptas ſi tibi cordi eſt,
Quam canis aucupio præbet odora ſuo,
Seu mage villoſo capieris hylactore, per quem
Eminus icta, lacu mox referatur anas.
Nec pecoris minor his ſquamoſi ſuppetit oris
Copia: ſed magno pars venit orta mari.
Pars educta vagis hiat amnibus: vtraque præſtans,
Malit vtra dubites blanda latere Venus,
Verius aut in vtraque latet, ſed ſponte, nec vllo
Iam Briarei trepidans. Enceladiue metu.
Tam maris hanc tenero vicinia munere gentem,
Hanc tria tam ſapido flumina piſce beant,
Altya, Anuinio, viſurus & æquora Ganges
Largior, aſſumptis Anuinionis aquis.
Quid natiua loci referam bellaria? vel quas
Alma parit fruges vbere terra ſinu?
Nulla boum liquido gens nectare, nulla coacto
Denique nobilium nectare præſtat apum.
Arboreos coniux nuſquam Vertumnia fœtus
Largius, hortenſes florida Chloris opes,
Vberiora Ceres dat adorea: gramina nullis
Sufficit agreſtis gentibus æqua, Pales,
Quæ vel in Auguſto fœnilibus arida condas.
Quæue bouem vel equum carpere verna ſinas.
Seu ſiccis ea, ſeu riguis creſcentia pratis,
Incultiſue gregi delicioſa, iugis.
Prata hic obiiciat nemo mihi Roſea, nemo
Italiæ dictos ſumen & vber agros.
Nam quod in his fertur pridem admirata vetuſtas,
Viſaque res veterum digna ſtupore fuit:
Hic quoque poſtridie latuit ſub gramine ſæpe
Pertica, depaſto forte relicta ſolo:
Et quantum hinc longis carpunt armenta diebus,

ſidæ nocte breui pluſque reponit humus.
quidem noſtris operoſa Minerua puellis
llia pellitæ vellera tondet oui:
men hîc Phariæ ſeges Iſidis haud ſecus implet
ta puellares, mollis & illa colos.
(& hoc noſtræ ſine culpa & crimine terræ)
n viridante ſator palmite Bacchus abeſt.
que felices Baccheïa floruit arbor
er Edeſſæi delicias nemoris:
e aberat, longo poſt tempore conſita primùm,
ibi ſed probro culta Noache tuo.
minus ille decens, minus hortus amabilis ille,
mpe quod informi vite careret, erat?
inor hoc noſtræ fuerit, puto, gratia terræ,
i ſat Edeſſæum eſt æquiparare nemus,
id hic archetypo diſtet paradiſus ab illo.
in vtroque paris meta decoris enim eſt.
Inuidiæ facit hoc ſatis, imputet aruis
n magis, & vitium culpet obeſſe loci,
accuſans maciémue aut frigora terræ,
ine quod dignum eſt fecerit illa ſuo.
t immeritò fœlicibus inuida glebis.
m neque humus læto pinguior vlla ſolo eſt;
am auerſus equos placida Sol iungit ab vrbe,
ta ſit vt teneris vitibus ora magis:
do etiam patriâ de vite haud languida noſtros
na bibiſſe ſuo tempore conſtat auos.
pus enim quondam fuit illud, idonea Baccho
c quoque quum grauidâ vite vireret humus.
quoque maturum multo quum ſole ruborem
tis in apricis duceret vua iugis.
factum ergo, rogas? cur vitibus vtile regnum
minus arua Pater nunc ea Bacchus amet?
neque in his rigidi deſæuiit ira Lycurgi,
c certè hæc diros Pentheas ora parit.

Sola,

Sola, quis hoc credat? fratrem ſoror, at ſoror illa
Hoc à fratre cui gratia multa venit
(Nempe quod ad quæſtum magis vtilis) omnibus
Omnibus exegit collibus alma Ceres.
Alma Ceres cupidi magis explet auara coloni
Vota: minus Semeles filius æris habet.
Ergo relegatus noſtris miſer exulat aruis.
Vſibus illa ſolum vindicat omne ſuis.
Nec vero ſunt nulla Dei ſolatia campis
Exulis. aut nuſquam his regnat vt ante locis.
Expulſum Zephyri coniux adſciuit amœni
In partem imperii, laus vbi magna Dei eſt.
Præbet enim tremulam felix ibi pampinus vmbra
Captanti implicita frigora ſub trichyla.
Quin & odoratos carpas licet inde racemos,
Suauior haud alio prouenit eſca ſolo.
Perſtat, & improperans noſtro male rurſus honori
Morſibus obliquis detrahit Inuidia.
Nam ſi Bacchus abeſt, ſimul abſunt dulcia Bacchi
Munera, ait, veſtris vix bene nota plagis.
Quin ades hoſpes, ades quicunque beata poten
Oppida Belgarum nota viator habes,
Structuris operoſa immanibus oppida, regnis
Qualia non aliis, quanta nec eſſe ſolent,
Ecquid, inauratis quoties vagus vrbibus erras,
Ora gerens monſtris obſtupefacta nouis,
Vtque fit, exciperis popularibus aduena menſis,
Optima non igitur, dic rogo, vina bibis?
Aut puto nec crebris, minimeque capacibus, hoſpes
Bacchica te cyathis ad ſacra Belga vocat?
Riſerit, & gentem quiſquam ne ignorat opimam
Tam rudis, vt cuiuis, nota requirat? ait.
Nulla etenim toto genialis & hoſpita mundo
Gens æque, Alcinoi nec prius illa fuit:
Nulla inuitatos prolixius accipit, vrget

Nulla magè, admenſo ſollicitátve mero.
qui vite caret: reptantibus, inuide, Serum
Hæc tineis eadem ſtaminibuſq; caret:
m minus hic crebro bombycina veſtis in vſu eſt,
ericeaq; nitent plebſque patreſq, toga?
quoq; nulla locis naſcuntur aromata, nulla
ynnama, thus, aloë, myrrha, piper, caſia.
ica nec Belgis vel nux, vel creſcit in hortis
Fiſtula, non Arabum quæ plaga cumque parit.
m locus idcirco tot aromata ſufficit alter?
Eſt vbi plura metas, plura minoris emas?
enti nullæ hic ſuperant, auriue fodinæ,
In noſtro legitur littore nullus onyx:
m minus argento gens noſtra, vel enitet auro?
Aut locus eſt, gemmis plus vbi cuncta micent?
c, ſi hinc agricolis damnoſa volentibus abſit
Vitis abeſſe ſimul vina neceſſe fuit.
tura omniparens, ſua cuique peculia genti,
Indigenas merces & bona certa dedit.
ic aurum, piper huic & aromata, tenuia Seri
Vellera, Erythæis Sardoniches Arabis:
mare veliuolum, noſtræq; induſtria gentis
Natura huc omnes congerit omnis opes.
ongerit & varij dulciſſima munera Bacchi,
Haud minus axe tamen ſueta gemente vehi.
mpe tibi laticum metuas ne defore honorem
Quiſquis in iſta pedem vir nouus arua feres,
auibus huc & flagricrepis aduecta quadrigis,
Vina frequens pontus, vina miniſtrat humus.
elices minus vt Francos, vt ſorte colonos
Vitis odoriferæ deteriore putes.
ancus enim iactet, quod iure, feroxque triumphet,
Patria de proprio palmite vina bibit:
edo, ſed vtilius, non præſtantiſſima, quum ſit
Ære ea qui multo Belga libenter emat,

Protinus & noſtro vindemiet inſtitor ori.
At, nihil externæ gens ea vitis eget:
Herclè, peregrinis ideo caret inſcia rerum
Deliciis, quæ nos regnaque noſtra beant.
Non etenim vicina modo quæ Francia præbet,
Quæque arunna, Liger, Sequana, Rhenus, Arar,
Condimus; & noſtris ſunt vina domeſtica Belgis
Haud ſecus atque domi ſi ſata, demta forent.
At præſtans etiam quæ Græca vel Itala tellus,
Fertilis Heſperii quæ parit ora Tagi;
Quæ fortunatis naſcuntur Atlantis in hortis,
Et vel Atlantæo longius Oceano,
Expoſita hic vulgò ſunt vſibus omnia noſtris,
Sint minus vt patriæ ſingula nota ſuæ.
Sit ſatis Inuidiæ, quando hic quod vellicet vltrà
Nil habet, eſtque vltrà nil habitura magis.
Et verò ad ſummos quod agri præſtantis honores
Reſtat, ad illuſtris votaque ſumma plagæ,
Delectabilium prælucet honore locorum
Omnibus hæc regnis, omnibus ora plagis.
Nuſquam terrarum proſpectus amœnior, vnum
Quique ſub intuitum pulchra tot arua trahat
Quantus horizontis patet ambitus, omnis aperta
Diſſimili in gyrum terra decore placet.
Vndique fronde nemus videas graue, meſſibus arua
Vndique prata herbis turgida, piſce lacus.
Vndique mobilibus fulgent pomaria riuis,
Grata virore ſuo, mollibus apta iocis.
Cætera præteruectus vt oblectamina mittam,
Quoque tener potius me vocat amnis, eam:
Ecquis Gange meo viſatur amœnior amnis?
Ecquis honore, ecquis dignus amore magis?
Quàm ſacer hic ſtadium fluuius decurrit amœnum!
Quàm loca purpureâ florida lambit aqua?
Quàm variis diſtincta coloribus? arte tapetes

ia, tota fulgere valle putes.
t illa quidem modicis vtrimq; reducta
ibus, im menſis planities ſpatijs.
unt veteres miris Peneia tempe
libus, & Ladon quæ rigat arua Syrus.
m Peneus (Olympum teſtor & Oſſam)
d ſimilem, haud Ladon irrigat ille Syrus;
s vt lauris ſit vterque, fugacis vterque
ymphæ exuuias iactet habere licet.
que eximijs vt laudibus efferat, illum
cia nobilior, ditior hunc Syria:
nen hoc noſtri minor vno regia Gangis,
minor, at toto nobilis orbe minus,
s quod abundantem potioribus, olim
tigit artificis nullius ore cani.
s ego, vt tantos delibem primus honores?
nq; pari ingentem tollere laude queam?
s ego? vel quo tam fretus Apolline vates,
nus vt intacta moliar ire via?
uacenos poſcat ſibi gloria Cycnos,
ſve Louana ſolet Orpheas vmbra ſequi.
m eſt ire tamen, crebris licet inuia dumis
via, perplexis inque pedita rubis,
oſæ licet, & varij denſo agmine flores,
táque inacceſſam præſtruat herba viam.
bus eluctabor, & herba obſtante, roſaſque
oliar, hirſutos dique mouere rubos,
ſaltem ad minimos facto penetremus honores
lle, meiq; leues perſequar Amnis opes.
quis amabilibus fluuiorum duceris vndis,
parúmque thoros, gramina, frigus amas:
orator ades tantorum adſcitus honorum,
dicijúmque rei conſcius omnis habe.
llam, conuince; fidem ſed adde merenti:
at ſemel arbitrium quando ſubire tuum.

Fortè roges,quâ verſus, & vnde ſit ordia duci
Æquius? arbitrij res ſit & illa tui.
Decliuis comitem ſeu ſe dat euntibus vnda;
Obuia te aduorſum ſiue mouente venit,
Maxima decliui eſt cupientibus ire voluptas,
Nec minor aduerſa ſi ſpatieris aqua.
Nam certè alterutro,vel vtroque feraris,amœnæ
Haud modus vnus erit,forma vel vna viæ.
Sed modo feruentes viridi caligine ſoles
Arcens,nunc puro prorſus aperta ſolo,
Tecta viatori iam xyſti vmbracula. nunc iam
Sufficit apricas nuda paradromidas,
Maior vt alternante ſit vmbra & luce voluptas,
Inque vicem excepti ſole refrigerij.
Nec vero ſpatijs modo ſi breuioribus erres,
Nempe quot à paſtu fortè ſalubre putes:
Aſt etiam via ſi ſit eunda remotior (ipſum
Seu mare verſus eas,Monſtrolióq; tenus,
Seu fontes repetens riguum vagus vſq; Freneſca
Cuiq; dedit campo nomina Ceruus, eas)
Illecebris variè prætexta decentibus, omnem
Ripa voluptatem ſuggeret vſque tibi.
Longior illa quidem, flexúque ignauior ipſo
Hæc via.ſed breuior credita ſæpe tamen.
Quippe viatori compendia magna beati
Paſta amabilitas, temperieſq; ſoli:
Sentiri vetat hîc vllam, vel faſce grauato
Multiplici effulgens ſcena decore moram.
Quid referam multos, quos ſeria forſitan vrget
Res quoque,profuerit iam quibus eſſe domi,
Sæpè queri tamen,hoc quòd iter breuitate malig
Sit nimia; quòd opes inuideátq; ſuas?
Ingratæ quamquam breuitati vtcumq; mederi
Sæpe ſolent,placitam nunc iterando viam,
Nunc mite vmbroſa captando frigus ab vnda,
Cap

tando argutos nunc auiúmque ſonos,
ous acclines ripis dum temporis hærent
ſeri immemores, immemoréſque ſui.
eri, dices, mortales pectoris illi,
ſq; leuis faciles cauſa moueret, erant.
age, Muſa, refer quînam hîc miteſcere quondam
tigerit rigidi pectus agreſte Ducis,
tica de ſtirpe Ducis, totius & ipſo
n duce Barbaricæ robora militiæ.
quidem priſcis res, & iam obſcurior, annis,
tanto illa venit commemoranda magis.
a Crinitus tentabat Clogio regna,
llis abolens Romula caſtra iugis,
Francorum vetus auctor & vltima Regum
bilitas, magnis Clogio maior auis.
henúmque Moſámque, feros traiecerat amnes,
ldin, & herboſæ paſcua læta Liſæ.
a iam victor caſtris inſederat arua:
c ſua compulſis ſub iuga finitimis,
tum terras peruaſerat vſque patentes,
enus indomti roboris atq; animi.
ro vt dulces Hiſdinidos attigit oræ
nualles, miras hauſit & illecebras
inis. hauſit agri redolentes barbarus auras,
arbarus & rigidis moribus aſper erat,
virum vis & rabies, ſola arma decebant,
dibus vda nouis ſemper, & vda nouis)
lliſſe ferum placidæ clementia ripæ
rtur, & egelidi dulcis imago loci:
nibalem ceu fama fuit, mollitáque quondam
nica Campanis agmina delicijs.
, reluctatus fuerat qui ſemper Amori
actenus, & ſacris ô Hymenæe tuis,
itur ille ferox & amare, & velle tyrannus
omen, Hymen, ſacris hac dare valle tuis.

Inter Amazonidum comitantes ſigna cateruas
  Nobilis, eximij virgo decoris erat:
Ore genus, flauo patriam teſtata capillo,
  Orta Sycambrorum ſtirpe erat illa Ducum.
Hanc nouus ambit amans; illa ſuſpirat in vna
  Mitior; huic Veneres deliciáſque facit.
Florigeræ Plutona putes in vallibus Ennæ
  Perſephones aliò rurſus amore trahi,
Non iam contracta metuendum fronte, ſed hirti
  Diſcuſſa placidum nube ſupercilij.
Barbarus hoc adeo Rex more ferocia ponit
  Corda repentè, almi vi cicurata loci.
Haud mora, iam Scythicis feruebat ripa choreis;
  Babaricus toto Gange ſonabat Hymen.
Francus Hymē vocat vdus, Hymē Hymenæe Cha
  Accinit & multo proluit ora mero.
Indoluit Mauors: nec enim iam fortis, vt antè,
  Fortibus vlla viris gratia Martis erat.
Indoluitque, haſtámq; mouens, mox ſtrage minat
  Hæc, fore, feſta graui cœtus vt omnis emat.
Limitis huius agros tunc fortè armatus obibat
  Romanæ Aëtius gloria militiæ.
Illum improuiſis adoriri Francica turmis
  Mars iubet, & nullâ cædere caſtra morâ.
Irruit ergo furens, Francoſque, vt iuſſus, inermes
  Opprimit & tota valle cruentus agit.
Arma quidem rapit arma ſed antè, aptare iuuentas
  Fortibus arma humeris quàm queat, enſe cadit.
Fuſa iacent lyra, vina, dapes: captiua ſupellex
  Per iuga barbarici diripitur thalami.
Ipſa ſuis etiam dum Sponſa curulibus amens
  Inſilit, & trepida fertur in arua fuga,
Crudelis ſibi queſta deos, concuſſa decorum
  Pectus & heu flauas dilaniata comas,
Præda fit: hac triſtis finita coronide clades

Cladibu

Cladibus hinc aliis triſtis origo fuit:
nec multa ferox per prælia, multa per arma,
Dum memor accepti perfurit opprobrii,
icica Romanis ſtabiliuit ſceptra fugatis
Clogio, tergemini conditor imperii.
Francis ſatis eſto datum, ſatis hactenus armis
Et Marti; inceptam curre, Thalia, viam:
diuerticulo greſſum referamus ab illo,
Et mihi ſermo, fuit vnde profectus, eat.
æ non corda domet quantumlibet aſpera? quæ non
Sauciet inſolita pectora lætitia,
t rerum illecebris, tot honoribus inclitus Amnis?
Amnis odoriferis fultus vtrimque thoris?
rſpicuis ſitiendus aquis, auiúmque ſonoris
Totus amabilium conſitus hoſpitijs?
rcum etenim tremulis Zephyræa ad flamina ramis
Incluſæ volucres carmen agreſte canunt.
d quod, agreſte licet, quouis ſit carmine carmen
Dulcius, haud fatuæ quodque vir auris amet.
cqua tuis vox ſe modulatibus æquet, Acanthi
Comparet ecqua tuis ſe Philomela modis?
tqui dulce melos nullo magis amne reſultat
Vocis Acanthi tuæ, vel Philomela tuæ,
onſpirant, totóq; ſuos dant margine cantus,
Quotquot vocales rure vagantur aues.
inniculus, Vireo, Fringilla, Rubellio, Picus,
Liuiaq; & Trochilus, Cinclus, Hirundo, Merops.
uàm variæ pennis volucres, tam cantibus; aures
Diſſona vox, oculos diſcolor ala iuuat.
iſſultat crebris reſonans concentibus æther:
Scrupeus illiſa conſtrepit amnis aqua:
uódq; ſoporicrepo, pluſquam vicina fatigat,
Lene volutatæ murmur ab amne molæ.
uàm multa alituum viridantibus agmina ripis,
Agmina fluctigenûm multa vagantur aquis.

Hîc etiam cognominibus gaudere volucres
Piſcibus, inq; vicem ſe redamare putes.
Cantillantem audis Merulam qua parte, natantem
Tu merulam medijs ire videbis aquis.
Quà ſummo Turtur gemit ales, aquaticus imo
Turtur in amne, frui voce gementis amat.
Quid, quod aues in aqua viſuntur, in arbore piſces
Naturæ obliti nare, volare, ſuæ?
Mutua dum ſatagunt commercia, mutua vtrimque
Sortis inire audent diſparis hoſpitia.
Hercle putes, quoties ſolem viret inter & amnem
Pronáque ſubiectis fluctuat arbor aquis.
Sic adeo ramis latet Enchelis, innatat vndis
Pica; errat folijs Carpio, Parus aquis.
Magna quidem cunctis eſt gratia piſcibus, huius
Quos tener innumeros fluminis humor alit:
Sèd bonus ante omnes laudatur Turtur inuſtus
Tergora purpureis, pectus & ora notis.
Auſonij fors ille Salar mihi Turtur, at ipſis
Indigenarum olim Trutta vocatus auis.
Ille bonis epulas, ſua præſtat agreſtibus idem
Lautia, ſi quem olim demeruiſſe volunt.
Villicus hoc demulcet herum; fit euntis in vrbem
Hic quoque ad Actores ſæpe Clientis onus.
Nec ſibi maluerint, docti licet illa palati
Gens hominum, capreæ viſcera miſſa feræ.
Cætera ne ſperes à me numeranda natantum
Agmina, perſpicuis ludere ſueta vadis.
Pars quorum aduerſo, pars labitur amne ſecundo,
Flumina habent quantum maxima vix populum.
Hoc ſat, lector, habe quòd & hac decedere Gangi
Auſoniana meo laude Moſella queat.
Nec longè tamen abſcedam, nec in amne relictis
Piſcibus, vda ſimul linquere prata queam.
Scena moratur adhuc me dulcis, & apta choreis,

Ap-

Apta Cupidineis illa palæſtra iocis,
libus exporrecta virentibus,alma ſecundum
lumina ſiluoſis vndiq; ſepta iugis
ferri procliue ſit omnibus,vnde vagantem
Haud facile ingreſſo ſed reuocare pedem.
lera Phryxæus ſimul aurea pandit & auro
pſe ſuo rutilos vector inaurat agros.
euolante Venus Zephyro, Veneremque ſecutæ
Deſuetos properant hic renouare choros
s Charites, totidémque pares natalibus Horæ,
Quas Themis alma Ioui,quas parit Eurynome.
ultat choreas agitantibus, igne recepto
gne recente ferox, nuper inermis Amor.
nis ab afflatu tellus, & odore Deorum
pirat & ipſa meram protinus Ambroſiam.
ltant animi popularibus, & ſine cauſa
Concipiunt ſubitam pectore lætitiam.
ane recente,vides,hilarentur vt intima Agreſtum
ectora vere? quibus triſta nuper erant?
ro quid exultent,quid ſic lætentur agreſtes,
Quæ noua,ſi rogites,gaudia? ſcire negent.
non illa ſacros latet exultatio vates,
nde ſit, à Charitum nempe profecta choris,
itiâ noſtros & amore afflantibus agros,
Picta nouo ſimul ac prata colore rubent.
orare ſinunt nec enim nos omnia Muſæ,
Quarum cura pij deliciæque ſumus.
iter olim adeo comitantibus aduena primum
Quum facerem Muſis (Muſæ iter illud amant)
ia pectoribus dum ſentio gaudia, nondum
Conſcius, atque ſacræ fulgura lætitiæ,
quoque afflatum mirabar amabilis auræ.
Mirantem Aonides ſubmonuere Deæ,
æque titillaret reſides dulcedine blanda
His animos terris cauſa,videre dabant.

Nam Charitũ mihi viſa ꝓpinquo in gramine turma eſt
Verna ter alterno dum ferit arua pede.
Hæc autem Aonidum quòd erat mihi facta poteſtas
Munere, nulla Deas culpa videre fuit.
Tum quoq; (nam memini, & magna eſt meminiſſe v
Dum loca cœleſti ſorte per illa fruor, [luptas]
(incertum, raperétne loci, raperétne Dearum,
Anne Dearum vnà, dulcis amorque loci)
Valle puer reuocare gradum viridante nequibam:
Sed modò vt Orphæis raptus ab aure ſonis,
Aurarúmque ſuſurra, minuritúſque volucrum
Murmuraque trepidæ blanda ſequebar aquæ:
Interdum nouus hæc voce Orpheus ipſe trahebam:
Nunc prope Cephiſi qualis alumnus eram,
Intentis ſpectans oculiſque animoque ſerenas
Fontis Hedonacio limpidioris aquas.
Quin & Hedinaciũ (puto) ſentit, & indicat ipſum hu
Quæ de Narciſſo nunc quoque fama viget.
Certè aliam ne verſus enim credatur ad vndam
Ille ſui fatuo captus amore puer,
Hiſtoriæ hic poterant (ſeu fabula verius illa eſt)
Plurima adhuc veteri conciliare fidem:
Ipſe ſed in primis floris, conuallibus illis
Omnibus excellens floribus, huius honos.
Creber enim grata cum luce vireret Adonis
Flos modo purpureus, nobilis ante puer,
Et Veneris roſa tincta breuem lugentis Adonin
Sanguine, fortunæ teſtis Adoni tuæ,
Vnguentiſque madens & odorus Amaracus illis,
Quæ, cadit illiſo dum pede fudit Onyx,
Regius ante puer, ſed tam caſu anxius illo,
Nominis hinc fuerit factus vt herba ſui.
Et modò flos alius, puer olim illuſtris & ille,
Magna prius Phœbi gaudia, poſt lachrymæ,
Infelix Hyacinthus, & vnà diſcolor Iris,

Diſcolor irriguis Iris amica locis.
iliáque Argiuæ rorantia lacte nouercæ,
Lacte, quod Herculeis exciderat labijs,
uique vocatur Ios teneri flos veris ab Io,
Martia (Martis enim gloria menſis) Ios.
m quæ nomen habent ab ea vaccinia vacca
Haud minus, eſca bouis prima quod eius erant:
que alij natura nouo quot prodiga flores
Vere dat, hac certè prodiga valle dabat.
irpibus excellens tamen omnibus; omnibus aſtris,
Queis ſtellata polos æquiparabat humus,
ui floris decor illius, præſtantia, candor,
Qui calycis pulchrè gratus hiantis honor!
mque labella calyx imitatus hiulca reflexus
Oris ei riſu more madentis hiat)
rciſſi reliquos ſuperabat gloria flores,
Mutatum hîc puerum magna ſit vnde fides.
uid, quòd & huius ibi Dryas olim Herois amatrix,
Quæ nequit ipſa loqui, nec reticere prior,
icinis reſonabat agens in rupibus Echo?
His quoque mutatum teſtificata locis?
am indignantem, ſæpe interitúque gementem,
Tam pulchri interitu tam miſero pueri,
pe inſultantem quis eam putet; exq; probrantem
Durum fata virum talia iure pati.
ec priſcæ hîc deerant monimenta quoq; altera famæ,
Solis amans Clytie, Panos Oreas amor,
iſſimiles animi Nymphæ, ſtudióque calentes
Diſpare, forma prior donec vtriq; fuit.
la Deæ ſtudio Cythereidis, altera Phœbes:
Hanc thalami; memorum hanc dulcis agebat amor;
iſſimiles Nymphæ, tamen ante ſimillima paſſæ
Funera, ſi verti corpora funus erat.
ertur enim mutata repentibus vtraq; plantis,
Flore prior croceo, fluminis hæc calamis.

Illa

Illa Deo quod amans faſtidiebatur amato,
Hæc,quòd amatorem ſpreuit amata Deum.
Sed veteris quid adhuc ſenſus, animique putares,
Et quid amoris adhuc & quid adhuc odij,
Altera mutatis ſupereſſe in corpora Nymphis?
Quæ fuit, vſque adeo mens in vtraque manet.
Nam modo luteola Clytie licet abdita caltha,
Ceu prius, auricomi Solis amore calet
Nil veteres faſtus, triſtémq; morata repulſam,
Nil odium, irati ſecubitúſque Dei.
Quin amat inde magis, deſertorémq; repoſcens
Spectat amans, cœlo perſequiturq; ſuum.
Phœbus enim, quàm longa dies, quibus erro vagus
Cumque locis, notam præcipitetque fugam,
Suſpicit, obtutúque volubilis hæret in vno
Vſque Dei Clytie dulce ſecuta iubar.
At contrà in calamos Syrinx mutata paluſtres,
Dum fugit Arcadici vimque preceſque Dei,
Nunc etiam veteris concuſſa horrore pericli,
Si qua vel exilis murmuret aura, tremit,
Raptorem rata Pana ſequi, rurſumque pudori
Ceu quondam inſidias vimque parare ſuo.
Littora ſi qua fides habitantibus illa colonis
(Et quare agricolis non ſit habenda fides?)
Nunc quoque ſæpe queri, ſuſpiria ducere ſæpe
Virgo, memor caſus fertur adhuc veteris.
Et quid ego indigenas in eam rem teſtor Agreſtes?
Me quoque firmari res ea teſte poteſt.
Virginis ipſe egomet gemitus his auribus hauſi
Sæpe, ſuſurrantis margine fuſus aquæ.
Quamquam & erant, charæ memorē qui Pana putarēt
Naiadis, his calamos ſic animare ſonis.
Preudere nam ſolitum, quibus olim condier illam
Vidit arundinibus, ijſque inhiare Deum.
Nil equidem affirmo; ſed amatæ ſiue puellæ

Vox ea ſiue in eam Panos hiantis erat,
ic mihi ſæpe fuit tenui ſub arundine Syrinx
Neſcio viſa Noco quid crepitante queri.
Denique dulce ſua ſi quid nouitate, vel ingens
Fabula ſeu memorat, ſiue quid hiſtoria.
Geſta putes olim conuallibus omnia noſtris,
Vere nouo toties vel renouata geri.
Nulla adeo ripis vel imago, figuraue ab illis
Siue voluptatis, ſiue decoris abeſt
Quid mirum? tot ineſcatum ſi pectora rebus
Me tener huius habet ruris & amnis amor.
Si mihi terrarum reliquis magis angulus oris
Ille placet, nuſquam ſi iuuat eſſe magis.
Forte nec adiiciat leue noſtro pondus amori,
Prima quod inde patris ſurgat origo mei.
Dulce quod his mihi rus, hærediolumque, meorum
Paruula Maiorum regna, ſuperſit agris.
Poſtremo, quod amicorum perſpectior orbe
Nullo animus, nullo certior orbe fides.
Conuixiſſe quibus, feſtoſque ſub Ilice ſoles
Condere grata comis flabra mouente, iuuet.
Fontis ibi obliquo vaga lympha erumpere riuo
Certet, & obſtreperum ructet itura ſonum.
Viuus item dapibus ceſpes cumuletur inemptis,
Cuius ab effuſo marceat herba mero.
O luces, epulæque Deûm quas hoc genus illic
Inter ſe lepidis mos agitare viris!
Mel mihi nuper heris cum illuſtribus, alligat arcte
Quos ſacer vnanimes nodus amicitiæ.
Iungit at vnâ animo quibus idem me quoque nodus
Iunctum iiſdem Villæ proximitate meæ
Quorum equidem doleo quod vt horridiora, recuſent
Nomina ſub leges carminis i e mei.
Nobiliora aliis legerentur nulla p iorum,
Quoſque ferent vatum poſtera ſæcla modis.

Siue

Siue ſuis etiam accipiant me ſuauius, vt fit,
Ille epulis, illos accipiamus meis;
Non ego maluerim fieri conuiua Deorum,
Nec Regum Attalicis accubitare thoris.
Et conuiua Deus ſi quis mihi, Rexue veniret,
His minus hoſpitibus gratus vterque foret.
Nam quibus hæc condita iocis conuiuia! quam nil
Fellis, habent multum ſed tamen illa ſalis?
Quæ dum noſtra vago vicinia mutitat orbe
Ceu ſolet, accipimus mutua, quæque damus.
Præſtat id ingenium ſolers, id acumen, in illis
Vel de plebe hominum quamlibet acre locis.
Talibus acre viris quanto magis eſſe putabis,
Aula quibus vitæ ſæpe magiſtra fuit!
Nec minus iis & comis, & obſequioſa voluntas,
Poſſit vt è populo vix magis eſſe viris.
Quo tu cumque voles exercitioue, vel arte,
Quo volucrem ſtudio fallere cumque diem,
Inuenies exercitio certare paratos
Quolibet, atque operam mox dare ſponte tibi.
Quin & ad hoc te vltro inuitent, quodcunque pu...
Poſſe genus ludi forte placere tibi.
Hoc ego ſæpe modo vidi pleroſque fruendas,
Vita voluptates ruſtica quotquot habet,
Suggerrere ignauæ cultoribus vrbis agreſtum
Ignaris operum, dum ſua ſeque probant.
Et modo perdices, modo qua ſit fallere turdos
Quaue coturnices aptius arte, docent.
Oſtentare volent nunc dextram artemque parabunt
Seu calamo volucrem figere, ſiue globo.
Iam ſaltu optabunt contendere, iamque palæſtra,
Iam triuia excuſſa ſpatioſa pilà.
Sin magè venatu fors delectabere, ſiluas
Abductum in medias ſponte præire volent.
Expedientque canes, venabula cornua, caſſes

clabor his ducibus, Hoſpes inanis erit.
plures ſiquidem leporeſue, vel educet apros
ua ſciunt. vt non ipſa Diana magis.
tunati lætos quibus inter agreſtes
m bona ſecuris vita fruenda datur.
um amicorum quibus inſons ſuppetit vſus,
procul armorum motibus, vrbe procul,
maliſque ſimul matrem comitantibus vrbem;
mbitu, auaritia, luxu, odio, inuidia.
ua non etiam tamen vrbibus amplaque conſtat
aria, quas Pallas condidit atque colit.
gnata ſuis meritum ne forſan honorem
bibus, hoc adimi carmine Diua putet.
a altas etiam comitatur Palladis vrbes
ratia. ſed longe gratia maior ea eſt,
m ſtudiis defecta reſurgit agreſtibus, & nos
ecebræ alternis vrbis, & arua trahunt.
egomet laudator & idem ruris amator,
unc equidem, rata ſi vota nuente Ioue,
anæ mihi detur agreſtis & optio vitæ,
ola vrbe, & ſolo viuere rure negem.
e quidem cupiam, dum vernat & ocia, ſed ſic
t fruar hybernis vrbis & illecebris,
ebatum quas dulce, ſuo mea præbet alumno
atria, belligeris vrbs animoſa viris.
dita nec pacis minus artibus aſpera quanquam,
Genſque ferox, pacem, Dij dederitis, amat.
ſeu pacis in hac, ſeu belli tempus agatur,
Tempus agi ſtudio conſtat vtrumque pari.
rebatum meus alter honos, & originis auctor,
Sic vitæ requies grata futura meæ.
nc veneror pius hanc ſemper venerabor alumnus,
Hæc placet, ipſa minus nec tamen arua placent.
vero ſatias quoties ſubit vrbis, & almi
Sydere mens refici ſaucia ruris auet,

Hiſdi-

Hiſdinum,placitoſque per interualla reuiſo
 Lætus agros: huc pes, huc via ſponte refert.
Ipſa reuiſentem ſiquidem via non minus illis
 Sæpe locis,paulo vel minus hercle,beat
Hoſpitiis recreata frequentibus.hac ſua vicus
 Pandit Auerdoni præuiridans nemora.
Hac peragranda venit fœcundis nobilis aruis
 Saulopolis circum mille decora iugis,
Sexcentum dominata clientibus.Æſtus euntem
 Neu grauet arenti vel premat ora ſiti,
Hac Zephyri flant parte,fugent qui lenibus æſtum
 Arida qui volucres flatibus ora rigent.
Tum fortunatis ſenſim veſtigia terris,
 Quo propiora mouens & propiora feras;
Molle propinquantis ſuſpirat anhelitus oræ,
 Quo nemus halat Arabs,tum magis atque magis
Accreſcunt ſpatiis res decreſcentibus,& iam
 Illa ſub aſpectum turris & illa venit.
Iam pagus venit ille,venit mox alter & alter;
 Mox nouus immenſis naſcitur orbis agris:
Emerguntque noui colles,noua rura,nouæ arces
 Prata noua & ſaltus,flumina,ſtagna lacus.
Et nemora alternis inter frondentia campis:
 Campus at ille ſeges,ille noualis erit:
Improuiſarum ſpectacula denique rerum,
 Lumina diſtineant quæ vaga mille locis.
Septiforem Muſæ vagus armentalis auenam,
 Inflat hians dulces Tityrus inter oues.
Luxuriante canit frondator ab arbore:in illum
 Probra viator,in hunc rurſus & ille iacit.
Parte ſonantem vna ſcuticam quatit,alterâ anhelos
 Poppyſmo & cantu mulcet arator equos.
Hic tibi triticeam meſſorum turba catenam
 Ingerere,ære leui quo redimare parant.
Ære dato,cui des ſimul oſcula,fas legere omni

Ex numero,formæ ſi qua Napæa probe eſt.
ꝛ pedes.hîc occurrit eques: celerante vehuntur
Pilento ingenuæ læta per arua nurus.
ꝑfit & venator eunti atque obuius auceps,
Ille ſequens leporem perditus,alter auem.
ꝛat ager,cœlumque coloribus: æthere ſummo
Læta galeritæ gaudia voce mouent.
od ſpectes,quod odoreris,quodque hauſeris aure,
flexanimam pariunt omnia lætitiam.
imus accliuem terræ committit horizon
Ethera,nube lacus aſſimilante maris.
gula quid porro memorem loca?quæq; tot Heden
Noſtra ſuis afflat cominus arua bonis?
umeras circum quiſquamne recenſeat arces,
Hac quot ab arce lapis prîmus,& alter habet?
uertas oculos quacumque per aëra ſudum,
umina qua circum tu vaga cumque feras;
Delo circumfuſæ perhibentur in orbem
Cyclades,haud ſecus hinc,ſed propiore ſitu,
nibus attollunt ſe lætæ partibus arces,
turaque deliciis illecebroſa ſuis.
ollunt ſe crebra,nigrantibus addita lucis,
ite dicata ſacris templa ſodalitiis.
lle quod Alſiaci nemori Syluine propinquum,
arte propinquum alia quodque Georgi habitas.
erſa nam parte,ter illud amabile,Patres
inc atque inde ſacra clauditis æde nemus.
inione prior,perfunditur altera Gange:
aude hæc claret heri,claret & illa ſui.
Cerui tam campus abeſt,non poſſit vt addi
is quoque,prolutus Gangis & ipſe vadis.
propius liquido rurſum Anuinione rigatur
ancta monaſterium quod tibi Berta ſacrum eſt,
giacia tutela nurus fidiſſima ruris,
lla clientelæ cui mea iura ſubeſt.

Huicce præeſſe meum voluit clementia fratrem
Reg.a: dignus ei quique præeſſet, erat:
Plus valuit data lex ab iniquo fœdere; regi
Summoto hæc alij commoda fratre dedit.
Nec prætermitti ſacro vicina Ruſelli
Clara ſodalitio tu mihi villa potes.
Quam regat affinis mihi Præſul, amicitiâ idem
Mî rara, & crebro iunctior hoſpitio.
Sed neque quam diui rigat ædem Altya Iodoci
Proximus, indictam præteriiſſe licet:
Non & ab Andræa tractu cui nomen eodem eſt,
Conſimilique Deum more profeſſa colit.
Hæc ſtructurarum prægrandibus omnia fulgent
Molibus, atque altis conſpicienda Pharis.
Pluribus abſtineo: prætoria denique mitto
Circum finitimis tot ſpecioſa locis:
Digna quidem cepto celebrari cuncta labore,
Noſtro, Muſa teri ſingula digna pede.
Tantillo tot oberrari ſed tempore nobis
Quum nequeant, nequeant tot quoque rura ca[...]
Id quoq; credo, vetes, quod dotibus omnia quum [...]
Prædita diſparibus digna fauore putes
Singula pene pari. placet vmbris hoc magis, illud
Luce magis; terra hoc, & magis illud aquis,
An ſyluas, an aprica, mediterranea, an almas,
Addubitem primum viſere præſtet aquas.
Singula quum nequeam, tumulo tamen omnia abal[...]
Poſſim oculis monſtrans exhibuiſſe tuis.
Nam, velut in tabula paſcendis Pictor ocellis,
Quum loca proſpectu ponit amœna ſuo:
Immenſi ſpecies patet orbis: inane ſerenum
Præ ſe luce diem verſicolore refert.
Quam procul aſpicias, oræ ſupereminet ora
Diſcolor, vt vario germine picta viret.
Hic argento candet ager hic flauet ab auro,

Huncce putes crebris cæruleum cyanis:
lle autem arboribus procul infuſcatur opacis:
Plurima ſtant medio rura domuſque loco.
ic vno velut obtutu, me auctore, licebit
Tota ſub aſpectus arua legentis eant.
Hiſdini Zephyris perflata ſalubribus arua.
Nec, puto, tam pingi nobilis ora queat,
ot lucis, tot aquis, tot abundans collibus, vt non
Omnibus huic nnmeris cedat honore minor.
ſque adeo, tumulis quacumque inuectus apricis
Lumina deliciis ex ſaturata feras,
lille voluptatum ſpecies, ſpectacula mille
Suggerit alma ſoli copia, forma, ſitus.
t vereor, ſuſpecta habeas ne carmina noſtra,
Nullamque inueniant te penes iſta fidem,
cilicet ore profecta meo, res tollere cœlo
Qui ficto patrias cenſear elogio.
ic facito; incautæ neu poſſit amabilis auri
Muſa, minus veris impoſuiſſe modis,
ominus inſignem ſit cura fidelibus oram
(Et ſemel hanc fuerit dignus obire labor)
olluſtraſſe oculis. ſic demum Hiſdinia tempe
Maturo expendens ſingula iudicio,
armiminis explorato fidemque, & pondera noſtri:
Si, cenſura in eo quod tua culpet, erit.
Nimirum illud erit quod, erant quæ maxima, dices
Ingenij culpâ facta minora mei:
t mea quod tantis infantia laudibus impar,
Multum materiæ detrahat ipſa ſuæ.
lec vero liber vnus, eum vel dictet Apollo,
Poſſit inexhauſtis laudibus eſſe ſatis.
luribus explicitis, totidem totidemque reſurgunt:
Copia defluuio creſcit ab ipſa ſuo.
Quando erit, vt tanto nactus ſatis æqua labori
Ocia, nec duras in mea vota Deas,

Cunƈta ſigillatim peragrem loca? cunƈta peragrans
Carmine nulla meo non celebrata ſinam?
Per iuga præcipiti, leuiore per humida prata,
Mox pede per campos liberiore ferar?
Quaque ferar, qua lætus eam, cum vallibus amnes,
Roſcida cum gelidis fontibus antra canam,
Antra, lacus, nemora & montes, gaudere locorum
Et quibus illecebris tu quoque, Muſa, ſoles.
Auribus errantem quacumque ſequentur acutis,
Admirabundi ruſtica turba Dei,
Syluani, Satyrique, ſequentur & auribus ipſæ
Attonitis nemorum carmina noſtra Deæ.
Ruris enim, nemorumque potentibus altera Nym-
(Nec moror Arcadiam) non ſcatet ora magis;
Fœlices alio nec habent magis orbe receſſus,
Seu iuga, ſeu ſyluas, flumina ſiue colant.
Interea, ſpatiis nunc quando excludor iniquis,
Longior hæc texi ne mihi tela queat,
At ſaltem extremo ſubtexta ſit Algida limbo
Vallis; erit telæ fimbria digna meæ.
His etenim quoties regionibus erro, vocantis
Quaque lubens animi me rapit ardor, eo;
Multa licet me ſæpe vagum loca, multa, morentur
Me tempe, variis delicioſa bonis;
Præ reliquis longe deleƈtat & excipit vna
Me tamen horridulo vallis amœna ſitu.
Continui dorſum vario nam montis hiatu
Sic ſecat, vt quadruplex pandat opaca latus.
Sol læuum exoriens, dextrum caſurus inaurat
Luce ſua, latus hinc, latus illud obit.
Diuerſo, quam longa dies, ſic omnia Soli
Quippe patent. aliquod ſemper vt vmbra tegat.
Horum vni incumbens totam ſuper arx mea vallem
Deſpicit: arx regnum vallis & illa meum eſt.
Paruum forſan, inopſque illud, ſed amabile, votis

Et quod, inops quamuis, ſat queat eſſe meis.
uic is agri ſiquidem modus eſt; modus ædiū & horti,
Pratorum modus eſt, & modus is nemorum,
iem paruo contenti vber laris exigat vſus;
Et vel amicitiis, & vacet hoſpitibus.
gi addicta ſuo parui mihi turba quirites
Id quoque collatis exſtruit auxiliis:
æ mihi in obſequium reuoluto penſitat anno
Certa clientelæ pignora quiſque ſuæ.
gia ſubiectam longe mea deſpicit ergo
Et vallem, & raras valle iacente domos.
iunctas procul: inter enim decliue theatrum
Stractaque gramineo ſcena tapete iacet;
vero illa ſuis etiam celeberrima ludis
Scena, puellarum quos dare turba ſolet
quali Iuuenum thyaſo permixta. Choræas
Pars agitat, ſomnos pars ibi ſæpe capit
natu defuncta graui: pars cantat amores
Sæpe ſuos, ſi quam forte ſubegit amor.
ic exercitiis locus omnibus aptus, amori
Præcipue tamen eſt aptus, eique fauet.
uippe fauet, rudibuſque nouos in mentibus ignes
Dicitur illecebris ſæpe ciere ſuis.
quod ament Satyri Nymphas, quod amentur ab illis,
Non Venus eſt, vel Amor cauſa, ſed ipſe locus.
lq; æqua fors mente feram, quod agreſtia Faunos
Numina, quod Nymphas, quod Satyroſque domes.
onias ab eo cogi ſed amare Sorores
Non pudor? huc quoties namque feruntur, amant.
ec dictare ſuis hîc præter amantia poſſunt
Ludicra, & eueruis molle furoris opus.
epe quidem & cupio, tento quoque, liber abire,
Si poſſim, Idalij ſeruitio pueri.
t tento, & plerumque manu ratione prehenſa
Conatus aliquid ſentio poſſe meos:

Cunctorum vt videar mihi iam ſecurus amorum,
Et tua nulla modo tela Cupido putem:
His atenim ſolus ſimulatque receſſibus erro,
Priſtina mox animum cura, calorque ſubit.
Ilicet illius reminiſcor temporis, olim
Quo ſolitus ſimiles ſum peragrare vias:
Quum flagrante calens ætate, beata Louani
Arua, Brabantinas incoluique domos.
Quum Muſis, ſanctoque Helenes addictus amori,
Omne Helenæ, Muſis tempus & omne dabam.
Quin & in illa, loco iuuat inuitante redire
Tempora cantantem, queis hera me illa bonis,
Molle ſui quantis in amorem pectus, & hoc cor
Flexerit illecebris; illecebriſne tamen?
Illecebris, inquam: ſed non quibus illud amantes
Vile puellarum flectere vulgus auet.
Corporis haud, formæue bonis, licet his quoque noſt
Et multum fuerit conciliatus amor,
Verum animi puros per translucentis ocellos,
Indole, verum acris dotibus ingenij.
Nam quid ego egregias memorem, quib. eminet, artes
Virtutes, ſuperat vel quibus illa viros?
Quid, tot eam linguis fari potuiſſe, quot olim
Falcifer hæredes fertur habere Deus?
Teutonice Cymbros, idiomate Saxones Anglos
Conueniſſe ſuo, Francigenaſque ſuo?
Sed Muſis Latio melius ſermone locutam?
Nonne hæc, cur quiſquam iure tumeret, erant?
Quum talis foret illa tamen, quum dote puellam
Qualibet haud aliam poſſet habere parem;
Hæc æquabilitas placidæque modeſtia mentis
Exſtitit. hæc animæ gratia mitis erat,
Vt reliquis impar multo magis artibus, eſſet
Ipſa vel hac illi Panthea dote minor?
Pectoraque immodico faſtu ſublata peroſam

Poſſet

Poſſet eâ Nemeſim nulla timere minus.
ac ego flagrabam: ſpem vero ſi qua videndi
Illius hora dabat, ſi quis in vrbe locus,
ancta, nec auditâ cogebat protinus horâ
Deſerere, atque illo primus adeſſe loco.
ſa quoque inſonti nimium crudelis amanti
Ne foret, aut clemens, quam decet eſſe, minus,
ccurſus vitare meos, grauiterve ſequentem
Ferre, nec alloquium ſpernere ſueta meum eſt.
uondam etiam placida dignata ſed aure loquentē eſt,
Et placido ſimiles reddidit ore ſonos.
anc tamen, hanc illâ reuocatus ab vrbe reliqui,
Cederet imperio quum reuocantis Amor.
llius ſed enim canerem quum temporis omnem
Nuper in hac luctum valle, meumque vale:
uum canerem, quanto loca ſim mœrore coactus
Dulcia, ſim dulcem linquere iuſſus heram:
uanta receſſurus dederim ſuſpiria corde,
Quantaque conſcenſo ſim mala paſſus equo:
tque ingreſſus iter, mea mox ſentire videbar
Membra ſuis velli partibus; vltro locus,
pſe locus, circumque cauæ ſolatia valles
Præbebant, gemitu cuncta mouente meo.
olus eram; ſed adeſſe aliquos lamenta putares
Ad mea, qui fletus, qui gemitumque darent.
lle loci fauor huius erat, miſeratus amantem
Quippe fuit, curis indoluitque meis.
uin, Helenen quoties me deſeruiſſe querebar
Clarius, expreſſus vix bene queſtus erat,
eſertam rupes Helenen, & opaca ſonabant
Antra, ſonabat aquæ quodque fluentis erat,
ſſenſu nemorum volucres, nomenque tremente
Ingeminabat idem flebilis aura ſono:
tque fauebat, adhuc crepitantis in aëre vocis
Mox partem, ad Dominam ferre rogata, tulit.

Nunc ad rem, nunc Muſa redi. veſtigia flammæ
Quò veteris, quis agit me rediuiuus amor?
Nunquid & illa loci vis huius, vt haud modò, viſat
Quiſquis eum, ſed erit qui memor eius, amet?
Æquum igitur, mentes aliò traducere. ſed iam
Sedula, iam plenis Muſa redi calathis,
Floribus indultum ſat, Nympha, roſiſque legendis.
Tum grauis apricis imminet æſtus agris.
Te quoque iam laſſis dimittier auribus, Enni,
Seria quò reuocant te tua, forte roges.
Vir Phœbi generoſe, leuem cui blanda corollam hanc
Texuit hoc manibus vere Thalia meis,
Dum trepidas plebes, & ſeditioſa peroſum
Murmura, dum ſtreperæ ſtrata fretumque viæ.
Me plerumque fauens in amœna virentibus arua
Collibus, Atrebato ſeuocat aura meo.

PHILIPPI MORI.

Ad Ianum Douſam Nordouicem.

DOuſa delicium comeſque Phœbi,
Douſa delicium decuſque noſtrum,
Priſcarum decus elocutionum,
Nouarum decus elegantiarum,
Quò me melliflux tuæ Thaliæ
Ignoto attonitum rapis furore?
Iam iam te duce nil amans profanum
Per lucos videor pios vagari,
Et Cyrrhæ bifidum tenere culmen,
Quà nouem fidibus canunt ſorores,
Et nouem ſuperat fides ſororum
Vocem pectine temperans Apollo.

Fa-

r? an veteres & heic Poëtæ,
Flacco Iuuenalis, audiuntur,
uodcunque ſimillimum Catullo,
uodcunque ſimillimum Tibullo,
nique tuo, Propertioque eſt.
rum Genii tui leporem!

vos Pieriæ nouem puellæ,
m quæ voluiſtis vnicumque
ris verba choris præire Phœbum,
bum qui fidicen lyræ venuſtæ
ntat numeros venuſtiores,
quos imitantur & choreæ,
i non comitem modo, ſed & ſe
præbeat arbitrum coronæ,
ando aut veterum memor calorum
ò Theſſaliam, modò Lacones,
dò Cea reuiſet arua Phœbus:
Delphis dubiis futura dicet.
eſt Ianus Apollinaris ille
arum decus elocutionum,
arum decus elegantiarum.

IOANNIS MVRMELII
RVREMVNDENSIS.

In Odas Iac. Montani Spirenſis.

QVi melicos quæris numeros. cui dulcia ſanctæ
Carmina ſunt cordi, mellifluæque lyræ.
ucades, abiectis tandem gentilibus odis,
Accipe virtutes Grammaticenque ſimul.
on decet excultæ tumidum mulcedine linguæ

Te laudes ſummi non memorare Dei.
O nimium demens, qui verſus ſcribere diſcit,
Et numeros animi negligit vſque ſui.
Aſſidua in mores rerum meditatio tranſit,
Haud parui refert, qualia ſcripta legas.
Non petulans Chione, non hic eſt lactea Leuce
Hinc procul eſt Acme. Lesbia blanda procul.
Candida Phecaſii non hic Sicyonia geſtant
Nec Cybele galli turpia ſacra parant.
Non hic albane perfricta fronte Mineruæ
Coucelebrant molles Orgia fœda viri.
Sunt Mileſiacæ procul hoc à codice nugæ,
Atque Epicurei mollia plectra chori.
Lydia in his captum Sybarim non detinet odis,
Nec religat flauam candida Pyrrha comam.
Non hic irretit Taliarchon amœna voluptas,
Nec poſito ludit pulchra timore Cloë.
Nullaque formoſam palinodia placat amicam,
Nullus in hoc Glycere carmine ſpirat amor.
Tyndaris hinc procul eſt, procul hinc periura Baryne
Immitis Lyde, difficiliſque Lyce.
Non hic Thyrſigeri celebrantur pocula Bacchi,
Nec furibunda Thyas impia ſacra colit.
Nulla cicuticines iactant hic iubila Panes,
Cum Fauno capripes hinc ſatyriſcus abeſt.
Archilochi mordax non hic deſæuit Iambus,
Nec Cæi vatis triſtia plectra dolent.
Omnia digna pio ſuperis canit ore Poëta
Noſter, & arguta ſydera voce petit.
Comemorat diuûm laudes, ſynceraque ſacra,
Quæ faciunt vero mitia corda Deo.
Non huic Calliope, non huic Pataræus Apollo
Pulſanti citharam fauit, opemve tulit.
Sed regis mater, qui cœlum & ſydera fecit,
Virgineo auratum pollice mouit ebur.

Dulcis

Icia ſic Dauid triſti pſalteria bello
Mutauit quondam, demeruitque Deum,
te quidem multò, Græcus quam floruit Alcman,
Alcæus, Sappho, Steſichoruſve grauis.
idaricus ceſſet Pean, nugæque canoræ;
Numinibus vanis nullus habendus honor.
c licet & variam Venuſini carminis artem
Diſcere, & egregiæ laudis habere viam.
is opus viuax omnes durabit in annos,
Et Cynnæ Smyrnam vincet, & Iliada.
amuis illa nouem limam tolerauerit annis,
Craſſitio miris culta & amata modis.
amuis hanc docti cenſoria virga probarit
Grammatici; tantum res pietaſque valent.

CORNELII MVSII DELPHENSIS.

Vrbani & Solitarii colloquium.

VRbanus celebrem Monachum quum viſeret, atque
Attonitus frontemque hilarem, corpuſque videret
prius infractum; verbis affatur amicis,
multiſque rogat hominem (num pectore aperto,
ficto incertum, niſi quod diſcederet illinc
ndum perſuaſus tali ſe credere vitæ)
icquid id eſt, ſolido ſtantes in ceſpite, tandem
ernis breuiter vicibus, hæc ſeria tractant.
prior Vrbanus, vegeto (inquit) corpore quum ſis,
quid edis quæſo? *Sol.* panem modicumque polentæ
que olus interdum, tenui aut cum lacte legumen.
. Hæc tibi ſolus habe: ſed laſſo porrige potum.
Ecce tibi ante pedes puteus, quantumlibet hauri.

Vrb. Num

Vrb. Num carnes comedis? *Sol.* non ſum lupus. *Vrb.* a
Corinthi
Splendida vaſa tibi? *Sol.* Samiis iucundius vtor.
Vrb. Quis coquus eſt? *So.* ignis. *Vr.* famulus quis? *Sol.*
alere hoſtem
Ipſe domi. *Vrb.* at famula ſaltem caruiſſe moleſtu
Sol. Tartareas habitat hominum aduerſarius ædes.
Vrb. Vxorē ſed habes? *Sol.* nō ſum ſic ſtultus vt Or
Qui nigra Eurydicen rapturus, limina adiuit.
Vrb. Cur pulchras adeo & populoſas deſeris vrbe
Sol. Cur vrbes linquam? curas & tædia linquo;
Effugio & ſcelerum Lernam, quæ ſemper in ipſis
Vrbibus & populis regnant, & noxia menti
Multa ferunt ſecum, quæ vita monaſtica neſcit.
Vrb. Viuorum interea ſpernens conſortia, quare
In defunctorum ſcriptis tam ſedulus hæres?
Sol Quod minimum à viuis verbo exemploq; bon
Percipio, ex libris vt vix mala paucula carpo:
Sic horum aſſiduus lector bona plurima diſco.
Vrb. Macte animo felix. ſed me diſcedere tempu
Nauta vocat. mercator adeſt, qui mercibus vſque
A tanai aduectis, multa prece ſæpe vocatum
Appulit in portum: viſo num fœnora multa
Adferat, an vanis fallat mea ſcrinia ſpebus.
Sol Hei quàm difficile eſt locupletes linquere M
Et ſumma ætherei penetrare palatia regni!

FVGIENDVM IMPROBORVM HOMI-
num conſortium.

Ad Iacobum Sanctaragundum.

Si vides hæc qua ratione ſcribo;
(Non enim paruis, Iacobe, cauſis
Ducor, vt cui ſit tua vita iuxta
Ac mea curæ)
Non feres ægrè, puto, ſi monebo

ca, quæ toto (neque fallar) æuo
derunt ſeruata tibi, mihique
Scripta placebunt.
dimus multos vitiis ſepultos
ndem amicorum monitis reuixe,
æ niſi audiſſent, vel adhuc malorum in
Fæce iacerent.
n nigro quod ſis ſcelere inquinatus
ctenus, ſed ne vitiere: mollis
erit hinc quando caro, quumque Dæmon
Hinc vafer vrget.
umque corrupti ſocii ſuos te
llide in mores trahere adlaborent,
cque te Bacchi, velit hic Diones
Eſſe clientem.
onte nos omne in vitium mouemur,
lli vt accedant ſcelerum magiſtri;
ſipit quicumque oleum flagranti
Adiicit igni.
xium nil eſt magis ac ſodales
probi, multi hoc pereunt veneno:
s fuge, aut ſeris ſenior querelis,
Multa dolebis.
qui equum amiſit, nimis ille ſero
octus, occluſo ſtabulo ingemiſcit:
uſtra & ereptum lachrymis puella
Quærit honorem.
on es è duro rigidus metallo,
ege nec magno es Solomone maior.
rede, perfectis etiam nocent con-
ſortia praua.
emini tutum eſt colubros fouere,
ec pedem illæſum facile eſt referre,
ſperas ſentes, tribuloſque acutos
Intereuntem.

Quis

Quis picem certa ſine labe tangit?
Quis ſinu flammam gerit haud aduſta
Veſte? vel ſaluo pede quis valebit
Tangere prunas?
Qui periclo adſtat, perit in periclo:
Vnius porci ſcabie occidit grex:
Vuaque aſpecta modò putrefacta,
Putret ab vua.
Quin Deus gentes habitare iuxta
Abrahæ electos vetuit nepotes,
Iuſſit & nunquam ſocia inter ipſos
Fœdera pugnant.
Nempe ne miſti imbiberent prophanos
Gentium ritus,& abominandum
Diſcerent lignum colere, aut rogare
Marmora ſurda.
Tantum habet iuſtæ rationis, atque
Intereſt tantum, quibus & quibus cum
Cæreus viuas; neque debet eſſe hæc
Vltima cura.
Vtilis non ſic regio, nec aër,
Corpori prodeſt adeo ſalubris,
Quam parum firmis animis bonorum,
Crebrior vſus.
Proinde te vitæ populis probatæ
Iunge, qui Chriſti faciant miniſtrum,
Et via anguſta doceant ad altos
Scandere cœlos.
Negligis? certe (veteres quod aiunt,
Cum pares viuunt paribus libenter)
Eſſe te nequam quoque dicet orbi,
Garrula fama.
Cum malis paſſim malus eſſe rectè,
Cum bonis viuens bonus æſtimatur;
Ne nihil referre putes, quid olim
Turba loquetur.

quam vita eſt fragilis breuiſque:
ınc, nunc hic moritur, die hoc tu,
go, & tandem hac ratione Letho
Dedimur omnes.
ſecus quam ſi lanius modò illas,
odò educat pecudes, ouile,
bus donec ſemel interemptis,
Reddat inane.
ɔi tanti Priami ſuperba
aut Crœſi fuerint fluenta
, vt mutare velis caducis
Sidera rebus.
e quid vaſtus tibi proſit orbis,
is à Gadibus vſque ad Indos,
ternos anima, hei, miſella
Ibit in ignes?

OTIVM FVGIENDVM,

Ad Balduinum ſuum.

ui ſe dederint inerti,
onis mentem ſtudiis honeſtant
cr, ignauum fugiente pectus,
Laude carebunt.
igri fiunt aſini celebres,
a & non deſidibus corona
ontingit; decus à labore,
Surgit honoſque.
Maro clarus, Lyricuſque Flaccus,
us & Flacco ſimilis Secundus,
iri, obſcurum, reſides fuiſſent,
Nomen haberent.
ulem quæ res alia axe dignum,
m labor fecit? caput at quid orbis
idit, magnam vitioſa præter
Otia Romam?

Namque

Namque deuictis violenter Aphris,
Romuli pubes malè feriata,
In ſtatim quoduis ſcelus, in nefaſque
Soluitur omne.
Quin ferunt moles Pharios ſuperbas
Condere hîc illic ſolitos, vaga vt ne
Otio, in Regno bene conſtituto,
Turba periret.

Quod velim exemplum quoque Chriſtianos,
Tam ſequi noſtros, mihi quam videtur,
Publicis illud fore perdecorum, &
Vtile rebus.
Non vt altas Pyramides (quod illi)
Commodas nulli, Rhodium aut Coloſſum,
Perdita impenſa fabricentur, atque ad
Sidera ducant.
Templa ſed ſacris populo audiendis,
Et ſcholas condant pueris docendis,
Strenuè aut vallis ruitura denſis,
Oppida firment.

Nempe ſic fiet facilè vt ne egenus
Ciuium quiſquam ſiet, vtque nemo
Sordido ſeſe temerè otioſus
Crimine fœdet.
Nam quid in molles Sodomos amores
Improbos traxit, niſi ſegne mentis
Otium, & nullos manus aſſueta
Ferre labores.

Attalum regem diuturna pax &
Otium fregit, hominemque obeſum
Alteri iuſſit onus imperique
Cedere ſceptrum.
Otium certè mala multa gignit,
Otium nutrit Venerem aleamque,

ium robur minuit, virûmque ef-
feminat artus.
m virent ergo tibi crura Balde,
m cales, velis & equis (vt aiunt)
ium fontem fugies malorum,
Conſule amico.
que Formicis ducibus labori
auus accinges, ad Apumque morem,
n ſines multa ſine fruge vt vna
Effluat hora.
c enim in primis opus eſt volenti
ndere excelſa auricomæ Mineruæ
mpla, & optanti celebres per vrbes
Nobile nomen.

Ad Maximilianum à Borgundia, &c.

Vita beata.

Verè quæ faciunt virum beatum
hriſto credere ſi magis velimus.
quam nimis ethnicis Poëtis)
uſtriſſime Maxmiane ſunt hæc:
ns non ambitioſa, ſed modeſta,
c fracta improbitatibus malorum;
miſſi ſceleris dolor perennis;
dens eſuries ſitiſque recti;
tris commiſeratio indigentis;
rdis mundicies, cupido Pacis;
pter iuſtitiam pati libenter.

D. Simpliciani Martyrium.

Ergo nefando
Simplicianus
Occidit igne?
Et fora multo
Corporis vſti

Puluere ſparſit?
Quæ, rogo, tanta aut
Quot mala ſimplex
Ille peregit:
Quot miſer arcto
Gutture fumos
Hauſerit atros?
Anne veneni
Pocula cuiquam
Miſcuit atra?
Imo prius ter
Letifero ipſe ex
Fonte bibiſſet.
Inuidus an quem
Inſidioſa
Cæde peremit?
Mitis in omnes,
Nulla malignè
Corpora tangit.
Sed male auarus
Multa alienas
Vi rapuit res?
Res cui parua
Sufficit, is nil
Amplius optat.
Aſt ego rurſus
Fanda nefanda
Quærere cogor.
Quod genus ille
Criminis audax
Tale patrauit;
Quod niſi ſolo
Debuit atrox
Igne piari?
Sceptra ne facto

Improbiore
Regia læſit?
Nil opus illi
Imperio, qui
Paruit vltrò.
An patria exul
Mœnia ſæuo
Prodidit hoſti?
Pacis amator
Odit acerbè
Semina rixæ.
Impius atqui
Forte parentes
Suſtulit enſe.
Gratus vtrumque
Vltima ad vſque
Funera pauit.
Denuò clamem,
Ni prope fracta
Voce fatiger.
Nube ne tanta
Flagitiorum
Vixit opertus:
Dignus vt eſſet
Tam ſceleratas
Pendere pœnas?
Quid, precor, egit
Simplicianus,
Aut quid omiſit:
Horrida nunquid
Eſt Sodomorum
Stupra ſecutus?
Imò vel ipſa,
Fœda-pudicus,
Nomina ſugit.

Num ſimulacris
Dæmoniorum
Thure litauit?
Non mage quiſquam
Numina falſa
Horruit vnquam.
Nunquid auita
Relligionis
Dogmata ſpreuit?
Aſt ea nemo
Liberiorę
Protulit ore.
At noua forſan
Luciferorum in-
uenta probauit.
Illa probauit?
Quin cane peius
Odit & angue.
Deſino tandem
Plura rogare, &
Dicere plura:
Quum modò cauſa
Tota patenter
Clara videtur.
Ille etenim ſi
Talia nunquam
Fecerit inſons:
Hoc ſupereſt, quod
Iuſtus iniquis
Ignibus arſit.
Quod, puta, vera
Eſt pietatis
Verba profeſſus.
Quodque ea conſtans,
Corde manuque ex-

ercuit vſque.
Quod mala nullis,
Quod bona multis,
Plurima fecit.
Hoc capitale,
Hoc ſcelus illud,
Igne piandum.
Ergo nefando
Simplicianus
Occidit igne?
Et ſora ſacro
Corporis vſti
Puluere ſparſit?
O bene natum,
Terque beatum
Simplicianum!
Qui pia propter
Dogmata Chriſti,
Igne crematus.
Æthera calcat,
Dira Tyranni
Fulmina ridens.

conia Delphica, ſiue Pietatis parentum in libros typus.

Ad Iodocum Henricum Ædituum.

ırum Batauiæ oppidum,
n fortè Delphos, nobile,
ıdium proſterneret,
cana quantum proximis
vetuſtas ſeculis;
unc ſtupenda & omnium,
ce, Vatum & Rhetorum,
anda linguis accidit.
quum domorum culmina
eſque templorum editas,

Flammæ vorarent ſtridulæ:
Ecce hic timebat prolibus
Tenerrimis, inueſtibus,
Triſtis parens Ciconia:
Nec quid miſella conferat
In ſummo opis periculo
Habebat aërium tamen
Tectis in Heuteri arduis
Nidum petit, circumuolat,
Omneſque pertentat vias;
Nunc ore, curuo nunc pede, ex-
emiſſe charos impio
Pullos volens incendio,
Donec pijs conatibus,
Fruſtrata, ſpeque perdita,
Se ſponte in ignem conijcit,
Cum dulcibus natis ſuis,
Malens honeſtè commori,
Quàm non pia eſſe & viuere.
    Iam Græca ſit vel Itala,
    Sic quæ in parentes eſt pia;
    Hæc Delphica eſt Ciconia.

Ciconia Peregrina. ſiue Pietatis liberorum in parentes ty-

Ad Lamb. Guilielmum Taſterem.

Inſigniter quondam pia
Mater ſuos Ciconia
Pullos tenellos educat,
Curat, fouetque ſedulo
    Idem ſibi exſpectans ſeni,
Ac deſtitutæ viribus,
A prole grandiuſcula,
Dulce inuicem ſolatium,
    Nec fallitur ſpebus ſuis,

rentis ecce debilis,
is lacertis ſuſtinet,
Atque ore porrigit cibos.
mana an hæc Ciconia,
mberte, ſit vel Attica,
ritiores diſputent.
Nobis ſatis ſuperque ſit,
ias ea ipſa cumque ſit,
od impotenti & indigæ
tri rependerit vices.
Nos Chriſtianos interim
po ſacrato commonens,
gratias parentibus,
tot pijs laboribus,
negligamus reddere:
Nam turpe ſanè & impium,
et Deo ſimillimos,
eſtijs volucribus
tutè prima vincier.

Radix vitiorum.

Deus in nobis, Scriptura vt myſtica dicit,
Veraque, vt conſtat, certificaque fide:
ur ipſum minimè ſentimus? multa quòd eius
Eſt (pudor) in nobis gratia ſemper iners.
ur pigra in nobis eſt gratia? quod puta nunquam
Hanc humili petimus ſollicitaq; prece.
are non petimus? quia non pro viribus, & non
Toto ritè Deum pectore diligimus.
ur non diligimus? quia non cognoſcimus ipſum.
Quur ita? quod notus ſit ſibi nemo ſatis.
id porrò cauſæ eſt, nos quod non nouimus ipſi?
Quod nulli curæ ſit ſua vita ſibi.
noſtræ haudquaquā quod vitæ intendimus, vnde eſt?
Cæcatus mentis quod nimis eſt oculus.
i mens cœca adeo eſt? fluxarum puluere rerum,

Totaque terreno contemerata luto eſt.
Quæ ratio eſt? proprios affectus ſinquimus ægrè,
Nolumus inque vno figere corda Deo.
Hinc lucis nunquam ſeſe irradiatio profert,
Gratia & in nobis otia ſemper agit.

SAMVELIS NÆRANI DORDRACENSIS.

Adr. Mathenſio & Corn. Mylio.

DEbebat totus Patriæ: ſed per duo luſtra,
Iniecta tenuit Gallia blanda manu.
Ignoſcent Bataui. Ver noſtrum habet illa, ſed ipſe
Auctumni tempus ſeruiet omne mei.
Exiguum refert arbor quo floreat horto,
Miteſcant domino dummodò poma ſuo.
Si tamen & flores poſcuntur donaque verna;
En etiam flores donaque verna damus,
Illa tuæ ſi tutelæ dignaberis vmbra,
O decus Aonij præſidiumque chori;
Forſitan à veſtro poterunt ſperare fauore,
Sperare à pretio quod nequiere ſuo.

Maximil. Bethunæo, Marchioni Rhodonicenſ.

Illuſtris Heros, quique auitum illuminas,
Idemque lumen lumine exſtinguis tuo;
Tuas merenti quis canat laudes tuba?
Quacunque vaſto porrigit fines ſinu
Paterna tellus, debet immenſum tibi.
Exhauſtus omnis fiſcus Harpyia manu,
Dextræ ſalutem reddit acceptam tuæ.
Tibi imputandis roboratus viribus,

o labore redditus Maruors ſibi,
mis Iberum territat ferox nouis.
c reſtat vnum, laudis ad culmen tuæ,
triæque terræ; ſedibus Muſæ ſuis
reſtitutæ floreant cultu nouo.
cinge mentem heroico molimini
uſtris Heros: dulce ſuccurrat tibi
r illud æui, lacte lactauit ſuo
od Muſa nutrix: ſiſte paullùm Martias
ras, & illi mutuas refer vices.
ciam tenacis qui manus repagulo
ſtructus eſt fons Pegaſi. mox vbere
uoluet vndas amne; te Fauonio
flante, quidquid curſui obſtitit, tuo.
nc Muſicus grex rore ſaciato madens,
roniani nixus alis pectinis,
digno in aſtra ſubuehet præconio:
ente qui nunc fauce rauceſcens, ſitim
x voce quiuit languida queri ſuam.

In quercus proſtratas, ante Bullionæi reconciliationem.

uum Notus; inſano bacchatus turbine nuper
Sterneret euerſis quercubus omne nemus:
ernere rebamur ſtragis ſimulacra futuræ:
Horrebant vano credula corda metu.
mina venturæ non irrita nuncia ſortis
Illa quidem: at placidæ nuncia ſortis erant.
num qui ciuem cædi ſubduxerat, illi
Ornabat quondam querna corona caput.
numeros ſubducturus cùm Rex foret, illi
Querna coronando ſilua paranda fuit.

Duci Bullionæo Reſp. Sedanenſis.

anda tenet Boreas expulſi regna Fauonij,
Et vernum verno tempore tempus abeſt.

Hoc pateris Phœbe,& torrenti frigore vinctam
Nec radius laxat, nec tepor vllus humum.
Non ego pro Veris reditu tibi nuncupo vota:
Cum Veris reditu nil mihi cumq; tuo.
Tu modò,Dux, noſtri qui mutas pectoris Horas,
Tu modò da radios cernere poſſe tuos.
Ver hiemat, ſi quando mihi te ſubtrahit illud:
Vernat hiems, quoties te mihi reddit hiems.
Vel Borea bacchante redi. ſit Bruma licebit,
Non deerit Zephyrus, te redeunte, mihi.

Philippo Mornao.

Mecœnas, infante patrem te voce ſalutat
Pieris: infantis ſuſcipe vocis aue.
Suſcipe, ſed natum genitor qua fronte tenellum,
Quum didicit balba dicere voce, Pater,

In Philippei Mornai mortem.

Mornæi dum celſa petit patris æmula virtus,
Nec ſeſe patitur ſtirpis honore premi,
Fulmine deijcitur. tot Lauri Martia circum
Tempora in hoc vires non habuere ſuas.
At cur non potius votis mediocribus vſus,
Non adeo præceps laudis iniuit iter?
Hoc animus nequijt natus ſublimibus auſis
Ignis erat totus; quid niſi celſa petat?

Reduci Tileno.

Gaudete ô iuuenes, viri, ſeneſque,
Et quantum eſt hominum eruditiorum.
Soſpes redditus eſt Tilenus vrbi,
Quæ deſiderio illius liquebat.
Nam Sol eius erat, tenaſque amabat
Illam non ſecus ac ſuos ocellos;
Nec caro potuit ſinu reuelli:

d pro cantibus his modo,& modo illis,
atiqua tamen arſit vſque flamma.
nunc carpſit iter diu cupitum,
inc,vnde negat diu redire.
t vobis bene ſit boni Fauonij
cis,qui bona rapta reddidiſtis;
ſtris æmula qui ora rettuliſtis.
factum bene! ô Tilene ſalue.
uo nunc reditu redux Apollo
ſi reſtituit ſibi ſedanum.

De Quirino Blauio, Couordæ propugnatore.

uid,Verdugo,tuo Couardam milite cingis,
Hiſpanoque paras ſuppoſuiſſe iugo?
caſſum pugnas. Duce ſtat ſecura Quirino.
Romuleæ vinci non didicere manus.

Eidem. de effigie Ludouic. Gulıel. Naſſouii.

aſſouium Comitem,cur hac in parte locaſti
Hinc illic,Blaui,qua latus arma tegunt?
rmorum ſtudio cui nil eſt gratius,illi
In mediis armis debuit eſſe locus.

Gul. Cragio ducenti Claudiam Gorinam.

ncaſſum Venerem Phœbeo numine freti,
Incaſſum pueri ſpernimus arma Dei.
mnibus intentat Veneris puer improbus arcum;
Omnibus intentat vulnera ſęua Venus.
Hærebat Martis Cytheræa implexa lacertis;
Iudicium claudo fecit Apollo Deo.
Hinc odium Venus in Phœbi concepit alumnos.
Hinc inimica illi ſpicula vibrat Amor.
x illo,vrna capax gentis permixta profanæ
Nominibus pariter nomina ſacra mouet.
erius aut citius ſors ducitur illa vel illa,

Huno

Hunc illum Veneris ſuppoſitura iugo.
Iam tua ſors exit: transfixa cupidinis armis
Ah tua iam, Cragi, pectora vulnus habenr.
Pectora vulnus habent, nec ei medicatur Apollo:
Nil hîc dictamnus, nil panacea iuuat.
Claudia ſanabit. i nunc mentire Galene
Sanari nulla vulnera cordis ope.

In ſecundas nuptias G. Donalſoni.

In lacrimas totum te ſenſit vt ire Cupido,
Dum luges ſociæ funera cruda tuæ:
Vulnus ait tibi fecit amor, qui vulneris auctor
Ille tui medicus vulneris vnus erit.
Exſtinctam mox tædam oculis accendit Eliſæ,
Et rediuiuo undans vſtulat igne iecur.
Protinus areſcunt lacrimæ, flammæque voracis
Membra vagus ſerpit liquefacta calor.
Nunc eat, & quiſquam crudelem dicat Amorem:
Nunc eat, & ſæuas, clamitet eſſe faces.
Illacrimabilium vulnus lethale ſororum
Vitali tædæ vulnere ſanat Amor.

In nuptias Fr. Demerleri

Intentabat Amor Franciſco vulnera: Phœbus
Opponit telis tela, facemque faci.
Improbe tu ne meum mihi ſic fureris alumnum?
In mea cæce puer, quid tibi iuris; ait.
Hunc exceperunt primum de matre cadentem
Pierides: ſuccis hunc aluere meis.
Tunc Amor: o ingrate tuum ſtat numine noſtro
Numen: habes noſtro numine quidquid habes.
Si per me nemo veniat ſub luminis auras,
Quis tibi quas iactas potet ineptus aquas?
Cedo mihi teneros annos; tibi cedo ſeniles:
Sed volo ſint, qui ſunt inter vtroſque, mei.

Ponite

ıite Dij finem rixæ: potietur amato
Ailite vterque Deus, miles vterque Deo.
:us Amor gaudet tenebris; oculatus Apollo
umine: Amor noctem ſumat, Apollo diem.

De ſponſo imbeıbi.

erbi mento dare Demerlerus Amoris
ilitiæ nomen diciturante diem.
erbi, mento ducit ſua ſigna Cupido:
ar ne duci miles militat ante diem?

D. Tıleno.

: Amor vt puer eſt, puero ſic milite gaudet;
e tamen iſta ſenex caſtra, Tilene, fuge.
heic Medea, magicis nil eſt opus herbis,
: redeat poſito læta iuuenta ſene.
uerum te vertet Amor. quid non queat is qui
ı formas quiuit vertere mille Iouem?

Eidem.

Tiline, ſenex fugienda Cupidinis arma
ſſe tibi cenſe, quod puer ille Deus.
ari ſua caſtra ſenes vult hic Deus vnos:
Non etenim, niſi ſit bis puer, vllus amet.

Aliud.

:s Amor pueros aut accipit aut facit omnes:
Sic pueros ducit iure Cupido puer.

Iſaco Fratri lugenti obitum vxoris,

gna viro coniux, & eras vir coniuge dignus:
Ambos igne pari mutuus vſſit amor.
ctoribus viguit velle vnum & nolle duobus:
Tu vita & cor eras coniugis, illa tui.
li tamen coniux immiti funere rapta eſt:
Nec mortem illius mors comitata tua eſt.

Quin

Quin potius tantum pars coniugis altera rapta eſt;
Et pariter pars eſt altera rapta tui.
At tu cor nimio, frater, ne carpe dolore:
Adde modum curis, fletibus adde modum.
Natiuus viden' vt tibi pœnæ exaruit humor,
Et confecta color decolor ora notet?
Parce tibi, vt parcas illi, pars altera cuius
Te viuo viuit, te pereunte perit.

De Gerardo Hertenio Eccleſiaſte.

Hertenio linguæ minus eſſe volubile plectrum,
Et quereris vocis lenius ire ſonos.
Nempe illi in ſummo non naſcitur ore loquela,
Illa ſed ex imo pectore ducta venit.

De Charronia & Ionſtono, amicorum pari.

Huc adſis, animam totam qui poſſe latere
Corporis in quauis parte, Sophiſta, negas.
Ionſtonus pars eſt noſtri, Charronius eſt pars:
Me tamen hic totum, me tamen ille tenet.

In Pappum.

Fert quod equus Pappum, Chriſtumq; ferebat aſell
Non eſt ſe quod hero præferat ille ſuo.
Sed Chriſtum vt ſectetur, equo vectetur oportet;
Nam multis paſsûm millibus iſte præit.

In Budæi epiſtolas à Bercheto illuſtratas.

Deſine, Sedanum Bercheti funera flere:
Ille manet pubis doctor, vt ante, tuæ.
Ante tuæ tantum doctor fuit ille iuuentæ;
At poſt hac doctor totius Orbis erit.
Quid refert? lucis decedit nil tibi, quamuis
Sol radios toto ſpargat in orbe ſuos.

Albo Ioan. Arnoldi inſcriptum.

Amoris Album pectus eſt, meus tui.

In

ſtus hæret pectori meo-tuo.
mutuam refers vicem; tuus mei
ſtus hæret pectori tuo meo.
erius alter poſſidet cor: abſonum eſt
r poſſidentes, pignus eius poſcere.

M. Gualteri albo.

iuea charta cur dextera ſignat amorem?
ſt quoniam niuei pectoris hoſpes amor.

Arnoldi Vriſii albo.

tra manus fidei ſacra eſt: hinc mutua fidæ
ignat amicitiæ fædera dextra manus.

Nicol. Hartſtäkero. alluſum nomini.

rere quid ſatagis, quod non habet Orbis, in orbe?
ſt hodie vanum nil niſi nomen amor.
cerum iunxiſſe tibi vis, frater, amicum?
otus amor Chriſti ſit tuus vnus amor.
tui quanto flagrabit amantis amore,
ffixus pro te qui fuit hoſte cruci?

Ad Fr. Perrottum.

liotheca foris tua cur, Perrotte, vagatur?
mnis? es ipſe tibi Bibliotheca domi.

D. Brucio cum ei daret Grotii Chriſtum patientem.

tibi nil potui, Bruci, dare munere maius,
lam Batauus maius nil habet hoc Batauo.

De Thieriato poeta.

eriatus claudet; ſed ei ſuccurrit Apollo,
eſtituens vno pro pede mille pedes.

In Epigrammata ſacra Aug. Cailleti.

rumpant alij verſu lenone iuuentam,
ueis Venus & Veneris ſemper in ore puer.

Cailletus

Cailletus mentem meliori percitus œſtro eſt;
Cui Deus & Chriſtus paginam vtramque facit.
Iſacio manant illi pia carmina fonte:
Iſacium ad fontem Caſtalis vnda nihil.
Henrici quarti, Dionyſii ne quid in vrbe
Quæſieris: totum Flexia mater habet.
Regis vbi Cor eſt rex conditus eſt ibi totus:
Cor etenim totus, dum fuit, ille fuit.

Ad Charronium de morte eiuſd Regis.

Charroni, quid fles Henrici funera rapti?
Tempore non potuit commodiore rapi.
Ante ratem pelagi ſubduxerat ille periclis;
Ante ratem tuta fecerat ire via.
Tam bene cum clauum puerilis dextra guberne[t]
Nil opus eſt vltra viribus atque viro.

Ioan. Narſio ſponſo.

Bis viduata viro coniux tibi ducitur: errant
Qui credunt rebus te ſtuduiſſe nouis.

In Soſibianum.

Inficias, quis eat ſcribi tibi carmen acutum,
Quum ſciderit iugulum Soſibiane tuum?

In Iſaacum Caſaubonum.

Quid Romam Romæ, quid Athenas quæris Athe[nis?]
Nomen eis tantum reſtat inane ſui.
Parriſios hæ migrarunt, migrauit & illa:
Nam Caſaubo ſinu clauſit vtramque ſuo.

De eodem.

Miraris quod Parriſij Caſaubo Lycæi
Perſonat eloquio pulpita nulla ſuo:
Qui totum flammis implet radiantibus orbem,
Includi ſpatio Sol breuiore nequit.

De eodem.

ciſcus Rex, Muſarum quod amauit alumnos,
pleuit fama Solis vtramque domum.
eſt heres Henricus amoris;amorem
r parilem parilis non comitatur honos?
niles hac parte quidem,quod fouerit ille
numeros; vnum quod fouet huius amor
cum,quæ innumeri callebant ſingula,cuncta
lleat hic vnus,quis neget eſſe pares?

Ad eundem.

modo Turnebi nituit,quæ luce Budæi,
nc Caſaubo,tua Gallia lucet niter.
ceſſerunt Soli.qui priſca requirit,
deribus Solis poſthaber ille iubar.

Eidem Bibliothecæ Regiæ præfecto.

ia quos iactat,Phœbi quos iactat alumnos
oma, tua cunctos ſub ditione tenes.
Suadela & mentis acumine cunctis
m præeas,cunctis iure Caſaubo præes.

In leges ſcholæ Sedanenſis.

um malorum peſtilentis tempori
e fibras,atque virtutem inſere.
ais in annis ductilis puertiæ
enda mens eſt: ſerus illam corriges
lta poſtquam eſt,inque prauum induruit.
nitas crudelis.Indulgentia,
tita vultum caritatis,caritas
ritate,comitate auctoritas
clitatur,omne fert punctum ille,qui
nis ſeuere comiter ſeuerus eſt.

In effigiem Quercetani Chymici.

mia Princeps artium Æſculapij,

Confecta telis liuidis calumniæ,
Agebat animam. non tulit tantum nefas
Gallus Machaon, ſed ſtitit vitæ fugam.
Vitam medelę plurimi debent ſuam:
Medela, Quercetane, quod viuit tuum eſt.

Victoria ſui maxima. Symbolum Arn Gronuelti.

Sæpe licet denſas fudit tua dextra cohortes,
Cingat & inuictum laurea multa caput:
Cedis Alexandri tamen hac in parte triumphis:
Nam victor mundi totius ille fuit.
Sed dum tu te, Gronuelti fortiſſime, vincis;
Magnus Alexander cedit honore tibi.
Nam quicunque ſui eſt victor, victor quoque mu[ndi]
Sed non qui mundi eſt, victor & ille ſui eſt.

In Chærilum.

Quis dubitet Flacco, quis te certare Maroni?
Æqua vel Orphææ ſunt tua plectra Lyræ.
Stipitibus placuit brutiſque animantibus Orp[heus]
Chærile tu brutis ſtipitibuſque places.

Hieremiæ Bertaldo patrem lugenti.

Occubuit pater, heu! tuus, at canentibus annis:
Flenda patris; parce funera flenda ſenis.
Eſſe breuem fas eſt luctum poſt gaudia longa:
Poſt longam breuis vt nox ſolet eſſe diem.

De Deſid. Eraſmo cælibe.

Non niſi Phœbeo cur arſit Eraſmus amore?
Non niſi Phœbeo quia Phœbus vritur igne.

In domum Gul. Bardeſii, Alcmariæ.

Non ſecus atque ignes nitet inter Luna minores,
Sic nitet in domibus Bardeſiana domus.
Illa quidem pulcra eſt, ſed pulcrior hoſpite non eſt;
Quęa

Quem decorant Muſæ Suada, Minerua, charis,
Quæ virtutes in ſe complectitur omnes
Orta polo pietas, nata parente Deo.
Vt in ambiguo ſit pulcrius hoſpite num ſit
Hoſpitium, anne hoſpes pulcrior hoſpitio.

Ioanni Arnoldo.

llo Arnolde tuas quod ſigno carmine laudes,
Non ſit quod noſter non ſatis ardet amor,
c tibi deuotum liuor cor æmulus vrit:
Liuorem ſummus candor habere nequit.
m quoque ſi inuideam, inuidiæ ſint irrita tela:
Culmina nam laudis ſunt nimis alta tuæ.
igitur taceo? cum ego ſim tu, tuque ego cum ſis,
Nempe pudet laudes me celebrare meas.

Albo Iani Rutgerſii.

nes amores penna teſtetur leuis,
ſunt quibus Cupido pennatus pater.
biles, amores, qualis eſt meus tui,
nice Rutgers, cui tua eſt virtus parens,
tabile pignus non bene obſignauerit.

Fridricus Palatinus, Anagr: *In Aprili das fructus.*

viduis, Fridrice, heres deberis habenis
Deſtituit Patris quas manus ante diem.
d patriæ clauum puerili credere dextræ,
Non interrupto lex rata more vetat.
, quia tu fructus ætatis das in Aprili,
Nil ſucceſſorem te vetat eſſe patris
puerum dicet, ſi quis te cenſeat, amnis:
Annos te ſi quis cenſeat, eſſe virum.

Dauid Liquæus, Anagr: *Dia vſque lucida.*

celle vatum, vena cui Bartaſſio

Satura liquore, melle diffluit mero,
Vel luſcioſis (teſtor exemplum meum)
Illucet oculis ingenij lumen tui.
Fruſtra latere quæris, & te ſubtrahis
Famæ præmenti: nomini fruſtra tuo
Obtendis vmbram; erumpit inde Lampadis
Solaris inſtar. vſque dia lucida.

Ioannes Rutgerſius. Anag: *Ingenioſus & rarus.*

Ingenioſus & eſt rarus Rutgerſius: implet
Vere menſuram nominis ille ſui.

Arturus Ionſton. Anagr: *Virtus nos ornat.*

Non faſces, non eloquium, non mentis acumen,
Non cenſus, non nos ſtirpis honeſtat honos:
Verum nobilitat mortales vnica virtus.
Hæc, Chriſte, in ſponſo dos placet vna tibi.

Matthæo Sladæo præceptori.

Melpomenes, Sladæe, meæ pater, accipe fruges
Quas genuit cultu terra ſubacta tuo.
Si non tam ſterili mandaſſes ſemina glebæ,
Frugibus innumeris luxuriaret ager.
Quo natura ſoli minus eſt fecunda, colono
Denſior hoc laudis pullulat inde ſeges.
Maius opus ſpicam Libycis abradere arenis,
Quam metere in Siculo millia multa ſolo.

Henrico IV. Galliarum Regi.

Rex magne magnis maior auis; tibi
Se debet omnis Gallia: Lilium
Flos ille florum te vigorem
Exanimem reparat colono;
Et arefactas tollit humi comas,
Odore fragrans, cuius ad halitum

Defectus Hiſpanus labaſcit;
Vita redit fugitiua Gallis.
ente vincis Neſtora, Martiæ
as Achilli fulmine dexteræ,
Nulli ſecundus, cuique nullum
Vlla dies genuit ſecundum.
tyranni, ſubdere corpora:
priua regis, ſubdere pectora.
Marcere neſcit quæ cruore
Palma viret rubefacta nullo.
r es vnus tu tibi, ſic tibi
ar es vni. te niſi vinceres
Cunctis fores inuictus: idem
Te ſuperas, ſuperes vt omnes.

LVDOVICI NONII
ANTVERPIANI.

In nuptias Ioan. Wouerii.

rania qui matre ſatus, Bromioque parente,
Huc facilis venias, ſolitus coniungere vinclis
ſona comparibus, mundique elementa iugare:
ternos nunc linque choros, & Theſpia rura;
clætos deflecte pedes, ad mœnia celſa,
ruleus placido quæ ſtringit flumine Scaldis.
felix Hymenæe veni, feſtiue Hymenæe.
mque Cupidinea percuſſus arundine Caius,
lomitos ſentit formoſæ virginis ignes;
Caiæ in caſta defixus imagine torpet.
c minus inſueto langueſcit vulnere amoris
luaticas inter non vltima virgo puellas,
ius & Cal ſperati paſcitur igne.

Huc felix Hymenæe veni, feſtiue Hymenæe.
Quid cunctaris Hymen? Veneris prænuntius ignis
Iamdudum tremulo perſultat lumine cœlum,
Atria iam quinis reſplendent lucida tædis,
Legitimè lana veſtitur ianua molli,
Et feſti poſtes ornantur virgine Lauro,
Cernitur & media lectus genialis in aula.
Huc felix Hymenæe veni, feſtiue Hymenæe.
Nonne tibi ceſſare nefas? iam Diua iugalis
Et Cytherea venit, celſam linquens Amathunta;
Et pater ipſe Deûm, Suada. & Dictynna virago:
Te dudum expectant, Diui tua iuſſa morantur:
Te ſine nec fas eſt cupidos coniungere amantes,
Nec lucere facem, nec fas iunxiſſe cubile.
Huc felix Hymenæe veni, feſtiue Hymenæe.
Lutea nunc caſtos obnubant flammea vultus:
Tangite nunc dextris ignemque vndamque iugales
Quid nectis noua nupta moras? quid gaudia celas?
Iamdudum expectat coniux, nec gaudia celat.
Tempus adeſt auida totiens quod mente petiſti;
Quo felice iugo celebres connubia læta.
Huc felix Hymenæe veni, feſtiue Hymenæe.
Ecce Hymenæus adeſt, portans noua gaudia nuptis,
Ecce venit croceis indutus crure cothurnis;
Flammeolum dextra geſtat, tædaſque ſiniſtra;
Illius & verni præcingunt tempora flores;
Concordeſque thoros felici carmine tandem
Concinit. & tali ſancit connubia voce:
Felices iuuenes, & felix copula amantum,
Quos parilis ſociauit amor, cornice ſecunda:
Fortunate nimis tam caſta virgine coniux;
Fortunata nimis tam digno coniuge virgo.
Muſarum hic decus eſt, & Phœbi maxima cura;
Nec minus ac Phœbus fouet hunc Cyllenius ales:
Et decus hæc Charitum, Veneris non vltima cura;

n Venere hanc Pallas ſimili ſectatur honore.
oo pares animis, virtute, opibuſque & amore:
Caia dignus iuuenis, Caioque puella.
ite concordes animis, thalamoque beato
ite concordes, atque arctis corpora vinclis
tite, quæ ſuperent hederas, lentoſque corymbos:
lite, & inſigni ſoboleexercete iuuentam.

In Lipſii obitum.

gna anima, æthereum quam ſupra euexit Olympum
ernus genitor, ſolioque locauit auito:
faciles threnis aures ne ſubtrahe vultum,
nia funereos mea dùm perſoluit honores,
uſtis extrema tuis Epicedia cantat.
quinam gemitus, vel quæ lamenta dolori
ficient? claros cineres, quæ Præfica, LipsI,
fundet lachrymis? an quæ mœſtiſſima mater
ipylo queritur bis ſenas Tantalis vrnas?
fletu liquefacta ſuo Mæandria Biblis?
Phaëthonteo quæ in funere diriguerunt
iades? anne Eois emerſus ab vndis,
ales planctus Hyadum chorus occinet orbi?
longæua Themis, doctâ tu Pallas ab arce,
tumulo leſſos, & ſingultantia luctu
ctra moue; & taxis crines & tempora vela:
te fores nullo frondeſcat culmine laurus,
l plorata tuos poſtes cypariſſus obumbret;
m cecidit vates Helicon tuus. O vbi triſtes
cabis lachrymas Grudium! quanto vndique queſtu
lpita, Cecropiis certantia pulpita Athenis,
æſta ſonant? vacuæ lugent Doctore cathedræ.
rtia ſic magni in Ciceronis funere Roma
gemuit quondam; Latiæque ſilentia linguæ,
s ſeptem colles, vos flêſtis roſtra Quirini.
nctius ecquis enim coluit ſacraria Phœbi?

Gorgoneo admouit quis dignius ora liquori?
Teſtis inexhauſto eſt facundia pectore diues:
Seu lubuit vincire modis effamina certis,
Seu lubuit voces animare lepôre ſoluto.
Qualiter aſſurgis! quàm denſo pondere mentes
Afficis,& dulci perfundis nectare ſenſus?
Non tibi Nelides, non ſe tibi conferet Heros
Dulichius, breuitate potens non frater Atridæ
Non tua Tellenis turgeſcit pagina nugis,
Aut populo phaleras, & inania cymbala vendit
Sed ſolidæ paſſim virtutis ſemina ſpargit,
Lectoremque auidum generoſo replet honeſto.
Nec tibi moroſa dictatur epiſtola cura,
Aſt facilis, nulloque venit impulſa labore.
Non ieiuna tamen, ridenda aut ilia ducit,
Cecropio ſed melle madet Latioque lepôre.
Tu miſeros Belgas, afflatos turbine belli,
Erigis eloquio, magniſque hortatibus imples:
Et tua nos docuit conſtantia ferre pericla;
Atque animum infirmum triplici firmare metallo
Fortunæ aduerſus ludos, & lubrica rerum.
Tu veterum mores ſcabra rubigine ſecli
Eripis, atque nouo cogis ſplendeſcere cultu,
Per te nigrantes Mauortia Roma fauillas
Excutit, & longæ poſito ſquallore ſenectæ,
Ecce alios iterum melior iuueneſcit in annos.
Iam priſcas miratur opes. & robora regni,
Et modò Tarpeio Capitolia celſa Tonantis
Fulgere colle ſtupet; circum delubra Deorum
Obtundunt trepidos oculos fulgore metalli.
Innumeri hinc arcus, ſpoliiſque ornata trophæa.
Hinc Thermæ occurrunt, hinc admiranda Theatra
Deliciaſque ſuas, ſæuæ ſpectacula arenæ.
Atque Theatrales gaudet cognoſcere plauſus.
Conſiliis, monitiſque tuis, veſtigia Regum

ubrica componis, Conſi penetralibus hauſtis,
Queis populos iuſtis valeant compeſcere habenis.
m te quis Martis tenuit felicius artes?
ilitiæ dum priſca doces præcepta Quiritum,
ueis tectus veniat telis in prælia miles:
a deceat foſſa, vallove includere caſtra:
œnia quam vario proſternat Machina pulſu.
artia quæ tantum pubes miratur, vt vltro
edant arma togæ, concedat Laurea linguæ
gula quid memorem? non veſtigata priorum
geniis, tenebriſque diu damnata profundis
trahis, & primus luci committis apertæ.
ſine Zenonis latuiſſent ſcrinia. Magnum
antora quis poſſet? demorſoque vngue Cleanthem,
u Stoicidum renouaſſes atria ſectæ?
id loca ſerta ſitu Scriptorum, aut merſa veterno,
dice te, referam, ſolitum ſpirare decorem?
on tet in Augeæ ſtabulo exanclaſſe labores,
ryſti imperio, fertur Tyrinthius heros;
dia quot paſſus, dum cœca nocte latentes
pis Auctores, mendis, blattiſque fugatis.
uce noua melior Tacitus, Senecæque coruſcant,
tque alii Proceres, Latium quos vidit & Hellas.
leolo ornari, raſo te vertice Lipſi,
ectantur cuncti; ſic libertate recepta
oſtili fuerant quondam qui carcere clauſi,
æta triumphalis comitantur ſyrmata pompæ.
Quam tibi blanditur Ieſſæi germinis altrix?
lla cui extremos calamus ſeruauit honores;
Dum quæ Belga videt, per te miracula vulgat,
Quæque prius Hallis, nunc patrat Colle Sichemi:
Talia quæ veniens auida bibet aure vetuſtas,
Iurataſque dabit fidei euaneſcere peſtes.
Sed quid ego hæc, inopi ſperem deducere vena,
Ingenii monimenta tui! quæ dicere fama

Nulla poteſt, quamuis centeno peronat ore.
I Muſa, & cordis te per penetralia gyrans,
Arcanos animi penitus expende receſſus.
An referes faciles & non ſine pondere mores?
An niueum, & nulla tinctum ferrugine pectus?
Quæ probitas oris? frontiſque modeſtia quanta?
Illa dedit ſæuas te ſuſtentare procellas
Inuidiæ; & rabidæ contemnere prælia linguæ.
Nec tua, in alterius iugulum facundia famæ
Hac duce deſcendit, denteſque armauit acutos.
Sed cum alii plenis ſpargunt conuicia plauſtris,
Innocuos tantum luſus ſine felle reponis.
At quid in immenſo laudum æquore naufragus erro?
Nam decus hoc, dignum meliori viuere ſeclo,
Ah dolor! ah lachrymæ! mors inuida ſuſtulit orbi,
Redderet vt cœlo, cœleſtis particulam auræ,
Vtque nouum patrio ſociaret ſidus Olympo.
Felix ô nimium Lipſi! qui ſaxa doloſa,
Et dubios vitæ ſcopulos, Syrteſque latentes
Emenſus, tandem tuta in ſtatione locaris.
Iam tenebris expers, & vera luce refulges,
Illuſtres inter cuneos, Maneſque beatos:
Hic vbi perpetuo via lactea lumine candet
Vnde hominum miſerans deſpectas viuere inane,
Et Patriæ ancipites caſus, & triſtia fata,
Reſpice nos felix; ſupremaque munera buſti,
Quæ tibi funeſto ſoluit mens ſaucia luctu,
Suſcipe; & affectus ne deſpice Iuſte benignos.
Sic leuior ſemper tellus tibi vernet in vrnâ,
Oſſaque ſic tumulo molli compoſta quieſcant.

NIC

NICOLAI OVDARTI BRVXELLENSIS.

In obitum Lipſii ad Dionyſ. Villerium.

Ipſius Aonidum ſummus Sophiæque Sacerdos
Occidit; exſequias Palladii ite chori.
pii iuuenes, & tundite pectora palmis,
Et calido teneras imbre rigate genas.
allida pro nitido ſumatur veſtis amictu,
ænia pro læto carmine mœſta ſonet.
id iuuat Autolycis querulos impendere verſus?
ndigna eſt numeris decolor vmbra ſacris.
ſte viri clari triſtes deducite funus,
Non eſt in toto dignior Orbe cani.
nes qui Sophiâ colitis duce & auſpice Muſas,
Tu tamen ante alios, Villeri amate, dole.
gna fuit Magni tecum coniunctio Lipsi,
Et ſtetit in nulla ſaucia parte fides.
er ſe quales Damon cum Pythiâ amici,
Mutuo in affectu talis vterque fuit.
id tamen iſta fides? calami quid gratia docti?
Quid mens omnigenis nobilitata bonis?
id vixiſſe iuuat non vlla labe notatum!
nclyta Belgarum gloria nempe iaces!
ribus antiquis poteras ſuperare Catones,
Tincta ſerens docto plurima ſcripta ſale.
n fuit hoc æuo, nec erit præſtantior alter,
Secula priſca etiam non habuêre parum.
ptus es inuidiâ neque enim tu bella mouebas
Integer, & niueæ non niſi pacis amans.
qui ſæua inter viuunt Leſtrygones arma,

Et

Et durant multi per fera bella ſenes.
Magnus eras, magnum neque te tamen ipſe ferebas,
Grata fuit ſemper vita modeſta tibi.
Paſcebas diam ſincero dogmate mentem,
Curaque erat puro fonte leuare ſitim.
Viuit hebes Bauius, turbatque ſacraria Phœbi
Mæuius, & Clariæ Zoïlus oſor aquæ:
Viuit & aſtrifero Timon inuiſus Olympo,
Et rabido doctos ſanctaque dente petit.
Occidit ille ſui decus indubitabile ſecli
Lipſius, ætheriâ munus ab arce datum.
Optima quæque rapit prima, inclementia fati,
Extendunt curſum deteriora ſuum.
Vidit iners Drances animoſi funera Turni,
Occubuit mœchum Troilus ante Parin.
Quid porrò referam pro te pia vota bonorum?
Vota ſuos, eheu, non habitura Deos!
Vltima nox aderat, noctis caritura ſequelâ,
Depleratque tuam Parca maligna colum:
Nec tamen extremæ titubas in puluere Luctæ
Chriſte Pia, dixiſti, Cum Genitrice Faue.
Sublimi in cœlo locus eſt, doctorum vbi Manes,
Aſſiduè gaudent concinuiſſe Deum:
Triſtia perturbant animas vbi nulla beatas,
Sontibus acceſſus quò via nulla patet.
Langius eſt illic. eſt culti Bencius oris,
Victor ibi bellè ſe Giſelinus habet:
Spectat & vſque ſacros Virtus Busbequia iuſſus,
Deinius ac de ſe Lemmata amica legit.
Lipſius hos inter geniali ſede receptus
In ſua conuertit Cœlituum ora choros.
Oſſa ſacrata tegit tumulus pro nomine paruus,
Hoc ceſtro inſcriptum qui breue carmen habet:
Colligor è lachrymis cœtû placuiſſe proborum:
Æqua fuit ſemper mens mihi dante Deo.

Ad eundem D. Villerium.

eri ab Illuſtris calamo mihi cognite Lipſi,
entis ab aſpectu note deinde magis:
ando vel abſentes ſeſe agnoſcuntque videntque
uri animi, Philio ritè litantque Ioui:
ipe communi celebratum funus amico,
oſſe tuum Oudartum, fors quoque vt inde queas.

Epitaphium Lipſii.

tegitur corpus Magni ſub marmore LipsI,
ed tegitur nullo viuida fama loco.
o moriente dedit gemitus Sophia alma, ſibique
upremum metuit triſtis adeſſe diem.
ſquis ades, bene dic cineri. bene Manibus opta:
imorum primum non coluiſſe nefas.

In Manes Lipſii ſecundi adfectus.

ando dies rediit, qui, dum mihi vita manebit,
emper honoratus, ſemper acerbus erit:
ua ſolenni quo ritu ad ſacra coïmus,
oluimus & LipsI Manibus inferias:
ligio fuerit, rudibus quantumlibet, illum
erſibus indictum præteriiſſe meis.
decima Aprileis lachrymabilis ante Kalendas,
ttulit, heu, nobis hunc ſine luce diem!
eruit magnus quo mœſtum Lipſius Orbem,
ipſius Aſtrææ Pieridumque genus.
ſius omnigenæ doctrinæ condus, & idem
romus, & Antiquis Moribus vſque pius.
o iaces Sophiæ decus ô clariſſime Lipſi?
rgo iaces bifidi gloria prima iugi?
tua te virtus. tua nec doctrina redemit,
ec valuit tetricæ iura nouare Deæ?
gere nec verita eſt tam ſanctos Atropos artus?
ec tam diuinum Morta ferire caput?

Lege ratâ vt conſtent Parcis adamantina iura,
Debuit hoc ſaltem non licuiſſe nefas.
Quid iuuat exactè Sophiam, quid Numina Pindi,
Quid virtutem, ipſum quid coluiſſe Iouem:
Lanificas poſſunt ſi non cohibere ſorores,
Si nequeunt Myſtis præſidio eſſe ſuis?
Scilicet hæc miſeræ deerat ſors Belgicæ, acerba
Lipſio vt, heu, funus duceret orba ſuo?
Et quaſi non ſat ei bellorum clade periſſet,
Inſuper hac gemmâ diſpolianda fuit?
O ſtabile humanis quam nil in rebus, & ô quam
Incomitatum vllum non amat ire malum!
Belgica præ reliquis florens regionibus olim,
Nunc afflicta ſolo, Marte premente iacet.
Marte premente iacet; octoque exercita luſtris
Extremum ſenſit quid fera bella queunt.
Et ne vulneribus tantis noua vulnera deſint,
Sed ſerie infauſtâ ſint mala iuncta malis;
Mors Martem comitata, in triſti funere Lipsi,
Quod reliquum fuerat, ſuſtulit omne decus.
Intulit & nobis damnum ſuper omnia damna;
Nulla potis fuerit quod reparare dies.
Diuitiæ, ſplendor, candor, pietaſque, fideſque,
Integritaſque iterum priſca redire queant:
Ciuibus vrbs creſcat, mare puppibus, arua colonis
Attamen haud vnquam Lipſius alter erit.
Et nos flere vetet quiſquam infortunia tanta?
Et quiſquam hic leſſum nos cohibere velit?
Ora fluant lachrymis; plangamus Lipſium ademp[tum]
Planxit vt exſtinctum pulcher Apollo Linum.
Vt coniux lacerum mœſtiſſima planxit Oſyrim,
Planxit vt Iſmarium Daulias ales Ityn.
Sed tamen in vanas cur ſoluimus ora querelas?
Non retractari fata ſeuera queunt.
Quid? quod felicem miſeri deflemus, eumque

Ad nos qui nulla lege redire velit,
rporis ille graui crucianteque mole ſolutus,
iber in Elyſiis exſpatiatur agris.
er vbi doctos doctiſſimus ipſe triumphans,
octrinæ fruitur præmia digna ſuæ.
ne igitur triſtes ſatius ſit ponere luctus,
lterius madidas nec tenuiſſe genas:
amus, ſua turbemus ne gaudia functo,
icamurve piis Manibus eſſe graues.
decet aut fas eſt nimium deflere ſepultum,
ui ſupereſt verâ gloria parta viâ.
ia, quæ totum volitat diffuſa per Orbem;
loria, quę nullo eſt interitura die.
a piis potius voueamus Manibus apta,
udiat à nobis & bona verba cinis.
equidem Manes hos Numinis inſtar honoro,
ique vicem ſacri pignoris oſſa colo.
d verſu hoc teſtor, teſtabor & omnibus annis,
icolumem donec me volet eſſe Deus.
tior æternum nec ſit mihi pagina, quam quæ
ſcriptum Lipsl nobile nomen habet.

In Lipſii effigiem.

trina, ingenio, virtuteque nobilis omni,
os Belgarum, imo totius Orbis honos;
ius hac placida profert ſub imagine vultum;
ultum: animum Zeuxis nec vel enim ipſe daret.
c tamen expreſſit graphicè doctiſſima Lipſii
extera, perpetuis propoſuitque libris.

De eadem.

us Aonidum, Sophiæque eductus in hortis,
ſarum Aonidum quin Sophiæque decus;
itur hac facie ſub maieſtate verenda;
ens licet intus ei ſit reuerenda magis.

Illius

Illius vt longè doctiſſima ſcripta loquuntur;
Scripta, vigent nullo quæ peritura die.

Manibus Hieron. Berchemii.

Vir probus & doctus, rerumque peritus ab vſu,
Qui multorum vrbes vidit & ingenia.
Cui notæ Aonides, Sophiæ arcanique receſſus,
Atque ~~ſuo fouit~~ quem Themis alma ſinu:
Denique cui candor, pietaſque ante omnia cordi,
Hoc gelido tegitur marmore Berchemius.

Petronellæ Coſteriæ matri.

Quo Petronella ſacro eſt Coſteria clauſa ſepulch
Ingenui mores cum pietate iacent.

Nic. Oudarto Patruo.

Heic & amor recti iacet inconcuſſus & æqui,
Atque Brabantinæ gloria rara togæ.
Nec non exemplar generoſæ nobile mentis,
Ingenuæque adeo Nobilitatis honor.
Denique vir talis, nunc Liuor dicat vt ipſe,
Debuit Oudartus non potuiſſe mori.

Ioanni Latomo.

Flent Charites Latomum, flent Muſæ, Phœbus & i
A gemitu lachrymas continuiſſe nequit.
Quin ſacra relligio tam chari funus amici,
Non potis eſt ſiccis concomitare genis.

Andreæ Papio in Moſa extincto.

Dum parat Erneſto ſolennes Principi honores,
Signaque lætitiæ vult dare Moſa ſuæ:
Ad ſe finitimos properatim conuocat amnes,
Naïadum celebres inſtituitque choros.
Sed præcentoris qui poſſet munere fungi,
Et citharam voci iungere, nullus erat.

mellifluæ captus modulamine vocis,
tam concinnè plectra mouente manu,
us ad hoc Papium rapuit, raptoq; choreæ,
otinus arbitrium detulit omne ſacræ,
adeo Papius liquidis exceptus ab vndis,
ortalis vitæ munia deſtituit.

Carolo Frederico, Principi Iuliæ &c.

s antiquo Belgarum ſanguine Princeps,
ptra cui validæ debita Iuliæ erant;
iacet in teneræ præreptus flore iuuentæ,
implens vitæ bis duo luſtra ſuæ.
mors virtutes numerans dum negligit annos,
em rapuit iuuenem credidit eſſe ſenem.
nen errorem vidit, ſit pallida quamuis,
tantum nequijt non rubuiſſe nefas.

Nic. Perenoto Granuellano.

chefis cana pollentem mente iuuentam,
Vere Autumni vidit honore frui:
uum ſeruat ſi non Prudentia tempus,
are non mihi idem ſit quoq; iuris? ait
em Belgarum fera & inuida Granuellanum,
turum ante annos, ſuſtulit ante diem.

Adriano Blienburgio.

Blienburgi tibi Teutona terra pepercit,
lliaq; & Latij nobilis ora ſoli:
ducem ad patrios vix dum te Parca Batauos,
lphurei aſſereret fulminis igne ſibi?
cum Marte tibi, Phœbo ah deuote ſacerdos?
ude tamen: cauſſa pro meliore cadis.

SIMONIS OGERII AVDEMAROPOLITÆ.

Ad Ioannem Iacobum Tonalum.

HIs ego ſex libris ſyluarum nomina feci;
Sunt etenim celeri ſtudio, leuibuſq; camœnis
Compoſiti, & citharam pulſanti ex tempore fuſi:
Atq; etiam veluti Phœbæa luce furente
In terris, medioſque dies, igneſque mouente
Icarios, vmbras quærit, ſaltuſque viator,
Vt leuet hîc æſtus ſyluarum fronde virenti;
Sic ego, dum Batauus pugnat, bellumque cruentum
In Belgis ardet, luctuſque, & tempora dura
Exagitant animum, curiſq; frequentibus vror;
Aoniæ in ſyluas fugio, releuoq; dolorem
Pierio cantu, & teſtudine Cyllenæa.
Hos nunc in Patriam properantem ſubdere prælo
Hortantur multi, niuei candoris amici:
Ne rapido in fluuio, & præruptis Alpibus illos,
Inque via longa amittam (iactura feretur
Hæc tamen eſſe leuis) verùm poſt Siſyphus alter
Inueniar, lapides qui trudit in ardua montis
Culmina, moxque videt volui radicibus imis,
Atq; nouos & inexhauſtos ſubit inde labores.
His monitis morem geſſi Toniale, tibiq;
Dedico, qualiacumque vides, ſpoliata lepore
Carmina Pierio, ſacroq; carentia thyrſo:
Nam fugio ingrati nomen, cane peius, & angui,
Meque pium, memoremque tui, memoremq; tuorum
Eſſe volo, ne me ventura redarguat ætas,
Et culpæ inſimulet, quam vix maris abluat vnda:
Nam me veſtra domus miro dilexit amore,
Extremiſq; hominem Morinorum in finibus ortum
Amplexi

lexa, officijs cumulauit ſemper amicis.
s erit liquidis Atheſis nitidiſſimus vndis,
is & arboribus, quæ nomen ſumpſit ab altis
ua, Andino digniſſima carmine, villa,
vitreos fontes & picta coloribus arua,
irides ſyluas, & amictas vitibus vlmos
rijs paſſim oſtentat, ſegetemque beatam:
ſis triticeæ fundit flauentibus agris.
atè paſcit, quæ ſunt animalia curæ
nia, numinibus frondoſa colentibus arua:
moreaſque domos atque alta palatia tollit:
cœlum. & longè & latè ſplendore coruſcat
ato, pictis doctè celeberrima ſignis,
per aperta viris primoribus, atq; poëtis,
s, tua quæ pietas, ſummè veneraris, amaſque,
ſequeriſq; omni ſtudio, dextraque benigna
ipis, Aonio numquam non nomine gaudens.
vero vſque adeo fines tranſire pudoris
didici, nec me tam dira inſania verſat,
ſperem te laude mea ſuper æthera notum,
e volaturum toto, æternumq; futurum.
e quidem fama cunctis celebraberis oris,
ereumque polum ſublimi vertice tanges,
non vocis eges ad talia munera noſtræ,
c certè alterius cuiuſquam, quamlibet ille
tus in Aonium carmen contendere poſſit
onio vati, dubiamque relinquere palmam
pheos, & magnum Thamyram ſuperare canendo.
e tibi, ipſe tibi vates eris, atq; canora
te tuum eripies Lethæo nomen Auerno,
rminibuſque ſacris, tibi quæ Pataræus Apollo
e pio dictat, toto reſonaberis orbe
mper. & inuita viues per ſæcula Parca:
n etenim Arpina ſatis eſt tibi laude probari,
Demoſthenea, cœleſtiaque aſtra notare,

Pythagoræq; reperta,& culti ſcita Lycæi,
Et ritus canonum,& legum decreta tenere;
Sed celebras etiam ſiluis Helicona virentem
Lauricomis, vertiſq; manus ad plectra ſonora,
Et citharæ ſtrepitu gaudes, fidibuſq; canoris,
Atq; ſonum æthereas talem iacularis in auras,
Qualem populea fundit Philomela ſub vmbra,
Cum ver purpureos ſpargit ſua dona per agros.
Tu tamen hæc in te non falſi pignus amoris
Conſule quæſo boni,quæ nunc tibi carmina dono;
Quæ poſſum dono,tandem maiora videbis,
Cum Belgas poſitis armis,odijſq; ſepultis
Non ficto amplexos cernemus fœdere pacem,
Quæq; colebamus læti prius arua colemus,
Grataq; Caſtalijs celebrabimus Orgia Nymphis.

Gerardo Hamericurio Epiſco. Audomarenſi.

Æqua fronte legas,oro, mitiſſime Præſul,
  Hæc, tibi quæ mittit verba legenda *Simon*.
Si quæris,quid agat,curis exemptus amaris
  Ipſe colit Muſas, Aoniumq; nemus.
Ipſe Deas triplices orat noctesq; dieſq;,
  Vt tibi longæuo ſtamina longa neant.
Scire cupit,mentemq; mouet, quod neſciat, an ſis
  Sanus vti nuper corpore ſanus eras.
Lætus erit, faciliſq; ſopor mulcebit ocellos,
  Si venæ ſolitum carpere detur iter:
Sed ſi fama loquax illi te nuntiet ægrum,
  Et triſtem mœſto decubuiſſe toro;
Æger erit; nec te poterit gaudere dolente:
  Fortunæ vultus induit ille tuæ.
Si quæris cauſas faciles illius amoris,
  Non illas vnquam diſſimulare velim.
Vt bonus Alcides ſuperas eduxit ad auras
  Theſea,qui cœco carcere clauſus erat;

me quem Stygio Lacheſis damnauerat Orco,
uitis fatis ex Acheronte trahis.
nq; ego dum nuper morbo cruciarer iniquo,
t vagus hucilluc verteret oſſa dolor:
q; meam vitam medicus donaret Auerno,
t mihi torquerent vltima fila Deæ;
elut Chriſtus cœlo delapſus ab alto,
ſe mihi portas optime Præſul opem:
plicibuſq; diu verbis affatus Olympum,
ludis mortem, Tartareaſq; Deas;
meis reddis ſanum recteq; valentem,
amque tuo vitam munere ſoſpes ago.
igitur cauſſa ſemper, dum vita manebit,
pſe mihi magni numinis inſtar eris.
è feret cœlum ſegetes, & ſidera tellus,
t Nereus ſyluas, Pan habitabit aquas;
àm tuus è noſtro labatur pectore vultus,
Quem non vlla dies eximet inde mihi.
nper enim veluti præſens comitabit euntem,
nq; meos oculos curret imago tui.
e parem valida puppi proſcindere pontum,
Mecum cœruleas ære ſecabis aquas:
e vebar curru peregrinas ductus in oras,
Abſq; tuo nullus corpore currus erit.
a ſecter leporem canibus comitatus odoris,
Voce tua tendent ad ſua vota canes.
e legam ſanctos vates Heliconis ad vndam,
pſe quoque ad ſacri flumina fontis eris.
e dapes ſumam faciles, paruoque coëmptas,
Aſpiceris vultus ante ſedere meos.
quoque, cum placidæ porrexi membra quieti,
Ante mei lecti fulcra iacere puto.
nique quicquid ago, præſens mihi ſemper oberras,
Et ſine te nullum mens mea verſat opus.
quia me nimium virtus tua torquet amantem,

 In

In diuerſa trahit ſollicitudo tui.
Nunc quæro mecum viridi proiectus in herba,
Quam propter liquidæ labitur amnis aquæ;
An valeas, & lætus agas, experſque doloris,
Inque tuo niteat, qui ſolet, ore color:
An verò renes doleant, an febris alatur,
An caput, an lateris torqueat oſſa dolor.
Iamdudum nimium rodunt mea pectora curæ,
Si tua ſollicitus corpora morbus habet:
Et vereor de te mœſtæ præſagia mentis,
Et metus eſt, ne te pallida febris agat.
Siue dies igitur terras illuſtret Eoo,
Siue pruinoſæ tempora noctis eant;
Ad cœlum ſupplex orantia brachia tendo,
Concipioq; bonas in tua vota preces.
Vt rectè valeas, nec te dolor vrat acerbus,
Et ſint fortunæ mollia fata tuæ,
Et videas longæ lætiſſima tempora vitæ,
Et currat lentè funeris hora tui.
Dignus es in longos annos differre ſenectam,
Et ſupra Pylium tendere fata ſenem.
Te quoque concedet Dominus ſtellantis Olympi
Nobiſcum longos viuere poſſe dies,
Sydereos ignes vincit candore Diana,
Cum rutilum niueis æthera luſtrat equis;
Et longè ſuperas omnes virtutis alumnos,
Quos præſens ætas, optime Præſul habet.
Viue ſenex æui decus admirabile noſtri,
Inque, precor, cœli ſydera tardus eas.
Aſpicis vt varient florentia prata colores,
Et voluat blandas limpidus amnis aquas:
Et virides campi pubentia gramina tollant,
Et ſeges in pingui luxurietur humo:
Et volucres vario delectent ætherea cantu
Propter aquas virides, frondiferúmque nemus.

Si

os alme pater linquis ſecurus amantum,
eque rapit Superûm regia clara Deûm:
neque diſtinguent florentia prata colores,
ec voluet blandas limpidus amnis aquas:
virides campi pubentia gramina tollent;
ec ſeges in pingui luxuriabit humo:
volucres vario mulcebunt æthera cantu,
ropter aquas virides, frondiferumque nemus:
nia ſed tecum celeri morientur in æuo;
ila precor vitæ ſint diuturna tuæ.
ipridem cœlum ſuadet tibi linquere terras,
eque pater nobis inuidet aula Deum:
tellure mane, nec adhuc nos deſere quæſo:
Iam ſine te nobis viuere fata negant.
veluti flores amiſſa matre videmus
Languidulum letho depoſuiſſe caput;
nos ablato domino moriemur inertes,
Nec nobis vltra cura ſalutis erit.
pater es nobis tu nobis alter Apollo,
Mecœnaſque alius redditus ad ſuperos.
vbi templa tenet venerabile numen Omerus,
Quo non in toto pulcrior orbe locus;
icis ad Arteſiæ fines Helicona volentem,
Aonioſque lacus, Pieridéſque Deas.
mnes ſuſpiciunt educta palatia cœlo,
Et tua quod Muſis dextera fecit opus.
elices, quibus omnipotens indulſit Olympus
Iſtac ætatis degere tempus humo.
empe tuis fas eſt præſentes cernere Muſas,
Venerunt iſthuc ex Helicone Deæ.
um Muſis etiam Nymphæ venere ſorores,
Venit & Aonij lumen Apollo chori;
enit & armipotens belli Tritonia præſes,
Seque iſtic gemino gaudet honore coli:
ngenio fauet illa bono, fauet arma ferenti,

Artis & armorum dicitur eſſe Dea:
Et ſunt Arteſidæ clari belliquе potentes,
Acres, inuicti magnanimique viri.
Sed quamuis acies & turbida bella ſequantur,
Et ſint aſſueti prælia dura pati;
Non tamen horribiles, nec duro robore nati,
Nec ſunt ſylueſtres, ingenioque fero:
Sed lenes, comeſque viri, blandique, bonique,
Et nulli cauta ſimplicitate pares.
Illis ſe præbent faciles in carmina Muſæ,
Et dant Aonio fonte leuare ſitim.
O ego ſi turba pariter numerarer in illa,
Phœbæo nitidum cinctus honore caput:
Aut facilem venam teneri Naſonis haberem,
Aut os illius, qui canit arma virûm;
Te canerem tota, Præſul clariſſime, mente,
Et nomen noſſet Phœbus vterq; tuum:
Sed quia Parnaſſum nobis inuidit Olympus,
Nec mea Gorgoneo flumine labra madent:
Exurgent alij, quibus aſpirabit Apollo,
Os fingens, cuius laude perennis eris.
Centum ſunt cauſæ certè, cur ſemper ameris,
Nec tuus è vatum pectore vultus eat.
Nam te ſollicitis animis oſtendis amicum,
Et bonus exaudis verba rogantis opem:
Et quicunque venit fatis agitatus iniquis,
Te ſibi præſentem ſentit adeſſe Deum.
Ingenijs largiris opes, largiris honores:
Te nullus vatum diuite pauper erit.
Sic & Mecœnas olim faciebat Hetruſcus,
Et Mecœnatem ſecula longa ſcient.
Hunc neq; nobilitas, nec auitæ ſtemmata gentis,
Nec pater antiquo ſanguine natus eques;
Nec quibus eſt toties olim defunctus, honores,
Nec toto faciunt diuitiæ orbe legi:

‹ tantum pietas in egenos prompta Poëtas:
Hinc ſenis illius nomen in aſtra venit
od viuis, debes, Mecœnas alme, Camœnis,
Viuere te ſolum Calliopea facit.
tatimque tuas laudes cecinere Poëtæ:
Multis principibus, defuit illud idem.
bat Alexander nullum quod haberet Homerum,
Qui caneret forti carmine facta ſua:
meritò lacrymas fudit clariſſimus heros,
Nec certè regi dedecus illud erat.
lta latent, æuo non obſeruata priori,
Quæ fecit lari ſtrennua dextra viri:
nos neſcimus, quoniam qui facta referrret
nclyta, tunc illo tempore nullus erat.
nia longinqui vitiantur dentibus æui;
t nihil eſt, quod non auferat ipſa dies.
rmina morte carent: ridentque minantia fata,
Omnia cum pereant, carmina morte carent.
quia Mœonides magnum memorauit Achillem,
Pelides longo tempore notus erit.
oia iacet pulcerq; iacet cum fratribus Hector:
ed tamen æternum carmine nomen habent.
quoq; cum foueas, Præſul diuine, Poëtas,
t præſens illis inueniare Deus.
m vehet vnda rates, dum ſydera paſcet Olympus,
Dum volucris ſyluas, piſcis amabit aquas:
nibus in terris roſeo quas lumine Titan
uſtrat, Hyantæo carmine clarus eris.

Ad Gerardum Cornelium.

c ſunt primitiæ ſtudiorum docte meorum
Corneli, hæc luſi carmina penè puer:
is ego magnanimum ſtudeo celebrare Gerardum,
ui vir Mœonio pectore dignus erat:
 ſunt hæc Claria, fateor, de gente profecta,

Nec redolent Cyrrham, Pegaſeumque larem:
Sed quia me quantum primo mihi fauerit æuo
Theſpia, cum facerem carmina, ſcire iuuat;
Hæc volui, blattas metuens, committere prælo:
Sed timeo linguam dira Megæra tuam.
Zoilus armiſoni nec carmina laudat Homeri,
Nec probat Andinæ ſtamina docta lyræ.
Quid fiet nobis qui nunquam vidimus arua
Cynthia nec Lycio regna ſacrata Deo?
Excuſes igitur præſentia carmina toto
Pectore, Caſtalio note Poëta iugo:
Et quoties volet hæc Stygius proſcindere liuor,
Hæc dicas, pueri Muſa *Simonis* erat:
Poſtmodo ſi viuet, cernes maiora, fauente
Illi Calliope, Mœoniaque domo.
Interea nunquam ceſſat reſonare Gerardum,
Quæ colit Ortygios docta caterua lacus:
Hunc tu præcipuè Ronſardi dulcis alumne
Dictum Pindarica tollis in aſtra lyra:
Nec ſinis egregium qui texit Hyantia ſemper
Mœnia, Cimmeria nocte iacere virum.

Ad Petrum Erneſtum Facuaum.

Aſſiduè egregij voluiſti Erneſte Gerardi
Ingenuos mores & pia facta ſequi.
Ille lacus liquidos Pataræa valle fluentes
Diligit, & Lycij gemmea prata iugi:
Et probat Aoniæ citharas, melicoſque ſonores,
Munificaque manu carmina docta fouet:
Si tales Cyrrhæ multos Heroas Olympus
Donaret, Phœbi lætior eſſet ager.
Atque è contemptu vatum ſanctiſſimus ordo
Exiret poſitus nobiliore loco.
Huic optant ideo Tithonia ſecula vates,
Et ſemper niuea ſtamina ducta manu.

Et ab

:ſibi Pierides Iuuenis generoſe precantur
Hæc eadem. Clarias nam veneraris aquas.
umque premit fortuna pios Heliconis alumnos,
Et doctas mentes anxia cura ſubit;
inc ades, & dictis mœrentia pectora mulces,
Nec tua Pierium deſerit arca larem.
:lix auxilium, pro tali munere vobis
Numina Caſtaliæ præmia magna dabunt.
m frondes Helicon, dum flumina Pindus habebit,
Mecœnas vatum carmine notus erit.
inc apud Eoos reſonant Gangetides vndæ,
Hanc canit ad nitidas diues Iberus aquas;
inc celebrat populus, tepidum qui vergit ad axam,
Hunc memorat gelido proxima turba polo.
de niſi pietate ſua pulcerrimus heros
Hæc celebri cantu per loca nomen habet?
nullis Clarios meritis cumulaſſet honores:
Nec Pataræ læta fronte tuliſſet opem.
nc neque diuini celebrarent ſcripta Maronis,
Nec canerent vario Daunia plectra ſono.
l nulla celebrem mundi regione, iacere
Tartarea ſinerent in Phlegetontis aqua.
s quoque Theſpiades cumulabunt laude perenni
Et veſtrum nomen ſecula cuncta ſcient.
li Pyramides. Troianaque Pergama tandem
n cineres abeunt, & ſua fata vident.
rat opus, Vatum ſolers quod dextera fecit,
Nec lyra Mæonidæ tempore victa ſilet.

Ad Gaſparem Philippum.

inquam ſollicitis, Gaſpar dulciſſime, curis
Tangitur, Aonij qui iuga montis amat.
ſi quid duri veniat, quo corda grauentur,
Protinus id Phœbus, Pierideſque leuant:
medicus, cum quis morbo tentatur acerbo,

Ipſe

Ipſe Machaonia diſſipat arte malum.
Tunc igitur ſyluæ fugiam Parnaſſidos vmbres,
Inij cient auidas cum mihi fata manus.
Non me ſollicitant ſtolidæ ſuffragia plebis;
Ambitione nihil triſtius eſſe poteſt.
Nec me vexat amor cenſus, aurique cupido;
Paruo contentum viuere Muſa docet.
Nec mors atra meum pectus formidine tangit;
Cultor Pieridum viuus in aſtra volat,
Ipſe mere fœlix & curis liber ademptis,
Quo lubet huc illuc num ne tutus eo.
Iamque nemus gratum frondoſo vertice nactus,
In viridi corpus gramine pono meum;
Atque ibi Caſtaliæ miro ſuccenſus amore,
Incipio numeris nectere verba ſuis.
Non me deſtituit ſcribentem pulcer Apollo,
Sed mihi cantanti numine dexter adeſt.
Nec deſunt doctæ Patarei ruris alumnæ.
Hæ quoque dant citharæ fila canora meæ.
Nil eſt Pieriis quicquam formoſius hortis,
Nil fide Mæonia dulcius eſſe poteſt.
Ipſe mihi videor poſitus cœleſtibus aſtris,
Aonia ſcriptis gente fauente meis.
Quærat auarus opes, vaniſque laboribus inſtet,
Perque procelloſas ſollicitetur aquas.
At me Pieridum ſaltus, & frigida Tempe
Colle ſub vmbroſo fronde virente tegant.
Cum mors adueniet, terra tumulabitur ille,
Et Phlegethontæis excipietur aquis:
Cum mors adueniet, ſublimia tollar in aſtra
Vndique ſydereo lumine ſeptus ego.
Meque ſcient gentes, & quæ ſpatiantur ad Indum
Quæque bibunt nitidi pulcra fluenta Tagi,
Et quæ ſyderibus nimium fruentibus ardet,
Et quæ perpetuo frigore terra riget

rare iubet ſtudioſo diua Thalia,
tandem fructus aſſerit illa mihi.
hi promittit Thymbræus Apollo minora,
etiam meſſes eſſe laboris ait.

Ad Iacobum Pullanum.

mihi quali pelago tua cymba feratur,
gens animæ pars Iacobe meæ.
d agas rerum, belli flagrante tumultu,
ue Brabantiaco Marte furente ſolo.
i ſum vilis, nec carus vt ante ſolebam?
riique tuum tædia pectus habent?
itius, credam ſegetes producere cœlum,
raque gramineum ſydera ferre ſolum.
m Sarmaticas Elephantos nare per vndas,
enaſque cita carpere prata fuga.
e longa dies poterit, ſpatiumque locorum,
Lethæa palus demere corde tuo.
s amicitiæ, quod nos percuſſimus olim,
monet Ogerium ſemper amare tuum.
niro docuit ſtudio puerilibus annis,
Graio, & Latio maximus ore loqui.
pariter Cyrrham, Phœbeaque caſtra magiſtro
domarus vidit nos celebrare pater.
Louaniacas alacres inuiſimus oras,
leges noſtrûm diſcit vterque ſacras.
am iucundum nobis erat, vrbe relicta
terdum colles viſere purpureos:
ſſum ſtudio viridanti in gramine corpus
nere, propter aquas Dilia magne tuas;
pida nitidos dextra decerpere flores,
os multos vario prata colore ferunt.
e iugo vmbroſo nemorum captare virentum
gora, cum premeret ſtella Leonis humum,
de non celeri ſpatiantes fallere tempus

Dul-

Dulcibus hiſtoriis, colloquioque pio.
Non ſemper ſiluas canibus comitata fatigat
Delia, terribiles perſequiturque feras:
Sæpe ſibi requiem poſcit Latonia virgo,
Et ſolitam pacem frondea tecta vident.
Nec fas aſſidue ſtudiis vigilare ſeueris,
Sunt etiam doctis otia danda libris.
Sic igitur virides olim conſumpſimus annos,
Ad fluuium, Clarias qui ſimulabat aquas;
Nunc Mars Palladia Muſas regione fugauit,
Dantque locum raucæ plectra ſonora tubæ:
Oppidaque inſanis vruntur Belgica flammis,
Fluminaque humano ſanguine plena tument.
O quam mutata eſt facies regionis amœnæ,
Et dulces terras qualia fata premunt!
Sed tu quid facias? quis contra numina pugnet?
Sic olim ſtatuit Rex, hominumque pater.
Iuimus inſani neglecto numine Diuûm,
Quo cupidam mentem cæca libido tulit.
Nunc ſcelerum pœnas repetunt, fraudeſque, doloſq
Caſtigant Martis tela iubente Deo.
Si veris Superûm monitis parere velimus,
Et ſanctas leges, iuſtitiamque ſequi;
Cœlicolûm genitor ſubito ſua tela recondet,
Nec ſparget noſtro fulmina dira ſolo:
Armiſonæque tubæ Belgarum regna relinquent,
Et gentes alias ferrea bella petent.
Gentes, quę Venerem fœdam, luxumque ſequuntur
Et dirum verſant corde furente nefas.
Non ſemper, credo, vitiis tendemus habenas,
Nec ſemper Getica nos Phobus arte premet.
Nam non perpetuis albeſcunt arua pruinis,
Fert quoque purpureas terra benigna roſas.
O celeri remeunt curſu, volucrique carina
Odryſias repętant Martia caſtra domos.

perent Scythicum bello exercere tyrannum,
Mahometanæ fœdera legis amat;
enet imperium iuſtè Nepheleidos Helles,
exat variis pectora Graia modis.
iſſum Martem faciamus,& arma cruenta,
rabiem belli,militiæque nefas:
cribe mihi, quæ ſcis me velle,duobus
minibus, digiti ſi modo tempus habent.
tibi validum corpus,nitidumque colorem
, nec optatis pondus abeſſe tuis.
io fatum patriæ, triſteſque ruinas,
as puto laurigeri numinis arte leuas.
uacena moror vrbe, furentibus armis,
curas dulci carmine fallo meas.
mihi triſtitiæ præſens medicina videtur,
iſtia ſanguineo bella mouente Deo.

Ad Arnoldum Scoyteum.

ando belli rabies Arnolde relinquet
aldin,& Oceano proxima regna mari?
ndo fertilibus campis Vulcanius ardor
rcet,& incipiet Belgica terra coli?
que Brabantiacos fines, & mœnia pulcræ
nuerſæ, Getico Mars generate ſolo:
ce,quam multò tumeant rubefacta cruore
lumina.quotque virûm millia condat humus.
iades mœſtis tundunt ſua pectora pugnis,
t cæſos fratres hæc gemit, illa virum.
patrem ſtratum venerandas luget ad aras,
æc natas prædam militis eſſe dolet.
videt natos primæuo flore iuuentæ
n pugna captos, vincula dura pati.
oream gentem bello vexaſſe biluſtri
iceris,at miſeros nos tria luſtra premunt.
tempus Thracen,patriaſque reuiſere terras,

Iam

Iam ſatis in noſtro prælia geſta ſolo.
Vos quoque magnanimi reges, compellite ſæuum
Numen in Odryſias bella referre domos.
Ite, agite, Abdaricam properate extinguere ſectam,
Sctaque deliri pernicioſa viri.
Et rapite iniuſto Byzantia regna tyranno,
Structaque Dardaniis oppida littoribus.
Poſtque bonis auibus ſacram contendite ad vrbem,
Saxaque quæ Chriſti ſanguine tincta rubent.
Vt Crucis egregius memoretur vbique triumphus,
Floreat & ſanctæ religionis honor.
Non poterunt Thraces Gallæ ſolertia gentis
Pectora, belligeras nec tolerare manus.
Ah quoties olim veſtra virtute fugatos
Magno cum gemitu ſe meminiſſe ſolent.
In veſtris manibus victoria; tendite læti
Littus ad Iſmarium. Biſtonioſque lares.
Præcipue, cum iam Nabathæa gente premantur,
Quæ crebro ex illis clara trophæa refert.
Vos quoque ſeruitio preſſa, & crudelibus armis
Græcia qua poterit terra iuuabit ope.
Præmia magna vocant: Turcarum regia diues,
Atque aurum nitida quod vehit Hebrus aqua:
Et pingues Aſiæ campi, terræque feraces,
Quas Pharius valido vomere taurus arat:
Famaque Bargæo totum referenda per orbem
Carmine Pierio, Mæoniaque tuba.
At Geticos aliquis gladios, Scythicaſque ſagittas,
Sithoniaque timet ſpicula miſſa manu:
Inter vos vetitis alacres concurritis armis,
Et geritis poſito bella cruenta metu:
Threiciaſque manus, & barbara tela timetis?
Quo procul à vobis mens bona pulſa fugit?
Hoc populi poterant Turcarum mille domari
Sanguine, quem diſcors Gallia fudit humi.

Imp

iumq; orb s magna virtute parari,
raq; liligeræ glor.a gentis erat.
te Caucaſeas acies,hoſteſq; Tonantis,
uite perpetuo Dorica corda metu.
uis in hoc bello lethales excipit ictus,
tinus Angelica fertur in aſtra manu.
:lidi nomen lethi,mortiſq; timorem
uite; quem violent vulnera, nullus erit.
le ſiderea Chriſtus pia bella gerentes,
.monias haſtas hoſte vibrante, teget.
: dabit validas vobis in prælia vires,
tet & in celerem Thracia caſtra fugam.

Ad Ioannem Ogerium.

: ſacro nutriti in vertice vates
vitii,liuor quod reprehendat, habent.
as nulli tendunt,nec pallida miſcent
:ula,nec ferro lurida fata mouent.
abida turgent ira,nec turpis acerbum
idiæ niueo pectore virus alunt.
ite iniuſta populum ad prætoria vexant,
c naue inſana per freta cæca volant.
umidos ſitiunt faſces,rigidaſque ſecures,
xtaq; Sidonio bis madefacta ſolo.
crebris poſcunt cœleſtia numina votis
: cunctis aliis otia rebus amant.
lata ſomnifero conſumunt otia lecto,
it Paphio luxu, Threicioq; mero.
Pieridum vel ſumma negotia vincunt
aſſi, Siſyphiis anteferenda lucris.
perant gemmas Erythræi littoris illa,
uæ vatum in ſcriptis aurea dicta micant.
cum vates repererunt, qualia poſcit
ſupera veniens ſpiritus ille domo;
c oculos flectunt ad amœna flumina Cyrrhæ,

Caſtaliæque domus florida prata petunt.
Atque ibi, laurigeris vmbram facientibus antris,
Sollicitant vario dulcia plectra ſono.
Hic canit, æthercam mundi qui temperat arcem,
Et celebrat ſanctis numina ſancta modis.
Ille refert claro generatos ſanguine reges,
Et reſonat docta fortia facta lyra.
Ille docet, quanam ratione petamus Olympum,
Et Stygios latices qua fugiamus ope.
Quoque modo placidam poſſimus degere vitam,
Dum Lacheſis nobis vltima fila ſecet.
Hic facili rerum rationem carmine reddit,
Vnde niues, rapidi quæ ſit origo Noti.
Qui quatiat terram, quid fulmina mittat ab alto,
Quid moueat longa ſidera torua coma.
Quid cœlo oſtendat pulchræ Thaumantidos arcus,
Et variet nubes, imbriferumque polum.
Cur tegat obſcura vultum ferrugine Phœbus,
Lunaque ſanguineis æthera carpat equis.
Cur liquidas Nereus aliquando mulceat vndas,
Cur mox æquoreis ſidera pulſet aquis.
Moribus his vates cum Delia tecta frequentent,
Et ſumma Superos relligione colant:
Miraris cur innocuos Heliconis alumnos
Tam pauci foueant, muneribuſque beent.
Et tamen Aonij, dura ſi ſorte premantur,
Nil dignum vates poſteritate canant.
Nec poterunt validas adferre in carmina vires,
Cultaq; Pieriæ plectra mouere lyræ.
Si non ſint ſaturi, Thisbæaque arbore pleni,
Nunquam bombices aurea fila vomunt.
Nec flauam Cererem, nec Bacchi munera profert,
Si ſolis radiis deſtituatur ager.
Nec crocei cultis flores naſcuntur in hortis,
Si nunquam pluuias concitet Auſter aquas.
Et nunquam niueus Phœbi modulabitur ales Ca

nina, ni Zephyri mulceat aura polum.
s diuitiis inhiant, aurique trahuntur
ine, nilque lucro dulcius eſſe putant.
que mortales hodie veſania vexat,
iæque domus nunc ita ſordet honor:
ius terra theſauros condat auarus,
pore quam duro ſubleuet Aoniam.
leræ, & lauri iaceant ſine honore relictæ,
cis Ioannes, reddita cauſa tibi eſt.
itas etiam cur excludantur ab aula,
aro vates regia tecta petant.
eri reges, ſtirps importuna Neronum,
tygio furiæ quos genuere toro:
videant vatum ſcriptis ſua facta notari,
ſcelera Aonium diſſimulare chorum:
int, præter meritum, Permeſſidas vndas,
ebæumque nemus, laurigeraſque comas,
peris gratos Dircæ vallis olores,
ariæque ferunt carmina culta lyræ.
gidos enſes, horrendaque fata minantur,
ates greſſus in ſua regna ferant.
pe Aonio reſpergunt ſanguine dextram,
canoſque fero cum licet enſe necant.
ari Auguſto geniti de ſanguine reges,
i Themidos leges, & pia iura colunt:
d virtus ſacro memoretur carmine vatum,
muſæ Heroum nomen in aſtra ferant:
per Apollineæ venerantur numina Cyrrhæ,
ſacra lanigeri flumina montis amant.
aliæque ſibi tribui præconia gaudent,
arminaque immenſi muneris inſtar habent.
deſunt Muſis, cum triſtia nubila ſurgunt,
t petit Ogygias turba prophana Deas.
celeres adſunt, Heliconiaque arua tuentur,
irgilioſque tegunt, Virgileoſque fouent.

At licet *Aonides* raro celebrentur honore.
Et iaceant vili laurea ſerta loco:
Non tamen idcirco manibus ponendus Homerus,
Plectraque *Mæoniæ* proiicienda lyræ.
Nec fugienda domus Pimplæ viridiſſima lauro,
Sanctaq; quæ Clario flumina monte cadunt.
Diuitiæ terra quas dirus condit auarus,
Morte relinquuntur, nec comitantur herum.
Cumque dies inſtat lethi, fera monſtra, Tyranni
Protinus in Stygias deiiciuntur aquas,
Supplicioque nouo, & picea caligine preſſi
Nullum poſt fati tempora nomen habent.
Ac veluti nunquam geniti tellure ſilentur,
Et fama, curſum ſemper habente carent;
Quæ multis emitur caræ diſcrimine vitæ:
Teſtis erit templum ſancta Diana tuum.
At vates ſemper celebres, & morte ſepulti
Clarius æthereo ſidere nomen habent.
Carmina Pieriæ tribuunt poſt funera vitam,
Et rident Stygios, flumina nigra, lacus,
Nec ſeſe ſolos cumulant hoc munere laudis,
Et curant omni poſteritate legi:
Sed reges etiam & pulchræ virtutis alumnos,
Et decus, & patriæ nomina cara ſuæ.
Meonidæ cunctis nomen celebratur in oris.
Famaque Virgilii morte vetante viget.
Smyrnaque Caſtalidum vere domus eſſe putatur,
Mantuaque Andina ſurgit ad aſtra lyra.
Et quis *Priamiden*, & quis non nouit Achillem,
Et Laërtiaden, Aſcaniique patrem?
Tu quoque care mihi cognati ſanguinis ortu,
Sed longe ſtudio carior Aonio:
Fac Iouis auxiliis magno celebretur honore
Omnibus in terris Ogeriano domus.
Egregius bello princeps, rectorq; Danorum

rius, noſtræ gentis origo fuit.
alidis Heros ſuperauit viribus omnes,
c tam terribili Marte Rolandus erat.
erro potuit lædi, nec ſanguine quiſquam
gerij terram ſe maculaſſe refert.
eximiam virtutem & fortia facta
rolus aurifera vidit in Heſperia.
& in patra, cum Saræ nomine læta
quanicos ferro gens violaret agros.
iuuenis Cimbro Marti dare terga coegit,
latam Mauro ſanguine tinxit humum.
taceas vrbem cui iuſſu Cæſaris olim
rius à Cereris munere nomen erat.
dit hanc Cæſar, cum ſæuo Marte Britannos
ceani ad magnas ſollicitaret aquas.
naque hîc condi voluit frumenta ſibique
inc mitti, armata gente petente cibum.
tunc pulſa mari, portus quoque nomen habebat,
maris hoc ipſam tempore liquit aqua.
horaque in ſummo reperitur monte frequenter,
um terram valido vomere ſulcat equus.
c vetus amiſit nomen nomenque recepit
itius Audomari nomine læta nouo.
ad nos olim Germana ſede profectus,
xegit veteres, numina falſa, Deos:
erum nobis numen celebrauit Ieſum:
rancorum princeps tunc Dagobertus erat.
nc fruitur cœlo; templo, ariſque receptus
Nomen inextinctum Sanctus Omerus habet.
c vrbs præcipue furiis inimica Geneuæ,
Ritus Romanæ relligionis amat.
æque micant gemmis, auroque, & marmore pulcro
Templa, Deo ingenti ſtructa labore dicat.
enibus excelſis, ſtudiiſque aſperrima belli,

Non tamen Aoniis eſt aliena ſacris.
Neſcia Sardiniæ peſtis, cœloque ſalubri,
Et paſſim liquidas eiaculatur aquas.
Et colles nitidos habet,& viridantia Tempe,
Atque ſolum miræ fertilitatis arat.
Hæc,& plura volo celebres,quæ patria tellus
Perpetuo Superûm munere nacta bona eſt.
Iſta mihi nequeunt per iniqua negotia dici,
Nec fauet ingenio diua Thalia meo.
Tu,quod fata negant mihi, præſta carmine dulci,
Et patriæ in laudes fila canora moue:
Es re non parua, ſed iugera lata Viſerna
Vomere non vno cernit arare patrem.
Hîc potes vmbroſo meditari carmina luco,
Ad virides ripas prætereuntis aquæ.
Scribenti lepidos dictat tibi candida verſus
Calliope, & nullo plectra labore moues.
Quod ſi dura tibi cenſus fortuna negaſſet,
Qui tua fouiſſet ſcripta, Gerardus erat.
Quod nautis gemini, fœlicia ſidera, fratres,
Cum miſcet tumidas naufragus Auſter aquas:
Optimus hoc doctis Heros ſolet eſſe Poëtis,
Aduerſa Aonium ſorte premente larem.
Hunc etiam Clario celebrari carmine dignum,
Ad cœlum citharæ tolle canore tuæ.
Nemo viri meritas laudes ignoret in orbe,
Siue ſit Eous, ſiue ſit Heſperius.
Quo minor in terris Heroum eſt copia,tanto
Maiori vatum debet honore colli.

Ad Aam Fluuium.

Si te voce mea,& quam poſſum carmine claro
Indictum ſinerem Lethæo currere ritu,
In crimen raperer, culpæque obnoxius eſſem;
Et vitio ingratæ mentis,pater Aa,notarer:

:tim cum me primùm ſub luminis oras
ım, liquido lætus perfuderis amne;
ıque liligeræ regioni commoda præſtes,
ılo inferior per terras flumine curras,
nnque lyra pleƈtroque & carmine dignus
gânippæo, totumque Helicona requirant,
tibi naturæ tribuit clementia, dotes.
ɔnte è nitido Morinorum in montibus ortus
ri; Audomari per agrum, & Bertinica pulchra
rigas lympha, generoſaque flumina mittis;
quoties adeo & demitto in guttura, laƈtis
lentes riuos & Teia pocula temno,
ıpetû in liquidos videor mihi ducere ſuccos.
iueos paſcis Cycnos, quot prata Cayſtri,
riè flexis ludens Mæander in vndis,
acriſque ciens fremitum Perguſa ſub antris,
pis herbas nutris, quas Pæone nati
us exoptant, cum triſtia vulnera curant,
ılidas mulcent febres, Orcumque morantur.
ɔribuſque tuis prope campos rore madentes,
ilegas educis apes, quæ dulcia fingunt
la, leuique monent ſomnos celebrare ſuſurro.
ɛgioſque lacus gignis, liquidaſque paludes,
ınigenoſque creas piſces, terraſque natantes,
ıod nuſquam inuenias) oculis mirantibus offers,
n ratium præſtant vſum, celereſque ſequuntur,
o cupiunt homines, & ducunt flamina cœli.
quibus vmbriferos ſaltus atque arbore fœtus
ıdentes videas, & candida lilia carpas;
ataque purpureo ducas conuiuia Baccho;
celebres feſtas hilarato corde choreas.
s olim in terras, ne quis me fingere credat,
ɾolus egregius Cæſar natuſque Philippus,
ım feſſum bello peƈtus recreare volebant,
pe dapes ferri iuſſere, & pocula poni:

Nec ſinis Icarios vnquam ſæuire calores,
Æſtiferoſque ignes, cum ſol adit ora Leonis:
Tot prope te cernis ſyluas, lucoſque virentes,
Quos variæ liquidis volucres concentibus implent
Nec furis aggeribus ruptis, vt damna ſequantur
Agricolas, lachrymiſque genæ repleantur agreſtes:
Sed quamuis alto curſu, lymphaque profunda
In mare ducaris, numquam tamen agmine ſæuo
Gramineas lædis ripas; ſed flumine pingui
Fœcundas agros quotquot pater optime tangis
Et reficis ductis ſitientia gramina riuis;
Et varios hilaras populos felicibus vndis;
Cæruleoque maris domino, magnoque tributum
Oceano pendis Dunkerkæ ad mœnia pulchræ
Innumeraſque vehis naues & mercibus vrbem
Sitiacam, aduectis peregrino è littore, reples.
Salue magne pater, meque ad tua flumina molli
In prato fuſum, & meditantem carmina digna
Poſteritate, iuua, & faciles mihi mitte Camœnas.

Ad Petrum Erneſtum Facuæum.

Non ſemper nitidi fulgent Hyperionis ignes;
Sæpe latet nigra condita nube dies;
Nec votis hominum ſemper ſubſcribit Olympus;
Et tandem luctum gaudia longa ferunt.
Quæris quid faciam, Facuææ gloria gentis;
Si turbent animum tempora dura meum:
Ad Muſas propero, Pataræaque regna requiro,
Et ſolor Claria pectora mœſta lyra;
Non quod Centauris ſolitum eſt, ad vina recurro;
Vt releuent curas Naxia dona meas.
Flumen amo lætorque meris abſtemius vndis,
Dulcior eſt dulci munere vitis aqua.
Teſtis erit liquidi ſanctiſſima lympha Morandi;
Quæ mihi ſæpe ſuo guttura fonte rigat.

Vix

na necant homines primis creſcentibus annis,
Atque vetant illos viuere poſſe ſenes.
na cient lites,& triſtia prælia miſcent,
mperiumque ſuo ſub pede mentis habent.
na bibant alii, vertant crateras ahenos;
nuigilent poſito, nocte. dieque mero:
ltaque iucundi faciant præconia Bacchi,
Et Semeles puero carmina digna canant:
mihi Latonæ proles cantetur Apollo,
Dum mihi Caſtaliæ pocula fundat aquæ.
nc ego laudabo colles Heliconis amœni:
ſcræumque nemus,Theſpiadeſque Deas:
faciam verſus Muſis & Apolline dextro,
Et laurum capiti nectere dignus ero.
nc libeat magnum nobis memorare Gerardum.
Quo non in toto ſanctior orbe vir eſt.
ſtque tuas, iuuenis clariſſime dicere laudes,
Qui mihi poſt illum ſemper amandus ades.
mmodo felici vos poſſim dicere verſu,
Nullus ſollicito pectore luctus erit.

Ad Ioannem Macarium.

lcis Ioannes. verè felicibus aſtris
dite. qui Claria tempora fronde tegas:
a regione morer:quid agam quoque ſcire laboras,
ella Louaniaco Marte gerente ſolo.
a quæ tingit liquidiſſimus, arua reliqui:
dque Duacenas nunc ego verſor aquas:
me multa iuuant & ſunt gratiſſima certè;
t rus, & vario gramine pictus ager:
a cus, & colles,& ſyluæ frondis amœnæ:
ed me plus iſtis vnda Morandis habet.
ſæpe leuo Lernæi ſideris æſtum.
t ſiccam gelido fonte relinquo ſitim.
mihi præbet faciles in carmina Muſas,

Ille Meduſæas eiaculatur aquas.
Nec mihi, ſi ſacro Muſarum fonte bibiſſem,
Ingenium maius Pegaſis vnda daret.
Sic ego diuini libato fonte Morandi,
Ardeo Pieriis nectere verba modis.
Ergo quiſquis amat dulces componere verſus,
Et teſtudineæ ducitur arte lyræ:
Ne longum meditetur iter, nec Hyantia viſat
Regna, nec Ortygiæ flumina quærat aquæ:
Inueniet Dircen, Orpheaque plectra Duaci,
Et ſciet, Aonias hîc habitare Deas.

Ad Allardum Ogerium fratrem.

Baſſaticas vita pateras, dulciſſime Frater,
Et placeat menſæ ſobria lympha tuæ.
Qui ſua purpureo prohibent præcordia vino,
Et gaudent gelida tingere guttur aqua;
Certè ſemoti longè terreſtribus auris,
Sedis Olympiacæ regna beata colunt.
Namque ſuo capiti longum dempſere dolorem,
Et ſe ſexcentis explicuere malis,
Quæ fert ignigenæ Bacchi temerarius ardor;
Atque Maronææ vitis amarus odor.
Hinc etenim lites, & triſtia bella creantur;
Hinc mors exanguis, funereuſque dolor.
Hinc etiam febres, morbique trahuntur inertes,
Pœnaque ventura morte timenda magis.
Et quæ præterea longi numerare laboris
Eſſet, Niſigenis debita damna viris:
Quæ procul aſpiciunt, agitantes molliter æuum,
Arida qui gelido guttura fonte leuant.
O metuenda rubro, calidoque liquore Dionyſâ,
Humano generi qualia dona paris?
Hîc opus eſt igitur magni Demoſthenis arte,
Hîc, frater, cauta labra rigabat aqua.

m fulmineas cœleſtis numinis iras
ernit,& in facinus pectora cœca rapit.
m Balthaſarem Stygias detruſit ad vndas,
m tetigit magno pocula ſacra Deo:
m detexit longæui membra Noëi,
que verecundis conſpicienda dedit:
m Lotiadas cum patris pectore iunxit,
crilegoque pium læſit amore torum.
s ebrietas demens, excorſque fefellit;
ique caue Thaſio decipiare dolo.
Rechabitas laudat dominator Olympi,
ıod fugiant liquidum patre iubente merum.
nſus, & opes ideo Deus optimus illis
ıxit, & ætatis tempora longa dedit.
vſque ſequi tenta cariſſime frater,
fuge Silenos, ſtultitiamque meri.
ıque tuis epulans Acheloïa pocula poſce,
Siculo luxu ſimplice lætus aqua.
muis increpitent magno clamore ſodales;
uamuis illudant, inuideantque tibi.
etiam, quæſo, conuiuas rarus adito;
orrumpunt mores impia verba bonos.
te dederint illis tempuſque, locuſque,
t ſit cum potis eſſe neceſſe tibi:
m, quem dixi morem, ſeruare memento,
rbitrioque tuo pocula lecta bibe.
illis tandem primo morientibus æuo,
ducentur fati ſtamina longa tui,
e non vllo ſapientia tempore fallet;
Cumque Diis æuum ſydere clarus ages.

Ad Ioannem Brantium.

nti ſæpe vocas ter amico ſydere natos,
Quos procul à vulgo Cynthia regna tenent.
ıc vocem certè nemo reprehendet eorum,

Qui

Qui rectè ſapiunt, iudicioque valent.
Litibus hic gaudet; tenet hunc inſania Martis,
Hunc mouet Iliaco purpura picta ſolo.
Hic quærit denſos per mille pericula cenſus;
Hic ſolet appoſito luxuriare mero.
Hunc agitat liuor, Venus huic veſana medullas
Torret. at hunc multo ſtrata ſopore iuuant;
At vates ſcelerum puri, vitiiſque carentes
Talibus. Aoniæ florida prata colunt.
In quibus aſſiduè nitidum ſpatiantur ad amnem,
Qui liquido Clarias vertice fundit aquas.
Et quærunt taciti. quid nos ad ſydera tollat
Raptos è tenebris, Tartareoque lacu.
Et varias rerum cauſas cognoſcere tendunt,
Et doctis fallunt tempora carminibus.
Si ſacri viuunt vates & ſemper honeſtis
In rebus mentis lumina fixa tenent.
Hic ſurget rabidus. ſoboles Acherontia liuor,
Et dicet. vatum pectora labe carent?
Quamuis ſe piceis oſtendat coruus in alis,
Hunc niueum dicis corpus habere tamen
Quàm fœda impuri ſcribunt epigrammata vates,
Quos ad Bilbileas Tarraco gignit aquas.
Quam turpes edit cantus præceptor amoris;
Quam reddunt Oſcos Appula plectra ſonos.
Si quis damna velit caſti ſentire pudoris,
Ad Citharam properet, Caſtaliaſque domos.
Ad linguam argutam. & Piræa ad littora natam,
Meila vbi Cecropidis Attica fingit apis.
Nonne vides, iſtas voces rationis egere?
Nec ſcelus hoc ſanctas tangere poſſe Deas?
Nec debere nigro totam carbone notari
Aoniam. Veneres ſi duo, treſve canant?
Nil eſt tam ſanctum. quod non violare libido
Audeat, & cæca mente prophanet amor.

i?adeo prodeſt, quod non tibi poſſit obeſſe;
Quæque bono fuerant, ſunt quoque ſæpe malo.
Jigne vtilius, ſed eum plerumque videmus
Sacra Panomphæo tecta cremare Deo.
uid liquida vitrum referenti gratius vnda?
At ea ſæpe hominum corpora merſa necat.
ricolæque dolent, ſata læta, boumque labores,
it ſtabula, & ſyluas amne furente rapi:
validos pontes rumpi reſonantibus vndis,
)ulciaque in medio vina natare freto:
rum, ad terrendos denteſque, vngueſque ferarum
nuentum, humano ſanguine ſæpe madet.
ellus ſpinis paliuros fundit acutis,
it gelidæ morti gramina nota parit.
eadem ſegetes, alimentaque mitia profert,
it tumido vitis palmite floret ager.
una, & frater præbent ſua lumina mundo,
t multum terras ſydus vtrumque iuuat:
tamen interdum febres mortalibus ægris,
it ſegeti interitum, duraque fata ferunt.
ita Notos arcent, & aquas ex æthere lapſas,
cariofque æſtus, feruidaque aſtra leuant:
Boreæ haud rarò reſonant mugitibus ædes,
it cadit in domini regia lapſa caput.
uis perfidia medici mittatur ad Orcum,
it ſua non cauto gutture fata bibat:
pocratem ſubitò, fidumque Machaona carpes,
t dices ſuccos Pæonis eſſe malos?
ontra leges Iuriſconſultus iniquus
)efendat ſontes, immeritoſque premat:
ptcrea leges flammis vltricibus vres?
n flammam ſeges non meruere iaci.
uis ſydereo faciat conuitia cœlo;
t violet vetito numina ſancta ſono:
nus lingua ideo ſceleratæ nomen habebit.

Et

Et pœnas rigida forfice ſecta dabit?
Sermo Dei ſacer eſt, nihil eſt diuinius illo,
Hoc animum paſcit gens bene ſana ſuum:
Vinum ſollicitis curas mortalibus aufert,
Et dulces cantus, lætitiamque ciet:
Languenteſque fouet frigenti ſanguine venas;
Et roſeo niueas tingit honore genas,
Et feſſas reficit vires, durumque laborem
Ferre pedes, quamuis ſit via longa, docet:
At ſi quis vinis oneratus currat in enſes,
Sæuaque mortifera concitet arma manu:
Concipiatque ſuis furiales oſſibus ignes:
Et faciat caſto vimque, metumque toro,
Vel dextra inſana flammas ad culmina iactet,
Innocuaſque domos igne furente cremet:
Vel caput elidat tecto delapſus ab alto,
Vel ſua fluminea corpora mergat aqua:
Vel famam alterius lædat, ſecretaque prodat,
Et rumpat caræ vincula amicitiæ:
Et tremulam accerſat febrim, mortiſque figuram
Induat accelerans fata diemque ſuum:
Num dicendum ideo, generoſi pocula Bacchi
Eſſe mala & vitis peſtiferum eſſe genus?
Vinum nil meruit, ſola eſt hæc culpa bibentis,
Qui ſua plus æquo pectora vite grauat.
Cum ſceleratorum referuntur facta Neronum,
Traianus numero coniicietur eo?
Cum Syllæ patriam oppugnant, num territat vrbem,
Oppreſſit furias qui Catilina tuas?
Num coniunx Ithaci memoratur adultera turpis,
Cum ſequitur Phrygium nupta Lacæna virum?
Num ſcelus admittit gladio fulgente Michaël,
Dum petit Arctoum turba profana polum?
Num Petrus, & fratres maculantur crimine turpi,
Quod cœtu in ſancto proditor vnus erat?

ideo è cœlo deſcendit dia poëſis,
nobis Venerem cantet Acidaliam:
ideò vatum numen ſe pectore miſcet,
dulces ſtrepitus Lesbia plectra docet.
quicumque facit, Pataræos lædit honores,
violat numen ſancta Poëſi tuum.
oprium vatis munus, celebrare Tonantem,
canere Aonia fortia facta lyra.
orique auido doctis aperire Camœnis,
uæ Stagirites ſcripſit Ariſtoteles.
quoque ſcribuntur; ſed ſi quis tela Diones,
aliaſque faces, & ſua furta canat:
vates omnes ſuggillabuntur ad vnum,
ulpaque Pierias hæc maculabit aquas?
r laſciuis, non caſtis culpa Poëtis;
ulpam non ſancti, ſed meruere mali.
s, & alter erit, qui turpia carmina cantet,
celebret Paphiæ regna proterua Deæ:
imeri rectè funguntur munere vatum,
uodque iubet virtus, & pia iura, canunt.
canit Æaciden & prælia magnus Homerus,
eroum validas tollit ad aſtra manus:
dem eloquio clarum cum laudat Vlyſſem,
genium laudat, coniugiique fidem.
odus terræ glebas, & ſydera dicit
ota, quibus culto ſemina dentur agro:
cuos celebrat mores Arethuſidos oræ
ſtor, & Arcadio carmine mulcet oues.
ilius, magni quod tres cecinere Poëtæ,
nemus & ſegetes, & fera bella canit.
ureos multo de ſanguine Martyras alto
eſperius plectro ducit in aſtra ſenex.
enopes liquidas genitus Syncerus ad vndas
auidico partus Virginis ore canit:
crum nomen facundus Epiſcopus Albæ
Chriſti

Chriſti magniloquo carmine facta refert.
Sed quid ago, & quo nunc animum ſententia ducit?
Enumero liquidas, quas mare voluit aquas.
Carminibus cœli Dominus celebratur in alto,
Et reſonant magnum plectra canora Deum.
In terris hymnis Eccleſia laudat eumdem,
Hymnis quos ſancti compoſuere viri.
Non ignara piis diuinas cantibus aures
Mulceri, & ſacræ carmen amare lyræ:
Et quiſquam doctos audet reprehendere vates?
A ſanis animis ſit procul iſte furor.
Qui negat Aonia ſua pectora voce moueri,
Nec ſibi Pieriæ fila placere lyræ:
Hic ſe Caucaſeas fateatur vincere rupes
Duritia & ſi quid durius eſſe poteſt.
Dum strueret Thebas Amphion ſurda coëgit
Ad ſonitum citharæ ſaxa venire ſuæ.
Iſmarias mouit tigres Rhodopëius Orpheus,
Pieria Geticam dum ferit arte lyram:
Dum mulcet fidicen truculentas Lesbius vndas,
Piſcibus in medio gurgite cura fuit.
Et Linus aërio deduxit vertice quercus,
Vmbrarum nudos dum canit ante lacus.
At carpit niueos Heliconis liuor olores,
Nec ſecus ac mortem Cynthia plectra fugit.
Magnus Alexander, Mecœnas, Pollio, fortis
Auguſtus Muſas, & pia ſacra colunt.
Et quis non potius velit horum facta referre,
Quam vulgi rabiem, iudiciumque ſequi?
Ne legat Aonios igitur fœdiſſima vates
Inuidia, abſtineat montibus Ortygiis:
Et Stygio ſedeat luco, triſteſque lacunas
Seruet, & anguineo viſcere pectus alat:
At nos Pieriis paſcamus lumina ſyluis,
Aridaque Ortygia labra rigemus aqua.

niuibus gelido choreas agitemus in Hæmo,
Velati nitidas fronde virente comas.
nos felici ducemus tempora fato,
Branti laurigero ſemper amice choro.
ioſq; mouent pattiæ caſus, bellumq; dolores,
Carminis Aonij decipiemus ope.

Ad Valerianum Floſſium.

æ ſit lympha rogas, quam ſic ego carmine laudo,
ſta tibi verbis nota duobus erit.
be Duacena fons eſt, doctiſſime Floſſi,
Qui ſe blanduſiæ poſtulat eſſe parem.
na refert, veteres Diuo ſacraſſe Morando,
Cuius nectareas munere fundit aquas.
diq; conueniunt ad eum, iuueneſque, ſeneſque,
Vt pellant æſtus, oraq; ſiccä leuent.
c ego cum primum flexiſſem luminis orbem,
Fatis ad ſacræ flumina ductus aquæ;
irabar numerum populi venientis ad vndam,
Quem nemo poſſet dicere, tantus erat.
crebræ nigro formicæ calle vagantur,
Cum Cereris flauas depopulantur opes:
it vt floriferis variæ glomerantur in hortis,
Cum tepidi ſpirant flamina veris, apes:
ruit ad lympham celeberrima turba ſalubrem,
Et gaudet ſacro ponere fonte ſitim.
c præ flumineo vites miratur honore,
Anteferens Rhodio Naïca dona mero.
c ego iudicium libato fonte ſecutus,
Non poſſum liquidos non celebrare lacus.
de racemiferi ſordent mihi munera Bacchi,
Atque meam grato flumine pello ſitim:
mq; Duacena doctas regione Camœnas,
Palladiæq; domus fulgida prata colam:
mper ad hos latices ſitientia guttura vertam,

Fons eſt Iſmario dulcior ille mero:
Quin imitatur aquas Pataræo monte cadentes,
Et Clarium in morem, qui bibit inde, furit.
Non ſecus ac Paſtor, qui cum veniſſet ad amnem
Aſcræum, & liquidis ora rigaſſet aquis,
Numine cœleſti calefacto pectore, vatem
Egregium meminit ſe rediiſſe domum:
Hinc fit vt hanc videas vrbem tot habere Poëtas,
Doctaque per medias plectra ſonare vias.

In Daphnen.

Hic cuperet, cœlo ſua ſi ſibi vota darentur,
Eſſe Midas, alius Cæſar, vel fortis Achilles,
Aut forma inſigni Nereus, vel doctus Homerus:
Aſt ego quæ cupio mihi ſi concedat Olympus,
Eſſe velim ſpeculum lucens, vt candida Daphne,
Quæ nunc aſpectu noſtro ſe auertit & aufert,
Aſſiduè nitidos vultus defigeret in me.

Ad Gilbertum Ogerium fratrem.

Gaudeo, quod nunquam dulcis germane liquorem
Vitigenum libas, niſi multo flumine mixtum:
Ipſe times, recteque times, ne feruida Bacchi
Dona iecur vitient, & te pallentibus vmbris
Ante diem inuoluant, & acerbo funere mergant.
Fulmineo quondam meminiſti Naiadas ictu
Flagrantem infantem Bacchum fluuialibus vndis
Merſiſſe, & validos Æthnæi fulminis ignes
In gelido domuiſſe lacu; ſic vina nocere
Haud poſſe. vndarum largo perfuſa liquore.
Hunc ſi purpureæ celebrantes vitis honorem
Nubigenæ morem tenuiſſent Herculis arcus
Nunquam ſenſiſſent, nec acutas Theſeos haſtas,
Pirithoique graues erepta coniuge vires.
Nec collo effracto iuuenis dilectus Vlyſſi

Circa

tὸ charam liquiſſet littore vitam.
Ferus in patrio Neptuni filius antro
Neritio lumen gemuiſſet ademptum.
lax cautò fugiendum pectore nectar.
e perge mero gelidum miſcere liquorem;
s Neſtoream & felicem ducere vitam,
hracum mores, & myſtidas oderis hydra
s Lernæa, morboſque ferentibus aſtris.

De nomin. Alexandri.

nen Alexandri magna virtute ferendò
uxilium meruit primus habere Paris:
n pecus abductum ſilua viridante recepit,
t Cilici Phrygiam ſanguine tinxit humum.
a, voce pari qui diceris, optime Princeps,
elgarum populos quâ ratione iuuas?
ſcit Relligio, Pietas, altaria Diuum
lma ceres, Helicon, Virgineuſque chorus.

Ad Antonium Theobaldum.

ui primus vitem viridanti ſeuit in aruo,
is tinxit radices ſanguine ſæuo
ridis, immundæque ſuis, placidæque bidentis:
nia laſciuum dedit huic quoq. quarta cruorem;
e fit, vt qui ſe multo perfundit Baccho,
ridis, aut ouium mores imitetur, aprique
uram, & geſtus, petulans quos ſimia reddit,
molli in lecto, aut dura tellure iacebit,
ibus amiſſis ferro, mortique cruentæ
poſitus, nec ſe iugulari ſentiet vnquam:
pugnas acres, & prælia dira ciebit
nte ferox, & cædis amans, ſitienſque cruoris;
ruet in Venerem præceps, & raptus amore
oslibet in thalamos nullo diſcrimine curret:
ſe ridiculum geſtu præbebit inepto,

Effingens quicquid cernet reſonante cachinno.
Propterea vitis fallacia munera fili
Cautè delibes, oro & pete Naica dona,
Cum releuare ſitim ſiccataq; labra parabis;
Taliaq; infuſa diſcrimina dilue lympha,
Inq; beatorum numero ponére virorum.

Ad Arteſiam.

Arteſiæ nitidi colles, & nobilis Aa
Flumine nectareo, cur vos ego linquere cogor?
Cur non egregias, quas ſanctus ſeruat Omerus,
Vt cuperem, aſſiduo deſpecto lumine ſedes,
Helifales ſacro de vertice ſemper habenti
Gramen, & vmbriferum nemus, vndiſonumq; li-
Quæ gens ô Morini vobis humanior, ecqua.
Fertilior veſtra eſt regio, ſeu vina petantur
Lenia, ſiue Ceres, & opimæ gloria meſſis?
Seu diues nitidos fœtus Pomona requirat?
Seu Chloris flores, & frondea tecta Napææ?
Quæ plaga mitior eſt cœli? quæ terra ſalubres
Vſqueadeò pelago venientes excipit auras?
Quæ tellus minus infeſta eſt, vbi Sirius ardor
Letiferas mittit corrupto ex æthere peſtes?
Vobis Pïeriæ ſemper fauere puellæ,
Et varios cantus, & Dædala plectra dedere;
Omnigenaſq; artes tribuit pulcerrima virgo;
Quæ capite è patrio fuſa eſt Tritonis ad amnem.
O Bellona ferox, ô Mauors impie, terram
Tam mitem infeſtis premitis crudeliter armis;
Et diris ſegetes flammis, campoſq; crematis
Arboreos, & aquas miſcetis ſanguine fœdo.
Nil hîc nunc niſi bella ſonant, enſeſq; nefandi,
Terribileſq; tubæ, & ſtrepitu pulſata tremendo
Tympana, voxque, ferus quam miles mittit ab ore
Sacrilego, aduerſum cum ſe exhortatur in hoſtem.

Et hic

t immeritis demens conuitia Diuis:
tygio tormenta ſono ſuperantia cœli
ura, cum fremitu miſcentur nubila cœco:
Pietas, hinc Pax, hinc & Concordia fugit,
umq; chori, & Muſis comitatus Apollo:
aræ dulces ſtrepitus, hilareſq; choreæ.
ia, aurifero longè mihi carior Hebro;
mis, quaſcumque tegunt Erythreïdes vndæ,
uam te potui biſſenos ordine menſes
re, inq; tua veſtigia ponere terra:
umme cuperem prope te conſumere vitam,
q; annos mihi fata darent. & fila ſororum.
num attigeram ſeptenum. cum pater arua
um iuſſit paſſu peragrare tenello,
iam, & Graiam pariter perdiſcere linguam;
animo tandem cupido & ſudore frequenti
lici, ſub te Muſarum clara propago
ne, qui teneram formaſti voce diſerta
em, atq; altæ virtutis tendere ad arcas
er es hortatus, vitij cupidiſſimus vltor.
mitior. nitidis vbi ſe pulcerrima lymphis
dit Scaldis quæ Flandrica ſeparat arua
rſæ diti a regno, & Brabantide terra:
Louaniacas iubeor celebrare Camœnas,
deſq; Deas, & amica palatia Phœbo,
nonum ritus, ſanctaſq, ediſcere leges:
Atrebas, nulli cedens pugnacibus armis,
enuit, longas diſcentem incidere lites:
uoq; frugiferis tenuit Mechlinia campis,
tes Brugæ, & Querceti pulcra vireta,
rtes Tongri, & Traiecti pinguia culta,
rigat vndiſoni Moſæ liquidiſſimus amnis,
Duacenis etiam recubare ſub antris
piades videre Deæ; dum carmina quæro
lia, mœſtitiamq; ſacra teſtudine fallo.

Quid numero Oceani fluctus, & ſydera cœli?
Plura loca incolui, quæ menti tædia ferrent,
Si numerare velim; vix ſanctus vidit Omerus
Temporis exiguum patrios celebrare Penates;
Quos nunc deſerere inuitum quoq; Martia cogunt
Prælia, quæ Calabris peius ſerpentibus odi;
Et fugio veluti, quæ fœmina Theſſala miſcet
Toxica, vel fœdas quæ ſtrages horrida peſtis
Accumulat, caput è Stygijs cùm ſuſtulit vndis.
Pacis amans, citharæque fui, Phœbëiaq; arma
Aſſiduè colui, fonteſque, & flumina ſemper,
Et colles placuere mihi, lucique virentes;
Quæ loca more meo nunc viſere Martis imago
Terribilis prohibet, mileſq; ad bella paratus.
At vos aëreæ ſedes, & mœnia ſancta
Audomari & dulces Morini, campiq; feraces,
Saltuſque, & ſyluæ, nitidus quas præterit Aa,
Sitiadeſque Deæ, & templo Bertine ſuperbo
Nobilis, atque aula Romano præſide digna,
Dum licet aſpicio, nunquam fortaſſe licebit
Amplius; inſtat amor belli, cædiſq; cupido,
Atq; alias penitus cogor diuertere ad oras
Indica regna petam nitidis rutilantia gemmis,
Pax vbi floret & arua ſolo felice coluntur:
Vel longum ſi terret iter deſuntq; carinæ,
Adq; viam cenſus, & opes nautæq; fideles,
Auſonios viſam fines, Saturniaque arua
Quæ gens iuſtitiam, & felicia tempora pacis
Perſequitur, nec ſe miſcet ciuilibus armis.
Vos quoq; Theſæo dilecti more ſodales
Tullane, & Floſſi Themidos certiſſima proles,
Et qui Socratici veſtigia ſancta Platonis
Aſſequeris, vero cognomine Grandis amice;
Ronſardoque ſacris nutrite Gerarde ſub antris,
Addite vos comites, & me per regna ſequentes

tellurem ciuili Marte furentem
…e, Tiſiphoneſque manum vitatę cruentam,
…e inſani ſtrepitum,& diſcrimina belli.

Ad Marcum Antonium Muretum.

…onios tandem fines Murete videmus,
…leumque ſolum. & ſepteno montę tumetem
…rem, & patris Tibrini pulcra fluenta;
…mplum, quo non auguſtius orbe videtur;
…o perpetui Petro redduntur honores.
…à m lætatur pectus, diſcrimina tanta
…ſſe, vię quæ ſunt obnoxia longæ:
…inxiſſe feros enſes, dextraſque latronum
…uine, nec rapidæ ſubmerſum fluctibus vndæ;
…igido in ſyluis laceratum dente ferarum,
…aſque niues ſuperaſſe, & frigus iniquum;
…reoſque æſtus, & fuſos æthere nimbos;
…uam rabiem ventorum: & fulmina cœca,
…onumque dolos imitantum facta Cyclopum;
…udent nautæ cum iam tetigere carinæ
…ra ſeque locant portu, & ſtatione cupita,
…pelagi metuunt violentas amplius iras.
…c igitur iuxta Tiberini fluminis vndam,
…ureo in prato & ſyluæ viridantibus vmbris,
…otum longe à populo, ſtrepituque licebit
…icitare lyram, & modulati carmina læta.
…uàm Romulidûm tellus atque Albula dulcis,
…am velis & equis cupidè viſenda larique
…teferenda ſuo, terrarumque omnibus oris,
…as nitidus roſeo conſpergit lumine Titan.
…c ſedet egregius Paſtor, cui claudere cœlum,
…reſerare dedit mitis clementia Chriſti,
…egorius, pater Aonidum, ſanctiſſimus heros,
…ictor relliquias videas, diteſque ruinas

Vrbis primæuæ, quæ monſtrant mole ſuperba,
Nunc ſtrata, quam Roma potens, opulentaq; cenſu
Attalico fuerit, prius hanc quam barbarus ignis
Hauſiſſet, ferroq; Getes laceraſſet acuto.
Hîc artes omnes, & veri lumina lucent
Ingenij, hîc cernas etiamnum plectra canori
Orpheos, & Cois expreſſa coloribus ora;
Armaq; Phidiaca ſumentem Pallada dextra,
Mœoniaq; caput redimitos fronde Poëtas;
Quos inter, veluti Coryphæi, numine pleni
Semper Hyantæo præſtant Laurentius, atque
Angelius, ſoliti teſtudine ſaxa mouere.
Et rabidas tigres mulcere, animoſq; leonum.
Tu quoq; Sequanicæ telluris gloria Marce
Antoni, nam non ſolum Demoſthenis arma
Induis, Arpinoq; modò procurrere noſti,
Sed citharæ pulſu magnum Colophonis alumnum
Æquiparas, docta nec cedis voce Maroni:
Seu Graias, ſeu Romanas ſectere Camœnas.
Saluete egregij Vates, hominesq; diſerti;
Salue Roma, Petrique potens ſucceſſor & hæres.
Salue Tibri pater, magnarum rector aquarum;
Saluete & ſyluæ & montes, campique virentes,
Quos habet Auſonidûm regio, Saturniaque arua.
Saluete in primis, cuſtodes vrbis amœnæ,
Petre, & Paule, & mille alij, qui numina Chriſti
Vera celebrantes, & thuris honore colentes,
Falſaque temnentes veterum ſimulacra Deorum,
Romuleam terram tinxiſtis ſanguine ſacro,
Supplicio affecti grato, lætique migrantes
Ad Superos, luce è miſera, & mortalibus auris;
Saluete, & Morina venientem à ſede Simonem
Accipite, & ſemper diris arcete periclis.

In nomen Romæ.

omen Roma potens tibi Romulus indidit olim,
uenienſque tibi ſuperorum numine ſoli;
erium terræ nam quondam fortibus armis
a tibi peperit ſoboles; nunc clauibus orbem
oſitum geminis, quas fert ſanctiſſimus heros
eſſor Petri, placidè, ſanctèque gubernas.

In inſigne Gregorij XIII.

eruigil Heſperijs olim ſeruabat in hortis
ens aurifero rutilantia poma colore;
uis Siſyphijs ea poſſet tangere palmis;
taque furtiuè cupidis includere ciſtis:
prudens Heros, vigilanti nomine dictus
è Gregorius, ſibi quas dominator Olympi
mmendauit oues, truculento à dente luporum
endit, ſummo ſtudio, curaque perenni.

Ad Guilelmum Sirletum Cardinal.

cum Pandioniam Theſeus properat ad vrbem,
ius mirifico flagrabat amore videndæ,
n tamen ad patrios voluit prius ire Penates,
am meritis ingens virtus, & fama tuliſſet
lyta Palladias Theſæum nomen Athenas;
c fortuna viri votis inuidit honeſtis:
otquot enim tunc Cerciones ſæuique Procuſtæ
rram infeſtabant, atque ardua tecta ferarum
de viatorum implebant, hos dextera magni
rois validè ſtrauit, miſitque ſub vmbras
rtareas, aruiſque ſuam, ſyluiſque quietem
ddidit, atque metu trepidantia pectora ſoluit.
m demùm rerum fama præeunte ſuarum,
nplexus patris petijt, atque oſcula Theſeus.
i mihi quod nequeo non ferro, & cæde latronum,

Sed fama ingenij,& Smyrnæo carmine clarum,
Me tibi purpurei ſplendor Sirlete Senatus
Offerre,antè tuis quam palmis oſcula figo,
Pieria ignotus regione,& neſcius artis
Caſtaliæ,cuius tactus dulcedine,mentem
Paſcis,& Aonia ſemper ſpatiaris in vmbra,
Acceptus Graijs pariter,Latijſque Camœnis.
Sed licet Aſcræa poſſem contendere magno
Arte Lino,& Pataræ dominum ſuperare canendo,
Non his temporibus tamen altas ſcandere ſedes
Pieriæ, & citharam digitis percurrere poſſem.
Carmina lætitiam quærunt,fugiuntque dolorem;
Impius Odryſijs currit per Belgica Mauors
Arua rotis,campoſque replet,fluuioſque liquore
Sanguineo, & dira coaceruat funera dextra,
Egregiaſque cremat flammis crudelibus vrbes.
Hæ patriæ tantæ clades,miſerique tumultus
Excutiunt digitis calamos, acreſque calores
Aoniæ extinguunt, Phœbæaque vela morantur;
Tu tamen inſtructos Orphæa diligis arte,
Mæoniaſq; Deas, & Hyantia ſacra tueris,
Caſtalijq; chori Mecœnas alter haberis.
Miles amat quicunq; tubas,& caſtra ſequuntur,
Nauita marmoreas nauem qui ducit in vndas,
Agricola incuruo terram qui findit aratro;
Cultor Theſpiacæ rupis,Parnaſſi de lauro
Diligit ornatos,Clariaſque amplectitur artes,
Cum foueas igitur doctos Heliconis alumnos,
Nec me Calliope Grynæo viderit vnquam
Vertice Caſtalia tingentem guttura lympha:
Nec patiar vereor turpem Sirlete repulſam;
Nec faciles aditus tua dent mihi limina, gratos
Laurigeræ genti ſemper redolentia ramos;
Sed fretus Muſis,quarum perhibentur apertæ
Omnibus eſſe fores,& fretus mente benigna,

Ingenio-

nioque tuo, quo non manſuetius vllum,
didiuſq; videt cœleſti Phœbus ab arce:
o Chœrilæa Pataræos voce Penates
pellare meru Tyrrhena per æquora pulſo:
dubito dextram, quæ cunctis nata iuuandis,
iliumque tuum, ſi quis mea carbaſa ventus
æceps rapiat, miſeræ promittere naui,
m nulla æquoreas poſſem regere arte per vndas.
vir magne, meam cepit fiducia mentem;
puto laturas pelagi mea vota procellas;
d te per genium Thymbræ, & Permeſſidas vndas
aliumque larem, & doctæ penetralia Cyrrhæ,
rium accipias, oro, numeroq; tuorum
cribas ſemperq; tuum fateare clientem.
uus ille Leo, quem fas eſt vincere, vincat:
andem triplici caput exornere corona,
a Neſtoreos Lacheſis tibi proroget annos.

Ad Gregorium XIII Pont. Max.

la dies veniat, miſero quæ dicat in orbe
regorium Parcæ ſuccubuiſſe ſuæ:
at Gregorius. viuat dum robora tellus,
um cœlum ſtellas, dum mare fundet aquas.
iuo florent leges, Aſtræaq; virgo
n terris vera cum pietate manet.
te Mars rabiem ponit te præſide rerum,
urea per Latium ſæcula rurſus eunt.
e fata vocant. metus eſt, ſanctiſſime Præſul,
e redeant rapida tempora dura rota:
præter quiſnam tam læta in paſcua ducet,
Quas emit proprio ſanguine Chriſtus oues?
is ſic componet terras regeſq; iubebit
Seruare æternæ fœdus amicitiæ?
quis ita ætherei placabit numina cœli;

Si Deus

Si Deus iratas inſtruat igne manus?
Non facilè in tantas alter ſuccedere laudes
Qui poſſit, tota conſpicietur humo.
Omnes propterea tibi candida fata precantur,
Staminaque in nullos diſſoluenda dies:
Huic tamen in primis certat ſubſcribere voto
Gens, Aganippæa ludere docta lyra:
Dum te purpurei ſpectare argentea Solis
Lumina, Parcarum candida fila ſinent;
Nunquam Caſtalios tangent ſuſpiria colles;
Nec reddent mœſtos Delphica plectra ſonos:
Inuidia hoc cernens in fletum erumpit amarum,
Et lacerat nigras non bene ſana comas:
Tiſiphonenque vocans, Erebæa voce requirit,
Cur ita Pierij numina fontis ames.
Præ cœca mentis rabie, quâ turget Erynnis,
Phœbæo inſignem non videt axe diem:
Semper Pieridas virtus pulcerrima fouit,
Et læſit doctas impia turba Deas.
Lucani exitio lætatur dextra Neronis,
Nec fert Odryſiæ Dædala plectra lyræ:
At pater Auguſtus veneratur ſcripta Maronis,
Et largo cenſu carmina docta fouet.
Et cur non foueat? quouis eſt digna fauore
Quæ colit Aonidum ſacra caterua nemus.
Aonidum comites ducunt ſine crimine vitam,
Nec quicquam, Momus quod reprehendat, habent.
Non Tyrias nectunt fraudes, non Colchica miſcent
Toxica, non ferro fata cruenta cient:
Nec lite inſana pietatis fœdera turbant,
Nec ſibi diuitias, lege vetante, parant:
Ambitione carent, dulceſque fouentia Muſas
Sollicita Superos otia voce rogant.
Nec ſe deſidiæ peragentes otia dedunt;
Mollia nec longo ſtrata ſopore probant:

ec Thraci gratum Pirene admittit Iacchum,
Nec mouet Aonias alea blanda manus:
ec docta Idaliis feriuntur corda ſagittis,
Pieria eiectam ſe dolet arce Venus.
t Paphias gaudent flammas Heliconides vndæ
Virgineo tinctas protinus amne mori.
:um vates nacti ſpinoſæ neſcia curæ
Otia ſunt, Clarius qualia verſus amat;
unc recta greſſus Parnaſſi ad mœnia tendunt,
Viſuntque Aonias numina ſancta Deas;
t diſcunt ab eis ederoſa ſede recepti
Omnia, quæ doctis ſcire neceſſe viris.
uid virtus, quid ſit vitium, quid tollat in aſtra,
Quid nos præcipites in Phlegethonta ferat.
nde tremat tellus, qua vi maris ira tumeſcat,
Quid Boream, & mixtas fulmine vibret aquas.
æc vbi cognorunt, mortalia corda repente
Caſtalio plena voce lepore docent.
nitidis Dirce lymphis, ô candida Daphne,
O Nymphæ magni docta propago Iouis:
Tales vos eſtis, voſque atra ſtirpe Bionis
Edita vipereo dente caterua petit?
Nec ſtrepitum cœli, nec terræ expectat hiatum?
Nec timet armatas angue minante Deas?
Qui volat natos Gryneum ad flumen olores,
Nec capitur Muſis, Aonioque ſono:
Duritia Scythicas quercus, Adamantaque vincit,
Monſtraque quæ pelago, quæque creantur humo.
Threicius vates citharæ dulcedine mouit
Saxa, feras, volucres, arboreaſque comas:
Quin & Tartareo lacrymas excuſſit Auerno,
Et traxit Stygias in ſua vota Deas.
Mos eſt inuidiæ benefacta inceſſere lingua,
Et ſceleris ſanctos inſimulare viros.
Socraticam liuor pietatem damnat Athenis,

Socra-

Nec Romæ culpa Scipio liber erat.
At dicet Liuor, teneri luduntur amores,
Nec caſtos vates Syrmio docta parit.
Eſt proprium vatis, Venuſino carmine pulſam
In Superûm laudes ſollicitare lyram.
Mæonioque hominum virtutem extollere cantu,
Et vitium Parij carpere voce viri.
Hæc quoque Cyrrha facit. ſed ſi quis furta Diones,
Et Paphios ignes, Cypriaque arma canat;
Num cunctos iſtæc tangent opprópria vates;
Lymphaque Pïëridum turpior inde fluet?
Nec ſi mortiferas gens impia miſceat herbas,
Pæoniis manibus pharmaca trita nocent.
Nec ſi conſpicuæ celebretur Lesbia formæ,
Raptanda in crimen ſacra Poëſis erit.
Sed nobis melius ſcis hæc ſanctiſſime Præſul,
Nec ſequeris Paridem, Gordiadenque Midam.
Te Superûm naſci voluit pater inter opacas
Aoniæ frondes, Felſineaſque Deas
Zoileas ideo linguas, & tincta veneno
Labra draconigera pellis ab arce procul.
Hinc quia Caſtalias cernis ſine labe Camœnas,
Gaudes Pieriæ gentis amicitia.
Et tegis Aoniam, & ſacrato pectore curas,
Ne Penia Ogygio conſpiciatur agro.
Non poſſunt aquilæ ſine pennis æthere niti,
Nec currit delphin, ſi ſpolietur aqua.
Nec mella apes fingunt, ſi deſit copia florum,
Nec veniunt flores, ſi grauet Auſter humum.
Nec volucrum reſonant cantus, niſi Vere rubenti:
Cum venit acris hyems, tunc tacet omnis ager.
Sic etiam vates ſi Pallados hoſtis Arachne
Cum luctu fines occupet Aonios;
Non poterunt Phœbi ſtudiis aduertere mentem,
Inque manus reſonæ ſumere fila lyræ.

ibus id circo cenſus, & munera donas,
Cunctaque quæ ſacræ ſemina mentis alant.
tes quæ variis ornas collegia linguis;
Clara Dei cultu, Pieridumque mora.
e quidem pater es cunctorum, diligis omnes,
Quos nitidus roſe Phœbus ab arce videt.
l magis, idque etiam meruerunt, diligis illos,
Qui iuga Parnaſſi, Caſtaliamque colunt.
icuique ſuum pulcrum eſt ſtudioque fauemus
Alterius, cuius nos quoque ducit amor.
les amat iaculis gaudentem, nauita nautam,
Agricola incuruum diligit agricolam.
, quoniam es doctus doctas amplecteris artes,
Et miro Clariæ gentis amore flagras.
licem Aoniam, ſi te pater optime, ſemper
Pieriæ ſecum dulcis haberet humus;
Illis ſuppoſitum nigræ terroribus aulæ,
Ne ſorti, Stygio quam mouet vrna foro
quodque Pierides ſtudiis ardentibus optant,
Nilque prius fatum lingua diſerta petit.
d vereor, ſurdas votis ne præbeat aures,
Detque Deus Boreæ per mare ferre preces.
mnia ſacrilega Libitinæ falce metuntur,
Et nihil eſt lethi quod remoretur iter.
ui credit mortis leniri poſſe furorem,
Helleboro claras nauiget Anticyras.
ic putat Armeniis tigres miteſcere ſyluis,
Nilque Lycaonia blandius eſſe lupa.
on flexit mortem facundi pectus Vlyſſis,
Nec Nireus forma, nec Linus arte ſua.
ec repulit fatum doctis Podalirius herbis,
Nec Calchas extis, augurioque ſuo:
ec vis Æaciden Erebi defendit ab vnda,
Nec Crœſum cenſus, relligioque Numam.
ec celer Adraſtum morti ſubduxit Arion,

Nec

Nec Priamum ætherea mœnia facta manu:
Perſea nec plumæ, ſocios nec Iaſonis Argo,
Nec Pallanta preces, Autolycumque doli.
Et Deus, aſtrigero qui fulmina torquet ab axe,
Aſpera pro nobis in cruce fata tulit:
Atque ita Cerbereas acies, Orcumque ſubegit,
Et capta rediit Ditis in aſtra domo.
Scilicet, alme pater, mors te quoque pallida tanget,
Et manibus nigris in caua buſta trahet.
Verum id contingat ſero, tardeque reuiſas
Sydera, virtuti regna parata tuæ.
Quod ſupereſt æui mollißima fata ſequantur,
Aſtraque ſint votis ſemper amica tuis.
Morte quidem pater alme, tua turbabitur amnis,
Qui placido Aſcræas flumine ducit aquas:
Morte tua amittent frondes Heliconia Tempe,
Vmbraque Pieriis non erit vlla locis.
Et lætæ Phœbi citharæ, cantuſque ſilebunt,
Aſſiduuſque premet Theſpia corda dolor;
Vna tamen ſpes eſt curas quæ leniat atras,
Et luctum mœſtæ ſubleuet Aoniæ:
Te non immemorem fore gentis Hyantidos [illegible]
Cum liquidum æthereo nectar in orbe bibes.
Sed vates Superis inter conuiuia læta
Commendaturum de meliore nota:
Et ſuperos ſimilem tibi terris eſſe daturos
Pontificem meritis & pietate grauem:
Qui foueat Muſas, Turcarumque agmina tentet
Oedipodioniis pellere verticibus:
Et Græcis Thebas, & dulces reddere Athenas,
Inclytaque Iſmaria Thracia regna lyra.
Ergo Pierides nequeunt auertere Parcas,
Nec dare Neſtoreas, Æſoneaſque comas:
At famam æternam, & magnum, & memorabile [illegible]
Inuitis Parcis, & Phlegethonte, dabunt.

interreunt, æuo deperditur aurum;
as condit terra, linquet auarus opes:
em Muſa canit, ſemper cantabitur Heros;
quam Muſa dabit, fama perennis erit.
Dulichius, viuit Nereius Heros;
uit Priamides Hector, amanſque Paris:
nper viuent, æternoque ore cannentur:
ntum Caſtaliæ carmina robur habent.
Hic Mulciberi, nil hic inſania ferri,
l mare, nil Aquilo, nil Libitina poteſt.
quiſquam inſignem ſperet ſine carmine famam,
iſque ſacro Aonidum carmine fama ſilet.
Helenes raptum multi grauia arma tulere,
eliaque audaci conſeruëre manu;
uia Mæonij caruerunt voce Poëtæ,
rum Cimmeriis facta premuntur aquis.
es tangit amor laudis, famæque cupido,
oria quemque mouet, gloria quemque iuuat:
imet obſcuræ Lethæa ſilentia ripæ,
ltque ſuum toto nomen in orbe cani;
illi magnæ templa exurenda Dianæ,
n ferro egregij colla petenda viri:
Helleſpontus ſtrepitu terrendus equorum,
n niue conſpicuus velificandus Athos:
æ faueat domui, nulloque labore
to Pieriis orbe vehetur equis.
ominum citius famam caligine cæca
ndicat, & nitida tollit in aſtra via;
m pia laurigeræ venerari numina Cyrrhæ,
ctaque Caſtalij plectra fouere chori.
nus Alexander, qui gemma incluſit, & auro
iada, armiſoni nobile vatis opus;
que dari iuſſit longe iuſtiſſimus Heros
crilegium nigris Zoilon alitibus;
udiis genitum pulcro qui funere vatem

Intulit in gentis clara ſepulcra ſuæ;
Quique tuo ſacram preſſit diademate frontem
Liligera Thuſcus natus in vrbe Leo;
Innumerique alij poſſent ea dicta probare;
Sed ſatis hæc Heros qui probet vnus erit.
Quid Mecœnatem donat cœleſtibus auris
Ereptum nigris ex Acherontis aquis?
Nobilitas, ductumque genus de ſanguine regum,
Cognita barbarico Lydia ſigna ſoio?
Gemmæ, aurum, Libyco ſaturatæ murice veſtes,
Aruaque ſexcenti quæ coluere boues?
Tectaque Tænariis ad cœlum educta columnis,
Et Mauſolæis digna ſepulcra rogis?
Nil horum Aoniæ citharas, & carmina mouit,
Et famam, toto quæ volat orbe, dedit:
Sed mira in vates pietas: hinc æthere claro
Fertur Apollineo munere Thuſcus eques.
Illum Partheniæ celebrat facundia Muſæ,
Dum lætas ſegetes, ruſticaque arma canit.
Illum Pindarico decantat Horatius ore,
Dum reſonat Calabra carmina culta lyra.
Fecit idem Latius blando ſermone Philetas,
Et quos Herculeus ſit numerare labor.
Nam tot eum vates plectro cecinere ſecundo,
Quot ſunt æthereo ſydera fixa polo.
Tu quoque magne pater cum ſis Heliconis amicus,
Et foueas vates, Aonideſque Deas;
Omnibus in terris, omni celebraberis æuo,
Et nunquam Stygiæ ſubiicieris aquæ.
Quotquot alit tellus Thymbræa ad flumina vates
Tollent Aonia te ſuper aſtra lyra.
O ego ſi poſſem turba quoque miſtus in illa,
Siccam Gorgoneo fonte rigare ſitim:
Atque Meletæis frontem redimire corollis,
Aureaque Andino plectra mouere ſono;

Qua

m vellem celebrare tuas pater optime, laudes,
ferre ad cœlum teque, tuamque domum.
nec Virgilius, nec ſum Smyrnæus Homerus,
ec mea Pierio flumine labra madent.
procul Aonia Morinorum natus in oris,
ua bibit Aaas ſanctus Omerus aquas.
cet Aoniis eſſem celeberrimus oris,
ec mea Demodoci fama ſecunda foret;
tamen hoc cantus meditari tempore poſſem;
ec præ me ſumpta gaudia ferre lyra:
mihi ſi tenera Nepenthes tradere dextra
ellet, olorino nata puella toro.
ferus, Odryſiis placida in regione relictis,
rudeli bello Belgica regna quatit:
iaque infeſtis inuoluitur vndique flammis;
tque ſuo large ſparſa cruore madet.
c merito gemitus imo de corde trahuntur,
ec venit ad lacrymas Muſa vocata meas.
mihi, quod dura fatorum lege negatum eſt,
æſtabunt cupida Delia plectra lyra.
gij denſo conſurgent agmine vates,
ui tua fœlici carmine facta canent.
s inter vario redimitus flore nitebit
uretus, ſtudij dexter in omne genus:
gaque Pieriis nunquam non viſus in aruis,
larus & in ſylua Syluius Aonia:
acer Apruſæ vates. cui nomina virgo
heſſala laurigero flumine nata dedit:
qui Cecro pium mel Adamus pectore fundit,
Mæoniumque graui carmine condit epos:
geliuſque ſua Zephyros qui voce moratur,
Et ciet è ſummis aſpera ſaxa iugis:
ique ora Alcæi numeroſis vocibus æquat
Dum mouet Æoliæ fila Peranda lyræ:

Gambaraque, aſſiduo Phœbi qui percitus œſtro
Dulci Romuleas carmine mulcet aquas.
Non me falſa loqui ventura fatebitur ætas,
Hîc ego Dodona verior augur ero.
Dum fruges homini tellus mitiſſima fundet,
Omnia Gregorium per loca fama canet.

In obitum Principis Cliuienſium.

Nuper Romulea fato conceſſit in vrbe:
Heros, Menapiæ nobilitatis honor:
Diues opum, forma pulcer, lanugine prima,
Doctus belligera tela vibrare manu.
Sed nihil iſta iuuant, quia mortis lurida cuſpis,
Vt plebem, reges, ſceptraque ſumma petit.
Et fidunt aliqui manibus, fortique iuuentæ?
Et claro generi, diuitiiſque ſuis?

Ad Iacobum Muzolum.

Muzole ſæpe rogas, num tecum inuiſere ſedes
Oebalidæ Tatij cupiam, gentemque Sabinam;
Clitumnique greges niueos, quoſque Vmbria mo[...]
Tollit, & arboreas Piceni littoris oras;
Et Lauretanæ venerandas Virginis ædes,
Flaminaſque domos, & qua rigat arua Metaurus;
Et Venetûm pingues terras, Atheſimque, Padumq[...]
Atque Adriæ dominam mediis in fluctibus vrbe[...]
Extantem, & tumido reddentem iura profundo;
Iam mihi luſtratis, quos Arnus præfluit agris,
Eliciens liquidas Thuſcis è montibus vndas.
Quamuis Romuleas ita mens mea diligat auras,
Vt vix auelli poſſim, tamen optime tecum
Muzole Caucaſeas rupes, Cilicaſque feroces
Viſere non dubitem, nec aquas tentare Maleæ,
Naufragio infames, Syrteſque ſubire doloſas;
Nedum magnificas vrbes, atque Itala regna,

via me terret, nec aquæ, nec fulmina cœlo
ſa, nec aërij montes, gelidæque pruinæ,
fera ventorum rabies, nec ſaxea grando.
níniam ad portam properemus, iterque ſequamur,
niueæ comitentur aues, Zephyrique ſecundi.
os Romanæ turres, atque aurea templa,
u Tibri pater, Nympharumque agmina ſancta
idum. liquidis choreas quæ ducitis antris,
ıci, qui me vidiſtis ſæpe canentem,
ıtantemque lyram, & ſpatiantem gramine molli,
guum ad tempus, mox ipſe recurro, Valete.

In Veronam.

a placent Romana mihi, terræque feraces,
ıs rigat Hetruſca Tiberis liquidiſſimus vnda,
eptemgemini colles, & amœna vireta,
oſitæ Superis ædes, & tecta ſuperba,
uicquid miri rerum pulcerrima tellus
ſidet, Iliaco quondam regnata Quirino:
mihi diſplicet vrbs; generoſo condita Brenno;
emper virides ſyluæ, colleſque nitentes,
os habet, & campi longe, lateque patentes;
tructum ingenti ſpecioſum mole theatrum,
mplaque cœlicolûm rutilantia marmore claro,
c pulcer fluuius, mediam qui interſecat vrbem,
utonico vitreas educens vertice lymphas,
c ſacer ille lacus, Bergano carmine dictus,
ii fremitum, pelagique minas, tumidaſque procellas
rbaris imitatur aquis, & marmore verſo,
m faciem nitidi violarunt nubila cœli;
tonat aduerſis oriens in rupibus Eurus;
que ſub aurifero pretioſos gurgite piſces
ucat, haud vnquam peregrino littore viſos:
ſtis qui fulua ſe Carpio nutrit arena.
quis non celebret cœlum fælicibus auris?

Ac molles Zephyros huius regionis amœnæ;
Et grauidæ Cereris fœcundas ſemper ariſtas,
Et vites vinum generoſum, & lene ferentes?
Tum populum ſumma Superos pietate colentem,
Et miro ingenio referentem docta Catulli
Scripta ſui, claro nec Martis honore carentem?
Salue grata meo cordi Verona, ſacrique
Quos Atheſis voluit fluctus, ſaltuſque virentes;
Et Baldi montes ſaluete, lacuſque perennes;
Salue Zeno pater, pulcræ qui mœnia ſeruas
Vrbis, & Heroës magni ſaluete, frequentes
Quos alit hæc regio, Superûm gratiſſima regi;
Et cunctis ornata bonis, & rebus opima
Omnibus, in terris hominum quas corda requirunt.

Ad Alphonſum Morandum.

Quam vellem Pataræ gelidis Alphonſe ſub antris
  Mæonidæ clara te reſonare tuba:
Atque tuas alta laudes memorare Camœna,
  Et Phœbo dignis te celebrare modis.
Sed me deficiunt vires, & ſæpe vocatus
  Deſtituit votum pulcer Apollo meum.
Non mihi Pieria decorantur tempora lauro,
  Non mihi Caſtaliis labra rigantur aquis:
Nec licet Aonia nobis recubare ſub vmbra,
  Doctaque Mæoniæ tangere fila lyræ.
Inuidere mihi Dircæos fata liquores,
  Caſtaliaſque vmbras, Pierioſque lares.
Sed licet à Cyrrha nobis hæc cuncta venirent,
  Taliaque ora mihi Calliopæa daret;
Qualia vatis erant, quem naſci argenteus olim
  Mincius ad lymphas vidit oloriferas:
Aut quem Smyrna refert, ſacrata ad flumina natum
  Materna dictum voce Meleſigenem;
Tempore non poſſem tamen hoc contendere in altos

Aonæ

...nia montes, Pieriaſque domos;
...ciaque Orphæis coniungere carmina plectris;
Et magno laudes ore ſonare tuas.
...pedior curis, quæ me ſine fine fatigant,
Nec tacita ſomnos carpere nocte ſinunt.
...em per lachrymis vultus; atque ora rigantur,
Et timor aſſiduo corda tremore quatit.
...lle mihi cauſæ luctus præbentur acerbi;
Et cor iure meum ſollicitudo premit.
...rs ferus heu nimium Morinis inſanit in aruis;
Et patriam bello iam tria luſtra petunt:
...n tot Adraſtæo paſſa eſt ſub milite quondam
Vrbs Eteoclæis proxima verticibus:
...c Menelaæo duo luſtra obſeſſa Gradiuo,
Tandem Dulichio Pergama capta dolo:
...ot mala perpetitur circumdata patria tellus
E Stygio miſſis flumine militibus.
...c pro Pierio cantu, & teſtudine læta,
Attonita reboant tympana pulſa manu:
...tuba terribili ſonitu ciet aſpera bella,
Et valida dextra tela vibrare monet:
...rabies denſos morientum calcat aceruos,
Fluminaque inſolito tincta cruore rubent.
...ppidaque in cineres redigit Vulcanius ardor,
Et violat Dryadum dira ſecuris opes.
...ec patitur ſegetes hoſtis violentia campis
Surgere, nec Bacchum munera læta dare.
...ic pater inſidias nato parat ille parenti,
Et rigido ſoceros appetit enſe gener.
...utuaque aduerſi currunt in prælia fratres,
Nec ius ante oculos proximitatis habent.
...t laniat crines natorum ob funera mater,
Et luget fratrum triſtia fata ſoror.
...reptoſque ſibi coniunx pia deflet amores,
Et queritur cæſum filia mœſta patrem.

Faſque, nefaſque ſimul miſcentur,& omnia magno
Cum fremitu in peius, Dite furente, ruunt.
Speſque abiit pacis, nec fœdera Belgica curat
Terra, ſed aſſiduo Martis amore flagrat.
An ſuperent dubium, fratres, dulceſque ſorores,
Et pater,& qua nil mater amabilius:
Forſitan hos acies, inimicus & hauſerit ignis,
Et dantur rapidis præda, cibuſque feris.
Quique parentis erant, ita belli lege volente,
Militibus tinctis cæde coluntur agri.
Aut ſi viuit adhuc pater,& dulciſſima mater,
Necdum regna colunt, quæ Libitina tenet;
Coguntur victus inopem traducere vitam,
Et dura in cana tempora ferre coma.
Qui modò felices gemmis, auroque bibebant;
Atque quieſcebant Attalico in thalamo.
Aut præbent dextram ferro, duriſque catenis,
Obſcœnoque loco, carceribuſque iacent.
Forſitan & rapidus patriam ſuccenderit ignis,
Vrbemque Audomari nigra fauilla tegat;
Quod delira ſequi Caluini dogmata ſemper
Abnuerit, priſcæ religionis amans.
Has inter curas, & triſtia fata meorum,
Poſſem Caſtaliæ plectra ferire lyræ?
Atque animum ad lætos mœſtum conuertere ca-
Claraque Mæonio facta referre ſono?
Pierides nolunt luctus, nec cantat Aëdon,
Cum Boreas gelido frigore nectit aquas.
Nec Thetidis natum mœſtus ceciniſſet Homerus,
Mœſtitia Aonios impediente ſonos.
Nec Maro Caietæ fortem celebraſſet alumnum,
Lætitia Andinam non comitante lyram.
Sed nunquam Aonides, citharaque inſignis Apollo,
Cimmerion tenebras te ſepelire ſinent.
Vatibus eximios cantus,& plectra ſonora,

Qu

uæ te concelebrent ſemper in orbe dabunt.
tibi præcipuè deerunt facunda *Ceruti.*
roxima Mæoniis carmina carminibus.
ſatisfaciet votis ex omnibus vnus,
t, quod lætor, habet, quæ mihi fata negant.
c blandæ adſpirant auræ. Zephyrique ſecundi,
t dant fatilegæ candida fila Deæ.
que ſonum citharæ vocaliaque impedit ora;
octaque ſollicito corda dolore vacant.
ic, ſi quenquam alium Phœbus, Phœbique ſorores,
mniaque Aonii numina montis amant:
rnantque caput lauro Parnaſſide, dantque,
um vult, Caſtalia tingere guttur aqua.
oslibet hic fundit verſus, & voce canora
Ieroas magnos, fortiaque arma ſonat.
c igitur curæ tua factis inclyta virtus
emper erit, miro iam referenda ſono.
nus es Aonia Federici voce Morande,
Quaque nihil poſſit dulcius eſſe lyra.
mma tibi antiquum, & generoſum nomen auorum,
t clara inſigni nobilitate domus;
na vel Odryſio ſceptro, Medaque tiara,
Et multis ſpecies regna tenere locis.
t ampli reditus, & opes, & prædia multa,
Et tercenteno vomere findis humum.
nt quoque diuerſis tibi multa palatia terris,
Ædeſque eximiæ, conſpicuique lares.
l ibi præcipuè magni intra mœnia Brenni
Adſpicitur multo ſtructa labore domus:
a nihil in toto formoſius orbe videtur,
Atque fides huius lumina vocis erunt.
c virides ripas, & amœnos proſpicit agros,
Et Leonardæum, culmina ſancta, iugum.
cœlo blando, & felici cingitur aura;
Et ſtrepitu, & vulgo prætereunte caret.

Porticibus multis, multis decorata columnis,
Omnia quò vertis lumina lumen erunt.
Hîc multi thalami, quos non errauerit vllus
Lemnicolam dicat qui fabricaſſe Deum:
In quibus aſpicias variis aulæa figuris,
Quæ fecit filiis Belgica dextra ſuis;
Regaleſque toros, & conopæa micanti
Fulgore, & Phrygia ſtragula picta manu;
Et nitidas Pario ductas de marmore menſas,
Et ſtatuas, quales Pigmalionis erant;
Multaque diuerſis animalia reddita formis,
Quæ quis Apellæo facta labore putet.
Aurataſque trabes, iunctas laquearibus aureis,
Ærataſque fores, marmoreumque ſolum.
Sunt libri egregii & rari, Phœboque dicatum
Muſæum, quo nil doctius eſſe poteſt.
Eſt & ſydereo regi, ſuperiſque ſacellum
Sacratum, fiunt quo ſua ſacra Deo.
Hîc reſonant citharæ, quæque inſtrumenta mouentur
Omnia odoratæ vertice in Aoniæ.
Has ædes ita magnificas, & Cæſare dignas,
Cum geminis hortis fertilis ambit ager:
Et murus fures auidos altiſſimus arcet,
Nec fas iniuſta carpere poma manu.
Illis Alcinoi cedant, & Adonidos horti,
Et nitidæ Heſperidum quos coluere manus;
Et quos hiſtoriæ princeps Salluſtius, & quos
Exquilio extruxit vertice Thuſcus eques.
Tales Elyſios coniunx Plutonia campos,
Ad triſtes raptus, mite leuamen, habet.
Hos fouet aſſiduè Chloris, pulcherque maritus,
Et ſemper tepido mulcet, alitque ſono.
Et crebrò inuiſit formas Vertumnus in omnes
Aptus, & à pomis quæ Dea nomen habet.
Atque Atheſis nunquam patitur fluuialibus vndis

Ferre ſitim, quamuis Sirius vrat humum.
te rotæ, & longis educta canalibus, amne
E gelido, hortenſem mitigat vnda ſitim.
c ſi quis varios fructus, floreſque requirat,
Nil deſiderio cernet abeſſe ſuo.
pyrus, & malus quæ plurima fertur in ora
laſci Punicea, Sidonioque ſolo.
pomus, gratos ex ſe quæ mittit odores,
It fœtu nitido lumina noſtra capit.
quæ Lothophagis arbor gratiſſima, fertur
Non Ithacis etiam diſplicuiſſe viris.
lulces ficus, & caſtæ bacca Mineruæ,
Et quam Lucullus de Cerasũte tulit.
amque Pelaſgiadas Xerſes portauit in oras,
Hanc ratus Inachiis eſſe venena viris.
fragiles coryli, quas ruſtica Phyllis amabat;
Et quæ puniceo corna colore rubent.
que huc Minoa portata Cydonia ab ora,
Nymphaque, Demophoon, quæ tuus ignis erat.
ſacri Idaliæ fructus, & cerea pruna,
Et quæ Pirameo poma cruore madent.
que, quam nobis bellatrix Media miſit
Arbor, quæ viridi ſemper honore nitet.
geſtat totum flores, vel poma per annum,
Poma. Cytheræus qualia gignit ager.
aliaque Atlantis nitido ſeruabat in horto
In ſomnos dulces neſcius ire Draco.
æ poſſent rapidæ Schœneïdos ora morari,
Et propè victores iam retinere pedes.
cordeſque Deas facere, atque acterſere rurſus
Dardanium Paridem, iudiciumque nouum.
mpineas gerit hic etiam pulcherrima frondes
Vinea quæ domino pocula læta ferunt;
eis vina aſſurgant, & humo naſcentia ibera,
t iuxta ripas, bellice Rhene, tuas.

Quæ

Quæque Bibractis alunt campi, Lesbóſque, Chioſq
Grataque Thyrſigero terra Falerna Deo.
Non alia eſſe putem cœleſtis pocula menſæ,
Quæ miſcet Phrygia raptus ab arce puer.
Sed quid ad Adriacum vertor mare? quotque ſ
Enumero fluctus, cum mouet Auſter aquas?
Omnes hic fructus quos pomifer aſpicit annus,
Cum Phœbo iuncta eſt pendula libra, nitent.
Flaua Ceres grauidas etiam hic oſtendit ariſtas,
Nec parua agreſtes munera Hamadryades.
At parte ex alia flores rutilare videbis,
Quod tellus fundit Dædala Vere nouo.
Hic puer Oebalius, quem diſco Phœbus Apollo
Extinctum in florem vertit odoriferum:
Narciſſuſque ſuæ faciei ſtultus amator,
Et Crocos, & Smilax & Melilotos adeſt:
Et Clytie, nimio Phœbi quæ flagrat amore;
Et verſa ad Solem lumina ſemper habet.
Liliaque & Cyani & Calthæ, noctique papauer
Sacratum & niueæ purpureæque roſæ.
Et Thyma Roſq; maris, Caſiæq; & Amaracus,
Mollem ſopito quæ daret Aſcanio.
Inter quos miro Gelſominæus odore
Flos ſuperat pennas candide Cycne tuas.
Et plures alii, qui ſunt ſine nomine flores,
Hoſpitis externi quos tibi miſit amor.
Quicquid enim miri peregrino naſcitur orbe,
Cernitur in tectis vir generoſe tu's.
Adde voluminibus topiaria flexa decoris,
Naturæque manus quæ dedit artificum.
Sunt etiam hic leuibus tophis & pumicæ textæ
Speluncæ, mediis quæ feriuntur aquis.
Hîc volucres varios cantus iaculantur ad auras,
Dulciaque arguta carmina voce ſonant.
Quæque volant cauea malę grato carcere clauſæ.
Quæq

que ſuis pedibus ramea tecta premunt.
ƿedeſque feri ſtabulis paſcuntur in altis,
Boreæ poſſent curſibus eſſe pares.
ıe canes auidis teneant qui dentibus aprum,
tque, ſui greſſum qui comitentur heri.
ıtreſque altum tolluntur in aëra iuſſi,
eferunt domino, quas cupiebat, aues.
apes variæ flauentia caſtra frequentant,
gemit in tectis multa columba ſuis.
ɔidos etiam vultus leporaria paſcunt,
ſque aliæ, longum quas memorare foret.
unquam offendunt æſtus viridantibus vmbris;
tus es à Phœbo, ſydereoque cane.
ıs etiam flammas, acremque leonem
ertit foliis pergula lata ſuis.
iirides deſunt hyberno tempore rami,
c lauri aſſiduè, iuniperique virent.
aræ pinus Cybelæ, grataeque cupreſſi
luano, & frondes citrea ſemper habent.
que ſolent ederæ grauidis errare corymbis;
ıc illuc, muros fronde virente tegunt.
alios credam vates optare receſſus,
quibus ad citharam carmina blanda canant.
fallor, veniunt huc læta fronte Camœnæ,
t celebrant iſtos, vt ſua tecta, lares;
itidos fontes Aganippidos Hippocrenes:
t mutant alacres his Helicona locis.
verò, quis non æquet cœleſtibus aſtris
)rnamenta animi, clare Morande, tui?
id dolus, ignoras: fucumque, viroſque bilingues
)diſti vt mortem, Tartareaſque domos.
c animo fuit Æacides, Chironis alumnus,
egatis verè narrat vt ipſe tribus.
ique draconigenæ princeps clariſſimus vrbis
ſæpe Terapnæo ſanguine tinxit humum.

Cum

Cum populum affaris, blandæ dulcedine linguæ,
Et lepido turbam, quò lubet, ore trahis.
Sic Neſtor quondam populum capiebat Achiuum
Bellantem ad portas Tros animoſe tuas.
Rexque Ithacæ Alcinoum, Phæacum in gente re...
Quæ toleraſſet humo, quæ toleraſſet aqua.
Os nulli lædis, nulli conuitia dicis,
Cor tibi ſyncerum, candidiuſque niue eſt.
Erga omnes blandus, præſertim comis in illos,
Qui ſacra Parnaſſi, Pieridesque colunt.
Horum colloquiis, & conſuetudine gaudes:
Et ſine laurigero non potes eſſe choro.
Talis erat Clarios in vates Lydius ille
Mecœnas, genti numen Apollineæ.
Talis & Auguſtus, talis fortiſſimus heros,
Qui magni toto nomen ab orbe refert.
Lucullo certas menſæ ſplendore, tuiſque
In cœnis ſemper fercula lauta iacent.
Poculaque effulgent auro, gemmiſque coruſcant;
Et grauis argenti lumina diſcus habet.
Pacis opus laudas, ſed cum fera bella geruntur,
Et Mars armiſonos ad iuga cogit equos;
Vel pedes auderes quemuis tentare cruento
Mucrone, & vires tendere in Herculeas;
Vel medias eques in turmas procurrere, quamuis
Contra te magnus Caſtoris iret equus.
Si quis te imploret fortuna oppreſſus iniqua,
Quam petiit, ferri mox ſibi cernit opem.
O quam ſæpe pater Zeno ſuccurrere egenis
Te videt, & loculos his aperire tuos;
Sed tum præcipuè id vidit ſanctiſſimus heros,
Cum tetigit miſeras peſtis acerba domos.
His tunc non Cereris fruges, non vina deeſſe
Paſſus es, & quicquid corpora tabe leuat.
Hos inuiſebas, atque hortabaris amicè,

ſtiter vt vellent tempora dura pati.
ebaſque tuam certa in diſcrimina vitam;
oc ſtudio gemitus, pauperiemque leuas.
a multa hominum rapuiſti è faucibus Orci,
ios iam Perſephone dixerat eſſe ſuos.
e ideo & Pluton, Plutoniſque horrida coniunx,
chorus infernæ pallidus odit aquæ.
ſi poſſent Stygii Phlegethontis ad vndam
traherent; rabies Tartara talis habet.
e Palladia ſemper teget ægide cœlum,
Styga compeſcet, Tartareaſque minas;
e diu incolumem turbæ ſeruabit egenæ,
æ ſine te nitidos non videt ire dies.
bi naturâ dotes contingere ſcimus,
data natali proſpera ſigna tuo.
temque Deæ fecerunt fata regentes,
Cyllenæi ſidera clara Dei:
men & ſtudio, & curâ tibi multa parata,
ctaque ſunt etiam multa labore tuo.
temque magis fecit luſtraſſe tot vrbes:
tque freta audaci tranſiluiſſe rate;
ios hominum mores, habituſque notaſſe,
quicquid pulchri barbarus orbis habet.
tenim validis contentus gentibus auctam
liſſe Italiam, Romuleoſque lares:
nas etiam voluiſti inuiſere gentes,
terras alio quæ Phaëthonte calent.
luſtraſti quas Dalmata poſſidet vrbes,
es & Epirus, diues & Æmathia:
acum populos, Byzantiaque æquora, & arces
carum validas, imperiique domum.
etiam Muſis celebratos Hectoris amnes
iſti, & veterem Laomedotis humum.
ne cœleſti tutus quas tendis in oras,
pedibus terras, ſeu rate tangis aquas.

Nun-

Nunquam Pallas abeſt, ſed amanti ſemper adhæret,
Nam præter ſuperos hæc tibi Diua fauet.
Et veluti quondam ſolertem fouit Vlyſſem,
Cum gereret Phrygio bella cruenta ſolo:
Cumque procelloſæ premeretur fluctibus vndæ,
Dulichium repetens, Neritiaſque domos:
Sic tibi, cumque domi reſides, & reſpicis vndas,
Quas Atheſis Nimphas ducit ad Adriacas:
Cumque petis varias gentes, atque æquora ſulcas,
Semper adeſt votis Pallas amica tuis.
Hæc, & plura graui memorabit voce *Cerutus*;
Quoque decet laudes concinet ore tuas.
Tu tamen ô Alphonſe animum, ſtudiumque Sim...
In te propenſum, conſule, quæſo, boni.
Te celebrare cupit, cantuque ad ſidera ferre,
Sed cœptis obſtant cura, dolorque meis.
Nec datur Aonidum per amœnos currere campos
Sacraque Pieridum terra negata mihi eſt.

Ad Federicum Cerutum.

Magnanimum Onfredum dignis efferre Camœnis
Vel nemo poterit, vel *Federice* potes.
Ille vir eſt ſummus, tu maximus ipſe Poëta;
Materia ingenio conuenit iſta tuo.
Aſt ego me fateor tantæ ſuccumbere moli,
Nec poſſe impoſitum ferre decenter onus.

Ad Onfredum Iuſtinianum.

Oceani linquens vndas Hyperione natus
In Veronenſi non bene lucet agro:
Sed triſtes vultus oſtendens æthere ab alto,
Significat luctum pectus habere ſuum.
Naïadumque piis augentur fletibus amnes,
Atque Atheſis ſolito maior in vrbe fluit.
Nec fundit tepidas, velut ante, Fauonius auras;

Horrifero tellus nunc Aquilone ſonat.
c pictæ volucres, vacui ſolatia ruris,
More ſuo ad virides dulcè queruntur aquas.
na Ceres alias, procul hinc, conceſſit in oras,
ulla fides noſtro ſpicea ſerta ſolo.
c lætas nobis promittit pampinus vuas,
t pater ex noſtris ceſſit Iacchus agris.
æ cauſæ tanti luctus tantique doloris?
Cuncta dolent abitu vir generoſe tuo
cta dolent, cùm ſe prudens Onfrede, tuentur
Deſtitui, & currus hinc properare tuos,
nerito lacrymas te diſcedente profundit
Verona & querulum mittit ad aſtra ſonum.
decus & ſplendor patriæ, tu gloria magnæ
rbis, in Adriacis quæ dominatur aquis,
o te cumque moues, Aquilarum ſigna ſequuntur,
Magnanimique Iouis te comitatur auis.
ibi Cæſaris eſt genus alto à ſanguine ductum,
omuleo leges qui dedit imperio.
tus in ore vigor; ſpecies digniſſima regno,
t talis vultus, qualis Achillis erat.
lora facundæ vincis dulcedine linguæ;
nque tuis verbis vox Ciceronis ineſt.
tutum eximius cultor memoraris vbique,
nque Deum mira relligione pius.
ndidus, humanus, ſimplex, ſine fraude, doloque,
ynceriſque animis, Herculeáque fide.
gus opum: nemo ſupplex tua tecta ſubiuit,
t ſubitò latam non ſibi vidit opem.
ſpitio facilis, blandóque affabilis ore
Omnibus alloquium qui petiere tuum.
ctarum cuſtos legum, iudexque ſeuerus,
cylla parata malis, portus & aura bonis.
enio excultus vario, rerumque peritus,
cri iudicio, conſilióque bono:

Mirè Pierio Muſarum incenſus amore,
Vtque olim Auguſtus, Delphica plectra foues.
Dum te luce ſua ſparget Titanius ignis,
Et te Parcarum viuere fila ſinent;
Semper Apollineis choreæ ducentur in aruis,
Et nullus Clario vertice luctus erit.
Id quod aquæ cœlo miſſæ ſitientibus agris,
Id quod agris ſoles, imbre nocente ſatis:
Quod rutilans ignis glaciali menſe Decembris,
Quod nemus vmbriferum, cùm premit æſtus hu...
Quod portus trepidæ naui, quod meta labori,
Quod Liber curis, quod medicina malo;
Hoc es Pieriæ, cùm Pindum turbat Auernus,
Et doctos homines ſors odioſa grauat.
Per te purpureo vates Helicone fruuntur,
Per te Gorgonei præpetis amne bibunt;
Per te Phœbæa decorantur virgine; per te
Numine repleti numine digna canunt.
Nec ſolam Pallas Tritonia præbuit artem
Ingenij, armorum clarus honore nites.
Fortis es, & cautis prudens bellator in armis,
Et Martem iunctum cum ratione tenes.
Sic Ioue nata ſuum quondam celebrauit Atridem,
Qui Princeps Graiæ nobilitatis erat.
Militiæ expertus, Fabiano milite cinctus
Te mundo clarum, conſpicuumque facis.
Quem verbis, factiſq; doces tolerare laborem;
Lætáq; pro patria vulnera ferre ſua.
Omnes mirantur Mauortia tela vibrantem,
Duráq; torquentem colla ferocis equi.
Dum regis hîc Martem, pacis pia iura tueris,
Mœniáq; externo noſtra timore leuas.
Et ciues inter rixarum ſemina tollis,
Et liti ponis, diſſidióque modum.
Nec tua Veronæ tantummodo cognita virtus,

...c etiam nouit Solis vtrumq; latus.
...uè Ionio Mars eſt tuus æquore viſus,
...ene lunatis cognitus agminibus:
... fera gens nobis manicas, & vincla pararet
...rpia, Biſtonijs mox patienda viris,
...s Naupactos, teſtes Acheloides vndæ,
...uot dederis Thracum corpora vaſta neci.
...s celſa in puppi, cinctus fulgentibus armis,
...crilego tumidas ſanguine tingis aquas.
...e tuas adeat proles Othomanica puppes,
...ſe caues dextra fulmineáque trabe.
...veheris nemo properat contingere nauem,
...mnes te fugiunt, vt fugit agna lupum.
...quem dextræ propius fiducia ducit,
...otinus æquoreis piſcibus eſca cadit.
...s apud Troiam patrijs pro nauibus Aiax
...ſignem clypeum, fortiáq; arma tulit.
...mora proſtratis validè toto æquore Turcis,
...capta hoſtili claſſe potente manu:
...s es à cunctis inter tot millia lectus,
...etitiæ in patriam nuncius ire tuam.
...facis, Nereus ventos aſpirat eunti,
...eq; citis Triton per mare portat equis.
...triumphali vectus per cærula naue
...ngrederis patriæ tecta ſuperba tuæ;
...q; fide narras maiorem, Thracas in vndis
...erdomitos toto procubuiſſe freto.
...ipsis placido vultu, ſanctuſq; ſenatus
...cœlo lapſum te putat eſſe Deum.
...iciunt hoſtes captos, vinctoſque catenis,
...iranturque arcus, barbaraq; arma virûm.
...rates Superis ſoluunt, & carmina dicunt,
...xultantque animis, lætitiaque fremunt:
...nplaq; barbaricis onerant ſacrata trophæis,
...uſpenduntque ſacro Turcica ſigna tholo.

Sed quo nunc Elegi? reſonanda hæc carmine forti,
Mæoniáque tuba fama canenda tua eſt.
Hæc quoque ſuccedent Heros clariſſime, nec tu
Pieridum cernes verba deeſſe tibi.
Multos Virgilios, multos numerabis Homeros,
Qui grauibus numeris te ſuper aſtra ferent.
Dignus es Aonio celebrari carmine dignus
Inter Cæſareos qui memoreris auos.
Non igitur mirum, ſi te tot dotibus auctо
Orbati gemimus: cauſa doloris adeſt.
Diſcedit qui nos vt natos mater amabat,
Qui magni nobis Hectoris inſtar erat.
Quem cupiebamus prope nos conſumere vitam,
Filáque tergeminæ quæ tribuere Deæ.
Sed non ad votum ſuccedunt omnia ſemper,
Et non perpetuo tempore gaudet homo.
Nec ſemper cernis ſolem fulgere ſerenum;
Sæpe ſolet nimbo turbidus ire dies.
Nec ſemper nauis pacata per æquora fertur;
Sæpe procelloſas nauita ſentit aquas.
Nec parit aſſiduos veris clementia flores,
Fert quoque Sithonias obruta terra niues.
Te reuocat patrio venerandus honore Senatus,
Et læto vultu, quod iubet ille, facis.
Vade bonis auibus, Zephyriſque fauentibus vſus
Pulchra Leoniferæ ſtagna reuiſe Deæ.
Atque ibi cùm fueris felici ſede receptus,
Semper Veronæ ſit tibi cura tuæ.
At nos pro meritis omnes tibi fata precamur
Mollia, totque dies, quot mare voluit aquas.
Nec tibi non tandem ſummos optamus honores
Vt princeps patriæ conſpiciare tuæ.

Ad eundem.

O vir auguſta generate magni

e Iuſtini, decus Adrianæ
is, & ſplendor Veneti Senatus,
Nobilis Heros.
m ſacer vidit Calydonis amnis
ulis fortes animos gerentem,
dos fluctus variare rubro
Sanguine Thracum.
m ſuos ciues etiam ſonoris
t è ripis Atheſis regentem
bus ſceptris, rigidoque leges
Enſe tuentem.
bis, & nos ita linquis? eheu
n dolent omnes, lacrymáſq; fundunt,
vident, à ſe properare magnum
Martis alumnum.
uis pares, reuocat ſenatus,
les læto properare greſſu
vocat, quamuis Scythicam iuberet
Tendere ad vndam.
felici comitatus aſtro,
ris lætam videas ſenectam,
quid aggreſſus fueris, ſecundet
Semper Olympus.

Ad eundem.

Phrygias ferro turmas ſcindebat Achilles,
Xanthi flauas cæde replebat aquas;
per eum caſta cum Pallade Iuno tegebat,
matum dextra Lemnie diue tua.
le rota ſemper victrice in caſtra redibat,
t dolor Iliacis matribus acer erat.
Onfrede tibi, dum miſces agmina ponto,
t frangis ferro Thracia caſtra tuo.
gentem clypeum volucrum regina ferebat,
Atque Themis vires cum Ioue iuncta dabat.

Non igitur mirum, ſi victor ab hoſte rediſti,
Magnus enim magno numine ſeptus eras.

In eundem.

Vt pater Ionijs Achelous vidit in vndis
Onfredum valida bella mouere manu;
Sic Atheſis nitida Brenni conſpexit in vrbe
Egregiè populo reddere iura ſuo.
Ne quæras igitur, quare liquidiſſimus antè,
Nunc fluat obſcœna turbidus amnis aqua.
Corniger haud ſtultus fundo dolet abditus imo,
Et flet, delicias hinc abijſſe ſuas.

In Nuptias Vinc. Gonzagæ Mantuani, & Leonoræ Medicææ.

Pierias Hymenæe domos, fontemque relinque,
Aonidum liquida qui iuga tingit aqua:
Teque Bianoream celeri pede transfer in vrbem,
Mœnia Theſpiacis haud fugienda Deis.
Hîc par nobilium cupidè te expectat amantum;
Et tua ſollicita numina voce vocat.
His nihil Heſperius, nec Eoo littore ſurgens
Pulchrius æthereo Phœbus ab axe videt.
Eia age, Caſtalidum lucos, colleſque relinque,
Et fer veloces huc Hymenæe pedes.
Hîc tibi (quæ placeant) ſpectacula mille dabun[tur],
Multaque Pierio non aliena ſolo.
Mœnibus his quondam venturi præſcia Manto
Nomina de veſtra gente profecta dedit.
Mincius hæc iuxta candentes fundit olores,
Quot non Mæonijs lucidus amnis aquis,
Mincius egregij monumentis clarus alumni,
Et toto Andina notus in orbe lyra.
Hîc tua cum turba colitur Parnaſſide mater
Hoc, quo præcipuè gaudet honore coli.

ſica non alibí ſolertius ora mouentur,
eſtis diua meæ Barbara vocis erit,
multos cernes Thamyras, & Arionas ire
antatum Lycia carmina digna lyra.
& Hyantæis Academia ſacra puellis
erſonat aſſiduè vocibus Aonijs.
le tot inſignes ſaltus, colleſque virentes,
riuga quæ Superûm lucida tecta premunt;
itreis fontes vndis, campoſque natantes
enaci, Adriacæ murmur habentis aquæ;
danique citos amnes; vbi cortice tectæ
eliades, fratrem flent ſine fine ſuum.
lunca ſque ſacris vatum ſeceſſibus aptas,
t gelidum Erigones quæ facit vmbra canem;
que oleæ baccas, & odoræ vitis honores,
t mira Cereris fertilitaté ſolum.
ſcunque in partes oculorum flexeris orbes,
uenies oculis omnia grata tuis.
c oſtro inſignis ſpectabitur omnis in ora
obilitas, Itala quæ dominatur humo.
iq; Padum Heroë, Phaëthontiaq; arua frequentant,
Quique Arni valles, Parthenopénque colunt.
que mare Adriacum proceres, Inſubriáque arua,
atáque montana regna ſub Alpe tenent.
multi ex Celtis, multi telluris Iberæ,
Multi Germano, Pæonioque ſolo.
ires auro oſtendet veſtita iuuentus,
Concurretq; haſtis ære coruſcus eques.
age, Caſtalidum lucos, colleſque relinque,
Et fer véloces huc Hymenæe pedes.
c etiam magnum ſpectare Heroa licebit,
Quo felix Hélicon ſoſpite ſemper erit.
ui ſummo dignus ſolio ſupereminet omnes,
Murice quos Tyrió palla ſuperba tegit.
on ita Pellæi proles generoſa Philippi

Inclyta Caſtaliæ numina fouit aquæ:
Nec ſic Pierios vates Auguſtus amauit,
Nec vario dictus carmine Thuſcus eques:
Vt fouet hic magni doctos Heliconis alumnos,
Vraniamque colit Pieriámque domum.
Eia age Caſtalidum lucos, colleſq; relinque,
Et fer veloces huc Hymenæe pedes.
Fallor? an huc propero venit pede? non ego fallor,
Huc pulcer tardo non pede venit Hymen,
Et croceo ornatus formoſum corpus amictu,
Et cinctus nitida tempora ſacra roſa:
Tum vultus hilares, & felix attulit omen,
Candentique manu lumina fauſta tenet.
Nec ſolus venit; ſed ſecum duxit Amorem,
Et matrem, Paphiæ quam genuiſtis aquæ.
Matronamq; Iouis thalamo quæ iuncta Tonanti,
Et quoſcunq; Deos ſacra marita iuuant.
O lucem niueam, & felici ſidere natam,
O Creſſa verè tempora digna nota.
Omnia lætitiam produnt iſtis Hymenæis,
Quos ita candenti nunc aue iungit Amor.
Hinc Boreas curas, luctuſque, atroſque timores
Adriacum rapidis in mare portat equis.
Cynthius Eoo nitidum iubar æquore tollit,
Et Venetam roſeo lumine veſtit humum.
Sylua nouas frondes, viridéſque recolligit herbas,
Et vario florum prata colore micant.
Et liquidis volucres concentibus æthera mulcent,
Et Zephyri dulces increpat aura ſonos.
Atque ſuis cinctus nymphis argenteus amnis
Grata Maronæa murmura voluit aqua.
Inter quas Paphio vultu Phœbeïa Virgo
Laura, ſua populum voce, lyráq; rapit.
Non tam blanda fuit numeris Acheloïa proles,
Cui propè Neritiæ ſuccubuere rates:

mpha ore canit cùm dulci & fundit in auras,
em ſonitum Claria reddit Apollo lyra.
em niueam, & felici ſidere natam,
Creta vere tempora digna nota
iſi ſerta iuuant animum, citharæque, lyræque,
biaque, & læto ducta chorea ſono.
pla coronantur, laudéſque hymniq; canuntur
auro Superis qui ſimulacra tenent:
ni quos docto Muretus pectore fudit,
uretus magno non icerone minor.
ri j pedibus flores calcantur euntum,
rubet iniecta lata platea roſa.
aque ornatu ſtruitur pulcerrima eodem,
ui fuit in tectis Peleos Æacidæ;
ı ſibi formoſam Thetidem Phthioticus Heros
onnubio iunxit, non renuente Deo:
quem Tyndareis admirabatur in oris
eſtoreæ egregius filius Euridices;
ı miſeri natum Lacedæmona duxit Vlyſſis,
d Menelaæas, tecta benigna, domos.
lica innumeras referunt aulæa figuras,
ulcéſque hiſtorias, fortiáq; acta patrum.
iculæ vinis menſæ, dapibúſque teguntur,
uæ nectar redolent ambroſiamq; Iouis.
ateras auro oſtentant, gemmiſq; coruſcas,
minéq; argenti lanx onerata micat.
tor in ſolijs epulantum candet eburnis,
t lucet tota ſplendida gaza domo.
cipuè thalamus cupidos qui iunget amantes
(Quem Veneris thalamum iure vocare potes)
natus omnes ſuperat nec dicere poſſis,
Quo ſit purpureus comptus honore torus.
m præter varia decoratos arte tapetas,
Pulchraq; Dædalea ſtragula picta manu;
rumque, & rutila fulgentes luce Pyropos,

Gemmaſque, Eoæ quas parit humor aquæ;
Tot tulit huc Zephyro Chloris gratiſſima flores,
Menſe ſibi ſacro quot Cytherea videt.
Huc longè, & latè ſuaues quæ ſpargit odores,
Translatam merito quis putet Arabiam.
Omnia cum tamen hic niteant, & pulcra ferant
Nil tamen hic gemino fulget amante magis.
Quos omnes tanquam Diuûm genus admiran
Feliceſque vocant, ſemideoſque putant.
In primiſque Deus. Phrygijs quos veſtibus amb
Inſignes, verbis his Hymenæus adit.
Gaude flos iuuenum, cui dat Victoria nomen,
Rara tibi fauſta ducitur vxor aue.
Cuius habet facies, quem reddunt alba colo
Lilia cum rubris ſunt ſociata roſis.
Talis ad Idæum Paridem Cythereïa venit
Diua, ſibi poſcens aurea poma dari.
Nec probitas infra formam eſt grauitaſque pud
Iunonis vultu lucet Acidalio.
Nam quid de titulis, & auorum nomine dicam?
Et celebri, de qua prodijt orta, domo?
Seu patris inſpicias, ſeu ſanctæ inſignia matris,
Regale inuenies, Cæſareumque genus.
Gaude flos iuuenum cui dat Victoria nomen,
Rara tibi fauſta ducitur vxor aue.
Et gaude tali virgo Medicæa marito,
Quo face nemo tua dignior alter erat.
Nam ſic æquales ſuperat Vincentius omnes
Et forma; & claræ nobilitate domus:
Vt ſtellas ſuperat Veneri gratiſſimus ignis
Lucifer, Eois cum vigil exit aquis.
Hunc ſi purpurei mater vidiſſet Amoris
Feſſa ſub Iliaco membra leuare iugo:
Quem ſibi coniugio legit florentibus annis,
Aſcanij magno præpoſuiſſet auo.

e acres conſcendat equos, ſiſtatque furentes,
Arte Terapnæo Caſtore maior erit.
u iabulo ſectetur apros, pugnaque laceſſat,
Fortia Theſtiadæ ſpicula more vibrat.
u liceat pedibus ceruos vrgere fugaces,
Æacidæ ſimilis vix pede tanget humum.
u gladium dextra quatiat, clypeumque ſiniſtra,
Inque feri armatus prælia Martis eat:
rribili dignum iuuentem fateare Gradiuo
Ad pugnam Andromaches poſſe vocare virum.
ue iuuet digitis querulas impellere chordas,
Dulciaque Ortygiæ iungere verba lyræ:
rpheos, aut magni dicas Chironis alumnum,
Et natum in ſylua verticis Aonij.
ue loqui libeat numeris ſermone ſoluto,
Dulichij ſolers pectus. Vlyſſis habet:
eu cultum ſpectes Superûm, Dauidicus illi
Inſidet ætheree relligionis amor.
aude tam raro Virgo Medicæa marito,
Quo face nemo tua dignior alter erat.
t tu ter tali Vincenti coniuge fœlix,
Et tu ter tali Nymphà beata viro:
ucite Diis æuum cari, vobiſque ſenectam
Cumæam, & Pylios det Libitina dies.
ique toro talis veſtro Concordia viuat,
Sub fido Capanei culmine qualis erat:
t qualem vidit generoſi lectus Vlyſſis,
Fœlixque Admeti, Phyllacidæque domus.
oſtque decem in nitida menſes Vincentius aula
Paruulus egregio lac bibat ore puer.
n cuius ſpirent vultu materque paterque,
Qualis Telemachus Penelopæus erat;
nde alii plures, quæ factis clara propago
Aurea Gonzagam tollat in aſtra domum.
Cuius fulmineis tandem miſerabilis armis

Græcia

Græcia Barbaricum conterat imperium.
Non decet hunc, nec eum geminorum mater Amo
Permittet ſterili ſtirpe iacere totum.

Ad Albertum Lauezolam.

Vt quondam Cephalum roſei Dea præuia ſolis
Eripuit thalamis, coniugioq; ſuo:
Sic te Naides, & amantes prata Napææ
Eripiunt nobis, & procul vrbe tenent.
Te iuuat in ſolis meditari carmina ſyluis
Ad virides ripas, & leue murmur aquæ.
At nos hîc vario curarum tundimur æſtu,
Auia Calliope rura tenente tua.
Eſt timor in lecto ne te mala febris adurat,
Et iaceant querulo pallida membra toro;
Hoc ſi contigerit, nullus tibi rure Machaon,
Pæonia ſubitum qui leuet arte malum.
Et ſol æſtifero tellurem ſidere findit,
Et micat Icariæ ſtella proterua feræ.
Eſt metus hic etiam, ſi tendas retia ceruis,
Ne tibi pro ceruis obiiciatur aper;
Atque ita quo fato periit formoſus Adonis,
Intereas, rigidi dente peritus apri.
Et potes, in tenero dum fugis gramine plantas,
Vt miſeri coniunx Orpheos angue premi.
Ah, ne te læta videant ſub vite iacentem,
Qui gaudent hominum cæde recente lupi.
Et caue ne ſubita quercus veniente ruina
Decidat, atque tibi lurida fata ferat.
Tale fere lyricus vates diſcrimen adiuit,
Dum reſonat variis rura Sabina modis.
Et rapiunt homines violenti fluminis vndæ,
Sic periit Thuſca Rex Tiberinus aqua.
Et ſurgunt media truculenti nocte latrones,
Nec valida in villa Scipio tutus erat.

d ſi formoſam nemeroſo in fonte Dianam
ſpicias caſtra memora lauare manu;
ne tibi ante oculos veniunt Actæonis vmbræ,
rudeleſque canes, iraque ſæua Deæ?
c tonat, & denſi funduntur ab æthere nimbi,
t ſubito in terris horrida grando ſonat.
te ne vacuis tempeſtas opprimat aruis,
t feriant cœco fulmina miſſa polo.
c ſunt formeſi metuenda pericula rur's,
Quæ placida cautis effugere vrbe licet.
e moras, valeant ſine regna virentia fronde,
t refer ad patrias te properantes aquas.
nes exoptant flagranti corde Camœnas,
Quæ tibi Mæonia tempora fronde tegunt.
n ita Pieriis Mecœnas gratus alumnis,
Nec ſic Caſtaliæ Pollio carus erat:
pectoribus vatum candentibus hæres
Alberti, Aonij pars veneranda chori.
l ſine te nobis iucundum, aut dulce videtur,
Quando abes, hîc tenebras lumina Solis habent.

Ad Petrum Ronſardum.

tu vidiſſes Lauram, Ronſarde, profectò
Vere dixiſſes ΩΣ ΙΔΟΝ, ΩΣ ΕΜΑΝΗΝ.
uic tua Caſſandre non ſolum cedere debet,
Caſſandre ſenſus quæ rapit vna tuos:
d quotquot Phœbus cœleſti vidit ab arce,
Quotque videt, poſthâc quotque videre poteſt.
lua coma eſt, oculiſque nigris, quibus vrit amantes
Non prius accenſos ignibus Idaliis.
facie videas rubrumque, albumque colorem,
Lilia cui cedant mixta papaueribus.
nt hilares vultus, nunquam tamen abſque pudore;
Oſcula, quæ ſpirant nectar & ambroſiam.
um vult marmoreo percurrere pollice chordas,

Pinda-

Pindaricis verbis & ſociare lyram;
Huic læte applaudunt Muſæ, ceditque Corinna,
Et pulcra Erinne, Nymphaque Leucadia;
Et quæ Dulichium blando modulamine regem
Parthenope Siculis pene fefellit aquis:
Quæque colunt volucres ſpatioſi ſtagna Caici,
Ætnæoſque lacus, & vada Mæonia.
In caſto cœtu Nympharum iuſſa moueri,
Dat motus doctos, non tamen Ionios.
Si tales vultus habuiſſet pulcra Calypſo,
Ogygiis Ithacum detinuiſſet aquis:
Et Circe Latio remorata fuiſſet eundem.
Nec ſua fleuiſſet gaudia ferre Notos:
Si tam iucundo, & dulci ſermone fuiſſet;
Nam Lauræ Peitho labra diſerta mouet.
Hanc ſi vidiſſet iudex Priameus olim,
Tres inter diuas, monte ſub Iliaco;
His ſpretis, formæ pretium, meritumque dediſſet
Huic pomum, Heſperii dona beata ſoli.
Pro tali facie non ſolum fata ſubiſſent,
Fortis Priamides, fortis & Æacides;
Sed quotquot gladios vnquam, clypeoſque tulere,
Preſſerunt que ſuas ære micante comas,
Hanc igitur merito reſonat liquidiſſimus amnis
Vocibus, & plectris Mincius Æoliis.
Hanc etiam recte clari Phaethontis ad vndam
Eridanus ſylua cantat in vmbrifera:
Quin tota ad laudes huius ſeſe optima vertit
Auſonia, Aoniis fertilis ingeniis.
Tu quoque carminibus talem dignare puellam,
Et pete Caſtaliam magne Poeta lyram.
Fac lauræ egregium reſonet quoq; Sequana nomen
Et noſcant Italam Celtica regna Deam.
Inuitaque alios quos nutrit Gallia vates,
Vt tecum celebrent Aonidum decimam.

c aliquis dicet, Lauræ ad præconia nonne
Ronſardi vnius carmina ſufficient?
fficient; quis enim niſi demens vera negabit?
Namque viri ſummum nouimus ingenium.
d tamen Æthiopum non ſolus Iuppiter vrbes
Viſit: eum ſequitur nam pia turba Deûm.
cum Luna micat cœlo nitidiſſima puro,
Circumeunt niueam ſydera fulua Deam.
quoque Pieriæ medius Ronſarde cateruæ,
Incede, & querulam pollice pelle lyram;
celebra Nympham Mantoa ad flumina natam
Verſibus, & chordis Thebigenæ chelyos.
tua ſe nunquam tibi duram oſtendat amica,
Et ſemper Paphius ſit tibi mollis amor.
tuus Epiro fabricatis nauibus Heros
Quamprimum optatum tendat in Oceanum:
que diu præſens hilares hæc ſecula, quæ te
Non minus Ortygio numine ſuſpiciunt.

Ad Lauram.

mo tuas digne poterit componere laudes,
Nympha Bianorei ſplendor, honorque ſoli:
c qui Meſſalæ culto placet ore Poëta,
Dum celebrat Nemeſim, Sulpitiamque ſuam.
c qui Calliimachi nomen ſibi vindicat Vmber,
Cynthia cui magna non minor eſt Helena.
c tener Idalij Naſo præceptor amoris,
Quem torſit variis pulcra Corinna modis.
c cuius cithara celebratur vbique Lycoris,
Nec per quem magnum Lesbia nomen habet,
Ioniosque tuus qui deflet ciuis amores,
Et miſcet Tyriis arma, virumque toris.
c vatum princeps, nuptam qui laudat Vlyſſis,
Et canit Oebaliæ lumina pulcra Deæ.
lus Apollo poteſt digna reſonare Camœna,

Quæ

Quæ bona fœlici fata dedere tibi.
Idque memor faciet Nymphæ quam Theſſalus a
Dicitur Æmonia p ogenuiſſe Dea.
Nec minus es cordi Phœbo quam candida Daphne
Hancque putat forma nunc rediiſſe tua.
Phœbi digna lyra Phœbi quoque carmine digna,
Digna Iouis thalamis, imperioque Deûm.
Es ſimilis palmæ quam ſolers vidit Vlyſſes
Latonæ in templis, Ortygiaque domo.
Ora tegit candor, roſeo diſtincta colore,
Et tali vultu quo Cytherea, nites.
Miratur faciem Saturnia Iuno pudicam;
Miratur mores caſta Diana tuos.
Excultum ingenium laudat Trithonia Pallas,
Oris Atlantiades verba diſerta probat.
Cum tibi fert animus querulas impellere chordas
Et ſimilem citharæ reddere voce ſonum;
Se tibi vocales Acheloia turba ſorores,
Se tibi ſubmittit candidus ales olor.
Talis erat virgo vinxit quam Mulciber olim,
Sed tibi Pandoræ non placuere doli.
In gelidos lapides transformas more Meduſæ,
Qui ſpectant faciem Nympha pudica tuam.
Vtque canens olim Pici pulcherrima coniunx,
Sic tu voce tua ſaxa feraſque moues.
Atque tibi antiquæ ſe auſint conferre puellæ?
Quam cunctis, Superûm plus tibi fauit amor
Docta tibi Sappho, cedat tibi docta Corinna,
Et cedant quotquot terra, fretumque videt.
Te decimam Muſæ ſibi delegere ſororem,
Dignanturque ſacro quod gerit Aſcra iugo.
Fœlix Mæoniis qui certat Mincius vndis,
Fœlix Aonidum Mantua dicta domus.
Fœlices qui te talem genuere parentes,
Quæque tibi nutrix vbera plena dedit.

es fratres, fortunatæque ſorores,
quotquot iuncti proximitate tibi.
nge cunctis certe fœlicior ille,
em tibi legitimo fœdere iunget Amor.
m facies olim formoſa prole parentem,
æ Latonigenis non erit inferior.
eûm accipiet vitam, ſolioque ſedebit
thereo, & dulci nectare corpus alet.
e domi lætus theſaurum ſemper habebit;
em nunquam vidit Crœſus, & arca Midæ.
agus, auriferas ſecum qui ducit arenas,
ec gemmis nitidas qui vehit Indus aquas.
e Nympha, decus Nympharum, & ſecula viue,
æ vixit Clario grata Sibylla Deo.
mper fœlix nullo cruciere dolore,
ec vitiet formam longa ſenecta tuam.
ibi perpetuam nitida cum fonte iuuentam
ndida clauigero det Dea nupta Deo.

Ad Federicum Thymoleontem.

unc Naiades retinent pulcræque Napeæ,
uminaque vmbroſi ruris Hamadryades:
os care tuo capiti Federice timemus,
e tibi dent aliquod deuia rura malum:
Panes, Satyrique, & monticolæ Syluani,
uique Dij agreſtes frondea regna colunt;
noueas Nymphis Cythereia bella ferentur;
ripiaſque ſuis gaudia numinibus.
imus pulcras te non odiſſe puellas,
nque Dionæo viuere ſeruitio.
lomina erepta nimium indignantur amantes,
eſtis Pliſtenides, Pirithouſque tibi.
Faunum irrites, genus irritabile agreſtum,
ffenſoſque Deos non leuis ira tenet.
e deprahenſum tentaſſe cubilia ſacra

Nympharum atque iram non timuiſſe ſuam;
Vel rigido obiicient gladio, mortique cruentæ,
Vel flammæ, vel aquæ, magnanimæque feræ.
Mars tenerum Dryadas quod perſenſiſſet Adonim
Captare, & dominam rure tenere ſuam;
Apro mutatus, Veneris ſecurus amorum,
Venantem Idalio vertice fudit humi.
Naiada puer Hylas cum viſam in flumine amaret,
Thynniacæ cecidit gurgite merſus aquæ.
Iuppiter Iaſium Phlegethontide merſit in vnda,
Terribili attactum fulminis igne ſui:
Quod flauam nitidis Cererem retineret in aruis,
Auſus frugiferæ cingere colla Deæ.
Et Dij Narciſſum, quod forma incenderet omnes
Quæ gaudent fluuiis, arboribuſque Deæ;
Damnarunt Erebo, Letheſque nigrantibus vndis,
In quibus aſſidue lumina fixa tenet.
Syluanique Parim tenebras traxere ſub imas;
Et regem magno Laomedonte ſatum;
Dardanioſque duces: atque euertêre ſuperba
Pergama, Phœbææ ſtrua canore lyræ:
In Troiam Superos, & Dorica caſtra mouentes,
Et Phrygio ſtantes littore mille rates:
Quod niueam Oeonen Idæo in monte foueret,
Et Nymphas cupidis eriperet Satyris.
Tuque tibi Federice caue, & fuge frondea tecta,
Horridaque agricolis teſqua relinque Deis.
Omnes te expectant, Atheſim, fratreſque reuiſe:
Atque omnem è noſtro pectore pelle metum.
Franciſcus te etiam expectat, tua magna voluptas,
Franciſcus tragica primus in hiſtoria.
Hic cum Ronſardo Veronæ aduenit ad vrbem,
Teque frui exoptat, hoſpitioque tuo.

Ad Andream Gradenicum.

Dum nos & platanos, lauroſque, ſacraſq; cupreſſos,

Et lęto myrtos lumine ſuſpicimus:
itreaque, & flauo miramur poma colore,
Media quæ Latium miſit ad vſque ſolum:
vites verum doctas proferre Falernum,
Cui cedat quod habet Gnoſſia terra merum:
ramuſque inter ſaltus, colleſque virentes,
Quos ſemper tenui gutture pulſat auis:
variis pictos celebramus floribus hortos,
Et cupido roſeas carpimus vngue comas:
Cererem gratam iaculamur piſcibus eſcam,
Lucida quos viridi ſtagna liquore tegunt:
fontem audimus dulci reſonare ſuſurro,
Qui prohibet lymphis ruſtica labra ſuis:
que odit turbam indoctam, longeque repellit:
t ſolo vatum ſe iubet ore bibi.
llatæque ſacrum veneramur virginis agrum,
ræque aliis illum dicimus eſſe bonum:
aque Iuſtorum luſtrare palatia curæ eſt,
eque oculus noſter vix ſatiare poteſt:
rea inuiſit ſitiens auriga Lyæum,
tque onerat multo pectora ſicca mero.
nque videretur ſub tecto ſobrius eſſe,
ducto curru proditur ebrietas.
nque errans ſubito recta regione viarum,
orrentem vndoſum, duraque ſaxa petit.
uamuis monitus, pergit qua cœperat ire,
ſequiturque viam quam tota nulla terit.
que ira incenſus, monitiſque offenſus, in illa
ſe euerſurum vociferatur aqua:
taque in æthereum fundit conuitia cœlum,
nmeritis nobis & maledicta iacit.
miſerati hominem, nil reſpondere, patique,
uæ vellet vinum dicere purpureum.
dem vexatis & equis, nobiſque, reditur
eronam, & noto reddimur hoſpitio.

Sic idem nobis Titan Albuſque, nigerque,
Et datus eſt mellis non ſine felle ſapor.
At nos aurigam poſthâc Elpenora vt anguem
Vitemus, quoties rus properare libet.
Huncque requiramus, iuuenis gratiſſime Phœbo,
Qui gelido calidum temperet amne merum
Nec pluris faciat rubicundo lumine Bacchum,
Quam ſemper niueo corpore Naiadas.

Ad Ioannem Delphinum.

Dum ſacri fluctus Adriæ ſonabunt,
Dum vehet flauas Tiberinus vndas,
Dumque ſpumantem prope ſe videbunt
Pæones Iſtrum:
Candidi mores, ſine labe vita,
Oſque facundum, geniuſque fœlix,
Quo places cunctis venerande Præſul,
Carmine viuent.
Quas foues, Muſæ tibi pollicentur
Aonum fontes, laticeſque puros,
Nec ſinent Delphina nigrante mergi
Flumine Lethes.

Ad Auguſtinum Valerium.

Quæ tellus hyemem, rabiemque Aquilonis iniqui
Sithoniaſque niues, frigoraque alta tulit,
Vere nouo dulces Zephyros & Aëdona ſentit,
Purpureaſque roſas, liliaque alba gerit.
Nos quoque mœſtitia preſſi mutique dolore,
Dalmatiæ rigido re retinente ſolo:
Nunc procul expulſis meditamur carmina curis,
Et læto vultu te redeunte ſumus.
Tu modo quadriiugos currus properare iubeto,
Et celeri liquidas remige ſinde vias.
Vrbs tua te ſummis repetit, pater optime, votis,

t ſine te triſtes aſpicit ire dies.
ver tepidum,& ſpirantis lene Fauoni
ura eris,aurifera gratior Heſperia.

Ad M. Antonium Gratianum.

s vero iuſte reprehendat amice,dolorem,
Qui facit immeritas te lacerare genas;
upidis raptos manibus violare capillos,
Et calido mœſtos imbre rigare ſinus?
rte tibi nuper cariſſima mater adempta eſt,
Dum petitis gelidam nauibus Illyriam.
n oculos digitis potuiſti condere,non tu
llius manes excipere ore tuo.
ula depoſitæ nec dulcia figere,nec iam
latam pheretro corde dolente ſequi.
quiſquam lacrymare vetat,gemitumque ciere,
Et laniare genas,& lacerare comas?
naturque ſuis verbis remouere dolorem?
Et cenſet lacrymas dedecus eſſe viro?
eu quam facile eſt,ægrotis,quando valemus,
Conſilium ſanum,Pæoniumque dare.
cum languemus morbo,ſtratiſque iacemus,
Nos ſimul & Pæon,conſiliumque fugit.
d tamen eſt finis cunctis in rebus habendus,
Et modus in lacrymis debet ineſſe tuis.
am fletu amiſſam nequeas reuocare parentem,
Morſque pias ſurda negligat aure preces.
ec lacheſim moueant cenſus,aut nomen auorum,
Aut forma,aut ſanctæ relligionis amor.
eda vbi nunc,vbi nunc Danaë, & Cepheia coniunx,
Et magni genitrix Amphitrioniadæ?
t Tyro,& Chione,& roſeo Leucippides ore,
Raptaque Dardanio pulcra Lacæna viro?
t quæ Palladium non vnquam credita vates
Exitium Troiæ ſerpere dixit equum?

Omnes regna colunt Acherontia, morte ſepultæ;
Effugere vmbriferam nec potuere ratem,
Denique fac reputes animo, tecumque reuoluas,
Triſtitia longam corde leuare diem.
Turpe tibi fuerit certe doctiſſime Marce
Antoni, tali conditione premi;
Et non doctrina potius ſuperare dolorem,
Et gemitum blandis fallere carminibus.
Non tibi Pieriis vetitum ſuccedere tectis,
Cum libet, Aoniam viſis odoriferam.
Huc propera, atque inter lauros, ederaſque virentes
Abiice mœſtitiam, dulcis amice, tuam.
Doctus Apollo poteſt quemuis releuare dolorem,
Nemo Caſtalia triſtis ab arce redit.

Ad Federicum Ceratum.

Cherileos non eſt mirum componere verſus
Ambroſium, & numeros fundere ephemerios:
Nec te Mæoniis Federice aſſurgere pennis:
Et canere Aonia carmina digna lyra.
Tu bibi Iſmario certantia vina Lyæo,
Cum ſitit, Ambroſio nil, niſi vappa, datur.

Ad M. Antonium Gratianum.

Nix erat, & gelido quatiebat flamine terras,
Qui Scythica ventus de regione venit:
Orabant crebræ volucres Pandione natam,
Cecropios dulci funderet ore ſonos.
Aſt ea non, inquit, brumali frigore cantat
Quæ ver purpureum Daulias ales amat.
Sic ego Pierias non poſſem tangere chordas,
Triſtitia Antoni pectus agente meum.
Patria vaſtatur, nullo nitet ære crumena,
Hæc mihi triſtis hyems, hæc grauis aura mihi.
Cum primum aurifera Zephyrus ſpirabit ab vnda,
Cycnæum Ogerius fundet in aſtra melos.

Ad Federicum Cerutum.

os ſubitos fecit vates Federice Lyæus,
Huc à te ſero veſpere miſſus heri.
ı enim guttur generoſus tinxerat humor,
Cum verſus cœpit fundere mille Simon.
aſtalios igitur latices non amplius opto;
Te penes eſt Clario dulcior amne liquor.

Ad Adamum Fumanum.

ui te amat vt niuei dominas Heliconis Adame,
Ogerius, Venetæ ſtagna reliquit aquæ:
ı quibus, æquoreas Zephyris agitantibus vndas,
Pene necis gelidæ pocula nigra bibit.
unc Atheſi fruitur, nemorumque virentibus vmbris,
Quas propè ſe fluuius ſemper amœnus habet.
t gaudet tumidi maris effugiſſe furorem;
Nec nigra Cimmeria nare per arua rate.
t nunquam poſthac credet fallacibus vndis,
Nec fidet Zephyris Adria blande tuis.

Ad Federicum Cerutum.

ortaris Federice ſacris redimite Corymbis,
t ſtudioſe lyræ, Tyrius quam pulſat Iopas;
t verſus edam, quos dulcia ſacra colentem
eridum, & mirè vatem Colophonis amantem,
ultos me ſcripſiſſe putas: ſed flumen amœnum
aſtaliæ quamuis celebrem, Delphoſque frequentem;
ulta deeſſe tamen video, cur digna Camœnis
armina nulla queam felici ducere dextra.
uris exagitor multis; nam patria flagrat
errifico Martis ſtudio, Stygioque tumultu:
uos genitor campos, & iugera lata colebat,
ſſeruit miles nullo ſibi iure ſuperbus.
uſoniis cogor mihi gratis finibus æuum
egere; nam pacem, doctaſque hæc terra Camœnas

Diligit, & Phœbo, & Phœbæo munere gaudet.
Sed deſunt cenſus, & opes, pulchrique receſſus;
Et virides ſaltus, monteſque & flumina ſacra;
Otiaque, & Clarius, quæ commoda cœtus habere
Exoptat; ſoluſque dolor mea pectora tentat.
Nam mihi ſi ſumptus ducendæ ad commoda vitæ
Præberi cupiam; multos magnoſque labores
Noctes atque dies ſudando haurire neceſſe eſt
Hæc etenim meritò gens aſpernatur inertes.
Atque ita Mæonius cum pulſat pectora Thyrſus,
Pieriæque meo cordi calor incidit ingens,
Omnia poſtponenda, lyræque & carmina blanda
Abiicienda procul; nutuſque & magna poteſtas
Alterius ſectanda mihi; torquendaque nauis
Quò vocat Iſmarius Boreas, pelageque ſeuera.
Hic ſibi Virgilii Muſam; petit ille Lucreti
Expediam verſus; hic mauult carmen Homeri,
Cecropioſque viros fundentes ore rotundo
Aurea verba quibus caperentur corda ferarum.
Monſtrarique alius quæ ducit in ardua montis
Caſtalii, Pataramque viam. rogat ore frequenti.
Condaturque alius quo pacto littera recte,
Et verbis puris. Arpinoque ore requirit.
Sunt aliqui, qui prima velint elementa ſacrarum
Illuſtrem legum nitida. facilique loquela.
Hanc ob rem, ſi Pegaſeo labra fonte rigarem,
Et clauſum numen Grynæum pectore haberem,
Non poſſem verſus comptos, vereque politos
Scribere; nec celebris volitare per ora virorum.
Non tamen à Clariis poſſum me abducere campis
Sic generoſus equus. qui belli flagrat amore,
A Martis ſeſe certamine continet ægrè:
Et canis à ſyluis nemorum ſtudioſus & vmbræ:
Nam quoties noctu me ſomnus deſerit. & quum
Otia parua mihi dantur, Thymbræa pererro

manuſque meas ad dulcia carmina verto;
entem totam Pataræo in numine figo.
ec in his cernes artem, cultumque nitorem;
nagnum ingenium, quod lumina docta moretur;
eret laudes, & poſteritatis honores.
ſata habeas igitur quæ carmina cernis.
opæa mihi vires negat otia deſunt;
trix ob caſum crebrò ſuſpiria duco.
res ingenium extinguunt inhibentque furorem
um, & promptam ducenda ad carmina dextram.

Ad Ioannem Liſcam.

x Virgilius, qui natus paupere tecto
ino in pago, Veneti prope fluminis vndam,
enit Romæ, qui carmina docta foueret,
guſtum, & Thuſcis Heroa in montibus ortum;
a naſcens primis Tiberinus murmurat vndis;
lures alios Heliconia plectra colentes;
argo Aoniam cumulantes munere dextram.
o cum vates miro flagraret amore
ridum, ſenſuſque ſacros agitaret Apollo,
dignos Phœbo digitos, citharæque ſonoræ
ctra morabatur, Muſamque ſinebat inertem.
s erat in loculis, & erant in collibus ædes
mpanis, circumque lacus, & amœna vireta;
que duo, vel tres, vel quotquot vellet habere,
ius imperium famuli, nutumque ſequentes;
menſæ, quales capiebat; vina Falerna,
l Chia, vel Gnoſſiaca diffuſa ſub ora.
um vellet, thalamos dulces, ſomnoſque petebat;
rgebat molli cum vellet ſurgere lecto:
um vellet luſum, quaſuis properabat in oras,
t loca Pieriæ ſtudiis, & cantibus apta.
ec luctus vatem, nec iniqua negotia doctam
Turbabant mentem, tantum contendere chartis

Mæoniis longè dulciſſima cura tenebat.
Et cuiuis mirum fuerit, ſi ſorte Poëta
Tali donatus, ſic ſeſe attollat in altum?
Et maieſtatem quandam, diumque lepôrem
Prodat carminibus lætas ferientibus aures?
Atque Palæſtinas Mantoa ad flumina palmas
Victor & exuperans aliorum ſcripta reportet?
Pieriaſque ſacro deducat vertice Nymphas,
In patriam, domus Aonidum quæ iure vocatur?
Quod ſi munificos hac tempeſtate Poëtæ
Auguſtos, & diuitias, atque otia haberent,
Quæ felix habuit diuini Muſa Maronis;
Armiſonos cantus, & Dædala plectra Camœnæ
Forſitan Andinæ ſuperarent, atque ſonarent
Hac multò grauius. nunc Delia laurus honore,
Muneribuſque ſuis caret, & iacet abdita longe.
Quin riſum atque iocos adfert, qui carmina co
Atque aliquid clarum ſecum meditatur, & aures
Non vllas procerum, regumque ducumq; poten
Inuenit, & raro, vel nunquam Phœbus in aula
Conſpicitur nitida; cauſas ſciat illa pudendi
Criminis huius, & Idalio quæ gurgite fuſa eſt
Diua, iugoque ſedens redimito vite Lyæus;
Atque Philargyria, toto quæ ſæuit in orbe,
Peſtis acerba, grauis ſemper mortalibus ægris.
Hinc vates ſimul ingenio, ſimul arte valentes
Linquere coguntur, citharamque, & plectra can
Vmbriferæque iugum Cyrrhæ, & Liberhridas vnd
Nam ſordent hodie Pataræ munera gentis.
Recte igitur Liſca ſtatuis, quum fonte relicto
Pegaſeo, & ſylua, viridi quæ frondet in Hæmo,
Quæ loca viſebas crebrò, ductore Ceruto,
Patris Alexandri veſtigia ſancta ſecutus,
Ad leges animum flectis, quæ ſemper honores,
Diuitiaſque tibi parient, cenſuſque perennes.

olim Cicero, quamuis aptiſſimus eſſet
carmen, Muſas, Heliconiaque arua reliquit;
teriles citharæ ſtrepitus, & inutile plectrum;
que forum mentem vertit, roſtriſque ſeueris
e reos blanda rapuit, duxitque catena
ata, è dulci lingua pendente, Quirites;
) voluit lepidis mulcens præcordia dictis.
que magiſtratu ſummo perfunctus in vrbe eſt,
ue domum, quæ pauper erat, Nabatheide gaza
uit, gemmiſque ſuos, auroque Penates
auit, validis ſcindens latiſſima tauris
ra, quæ lingua poſſedit parta diſerta.

Ad Vinciguerram.

eris cur adeo fugiam Mauortia bella;
lia Caſtaliis nocuerunt ſemper alumnis,
amides Helenus, violatus cuſpide Graia
tis erit, teſtis quoque Creteus, cui caput enſe
rigerum rigido Pilumnius abſtulit heros.
tis & Æolius fidicen, qui bella ſecutus,
lio patriam mutare coactus acerbo eſt.
m, vir magne, ſciunt imbellia numina Cyrrhæ
ere mortiferum melius, quam ducere bellum.
ibi cui cœlum fortiſſima pectora bello
icere poſſe dedit, rigidi certamina Martis,
ugnas acres, & prælia longa ciere
dus erit; vireſque tibi Tritonia Pallas
get, in aduerſas animoſo pectore turmas
m ruis & denſos morientum texis aceruos.
que ideo æterno Vatum celebrabere cantu,
uteſque tuas memorare, & fortia facta
ndriaque, & latis audax Brabantia terris
gentur, nitido dum lumina Phœbus Olympo
ebebit, frondeſque iugis naſcentur in altis.

PETRI PANTINI

In obitum Iuſti Lipſi. I.

ERgo abiit mœſtis nunquam rediturus amicis,
Lipſius inſanæ mortis ad arbitrium?
Ille facer Phœbi myſtes, doctæque Mineruæ,
Virtutiſque omnis, Lipſius ille abiit?
Illéne quem Grudii nuper ſtupuêre loquentem
Semina doctrinæ dum meliora iacit?
Ille ſuis ſcriptis qui totum ornauerat orbem
Lipſius, heu Fati ſtamina nigra! abiit?
O dolor ô lachrymæ! Quæ talem Parca peremit
Vix ab ea tutum ſuſpicier eſſe Iouem.

I I.

Lipſius hoc paruo tumulo iacet: haud iacet, eſt
Non adeo exiguo clauditur ille loco.
Lipſius immenſi factus nouus incola cœli,
Nunc lætus terras deſpicit & maria:
Quæque prius mundi calamo damnarat & ore
Vana mage ex vero vana fuiſſe videt.
Attamen in mœſto quid vult ſibi marmore nomen
Quodque illo dignum nomine carmen adest
Nempe reformandus vitæ melioris in vſum,
Hic veteres poſuit Lipſius exuuias.

I I I.

Quiſq; dehinc venies Grudiam nouus hoſpes in vrbem
(Cura pia eſt) LipsI da tumulo inferias:
Et caſtas ſuperadde preces, meritumque dolorem:
Cauſa tibi nunquam iuſtior vlla fuit.
Quà ſit iter quæris? tædâ præeunte rogali,

magni ducent triſtia buſta viri
des mœſtæ mœſta hic cum Pallade, Diuas
es, quibus in doctos par amor atque fides,
tas cernes liuentia pectora palmis,
lera flebilibus ſurda ferire ſonis:
elesque vocare Deos, ſua damna vocare,
oc moriente, vna non potuiſſe mori.

In Ephemerides Nic. Oudartii.

lio Oudartus dum nuper concitus œſtro,
ggreditur ſacras condere Ephemerides;
pidusque parat totum ſibi ſubiicere Annum;
ſignet lucem ſyllaba quæque ſuam:
upuêre omnes ad talia cœpta Camœnæ;
llaque tum vatem Pieris auſa ſequi.
rrent ſalebræ, anfractus, loca ſentibus hirtis
pera. & Aonio non adeunda pede.
amen tantis inſiſtens fortiter orſis,
rficit exiguo tempore victor opus.
ite Pegaſides; nihil heic maioribus actus
uſpiciis veſtro numine Odartus eget.

De eiſdem.

tima dum ſacris mortales edita Faſtis
udarte Aonia perſpicuè arte doces:
aqne propoſitis iungens Epigrammata Feſtis,
œlicolum grato Numen honore colis,
e tibi, Vatum decus, his præſtantibus auſis,
Concilias homines, concilias Superos.

ANDREÆ

ANDREÆ PAPII GANDAVENSIS.

In Hub. Goltzii Siciliam & magnam Græciam.

Romana priſcis tempora Conſulum
Signata faſtis, regnaque Cæſarum,
Omnemque deformi ſepultam
Hiſtoriam dominantis Vrbis
Errore, pulchrum verius in diem
Dudum extuliſti: nunc populos libet
Adire vicinos; & ipſa
Longius Auſonia vagaris,
Voluentis æui præcipuum decus,
Huberte, per quem nos bona *ſeculi*
Reuiſit *hubertas*: & vſu
Quem ſapiens probet ipſe, fulget
Aurum repertum, & ſic melius ſitum
Quam terra cælet: materies dolis
Et crimini olim, nunc notandis
Temporibus, veterumque rebus.
Iam te ſecundis littore ab Italo,
Qua magna ſeſe Græcia porrigit,
Soluiſſe ventis: iam Sicanos
Aſpicio penetraſſe portus.
Iam peruagata, tergeminum in latus
Quacunque vaſto prominet æquore,
Telluris antiquæ docentem
Attonitus monumenta miror.
Vt mi Tyrannorum imperia & vices
Audire gratum eſt; geſtaque prælia!
Vt gentium priſcos parenteis
Fluminaque & fluuios fugaceis.

ſcitari ſæpe auido ſubit,
s Æ.tna flammis arſerit: aut vbi
Emergat vrinato amnis,
Fontem Arethuſa tuum requirens
que ludis Elide nobili;
e Enna. raptu Perſephones, capût
Infame tollat mox, latenteis
Nauifragæ ſcopulos Charybdis,
æque vultus præter amabileis,
nte raucis turpe vtero lupis,
Ductore te, tutus reuerti
Heſperias videor ſub oras.
, quidquid olim condidit vrbium
æ domitrix Graiugenûm manus,
Aquaſque Baiarum ſalubreis
Finitima regione, noſco.
& celebri ſueta ſilentio,
haud minorum corda virûm colo;
Vnde Italis doctrina primûm,
Et, poſita feritate, mores
quin per amplos, Muſa, ſine ordine
te campos deſinis impudens?
Cum Goltzio per cuncta in orbem
I potius: pariterque eodem
ieſce portu; dum Macedûm procul
iiûmque terras, æquor & Atticum,
Atque Aſias luſtrare gazas
Lene fauens Aquilo monebit.

ÆCIDII

ÆGIDII PERIANDRI BRVXELLENSIS.

De Abrahamo Læſchero.

Candidus hic totus: miraris candide Lector?
Lauerunt vatem biſve quaterve Deæ.

De Anton. Mela.

Ingenium madet huic cur tanto flumine? Phœbus
Pro vino miſcet nectare pocla mero.

De Benedicto Duce.

Cum modulis carmen diuinum iungis Horatî,
Candidior cygno Dux ſuper aſtra volas.

De Bonifacio Amerbachio.

Culmen iuris eſt, Iuri Clarioque dicatus:
Heic quidquid laudis Ius habet, ecce manet.

De Adriano Scorelio.

Cur tibi ruperunt iuuenilia ſtamina Parcæ?
Ne Batauis Vatum gloria prima foret.

De Anton. Siluio.

Quæ proprio pectus ſignat cognomine Silua;
Si lector dubitas; Aonis eſſe datur.

De Conr. Goclenio.

Paruus honos, nigræ depromere lumina noctis:
Addere ſed Soli lumina, magnus honos:

De Conrado Celte.

Muſa Chelyn, flammas Venus, ingeniumque Minerua
Donarunt fato candidiore tibi.

De Cypriano Vommelio.

-alus Aonidum medio ſub fonte rigatus,
-m dulces ſuaui mittit odore modos!

De Eraſmo Lato.

-r vbi Clarius ludentem carmina Lætum;
-tior eſt quàm ſi propria fila ſonat.

De Franciſco Raphaele.

-anis non tu manibus nutritus es infans:
- Clio fouit lacte, tulitq; Cheli.

De Franciſco Fabro.

-e Faber, fabricans, pulcerrima munera Muſæ,
-naris reliquos exſuperare fabros.

De Franciſco Striblino.

- crocum tumulo, nigri date tura Sabæi:
-es Charitum cecinit, Pieridumq; quies.

De Gabr. Humelbergio.

cuncti medicis dant commentaria rebus:
t qui te ſcribat doctius vllus erit?
-ndans Muſam, Muſa tu maior haberis;
-uſaque Germani nominis vna manes.

De Gemma Friſio.

quoque doctorum non infima gemma videtur,
eu melicas artes, ſidera ſiue colat.

De Georg. Maiore.

-en habet certum primo cognomine Maior:
Maior erit, niſi ſit qui quoque maior erit.

De Georgio Fabricio.

m cultos edis verſus, ô culte Georgi;
Vt tibi det victas magnus Apollo manus.

De Gerardo Nouiomago.

Cinge comas myrtho, ſubitò dicetur amator:
Iunge leuem Laurum, tum quoq; Phœbus eris.

De Gulielmo Cantero.

Eſt iuuenis, ſed digna viro dedit alma iuuentus:
Si maior, cultos exſuperabit auos.

De Gulielmo Neſſeno.

Ne victus caderet iuueni metuebat Apollo:
Hinc illi primo tempore fila ſecat.

De Hartmanno Schedelio.

Quamdiu terra feret creſcentem Noridos vrbem
Hiſtoriæ tam diu dulce manebit opus.

De Eobano Heſſo.

Candidus es verſu, dulcis, nullique ſecundus
Vnde tibi verum nomen Oloris habes.

De Henrico Gondano.

Si tibi fluxiſſet forſan felicior ætas,
Maior in Aonio culmine fama fores.

De Henr. Glareano.

Clara ſub Aonio ſplendebat Glarea fonte;
Hinc etiam Muſis clarior vnda fluit.

De Hiobo Magdeburgo.

Non tibi ſunt viſæ, Clio Cliuſq; ſorores:
Illas in cana pectoris arce foues.

De Iacobo Strebelio.

Luminibus reddens lumen, tu lumen haberis
Luminibus: lumen Teutonis ora colit.

De Iacobo Cantero Codri amiciſſimo.

Canterus famæ nutritor maximus Heſſi,
Aurea Caſtalidum flumina corde parit.

De Ioanne Roth.

ſulus euoluens numeroſa volumina Iuris,
Quicquid habent mellis dextra beata legit.

De Ioanne Alto.

lia cùm ſequitur Mars eſt, cum carmina Phœbus.
.uperunt iuueni Barbara fata colum.

De Iacobo Scheckio.

us Ariſtoteles Germanus habebere cunctis.
enè Stagiritæ vincitur ingenium:
differs ab eo, clarus ſermone Pelaſgo:
loc maior, Latio quod potes ore loqui.

De Ioanne Riuio.

ius hic vero fertur cognomine Ianus:
.x hoc nam verè Pallados vnda fluit.

De Ioanne Regiomontano.

era ſi. ſocius Ptolomæi, Iane tuliſſes;
ideribus primo primus in Orbe fores.

De Theocrito Ioach. Camerarij.

lerat Aſcræus Ioachimi carmina paſtor;
Carpite Germanæ gramina, dixit, oues.
finxi quondam teneras vidiſſe Puellas:
Iic ſi non vidit; carmina certus habet.

De Ioanne Poſthio.

ribus accipiens tua candida fila Cupido;
Accreuit Naſo iam nouus hoſtis, ait.
poſtquam vidit caſtos in carmine luſus;
Vincula non timeo, dixit, & exſiluit.

De Ioanne Stigelio.

ma canis: ſummos ſuperant tua ſcripta Poëtas:
Cum ludis Thalamos; maxima fama tibi.

Cum ſcribis ſacros diuino carmine faſtos
Datque chely victas Itala Muſa manus.
Cum ludis, ludis: cùm dicis ſeria, dicis:
Sic in vtroque ſtilo Muſa diſerta tibi.

De Leonardo Badenhorno.

Iuridicum dux, Aſtreæ quoque ſede beatus;
Donec iuris erunt nomina clarus erit.

De Leonardo Engelharto.

Quis locus eſt puras vbi rupit Pegaſus vndas?
En locus iſtius pectore cultus erat.

De Matthæo Collino.

Collinus de colle Deum ſibi nomina ſumpſit.
Et merito: Phœbi colle ſupremus adeſt.

De Martino Cuthæo.

Cum florem deflet, florem ſe præbet Amorum,
Phœbeæque manus, Pegaſidumque Soli.

De Martino Henrico Saganenſi.

Naufragus eſt? cur Aonio madet æquore totus
Theſpiadum medio lotus in amne fuit.

De eodem.

Hunc Heliconiades lactarunt vbere nymphæ:
Nil illi præter lactea verba cadunt.

De Nicolao Mamerano.

Cum cuperem dignas Mamerano nectere laudes,
Phœbus ait: ſileant carmina: noſter erit.

De Ortvvino Gratio.

De Petro Pagano.

ores, numeri, nerui, dulciſque venuſtas,
ue modus, Petri carmine regna tenent.

De Radeuico Friſingenſi.

eratoris Friderici nomine primi
ta dedit; magnum cui voluiſſe ſat eſt.

De Sebaſtiano Brando.

us Stultiferæ cùm tendit carmina Naui,
ıc verè ſapiens cuilibet eſſe poteſt.

De Sebaſtiano Munſtero.

iam variam texit Munſterus: at illos
bere, qui carpunt, vtiliora velim.

De Stephano Gerardo.

iit & Muſas: Muſarum nomine ſurgit,
ıliter Eoo Lucifer axe ſolet.

De Vito Iacobæo.

ichore mater proprio te lacte redemit,
locuit digitis fila mouere ſuis.

CHRISTIANI PIERII COLONIENSIS.

Satyra.

ò Superi! Phlegetontæi quis Spiritus Orci
etinet humanas mentes, quæ cæca tenebris
otum miſerè mortalia pectora mundum
offuſcauit? veluti ratione carentes
nus; haud ſecus ac vanis animantia cœptis

Viuere bruta ſolent per cunctas viuimus oras.
Alma Panomphæi nil, turba maligna, Tonantis
Numina ſyncero metuentes corde, citato
In ſcelus omne gradu properamus: mente ſalutem
Inſana veram Saluatoremque benignum
Humani generis, qum iucundiſſima campi
Elyſei, ſuperæque domus pia ſimina ſani
Pectoris expertes, ſpernentes, regna paludis
Tartareæ, ſimulac tetri miſeranda Baratri
Stagna nimis curſu penetrare ſtudemus anhelo.
Nobis interitum ſceleratis moribus ipſis
Et ſæuis mixtum pœnis Acherontis aduſti
Exitium, dirumque malum, nimiumque ſcatentem
Crudeli lue pernitiem, peſtemque cruentam,
Æternæque breui ventura pericula Mortis
Vltro aſciſcentes, cunctis amplectimur horis
Quod vetitum ſcelus eſt, nobiſq; licere putamus
Quod lubet atque placet quod delectat que iuuat
Omni ſinceræ Virtutis honore fugato
Omne genus vitij mundi per regna per vrbes
Cernitur, amota vera pietate, ſeuerum
Impietas dominamen habet, probitate remota,
Improbitas ſcelerata tenet loca cuncta. ſalubri
Sobrietate procul dempta, turpiſſima paſſim
Ebrietas nec non fœdi nocitura Lyæi
Copia Mortales facit inſanire caducos.
Poſthabita penitus Veri ratione, profanis
Omnia commentis ſunt plena, examine veræ
Iuſtitiæ poſito, cunctas trux occupat oras
Et labes Iniuſtitiæ vitioſa: ſuaui
Dulcis amicitiæ violato fœdere totum
Ah paſſim ſæuit rabies inimica per orbem.
Haud vſquam priſco regnante pudore, voluptas
Infelix, maleſana Venus, puer improbus arcu
Aſſiduo celeres neruo crepitante ſagittas

Emittit

tens: homines corrumpens fœda libido:
iæ molles: ſcelerati gaudia mundi:
ries humili nuſquam contenta paratu:
us adulterij feruor, ſuadentia multis
a ſubire modis Erebææ flumina ripæ:
dens animas tenebroſum inceſtus ad Orcum,
iquæ ſordes vitiorum tempore ſæuo
nti nunquam ceſſant regnare furore.
llo perpetua demiſſam laude vehendam
icem laudante, tetram Plutonis ad aulam
rei, Eumenidumq; domũ, vmbrarumq; nocentũ
endam Sedem (tumidæ prô ſecula gentis)
idiè longinqua vagi per climata mundi
creſcit damnoſa Superbia faſtu.
neglecto fraterni mutuo amoris
x odium (prô tempora digna profundo
to) genitrixque tetri diſcordia Martis
eroſque expandit edax qui Liuor hiatus,
mituſque furor, ſimulac quæ tæla miniſtrant
a præcipites nocituris Litibus Iræ,
quæ protrudit ſtudia in contraria vulgus
oba Seditio, rixæ, fallaxque Simultas
ales rabido faciunt concurrere bello
luaſque (magis nil reſtat in orbe timoris
emo digni Domino terræque Monarcha)
ſeruiſſe manus diſcordes vndique Reges.
blita vera conſanguinitate, propinquus
pit arte vafra, & ſolerti fraude propinquum,
iem Affinis, defraudat Amicus Amicum,
it grandæui ſoboles in viſcera patris,
ato iuuenem crudelis & impius (eheu
reſco memorans tam maxima crimina) prolem
dit mucrone pater, nocitura marito
uto miſcet coniunx aconita, maritus
imus interitum noctéſq; dieſq; cruentum

Coniugis exoptans nil non tentare laborat.
Inſidias frater fratri ſtruit,ipſa Sorori
Retia cauta Soror tendit.traducere charæ
Non ſocer à genero,non hoſpes ab hoſpite vitæ
Stamina tuta poteſt.haud vllus denique reſtat
Inter Mortales cui quis confidere poſſit.
Prô diuûmq; hominumq; fidem quis noxius er-
Faſcinat humanas mentes? quæ ſordida labes,
Quis næuus, quæ ſpuricies fœdiſſima, turpes
Quæ maculæ informi mortalia pectora prorſus
Dedecorant vitio? illicitæ quonam impietatis,
Quonam perfidiæ ventum eſt hoc tempore? qu-
Flagitij? O homo mentis inops, ô pectoris exp-
Et ſana ratione carens, ô pùluis & vmbra,
O cinis atque lutum, cupidis ô vermibus eſca
Dande breui, quænam ſtolido dementia nixu,
Et quænam poſito veſana Libido pudore
Te trahit in tantam rabiem cœcumque furorem?
O mortale genus, fluxum, fragile atque caducum
Ipſius te nonne tui pudet? obſecro Cœli
Qui Solem, Lunam, qui ſidera clara tueri
Audes? Nonne dato Superi bonitate parentis
Pane times veſci? in mundum te nônne creatum
Eſſe putas Domini vt terramq; polumq; regentis
Numine diuino neglecto prorſus (ab omni
Quod ſeu per terræ ſeu vaſta Palatia Cœli
Degenti meritò pauida formidine ſemper
Deberet metui) ceu bruta animalia viuas?
Nonne ideo credis per ſæcula cuncta manentem
Nec non æterno mare, terram, ſidera, Cœlum,
Imperio perluſtrantem patremq; Deumq;
Emiſiſſe ſuam ſobolem (qua carius vſquam
Nil habuit pater ille patrum, Deus ille Deorum)
Ipſam vt tu ridens, nec tradita dogmata verbi
Illius quicquam curans conatibus omne
In-

ritium rueres ſtolidis,enormia nec non
mina veſano tractare labore ſtuderes?
ſtam ſtellifero patris omnipotentis Olympo
iſſam proleın (genus ô mortale) per omnem
ceræ vitæ curſum eſuriemq; ſitimq;
in æſtum,frigus,Iudææ plurima gentis
bra,feras plagas,rigidiſſima vincla funes
oces,colaphos, virgas,opprobria,ſentes,
niq; ter miſeræ crudelia funera mortis
tinuiſſe putas ideo vt tu, Dæmonis atri
u fraude,dolo,techniſq; frequenter iniquis
ceptus, varias nullo diſcrimine ſordes
plecti ſcelerum ſudares? Oro precorq;
rpureo Chriſti te Saluatoris Ieſu
nguine nonne putas hac de cauſa eſſe redemptum
c non ex rabidis tenebroſi faucibus Orci
eptum,procul omnigeno pietatis amore
c non Virtutis ſtudio Dominiq; timore
ſthabito vt nunquam vitijs incumbere ceſſes?
lleris,& ſanæ tibi vix ſemuntia mentis
eſtat. nam pater omnipotens,qui cuncta creauit,
perio ſimulac forti qui cuncta gubernat
œlitus ergó ſuam ſobolem demiſit vt olim
r Protoplaſtos peccata potrata parentes
eleret,ſummaq; poli (modo peſſima vitæ
rimina vitantes,ſectarier optima quæque
on ceſſaremus) cunctos nos arce locaret.
Quæ dulci parens Genitori,Pneumatis almi
uxilio concepta ſacratæ virginis aluo
enit in hunc mundum, primiſq; parentibus ortam
xſtirpans labem, ſuperæ nos ſedis, & aulæ
Æthereæ (cordi modo nobis æqua voluntas
llius fuerit, parereműſque lubenti
n cunctis animo) faciet nos omne per æuum
Hæredes certos: Si vero perfida plebes

Nec non cunctorum fex & ſentina malorum
Inuigilaremus peruerſæ turpia vitæ
Crimina ſectari prædam certiſſimam amari
Nos in perpetuas tenebras detrudet Auerni.
Ergo ſequens tandem Niniuitas, maxima propter
Crimina quos penitus voluit diuina poteſtas
Perdere, confeſtim genus ô reſipiſce caducum
Infelix reſipiſce genus reſipiſce ſupremi
Ne patris ira furens per totum fulmine mundum
Sæuiat atroci: iam iam reſipiſce Gomorræ
Et Sodomæ turpi tibi ne mala multa minata
Incumbant concreta leues ceu grando per auras.
Sed quæ te mora tarda tenet? cur, dicito, cur non
Mortalis reſipiſcis homo? cur obſecro vitam
Emendare tuam tandem non incipis? atras
Cur ſcelerum ſordes non expurgare laboras?
Nondum emendandi vitam ſordeſq; fugandi
Tempus adeſſe putas? credas mihi vera canenti
Non Domini tibi nota dies erit, ilico feruens
Te miſero veniet furor ignorante Tonantis:
Quapropter potiora ſequens reſipiſcito, tempus
Dum reſipiſcendi ſupera conceditur arce.
Sæuos per Ionam Maieſtas cœlica Vatem
Quos caſus cladeſq; graues ſtrageſq; ſtupendas
Prædixit peccatrici triſti omine Sedi
Eſſe putans tibi prædictas vereq; minatas
Omne genus vitij, ſceleris genus omne nefandi.
Deuites, fugiaſq; procul, Virtutis & almæ
Omne genus ſtudeas amplecti. protinus omne
Diuinæ pietatis opus, Dominiq; timorem.
Solius Domini feruenti accenſus amore
Sperne voluptates, vani fuge gaudia mundi,
Sit procul omne nefas neç te veſana libido
Seducat. nec ſpurca Venus, nec copia Bacchi,
Tela nec emittens arcu peracuta Cupido,

ɛluxus turpis,nec amor ſceleratus habendi.
Siderei celſo reſidente vertice cœli
c non æterno moderamine cuncta regentem
ta mente timens Dominum nil prorſus iniqui
,q; mali tractes cunctos ſed cœlitus actus
mores hominum ſummum ſpectare parentem
ctè confidens, quodcunq; videtur honeſtum
.uſtum manibus pedibuſq; amplectere ſemper.
ſolo Domino ſpes & fiducia nixu
t tua fixa pio ſemper: committito nunquam
te Tartareæ laruæ,Stygiæq; paludis
rrida monſtra venenatis conatibus, atq;
ibus aſtutis capiant & funibus arctent:
; nam conſentire ſemel ſi cœperis,imò
lare mente locum cauta haud vitaueris, atrę
Stygis horrendas te precipitare cauernas
dabunt: quarè genus ô mortale,neceſſe eſt
lerti aduigilare animo , Dominumq; potentem
ternumq; patrem pro defenſore perenni
ıplorare, ſuum qui nec commotus amicum
uertet vultum placido ſed pectore, nec non
,anſuetis (veluti Niniuitis voce minatas
orribili pœnas rabida non intulit ira,
ed potius parcens cunctis, non amplius vnquam
atrati meminit ſceleris) te protinus vlnis
Nil perpetrati commota mente reuoluens
Criminis) amplecti properabit & arce locabit
Ætherea , imò epulis Diuûm dapibuſq; ſecundis
Nec non Ambroſia & cœleſti nectare,cunctis
Deniq; te rebus ſpatioſi magnus Olympi
Rexq; Deuſq; frui faciet,ſummuſq; Monarcha
(Crede mihi) poſt hanc fragilem vitamq; fugacem
Dulcia perpetuę traducere ſtamina vitę
Concedet,quę quo contingant pectore toto
Ipſum vnum per quem fieri benè talia poſſunt

Ample-

Amplecti, Mortale genus, ſine fine labores.

Scopus vitæ Chriſtus.

Haud ſecus ac tenues neruo crepitante per auras
Mittitur ad certum preſſa ſagitta ſcopum:
Aſſiduo ſic in ſolum conamine Chriſtum
Omnia per cunctos ſunt referenda dies.

Conſcientia.

Vt murus vaſtam tutatur aheneus vrbem,
Crudeli agreſtes Marte premente caſas.
Sic hominem murus tutatur aheneus iſtum,
Qui nequit vllius conſcius eſſe ſibi.

Felicitas vnica, intus nil ſtrepere.

Vt fons, ſi varijs agitetur motibus intus,
Cænoſus oritur turbidus inter aquas:
Omni ſi verò diſcuſſa nube quieſcat,
Criſtalli ſpeciem lucidus inſtar habet:
Sic ſi mens hominum ſemotis nubibus exſtet,
Splendida; ſin contrà, turbida ſemper, erit.

Tibicen fortunæ virtus.

Euulſo veluti totum fundamine tectum
Corruit in putridum mœſta ruina ſolum:
Euulſis ſic virtutis radicibus, ipſa
Vitrea ſors longo tempore ſtare nequit.

Antidotum vitæ patientia.

Aurea mellitos gignit patientia fructus,
Et promit largo commoda multa penu.
O felix nimium, nimium ô ſuper omnia felix,
Æqua qui didicit plurima mente pati!

Sal vitæ amicitia.

Fuſilis humanos veluti Sal ſpectat ad vſus,
Hocque hominum veluti nemo carere poteſt:

...cidæ ſic conſuetudinis vſu,
...icitia nemo carere poteſt.

De eadem.

...aſto pelagi circumdata fluctu,
...nicitiæ vita fauore carens.

Multis nimium, nemini ſatis.

...s donauit opes ſors proſpera multis;
...n è cunctis non ſatis vnus habet,
...s habeant plus quam ſibi poſtulat vſus,
...n haud quam ſe ſat habere putant.

Intus formoſior.

...upit eſſe pulcer, ille
...a, bene ſe ſed ornet intus.

Aliter.

... & virtus, & clarum mentis acumen,
... hominis ſunt ornamenta: caducam
...rant, fragili latitat quæ corpore, formam:
...m veſtes, argenti pondus & auri.
...rmoſi cupimus quicunque videri,
...namento procul exteriore remoto,
... ſimul ac claris virtutibus intus,
...s nos exornemus acumine mentis.

Sapiens longæuus.

...m vita, haud vita eſt; aſt illa ſecundâ
... ſolus Sapiens dexteritate trahit.
...ſtultorum toto (quis deneget?) æuo
...n ducit ſapiens, anteferenda dies.

Nocere promptum, prodeſſe abſtruſum.

...s nihil eſt quam corde nocere maligno,
...ihil in terris promptus eſſe poteſt.
...l vt melius cunctas queat eſſe per oras,

Quam

Quam prodeſſe vllo nec nouiſſe die.
Sic magis abſtruſum toto nihil exſtat in ore,
Et nihil inter nos tardius eſſe poteſt.
Heu quonam ventum eſt hodie! mortalia paſſim
Heu quantum cæcę pectora noctis habent!
Nemo iuuare ſtudet, nemo prodeſſe laborat,
Quiſque ſed aſſiduis ſudat obeſſe dolis.

Cor in iuuene canum.

Cor paſſim canum corpus iuuenile venuſtet,
Quo non vlla poteſt gratior eſſe venus.

Temporis miniſter.

Ne quis poſſe putet ſic lubrica tempora cogi
Omnis vt in ceptis ſeruiat hora ſuis.
Aſſiduos tempus deſiderat omne miniſtros,
Et merito ſeruum reſpuit eſſe pecus.

Temporis caritas.

Magno vendatur tempus Mortalibus, hora,
Cuius lapſa ſemel nulla redire poteſt.

Viue vt viuas.

Nos decet hoc fragili miſeros ita viuere ſeclo,
Vt detur vita poſt meliore frui.

Virtus non ſanguis nobilitat.

Quis canis, aut generoſus equus? nõne optimus?
Optimus, haud alius, ſic generoſus homo.

Fortuna fallacior quo blandior.

Fortunæ tanto ambiguæ fallacior orbis,
Solerti quanto blandior arte fauet.

Magnum ſatellitium amor.

Non ſic excubiæ, non ſcuta, nec arma, nec enſes
Defendunt homines, vt ſocialis amor.

regno veri valido munimen amici.
mis poſthabitis, quæque coluntur opes.
etenim male non faciet, quem diligit, vllus,
moque quem tota mente, nocebit, amat.

Medica firma.

uo pulcre per cunctas viuitur oras:
midium toto plus valet omne ſuo.

Inuidia cibus optima.

ſt inuidiæ mos perfidus, optima tantum
carpat, ſpretis quæ grauitate carent.

Bonus bonis & malis.

homo diſplicuiſſe poteſt bonus; vſque placebit:
d ſine fine bonis, & ſine fine malis.
tra, qui malus eſt, nulla mibi crede valebit.
ice bonis, nulla luce placere malis.

Confide rectè agens.

ntes toto nullum metuamus in orbe;
amque poteſt animo nemo nocere probo.
libus afficiat quamuis quis corpus iniquis,
tamen haud animæ damna nocenda feret.
oc quin potius mœſto quaſi carcere vinctam,
veræ vitæ libera regna vehet.

Veritati ſplendor comes.

uſſis nebulis denſis, & nubibus atris;
onſueuit vero ſplendor adeſſe comes.

Exilium inter malos.

eſt exilium patrios fugiſſe penates;
d caruiſſe bonis, inter & eſſe malis.

Virtus pluris quam fama.

corpus comiti generoſum præualet vmbræ,

Quæ

Quæ perit æthereas nube tegente faces.
Aurea ſic fama, ſic præualet aurea virtus,
Quæ manet in cunctos firma tenaxque dies.

Non extorquebis amari.

Res cunctas valido extorquet violentia nixu,
Quas regit aſtrigeri machina vaſta poli.
Omnia vis, in qua extorquet; nequit extorqueri
Quo quis amat, ſimul ac quo quis amatur, amo

Virtutis radices altæ.

Radices tendunt terram virtutis in imam;
Hærent vix humo cetera cuncta Solo:

Expende.

Omnes argutum res expendantur ad vnguem,
Atque probet Lydius ſingula quæque lapis:
Qūin re, principium & finis, ſpectetur in omni:
Sic fauſtum & felix omne vigebit opus.

Frenum in lingua.

Cum loqueris, ſeruato modum, linguamque gube
Cauſſa nimis magni quæ ſolet eſſe mali.

Miſerrimum pendere.

Pœna grauis nimium, nimium miſerabilis hæc
Spem nos ſuſpenſos inter & eſſe metum.

Ne bis puer.

Dedecus eſt ingens, pueroruin turpiter omni
Tempore grandæuos viuere more ſenes.

Gloria cuſtodia difficilis.

Non eſt gloriolæ facilis cuſtodia; curas
In cunctis magnas gloria rebus habet.

Iuſtitia gratuita

Per mundi cunctas nihil eſt iniuſtius oras,

æmia quam veræ quærere iuſtitiæ.
iſcunque bonus fuerit mercede recepta,
mercede idem peſſimus eſſet queat.

Calumnia.

nigenis natura malis medicamina præſtat;
iadens veloci mox dare terga fugæ.
uem letali metuenda Calumnia morſu.
ficit hunc miſerum nulla medela iuuat.
n quia terribili pandens fera guttura rictu,
fert mortiferæ triſtia fata necis.

IEREMIÆ PIERSSENAEI ANTVERPIANI

Oſtenda.

Ad ordines Flandriæ dedicatio.

I vobis, *Proceres, Deuicta* inſigne *Tropæum*
Oſtendæ, & vaſtis perdomitum *Aggeribus*
num. hunc licet indignantem, & ſæua cientem
ɛpius ex imis. *Æquora* gurgitibus:
n autem infeſtis *Batauus* defenderit *Armis*;
diutam vſque nouis, per mare, præſidiis.
nirabuntur noſtri quod iure *Nepotes*,
otius & mundi qui leget *Hiſtorias*:
rum nulla, aliquem populum victricibus armis
atrâſſe huic geminum conmemorat *Facinus*)
Sd partum à *Ligure*, æterno cum nomine *Gentis*,
erpetuum & victuro *Auſtriadum* decore:
que meis laudaudatum *Elegis*, *Meritoq. Lubens* Q.
euotus Veſtris Conſacro Nominibus.

In expeditionem Principum. Elegia. I.

s fremitus, (*Ciues*;) attentas verberat aures;

Quod *Solatiolum* languida corda beat?
Bellica quid vacuas implent clangoribus auras,
Cornua? mugitu tympana quid reboant?
Quid grauis armorum fragor, atq; hinnitus equorum?
Quid noua deſuetæ nuntia militiæ?
Arma malam Albertus Princeps Meditatur ad Vrbem,
Lex ſuprema cui eſt *Vna ſalus Populi:*
Vnica *Belgarum, Albertus, Tutela* ſuorum,
Et deſperatæ *Præſidium* patriæ:
Ille manu populi *vindex* vltrice *Rebellis;*
Et *Libertatis & Veteris fidei*
Adſertor. parat arma ille. ille *Albertus. Eois,*
Arctoiſque ſimul notus & *Heſperiis.*
Auſpiciis, Iſabella tuis, fortiſſima *Princeps,*
Et maior priſcis fœmina temporibus.
Cui *Veteres* inter, *Noſtraſq Heroidas omnes*
Princeps eſt, nullâ non tribuente, locus.
Ad bellatricem *Oſtendam,* commune *Sepulchrum*
Galliæ & Albion; Belgicæ & Heſperiæ.
Illud conſceleratorum intutum omnium *Aſylum,*
Dignorum *Culeo, Romule Magne,* tuo:
Antrum graſſantûm cæca de nocte *Latronum,*
Vaſtantûmque tuos, *Flandria* diues, agros;
Vt ſint nulla tuæ veteris veſtigia *Formæ*
Relliqua, pollutum & *Virgineum* omne decus.
Diſiecti ſolido validi à fundamine muri,
Altaque de vaſtis mœnia culminibus.
Omniuoris iaceant *Prætoria* diruta flamis,
Illa; tuûm *Procerum, Flandria, Deliciæ.*
Cuncta tua in ſiluas ierint vt amœna locorum,
In nemora vmbroſis horrida roboribus:
Exin latronum latebræ & ſtabula alta ferarum;
Innocuûm infames ſanguine, cæde, loci.
Dumoſâ inrigui ſtent herbâ & ſentibus horti;
Marceſcatque ſuo terra beata ſitu,

æ prius inſignis flauis radiabat ariſtis,
uſtico vbi *Cereris* culta labore foret.
æ prius arua *Pales Satyri, Nymphæque* colebant,
itrea nunc *Glauci, Leucothoeſue* domus.
m *Vrbem*, tibi quæ tantûm *Caput* omne *Malorum*,
auſa diuturnæ atque vnica triſtitię:
n expugnatum it *Tuus Albert.* *uſtrius vrbem*;
pa *Dei Martis Dextera* & ipſa *Anima.*
dria terra faue: fidi date candida, *Ciues*,
mnia. ſic vobis omnia *Fauſta* duat
ſuperû, & *Batauos* abeuntem *Principem* in hoſtes
ruet, cum validis caſtraque militibus.
e, vt bellatoris equi, ſublimia, pugnax,
Hiſpanis genuit quem *Zephyri* aura iugis)
ga premat, freno & ſpumantia temperet ora,
iuinum fundens aureo ab ore iubar:
uidique micent oculi; *Belgique Saluti*
ens deuota alacri geſtiat ire animo:
habito (*Claræ*, & ſperatæ *Prolis Amore*;
t metuat vitæ nulla pericla ſuæ.
itante Deo, Princeps bene cætera ſpondent
uguria, & faciles ad pia *Vota Dei.*
i victa parat celebres *Oſtenda Triumphos*,
Æternumque *Decus Mattiacum* omne *Mare*:
tibi principium *Victoria* erit reliquarum,
t *Firmamentum* hanc auguror *Imperii*,
gne Alberte, tui: tua & hinc *Præconia Laudum*,
t video hinc *Famam nominis* ire tui.
c tibi ſupplicibus, protendere brachia, palmis,
onſpiciam obſtipos, cum *Friſiis, Batauos.*
tis at humanæ *Pater* & *Tutela Bonorum*,
it, precor vt fatis *Lux prior illa* meis!
andem ſtabili, poſt tot mala, *Pace* fruamur,
iniſque fiet *Diſſidii* exodium.

Ite boni, *Proceres*, armis, ſacra, pectora *Marti*,
Fida *Deo*, *Patriæ*, fidaque *Principibus*.
Ite, agite, & dubias lethi contemnite cauſſas.
Ite, atque *Auſtriacæ* conſulite hiſtoriæ.
Ite *Equites*, bello experti, peditumque cateruæ,
Ite, atque *Hoſtili Clade Piate Necem*
Veſtorum *Socium*; poſt pugnam, haud lege duelli
Caſorum: & veſtris *Quercea* ſerta comis,
Muralem inuictaque manu reparate coronam, &
Hoſtica, cum noſtris, *Signa* referte domum.
Tunc tibi, magne *Alberte*, tibi tunc maxima *Princeps*
Surget *Honos*, veſtræ, & *Gloria Militiæ*.
Tunc ſociis hilares, vobis *Pæana* canemus
Vocibus, vt blando læta ſonore loca,
Infera cum ſuperis iterent *Io, Io Triumphe*.
Viuant Auſtriaci Albertus & Eugenia.

Ad Carolum Longouallium Comitem Bucoia. II

Sed taciturnne ego te heic, magne, indictumq; relinquam
Heros; *Semideum*, *Marte* ſatam ſobolem,
Carole? te laudis ſolidum patriæ incrementum,
Antiquis claræ *Bellica* imaginibus
Gloria, & æterno decoratæ nomine *Fama*,
Tum veterum illuſtris nobilitate *Atauum*:
Te, *Belli Fulmen*, bellatoriſque *Batauí*
Terrorem, & noſtræ *Robora* militiæ.
An ſileam excelſo vt coaceruatam aggere *Molem*
Struxeris, inuitis fluctibus *Oceani*?
Huius iter iactis anguſtans faſcium aceruis,
Senſerit vt contracta æquora *Salſipotens*.
An ſileam quæcunque ferox, terrâque, marique,
Miles quiſque tuis geſſerit *Auſpiciis*?
Vt nunc obſeſſis rumpentem è mœnibus hoſtem
Sæpe cruentatis reppulerit gladiis?
Conantem fruſtra ratibus, *Stygia* arte parati
Pulueris, impletis, ſulfurei, facibus;

ctis arboream,& flamis exurere *Molem,*
Artantem vaſtis *Introitum* aggeribus.
oſtium & vt, *Duce* te, ancipitis certamine pugnæ
Ceperit armatâ fortia valla manu?
t caput extremis obiectans ſæpe periclis,
(Inuicti certum pectoris indicium)
unc pedes aurato vibrans haſtilia ferro;
Nunc eques armatus ſanguineo enſe manum,
oſtium in obtutum, *Oſtenda* vſque ad mœnia greſſus,
Tranaris nullo vaſta timore *Vada,*
pſe. procelloſas contemnens æquoris vndas,
Telaque fulmineo *Plumbea* quæ ore vomunt
Aera caua: haud metuens vel quæ per inania cœli
Ferrea, terrifico torta tonant ſtrepitu.
Aera, ex mortifero à *Furiis* conflata metallo;
Conliquefacto igni, quem *Stygius Phlegethon*
rdens *Tartareis* quondam exhalauit ab vndis,
Dirum dante *Erebi* conſilium ante *Deo*
llæ infundentes volucrem huic ſtridentibus alis
Impetum & horrendo *Murmura* rauca ſono:
t ſubitas, ſimiles rutulanti *Fulgure, Flamas;*
Vltriceſque *Iras*, attonitumque *Metum*:
oſtilla tetro fumantia ſulfura odore,
Terræ & aquæ cæcis abdita viſceribus,
ffodêre, aphronitra & haris pendentia fœdis,
Frigida, deſertis & ſpecuum è latebris.
Quæ duo pinſantes ærato *Pharmaca* pilo,
(Hanc ad rem nulli nota hominum generi)
Farciuêre illis caua guttura flamiferi *Aeris*;
Feceruntque iſthâc euomere arte globum,
Tam ſubito liquidas tonitru horrificante per auras,
Non ſecus ac diſrupto æthere *Tela Iouis.*
Vt nemora, vt montes atque omnis quaſſa tremore
Tellus, mugitu terribili reboet:
Vt rimas *Infernus* agat, tenebroſaque *Ditis*

Lethæi radient lumine regna nouo:
Ipſe vt turbatis, putet *Æquoris arbiter*, vndis,
Æthereis iterum mota duella Deis:
Sub pedibuſque *Deum* celſi laquearia cœli
Conuexa; horriſono fracta fragore, crepent.
Non huic reſtiterint triplici cincta opida muro;
Quin crebro *Teli* hoc *Fulmine* quaſſa ruant.
Non quæ *Mulciberi* adſiduo fabricata labore
Arma, ſub *Ætnæis* ferre, verticibus.
Nam ſolido rigeat ferro *Mars* ipſemet: *Ære* hóc
Illius incluſum *Mors* trahet inde caput,
Illo *Bellona* nuper generoſus alumnus
Bourlottus, miſere, ſaucius, occubuit.
Cui ſatius fuerat medias inter legiones,
Pugnando, *Batauum*, fortiter oppetere,
Principis ante ſui ora; & honeſto vulnere, inultus
Nunquam; acrem *Marti* ſacrificâſſe animam.
Tuque etiam hei! glandis quater hóc, animoſe *Ca*
Lethali tactus vulnere, nunc humeros,
Nunc caput, audacem *Beurrelottum* æmulus, illum
Viſum îſti campos nuper ad *Elyſios*.
Vt melius *Neoportenſi*, & tibi funera campo
Iſſent, *Cattorum* cum hoſticus ante furor
Flandrorum infeſtis terras inuaſerat armis;
Tentantûm fidos ſeditione animos.
Abſque *Illo* foret, *Herculeis* ſua gloria factis
Non ſtaret: nec quæ bellipotente manu
Geſſit, *Apollinea Troia* ſub mœnibus altis;
Cum *Danaas* violento vreret igne rates,
Hectora clararent: nec inexpugnabile *Achillem*
Robur: nec quotquot priſtina concelebrant,
Vt miracla hominum, diuinâ ſecula laude,
Et noſtra attonitâ tempora mente ſtupent.
Verum inter reliquos, & vos quoque fulgeretis
Bellica *Ciuilis Fulmina* militiæ,

...ctores *Belgæ*. at tua, *Caro'e, cognita virtus*;
Vt *Solis* radii clarior ante alios.
...am quis te melius aut *caſtra* locauerit, illa
Clauſerit aut vallis commodiore loco?
...erit aduerſis quis in hoſtem animoſius armis?
Et mage felici fuderit auſpicio?
...uis melior vi *conſili*, vbi ſubitaria res eſt,
Turbatis equitum vel peditum ordinibus;
...actas reſtaurare acies? generoſe & in hoſtem,
Inque necem pulchris volucribus ruere?
...alis non tergo, aduerſo ſed pectore notus
Fortibus & *Gallis*, hoſtibus & *Batauis*.
...uid referam his ſocias belli virtutibus *artes*?
Queis te *Mnemoſydes* erudière Deæ:
...t *Dea bellatrix*, & carminis auctor *Apollo*,
Sanctum alia & quæque *Numina* cœlum habitant.
...uorum quodque ſuo te ita *munere* condecorauit;
Naturæ perfectum vt videaris *opus*.
...inc victrix meritò circum tua tempora *laurus*
Serpit, *Palladiis* plexa *oleæ* foliis.
...acte noua *virtute*, *comes*. tua fortia facta
Sic canat altiſonâ, nuntia *fama*, tubâ,
...maneis per terras: & ſacri *Heroica vates*
Nomina *Mæonio* carmine perpetuent.
...ui verus tui *honoris* honos, *merceſque laborum*,
Condigna *Herois præmia* ſola viris:
...mnibus & cupitis optanda ante omnia votis;
Namque negant ſola vnquam hæc *monumenta* mori.

Ad Ambroſium Spinolam, &c. III. Seuerini.

...t tua, ſi cuiuſquam *Heroica geſta* merentur
Inſcribi alternis *Mnemoſynæ* tabulis,
...*pinola*, auorum atauumque illuſtribus inclute factis,
Illorum & longis nobilis ordinibus:
...mmortale *tua gentis decus*; atque tuorum

Eximia, ante alios, *laus & honos Ligurum.*
Non tantum *generis*, antiquâ ab origine, famâ;
Regali *Attalicarum* aut *opulentia* opum:
Perſarum montes licet, aut *Marci* aurea (*Craſſi*,
Diuitis aut *Crœſi* tu atria poſſideas.
(Nempe potens, propriis, penè enutrire quotannis
Iuſta equitum & peditum *Regia caſtra*, opibus)
Verùm animi diâ *virtute; duellicæ & artis*
(Sit mare vel terrâ) *robore & ingenio.*
Martium in ancipiti, conſtanti mente periclo
Adde animum, & prudens *conſilium* in dubiis.
Quem *ſors*, venturi iamdudum conſcia *fati*,
Solum è tam multis *militiæ Ducibus.*
Tantæ præſtituit moli, vt tua *nomina clarent*
Expugnatæ Oſtendæ & decora & tituli.
Nam quanquam patriis ſatis auctus honoribus, [illegible]
Poſſis, *cum imperio*, tranſigere omne tuum,
Magnificâ cum laude *domi*: vel perſequi inertis
Omnes, *priuatus*, delicias animi:
Tu tamen ingenitæ inflammatus pectora amore
Virtutis; tecum maius opus meditans,
Antiquos *generis* feliciter auſus *honores*
Vincere, & Heroum tollere ad aſtra *decus.*
Ad quod contendens ſimili ſtudio atque labore,
At non tam fauſtis, hei miſerum! auſpiciis,
Ille tuus frater. illum dum ærata per æquor
Sluſanum, contra roſtra mouet *Batauum*
Audaces. ſocio nuper cum milite, *remos*;
In mediis vitæ curſibus, eripuit
Vbertim ſubcreſcenti *mors inuida famæ.*
Sæpe coronandum heu *fronde virente caput*,
Cuius adhuc mœſta immortalem *Hiſpania mortem.*
Et defler lugens *Belgium & Auſonia.*
Quare vbi percelebri tua cognita nomina famâ
Heſperiæ Regi, Principibuſque meæ

ei infelicis *patria* hæc per *civica* bella!
Continuò in partem te ſibi *conſili*,
t *Regni* adſumpſere *decus*. dando & tibi ſponte
Magnum hoc, cum domibus *faſcibus*, *imperium*:
ræfecêre ſuis *legionibus*, ad maris vndas
Oceani, *Oſtendam* quæ *obſidione* premunt.
ſtendam, *triplici* quam propugnacula vallo
Hinc cingunt, multis fortia militibus:
linc æquoreis munitam fluctibus; arcet
Acceſſum noſtris, liberum at introitum,
urvis ſecurâ ratibus ſtatione recludens;
(Turbante vndoſas naufrago impete aquas
rudeli *Borea*) laſſo ſuccurritur hoſti,
Annona atque *novis*, cum *Duce*, *præſidiis*.
c vt non vllis illam expugnarier armis,
Nec diuturnâ *annorum* obſidione capi
oſſe videbatur quam multis. tu tamen vltrò
Suſcipiens cœpti *pondera* conſilii,
Monſtraſti reapſe, viro forti atque volenti
Difficile in terris Marte vel arte nihil:
i modò ad effectum *vis bellica* ſuppetat, omni &
Tempore tam *faciles* inſinuentur *opes*.
Nam ſimul ad latis vallatam mœnibus vrbem,
Et tumidum *hybernis* fluctibus *Oceanum*
Veniſti, & cœptas operum procedere *moles*
Vidiſti ſpiſſo, vt cætera quæque, gradu:
Extemplò in *melius* ſapienter cuncta reformans,
Æraque perſoluens menſtrua militibus:
Omnibus & proprio bene lumine perluſtratis,
(Scilicet haud facilis credere viſa aliis)
Atque frequenti habito poſtillà ritè *Senatu*,
(Nullus enim ex omni parte beatus homo eſt)
Adgrederis magno, *veterem*, molimine, *portum*,
Iactis lignorum faſcibus, obſtruere;
Hoſtibus inuitis, contra & maris impetum inanem:

Cum propè iam factâ per *vada mole* operum,
Ecce rebellantes *Aquilone* equitante per vndas,
Cuncta procelloſus diſicit *Oceanus*.
At *tu for una* nullo perterritus auſu,
Neptuni tumidas deſpicienſque minas,
Vaſtum *opus* inſtauras tanta hominumque & op
Vt *primo inſultu*, poſt ſuperata *vada*;
Viceris exteriorem, alacri certamine *murum*;
Arcem vrbis, multis non ſine funeribus.
Mox alia, atque alia horribili munimine *valla*,
Structis per terræ *viſcera* cœca *dolis*,
Congeminis cœli *tormentorumque* ruinis,
Volentûm in nebula fumificante diem.
Duplicibus tandem vt *vi* mœnibus *expugnatis*,
Fractiſque illorum *clade* cruentâ animis;
Compuleris victos veſtra virtute rebelles
Dedere ſe in noſtri Principis arbitrium:
Turpiter & toties *abiurati* ante, ſueta
Subdere ſeſe iterum *iuſſa* ſub *imperii*.
Quorum, inter reliquos, & *vos, pars tanta fuiſtis*
Æternum *Martis*. *Iuſtiniane, decus*,
Italicæ ductor legionis: tuque *Tribune*
Gallum-Belgarum, cum ſociis *Heduis*;
Armipotens *Thoricourte* (cui ob belli egregiam ar
Et merita *emerita* præmia militiæ;
Sponte Tribunitios Princeps Albertus honores
Ceſſit. *virtuti* gloria magna tuæ:)
Et tu *Gruſoni*, quem plurima *laurus* inumbrat,
Et meritò *Oſtenda* contigit *imperium*:
Tuque *Balarſoni*, *trunco* qui poplite multos
Illuſtri laudis *Belgica* honore præis:
Atque tu *Eburonum*, *Tilli*, fortiſſime *Ductor*,
Pugnacis diuæ *Martia* progenies:
Tuque *Thori*, tu heû *Voſsi*! & vos *Luſsburge*, *Chalons*
Vnica *Mansfelda* & *fama* relicta domus,

Ern

le; *Biliaque comes*, tuque incluta bello
ens Germana, decus non minimum *obſidii*.
ipuè vt *veſtro Oſtendam ſanguine muri*
Tantus erat vegeta in pectora *laudis* amor)
mixto madeant *Batauum*; ſemperque madebunt;
um memor *obſidii fama perennis* erit:
os illuſtres *animæ*, *Maneſque* beati,
uos ante ora *Ducum relligio & pietas*
t pro *patria* egregiam hanc occumbere mortem,
t quorum hæc nobis *palma cruore* data eſt:
nunc ſecuri; *Elyſii* per amœna vireta,
ntitis veræ gaudia lætitiæ:
eterum ſeptæ *Heroum* melioribus *umbris*;
uà per odoratum flat *Zephyri* aura nemus;
atis tanti, attonitis, noua prælia *belli*,
tque *triennalis* paſſa *mala obſidii*:
ego ſæpe meo vos carmine compellabo,
tque immortali *funera* laude colam.
ra ſuper cœli tollam aurea ſidera verſu
bora; *virtutiſque* in noua ſecla nouæ
undam *titulos*, & tantis debita *factis*
Munera, *Mnemoſynæ* conſpicua ànte oculos;
oluam; fugiens ſeclis labentibus ætas
ec veſtra æternâ *nomina* nocte premat.
reti interea ſacrâ *requieſcite* in vmbra,
eſtraque perpetuò *molliter oſſa cubent*.
tibi quam vario *hac victoria* parta periclo eſt,
pinola; & audaci *laurea* vulſa manu!
qui non tantùm, inter tot diſcrimina rerum;
eceris eximii imperioſa *Ducis*
cia, at patiens cunctorum, ex parte, *malorum*;
Martia quæ *hyberno* ſidere caſtra gemunt:
ntemptoque metu *mortis*, te aptaris ad omne
Durum pugnacis *militis obſequium*.
o & *multiplicem*, æterna cum laude, coronam

Deme

Demeritus. nec enim præmia militiæ
Pugnata vlla tibi ſatis ampla rependere poſſit
Libera, cum noſtris, *Flandria, Principibus.*
Non, tua, ſi *Heſperia* terræ *dominator & orbis,*
Quem primum roſeo lumine *Sol oriens*
Adſpicit; incingat *Heroo velleris aurei*
Munere, ſummorum Vt, colla humeroſque D
(Nam te illo ornandum mea mens præſagit
Atque tibi *maius* augurat *imperium*:
Quæ omnia tum *reduci gratabor* pectore toto;
Iſtarumque *dierum* annua *feſta* colam)
Iſthoc nam *fundans Alberti regna triumpho*:
(Ante vacillanti non bene tuta pede)
Dulcia compoſitæ tribuiſti dona *quietis,*
Pacato, miſeris, *littore, pleumoſiis.*
Quorum lucripetæ nunc per maris æquora,
Omni liberius tempore iter facient:
Fertilibuſque dabunt, ſecura per *otia* terris
Semina, cum duplici fœnore, ruricolæ.
Queis tibi pro *meritis,* donec venerabile *nomen,*
Nec minus horrendum *Belgicæ & Heſperiæ*
Martis erit: donec duris exercita fatis
Oſtenda meminens *Flandria* terra ſuæ:
Et ſuam, arenoſis vallatam montibus, actam
Dum refluis tundet, fluctibus *Oceanus*:
Ætatem memori ditent tua *nomina* famâ,
Partaque *victrici laude tropæa* canent.
Et *patrata* tuo, tam gnauè hæc *Flandrica, ductu,*
Bella (*Dei Heroum* bellipotentis opus)
Longæuis vario inſcribentes carmine *Faſtis*:
(Vt quod mirentur poſtera ſecla habeant)
Sæpe fatebuntur, *ſe numine Principum, & vna*
Pacificos magni viuere Spinulæ ope.

Lemniſcus ad eundem.

Obſidionalem, virtutum inſigne, coronam,

(A

ptandam capiti, *Dux* generoſe, tuo)
rplectere *Murali huic* viridantibus herbis,
m tibi deuoto ſæpe pararem animo:
ne. ab ærata *Fatorum* enuntiat arce
rbus. non etenim perfida conſilia
undam, atque odia infeſtæ capitalia gentis
broſii votis, laudi, operique fauent.
ne cœpti tamen & tantæ *virtutis*
niteat: quamuis inuidioſa ſiet.
ad noua ſic decora & *Maiorum* inſignia honorum
tior hæc illi ſtrata & aperta via eſt.
arum fuerat viridi de gramine ſerta
nc mage *Muralis tripla* corona decet.

I V.

e, *Iò Pæan*, & *Iò* bis dicite *Pæan*:
cite *Iò* pueræ, dicite *Iò* pueri.
e, cum caſtis, infantes, matribus *Iò*:
cite *Iò* cincti tempora cana ſenes.
a cum ſuperis iterent *Iò*, *Iò triumphe*.
uant Auſtriaci Albertus & Eugenia.
dida, *Iò*, *ciues*, manibus date lilia plenis,
ſerta Auguſtis *Laurea Principibus*.
bus æratos portarum obnubite poſtes,
taque ſacratis pendite porticibus.
iſſi & *Paphio* tenerarum flore roſarum,
nitidam puris ſpargite humum violis.
ique nunc *feſtis* luceſcant compita flamis,
e iugi occiduum continuante diem.
te *Iò*, *ciues*, & *Iò* bis dicite, *ciues*.
uant Auſtriaci Albertus & Eugenia.
mphales ſpoliis hoſtilibus arcus
ſtruite, & *victori* alta *tropæa Duci*.
c vt perpetuos celebret *victoriam* in annos
ma, & venturo tempore poſteritas:
tique ſuus ſtet honos & gloria *facto*:

Fortia

Fortia & *Auſtriaci* nomina militibus.
Flandria ſume animos, & tantis debita rebus
Robora, *virtutis Auſtriacæ* meminens.
Tam diram & *medica hac* extirpans *cuſpide peſtem*,
Huius *viuifico* nunc medicatu animum
Seminecem recrea *palma*, vetereſque reſume
Vires, & nullis pectora fracta malis,
Triſtia cis pellens adductæ nubila frontis,
Lætare, & tantis facta beata *bonis*,
Deſine continuis *Diuorum* fletibus ora
Spargere, & inſanâ plangere nuda manu
Pectora, demiſſoque altaria verrere crine.
Sat lachrumarum illis funeribuſque datum eſt.
Nunc tempus hilarè caperatam exporgere frontem,
Grataque *victori* dicere verba *Deo*:
Nunc tempus, comptos in nodum torta capillos,
Et rutilum *Syrio* tincta liquore caput;
Dapſilia in multam conuiuia ducere noctem;
Electo & *vini* ſorte *Magiſterio*,
Dicere ſolemni, tua quæque ad pocula, more,
Albertumque bene, Ambroſiumque bene.
Carnificem triſti quo pellas pectore curam,
Et fiat tanti quo medicina mali.
Nunc tempus viridem alterno pede pellere terram,
Et teſtudineâ *carmen* hiare lyrâ;
Principis Alberti memorans *victricia bella*,
Ambroſii ductu geſta, patrata breui,
Adſpice vt inſignis *ſpoliis*, *Albertus*, opimis,
Victor agens captos, ſub iuga ſerua, Duces,
Ille triumphali redimitus tempora *lauru*,
Auratis vectus curribus altus eat:
Vtque iſdem forti; populus, cum milite, adhæret
Lauriger, *Iò*, alta voce, *triumphe* canat:
Obſidis ſimulacra ferens & *mœnia* victæ
Vrbis, quæ terris, *Flandria*, inante tuis

totiens ſæuè minitata ruinas;
i bilis latis finibus horror erat.
inas nunc vincta manus & colla catenis;
la niueis ritè *triumphat* equis,
oſque ſibi *Albertus* decerpſit *honores*;
is tibi tranquilla eſt, *Flandria*, parta *quies.*
age præſentis capiens *bona dona* diei,
tibi heu! multis empta cadaueribus!
ſis & dubio vitæ quæſita periclo,
urè hoſtili libera viue metu.
a concepta diu, pro hoc *munere, vota,*
no exercituum, Flandria, ſolue Deo.
e, *quo vincis, tibi Dux ſit vt ille perennis,*
gam & Principibus, ſalua precare diem.

MBERTI LVDOLPHI PI-
THOPÆI DAVENTRIENSIS.

Ad Dan. Toſſan. de NIHIL Paſſeratii.

rea nunc rediit miſeris mortalibus ætas.
Vnum namque Nihil qui tenet, omne tenet.
rocul curæ, duri procul eſte labores.
ica iam cunctos vocula parua beat.
eris, doctuſque vno Nihil atque beatus.
tibi res, quantas quantula ſpondet opes!
Nihil cupias, vereare Nihil, tibi curas
reliquas inter maxima, noſſe Nihil.
rocul ignoto venit hoc Nihil orbe petendum,
ppeditat quæuis hora locuſque Nihil.
s ab integro ſeclorum naſcitur ordo,
uod fuerat Nihil, eſt omne; quod omne, Nihil.
go, qui tanti es mihi muneris autor & auctor,

Pro

Pro, quod me ditas, munere, reddo Nihil.
Sic tua ſunt noſtris æqualia munera donis.
Nil mihi cum mittas, accipis ergo Nihil.
Pace tua verum liceat mihi dicere, reddo
Plus tibi, quam mittis: Nil tria: quinque Nihil.
Nam Nihil eſt melius cella plenaque crumena,
Et certa melius commodiuſque domo.
Cui nihil eſt, cellam & plenam tenet ille crumenam
Pulchram cui Nihil eſt, incolit ille domum.
Denique cui Nihil eſt, pleno tenet omnia cornu
Vt teneas igitur cuncta, remitto Nihil.
Si ſapis, auſcultans pleno Nihil omnibus ore
Laudantem, vt teneas omnia, quære Nihil.
De Nihilo factum tenuis lege carmen amici,
Cui fandi & dandi copia ſumma Nihil.

De eiuſdem NIHIL noua efficacia.

Ex Nihilo ſemper certo Nihil ordine factum,
Hæc ex quo mundi machina vaſta ſtetit,
Nec poſſe ex Nihilo quenquam producere quid,
Hoc mundi donec grande manebit opus,
Dicunt & ſcribunt vno concorditer ore,
Quotquot Ariſtotelis dogmata cuncta probant,
Abdita ſcrutantes ſemper miracula rerum,
Naturæ varias & parientis opes.
Primus ego hoc veterum, certa ratione, Sophorum,
Et quos dehinc ætas poſtera cunque tulit,
Hoc licet auditu ſiet & mirabile dictu,
De Nihilo falſum dogma docere queo.
Non aliquid tantum ſed multa & commoda magus,
Ex Nihilo, expertus poſſe venire, ſcio.
I nunc, & Nihil ex Nihilo dic poſſe creari.
Ecce nihil genuit χρήματα, farra, merum.
I nunc, & verbis Nihil hoc illude ſuperbis.
Hoc vno, quoduis vincitur Omne, Nihil.

a placatis redierunt ſecula diuis,
i Nihil hoc donant, huic dare cunctæ volunt.
us ego hanc reperi, ſuperis monſtrantibus, artem,
a Nihil exiguo cuncta labore ferat.
mihi fas Diuûm ſecretam exponere mentem,
onceſſum hoc vni munus habere mihi.
s geſta, breui referam. celabitur autor,
e tantæ fiat vilior artis honos.
n fortè vagas ſolus torrentis ad vndas,
ui bifido pingueis flumine findit agros,
vbi priſca Lupi ſeruans & nomina Montis
eſpicit arx plani iugera culta ſoli,
aq; diſiecti ſuperant veſtigia clauſtri,
urata & tremulis ludere gaudet aquis.
icito varias voluebam pectore curas,
ptima deſperans, peſſima quæq; timens.
mihi tum præſto fidus qui ferret amicus
uxilium curis conſiliumve meis.
rbus & anguſtis vrgens in rebus egeſtas,
Cura domus, patriæ triſtia fata meæ,
inti exſulium quod durat, & amplius annos,
t grauis incerto vita trahenda loco,
c veterem augebant mihi cuncta & ſingula luctum,
Et repetita, noui cauſſa doloris erant.
quoties imo traxi hæc ſuſpiria corde;
Hei mihi quàm ſterili vita labore fugit.
cerdo, & quiuis quàm cultos poſſidet agros
Sutor & herboſi iugera multa ſoli,
àm grauidæ lætis redeunt de montibus agnæ,
Adſpice, dat quantas quantula vitis opes!
t ego Grammaticos ſtultus voluenſq; poëtas
Nil profecturis littora bubus aro.
r de leueis, dixi, calamos, & proijce libros,
Hæc ſi vilis acus vel dare marra poteſt,
inque graueis tandem nugas & pulpita rara,

Si ſapis ingratæ & paupera regna ſcholæ.
Quid cum rhetoribus tibi virginibuſq; nouenis?
Sunt iocus hæc tantùm difficileſque λόγοι.
Vix malè conducto latitas & paupere tecto,
Nec ſoli licet hoc incoluiſſe tibi.
Maxima pars domino, ignotoq; ſecunda colono,
Hoſpitibus cedit tertia, quarta tibi.
Cum logicis Phyſici longumq; valete poetæ.
Subula plus veſtris artibus vna poteſt.
Splendida res tituli veſtri, ſed ſplendida tantum;
Et nihil eſt præter nomen inane, ſchola.
Talia dum taciris itero iuſtiſq; querelis,
Conſumens curis cor miſer ipſe meum,
Ecce leuis ſummo vicini vertice montis,
Hos mihi vel ſimiles vox dare viſa ſonos;
Siue hominis vox illa fuit, ſeu fortè Dearum
Vnius, in ſiluis quæ loca ſacra colunt;
(Vox audita mihi tantum, non viſa figura.
Vllius hac certum dicere parte vetat)
Quid fruſtra Muſas, nec noxia carmina culpas?
Quid iacis in ſurdas irrita verba Deas?
Non ſolus primuſve, nec vltimus es, quod es. Omni
Grammaticus debet pauper & eſſe miſer.
Sic ſtatuit iuſta qui ponderat omnia lance,
Arbitrio cuius ſors ſua quemq; manet.
Diues Grammaticus nunquam fuit atq; beatus,
Non eſt; non talem ſecla futura ferent.
Nec bene Grammaticus felix & diues, Ego omni,
In noua; Mecœnas, Si Deus, Arma, docet.
Grammatici, Felix & Diues, limine ſemper
Exſulat. huic nimiæ ſunt graue pondus opes.
Diuitias fruſtra qui pauper & eſt miſer, optat,
Diuitibus tantùm nunc tribuuntur opes.
Tu quoq; pauper eris ſemper, quia pauper es. ergo

Mec-

e ite, quod es, placida, ſi ſapis, eſſe velis.
r a tranquillo permittas pectore Diuis,
edulus iniunctæ munera ſortis agens.
ibi ſufficient modica clementeq; dextra,
uius quam vitæ poſtulat vſus, opem,
n victu cultum, non turgeſcente crumena,
t, nihil vt ſuperet, nil tibi deeſſe ſinent.
; nouo poſſis, hæc ſic fore, diſcere ſigno,
ccipe mœroris pharmaca certa tui.
m Phœbo faciles dignantur Apolline Muſæ
oc te, quo nullum munere maius habent.
ſoniis Nihil hoc, at Graiis dicitur ΟΥΔΕΝ;
Eſt pater huic ΟΥΔΕΙΣ, ΟΥΔΕΜΙΑ eſt genitrix,
patria Vtopia eſt, toto procul orbe remota,
Solus vbi regnum Maximus ΟΥΤΙΣ habet,
populos latè qui dat ſua iura volenteis
ΜΗΔΕΝΑΣ, atque ſuo ΜΗΔΕΝ in orbe timet.
tamen eſſe Nihil, Nihil hoc, niſi ſomnia, credas;
Naſcitur Vtopico hoc ſemen & herba ſolo,
pera cui facies, color ater, amarus & vrens
Et ſapor; at mira fertilitate valet.
m Nihil incultis vltro bene creſcit in hortis,
Abſq; Nihil duro terra labore dedit.
tamen eſt gemmis ſimul & pretioſius auro,
Dulcius eſt melle, & purius igne Nihil.
æſtanti melius vino Nihil, arida fauces
Cùm ſitis & durus macerat oſſa labor.
t Nihil eſt oculis, Nihil huius lumine cœli,
Eſt nihil argutæ dulcius arte lyræ,
t Nihil eſt pulcra melius caſtaq; puella;
Suauius eſt placitæ coniugis ore Nihil,
t Nihil eſt melius turdo pinguiq; ferina;
Et melius ſomno eſt vtiliuſq; Nihil.

Denique, cui Nihil eſt, felix mage cuncta tenente,
Nam dare, cui, quoties vult, Nihil ille poteſt;
Cui Nihil eſt, Nihil ille poteſt amittere; tutæ
Præſidio vnius, ſunt ſua cuncta, Nihil.
At qui cuncta tenet, ſi quod dare munus amico
Fortè velit, dare non eſt potis ille Nihil.
Et, qui cuncta tenet, perdit facili omnia caſu,
Cum gemitu cernens, omnia facta Nihil.
Τοῖς οὖν ἀνθρώπων μόνον ἐς τ' ἐν πράγμασιν ΟΥΔΕΝ
Τῆς μεγάλης σπουδῆς ἄξιον ἠδὲ πόνου.
ΟΥΔΕΝ ΠΑΣ ὁ ΒΙΟΣ, καὶ πάντα τὰ πράγματα ἐστι·
Ὅστις ἔχειν ἐθέλεις πάντα, τὸ ΟΥΔΕΝ ἔχε.
Πάντα τέλει ΟΥΔΕΝ, καὶ ΟΥΔΕΝ τ' ἀνθρώπινα ταῦτα,
Πάντα ἔχων, ΟΥΔΕΝ, πάντ' ἔχει, ΟΥΔΕΝ ἔχων,
Πάντα ποιεῖν δύναται, καὶ νικᾶν πάντα τὸ ΟΥΔΕΝ.
ΟΥΔΕΝΟΣ οὐκ γὰρ πᾶν ἐστι τὸ γιγνόμενον.
Sed quia non cuiuis contingit adire Corinthum
Vtopicam & pulcro rura beata Nihil,
En herbam Vtopicis natam tibi nuper in agris,
Quam cum flore ſimul ſemen habere vides.
Iſta tibi, mea ſi docilis præcepta ſequeris,
Producet ſubito χρήματα, farra, merum.
Aſt vbi, cur, quando, qua ſit ratione ſerendum
Hoc Nihil, vt fructus proferat vſq; nouos,
Te præter, non fas homini cognoſcere cuiquam,
Te ſolum tanto munere Muſa beat.
Nec mihi fas artem verbis exprimere tantam,
Quam docet hæc tectis parua tabella notis,
Nulli audita prius, nulli conſpecta tuorum,
Tu primus tanta & munera ſolus habe.
Fas tamen eſt alijs tecum hinc decerpere fructus;
Ars ipſa & ſoli traditur herba tibi.

vale doctaſq; caue culpare ſorores,
uæ tibi dant larga munera tanta manu.
erat, & notas ſubitò diſcedit in auras,
iue hominis. ſeu vox numinis illa fuit.
tupui primum, flexo dehinc poplite grates
ætus ago Phœbo, Pieridumque choro.
ta fides ſequitur; triſti qui mente gemenſq;
Exieram. læta fronte reuerto domum.
ſa vbi perficiens, mihi mox (mirabile dictu)
Ferre Nihil vidi χρήματα, farra, merum.
igitur multum Nihil eſt. hoc deniq; ſolo,
De Nihilo veterum dogmata victa iacent.

De eiuſdem Nihil mira metamorphoſi.

uid non loga dies, quid non peruertitis anni?
Quod bona nuper erat, iam mala res Nihil eſt,
ec tantum mala, ſed factum eſt quoq; peſſima. namq;
Eſt vxore Nihil peius in orbe mala,
tolerabilius Nihil eſt, quàm fœmina diues,
Non bene nummato cum datur illa viro,
euius inuiſis Nihil eſtq; fuitque nouercis,
Cum miſcent auida dira venena manu.
aupertate Nihil grauius reperitur in orbe.
Diues vbiq; placet, pauper vbiq; iacet.
ſperius Nihil eſt, Nihil eſtq ſuperbius, atq;
Cum miſer ingenteis poſſidet Irus opes.
tultius & miſeros Nihil infelicius omneis
Inter mortaleis viuit amante ſene,
Et Nihil in terris ad Gangem à Gadibus vſque,
Laſciua & bibula turpius extat anu,
Vicinoq; malo Nihil, atq; minante ruinam
Et Nihil incerta peius vbiq; domo,
Aſpidis & Nihil eſt morſu lethalius ictu
Scorpij, & obliquo dente minantis apri,

Et Nihil eſt rabidæ canis implacatius ira,
Cùm patulo dirum virus ab ore vomit,
Tigribus atq lupis Nihil, & truculentius vrſis,
Quos auidi rabies improba ventris agat,
Sæuius eſt iritati Nihil vngue leonis,
Innocuas miſerè dilaniantis oues,
Porcorum impuris Nihil eſt impurius antris,
Obſcœno cùm ſe prouoluere luto,
Et Nihil eſt hominis vetere atq; cadauere putri
Fœdius adſpectu fœtidiuſq; Nihil,
Tamq; Nihil malè olens eſt quàm fullonis auari
Cùm vetus in medio frangitur olla foro,
Eſt importuno clamore rudentis aſelli,
Et cuculi rauco durius ore Nihil,
Eſt & felle Nihil, Nihil eſt & amarius, atq;
Ex myrrha potus mixtus & ex aloë,
Pruritu Nihil & ſcabie mordacius acri,
Quam malè purgato corpore ſanguis alit,
Et Nihil eſt tuſſi mage, pituitaq; moleſtum,
Aſpera cum rauco gutture verba cadunt,
Febre Nihil lentaq; phthiſi, morboq; caduco,
Triſtius eſt ſæua peſte fameq; Nihil,
Surdis & mutis claudis & lumine caſſis
Flebilius Nihil eſt debiliuſq; nihil,
Chiragra Nihil eſt crudelius atq; podagra,
Cùm miſero torquent languida membra toro,
Omnibus in terris, ingratæ crimine mentis
Deteſtabilius deteriuſq; Nihil,
Fœdius ebrietate Nihilq; nocentius, omnes
Qua pereunt vires ingenijq; vigor,
Et mage ridiculum Nihil eſt, atq; ebrius, vſum
Qui nullum linguæ, nec rationis habet,
In vita Nihil eſt mendace odioſius ore,
Ex rixis pugnas quod ciet atq; necem,
Et penetrabilius Nihil eſt, quàm frigus adurens,

Cum riget Arctoo terra ſubacta gelu,
Nihil eſt grauido pecori exitialius æſtu,
Cum grauis arenteis Sirius vrit agros,
iſtius obſcura Nihil eſt quoq; nocte, viator
Quando ignota ſibi per loca carpit iter,
tenti Nihil eſt & carcere tetrius, in quo
Vincta gerit dura compede membra reus,
nius & leuius Nihil eſt, quam ſomnia menteis
Quæ pauidas hominum falſa timere iubent,
Nihil eſt Ponto, Nihil eſt immitius igne,
Cum vento vireis ſumit vterq; nouas,
nihil eſt cella peius, vacuæq; crumena;
Hinc maleſuada fames prouenit atq; ſitis.
rridius bello Nihil & certamine Martis,
Lex & vbi nullum Pax habet alma locum.
uid multis? Morte eſt Nihil inclementius ipſa,
Quæ ſurda cunctas reſpuit aure preces,
placabilius Nihil atri limine Ditis,
Vnde poteſt fixum nemo referre pedem.
c, modò quo fuerat melius nihil, ordine verſo,
Triſtius eſt cunctis deteriuſque Nihil.
ſque adeò conſtans nihil hoc ſub ſole, leuiq;
Omnia momento, quæ viguere, iacent.
c patet, ex aliquo nihilum malè ſæpe parari;
Sic aliquid, nihil eſt, & nihil eſt aliquid,
ic vice mutata veterum ſtant ſarta Sophorum,
Stantq; Stagiritæ dogmata tecta ſenis.
ui ſapit, is dirum miſeris mortalibus omen,
Hoc, cane deuitat peiùs & angue, Nihil.
t ſolus reliquos inter ſtultiſſimus omneis
Grammaticus triſte hoc pergit habere Nihil.
Coniugat infelix, Nihil haud declinat, & ipſe
Perpetuo nota peccat in arte miſer.
Nam bene Grammatici declinant omnia; ſolum
Declinare Nihil Grammatici nequeunt.

At tu, de Nihil, hæc Nihili cui metra remitto,
Viue vale, & cautus perge timere Nihil,
Atq; tuis reduci, Chriſto duce fretus, adeſſe
Magnanimo precibus conſilijſq; Duci.

In GigantoMachiam Eilardi ab Alma.

Inſtabileis iuuenum curas & pectoris æſtus
Haud nihil eſt elego ludere poſſe breui;
Amplius eſt puris librum concludere ambis,
In qua Douza, nouus Roſcius arte cluit,
Quem laudat præſens, quem poſtera diliget ætas;
Ingenij id meruit dexteritate ſui;
Cum Ioue pugnantum ſed pangere bella Gigantum,
Verſibus Herois, maius vtroq; reor.
Conſtat, idem multos veteres tentaſſe Poetas,
Sed bene ſuſceptum nemo peregit opus.
Noſtra nouum fauſto genuerunt ſidere vatem
Secula, Friſiaci ſpemq; decuſq; ſoli,
Cui docta ingenium cum Pallade Phœbus Apollo,
Grandiaq; Aonides metra dedere Deæ,
Quîs fretus, cœlo minitantum vincula fratrum
Anguipedum, docto carmine bella canit.
Ergo macte noua virtute Eilarde, Gigantes
Hi ſtabunt, dum ſtant pontus & aſtra, tui.
Conueniens equidem es nomen ſortitus ab Alma.
Nam vates almum perficis almus opus.

In Anatem.

Pinguis anas pingui, ſi quis me iudice certet,
Cocta olere, Ionias pectore vincit aues.

HELIÆ PVTSCHII ANTVERPIENSIS.

In Nuptias Io. Hertogij.

IV per vt audiui (neq; enim iam litera fallit,
Allata eſt fida quæ mihi ſcripta manu)
apridem Veneri te ſuccubuiſſe volentem,
Et ſtruere ad Dominæ limina celſa gradum.
id rear? illud erat mihi quod iurare ſolebas,
uminibus nullam poſſe nocere tuis.
prodeſſe oculos queîs victos fertur amantes,
irginibus domitas ſæpe dediſſe manus.
n quæ purpureo figuntur baſia collo,
Et poterant ſummum ſollicitare Iouem.
gremium pluuio Danaës deſcendat vt auro,
Aut bouis in ficta cornua fronte gerat.
t quæ præterea ſano inſtrumenta furori,
Turba puellarum luxurioſa mouet.
anc nihil hoc eſt omne tuum; quod mente ferebas
Iactabaſq; tuis, ô male caute, bonis.
am tua virgineis religantur pectora vinclis
Et venit optatis ſola puella tuis.
m Dominæ tibi cura tuæ eſt, nunc dulcia poſcis
Baſia & amplexus quos tibi Sara dabit.
ec curas tot dicta tot aſpera facta, petiſti
Queîs Veneris toties caſtra ſacrumq latus.
icebam deſiſte tuos iactare triumphos,
Militia ex iſta præmia nulla feres,
Ion commiſſa tonas audaci prælia dextra,
Ante, eheu! pugnam laurea ſerta petis;
erta tibi venient, ſed myrtea; deſine, telis

Inueniet Veneris te puer ille ſuis.
Inueniet, noſtræ hæc habeas oracula mentis,
Quæ precor, augurio Iupiter ipſe probet.
Luſerat haud vna Cephiſius arte puellas,
Spreuerat agreſtes non ſemel ille Deas.
Et tandem ignotæ deceptus imagine formæ,
Nollet vt alterius arſit amore ſui.
Hæc ego dicebam, ſed qui mihi credere nollet,
Qui Veneris patitur vincula, ſanus erat.
Qui Dominæ tantum roſeis incumbit ocellis
Nec valet ardorem continuiſſe ſuum.
Diſſimiliſq; ſibi ex imo ſuſpiria ducit
Pectore, & ad thalamos iam cupit ire nouos.
Scilicet hic vexat furor omnes, nec pote quiſquam
Effugere æternis condita fata locis.
Ergone cum faciles tot erant in amore puellæ,
Quas beat externis Iuno, Venuſq; bonis.
Queîs inter cunctas Hamburgum nobilis vrbes
Turget, & externis non ſinit eſſe locum.
Solane præ reliquis potuit tibi Sara placere,
Furarique ocúlos inſidioſa tuos.
Nil mirum, Veneris quis enim neget eſſe miniſtram
Et ſuperare tuas Græcia vana Deas.
Stet Paris & veniant rurſum ad certamina Diuæ
Et tua ſit quarto Sponſa beata loco.
Non vinces Cytherea, licet tua munera iactes
Promiſſiſq; iterum iudicium illud emas.
Cedite dicetur vobis non numina, Diuæ,
Cedite habet veſtris hæc meliora bonis.
Purpureas modo cerne genas, miſtumq; ruborem,
Et totum auratas per caput ire comas,
Et niueos dentes, & eburnea colla, pedeſq;
Compoſitos, promtas in bona multa manus.
Parua quid hæc memoro: nam gratæ munera formæ
Internis animi ſtant cumulata bonis.

gua poteſt varias hominum proferre loquelas,
Gallicaque arguto ſuauiter ore loqui.]
id pietas & ſancta fides & amica voluntas,
Munera ab ætheriis ſedibus iſta fluunt.
elix animi iuuenis, quæ ſidera fas eſt
Dicere natalem concelebraſſe tuum.
n tibi Mars, fauſtam non læſit Falcifer horam,
Quæque ſolent triſtes omnia ferre dies.
fuit alma Venus, quique omia Iupiter implet.
Adfuit optato Phœbus & ipſe loco
naque. & vtiliter poſitos tibi præbuit ignes,
Quem genuit ſummo candida Maia Ioue
terum felix en! nunc tua nauis ab vndis
Libera vicini littoris æquor habet,
taque victrici puppis redimita corona,
Turgentes vario murmure ridet aquas.
numeris gaude iam nunc defuncte periclis
Scylla tibi hac, illac dira Charybdis erat.
uæ poterat medio caput hoc vrgere profundo,
Opprimere in cæcis & tua vota vadis.
alliroë fruſtra, iam nunc ſua brachia monſtrat,
Et te deliciis fallere poſſe putat.
uſtra oculos torquet, fruſtra mouet omnia Lais,
In ſua queis iuuenes retia tecta trahit.
oc tua Sara poteſt, quæ te facit vna beatum,
Ponit & in tuto teque tuoſque loco.
ac duce defectum poteris ſeruare parentem,
Dum videt ante oculos pignora veſtra ſuos.
pem generis per vos non defeciſſe, ſed annis
Creſcere non rarum poſteritatis opus.
otque ſimul molli ridentes agmine fratres,
Maternum circum ſæpe ſalire latus.
t toties blanda Ma Matrem voce ciere,
Nec bene compoſitos fundere ab ore ſonos.
terea iuuenis tibi tot noua gaudia ſurgent,

Et

Et venient votis ſigna ſecunda tuis.
Cum tot ſollicitas adimet Sara aurea curas,
Baſia & argutos addet amica modos.
Suauiter & blandis toties ridebit ocellis,
Porriget & pulcras iam pudibunda genas,
Teque ſuum ridens patremq; virumq; vocabit,
Et quo præterea nomine gaudet amor.
Æger eris, lecto mœrens affixa ſedebit.
Quoq; iterum poſſis viuere, ſola dabit.
Et tibi ſeu ventos inflauerit aura ſecundos,
Cœperit & curſu puppis abire ſuo.
Illa tuis lætata bonis, tot gaudia tecum
Sumet & in partem lætitiæ veniet:
Si verò fortuna (quod hinc tamen, auguror, abſit)
Vt ſolet in peius deteriuſq; ruat.
Cum victi pereant hoc tempeſtatis amici,
Per mare, per terras quæ comitetur erit.
Nil graue, nil fuerit tam non tolerabile quicquam,
Tecum partito quin ferat illa iugo.
Hæc precor eueniant: quem ſtrauit Gratia lectum
Æternum Charites, paxq; beata colant
Sic quoq; tranquillis decurrens tempora ventis,
Conſpicias natos vt pater ante, tuos.
Et procul à curis ſemotus, & omine Martis,
Nulla fugent ſomnos claſſica pulſa leues.
In gremio Dominæ & thalamo defixus amico,
Non niſi longæuus emoriare ſenex.

In obitum Fratris Ioannis Tutſchy. I.

O me infelicem atq; infauſto ſidere natum,
Natali heu quænam ſigna fuere meo?
Quæ tot defectum curis, mœſtumq; tot ante
Funeribus peſſum penè dedere nouis.
Torrida vix iterum deceſſit meſſibus æſtas,
Brumaq; vix gelidas ſparſit ab axe niues;

Cum

n procul à patriis operantem Lucifer oris,
le videt antiquis inuigilare libris.
ue aliqua hinc miseræ ſolatia quærere vitæ,
lens intenta ſuis ne fleat vſque malis.
erea triſtes bis ſe oſtendêre tabellæ;
iſque cadaueribus litera mœſta fuit.
ortus ad infernas deſcendit auunculus vmbras
Cum natis caram deſeruitque domum.
em Suſanna meis requies tutiſſima curis,
eu feſtinata morte ſecuta fuit.
ego vix tanto poteram ſupereſſe dolori,
Optabam nigras nam ſimul ire vias.
oſque ego ceu fidos nimis impatienter amabam
epoſitos ſimili mentis amore ſequor.
d tamen hæc tanti fuit euaſiſſe pericla,
a portu ſaluam vel poſuiſſe ratem?
nagis infenſis in me Fortuna ſagittis
obrueret vitæ commoda tota meæ.
u quid referam? Frater, quem plus ego ſemper
fficio colui luminis, ille fuit.
fuit ah, triſtes pridem venêre tabellæ
eque obitu tali nuncia fama fuit.
d facerem? trepidúſque metu plenuſque doloris,
ſpecto tantum nomine mœſtus erãm.
mihi iam toto dolor hic non deficit anno;
raterna ante oculos permanet vmbra meos;
manet, & timido toties vocat ore, ſequique
Meq; Charontæa puppe venire cupit.
o poſſim infernas tuto properare per vmbras,
Et loca mortali non adeunda pede.
u quoties notos volui prenſare lacertos,
Mutuaque alterna verba referre vice:
m ſtudeo rerum communia per cunctari,
Quæ noua Mattiaci littoris ora ferat!
i tot ab Indiaco remeantes æquore claſſes,

Seu Iauane tuo, ſiue Molucce tuo?
Omnia quæ tecum quondam garrire ſolebam,
Occurrunt media nocte dolente mihi:
Occurrunt, ſed qui reddat reſponſa roganti,
Aut queat alloquio fallere nullus adeſt.
Nec mihi corpus adeſt, miſeri ſed corporis vmbra,
Vmbra heu fruſtrata ſæpe petita manu.
Non aliter mediis eyx demerſus in vndis,
Coniugis in thalamo terruit ora ſuæ.
Dum venit infelix, madidusque à vertice crines
Suſceptæ memorat triſtia fata viæ.
Sed mea ſors longe grauior, non vlla fuerunt
Aut maris aut Boreæ flabra timenda mihi.
Nec procul à patria ſcitatum oracula Phœbi,
Intempeſtâ maris per freta vectus eras
Middelburgiaca tantum requieſcere in vrbe;
Et ſedem hic Laribus ponere cura fuit.
Vſque adeo Geniuſue loci aut vrbs ipſa placebat,
Vt tibi vel patria dulcior illa foret.
Nec poterat febris ſæuique iniuria morbi
Abſtrahere à caris languida membra locis;
Non mater, toties quæ te indignata venire
Hinc ſtadam miſſis iuſſit epiſtoliis,
Et monitor tibi ſæpe fui, fratreſque fuerunt,
Sed monita hæc ſurdo dicta fuere viro.
Dic quid te tantum potuit dilecte tenere,
Eſſet vt vſque nouas nectere dulce moras?
Non hic ſunt ſyluæ non hic loca grata Camœnis
Nec rigui fontes, nec Cerealis ager.
Sed Boreæ aſſiduis littus turbatur arenis;
Altæque creſcenti ſe mouet vnda mari;
Subducuntque diem ex oculis exorſa repente
Nubila quæ ſolis non iubar eſſe ſinunt.
Æolus hic vaſtos emittit carcere ventos,
Imperium ſoceri non timet ille ſui.

procul hinc Circe ſocios mutauit Vlyſſis,
ic Scylla hîc quondam ſæua Charybdis erat.
c quoque tam multis remanent infeſta periclis,
prohibent ſano corpore poſſe frui.
tris exemplo didiciſſes rectius vti,
xemplo alterius qui cauet, ille ſapit
ſupereſſe etiam nobis tibi fata dediſſent,
vitæ longas continuare vias.
ıc tibi vita perit nunc primo flore iuuentæ
nte diem flos vt ſolſtitialis obis.
acrymis me pæne necas, ô quæ fuit illa
ua mihi Stadenſi viſas in vrbe dies.
atus variis terræque mariſque periclis,
t vectus per tot non memoranda loca.
ego lætitiæ plenus, noua gaudia menti
ingebam, & thalamos me celebrare tuos.
mineque optatum tandem deducere Sponſum,
t fidibus noſtros applicuiſſe ſonos.
nia quis credat ſubito mutata fuerunt,
t peiora prius orta fuere malis.
olor ô, voluor nunc huc nunc fluctibus illuc,
t lacrymæ lacrymas appoſuere nouas.
tamen inuenio finem, requiemque dolori
mnibus vmbra locis obuia mœſta venit.
uis erit finis! dubito ſed proximus hic eſt,
Quem poterit ſola ponere Parca manu.
apiant nigras, vmbræ mihi corpus ad vmbras,
Triſtitiæ nullo tempore finis erit.

II.

quænam veniet noſtris meta vltima curis,
Ah lacrymas quænam ſiſtet amica dies!
ius ego nil ſum gelidæ niſi mortis imago,
Et veluti corpus quod modo funus erit.
ocunque aſpicio nihil eſt niſi luctus; & annos
mpediunt lætos hei mihi multa meos.

In pullis ſi forte aliquis mihi veſtibus hoſpes
Obuius it pallor cuius in ore ſedet,
Me mouet,& veteres iterum irritare querelas
Incipit,& luctus ingeminare meos:
Siue aliquis forma egregius florente iuuentâ,
Decidit ex oculis tunc quoque gutta meis.
Semper enim fratris facies occurrit in illo
Oraque quæ fruſtra chara fuêre mihi.
Dum placide primos vitæ tranſegimus annos,
Et dedimus ſtudiis tempora noſtra bonis:
Corporibus certe ſemper mens vna duobus,
Et fuit ingenij par ſimilisq; vigor.
Illaque quæ paucos ſequitur Concordia fratres,
Semper erat noſtro conſpicienda choro.
Rara fides,ſincerus amor commendat amicos,
Euryalem Niſus,Theſea Pirithous.
Euryalus Niſuſque mihi fuit ille,ſuetus
Et vitia & mores vſque notare meos.
Si bene quid factum mihi erat laudare ſolebat,
Sæpe mihi cenſor ſæpe magiſter erat.
Triſtis eram memini Batana peregrinus in vrbe
Solus & in nullis notus amicitiis.
Pro multis mihi frater eras,abſenſq; tabellas
Mittere ceſſabas non tamen vſque nouas.
Confectum curis quæ ſolarentur & ægro
Eriperent animo tot male grata meo.
Tu portus ſtatioque mihi,fortuna fremebat,
Semper erat veſtro dulce latere ſinu.
Nunc deſiderium ſupereſt,nunc cura dolorque
Ad tumulum poſito me premit hei capite.
Et lacrymis me pene necant, ô quæ veheт illam
Aura diem læto detur vt eſſe mihi.
Et veteres reuocare iocos,Muſaſque fugatas
In numerum ſuetis ſollicitare modis.
Sed quid ego demens opto,quid gaudia poſco

uæ non vlla mihi fertque feretque dies?
ipiam pleno fortunæ munera cornu
ſeque beet donis diuitiiſq; ſuis:
erfectá tamen niſi me complere voluptas,
on poterit quæſtus vel tenuiſſe meos.
d ſolidi queat eſſe boni, cui fratris ademti
d tumulum lacrymas fundere cogit amor?
que dies ſine luce, & tot ſine lumine noctes
tenebris magnâ viuere triſtitia.
uit ah frater, fuit & mihi vita, fuerunt
audia. nunc animus nunc mea vota cadunt.
eniens mors atra ſuis me comprimat vmbris,
uód dolor eſt aliis hoc mihi munus erit.

In obitum Iſabellæ ab Achelen, vx. Corn. de Hertoghe.

ine terrenas oras ſic tecta relinquis?
eminei vere lux Iſabella chori.
us in aſpectu virtus, pietaſque pudorque
ucebant, animi munera rara boni.
igitur primis moreris miſerabilis annis,
ic rapitur vitæ floſque vigorque tuæ.
circumſtantes moribunda relinquis amicos
Quorum de lacrymis commaduère genæ.
uus ah miſero plenus pallore maritus,
Hinc erepta ſibi gaudia ſueta dolet.
c te iam poſthac thalamo concluſus eodem
Participem humani ſperat habere boni.
ant etiam circumnati, matremque iacentem
Singultu voces impediente vocant.
maque progenies Ianus (quid triſtius illo?)
Soluitur in luctus te moriente nouos.
id faceret? caris Dominæ priuatus ocellis
n ſquallore ſuos ah ſinit ire dies.
m niſi tu caderes mater, iam iamque parabat
Cum Dominâ optato ponere membra thoro.

Et veſtras tædis luſtrare iugalibus ædes,
Et pueris ſera ſpargere nocte nuces.
Nunc magis ad Pallam, poſita myrtque corona
Implicitas taxo debet habere comas.
O infauſta dies, non tu ſanctiſſima mater,
Accipies Sponſi verba diſerta tui;
Non etiam artifices variata ad carmina ſaltus,
Cum præit ad certum tibia curua modum:
Aut ederis, Bacchique innexum tempora ſertis,
Promere lætitiæ debita ſigna ſuæ.
Non etiam adſpicies paruos ſine fraude nepotes,
Veſtra quibus modo ſe tollet in aſtra domus.
Nam procul ad veram patriam mens incita pergit,
Humanæ ſortis iam ſatis vſque ſatur.
O quantum eſt ſuperi tantis ſe euoluere curis!
Quas mouet hinc Mundus, quas mouet inde Caro.
O quantum eſt tantis ſe tempeſtatibus orbis
Eripere, & tuto tradere vela mari!
Hic vbi nec nigræ ſurgunt Aquilone procellæ,
Aut mediis puppes obruit Auſter aquis.
Aſt tenui ludit motante Fauonius aura,
Aduenit & miſeris ſæpe cupita quies.
Liberaque Eliſios mens exſpatiatur in hortos
Sanctorumque animas inter & ora viget.
Hæc ſurgit tibi parta quies. Iſabella, videſque
Humana haud cerni quæ ratione queunt.
Speratos vultus, maieſtatemque verendam
Aſpicis. æternis perfrueriſque bonis.
Progenies præmiſſa tuis ſeſe implicat vlnis,
Gaudiaque amplexu teſtificata ſalit.
Hic etiam media quem trux Libitina Iuuentâ
Muſarum eripuit de grege, frater adeſt.
Totaque Brabantis quos Mars extruſit ab oris
Turba venit, læto conſpicienda gradu.
Vno omnes ſimul ore canunt, laudeſque Parenti

Æthereo

Æthereo & Nato, Spirituique ſonant.
neque iam Patriæ finis liquiſſe, maloſque
ugiſſe aut longam pœnitet iſſe viam.
bantoſque Lares terris mutaſſe remotis,
lbis vbi Oceano proximus ambit agros.
que per amfractus & tædia longa viarum
atalem domui conſtituiſſe locum.
meritis capiunt omnes nunc præmia, Chriſtus
ufficit æternâ gaudia plena manu;
dia terrenas ſubito delentia curas,
audia non vllâ quæ peritura die.
atis in miſera lacrymarum valle, tot ante
fletu longos imminuiſſe dies.
niſi crudeles infenſi militis enſes
ſenſiſſe bonis aſpera fata viris.
quid id eſt ſi forte etiam lux nubila pellit,
ubibus opprimitur lux tamen illa nouis.
diu ſe oſtendit miſeris Cynoſura, ſed Hœdus
ſſiduas vrget imbre madente minas
dque dedit ſubito tollit Foutuna rapitque,
ſtabili ſemper quæ ſolet ire gradu.
u quanta ratem tempeſtas preſſit euntem
patria in terras Saxonis ora tuas.
ed exortu Solis luciſque fugata eſt,
mediis venit ſic Cynoſura malis,
atriam quæ duxit humum, certaque locauit
de ratem & tantis fluctibus eripuit.
rius non ire cupis, nunc anchora iacta eſt,
t manet in certa nunc ſtatione ratis.
felicem: quod nos ſperare iubemur,
dultum eſt votis ô Iſabella tuis.

In Doctoratum Tobiæ Mierbekium.

ta per vndarum manifeſta pericula vectus,
iſponens dubiam per vada cæca viam,

Si procul aſpiciens modo ſumma cacumina cernit,
Præcipiens animo gaudia læta ſalit,
Et tumidæ pertæſus aquæ, feſſuſque malorum,
Æquoris vndoſo quæ tulit ante freto,
Cum ſimul abruptis incumberet Auſter habenis,
Certarentque minis ventus & vnda ſuis,
Vela legens magnâ tellurem voce ſalutat,
Soluit & æquoreis debita ſacra Deis,
Redditus & tandem patriæ ſua fata recenſet:
Quæ graue erat quondam ferre, tuliſſe iuuat.
Non aliter tibi, noſter amor, doctiſſime Mierbeck,
Incipiunt animi gaudia ſumma tui;
Hoc vno modo nata die, quo numine dextro,
Applaudit cæptis turba Nouena tuis.
Nam tibi fas aliquam nunc eſt ſperare quietem,
Cum natat in tuto veſtra carina lacu,
Hactenus à variis pelagi iactata procellis,
Hactenus inſano ſæpe petita Noto.
Nunc tibi mobilibus Zephyrus Pater annuit alis,
Et comes optatæ non negat ire viæ.
Aura leuis blando Zephyrum comitatur amore,
Præluditque rati concha Erycina tuæ.
Naiades hîc circum glomerantur, & omina læta
Auſpiciis iterant voce manuque tuis.
Et ſedet ad proram, quo non prudentior alter
In terris olim Iuſtinianus erat.
Arte ratem regit ille tuam, clauumque gubernat.
Dirigit & dubiæ per vada nauis iter;
Vt neque ventorum rabies, neque turbida Ponti
Ira queat cæptis ſe oppoſuiſſe tuis.
Gaude animæ pars magna meæ, gaude inclyte vatum,
Et Mierbekanæ certa columna domus.
Nunc tibi parta quies, certi cumulantur honores,
Præmia nunc duri magna laboris habes.
O Superi! quantum eſt vigilatas ordine noctes,

t ſeriem vitæ peruolitare tuæ,
ia & in numeros alta ſub nocte labores,
uos tibi Iuſtitiæ quos tulit artis amor?
n puer in patriis non vis torpeſcere tectis,
ec ſtudium vitæ Mercurialis amas;
Lugdunenſem mature tendis in vrbem,
t celebras Batauæ clara Lycæa ſcholæ.
cura Aonidum fuerit tibi quanta Sororum,
'riueris & quanta ſedulitate Sophos,
que ad Ariſtotelis diuinaque ſcripta Platonis
ederis,& quanta hinc gloria parta tibi,
tia teſtatur concedens prima laborum
'ræmia,virtuti debita iure tuæ.
n tamen his animus potuit miteſcere donis,
ut ſatur ingenij dote placere noua.
iores iterum quin ſuſcitat ardor in auſus,
'eutonicoſq; iubet te penetrare ſinus.
clypeoſq; enſeſque Hiſpani militis,omnes
Qui Batauis vellent claudere poſſe vias.
licet artis amor tendit per tela,per ignes,
Et ſtudii vincit cuncta calore ſui.
golici proceres,Graiûmque animoſa iuuentus,
Per mare quæ ratibus dona tulere ſuis?
llera quæ auratis fuerant inſignia villis,
Ad templi haud pridem vellera fixa tholum,
d procul à patria vigili ſeruata Draconi,
Phaſidos ad fluctus Colchiacoſque ſinus.
ſperitas non vlla viæ,non tanta pericla
Detinuere ſuis fortia corda focis,
uin tandem vigili multum ſeruata Draconi,
Ad patriam veherent dona petita ſuam.
u,cui Phryxæis multo maiora petuntur
Vellera,non iſtis æquiparanda bonis,
'emnis odoratas Maurorum frugibus vrbes,
Et patriæ linquis dulcia rura tuæ.

Æternam cupiens Parnaſſi è fronte coronam,
Non fugis anguſtum ſcandere montis iter,
Quem circumſiſtunt labor & vigilantia conſtans,
Et pudor, & vitæ neſcia cura malæ.
O multis via plena anfractibus! heu mihi quam
Hîc opus ingenii vi vigilare fuit!
Ne vel ad illecebras Sirenum corpora flectas:
Aut tua des auidis membra voranda lupis:
Ortaque ſe tollat nigro ex Aquilone procella,
Quæ ſimul euertat teque tuamque domum:
Neue nimis facilem Bacchi te munere præſtes,
Quo calor extingui vitaque noſtra ſolet,
Quo fugitiuus honor primis flacceſcit in annis,
Et ſubito flos vt ſolſtitialis obit,
Decutiturque decus primæ lanuginis, & mox
Funus in ignota contumulatur humo.
Sunt aliæ peſtes: inimicaque turba malorum,
Struxere inſidias quæ tibi ſæpe ſuas.
Victa ſed hæc ceſſere. agedum tibi laurea parta eſt,
Quóque aſpiraſti dulce cacumen habes.
Non eſt Scylla vorax, non eſt metuenda Charybdis,
Quæ triplici merſas gurgite verſat aquas.
Gloria ſola tua eſt: tanta euaſiſſe pericla
Ingenii certè eſt experientis opus.
Magna ſatis tibi parta quies: tu candide gaude,
Et Seruatori concipe vota Deo.
Auſpiciis cuius mare vix enabile tandem
Poſt tergum lætus eſſe videre potes.
En circumfuſi votis gratantur Amici,
Miranturque nouæ dexteritatis opus,
Et capiti inſuetas ſubitò veniſſe corollas,
Et nomen ſummis te poſuiſſe viris.
En ego, ſi fas eſt, inter tot nomina Vatum
Pars etiam turbæ parua fauentis ero:
En manibus tibi plaudo meis, tacitaſque ſuſurras

Concipio pro te luce Oriente preces.
ccedant mea vota vigor ſuccreſcat in annos,
Et patriæ præſtes commoda multa tuæ,
udatæ virtutis amans Iuriſque ſacerdos,
Et patribus gratus Principibuſque viris.
llor, an euenient? nec tu poſtrema Senatus
Pars eris, & patriæ gemma coruſca tuæ,
a dies læto tandem ſe proferat aſtro:
Ante meos obitus ſurgat at illa dies.
ſuperi! num lux mihi gratior vlla futura eſt,
Quam quâ pars animæ noſtra Senator erit.

ERICII PVTEANI.

In Iuſtum Lipſium pietas.

Ætam; Muſa, Lyram doloris vdo
Conde murmure: Tibiamque prome
otam lugubribus Sacris, modiſque.
ſæ nunc Pietas obire mentis
adet officium, Fideſque ſuadet;
œſtâ Voce, Stiloque. nam ſuetas
dit delicias Loquela; amatas
dit delicias Tabella, & ægris
getur lachrymis. nec eſt Tabella
lla hæc, aut lepida: at Feraliorum
trâ imagine vulnus, atque funus
efert heu! miſerum atque luctuoſum.
iſtus Lipſius occidit, virorum
le Maximus Optimuſque; Muſæ,
t Suadæ, & Sophiæ decus vetuſtæ;
lle Moribus inclytus Vetuſtis:
Orbum lumine qui reliquit orbem,

Orbum numine qui reliquit orbem
Lumen nam fuit ille Litterarum,
Numen & fuit ille Litterarum:
Ipſe, Muſa, Minerua, Suada, Apollo.
Heu! Thaleſque meus, Paterque ſancto
Doctrinæ melioris inſtituto.
Duram heu præcipitis neceſſitatem
Fati! quæ violenter æuiterni
Carpit exuuias viri Deique,
Carpit exuuias mei Thaletis.
Quis deſiderio pudor moduſve
Tam cari capitis, Viri Deique.
Tam cari capitis mei Thaletis?
Largo proluitur dolore pectus,
Largo proluitur dolore cera;
Et ſulcos tremuli ſtili frequentes
Preſſi ſtillæ animi replent, Piumque
Laborem violant. Quid ergo? ceſſo:
Nec totum tabula hauriet dolorem.
Vos mecum querulam mei Sodales
Vocem fundite, quotquot eſtis, omnes:
Iuſtus Lipſius occidit, virorum
Ille Maximus Optimuſque; Muſæ
Et Suadæ, & Sophiæ decus vetuſtæ.

IOANNIS RAMI GOESANI ZELANDI.

Ad Iac. Latomum, de Pſalmis ab eo verſis.

Hebræi partim diuina poemata vatis
Feciſti in Latios molliter ire pedes.
Feciſti: pergas ventis dare vela, quouſque

Impleat

pleat extremam meta ſuprema manum:
uſto ſemper colophone poema carebit,
qui perficiat cætera nullus erit.
tantum aſſumet quiſquam ſibi, vt addere tentet
armina carminibus æqua futura tuis.
uibus & vires atque ornamenta, fidemque,
t quidquid vates ſummus haberet, habes.

Teſtamentum Nicolai Comitis à Salm.

tutem Natis atque æmula geſta relinquo:
xori viduos & ſine labe toros.
rroremque hoſti, patriæque ex hoſte triumphos,
Et terræ corpus: cætera Numen ero.

Eiuſdem ad Iulum Filium.

itias alii Gnatis, fragileſque relinquunt,
Sollicitè vulgus quas rudè quærit opes.
t ego te noſtræ potius virtutis. Iule,
Hæredemque mei nominis eſſe velim.

Manibus Ioan. Haſſelii, Tridentin. or. ui.

mors, vt fertur, viſu foret orba. nec vnquam
Conſpiceret ſua quam ſpicula corripiant:
rſan ab Alpinis non tam citò montibus iſſet
Haſſelii ad Stygias vita trilinguis aquas.
d quia nec cœca eſt, nec luminis orba, videſne
Miſerit in quantum tela cruenta caput?
uippe volens Muſis ſtudiiſque nocere probatis,
Qua tandem poterat parte nocere magis?

Mors tamen æqua

orrida terribili Mors demetit omnia falce,
Regaleſque nihil ſæua moratur opes.
xpendit iuſta tamen omnia lance: per ipſam
Præmia tum bene, tum qui male vixit habet.
os vocat ad Superos, requies vbi ſumma laborum:
Ad pœnas illos carnificemque vocat.

De contemptu Poëſeos.

Muſa vale: furor eſt tecum bene nata morari
Pectora. ſi bona fers non meliora, vale.

Eadem.

Viginti mihi quattuorque meſſes
Poſtquam tranſierant. vale Camœnis;
Et dixi ſcopulis vale Sirenum:
Ad quos, heu, nimium diu moratus,
Tantum non perii. Valete Muſæ.

INDEX
IN POETARVM
Belgicorum Tomum tertium.

A.

ABrahami Ortelii epitaphium 192 m
Admonitio ad æquum Lectorem 28 f
Adrianus Turnebus 2 m
Ægidius Cardinalis 92 m
Æneæ Mariuordæ epitaphium 608 f
Ænigma in Catharinam quandam 449 p
Ænigma explicatum 435 f
Alberici Mothæi epitaphium 538 m
Albertus Pighius 99 m
Alberti & Iſabellæ lætitiæ & auſpicii indices 358 f
Albertus Magnus 66 m
Alber. Pius Carpenſis 92 m
Albius Tibullus 615 f
Alchimia 307 p
Alexander Achillinus 84 p
Ἀλληγόρικον in laudem Iuſti Lipſii 213 m
Amans ad Cupidinem 621 m
Amans cum amore pugnãs 445 m
Ambroſ. Monachus 69 m
Amicitia ſal vitæ 812 f
Amicitia Pyladis & Oreſtis 455 f
Amoris deſcriptio ad Luciam 624 m
Amor magnum ſatelitium 814 f
Amor faber 5 f
Amphion fonti impoſitus 525 m
Anatomia 307 m
Andreas

Andreas Naugerius 90 m
Andreas Maro 88 f
Andreas Matthæus Æquiuiuus 89 p
M. Annæus Lucanus 614 p
Angelus Politianus 77 m
Anſelmi Opitii Adurni obitus 182 f
Antidotum vitæ patientia 812 f
Antiochus Tibertus 81 f
M. Anton. Turrianus 84 m
Antonius Campanus 72 m
Anton. Panhormita 69 m
Anton. Nebriſſenſis 86 m
Antonius Tebaldeus 95 m
M. Anton. Caſonoua 90 p
Antonii Lotharingiæ Ducis epitaphium 525 m
Anton. Gabatheus 103 m
Anton. Meierii anagr. 560 f
Amius Tileſius 104 m
Ara & votum perennitati in natali I. Douſæ 307 m
Argyropilus 73 f
Arturus Ionſton. 692 m
Aſſimulatio 603 m
Aſtrologia 307 p
Auarus 56 m
Auguſtinus Niphus 94 m
Auguſtin. Iuſtinianus 106 m
Auram Scorpionis infauſtam 398 m
Aurelius Augurelli 87 m

B.

Baldus 61[illegible]
Balthaſ. Caſtellio 90[illegible]
Baptiſta Mantuanus [illegible]
Baptiſta Pius 91[illegible]
Bartolus [illegible]
Bartol. Cocles [illegible]
Baſium. 136 p m f 13[illegible] 144 m f 141 f 140 m [illegible] thiæ baſium 149 m [illegible] fini 149 m Philode[illegible] 149 f Incerti 149 f ad Cl. V. Max. Vriend[illegible] Senatui Gandac[illegible] cretis 148 p Mele[illegible] 148 m Agath. Scholi[illegible] ci 148 f 141 p f 134 [illegible] m f 135 p m f 130 p Le[illegible] tii 150 p Dionyſii Sop[illegible] ſtæ 150 m Ruffini 15[illegible] Macedonii Conſul[illegible] f Iuliani 150 f 139 m [illegible] f 147 p f 138 p m f [illegible] 151 p Silentiarij 151 [illegible] Platonis 151 m Angeli Politiani 151 f 146 m 14[illegible] m p de capta Caleto 1[illegible] f ad Mich. Bulteliū V. N. Iprenſium Senatorem primariū ſuper ſylua[illegible] baſiorum Latinorū veterem 161 m ad Cl. V. Io. Bapt. Blotagrium ſuper baſia Latinorum huius ſeculi 161 f ex Italico

Torquati Taſſi baſium 164 m ad V.;N. Ioannem an Haureum Wallæi do minum ſuper baſia Gallicorum Poetarum 164 f
d Victorem Giſelinum 72 m 163 p m f
edictus Iouius 99 f
nard. Iuſtinianus 102 p
nardus Bibienna 86 f
nardinus Corius 84 m
larion 72 f
ius bonis & malis 815
a

C.

Ælius Calcagnin. 105 f
Cæl. Rhodingi⁹ 103 m
umniator 40 p 41 p f
umniator 38 m 43 m f
2 f 35 m
limachus 78 m
umnia 817 p
nillus Ghilinus 109 m
nillus Quernus 91 f
pricorni aura vtilior 98 m
rmen 128 p m f 120 m f 21 m f 126 p m f 125 m f 24 f 117 m f 128 f 135 m f 18 m f 123 m f 127 p m 14 m 122 m f 117 f 124 p 32 m f 125 m 123 p m f 26 m f de Franciſco I. ege Rhodanum tranſeunte 520 f ad Ianum Thierium Hen. Reg. à ſecretis 521 m ad Mellinũ Sangelaſium 521 m Hugoni Sabellio Iliada Gallicè ſcribẽti 521 f de fœmina quæ generi amore capta filiam occidit 525 p de ſuo & amicæ mutuo amore 524 p de Venere Dianam mentita, & Diana à Cupidine vulnerata 524 m de Huberto Goltzio 544 p in Nonnum à Franciſco Nanſio emendatum 544 m de Marte & Venere Cupidinis telo vulneratis 518 m ad Georgium Patricium 623 p Petro Ronſardo & Ioan. Bellaio 623 f Carolo Lotharingo Cardinali 514 f ad Claudium Robertum 522 p in numiſmata antiqua Piſonis 542 f in Antiquitates Laurini ac Goltzii 543 m f
Caſp. Contarenus Cardinal. 98 p
Ceruix flectenda, dũ nondum induruit ætas 35 p
Chriſtophor⁹ perſona Romanus 102 m
Chriſtophorus Langolius 87 m

Chriſtus 56 m
Ciconia peregrina ſiue pietatis liberorum in parẽtes typus 678 m
Claudii Lotharingi Ducis epitaphium 527 m
Claudii Primicerii D. Apri cœnob. epitaph. 532 f
Colloquium Vrbani & Solitarii 667 m
Conotaphiũ Bernardi Buchonis 441 f
Conſcientia 812 m
Conſiliũ ante rem 625 m
Contrariũ de Æmil. 225 m
Conualeſcentis hymnus in Deum 541 m
Cor in iuuene canũ 814 p
Coſmus Pacius 210 m
Creſcentibus annis exemplo domeſtico nihil magis efficit 33 f
Cymba Amoris 441 m

D.

DAlgothii obitus 3 m
Dantes 67 p
Daphnis in laurum 624 m
Dauid Liquæus 691 f
Dedicatio ad Ordines Flãdriæ 817 m
Denii tumulus 334 f
Demetr. Chalcocondyles 74 p
Deſcriptio amoris ad Luciam 624 m
Deſ. Eraſmi epitaph. 44 f
Deus in Iudæa no[illegible] 184 f
Dialogus 616 f [illegible]
Dianæ Baldoriẽ vxoris [illegible]taphium [illegible]
Doctoratus Gerardi B[illegible]vvegii [illegible]
Dolo carens nauis [illegible] 560 m
Domitius Calderinus [illegible]
Donatus Acciaiolus 70[illegible]
L. Ducatii epitaphiũ [illegible]

E.

ECloga nautica 61[illegible]
Eduardus puer ind[illegible] quem pallida tabes [illegible]cinet [illegible]
Effigies Lipſii 70[illegible]
Elegia ad Ianum Dou[illegible] à Noortvvijck 165 m [illegible] Iani Gruteri inſcrip[illegible]nes 189 m Hulſto [illegible]teſtatem veteris Dom[illegible]ni redacta 181 p [illegible] Iuſtum Lipſium 174 f [illegible] lachrymas Fr. Svve[illegible] 190 f debellata Ard[illegible] 179 m in Anſelmi Op[illegible] Adurni V. N. obitũ 1[illegible] f 408 p in manus [illegible]cæ 409 p 404 m 4[illegible] p 406 m 411 m 402 m 4[illegible] p f 407 p Carolo V. [illegible] Belgas reuerſo 42[illegible]
G[illegible]

uil. Diemeno Rotero-
amo 428 p in imaginẽ
ulcani, ſagittas Amori
abricãtis 448 p in Phae-
ontis caſum 448 m in
cari caſum 448 m de
Iic. Buslydio 448 m in
carũ cereum in balneis
48 f in Annam Brugen-
em 440 m in buculam
Iyronis 440 f in eandẽ
Grçcò Anacreõtis 440
Io. Stratio nouo amico
30 p de moro exciſa
19 m ad ciuitatẽ Brugã
1 diſceſſu 431 m ad Se-
undum fratrem, cum is
Iontiſſonii eſſet reſpõ-
ens Elegiæ eius incipi-
nti: Arragonum mores
26 m de libellis ſuis à
lagiario reuindicatis
46 p in expeditionem
rincipum 81 f
ius Calentius 79 m
omium alterum vrbis
præ 294 m
omium vrbis Ypræ
93 p
omium vrbis Gandæ
76 m
ius 612 f
cedium 210 p
cędium 208 p 206 p
04 f

Epigramma ad Carolum Huginum, Longaſt. 1 p ad Andream Hoium in Henrici Stephani Anacreontem 4 m in Fabri Tetraſticha à Florente verſa 4 m in raptum Orithyę Barthol. Tagantii 4 f ad Fredericum Morellum Profeſſorem 5 p in Menchenem Medicũ 5 m in mordacem quendam 5 m in parẽtum indulgentiam 29 f in Regis & Reginæ Symbola Philippi 28 p ad Philippum Regem 28 m in Fr. Gryphium tumulus 3 m in Dalgothii obitum 3 m in Ioachimum Ballaium Poetam clariſſimum 3 f in Adrianum Turnebum 2 m in Iacobum Pamelum Epiſcopum deſignatum 2 f in nuptias Philippi & Marię Hiſpaniæ Angliæ 7 p Typis vitæ humanæ ex tabula Cebetis 44 m in Abrah. Ortelii theatrum Orbis 37 m de potatorib. duobus blaſphemis vera narratio 49 p in Odas Salm. Macrini 57 f de Scipione, ex Val. Max. l. 3. 60 p de

de Catone ex eodem 60 m de Prætore contra ſe ferente ſententiam 60 f Angl⁹ 42 m Gallus Frācus 35 f de Diogene contra populum nitente 62 p in Elegia Iouii ad Roberti à Bernemicourt pios manes 62 f in Europam ſeditionibus agitatam 34 m de furibus & legib. 59 m ad P. Iouium iuniorem 66 m in obitū Io. Fleming. cuius ſcitū erat Mors & amor 105 m ad N. V. Anſel. Opitium Adurnum 128 p de baſiis 129 p ad Venerem 129 m ad amicū, excuſatio cur de amore potiſſimum dicatur 152 m ad I. Lipſium 168 m ad Victor. Giſelinum 224 p ad Ponticum 224 m in Miluium 224 m ad Salvagum 224 m ad Papilum 224 f ad Ia. Douzam 216 m ad Godefr. Haeſtium 216 f de Venere & Roſis 217 p ad Furium 217 m in Viperam 217 f de filio ani Douſæ 221 p ad Faculam 221 m in Stellionem 221 m ad Ædilū 221 f ad Linū 220 m in Ollū 220 m

in Quintū 220 f ad [illegible] ellam 220 f ad amic[illegible] 222 f in Hyarenam [illegible] ad Ian. Douzam [illegible] ad Afrum 219 m in A[illegible] tonium 219 f de [illegible] no 225 in Antiqu[illegible] 225 p ad Attalum [illegible] ad tumulum Fr. Pe[illegible] chæ 225 m de Phila[illegible] 225 m cōtrarium de E[illegible] milio 225 f in que[illegible] 225 f ad Florum [illegible] Baſſo 218 p ad Iaco[illegible] Hæſtium 213 m in [illegible] tiam tēporis noſtri [illegible] m de Ioue & amore [illegible] in Viperam 218 f in [illegible] dem Ioa. Secundi [illegible] Manibus I. Secundi [illegible] f de vrbe recepta [illegible] ad Ioan. Stadium [illegible] de Chriſtoph. Pla[illegible] 228 p in Maxim. V[illegible] 228 m ad Ioan. Boch[illegible] 229 m ad Lectorem [illegible] f in Lucii Fruteri [illegible] 217 m ad Auger. G[illegible] Busbequium 217 f de [illegible] ctoria Oſtēdana [illegible] I. Douzam de baſiis [illegible] m in theſaurū Geog[illegible] phicum Abr. Orteli[illegible] m Manib. Car. Lan[illegible] Eburonib. mortui [illegible] da[illegible]

ria loquitur 226 f de
rederici Spinolæ Tri-
emium præfecti morte
54 m ad FlandriæNym
has, ac nemorum ru-
ſque deos 246 p de vi-
toria Atuatica 247 m
e receptis Lochumo &
rollia 257 m ad Sena-
umVrilatorum 285 f de
ictoriaBergenſi adRe-
um 259 fad Principem
rauaillæ Spinolam pe
oratio 262 p de claſſe
atus Eccceſiaſtici 267 f
Eccleſiaſticos Flan-
riæ primates 266 f ad
enatum Gaudauẽſem
75 m ad Magiſtratum
rugenſem 278 m de o-
gine ſitu & celebritate
rugarum 279 m de pu-
ca fœmina Baſil. 304
de furno & latrina
96 f in Godofredum
harmocopolam 297 m
Senatum Yprenſem
92 m in obitum IuſtiLi
ſij 301 f in natali Iani
ouzæ 320 f in Epiſto-
cas quæſtiones 305 m
Hautenum 305 p in
erardiBuitevvegij do-
oratum 313 f ad An-
eæ Damonij doctora.
308 f ad amicũ amantẽ
308 p ad Lernut. de vrbe
Roma 316 m ad Huber-
tum Goltzium 306 m
de Ioanne Secundo 306
f in Frãciſci Modij Poë-
mata 401 f in Goltzij
theſaurum Antiquita-
tis 401 p in inuidos 408
p in manus Amicæ 409
p Biturigibus alieno no-
mine ſcripta 404 m D.
Philipp. II. de felici eius
in Germaniam aduentu
386 m ad candidam de
malo gypſeo miſſo 402
m in Epiſtolam ſic ſcri-
ptam, vt legi non poſſet
niſi madefacta 407 p
Carolo V. ad Belgas re-
verſo. 425 m Guil. Die-
meno Roterodamo 428
p è græco Eueni. 441 p
Leonidæ 441 p Antipa-
tri Sido. 441 m Marci Ar-
gentarij 441 m Deme-
trij 441 m in picturam
Ioannis Schorelli 441
m in LucretiamRoma-
nam 436 p in imaginem
Chriſti crucifixi 436 m
ad Calidonium Vicen-
tinum 436 m ad Melitẽ
è græco Rufini 445 p ad
puellam è græco Melea-

gri 445 m in Venerillam 445 m in Nycillam è græco Lucilli 444 p ad Puellam è græco Platonis 444 m de amoris perſeuerantiā ex Petrarcha 444 m in Vulpium 444 m in Nanum è græco Ammiani 437 f in Poſtumium 435 p in Lycinnam 435 m in Venerem Cnidiam 435 f in Bibliothecam Harianā 438 p in Marc. pigrum è Græco Lucillij 438 m in Imaginem Hercul. à Cupidine deuicti 438 m in Poſtumum 438 f in Caroli V. Victoriam Afric. 443 p ad Stellam è græco Platonis 443 f in Meneſtratum è græco Leonidæ 443 f ad Guilielmum Diemenū 434 m ad Bacchum 434 f in Cymatopotum 434 f ad Cādidam 447 m in Andromachen, filium in patris tumulo abſcondentem 447 f in puellā lyram pulſantem 442 m in Demphilum è græco 442 m in capellam lupum lactantem è græco 442 f in Laidem anum,

436 m in Veneris & Palladis ſtatuas, è græco 436 m in Carmen inſe-ptum Bubali Morb... gum 436 f in Cath... nam quandam ænig... 449 p in Bubalum ... m in Nanum 449 f ... furem Iberum 456 ... Iulianum Aure... Leſſingeum 455 m in Carolum V. Imper. Nu-merale 456 m ad ... Langium 456 f in dicta-ta Alciati authoris ... nu excepta 457 m in i-maginē Cupidinis c... ca focum locatam è græco 452 m in pictu-ram Herculis dormien-tis, à pygmæis oppu-gnati 452 f in mortem paſſeris 453 m in docto-ratum Ioanni M... 476 f Florentio Gre-vallo nouo amico 451 m in libellum inepti Poetæ 451 m ad Ioan-nem Betſium, cum Car-men à ſe conſcriptum oſtendiſſet 451 m in Sal-monium Macrinum qui in Carolum Imp. acer-biſſime & falſo ſcripſit 451 f loa. Secundo ... tū, de

tri, de crepidis ferreis quib. glacies percurritur 459 m in Poſtumum 454 f in mortem Vrſini Velii 450 p ad ciuitatē Brugam 450 m in Secundi fratris Imaginem à Schorello depictam 450 ad Caſparum Schetum 463 m *M.* Ant. Caimo & Hier. Montio Mediolanenſibus 458 m ad Victoriam 455 m in picturam Mutii Scæuolæ 455 m in Imaginem Petri Bloccii Soceri 455 f ad Vilielmum Hanetonium 467 m ad Carolū Lotharingium Cardin. in obitum Ioannis Secundi fratris 471 m ad Ianum Bellaium Cardinalem 485 f ad Ianum Lotaringium Cardinalem 505 f ad Petrum Caſtellanū Sammarit. cœnobiarcham 495 p ad Carolum Lotharingium Cardinal de Samueliano agello ſuo 510 f ad Claudium filium infantem 498 f de Panagio Hocedio Leucor. Antiſtite 506 m de cæde Ioannis Sequanorū ducis 503 m ad Ianum Guiliel. 545 m Iano Grutero 552 m Gruterus Veneri 552 f Venus Cupidini 553 m ad Ianum Douzam 548 p Iana Smetia ad Ianum Gruterū 557 p ad Sponſos lectiſs. 557 m Epiſtolæ Heroidum Alcyone Ceyci 561 p Ariadna Theſeo. 569 p. Biblis Cauno 573 m ad Ioann. Poſthium 559 p ad Venerem 624 p ad Ianum Lernutium in mortem Gemmæ Friſii 609 in mortem Iacobi Ræuardi I. C. 609 m Brugæ Flādrorum 616 m ad Iuliū Ep. VVirtzb. Fr. Orientalis ducē 617 f ad Conradum Leium 621 m ad Luciā 621 f Verbis recte nuptæ 620 m Cereri Baccho, Pali 625 f de Reuſardo 622 m in effigiē Berchemii I. C. 622 f ad Luciam 619 p de effigie Luciæ ſculptili 619 m Verbis male nuptæ 619 f ad formoſam ſpeculū conſulentē 623 p in quendā 623 f ad Eraſ. Neuſtetterum cog. Sturmerū 618 p ad Ioachimū Mathanum

num, Gallũ 618 m Verbis inuenuſti Amantis 618 m in Symbolum Eraſ. Neuſtetteri, amat ardua virtus 630 m ad virum illuſtrem Michaëlem Ennium Betencurianum 631 p ad Ianum Douzam Nordouicem 664 m Odas Iac. Montani Spirenſis 665 f ad Iacobum Sanctaragundum 668 f ad Balduinũ ſuum 671 m ad Charroniũ de morte regis 688. m in Soſibianum 688 m in Iſaacum Caſaubonũ 688 m ad Maximilianum à Burgundia 673 m Adriano Matheneſio & Corn. Mylio 680. m. Maxim. Bethuneo marchioni Rhodonic. 680 f quercus proſtratos, ante Bullionęi reconciliationem 681 m Duci Bullionæo Reſp. Sedanẽſis 681 f de ſponſo imberbi 685 p D. Tileno 685 m Iſaaco fratri lugenti obitum vxoris 685 f Manibus Hieron. Barchemii 704 p Petronellæ Coſteriæ matri 704 m Nicol. Oudarto Patruo 704 m Ioanni Latom[o] 704 m Andreæ Papio [i]n Moſa extincto 704 f [in] leges Scholæ Sedan[en]ſis 689 m in effig[iem] Querceta. Chymici 689 f ad D. Villerium 70[?] in manes Lipſij ſecund[a] adfectus 701 m in [nu]ptias Ioann. VVouer[ii] 693 f Ioanni Arnoldo 691 p Albo Iani Ranger[i]ſij 691 m in Chrulum 690 m Hieremiæ Bernaldo patrem lugenti 690 m de Deſid. Eraſmo cer[?] libe. 690 f in domu[m] Guil. Bardeſii Alcmar[i] 690 f in Lipſii effigie[m] 703 m de Gerardo Hertenio Eccleſiaſte [?] de Charronis & Ioſſono amicorum pari 6[?] m in Pappum 686 m [in] Budæi epiſtolas à Bercheto illuſtratas 686 [?] Albo Ioan. Arnoldi inſcript. 686 f ad Liberd. Guilielmum paſtore[m] 678 f de Quirino Blauo Couorde propugnatore 683 m de Effigie Ladouic. Guiliel. Naſſou[ii] 683 m Guil. Cragiodecenti. Claudiam Goti-

nam 683 f m Gualteri albo 687 p Arnoldi Vriſii albo 687 m Nicolao Hartſtoeckero 687 m D. Brucio cũ ei daret Grotii Chriſtum patientem 687 m de Thieriato Poëta 687 f in Epigrammata ſacra Augu. Cailleti 687 f Philippo *Mornæo* 682 m in Philippei Mornæi mortem 682 m Reduci Tileno 682 f Carolo Frederico, Principi Iuliæ 705 p Nicol Perenoto. Granuellano 705 m Adriano Blienburgio 705 f ad Gerardum Cornelium 713 f Gerardo Hamercurio Epiſcopo Audomarenſi 708 m ad Iacobum Pullanum 717 p ad Ioannem Ogerium 721 m ad Petrum Erneſtum Facuçum 728 m ad Ioannem Macariũ 729 m ad Gaſparum Philippum 715 f ad Ioannem Iacob. Tonialum. 706 p ad Arnoldum Scoytæũ 719 m ad Petrum Erneſtum Facuxum 714 m ad Aam Fluuium 622 f ad Ioannem Brantium 731 f ad Allardum Ogetum fratrem 730 m ad Valerianũ Floſſium 737 m in inſigne Gregorii XIII. 745 m ad Guilielmum Sirletum Cardinal. 745 m ad Arteſiam 740 m ad Fredericum Cerutum 768 m ad Onfredum Iuſtinianũ 768 f in in obitum Principis Cliuienſium 756 m ad Iacobum Muzolum 756 m in Veronam 757 m de nomine Alexandri 739. m ad Antonium Theobaldum 739 m ad Gregorium XIII. Pont. Max. 747 m in Daphnen. 738 m ad Gilbertum Ogerium fratrem 738 m ad Marcum Anton. Muretum 741 m ad Alphonſum Morandum 758 m ad Petrum Ronſardum 781 m ad Albertum Lauezolam 780 p de Abrahamo Læſchero 800 p de Antonio Mela. 800 p de Benedicto duce 800 m de Bonifacio Amerbachio 800 m de Adriano Scorelio 800 m de Antonio Siluio 800 m de Conr. Goclenio 800 f de Conrado Celte 809 f ad

f ad Frederic. Thymoleontem 785 m ad Ioan. Liſcam 793 m ad Ioan. Delphin. 788 m ad Auguſtinum Valerium 788 m in Ephemerides Nic. Oudartii 797 m in obitum Iuſti Lipſii 796 p ad M. Anton. Grati. 769 p in nuptias Vincentii Gonzagæ Mantuani & Leonoræ Medicææ 774 m ad Lauram 783 m in Hub. Goltzii Siciliam & magnam Græc. 798 ad Frederic. Cerutum 790 m ad M. ad Anton. Gratianum 790 m ad Vinciguerram 793 m ad Fredericum Cerutum 791 p f ad Adamum Fumanũ 791 m de Cypria. Vommelio 801 p de Eraſmo Læto 801 p de Franciſco Raphaële 801 p de Franciſco Fabro 801 m de Gabr. Humelbergio 801 m de Gemma Friſio 801 m de Georg. Maiore 801 f de Georg. Fabrico 801 f de Leonhardo Badenhornio 804 de Leonhar. Engelhardo 804 m de Math. Colino 804 m de Martino Cuthæo 804,

m de Mart. Henrico Sa-ganenſi 804 m de Nic. Mameran. 804 f de Or-vvino Gratio 804 f de Petro Pagano 805 p de Radeuico Friſinge... p de Sebaſti. Brando... m de Sebaſt. Mun... 805 m de Steph. Ges... 805 m de Vito Iacobo... 805 m de nihil non ef-ficacia 832 m ad ordines Flandriæ dedicat. 817 m in expeditione Princip. 817 f de Ioan. Roth. 803 p de Ioan. Alto 803 p de Iacobo Scheckio 803 de Ioan, Riuio 803 m de Ioan. Regiomonta. 803 m de Theocrito Ioach. Camerarii 803 m de Ioanne Poſthio 803 f de Ioan. Stigelio 803 f de Gerar. Nouiomago 802 p de Guil. Cantero 802 p de Guili. Neſſerio 802 m de Hartman. Schedelio 802 m de Eobano Heſio 802 m de Henrico Gondano 802 m de Henrico Glareano 802 m de Hiobo Magde. 802 f de Iaco. Strebelio 802 f de Iacobo Cantero

Codi

Codri amiciſſimo 802 f ad Daniel. Toſſa. de Nihil Paſſeratii 831 m ad Ambroſium Spinolam 823 f de mirá Nihil metamorphoſi 837 m in Gigantomachiam Eilardi ab Alma 840 p in anatem 840 f in nuptias Ioannis Hertoghii 841 p in obitum fratris Ioannis Putſchii 844 f in obitum Iſabellæ ab Achelen vxoris Corn. de Hertoghe 849 m in Doctoratum Tobiæ Mierbek 851 f in Iuſtum Lipſium pietas 855 m ad Iac. Latomum de pſalm. 856 f

Epinicium ad Ambroſium Spinolam, de reb. ab eo geſtis per annum 249 p adumbratum ex Pſalmo 245 m

Epinicium ad Ambroſium Spinolam 230 p

Epiſtola Angelo Andreæ Reſendio Luſitano 457 f Scylla Minoi 553 m Procris Cephalo 581 f ad Ianum Guilielm. 600 p ad Comitē Car. Egmondanum 601 m ad natalem Eraſ. Neuſtetteri, Sturmeri 601 f ad Eraſ. Neuſtetter. de I. Poſthii poematis 604 f ad Hier. Berchem. I. C. 597 m Myrrha Cinyræ 586 p ad Annam Pallantiam 602 f

Epitaphium Æneæ Mariuordæ 608 f

Epitaphium Rumoldi Stenemolæ 452 m

Epitaphium Dianæ Baldoriæ vxoris 533 m

Epitaphium Franc. Lotharingiæ Ducis 526 m

Epitaphium Claudii Lotharing. Ducis 527 m

Epitaphium Franciſci Clementis 576 p

Epitaph. Claudii Penicerii D. Apri cœnob. 532 f

Epitaphium à ſemetipſo occiſi 443 m

Epitaphium Rainaldi tabellarii Iperenſis 442 m

Epitaphium Deſid. Eraſmi 445 f

Epitaphium Ioan. Secundi fratris 450 m

Epitaphium Danielis van der Baren 367 f

Epitaphium Nic. Euerardi patris 444 f

Epitaphiū L. Ducatii 222 p

Epitaphium Antonii Ducis Lotharingiæ 525 m

Epita. Abra. Ortelii 192 m
Epitaph. Flaccillæ 220 m
Epitaph. familiæ Svvertianæ 340 f
Epitaphium 368 m
Epitaph. Ioan. Houii 360 f
Epitaph. Iani Douzæ 367 p
Ep. iuuenis formoſi 220 m
Epitaph. Fauſtini 440 p
Epitaphium Galli 440 m
Epitaph. Io. Riccii 435 m
Epitaph. Iac. Curtii 217 p
Epit. Hier. Moreſinii 438 f
Epit. Alber. Mothæi 538 m
Epitaphium Lipſii 701 m
Epithalamium Vigilii Zuichemii 432 m
Exilium inter malos 815 f
Expende 816 m

F.

Fauſtini epitaph. 440 p
Felicitas vnica, intus nil ſtrepera 812 m
Felix virtute qui comitatus abit 56 m
Flaccillæ epitaph. 220 m
Flandriæ votum 247 m
Flauius Blondus 70 m
Fortuna fallacior quo blãdior 814 f
Fortuna nouerca cui bono 559 m
Franciſci Clementis epitaphium 526 p
Franciſcus Arſillus 98 f
Franciſci Gryphii tumul[illegible] 3 m
Franciſcus Petrarcha 67[illegible]
Francus Marius Grapald[illegible] 85 m
Frenum in lingua [illegible]
Fridericus Palatin. [illegible]
Funus Lipſianum [illegible]
Furnus & latrina [illegible]

G.

Gabriel Attilius [illegible]
Gaguinus Gallus [illegible]
Galeottus Martius 71 [illegible]
Galli epitaphium 440 m
Gandæ vrbis encomium 276 m
Georgius Valla [illegible]
Georg. Sauromanus [illegible]
Georg. Trapezuntius [illegible]
Georgius Merula 77 [illegible]
Gerardi Buitevvegii Doctoratus [illegible]
Germanus ſuperior ſiue Almanus [illegible]
German⁹ inferior, Teuto. Belga [illegible]
Germanus Brixius 109 [illegible]
Gloriæ cuſtodia difficilis 816 f
Gregor. Triphernates 101 f
Guarinus Veronenſ. 100 m
Guido Poſtumus [illegible]
Guislenus Clytius [illegible]
Gula quot perimit perniacioſa viros 56 m

Hector

H.

[H]Ector Boëthus 107 m
[H]eden ſiue Paradiſus 531 p
[He]nricus IV. Galliar. Rex 592 f
[He]nric. Cornelius Agrippa 98 m
[He]rmolaus Barbarus 76 m
[H]ercules Stroza 82 m
[Hi]eronymus Donatus 83 f
[Hi]erony. Sauanarola 78 f
[Hi]er. Moreſinii epita. 438 f
[Hi]erony. Alexander 97 m
[Hi]emem ſtudiis eſſe vtiliſſimam 397 p
[H]ymnus conualeſcẽtis in Deum 541 m

I.

[I]Acobi Pamelii Epiſcopi deſignati tumulus 2 f
[Ia]cob. Cardinalis Papienſis 71 f
[Ia]cobi Curtii epitaphium 217 p
[Ia]cobus Syncerus Sannazarius 91 m
[I]acobus Angelus 107 p
[I]acobus Zieglerus 108 m
[I]acobus Faber Stapulenſis 103 f
[I]acobus Bracelius 101 m
[I]ani Lotharingi Card. epitaphium 530 m
[I]anus Parrhaſius 105 m
Iani Douzæ epitaph. 367 p
Icari ſepulchrum 626 m
Imago Petri Bloccii 455 f
Indomitus deſpuit obſequium 35 m
Indulgentia parentũ 29 m
Ingenioſus & rarus 692 p
Intus formoſior 813 m
Inuidiæ cibus optima 815 m
Inuitatio ad Senecã 367 m
Ioannes Simonetta 101 f
Ioannes Polletus 560 p
Ioannes Colardus 560 m
Ioannes Rutgerſius 692 p
Ioannis Secundi obitus 476 m
Ioannes Schotus 66 f
Ioannis Coſteri obitus 61 f
Ioan. Franciſcus Picus Mirandula 92 f
Ioannes Boccatius 67 f
Ioan. Houii epitaph. 360 f
Ioann. Reuchlinus 109 m
Io. Regiomontanus 109 f
Ioannes Laſcarus 74 f
Ioannes Cotta 83 m
Ioannes Ruellius 95 p
Io. Marius Catanæus 90 f
Ioannes Tortellius 100 m
Ioannes Manardus 91 f
Iouinianus Pontanus 80 m
Iudex, Dei vicarius 559 m
Iuſti Lipſii obitus 796 p
Iuſtitia 57 m

Iuſtitia gratuita 816 f
Iuuentus 56 m

L.

Lancinus Curtius 85 p
Latrina cõqueritur 295
Laudator 40 f 41 m
Laudator 38 p f 43 m 42 m 35 f
Laurea ſacra 337 m
Laurentius Medices 75 f
Laurentius Valla 69 f
Laurent. Laurentian⁹ 81 m
Leo Baptiſta Albertus 75 m
Leonardus Aretinus 68 m
Leonicus Tomæus 94 p
Linæanus epitaph. 437 p
Lipſianum funus 294 p
Lipſii obitus 695 m
Lipſii effigies 703 m
Lipſii manes 701 m
Lipſii epitaphium 701 m
Longè fugit, qui ſe fugit 622 m
Ludouicus Viues 110 p
Ludouicus Areoſtus 92 m
Luna Sole potiens, Anagr. 560 m
Luſus in Europæ nationes 37 f

M.

Margaridis Egmonteæ, Vallisimontanæ Comitis epitaphium 531 f
Magnum ſatellitium amor 814 f
Malo vita ſemper bre 559 f
Mânes Lipſii 701
Mapheus Vegius 100
Marcellus Virgilius F rent. 101
Marcus Muſurus 74
Marinus Becichomus 10 m
Marinus Molſa 95 m
Marſilius Ficinus 79 m
Martyrium D. Simplicani 673 f
Math Palmerius 105 f
Matthæus Sladæus 692 m
Matrimonium 629 m
Medicina 5
Miſcellanea. Vertumnus cuſtos ad hoſpitem 3 m in Ioan. Mirzi inaugurationem Epiſcopalē 298 f ad Victorem Giſelinum 318 p ad Collegas: de ſe non vate 318 f ad Pet. Diuæum in laudem Propertii 315 p ad Muſas vt abeant è Belgica 319 p in mortem amitæ Mariæ Lipſiæ 319 m ad Ianum Douzam de iuuenum & virginum luſu in glacie 336 p Nic. Micaultio cũ laurea donatur 336 f ad I. Hautenuũ de verſione eius Plauti 328 p de frigore

ore inimico Poetis 328
n Fr Martinio mortuo
Neapol.329 m ad I.Dou-
am 329 m ad Vict. Giſe-
inũ 324 m in Car. Cluſii
iſtoriã ſtirpium 332 m
d Cluſii nomen luſus
32 f in nũptias I. Bern-
rti 325 m in pennã Hal-
ſis ante B. Virginis aram
uſpenſam 352 m in Io.
Ieurnii compendioſam
rtẽ 344 p ad Guil Breu-
elium 344 f in Gerardi
andelini promotionẽ
45 m ad Calorem pro I.
Douza 340 m de inſigni
ac. Monauii, trium Lu-
arũ 349 p in ſcitũ: Ipſe
ãciet. ad M. Ant. Mure-
um 349 f in P. Foreſti li-
ros contra vanos Vro-
nantas 348 m in Faſtos
acros Nic. Oudarti 348 f
d Hicr. Columnam 341
Erycio Puteano 341 m
n Phil. Geringi libellũ
le aquis Spadanis à Th.
Xyetio latinè redditum
41 f in nuptias Victoris
Giſelini 323 m de S. Eu-
chariſtiæ Sacram. 326 m
n effigiẽ & ſcitũ Io. Ma-
alii Metelli 331 in Albo
micorum I. Gruteri 331
m ad Petr. Oranum I.C.
331 f ad Stellam Veneris
p horto 332 m ad Gram-
maticã Ant. Caucii 339
p ad Marc. Velſerum 339
m ad laudem Ioſ. Scali-
geri 330 m in fœminam
famoſam 327 m ad Belgi-
cam Lud. Guicciardini
327 m pro commẽtariis
Delrii in Senecam 342 f
ſuper inclinatione vrbis
Louan. 347 m ad colle-
gas 338 m in tres poetas
à I. Douza illuſtratas 338
f Manibus Aug. Gislenii
Busbequii 351 p ad Di-
uam Hallenſem 351 m in
Papinium à Ioan. Bern-
artio emendatum 346 p
in Echinum ſiue Erina-
ceum Douzæ 343 m Iu-
ſti Harduyni albo inſcri-
ptum 368 p in aduẽtum
Phil. Principis recens in
Epiſcopũ electi 368 f ad
Diuam Sichemẽſ. 351 m
in Mariam Aug. Ferreoli
Locrii 360 p in pinum ad
Nic. Brandium 360 m in
Corn. Kiliani Etymolo-
gicon 361 m ad Ioan. Ge-
rulph. 361 f in Gytonem
356 p in panegyres Maria
nas Delrii 356 f in canes
Lipſio-

Lipſio in delitiis 365 p Franciſco Verdugio & vxori Dorotheæ 365 fin Britan. Richardi Verſtegani 364 p ad Guil Richardotum Ioan. Bapt. Baronium Phil. Rubenium 364 m in Delrii diſquiſitiones magicas. 357 m in tabellam Rudolphi I. Imper. 357 f in Philippi præconiũ 376. m in Sacra carmina Torrentii 366 m in Heuerleam dûcis Arſchotani 355 m in Imagines Vrſini Schvveertio F. illuſtras 355 f in Aub. Miræi logica Belgica 355 f in præſcriptiones Henrici Sedulii 358 m in libros de Virtutib Leonh. Leſſij 363 p in Boëtl conſolat. Iani Bernartii 363 m ad Antuerpiam & inibi amicos 363 m Ioan. Vergerio Aurano 354 m in Baſilij Seleuc. orationes Claudij Dauſquii 354 f ſuper ss. patrum Syntagmate Petri Pantini 362 m ad Nicolaum Oudartum 362 πλαπλεον 350 p ad Archiducẽ Albertum 350 m ad Iſabel lam 350 f Huberto G... zio Antiquario 4... eiuſdem effigiẽ à ... Sculptam 4...
Mopſulus ...
Mopſus ...
Mors tamen æqui ...
Multis nimium, ... ſatis ...
Mundi cultores ...

N

Narratio vera de ... potatorib. 45 p
Natura 30...
Ne bis puer ...
Nec ſpe nec metu ...
Nicolaus Tegrinus ...
Nicol. Macchiauellus ...
Nicolaus Loniceras ...
Nocere promptum, ... deeſſe abſtruſum ...
Non extorquebis ... 816 p
Notus in Iudæa deus ...
Nuptiæ Martini coleri ... p

O

Obitus Lipſij ad Dio... Villerium ...
Obitus Iuſti Lipſij ...
Obitus Ioanni Fichardi 608 m
Obitus Principis Cliuensium ...
Obitus Ioan. Colleri 61...

tus Dalgothii 3 m
itus Lipſii 695 m
itus Ioannis Secundi 471 m.
itus Anſelmi Opitii A-lurni 182 f
a ad bonā valetudinem 115 m
e in parētum indulgentiam 29 m
ium cōmendatur 329 m
ium fugiendum 671 m

P.

Andulfus Collenucius 79 f
rentum indulgētia 29 m
tientia antidotum vitæ 812 f
ulus Æmilius 108 f
cunia ſolerti ac vigili nubit 57 p
trus Leoninus 74 p
trus Candidus December 70 m.
trus Paulus Vergerius 100 f
trus Pompanatius 88 m
tri Blocciii imago 455 f
trus Crinitus 83 m
trus Alcyonius 104 m
t. Martyr Angleria 104 f
trus Grauina 89 m
ilippus Decius 93 m
ilip & Mariæ Hiſpaniæ Angliæ nuptiæ 7 p
Philippus Beroaldus 82 m
Philelphus 70 f
Picus mirandula 78 p
Pietas filiæ erga patrem 455 m
Platina 71 m
Poghius 69 p
Polydorus Virgilius 107 m
Pomponius Lætus 78 m
Pomponius Gauricus 89 f
Potatorum duorum vera narratio 49 p
Principis Cliuenſium obitus 756 m
Prologus laudator 37 f
Pyladis & Oreſtis amicitia. 455 f

Q.

QVantum diſcendum, quomodo viuendum 445 p
Qui parcit, angue peius odit liberos 35 p
Quis verè potens 59 f

R.

RAdix vitiorum 679 m
Rainaldi tabellari Iperenſis 442 m
Raph. Volaterranus 103 p
Robertus Valturius 106 m
Robertus Monchius 56 m
Rumoldi Stenemolæ 452 m
Res herbaria 306 f
Roffenſis Cardinalis 93 f

Roſa 625 m
Rudolphus Agricola 75 m
Rutilius 97 p

S.

Sabellicus 81 p
Sal vitæ amicitia 812 f
Sapiens longæuus 813 f
Satyra vna 468 m
Satyra 805 f
Scorpionis auram infauſtam 398 m
Scopus vitæ Chriſti 812 p
Segnitia fugienda 57 p
Sepulchrum Icari 626 m
Sextus Propertius 616 m
Simon Ogerius 6 m
C. Silius Italicus 613 f
D. Simpliciani martyrium 673 f
Solerti ac vigili cara pecunia nubit 57 p
Sponſus imberbis 685 p
Strena annuli in forma ſerpentis ad puellam 436 p
Symbolum Arn. Gronuelti 690 p

T.

Temperantia Scipionis Africani 455 m
Temperantia 57 m
Temperies grata placet 29 f
Temporis miniſter 814 m
Temporis caritas 814 m
Terrena qui petit, e[illegible] 56 f
Theodorus Gaza 7[illegible]
Thomas Linacrus [illegible]
S. Thomas 66[illegible]
Thomas Morus [illegible]
Tibicen fortunæ [illegible] 812 m
Tota pulcra es amica [illegible] 58 p
M. Tullius Cicero 614 m
Tumulus Franciſci Gy-phii 3 m
Tumulus Deiuii 334 f

V.

Venatrix mulier [illegible] 626 p
Ver cunctis putatur eſſe [illegible]tile 397 [illegible]
Veritati ſplendor comes 815 m
Veritas tēporis filia [illegible] m
Vertunnus cuſtos ad hoſpitem 302 m
Victoria ſui maxima 690 p
Vigilii Zuichemi 432 m
Vini potentia 55 f
Vino miſerè natus, Anagr. 560 f
P. Virgilius Maro 613 m
Virtus non ſanguis nobilitat 814 m
Virt⁹ fortunæ tibicē 812 m
Virtus pluris quam ſima 815 f

Virtu-

utis radices altæ 816 m
us nos ornat 692 m
us 56 p
malo ſemper breuis
9 f
hominis quid 457
Vita, mare 560 m
Vitiorum radix 679 m
Viuendo morimur 560 p
Viue vt viuas 814 m
Vmbra Theod. Pulmanni loquitur 610 m
Votum Flandriæ 247 m

FINIS.